

ته فسیری تورانی پیرۆز

ئیک کدانه وهی

ما مؤستامده لا عثمان عبد العزیز

بەرگ شەڕم

چاپ دووهم

٢٠١٠

بکیروت - لبنان

ما فەڕەسە چاڵانە وهی پارێزەر وە بۆبە ماڵی بەرێز
ما مؤستامده لا عثمان عبد العزیز

مونتدی اقرا الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پراي داتلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

پۆدابهزاندنی چۆرهها کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی , عربي , فارسي)

تەفسیری قورئانی پیرۆز

لیکدانه‌وه‌ی

مامۆستا مه‌لا عثمان عبد العزیز

به‌رگی شه‌شه‌م

چاپی دووهم

۲۰۱۰

بیروت – لبنان

ما فی له‌چا پدانه‌وه‌ی پارێزراوه‌ بووبنه‌ماله‌ی به‌ریز

مامۆستا مه‌لا عثمان عبد العزیز

تەفسیری قورئانی پیروژ

جزمی ۱۶

﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ (٧٥) قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّحْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ﴿٧٦﴾ فَأَنْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَنْبَأَ أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَاقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِمَا يُوَیْلُ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾

نهم جارەیش دووبارە خضر گنڀرایهوه بۆلای مەرج و پەیمانەکه یان، هەروەکو یەکم جار، نهم جارەیش ﴿قَالَ﴾ وتی بە موسا: ﴿أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ نایا نهم وت بە تۆ که بێگومان تۆ هەرگیز ناتوانی خۆت بگری لەگەڵ من و لە هاوێی یەتی من دا و لەم جارەدا وشەیی ﴿لَكَ﴾ ی زیاد کرد، لەبەر زیاد گلهیی لەسەر ئەوهی که وهسیتەکهی نهگرتە گوی و خوگر و دامەزراو نهبوو، بە ئاگادار کردنەوهی یەکم جار کوتایی نهمینا، بەلکو نهم جارە بەتین تر بوو لە بیزاری دەرپرین دا، ئینجا حەزەرەتی موسا بیری کردەوه که نهمه دوو جار پێچهوانەیی بەلێنی خۆی جوولایهوه، نیتەر هیچی تێدا نهمیشتوو، لەبەر ئەوه رێگای لە خۆی بپری یهوه و ﴿قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا﴾ وتی خضر نهگەر لە پاش نهم جارە پرسیارم لی کردی لە هەر شتی، واتە هەر کردەوه یەکت که بەلامهوه نارهوا بێت: ﴿فَلَا تُصَحِّحْنِي﴾ نیتەر هاوێی یەتیم مەکه و ماوه مەده شوینت کەوم ﴿قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا﴾ چونکه بهراستی لەلایەن منەوه گەیشتیته رادهیهک که عوزر و بهمانەت ههیه لهوهی وازم لی بێنی و هاوێی یەتیم نهکەیت، لە حەدیسێکی سەحیح دا ههیه که پێغه مەبەر (ﷺ) فرموی: رەحمەتی خوا بپرێی بەسەر ئیمه و بەسەر موساش دا، نهگەر خۆی بگرتایه، بێگومان شتی سەپرو نایابی نهمینی، بەلام شەرم گرتی و مەترسی تانە و لۆمەیی کرد لەبەر ئەوه رێگای لەخۆی بپری یهوه و ئەو وتی وت. ﴿فَأَنْطَلَقَا﴾ نیتەر هەمیتەر رویشتن ﴿حَتَّى إِذَا أَنْبَأَ أَهْلَ قَرْيَةٍ﴾ هەتا کاتی هاتنە لای دانیشتوانی دی یەک ﴿اسْتَطْعَمَا أَهْلُهَا﴾ که داوای خوژاکیان کرد لە دانیشتووکانی، ﴿فَأَبَوْا أَنْ

يُضَيِّقُهُمَا ﴿ ثينجا ئهوانيش سهريچى يان كرد لهوى به ميوان وهريان بگرن و ميوان دارى
يان لى بكن. ﴿وَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ﴾ ثينجا ريگايان كهوت له ديوارى خانويك لهو
دى يه دا كه خهريك بوو كهكوت ﴿فَأَقَامَهُ﴾ خضرش ديوارهكهى راست كردهوه و ريك
و پيكي كردهوه، له گهل ئه وهموو ناپياوى ئهوانه دا حهزدهتى خضر ديوارى بو چاك
ئه كردهوه حهزدهتى موسايش كه ئهوى دى هميتر خوى پى نه گيرا ﴿قَالَ﴾ وتى به خضر:
﴿وَوَسَّيْتُ لَنَخْذَنَّ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ ئه گهر مهيلت بوايه كرى يهكت وهرنه گرت له سهر چاك كردهوهى
ئو ديواره. واته تو كه به گويزه ناپياوى و خرابى ئهوان له گهلان ناجووليتهوه دهى هر
هيچ نه بوايه كريت لى سهندنايه بو ئاو و نان و خوارده مهنى يه كه مان. ئيتر ليتره دا حهزدهتى
موسا ريگاي هيچى نه ما و هر به پى برياى خويشى مافى هاوپى يهتى خضرى نه ما،
له بهر ئه وه ﴿قَالَ﴾ خضر وتى به موسا - درودى خويان له سهر بى - ﴿هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ﴾
ئهم كاته كاتى جيا بونه وهى نيوانى من و تو يه، ئهم ره خنهى دوايى يه هوى جوئ
بونه وه مانه: ﴿هَاسِبْنِكَ بِأَوَّلِ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ هه والت نه ده مى و ناگادارت ئه كه م به دوا
رؤژ و هوى ئه وه كرده وه و رووداوانه ي كه تو نه ت توانى خوت بگري و بى دهنك بيت
له سهر يان. هه والى دايه به هوى هر سى كرده وه كهى خوى كه به ديمهن و له پيش چاوى
موسا خراب بوون، بهم جوړه ي كه قورئان يه كه به دواى يه دا ئه يان فهرموى: ﴿أَمَّا السَّيِّئَةُ
فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَتَمَوْنَ فِي الْبَحْرِ﴾ واته هوى كون كردنى كه شتى يه كه نه مه بوو: ئه وه كه شتى
يه هينى چند كه سيني هه زارى بى ده سلات بوو، ئيشيان پى نه كرد لهو ده ريدا و ژيانيان
له سهر ئه وه بوو ﴿فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا﴾ ثينجا منيش ويستم عهيب دارى بكهم ﴿وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ
كُلَّ سَفِيَةٍ غَضْبًا﴾ له كاتيك دا كه له پيش ده ميان، يان له دوايانه وه پادشايه هه بوو گو زهريان
ئه كرد به لاي دا و هه موو كه شتى يه كه به زور دا گير نه كرد بو خوى به مرجى كه شتى يه كه
ساغ بوايه، واته منيش عهيب دارو ناساغ كرد بو ئه مهى له پيش چاوى بكهوى و دا گيرى
نه كات، كه واته ئه وه كون تى كرده زيانىكى زور بچووك بوو له چاو دا گير كرده كهى دا كه
زيانىكى وابوو به ته ووى ده سته پاچه و پهك كه وتوى نه كردن و هه موو كات به رگرى زيانى
كه وه به زيانى بچووك شتىكى ريك و ره وايه.

وَأَمَّا الْفُلُّ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا
رُحْمًا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨١﴾ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ
كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا

﴿وَأَمَّا الْفُلُّ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ﴾ کوچه بچکوله که بیش که کوشتم به هوی نهوده بوو که خوی
سروشتی له سر کوفرو بی باوه پی بوو، باوک و دایکی تیمان دار بوون. ﴿فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا
طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾ نینجا نیمهیش زور ترساین که نهو کوچه داگیریان بکات و دایان پوخی به
سرکهشی و کوفر، واته نهانزانی نهو کوچه بمایه و به تهواوی پی بگهیشتایه باوک و
دایکی بانگ نهکرد بو کوفر و بی باوه پی نهوانیش لهبر نهوهی زور خوشیان نهویست به
گویان نهکرد ﴿فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رُحْمًا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا﴾ نینجا نیمهیش ویستمان که
خوای پهروردگاریان له بریتی نهوده دا بویان بگوپی به روله یهکی باشت لهو لهبابت پاکي و
خاوینی له گوناو خوی بهدوره، به سوز و بهزیی تربی بویان و چاکتر بیت دهربارهیان لهو
کوچه کافرهیان. نهو کوچه هرچند به دیمه به تاوانبار تماشاش نهکرا و به ناشکرا
شتیکی نهبووه که هوی کوشتنی بیت، به لام باره نهینی یهکی ناشکرا کرا لهو بهنده زانیه
که نهو کوچه به سروشت سرکهشتیکی کافره. توی کوفر و سرکهشی لهدل و دهرونی دا
بنج بهست بووه و تا بیت بههیز نهبیت، نهگر بمینی باوک و دایکشی له رنگای خوا
لاهدات، لهبر نهوه خوای گهوره نهوهی بهسر هینا لهسر دهستی نهو بهنده چاکهی خوی
دا، نینجا هوی کردهوی سی یه روون نهکاتهوه نهفرموی: ﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي
الْمَدِينَةِ﴾ هوی چاک کردنهوه و راست کردنهوهی دیواره که نهو دیواره هینی دوو
کوپی هتیو بوون له شاره که دا ﴿وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا﴾ لهژیری دا گهنجینه یهک هبووه که
هینی نهو دووانه بوو ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾ باوکیان پیاوکی سالت بوو ﴿فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا
أَشُدَّهُمَا﴾ لهبر نهوه خوای تو ویستی که نهو دوو کوچه گهوره بین و بگهنه هیز و بهتینی و
ژیری خویان به تهواوی،

۱ وشی ﴿خشینا﴾ نهگر وتی خچر بیت بهو جوره به که له تفسیره که دا وترا، خوا رهوای دلو بهوی بهگویره ی رای
خوی کردهوه بکات و نهگر به وتاری خوا دلبتری نهی به معنا ﴿علما﴾ بیت. واته زانیمان... هند.

وَيَسْتَخْرِجَا كَرَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِ ذَٰلِكَ فَأَوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾

﴿وَيَسْتَخْرِجَا كَرَهُمَا﴾ غەزەنەكەیان دەریفەن لەژێر دیوارەكەیان دا، واتە ئەگەر ئەو دیواری راست نەكردایەتەوه و بكەوتایە، ئەو كاتە گەنجینەكەیان دەرنەكەوت و ئەو دوانەیش منداڵ بوون و توانا نە ئەبوون بەرگری خەلكی لێ بكەن لەبەر ئەوه خوا ویستی ئەو گەنجینەیه دەرنەكەوی تا خۆیان گەوره ئەبن و دەستی خۆیان بكەوی ﴿رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾ خوا ئەوهی ویست لەبەر رحم و بەزەیی لەلایەن خۆی تۆوه بەو دوانە، ئینجا فەرموی بە موسا: ﴿وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِ﴾ ئەوهی من كردم لە خۆمەوه نەبوو، بە راو هەلبژاردنی نەبوو لەلایەن خۆمەوه، بەلكو لەلایەن خواوه بوو ﴿ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ ئەوهی كە باس كرا ئەوهبوو پاشەروژ و هۆی ئەو كردهوانەى من كە تۆ توانای خۆگرتنت نەبوو لەسەریان، لێردا دواى هات بەسەرھاتی حەزەمتى موسا لەگەڵ ئەو بەندە سالحەدا كە بەناویانگە بە خەزر - درودی خوا لە هەردووکیان بێت -.

لەم سەرگۆزەشتەیدا چەند شتی ھەیە بەجوانی ئەزانم ناگادار كەردنەوه لەسەریان:

١- بێگومان ھەر سێ كردهوهكەى لەسەر فەرمانى خوا بووه، ھۆیەكانیشیان لەسەر فێركردن و پێشاندانی خوا بووه، كەواتە لەبەرچى دەربارەى ھۆى یەكەمیان نەفەرموی: ﴿فاردت﴾ واتە ویستم، دەربارەى دووم ئەلێ: ﴿فاردنا﴾ واتە ویستمان، بۆ سێ یەم ئەلێ: ﴿فأراد ربك﴾ واتە خۆی تۆ ویستی، پێویستە ھۆى ئەو جیاوازی یانە بزانری: لەو بارەىمەوه زانیان چەند شتیکیان فەرموووه زۆر جوان و بەجێن: لە یەكەم دا: ویستنەكە بۆ خۆی بڕیار ئەدات، چونكە كۆن كردن و عەیب دار كەردنەكە خوا لەسەر دەستی ئەودا كردى و بەدەستی ئەو كرا و بێجگە لەوش ئەو كردهوه بە دیمەن كردهوێكی خراپ و تاوان بوو، كەواتە بێ ئەدەبى و بێ شەرمى یە بە كردهوى خۆی بداتە قەلەم. بێگومان پێویستە چاودێرى ئەم جۆرە شتانە، بۆ وێنە ئەبى بلیئ: خوا ھەموو شتیكى دروست كردهوه، بەلام بێ شەرمى یە و ناپەرھوایە بە تاییبەتى باسى دروست كەردنى شتی پیسی بۆ بكەین، بۆ روون كەردنەوهى ئەم مەبەستە بەلگە زۆرێن لە قورئان و حەدىس دا، پێویست نى یە بە باس كەردنى.

بۇ دوۋەم فەرمۇى: ويىستان، چونكى گۆپانى ئەو كۆپە خراپە بە رۆلەى باش بە دوۋشت
 فەراھەم ھات: يەككىيان: كوشتنى خراپەكە بوو كە بە دەستى خۆى كرا، ئەوئىريان كە
 بىرىتى بوو لە گۆپاندنى بە رۆلەيەكى چاك ھىچ دەخلى ئەمى تىدا نەبوو، بەلكو تەنیا خوا
 كردى و بىجگە لەو كوشتنەكە چونكى بە دىمەن ئاڧەوا و تاوانە بە كردهوئى بەندە دائەنرى،
 تەنیا گۆپانى بە رۆلەى چاك كە چاكە و خىرى روتە بەھىنى خوا دائەنرى. واتە ئەم دوۋەمە
 تىكەلە لەبەر ئەو فەرمۇى: ويىستان.

لە سى يەم دا، چونكى خىرو چاكەى روتە و ھىچ دەخلى خۆى بەھىچ جۆر تىدا نى يە،
 فەرمۇى: خواى تۆ ويىستى ئەو دووانە گەرە بىن، مانەو و گەرە بوونيان تەنیا بە خوايە.

۲- لەو شتانەى كە جوانە ئاگادار كردهوئە لەسەرى ئەمەيە: لەم بەسەرھاتەدا ئەم پەندو
 ئامۇزگارى يانەى خوارەو وەرئەگىرى:

۱- بىنەرەتى ئەو سى كردهوئى كە خضر كردى لەسەر ئەوئەبوو كە ھەر كردهوئەك زيان و
 خراپەى بچووكى ھەبى پىئويستە بەجى بىت بۆ بەرگرى شتى كە زيان و خراپەى
 گەرە تىرى ھەبى، ئەو لە ھەموو ئايىن و شەرئەتەكانى خوادا بە تايىبەتى لەم
 دواترىن شەرئەتى خوادا ياسايەكى تىرو تەواو، لە كتئىبەكانى (عىلمى اصولى
 فىقھدا) بىرئار دراو و كراو بە بەند و بىرئارىكى سەرىخۆ.

ب- ئابى مەردوم كەشخە بكات و بە زانىنى خۆيەو بىنازى.

ج- ئەبى ھەر شتىكى بەلاو خراپ بوو دەست بەجى ئىنكارى بكات و بە ئاڧەواى دابنى
 بەمەرجى دژى فەرمانى شەرئى بىت.

د- ھەمىشە بەردەوام بىت لەسەر ھەول دان بۆ فېرېوون و زانىن.

ھ- شەرم و ئەدەبى بىبى بەرامبەر كەسى بەرامبەرى وەستا.

و- ئاگادار كردهوئەو ئامۇزگارى تاوان بار، چاوپۆشى كردن و لى بوردن ھەتا روون
 ئەبىتە گوى نەگرتن و بەردەوامى تاوان بارەكە. ئەو كاتە پىئويستە واز لى ھىنان و
 دوور كەوتنەو لى ي.

ز- بىگومان ھەموو مۇسلماننى ئەبى باوھەرى بەھىزى بىبى كە ھەموو كردار و رووداوى
 لەمە و پىش و ئىستا و لەمە و پاش ھەتا ھەتائىشە، ھەمووى بە خوايش و بىرئارى
 خوايە، ھەمووئىشى رىك و راست و بەجى يە و دەست نادات بۆ دەست تى خست و

گۆپاندن، ئەو رووداوەی بە پێی فام و ژیری ئێمە راست و رێکە و ئێمە بێ ئاگاین لەهۆی روودانی هەڕکات ئاگادار بکڕین بەسەر هۆی ئەوەی روو ئەدا ئەو کاتە دڵنیا ئەین کە رووداوەکە بەجێ یە و پێچەوانەی ناپاست و ناپەرەوایە. ئەم باوەڕە بەم جوۆرە کە وترا پێویستی سەرشارانی هەموو کەسە.

جا بۆ بەهێز کردنی ئەم باوەڕە دڵنیایی تەواو و زیاده ئارامی ی دڵ و دەروون لەم بارەدا بۆ ئەم مەبەستە گرنگە ئەم سێ رووداوە بەسە بکری بە بەلگە و نموونە. ئەم سێ رووداوە کە بە دیمەن و شیوە ئاشکراکە ناپاست بوون، تەنانت لەی پێغمەبەریکی گەورە و هەرزەتی موسا - درودی خۆی لەسەر بێت - کەچی لە رووی راستی دا و لەی خوا شتیکی بەجێ و راست بوون، وەک بۆمان روون کرایەوه.

۳- ئاگادار کردنەوهی سێ یەم ئەمەیه: ئەم سێ رووداوە بە هیچ جوۆر ناکرین بە نیشانە و بەلگە بۆ دروستی و روودانی کردەوهی خراپی هیچ کەسی تر لەم جیهانەدا. واتە هەر کەسێ تر هەرچەندە جینگای باوەڕی و رانە و پلە ی بەرز بێت لە چاکی و خواناسیدا هەڕکات هەر شتیکی بێ شەری لێ بینرا، ئەبێ ئینکاری بکری و ئەو کردەوهی بە خراپ تەماشای بکری، نابێ بڵێن: ئێمە نازانین و خۆی ئەزانێ و ئەو شتی ئەبینێ و ئەزانێ ئێمە نایبینین و نایزانین، چونکە:

۱- ئەو رووداوانە و پیشاندانی ئەو شتە نەینێ یانە شتیکی تایبەتی بوون لەو شەریعەتەدا خۆی گەورە پیشانی هەرزەتی موسای داو تەمەنی ئەوی پێ کرد لەسەر دەستی ئەو بەندەیدەدا، لەبەر ئەوەی کاتی خۆی پرسیاری لێ کرا: ئایا کێ ئەمۆ زانائە لەسەر زەوی؟ ئەویش لە وەلام دا فەرموی: من، نەیفەرمو: خوا ئەزانێ، وەکۆ باس کرا.

ب- ئەگەر تایبەتیش نەبێ بێگومان زانینی ئەو جوۆر نەینێ یانە ئەبێ تەنیا لە لایەن خواوە دەست کەوی، چونکە زانینی شتی نەینێ و غەیبی بە هەول و تیکۆشانی بەندە دەست کەوت نابێ بەلکو بەس تەنیا بە لوتفی خوا یە کە هیندی لە بەندەیانێ خۆی ئاشنا و زانا کردووە بە هیندی لەو نەینێ و غەیبیانە، ئەو بەندەیانەش ئەبێ پێغمەبەر بن، چونکە تەنیا پێغمەبەران - درودی خۆیان لەسەر بێت - بەو جوۆر لە لایەن خواوە زانا کراون بەوهی خوا مەیلی بووبی، ئەو بەندە سەلحە کە لەم سورەتەدا باس کرا کۆڕ و

جه ماوهري پيشهوا و زانايان لهسر نهون كه پيغهمبر بووه، وهكو لهسر نهون كه بهناوبانگه به خضر.

نيتړ جگه لهوان هر بندهيهكي تر، كه بههوي شوين كهوتني نهوانمه هس شتيكي كهوتبيته دل، نهوه زانين ني يه، بلكو نهو جوړه شتانه كه بزيان پهيدا نهين و، بهناوبانگن به الهام و كشف، نهوانه گومن و باوهريكن ناگهنه رادهي زانين و يهقين نهگمر تا دهستيان نهغهدا بو هله و گوډان، خو بينگومان هله و گوډانيش روياي تي نهكات هر بهپني فرمودهي خواناسان و پياو چاكان خويان كه پي يان نهوتري «نهوليا»: خويان نهفرمون: «الخطا الكشفي كالخطا الاجتهادي» كهواته هر كهسي تر جگه له پيغهمبران هر كردهويهكيان لي بينرا كه به ديمهني بي شرعي بي پيوسته نينكاري بكري و به خراپ و گونا دابنري.

ج- نهگمر نهاندازه به بينه خوارهوه، باوهريمان وا بي كه هيندي له بندهياني خوا هن جگه له پيغهمبران نهوانيش لهلايهن خواوه ناشنا نهكرين و زانا نهكرين به هيندي له نهيني و غيبي يهكاني خوا، وهكو هندي لهسر نهون و نهلين كه نه بندهي هاوپي ي موسا خضره و خضريش يهكيكه له نهوليا، پيغهمبر نهبووه. نه رايه هرچمند رايهكي زور لاوازه و دووره له زيري و لهوي كه ورنهگيري له ناوهريكي ناييني پاكي نيسلامهوه. نه رايه هرچمند ناوا لاوازه، نهگمر بيت و باوهري پي بكهين و وهري بگرين، لهسر نه رايهش هر نهلين: هر يهكيكي تر لهوانه هر كردهويهك بكات كه به ديمهني بي شرعي بيت، نهبي هر نينكاري بكهين و به هيچ كلوج ريگا ني يه بو رهوداني، چونكه لهناو بندهياني خوادا تهنيا پيغهمبران معصومن و خوا نايهلي خراپه بكن، نيتړ بينجگه لهوان دهست نهدي بو ههمو هله و تاوان و خراپهكاري، بينجگه لهوهش پيغهمبران - دروديان لهسر بيت - بههوي موعجزهوه روون و ناشكرا نهين كه هوال له خواوه ورنهگرن و پيغهمبران، كهواته كردهوي خراپ ناگهن، هر بندهيه كه پيغهمبر نهبي - هرچمنده راست و خواناس بيت لاي خوا - نايا بهچي دا نيمه بزاني كه راست و كردهوه دروسته لهگل نهوده كردهوهش به زاهير

پنچهوانه‌ی شاین و شریعتی خوا بیټ؟ له‌م باره‌وه هر وتار و کرداری که بلاو
 بوو ته‌وه له‌ناو خه‌لک دا به‌دهما ۱ دهم یان له‌کتیټ دا نووسراوه‌ته‌وه دهرباره‌ی نه‌ولیا،
 نه‌وانه سهرجه‌م نه‌بی به‌درو ۲ دهله‌سه‌یان سه‌یر بکه‌ین که بو نه‌و خواناسانه
 هه‌لبه‌سترون، وه‌ک به‌دهم پیغه‌مبه‌رانه‌وه - درودی خویان له‌سهر بیټ - نه‌و هه‌موو
 شته‌ناره‌وا هه‌لبه‌ستراو ۳ و بلاو بوونه‌ته‌وه له‌ناو خه‌لک دا و له‌کتیټیش دا نووسراوه و
 بلاوه‌ی کردوه، یان نه‌بی بلنن نه‌وانه هه‌موو درون، یان نه‌بی ته‌نویلی بکه‌ین ۴ ریکی
 شرعی بکه‌ین نه‌گهر گونجا، یان نه‌بی بلنن هه‌له و تاوانیکه دوچارۍ بووه ۵ بنده‌یه
 ۶ ره‌نگ دروستی نی یه‌هیچی تر بلنن دهرباره‌ی نه‌و وتارو کرداران‌ه‌ی به‌دهم زور له
 نه‌ولیاکانه‌وه نه‌کرین. به‌دیمه‌ن پیچه‌وانه‌ی شرعن. نه‌گهر که‌سی نه‌لی: نه‌ی نایا چون
 حه‌زرتی موسا دلنیا بوو، باوه‌ری کرد به‌قسه‌ی خضر و ره‌وی کرده‌وه‌کانی دا؟ له
 وه‌لام دا نه‌لین: خضر پیغه‌مبه‌ر بووه وه‌کو کوږ و زوربه‌ی پیشه‌وا ۷ زانایانی له‌سهر،
 نه‌گهر پیغه‌مبه‌ریش نه‌بووبی هر پیویست بووه له‌سهر حه‌زرتی موسا که باوه‌ری پی
 بکات ۸ کرده‌وه‌کانی به‌دروست بزانی و ره‌ویان بدات، چونکه خوا له‌پیشه‌وه هه‌والی
 پیدا له‌و باره‌یه‌وه، که‌واته نه‌گهر پیغه‌مبه‌ریش نه‌بووبی کاری نه‌و جیاوازه و کرده‌وه‌ی
 هیچ خواناس و وه‌لی یه‌کی تر له‌ریزی نه‌و کرده‌وه‌ی نه‌وه‌دا ته‌ماشانا کری.

د- بی‌دهنگ بوون له‌و جوړه کرده‌وانه و ره‌وادانیان به‌ناوی نه‌مه‌وه که خاوه‌ن کرده‌وه
 خواناسه و به‌رچاوی رووناکه و خوی نه‌زانی چی نه‌کات، بیگومان شتی وا قاپی
 خراپه‌کاری نه‌کاته‌وه له‌زور که‌س که له‌زیر پهرده و پوښاکی خواناسیدا هه‌موو تاوان
 و خراپه‌یه‌ک بکه‌ن، به‌هیچ جوړ سام و قودسی یه‌تی شاین و شریعت ناهیلیت‌وه،
 خه‌لکی به‌ره و مه‌زه‌بی باطنیتی نه‌بات ۹ کوفرکی ناشکرایه، خوا په‌نامان بدات.

۴- ناگادار کردنه‌وه‌ی چواره‌م نه‌مه‌یه: بلاو بوو ته‌وه له‌ناو خه‌لک دا که له‌نایینی ئیسلام
 دا دوو جوړ عیلم هه‌یه: عیلمی زاهیر ۱ عیلمی باطن، نه‌م دووانه جیاوازن له‌یه‌کتر به
 جوړی شتی وا هه‌یه له‌عیلمی زاهیردا قه‌ده‌غیه ۲ تاوانه، به‌لام به‌پنی عیلمی باطن
 راست و ره‌وایه، بو وینه نه‌م رووداوانه نه‌گرن به‌ده‌سته‌وه که روی دا له‌نیوان خضر
 و موسادا، - درودیان له‌سهر بیټ - هه‌روه‌ها شتیکی به‌ناویانکه به‌کاره‌ینانی سی
 وشه: شریعت ۳ ته‌ریقه‌ت و حه‌قیقه‌ت، شریعت نه‌بېن به‌سهر عیلمی زاهیردا و

بهس، تهریقته و حقیقه تهکیش بهسسر عیلمی باطن دا، کهواته نهبی تهریقته و حقیقه تیش جیاواز بن له شریعت بهلکو هندی شهین: مبهستی راسته قینه شریعت نی یه و شریعت وهک و توکل وایه نهوی که مبهستی راسته قینه یه و ناوهړوک و ناوکه که یه بریتی یه له تهریقته و حقیقه، لهم بارو بابه تهوه قسه وباس و حیکایاتی زور و زهبنده هن بلاو بوونه تهوه تمنانهت له لایه ن زور لهوانی به زانا و خواناس نهزمیرین، جا کهواته پیوسته نهوی راسته و ریکه و نهگونجی لهگل نایینی نیسلام دا لهم باره یهوه به جوانی روون بکریتهوه و هیچ گمرد و توی بهسرهوه نه میلرت با نهوی نه شمارزایه هله نهکات. نهم باسه هرچند زور گرنگه و پیوستی هیه به درزیه پیدانیکی زور و لیکن لینه وه یه کی تایبته نهوی، به لام شونکه دهست نادات بو نهوه، کهواته به کورتی دهست نیشان نهکام بو چند نوخته و خالکی گرنگ و هیوادارم نهو خالنه بهس بن بو نهوانی بهدوای راستی دا نهگهرین:

ا- بنگومان شتیکی ناشکرایه که نایینی پاکي نیسلام نایینیکی تیرو تهواوه و له هیچ بارو روویه کهوه هیچ کم و کوپی یه کی نی یه، بهرنامه یه که که کاروباری هموو ناوچه و کون و قوشبني ژبانی روون کردووه تهوه و سنووری هموو شتیکی دیاری کردووه.

ب- نه نایینه تهواوهش بریتی یه له قورئان و رهوش و وتار و کرداری پیغه مبهسر (ﷺ) و مبهست به شریعتی نیسلامیش تمنیا نهو دوانیه و بهس.

ج- کهواته هر بیرو باوهړ و کرداری له ناو چوار چیوهی نهم شریعت ته دا بوو راست و رهوایه و هر جوگه و رووباری له دهریای پان و فراوانی نهو ه لگیرایتتهوه پاک و خاوینه، بیجگه لهوانه لاره و درویه و پیس و بوگنه.

د- بنگومان تهریقته له بنهړت دا شتیکی راست و رهوایه، چونکه ریکا و رهوشی پیاره خواناسه ه لکه وتووه کانی نهم نوممه تیه، سرچاوه که کی نهم شریعتیه که پیغه مبهسر (ﷺ) هیناویته، نهو تهریقته راستی نهوانه بریتی یه له روو کردنه خوا بهراستی و خو رووت کردن و داپنینی دل له هموو شتی جگه له خوا، یان بریتی یه له خو رازاندنوه به خو و رهوشته شیرینکانی نیسلام و خو خاوین کردن له سیفت

و ره‌وشته پیسه‌کان که نیسلام قه‌ده‌غی کردون، به کورتی بریتی یه له به‌جی هینان
و به‌دی هینانی ئامانج و مهبه‌سته‌کانی نیسلام، په‌یره‌وی کردنی پیغه‌مبهر (ﷺ)
به‌راستی.

ه- تهریقه‌ت له بنه‌رته دا به‌م جوړه‌یه گه باس کراوه نه‌وه‌ش شتیکی فهرزو پیو‌یسته
له‌سهر شانی هه‌موو ئیماندارئ، به‌بی ئه‌و تهریقه‌ته راسته ئیمانی هیچ ئیماندارئ
ته‌واو نی یه، به‌بی نه‌وه قاپی دل داخراوه و هر پیت و فېر و که‌رامه‌تی که ئیمانداران
ده‌ست که‌وتیان بووه و ده‌ست که‌وتیان به‌بی هه‌مووی به‌رهمی ئه‌و تهریقه راسته‌یه،
به‌لام به‌داخه‌وه ئه‌و تهریقه‌ته راسته پاک و خاوینه هر له کونه‌وه له‌لایه‌ن نه‌قام و نه‌زان
و دوژمنانی نیسلامه‌وه ده‌ستی پیسی تی خراوه و چه‌ند شتی پېرو پووج و بیگانه له
نیسلام به‌ناوی تهریقه‌ته‌وه بلاو بوونه‌ته‌وه و جیگیر بووه له دل و ده‌روونی زوړبه‌ی
خه‌لکی دا، به‌لکو زوړ شت هه‌یه که به‌ ئاشکرا درو پیچه‌واڼه‌ی نایینی نیسلامه و به
هیچ جوړ پینه ناکرئ و نابه‌ستری به‌ نیسلامه‌وه، که‌چی تیکه‌لی تهریقه‌ت کراوه
به‌ناوی نه‌وه‌وه بلاو بووه‌ته‌وه ته‌نانه‌ت له زوړ له کتیبه‌کانیش دا نوسراونه‌ته‌وه و بلاو
بووه‌ته‌وه، نه‌وه‌نده‌ش زوړن نایه‌نه ژماره به‌ ئاسانی، بو چاره‌سهر کردنی ئه‌م ده‌رد
کوشنده‌یه، بو لابرندی ئه‌م په‌رده پیسانه به‌سهر رووی رووناک و شیرینی تهریقه‌ته‌وه
بو ئه‌م مهبه‌سته پیو‌یسته به‌راوردی ئه‌و شتانه بکه‌ین له‌گه‌ل شه‌ریعه‌ته نه‌گۆ‌راوه‌که‌ی
پیغه‌مبهر (ﷺ) به‌و ترازووه راسته بیکی‌شین بو ئه‌مه‌ی هه‌موو چلک و چه‌په‌لی و له‌که و
لاری یه‌ک جوئ بکه‌ینه‌وه و تووپی بده‌ین، هرچه‌ند نایه‌ت و حه‌دییسی زوړ و زه‌به‌نده
هه‌یه بیکه‌ین به‌ ده‌لیل و به‌لگه‌ی پته‌و له‌سهر راستی ئه‌م خالانه که وتمان، به‌لام هیچ
نایه‌ت و حه‌دیس ناهینم، به‌لکو فره‌مایشتی پېشه‌واکان و هه‌لکه‌وتووه به‌ناو
بانگه‌کانی تهریقه‌ت نه‌که‌م به‌ ده‌لیل و به‌لگه‌ بو ئه‌مه‌ی بو هه‌موو شاره‌زایه‌ک روون
بیته‌وه که ئه‌و خواناسانه دووین له شتی پېرو پووج و نا‌ره‌وا. که‌واته با باش گوئ شل
بکه‌ین له هیندی له‌و فره‌مودانه:

شیخی گه‌یلانی خوای لی رازی بیت له کتیبی (الفتح الربانی) دا نه‌فرموی: «ان کل
حقیقة لا تشهد لها الشريعة فهي زندقة» واته هرشتیک خه‌لکی به‌راستی بزانی نه‌که‌ر
شه‌ریعت شایه‌تی نه‌دا بوئ نه‌وه کافری و زیندیقی یه. نه‌فرموی هه‌موو نه‌ولیاکانی خوا

هیچ شتی وەرناگرن له فهرمودی خوا و پیغه مبهروم نهبی (ﷺ) هیچ رهفتار کرده ویه کیان نی یه که ریک نهبی له گهل دیمه نی شهر دا.

شیخ جونهیدی بهغدادی نهفهرموی: عیلمی ئیمه بهستراوه به قورنان و هه دیسه وه و هرکس ناگای له قورنان و هه دیس نهبی له عیلمی ئیمه دا گوئی بۆ ناگیری، په پرهوی ناگری.

شیخ سهری سهقهتی نهفهرموی: هرکس ئیدیعیای عیلمیکی باطنی بکات که دژی زاهیری شهرع بیئت نهو کهسه ههله و سه رلی تیک چوو. شاهي نهقشه بند نهفهرموی:

آنکه نه در شرع محمد را هست گر پا به سری عرش نهد گومرا هست
نهبو سعیدی خراز نهفهرموی: هر فیزیکی باطنی پیچهوانه ی شهرع بیئت بهتاله.
ئیمامی غه زالی له (احیاء) دا نهفهرموی: هرکس سی بلی عیلمی باطن جیاواز و پیچهوانه ی عیلمی زاهیر، نهو کهسه له کوفره وه نزیک تره تا ئیمان.

ئیمامی رهبانی له نووسراوی (٤٣) له بهرگی یه کهم دا نهفهرموی: کۆمه لی هه ناره زوی ئیلحاد و زیندیقی یان ههیه، گومانیان وایه که مبهستی راسته قینه نهو شهریه ته نی یه، به لکو شتی تره له شهریه ته به دهر، ئینجا نهفهرموی: حاش و کلا دیسان حاشا و کلا. ئیمه په نا نه گرین به خوا له باوه پی وا، شهریه ته و ته ریه ته به قه دهر سه ری موویه ک جیاوازی نی یه له ئیوانیان دا، هرچی پیچهوانه ی شهریه ته بیئت نهو خوا نایه وی و وهرناگیری و هر شتی شهریه ته وه ری نهگری کوفر و زیندیقی یه.

له نووسراوی (٣٦) بهرگی یه کهم دا نهفهرموی: شهریه ته سی پارچه و به شه عیلم، عمل، إخلاص، بی ئه سیانه شهریه ته به دی نایه ت، کاتی ئه سیانه به دی هات رهزامه ندی خوا به دی دیت، نهو هیش پله یه که له ژووری هه مو خوشبه ختی هه ردو جیهان دایه، که واته شهریه ته هه مو مبهستیکی تیدایه، له شهریه ته به دهر هیچ مبهستیکی تر نی یه، ته ریه ته و حه قیه ته خزمه تکاری شهریه تن و به شی سی یه می که إخلاصه به دی نه هیئن.

له نووسراوی (٤١) دا بهرگی ناوبراو نهفهرموی: عیلمی باطن که ته ریه ته و حه قیه تی پی نه لێن ته و اوکهری شهریه ته که پی ئی نهوتری زاهیر، نهو که سانه ی به ریکای ته ریه ته و حه قیه ته دا نه پۆن له و ریکایه دا هر شتیکیان لی بینرا که پیچهوانه ی شهریه ته بیئت نهو

له بئى ھۆشى و مەستى يەنە روو ئەدات، كاتى ھۆشيان كىردەنە ئەگەرنەنە بۆلای شەرىعت. ئەو زانن و شتە پىچەوانەيان نامىنى ۋ ھەموو ئەبىن بە تۆز و گەردىيان ئەچى بە با، ھەر باطنى راست بىت لە راستى دا باطنى شەرىعت ھەر زانن و ناسىنى كە لە تەرىقەتەنە دەست كەوت ئەبى ھەموو ھىنى شەرىعتە، ئەك شتىكى جىاواز كە لە شەرىعت بەدەرىت.

لە كىتەبى (معارف الصوفية) دا ئەفەرموى: ئەگەرنەنە لە ھەندى ئەھلى تەرىقەتەنە كە وتەيتى: شەرىعت تونكە و تەرىقەت ناوكە و ناوەرۆكە! كە بە بىگومان ئەگەر پىنە ئەكرى و تەئويل ئەكرى ئەنە وتەيەكى ناپاستە. پىاوە گەرەكانى تەرىقەت بۆ ئەم مەبەستانە ئەوئەندە زۆر نايەنە ژمارە، ئەم ئەندازە بەسە بۆ روون بوونەنەوى رىگای راستى تەرىقەت و حەقىقەت، ئىتر يارمەتى و خستەنە سەر رىگای راست بەدەست خوايە.

ئىنجا دەست ئەكات بە سەرگوزەشتەى پىنجەم كە دواترەن سەرگوزەشتەى ئەم سۆرەتەدا، سەرگوزەشتەى كەسى كە ناوېراو بە (ئەل قەرنىن) ۋ يەككە لەو پەرسىارانەى كە ئاراستەى پىغەمبەر (ﷺ) كرا ئىتر پىويست نى يە باس ۋ ناسىنى پەرسىار كەر، چونكە لەم بەسەرھات و سەرگوزەشتەى كە قورئان ئەيان فەرموى پەند و ئامۇزگارى تەيادە و تەمى يان لى ۋەرئەگىرى، زانن و ناسىنى شەخسى (ئەل قەرنىن) و شوئىن ۋ جىنگا و كات و چەرخى ئەوئەش عەينى شتە، ئەگەر پىويست بووایە قورئان باسى ئەفەرموى، كەواتە با خەرىك ئەبىن بە شتىكەنە كە لە سەرچاوەيەكى باوەر پى كراوئە ئەھاتەبى، ئەوئە مىژوو نووسان ئەيلەن لەم جۆرە بەسەرھاتەندا زۆرەى گۆترەكارى يە و بە دەم بېر ئەوترى، كەواتە با شوئىنى قورئانەكە بکەوين بى زیاد و كەم! بەس ئەمە ئاشكرایە كە ئەم (ئەل قەرنىن) ۋ ئىترە كە بەناوبانگە بە ئەسكەندەرى ئەل قەرنىن ئەوئە نى يە كە لە مىژوودا باس ئەكرى و بەناوبانگە بە ئەسكەندەرى ئىغرىقى، چونكە بت پەرسەت و كافر بوو و ئەمەى كە قورئان باسى ئەفەرموى: بەندەيەكى ئىماندارى سالىح بوو ۋ تەنەت ھەندى ئەلەن پىغەمبەرىش بوو،

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٢﴾ إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَانْتَه مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٣﴾ فَأَنبَغ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٥﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نَّكَرًا ﴿٨٦﴾

خوای گهوره نه فرموی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْنَيْنِ﴾ پرسیارت لی نه کن له هوال و به سرهاتی (ذی القرنین). ﴿قُل﴾ له وه لامیان دا بلی: ﴿سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ بهراستی باسی نه کم بوتان و نه خوینمهوه به سهرتان دا هوالیکی باس کراو له به سرهات و هواله کانی، یان له لایه ن خواوه نه خوینمهوه به سهرتان دا هیندی قورشان که له سر هر دوو راکه نه مه یه دهست پی نه کات و نه فرموی: ﴿إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ﴾ بهراستی نیمه هیژ و توانا و دهسه لاتمان پیندا له زهوی دا کردمان به پادشا و کاروباری ولاتمان خسته ژیر دهستی ﴿وَأَنْتَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ واته بو هر شتی که پیویستی پیی بویه، بو هه موو کار و مه بهستیکی پادشایه تی و رامیاری ولات هوی نهو شتانه و ریگای گه یشتن بهو مه به ستانه مان پی دابوو له زانین و دهسه لات و لهشکر و سوپا و هر هویه کی تر. نه پادشایه ویستی بگه پی به ولاتان دا بو نه میشتنی خراپه و بلاو کردنهوی چاکه و دادپهروهی، له یه کم جاروه ویستی بهر و روژئاوا بهروا ﴿فَأَنبَغ سَبَبًا﴾ نینجا شوینی هوی گه یشتن بهو مه بهسته ی کهوت و ریگای دایه بهر و رویشتن ﴿حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ﴾ هه تا گه یشتنه ناوا بوونی خور. واته گه یشته نهوپه پی ناوه دانی نهو کات و چهرخه له تهرهف روژئاوا، گه یشتنه شوینی که له پیش چاوی وشکانی برایهوه، وا دهر نه کهوی، بهر و روژئاوا رویشتنی هه تا گه یشتیته قهراغی دهریا لوشی نه تله سی که لهو کاته دا ناوبراوه به دهریای تاریکی و گومان براوه که بهر و وشکی نیتر دواپی دیت. لهویدا نه بینرا خور له پیش چاو ناوا نه پی، له بهر نهوه نهو شوینه ناوبراوه به شوینی ناوا بوونی خور که بریتی به له شوینی که له پیش چاو خوری لی ناوا ببی، نهوه ییش به گویره ی گوږانی شوین نه گوږی:

له ولاتی چیاو کۆسارا وا ئه‌بیرنی له چیاو شاخ و کهژدا ئاوا ئه‌بی. له شوینی دهشت دا وا ئه‌بیرنی که خۆره که نه‌چی به‌ناو زه‌وی دا، له که‌نار ده‌ریادا وا ئه‌بیرنی که نه‌چی به‌ناو ناوی ده‌ریاکه‌دا. ئینجا باوه‌ر وایه که نه‌و شوینه شوینی تێژانی رووبار بووبی، له‌و جوړه شوینانه‌دا گژو گیا و قوڤه ره‌شه په‌یدا ئه‌بی له‌گه‌ل چه‌ند چالا و گۆمی که له پینش چار و مکو کانی و چه‌شمه وان له‌بهر نه‌و نه‌فرموی: ﴿وَجَدَهَا قَرُبَ فِي عَيْنٍ حَنَنٍ﴾ واته کاتی که‌یشته نه‌و شوینه خۆی وا ده‌ست که‌وت ئاوا ئه‌بی له ئاو و کانی په‌ک دا که قوڤه ره‌شه به‌وه به‌ریا مه‌یه، ﴿وَجَدَهَا قَوْمًا﴾ واته له‌ای نه‌و کانیاو و قوڤه ره‌شه‌یه‌دا نه‌توه و گه‌ل و کۆمه‌لنکی ده‌ست که‌وت و ریی لی یان که‌وت، نه‌و نه‌توه‌یه کافرو بی باوه‌ر بوون و به‌ریاری خوا ده‌ریاره‌ی نه‌و گه‌ل نه‌و بوو که به‌م فرموده‌یه بۆمان باس نه‌کات ﴿ثَلَاثًا الْقَرْنَيْنِ﴾ وتمان نه‌ی (ذو القرنین): ﴿إِنَّا أَنْتُذِبَ وَإِنَّا أَنْ نَخْذَنِيهِمْ حَسَنًا﴾ یان له رێوه سزایان نه‌ده‌یت به‌کوشتن یان کردوه‌یه‌کی جوان و شیرین به‌کار نه‌هینی و به‌ریار نه‌ده‌یت له‌نیوانیان دا، به‌م جوړه بانگیان نه‌که‌یت بۆ ئایینی خواو رابه‌ری یان نه‌که‌یت بۆ سه‌ر رینگای راست، واته ئارمه‌زووی خۆته مه‌رکام له‌م دوو باره به‌کار نه‌هینی ره‌وایه بو‌ت و به‌رگری نا‌کریت. ئینجا خوا چون نه‌وی فرمو؟ ئایا سه‌روشی بۆ کردو (ذو القرنین) پیغه‌مه‌به‌ر بووه؟ یان مه‌به‌ست نه‌ویه خوا زالی کرد به‌سه‌ریان دا، به‌ جوړی مل که‌چ و ژێریاری کردن بۆی و مکو پی‌ی بلی به‌و به‌ ئارمه‌زووی خۆت چی نه‌که‌یت بیکه؟ مه‌ردوو بار هه‌لنه‌گری، هیچ به‌رگری که‌ری نی یه بۆ باری دووه‌میش، نه‌وی گرنگ بێت نه‌مه‌یه که (ذو القرنین) ده‌ستووری کردوه‌ی خۆی ده‌ریه‌ی ده‌ریاره‌ی نه‌و ولاتانه‌ی که بکه‌ونه ژێر ده‌ستی، باره باشه‌که‌ی به‌ریار داو ﴿قَالَ﴾ وتی: ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنْجِلٌ﴾ نه‌و که‌سه‌ی که من بانگی نه‌که‌م بۆ سه‌ر رینگای خواو نه‌و مه‌ر ستم بکات له‌خۆی و نه‌یه‌ت به‌ده‌م بانگه‌وازه‌که‌مه‌وه و گۆتایی نه‌هینی له‌ کوفرکه‌ی ﴿سَوْفَ نُعَذِّبُهُ﴾ نه‌وه به‌راستی ئیمه‌ سزای نه‌ده‌ین به‌کوشتن له‌م جیهانه‌دا ﴿ثُمَّ رَدُّوا إِلَى رَبِّهِمْ فَعَذَّبَهُمْ عَذَابًا لَّكْرًا﴾ له پاشان زیندوو نه‌کرته‌وه و نه‌گه‌یڕێته‌وه بۆلای خوای خۆی له روژی دوا‌یی دا، ئینجا نه‌ویش سزای نه‌دا به‌ سزایه‌ک که وینه‌ی نه‌بینه‌راوه و نه‌ناسه‌راوه،

وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَنْبَعَ سَبِيًّا ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا
 بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ
 خُبْرًا ﴿٩١﴾ ثُمَّ أَنْبَعَ سَبِيًّا ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾
 قَالُوا يَٰذَا الْقَرْنَيْنِ إِن يَاجُوجَ وَمَاجُوجَ مُفِيدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ
 سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكْنِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾

﴿وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ نمو کسهی الله نيمانی مینا و کردهوی چاکی کرد به گویرهی
 نيمانهکی ﴿فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَى﴾ نمو پاداشتیکی شیرینی بۆ هیه که پاداشت ندرتوره پیی
 له هردو جیهان دا، به کورتی نمو پادشا سالحه بریاری دا الله چاکان و پاكان چاکمیان
 دمریاره نهکری، خراپان و تاوان باران تۆلهی کردهوی ناپهواکانیان لی نهسیئری، نهویه
 دهستووری حوکمرانی راست، ولات بهوه دائمهزری و ریک و راست راگیر نهبی و کردهوی
 چاک نهروی له ولات دا و کردهوی خراپ له ریشه دیت، چونکه هرکات خملکی شتی وای
 بیینی نمو کاته چاکان باشت سوز نهبن لهسر چاکه، تاوان باران پهشیمان نهبنوره و
 کوئایی نهمینن، بهلام کاتی بینرا که تاوان باران و دهست درژیی کهران ئیشیان له پیشه و
 ریز نهگیرین، پیاو چاکان بی نرخ و ریسوان، بهلکو بهرگری نهکرین و نهتارنترین.. کاتی
 ناپهواپی وای بینرا، نمو کاته ولات ویرانه و ژيانی پیاوهتی و کامهرانی تیادا نامینی.
 ئینجا (ذو القرنین) کهراوه له رۆژناوا، ویستی بگهپی و چهرخیهکیش بکات بۆ رۆژهلات،
 ﴿وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا﴾ له دنیا دا ههموو شتیکی بۆ ئاسان دهکین و نهکیکی ناخینه سر
 شان که قورس و ناپهههت بیئت، وکو بۆمان باس نهکات و نهفرموی ﴿ثُمَّ أَنْبَعَ سَبِيًّا﴾ ئینجا

رنگا و هوی گیشتنی بهو مه‌بهسته دایه بهر و رویشته ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ النَّهْرِ﴾ هه‌تا کاتی

که‌یشته شوینی هه‌لاتنی خور، واته که‌یشته یه‌که‌م شوینی ناوه‌دانی که خوری لی هه‌لبیت

له تهره‌ف روزه‌لاته‌وه ﴿وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ يَجْعَلْ لَّهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا﴾ لهو شوینه‌دا خوری بینی

هه‌لدیتته سهر گهل و نه‌ته‌وه‌یه‌که که هیچ پهرده و په‌نایه‌که‌مان بۆ دانه‌نا‌بوون بیان شاریتته‌وه

له‌خور، واته ولاته‌که‌یان دهشت و سارا بوو، بی به‌ریزی و نزمی و شاخ و چیا و دار و دره‌خت

، خانووی هه‌لنه‌ئه‌گرت یان رووت و قوت و بی پۆشاک بوون، به‌کورتی (ذو القرنین) به‌ره‌و

روژه‌لات تا که‌یشته نه‌وپه‌ری ناوه‌دانی له‌ویدا ریگای که‌وت له گهل و نه‌ته‌وه‌یه‌که له

ولاتیکی دهشت و سارادا به به‌ر خوره‌وه بی خانوو و بی دار و دره‌خت یان رووت و قوت

﴿كَذَٰلِكَ﴾ واته کاروباری (ذو القرنین) بهو جوژه بوو که باس کرا له‌بابه‌ت گه‌ران و

که‌یشتنی به تهره‌فی روژ ناوا و روزه‌لات، له‌بابه‌ت هی‌زو ده‌سه‌لات و پادشایه‌تی و له‌شکرو

سامانه‌وه، یان کار و کرده‌وه‌ی ناو دانیش‌توانی روزه‌لات دا وه‌کو نه‌وه بوو که باس کرا

دهرباره‌ی روژ ناوا ﴿وَقَدْ أَحْطَيْنَا بِمَا الدَّيُّ خَيْرًا﴾ بی‌گومان ئیمه‌ ناگادار بووین و نه‌زانین بهو هه‌موو

سوپا و ده‌سه‌لات و نه‌و شتانه‌ی که هه‌موو پایه‌ی پادشایه‌تی بوون لای (ذو القرنین)، ئیمه

ناگادار بووین به هه‌موو کاروباری ناشکرا و په‌نهانی یه‌کی، واته که‌یشتبووه راده‌یه‌که هه‌ر له

زانینی خوادا بوو، بۆ که‌سی تر باس ناکریت، له‌پاش نه‌و دوو گه‌ران و گهرده‌که که باس

کران، ئینجا ویستی گهرده‌شیکی تر بکات به‌ره‌و ولاتی خواروی زه‌وی، هوی که‌یشتنی بهو

مه‌به‌سته‌ی گرتته ده‌ست و ریگای دایه بهر وه‌کو نه‌فه‌رموی: ﴿ثُمَّ أَنشَعِ سَبِيًّا* حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَيْنِ﴾

هه‌تا که‌یشته نیوانی دوو به‌ره‌به‌ست، واته که‌یشته نیوانی دوو شاخ و چپای به‌ریزی سه‌خت

که ریگای هاتو‌چۆ نه‌بوو به ملیان دا ﴿وَجَدَ مِنْ دُونِهَا قَرْمًا﴾ کاتی که‌یشته نه‌و شوینه‌ه ریگا

كهوت له گهل و نوممه تيكي دواكهوتوو لاي شهو دوو چيادا ﴿لَا يَكَادُونَ يَقْتَهُونَ قَوْلًا﴾ لهوانه
 نهبوون له قسه و گفتوگو تي بگهن لهبر نهفامي و تينهگه يشتنيان، يان لهبر زور جياوازي
 زمانه كهيان، جا لهو ديوي شهو دوو شاخوه دوو نهتهوهي زوري بهميز مهبوون پي يان
 نهوترا ﴿يا جوج و ماجوج﴾ نههاتنه سيريان بو سزا و تالان و برويان، له بوشايي نيوان شهو
 دوو شاخوه نههاتنه سيريان، ئينجا كه بيني يان شهو پادشايه به دهسلات و دادپهرومره
 داوايان لي كرد چاره سيريان بكات، و بهر مهلستي فراهم بيني له نيوان شهان و شهوان دا،
 لهبر شهو ﴿قَالُوا﴾ و تيان: ﴿هَذَا الْقَرْيَتَيْنِ اِنْ يَأْجُوجُ وَمَاجُوجُ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ شهي (ذو القرنين) بهراستي
 ﴿يا جوج و ماجوج﴾ ستم و خرابه كاري شهكهن له خاكه كه مان دا به كوشتن و برين و ويران
 كردني مال و كشتوكالمان ﴿هَلْ يَجْعَلُ لَكَ خَرْبًا﴾ دهي با له مالي خو مان پول و پاره يهكت بو
 بربار بدهين ﴿هَلْ اَنْ يَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ سَدًا﴾ لهسر شههي بهر بهستي فراهم بيني له نيوان شهان و
 شهوان دا كه نه توانن بينه سرمان و دهست دريژيمان لي بگهن، به كورتي ويستيان له نيوان
 خويان دا مال و سامانيكي بو كو بگهن شهو و بيدهني بهرامبر شهو كردهوه و كرئي شهو
 بينت، شهويش نه يو يست و ﴿قَالَ﴾ و تي: ﴿هَاسَكُنِي فِي رَيْخٍ خَيْرٍ﴾ شهو سامان و دهسلاتهي
 پهرومردگارم پي داوم و مني جيگير كردهوه تياي دا، شهو چاكتره شهوي كه شهو پيم
 بدن، واته پيوستيم به مال و كرئي و ساماني شهو ني يه، ﴿فَأَيُّونِي بِقُوَّةٍ﴾ مال و سامان
 مهدهن به لكو كومه كي و يارمه تيم بدن به هيزي دهست و باز و به كردهوه ﴿اجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ
 رَدْمًا﴾ بهر مهلستيكي به تين فراهم شههينم له نيوان شهو و شهوان دا. شهو پادشا سالحه
 ته ماشاي كرد ناساترين ريگاي شهو بهر مهلسته شهويه بوشايي نيوان دوو چياكه پر بكاتهوه
 به جورنك ريگاي هاتوچويان نه مينتي،

ءَاتُوْنِي زُبْرَ الْحَدِيْدِ حَتّٰى اِذَا سَاوٰى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ اَنْفُخُوْا حَتّٰى اِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُوْنِيْ اُفْرِغْ عَلَيْهِ
قَطْرًا ﴿٩٦﴾ فَمَا اسْطَعُوْا اَنْ يَّظْهَرُوْهُ وَمَا اسْتَطَعُوْا لَهُ نَقَبًا ﴿٩٧﴾ قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّيْ

لهبر شهو فەرموی: ﴿ءَاتُوْنِيْ زُبْرَ الْحَدِيْدِ﴾ پارچە ئاسنم بەدەنی و بۆم بینن، بۆ ئەمەى وەکو
خشت ئەو نیوانەى پى هەلچنى، ئەوانیش بۆیان مینا ئەویش هەلچنى ﴿حَتّٰى اِذَا سَاوٰى بَيْنَ
الصَّدَفَيْنِ﴾ هەتا بۆشایی ئەما و رێکی کرد لەگەڵ روو و لیواری هەردوو چیاکەدا، و گەیاندى یە
سەر لوت و پۆپەیان، ئەو بەینەى بە رێکی پێ کردووە. ئینجا فرمانی دا کە ئاگر بکەنەو لەو
پارچە ئاسنەدا و کورە و موشەدەمە و هۆی هەلگیرساندن ئامادە بکەن، ئینجا ﴿قَالَ اَنْفُخُوْا﴾
وتی: دەمەى دەن و فووی پیا کەن بەو کەرەسانە، ئەوانیش بەو جوۆرە ئاگرەکیان تاودا،
﴿حَتّٰى اِذَا جَعَلَهُ نَارًا﴾ هەتا ئەو پارچە ئاسنە سەور بوونەو و وەکو ئاگریان لى هات، ئینجا
﴿قَالَ﴾ (ذو القرنین) وتی: ﴿ءَاتُوْنِيْ اُفْرِغْ عَلَيْهِ قَطْرًا﴾ واتە مسی تەوایم بۆ بینن ئەیکەم بەسەرى
دا، ئینجا کە کردی بەسەرى دا بۆشایی نیوان ئاسنەکانى پێ کردووە و هەموو بوو بەیەك
پارچە و دیوار و بەرھەلستێکی ئاسن فەرھەم هات، بە تەواوی رێگای ﴿یاجوج و ماجوج﴾
نى بەست و بپێ، وەکو ئەفەرموی: ﴿فَمَا اسْطَعُوْا اَنْ يَّظْهَرُوْهُ﴾ ئینجا ئەیان ئەتوانی سەرکەون
بەسەرى دا بەهۆی بەرزى و ساف و لوسی یەوہ ﴿وَمَا اسْتَطَعُوْا لَهُ نَقَبًا﴾ ئەیان ئەتوانی کونی
تى بکەن لەبەر رەقى و ئەستووری. ئەوہى کە ئەو پادشا سألە کردی شتى بوو خوا
رێنموونی کرد بۆی، ئەگەر نا کەس لەو کاتەدا شتى وای بەدڵ دا ئەئەهات. تەنانت پاش
ئەو کردوہى ئەو چەندەھا چەرخ تێپەری، ئینجا لەم زانیاری تازەدا رى برا بەوہ کە تێکەل
کردنى بەشى لە مس لەگەڵ ئاسن دا هیزو رەقى و بەرگری ئاسن چەند جارە ئەکاتەوہ. ئەو
پیاوہ چاکە هەلسا بەو کردوہ زۆر گرنگە کە وینەى نەبیسراوہ لەو وپیش لەگەڵ ئەمەدا
چونکە خواناس بوو هیچ لە خۆی ئەگۆرا و کەشخە و شانازی ئەکرد، بەلکو یادى خواى کرد
و ئەو کردوہى گێراپەوہ لای خوا بەم رەنگە ﴿قَالَ﴾ وتی: ﴿هٰذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّيْ﴾ ئەم بەرھەلستە،
یان فەرھەم مینانی لەسەر دەستى من دا بەرھەمى رەحم و بەزەیی یەکی گەورە بوو،
نەعمەتێکی گرنگ بۆ لەلایەن پەرەردگارمەوہ، چونکە بوو بەهۆی رزگار بوونی ئەو گەلە بى
دەسلاتە لەدەست جەر و ستەمى ﴿یاجوج و ماجوج﴾ ی ستەمکار،

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ ۚ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٨﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ

﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ﴾ ١١٠ ثینجا کاتی به لینی خوی من هات به دهرچوونیان یان به نزیک که وتنهوهی رژی دواپی، شو کاتهم شم به رهه لسته نهکات به زهوی به کی تهخت، واته نه پرخینی و تهختی نهکات له گهل زهوی دا، ﴿وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا﴾ بیگومان همیشه به دی هاتنی به لینی خوی من راسته و نه بی به دی بیت. لیژدها شم زنجیره به دواپی هات له سه رگوزه شته ی (ذو القرنین) که نمونه به کی پاک و خاوین بوو بو کار به دهستی سالتی داد په روه که خوی گوره شو هموو دهسلات و سوپا و سامانه ی پیدا تا توانی ولاتانی گرتی ژیر دهست له رژی ناوا و رژی هسلات دا، که چی له خوی نه گویا، و جهور و سته مکاری نه کرد، گهل و ولاتی خه لکی داگیر نه کرد بو پیکه پینانی به رژه وهندی و ناره زوی خوی، هیچ جوره کرده و به کی زوردارانه و سته مکارانه نه کرد له گهل خه لکی دا، به لکو چوه هه شوین و ولاتی داد و راستی بلاو کرده وه، کومه کی دامار و دواکه وتوانی کرد، به رگری دهست درژی که رانی کرد، شو هیژو دهسه لاتهی که بووی به کاری هینا و بهختی کرد له ناوه دان کرده وهی ولات و چاک کردن و گویاندنی هموو خراپه و ناله باری به و زال کردن و راست کرده وهی هق و راستی. ثینجا ثایا ﴿یا جوج و ماجوج﴾ کین؟ نیستا له کوین؟ و چی یان به سه رها ت و چی یان به سه ر دیته؟ نه مانه پرسیارکن وه لام دانه و یان به پرستی گرانه، چونکه نیمه لهو بابه تانه وه هیچ نازانین جگه له وهی قورشان باسی کرد بی یان له حه دیسیکی سه حیج دا بیت. قورشان لیژدها له زمانی (ذو القرنین) هوه نه فرموی: ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا﴾ وه کو باس کرا. له فرموده به دا هیچ کات و چرخیکی دیاری نه کرد وه بو روخواندن شو سه د و به رهه لسته، که واته له وانیه بلین: شو به لینه تیپه روه و روی داوه. هه روه ها له سوره تی (الانبیاء) دا نه فرموی: ﴿حَقَّ إِنَّا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَاجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ ١١١ ﴿وَاقْرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ﴾ بی نه وهی کات و چرخیی دیاری بکات بو دهرچوونی نه وانه، نزیک که وتنهوهی رژی دواپی له دهرچوونی نه وانه وه، که شم نایه ته نه یگه به نی، هیچ به رگری ناکات که شو دهرچوون و روخانه روویان دابیت له مه و پینش و تیپه ر بووین، چونکه له چرخیی هاتنی پیغه مبه روه (ع) رژی دواپی به نزیک دانه نری، به لکو ره وانه کردنی پیغه مبه ر (ع) کراوه به نیشانه ی نزیک هاتنی شو رژه، کات و چرخ

و زمان له حیسابی خوادا جیاوازه له حیسابی ئادهمی به جوړی تیپه‌پرینی ملیونه‌ها سال و چرخ لای خوا هیچ چاو نادات و به نړیک دانه‌نړی هرچنده لای ئادهمی زور دور و دریز و دوايي نه‌ماتوه، کمواته هملنه‌گری و نه‌گونجی که رووخانی شو به‌ره‌لسته و دهرچوونی نه‌وانه رووی دابی له‌مه‌وپیش، «یاجوج و ماجوج» بریتی بن له مه‌غول و تهر که هاتن و هکولافاو دایان به‌سهر ولاتان دا. له‌م باره‌یه‌وه حدیسیکی سه‌حیح هیه که نیمامی نه‌حمده نه‌یه‌ینی له سوفیانی سه‌وری یه‌وه تا نه‌گاته زمین‌ب که یه‌کیکه له دایکی نیمانداران، نه‌فهرموی: جاری پیغه‌مبهر (ﷺ) له‌خو خبری بووه‌وه و به‌جوړی رووی به‌فهری سوور داگیرسابوو، فهرموی هاوار بو عهره‌ب له‌خرابه و شهرئ که نړیک که‌وتوه‌ته‌وه لی یه‌وه پنجه‌ی شایه‌تمان و پنجه‌گهره‌ی کرد به هملقه و فهرموی: کونیکي وا کراوته به‌ره‌لسته‌که‌ی «یاجوج و ماجوج»، زمین‌ب نه‌فهرموی: عمرزم کرد: نایا نیمه به‌میلک دا نه‌برین و هرچند پیار چاکیشمان تیدا بیت؟ پیغه‌مبهریش (ﷺ) فهرموی: به‌لی: کاتی خراپه زور بوو، زوری سه‌ند. نینجا له سالی (۶۵۶) ی کوچی دا ته‌تار هات به سهرزکایه‌تی هولاکو - په‌نا به‌خوا ولاتی ویران کرد و خه‌لافه‌تی عه‌باسی رووخاند - و معتصم که دواترین خلیفه‌ی عه‌باسی بوو به‌خوی و دست و ته‌به‌عه‌یه‌وه به‌ریاد کران، له به‌غداددا تا نړیکی ملیونی موسلمان سهر‌بهر. به‌گویی‌ره‌ی قسه‌ی میژوو نووسانی عهره‌ب و فهره‌نگه‌کانیش وا دهرنه‌که‌وی که «یاجوج» ته‌تاره و «ماجوج» مه‌غوله. که هر له‌کونه‌وه باویان وابوو هر خهریکی شهر و شوپ و تالان و ولات داگیر کردن بوون، له چرخي کون دا له ناسیای ناوه‌راسته‌وه هاتنه‌ خواره‌وه، رویشتن بو نه‌روپا، زورجار نه‌یاند ا به‌سهر چین و ناسیای روزناوادا، نینجا له‌پاش ره‌وانه‌ کردنی پیغه‌مبهر (ﷺ) له سنووری ولاتی خویان دا مانوه هتا کاتی (تموجین) هاته سهر دور، که ناوی خوی نا (جنگیز خان) به زمانی خویان واته پادشای هه‌موو جیهان. شو سته‌مکاره له‌سهره‌تای چرخي حوته‌می کوچی دا له‌سهردا له شاخ و شوینه به‌رزه‌کانی ناسیای ناوه‌راست هاته خواره‌وه له یه‌که‌م جاره‌وه چینی شیمالی داگیر کرد، نینجا رووی کرده ولاتی نیسلام دای به ملی ولاتی خواهرما، و سولتان - قطب‌الدین - ی کوپی نهرمیلانی شکاند و کاریکی به‌سهر شو ده‌وله‌ته‌هینا وینه‌ی له میژوودا نه‌بیستراوه. نینجا له‌پاش جه‌نگیز خان نه‌فتای کوپی له شوینی دا دانیششت و له‌سالی ۷۱۲ ی کوچی دا (بانوی) برازای دای به‌سهر ولاتی روس و پولونیا و مه‌جرا به ویران کردن و سوتاندن، نینجا نه‌فتای مرد و (جالوک) له شوینی دا دانیششت دای

به ملی پادشای رۆم دا، ژیر دهستی کرد و سهرانهی لهسهر دانا، ئینجا مرد و (مهنجوی)
 برازای له شوینی دا دانیش، ئینجا مهنجو فرهانی دا به برازاکانی: (کیلای) و (هولاکو) که
 نهوهستن خهریکی گرتنی ولاتان بن، نهوانیش پهلاماریان دا، کیلای ولاتی چینی گرت،
 هولاکویش کشا بهسهر ولاتهکانی نیسلام و نهوهستا هتا که بیشته پایتهختی خهلیفه له
 بهغداد، نهوهی کرد که کردی. خوین ههلسا لهکولانهکانی بهغداددا، کتیب خانهکانی بهغداد
 فبری درانه ناو دیجله بهجوری رهنگی ناوی دیجله گوڤا و خهلکی بهسهر بارخانهی کتیبهوه
 نهپهینهوه له دیجله به کورتی: وهچه و نهوهی جهنگیزخان ههموو ئاسیا و نهورپای
 شهرقی یان داگیر کرد، بهش بهشیان کرد لهنیوان خویان دا، و کردیان بهچوار بهشوه
 ولاتی فارس و بهغداد و شام کهوته ژیر دهستی هولاکو. نهوهی که وترا کورتهیهکه له -
 دائرة المعارف و ابن خلدون و ابن موسکویه و رسائل اخوان الصفا - جا وهکوله پیشهوه
 وتمان ههله نهگری و نهگونجی که «یاجوج و ماجوج» نهه تهتار و مهغوله بن که کاتی
 خوی (ذو القرنین) بهرهههستی دروست کرد و بهرههستی کردن لهدهست دریزی تا کاتی
 خوی نهو بهر ههلهسته رووخا و نهوانیش هاتن به ولاتان دا بهو جوړهه که باس کرا، بهلام
 وهنهبی نهوه شتی بی تهواری باوه و دنیایی لهکهله دا بیته، بهلکو زانیینی راستهقیفه لای
 خوایه. ئینجا به بۆنهه قسهکهی - ذو القرنین - هوه که فرموی: بهلینی خوی من راسته و
 بهدی دیت، ئیتر مهبهست بهوه بهلینی هاتنی رۆژی دوایی بیته، یان بهلینی رووخانی بهر
 ههلهستهکه و دهرجونی «یاجوج و ماجوج» بیته که نیشانهیهکه له نیشانهکانی نزیک
 کهوتنهوهی رۆژی دوایی به ههرکام زۆر بهجی یه، بهو بۆنهیهوه باسی پیشاندانی شیوهی
 ههندی له رووداوهکانی نهو رۆژه، نهفرموی: ﴿وَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي بَعْضٍ﴾ واته لهو رۆژه دا که
 بهلینی خوا بهدی دیت خهلکی سهرگردان نهکهین به جوری لهبهر سهر لی شیواوی و زۆری
 خویان نهکهونه گهران و تیکهله و پیکهله نهبن و دین بهیهکه دا وهکو شهپۆلی دهریا، ئیتر نهو
 بهسهرهاته کاتی هاتنی رۆژی دوایی و ویران بوونی نهه جیهانه بیته، یان پاش زیندوو
 کردنهوه بیته که بهجاری ههموو راست نهبنهوه به سهرگردانی یهوه. بهرههرکام ریکه و
 نهگونجی. لهسهر باری یهکه: لهسهرهتای ویران بوون له حهیهته و سام دا بهو جوړه
 سهرگردان نهبن و ئینجا ههموو بهجاری نهمن و لهپاش ماوهیهکه که خوا بریاری دا ههموو
 زیندوو نهکرینهوه و کو نهکرینهوه،

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَعَلْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿١١﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٢﴾ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ
عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿١٣﴾ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ
إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿١٤﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٥﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٦﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا يَتَايَأْت رَبَّهُمْ وَلِقَاءَهُ

و مكو نه مرموی: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ فو نه کری به سورا. ﴿جَعَلْنَاهُمْ جَمْعًا﴾ به موی نه موه
هموویان زیندوو نه کهینه موه و کویان نه کهینه موه بو کوزکردنه موه یه کی و ا که سی لی جی
نامینی و که س نابویرنت، له سر رای دووم نه م فو کردنه ی نیره دوی زیندوو کردنه موه،
بو ریزدان و ریک و پیک کردنیانه، جا بهم پی یه نه بی سی جار فو بکری به سورا: یه کم بو
ویران کردن، دووم بو زیندوو کردنه موه، سی یه م بو ریزدان. هر چند دوبار به نابوانگه و
له چند شوینیک دا قورئان باسی دوجار نه مرموی. به لام و مره گیری له شوینده جاری
سی یه میش هیه و مکو له حدیسیشه موه و مره گیری. ﴿وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا﴾ لهو
روژه دا دوزه دهره خهین و ناشکرای نه کهین بو کافره کان، پیشانیان نه دین به
پیشاندانیکی ته او ﴿الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي﴾ نهو کافرانیه که لهم جیهانده
چاره کانیان له ناو پرده ی نه ستوردا بوو به موی نه موه بهرگری کرا بوون له بینینی نهو
همو به لگه و نیشانه روئانه که موی ناسین و یادی من بوون به پرستن و گوی رایلی به
تاک و تمنا ﴿وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا﴾ نهوانه ی که کاتی خوی لهم جیهانده توانای گوی گرتن
و بیستنی ثابین و بریاری منیان نه بوو. واته نهوانه لهم جیهانده تماشای نهو همو به لگه
روئانه یان نه نه کرد و خویان کویر کردبوو له ناستیان، گونچکه ی خویانیان کهر کردبوو
له بیستنی شتی راست، نهوانه که لهم جیهانده ناوا بوون، که واته لهو روژه دا هر له یه کم
چاره موه دوزه خیابان لی ناشکرا نه کری با له پیشه و بیبینن و گوی بگرن له دانه کیره و
چه پوکان و پیشکه و پژهی دوزه خه که له دوروه نه یکات دهریاره ی دوزه خی یه کان. خوا
به بهزه یی خوی په نامان بدات له سزای دوزه خه که ی آمین. نینجا باسی بو سوودی نهو

په سرستراوانه نه کات که خملکی پشتیان پي نه بستن له م جبهاندها، نه فرموي: ﴿أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِ آلِهَاتِهِمْ﴾ که ساني که کافرن و بنده يانی منيان گي پراوه به په سرستراوی خويان و مکو مه لانيکه و عيسا و عوزير و که ساني تر و له من تي پيريون بو په رستنی نهوان، نایا نهوانه گومانيان وا بردووه که گي پراي نهو بنده يانه به په سرستراو، بو خويان هيچ سوو ديکيان پي نه گهيمن و بهرگري سزای منيان لي نه کات؟ واته نه خير شتي وا نابيت و گومانه کيان بي جي يه. ﴿أَلَيْسَ إِنَّا أَعْدَانَا لَهُمْ لَكَفَرُوا﴾ چونکه نهوانه کافرن و بهراستي نيتميش دوزه خمان نامانه کردووه و حازر و بزمان کردووه به جي و شوين بو همور کافر مگان که له ريوه بچنه ناوی يوه و مکو ميوان رابوئين تيای دا، يان سزاگهی بچهن و مکو نهو خوراگهی که له يه کم چاره وه نهري به ميوان خوا په نامان بدات، نه م نايه ته وا پيشان نه دات که جي و شوين و سزای تريشيان هيه، نه مه له ريوه و مکو بهرکولي و ايه دهی ناخو جي و شوين و سزای نيچگاری و هميشه يی يان چون بيت؟ نينجا خملکی ناگادار نه کاتوه به نه زانی و نه فامی کافر مگان، به رهنجه پوي يان، همروها نرخ و نرخي کردووه و خاوهن کردووه روون نه کاتوه، نه فرموي به پيغمبر (ﷺ) ﴿نَلِّ﴾ بلي: ﴿مَنْ يَنْتَكُم بِالْآخِرِينَ أَعْمَلًا﴾ نایا مهوالتان بدهيني بهوانه ي که رهنجه پوتر و خسارت مند ترن له بابيت کردووه مگان يانه وه؟ ﴿الَّذِينَ ضَلَّ سَبِيلُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ نهوانه که سانيکن هر کوشش و کردووه يه که به چاکیان زانيوه و کردوويانه له م ژيانی دونيادا همووی ون و زايه و بي سوود و بي نرخه لای خوا ﴿وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُخْسِرُونَ شَيْئًا﴾ له کاتيک دا که خويان گومان وا نه بن که نيشيکی چاک نه کن، و کردووه مگان يان به جي يه، چونکه لایان و ايه له سر رنگايه کی راستن و نازانن جگه له نرک و ماندوویي هيچي تريان بو نامينيته وه، چونکه کردووه مگان يان له سر فرمانی خوانی يه و بنه رتی له سر ثيمان نی يه، و مکو روونی نه کاتوه به م فرموده يه: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ﴾ نهوانه که کردووه مگان يان ونه و زايه يه که سانيکن کافرن و باورپران نی يه به نايه ته کانی په رومردگاری خويان، باورپران نه به قورشان هيه و نه بهر همور به لگه و نيشانه روونانه ي که خواي گوره بوی داناون، تاک و ته نيایي خوا روون نه کنه وه و کافرن و باورپران نی يه به زيندور بوونه وه و پرسيار و توله و سزای خوا،

فَحِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا ﴿١٠٥﴾ ذَلِكَ جَزَاءُكُمْ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُؤًا ﴿١٠٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدادًا لَكَلِمَتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ نُنْفِذَ كَلِمَتِ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

﴿فَحِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ لهبر شهوه هموو کردهوه چاکه کانیان به تال و زایه نه بن و هیچ بهرهمه میکیان نابی بؤ ریزی دواپی ﴿فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا﴾ کهواته هیچ نرخ و ریزی بؤ نهوان دانانین، چونکه نرخ و ریز بهموی کردهوهی چاکهوه نه بنی، نهوان کردهوه کانیان همموی زایه کردهوه، کهواته هیچ نرخیکیان بؤ دانانری، بهلکو سهرمپای هموو سزایهک بی نابورو و ریسوا نه کرنن. یان مهبست شهویه ترازوو و کیشانهی کردهوهیان بؤ دانانری، چونکه کردهوهی چاکیان نی یه تا بکیشری. له پاس باسی زایه بوون و به تال بوونهوهی هموو کردهوه چاکه کانیان، نینجا باسی پاشمرؤژ و توله یان نهکات، نهفرموی: ﴿ذَلِكَ﴾ کار شهویه که دیت ﴿جَزَاءُكُمْ جَهَنَّمَ﴾ توله و پاشه رژیان دوزهخه ﴿بِمَا كَفَرُوا﴾ بهموی کوفره که یانهوه ﴿وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُؤًا﴾ بهموی گنپانی نایه تهکانی من و پیغه مبهرهکانی من به شتیکی گالته پی کراو، واته بهموی شهروه باومریان نه بوو به پیغه مبهرهکانی من و بهو هموو موعجیزه و بهلگه و نیشانه روونانهی که پیشانیان درا له لایه ن پیغه مبهره کانهوه جا هرچونی باومریان نه بوو بهوانه همروهها لاقرتیشیان پی نه کردن. نینجا باسی نرخ و ریزو پاشه رژی ثیمانداران باس شهفرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ بهراستی کهسانی که ثیمان و باومپی ریکیان مینا ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کردهوه چاکه کانیان به جی مینا به گویرهی ثیمان و باومره که یان، ﴿كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا﴾ واته له زانین و بریاری خودا تیپه پیوه و رابوردوه که بهمه شتهکانی فیردهوس بؤ نهوانه جینکا و شوینی ریز و رابوردنیانه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به جوئی نیشته جین تیایان دا هتا هتا یه بی برانهوه ﴿لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا﴾ داوای لاچوون و گواستنوره

ناکەن لەو بەهەشتانەدا، چونکە گومان نابەن و بەدلیان دا نایەت خۆشتەر لەوانە، بەراستی
 ئەم رەستەییە ئیجگار سەرنج راکیشتەر. زۆر قۆلە پیویستە بە باشی بیرى لى بکریتمەو بۆ
 ئەوێ ئەندازەییە تى بگەین لەراوەی پلەى خۆشى ئەو بەهەشتانە کە خوا بەجۆریکی لى
 کردوون هەرگیز هیچ جۆرە ناخۆشى و بیزاری یەك روو نادات و هەست ناکرێ پى یان و
 هیچ کات ئەو خوا پێداوانە بى تاقەت نابن و ئەوبارەى کە وان لەسەرى لەپیش چاویان
 ناکەوێ لەگەڵ ئەمەدا خوا لەم جیهانەدا ئادەمى بە جۆرێ دروست کردووە لەسەر بارى ئارام
 ناگرێ و بیزار ئەبێ لەسەر تەنیا بارى و تەنیا جى و شوینیک، واتە هەرچەند هەر ئەنداز
 نێعمەتى فراوان بێت بەپێى ئارەزوو و هەرچەندە جى و شوینی خۆش و دلەبەر بێت ئەگەر
 ماوەیەك کابرا مایەو لەسەر ئەو بار و حالەى ئەو نرخ و خۆشى یەى نامینی لەپیش چاوی،
 ئارەزووی گۆپان و بارى تر ئەکات، بەلکو بە جۆرێ بیزار و دل تەنگ ئەبێت ئەو جینگا و
 شوینەى وەکو بەندیخانە سەیر ئەکات، ئەو هەموو ناز و نێعمەتە لەپیش چاوی تال ئەبێت،
 لەم جیهانەدا خوا ئادەمى بەو جۆرە دروست کردووە. و سروشتى لەسەر ئەو بارە
 دامەزراندووە، ئەم بارەش رێکە لەگەڵ ژيانى ئەم جیهانەدا و ئەم بارە شیاو و گونجاو لەگەڵ
 جى نشینی ئادەمى لەم زەوى یەدا، چونکە ئەگەر سروشتى ئادەمى بەو جۆرە ئەبوابە ئەو
 کاتە تیکۆشانى ئەئەکرد بۆ دۆزینەو و دەست خستنى ئەو هەموو خیر و بێرەى کە خوا
 دايشاردووە لەم زەوى یەدا، ژيان ئەئەگۆرا و بەرز ئەئەبوووە، کەواتە جینشینی یەکەى بە
 رێکى بۆ بەجى ئەئەهینرا، کەواتە پیویستە لەم جیهانەدا ئادەمى سروشتى بەو جۆرە بێت،
 بەلام بۆ ژيانى بەهەشت و ئەو سروشتە پیویست نى یە، چونکە لەوێ بى تیکۆشان و بى
 هیچ ئەرکێک هەموو شت دەست کەوت ئەبێ و ئەوێ ئارەزوو بکری حازر و بزرە لایان دا،
 کەواتە بەهەشتى یەکان نایانەوێ بگۆڕین لەسەر ئەوبارو حالەى کە وان لەسەرى. بێجگە
 لەوەش ئەگەر ئادەمى لە بەهەشت دا ئەو سروشتەى هەبى کە ئیستا هەیهەتى لەم جیهانەدا
 هەر ئارەزووی گۆپانى ئەو ژيانەى ئەوێ ناکەن، چونکە خوا شیوە و چۆنى یەتى نازو
 نێعمەتەکەیان ئەگۆڕی بەجۆرێ هەموو کات ئەو حال و بارەى کە هەیانە بە شتیکی تازەى
 تەماشای ئەکەن، کەواتە هیچ وەخت بیزاری روویان تى ناکات و داواى گۆپان ناکەن، لە لوتف
 و بەزەبى یەکەى بەزیاد بێت. ئینجا شیوەى زانینى دوا ئەهاتووی بى سنوورى خوا پیشان
 ئەدات و نزیکى ئەخاتمەو لە تیگەیشتنى کەم و کوپی سنوورداری دوا هاتووی ئیتمەو.
 ئەوەش بە گۆرەى باوى قورئان کە بۆ ئەو جۆرە مەبەستانە وینەیهکی روونی هەست پى

کراو نه مینیتوه و وهکو لیژدها نه فرموی: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لَكُنْتُ رَبِّي﴾ واته نهی پیغه مبهر
 بلی: نه گهر له مرجیک دا ناوی دهریا مهرکه ب بویه بو نووسینی زانراوه کانی خوی من
 ﴿فَلْيَدِ الْبَحْرُ﴾ بیگومان ناوی دهریا دواپی نه هات ﴿قُلْ اَنْ تَقْدِرُ عَلٰی رَبِّي﴾ پیش نه مهی
 زانراوه کانی خوی من دواپی بیټ، واته بی نه مهی زانراوه کانی نه دواپی بیټ. ﴿وَلَوْ جِئْنَا
 بِسَبِيلِهِ مَدَدًا﴾ واته با له مرجیک دا ناوی دهریا مهرچند هیه وینه و نه ندازهی نه وه مان
 بهینایه و بمانخستایه ته سهری به مهرکه بی، نه کاتهش هموو ناوه که دواپی نه هات و
 زانراوه کانی خوا دواپی نه هات، چونکه زانراوه کانی خوا بی سنوره و دواپی نه هاتوه و
 ناوی هموو دهریا کان با چند چندان بکری نه وه هر دواپی دین و شتی دواپی هاتو
 ناگات به دواپی نه هاتو دا. ﴿قُلْ﴾ بلی بهو بت پرسته بی باوه رانه: ﴿اِنَّا اَنْا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ من
 هر ناده می یه کم وینهی نیوه، واته من نیدیعی نه وه ناکم که هیچ به دهسته، یان هیچ
 نه زانم، جگه له وهی خوا فیرم بکات و بهس نه وه نه لیم: که من جیاوازیم هیه له نیوه به وهی
 خوا کردومی به پیغه مبهر ﴿وَرَحِيَّ اِلٰی﴾ سروش نه کرته لام، ﴿اِنَّا اِلَهُكُمْ اِلَهٌ وَحِدٌ﴾ که خوی نیوه
 خوییه کی تاک و ته نیایه و جگه لهو هیچ خوییه کی تر نی یه بو نیوه ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ﴾
 که واته مهرکس نومید و چاوه پروانی پاداشتی په روه ردگاری خوی هیه و به ته می پاشه
 روزی پاشه و نه یه وی به باشی به حوزوری خوی بکات، مهرکس نومیدی نه وهی
 هیه ﴿فَلْيَمْلِكْ عَمَلًا صَالِحًا﴾ دهی با کرده وهی چاک بکات ﴿وَلَا يَشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ اَحَدًا﴾ هیچ که سیک
 نه کات به هاوبهش له پرستنی خوی خوی دا، واته یه که م: کرده وهی چاک بکات، دوه م
 کرده وه چاکه کهش تنها بو خوا بکات و پاک و خاوینی بکات له هموو هاوبهش و شریکی
 بو خوا، نه هاوبهشی گه وره و ناشکرا به وینهی کرده وهی بت پرسته کان، نه هاوبهشی
 بچوک بهم رهنه روپامایی بکات وهکو پیغه مبهر ﴿قُلْ﴾ فرموی: خوتان پیاریزن له پیاری
 هاوبهشی بچوک که خه لکیش عمرزبان کرد هاوبهشی بچوک کامه یه؟ نه ویش فرموی:
 روپامایی یه، نه نایه ته خولاسه و پالغتهی زانین و کرده وهی کو کرده وه ته که بریتی یه
 له: ناسینی خوا به تاک و ته نیا، گوی رایه لی تنها نه وه پاک و خاوینی و بی نه مهی بهشی
 که سی تری تیدا بیټ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كهيعص (۱) ذَكَرْ رَحْمَتَ رَبِّكَ عَبْدُهُ زَكَرِيَّا (۲) إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا (۳)

سوره تي (مريم)

مهكهي يه جگه له نايه تي (۵۸) و (۷۱)

(۹۹) يان (۹۸) نايه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

مه به سته کانی ئەم سورەتە ئەخولیتەوه به دەوری تاک و تەنیا یی خوا و دور
خستنه وهی رۆڵه و هاوبهش لی ی و به گرنکی زیندوو بوونهوه ئەگرێ که ئەوانهش
مه به ستیکی بنه پەرت و دیارین لەزۆری بهی سورەتە مهكهي يه کان دا و نزیکه ی دوو له سەر
سی ی ئەم سورەتە سەر گوزەشته و به سهرهاتی پیغه مبه رانه - درودی خویان له سەر بیست
- و مه به ستی سەر گوزەشته کان روون کردنه وهی تاک و تەنیا یی خواجه و زیندوو بوونهوه و
پاکي خوا له هه موو هاوبهش و رۆڵه یهك، هه روه ها به نامه ی چاکان و گومرایان به باشی جوێ
ئه کاته وه. ئەهه رموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * كهيعص﴾ ئەم سورەتە دەست پی
ئه کات به پینچ پیت لهو (۱۴) پیتە ی که پی بان ئەوتری: (الحروف المقطعة)، واته ئەو پیتانه
که پچڕینراون له یهك، و ناوه کانیان ئەخولیتەوه، واته: کاف، ها، یا، عین، صاد،
هه روه ها مه به ست لهو پیتانه به شیوه یهکی راستی خوا خۆی ئەزانی، هه روه ها هۆی
هه لێژاردنی ئەو (۱۴) یه به تایبەتی و دابهش کردنیان لهو سورەتە تایبەتی یاندا، جیاوازی
دابهش کردنیان له پیتیکه وه تا دوو و سی و چوار و پینچ، به تهواوی خوا ئەزانی. به لام
بینگومان له وتنی هه ر کامیانه وه مه به ستیکی زۆر گرنک و هه شه گیری که بریتی یه له بهر لی
برینه وهی خه لکی به تایبەتی گه لی عه ره ب که یه کم گه ل بوون ئەم قورئانه یان بیست و هاته
سه ریان، به زمانی ئەوانیش هات. به لی بهری لی برینه وه به مه ی ئەم قورئانه پیک هاتوه له
وینه ی ئەم جوړه پیتانه که ئەوان ئەتوانن بیلین و وشه و وتاری لی پیک بینن، که چی
ناتوانن وتاری بهۆننه وه که هاوتا و وینه ی قورئان بیست، ته نانه ت ناتوانن به ئەندازه ی
بچوکتین سورەتی دنیا دی پیک بهۆننه وه هه وایشی دانی که ناتوانن و به هه موو هینز و

تهقلایهك ههولیان داو خهریک بوون و توانا نهبوون شهوه بکهن، کهواته شهوایه به هیچ رنگ
 مل پیچی و سرکهشی یان نهکردایه ۱ باوهریان بهینایه، لهگهل شهو دا زۆریه ی شهو زۆردارو
 سرکهشانه، هرچهنده یانزانی که شهو قورخانه له توانای خه لکی دا نی یه، باوهریان نههینا
 و مل که چ نهبوون بۆی، لهبر شهو عاریان لی شهوات، نه یانزانی نیمان بینن سهروکی و
 زۆرداری یه که یان نامینی، لهبر شهو خویان بهد بهخت کرد ۲ خویان کرد به سوتهمه نی
 دۆزهخ. خوا په نامان بدات له گومرایی و سه رلی شیوان. پاش شهو پیتانه دهست نهکات به
 یه کهم سه رگوزه شته، سه رگوزه شته ی دوو پیغه مبه ر - سهلامی خویان له سه ر بیست - :
 زه که ریا و یه حیا. شه فرموی: ﴿وَكُرِّمَتْ رَبِّكَ عَبْدًا زَكِيًّا﴾ شه مه ی که شه خوی نریت شهو به سه رت
 دا باسی به زهی په روه رگاری تۆیه به بهنده ی خوی که زه که ریا یه ﴿ذُنَادَى رَبَّهُ يَدْأَةً خَوِيًّا﴾
 له کاتیک دا که نزاو لاله ی کرد و هاواری کرده خوی به هاوار و لاله یه کی نهینی و
 په نهانی نهک له پیش چاری خه لکی، چونکه بیگومان نزاو لاله ی وا پاک و خاوین تره له
 روپامایی، دل ۳ دهروون بهو جوړه ناماده تر ۴ حازرت شهو لهگهل شهو دا رنگه شه رمی کردبی
 خه لکی به داواکه ی بزائن، چونکه به پی ی باو و تیگه یشتنی خه لکی رنگه شه رمی کردبی
 خه لکی به داواکه ی بزائن، چونکه به پی ی باو و تیگه یشتنی خه لکی داواکه ی بی جی و
 نهگونجاو بوو، پیایوکی پی ی لی که وتووه، داوای مندا ل بکات له کاتیک دا خیزانی
 نه زوکیش بوو بیست!! حه زه تی زه که ریا (علیه السلام) له په نهانی خه لک دا لاله ی کرده لای
 خوی خوی بۆ شتی که باری شانی قورس کردبوو، بوو بوو به موی غم و په ژاره ی
 دهروونی، بیگومان خوا ناگای له هه موو شته و هه موو شت نه بیستی ۵ نه بینی بی پیویستی
 به نزا و داوا کردن، به لام غه مبار و بی نارام به هاوار ۶ نزا باری گرانی سووک شه بی ۷ دل
 نارام شه بی، خوی خاوه ن به زه بییش بهنده کانی خوی نه ناسی ۸ ناگاداره به سه روشتیان،
 لهبر شهو پی ی خو شه بهنده کانی نزا ی له لا بکه ن ۹ شکاتی دلی خویانی لا بکه ن. با
 بهنده کان نزا و لاله بکه ن بۆ نارامی دل و سووک کردن باری قورسی دهروونیان، بۆ شه مه ی
 ههست بکه ن به په یوهندی یان به که سی که مه که تمنیا په نای شهو که لکی هیه ۱۰ به کاری
 دیت، بۆ شه مه ی رام بین له سه ر یادی که سی که نارامی دل تمنیا به یادی شهو دهست کهوت
 شه بی، بیجکه له مانه نزا کردن موخ و ناوه روکی په رستنه، نیجا با بزائن زه که ریا داواکه ی
 چی بوو؟ چۆنی نزا کرد؟

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَايِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿١﴾
وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٢﴾
وَيَرِثْ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ

نه فرموی: ﴿قَالَ﴾ زه که ریا وتی: ﴿رَبِّ إِنِّي﴾ نهی خوی من بهراستی من: ﴿وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي﴾ نیسکی کهوا به منهوه لاواز بووه، جا لهجی به نیسکی لاواز بوویی که رهترین و بهتین ترینی هه موو پارچه و که ره سه کانی تره و پایه و کوله که ی له شه، لهجی به نهو ناوا بی نه بی نهو پارچه و که ره سانه ی تر چون بن و چی یان به سر هاتیی؟ ﴿وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا﴾ سهرم شوعله و بریقهی داوه تهوه له بابته مووی سپی یهوه، پیرو په که وتووم، نزا نه کهم. ﴿لَمْ أَكُنْ بِدُعَايِكَ رَبِّ شَقِيًّا﴾ من هیچ کات لهمه و پیش به نزا کردن له تو نهی په رومردگارم بیبهش و رهنجه بو نه بووم، واته لهمه و پیش له ماوه ی زیانم دا و له کاتی هیژو گنجیم دا هر نزیاه کم کردبی و مرگ گرتووه و جی به جیت کردووه بو، که واته نومیدم وایه لهم کاتی پیری و په که وتوویمه دا بیبهشم نه کهیت و نزا کهم و مرگری. نینجا نهوهی مه ترسی لی ی هه بو نه مه یه که له پاش خوی کهس و کاری هه نه سن به خزمهت و راگیر کردنی نهو نایینه ی که خوی پی ی هه نساره و به پاریزگاری نهو شتانه ی پیوسته پاریزگاری یان وه کو (مهریم) که له ژیر په روه رده و چاودیری نهم دا بوو، هه روه ها به خت کردنی نهو مال و سامانه ی له ریگای خیر و چا که دا نهوهی مه ترسی لی کرد نهوه بوو، نهوهی داوای نه کرد نه مه بوو که خوا روله یه کی سالی بداتی هه لسی بهو شتانه ی که خوی پی یان هه نساره وه کو نه فرموی: ﴿وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي﴾ بهراستی من مه ترسیم کرد له کهس و کاره کهم له پاش خوم ﴿وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا﴾ ژنه کهم نه زوک بووه و مند. ان نی یه ﴿فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾ که واته بیه خشه پیم له لایمن خوتهوه و به به زهی خوت روله یه کی سالی ﴿وَيَرِثْ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ﴾ که میراتی و که له پوری من و مرگری، هه روه ها له بهری یه عقوبیشی و مرگری، واته که له پور و میراتی زانین و نایین و پیغه مبریتی نهک مال و سامان، چونکه پیغه مبران - درودی خویان له سر بیت - هر مال و سامانیکیان به جی هیشتی خیر و سده قه بووه و هکوی پیغه مبری نازیزمان (ع) نه فرموی: ﴿نَحْنُ مَعَاشِرُ الْأَنْبِيَاءِ لَانُورُ﴾ ما ترکانه صدقه.

١ واته نینه که کومه لی پیغه مبرانین میراتی مال و سامانان و نه ناگیری، هرچی به جی بیلین هر خیر و سده قه یه.

وَأَجْعَلُهُ رَبِّ رَضِيًّا ۝۶ يَنْزَكِرُنَا إِنَّا بُشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۝۷ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ۝۸ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَٰئِن ۖ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ۝۹ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً

﴿وَأَجْعَلُهُ رَبِّ رَضِيًّا﴾ رۆلەیهکی وام پی ببه خشه و بیگیره نهی پهروهر دگام بهکسی تۆ له وتار و کرداری رازی بیت، نهک به کهسیکی ستمکاری دل رهقی بی بهزهیی و که شخه کهر و چاو برسی، بیگیره به کهسی که رازی یه و لی رازی بوویشه. زهکه ریا نه م نژای کرده لای خوای خوئی و له نژاکه ی دا سی شتی بهکار هیئا و باسی کردن پیش باسی مه به ستمکه ی:

۱- لاوازی و پهک کهوتوویی خوئی له دهر وون - ناوه وه - و دیمه نی دهر وه ی.

۲- دان نانی به لوتف و منه تی خوا به سه ری یه وه که نژاکانی له وه و پیشی وهر گرتووه.

۳- وهر گرتنی نه م نژایه ی سوود و بهر ژه و مندی نایینی تیدا یه.

ئینجا خوای خاوه ن بهزه ییش هه والی وهر گرتنی نژاکه ی دایه به م شینوه ی که بۆمان باس نه فهرموی: ﴿يَنْزَكِرُنَا إِنَّا بُشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ﴾ واته خوا فهرموی: نهی زهکه ریا بهراستی ئیمه موژده ت نه ده یینی به کوپی که ناوی (یحیی) نه بی که ﴿لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا﴾ له مه و پیش هیچ هاونا و نکمان بۆ دانه ناوه و کهسی تر نه م ناوه ی نه بووه. بیگومان هه زده تی زهکه ریا به هیچ رهنگ گومان و دوو دلی نه بووه له راستی به دیهاتنی نه م موژده یه دا، چونکه موژده م خواجه، به لام شته که زۆر سه ر سوپه نه ره و پیچه وانیه ی باوی ئاده می یه، پیاویکی پیری پهک کهوتوو خیزانی نه زۆک بیت و له کهنجی یانه وه تا نه م کاته مندالیان نه بووبی ئیستا بیان بیت، بهراستی زۆر هوئی سه رسوپرمانه، کهواته پیویسته خوئی دل نارام بکات و

۱ وشه ی ﴿سمیا﴾ به وینه ش لیک دراوه ته وه، واته وینه مان بۆ دانه ناوه له م رووه وه که دایک نه زۆک بوویی و باوکیش به و جۆره پیر بی له گه ل شه و دا رۆلەیان پی بدری، نه م ناوه هه لته گری عه ره بی بیت، وهکو نه گونجی که عه ره بی نه بیت، زۆریه له سه ر شه وه که عه ره بی نی یه، نه گه ر عه ره بی بیت له نه سل دا فرمانه و کراوه به نار.

بزانی له چ روویهکوه و به چ هۆیهک ئهو مندالهی نه داتی؟ شته کهش ئهوهنده خوشه
 لهوانیه چاومپی نه کری له بهر ئهوه ﴿قَالَ﴾ زه کهریا وتی: ﴿رَبِّ اَنْ يَكُوْنُ لِي عِيْنًا﴾ نهی
 پهرومردگارم ئایا من کوپم بۆ ئه بی ﴿وَكَانَتْ اَمْرًا قَاطِعًا وَقَدْ بَلَغْتَ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا﴾ له کاتی که
 دا که خیزانه کهم ههه نهزۆک بووه و خویشم له پیری دا که یشتوو مه ته ئهوپه پی شک
 بوونهوی ئیسک و جومگه کانه؟ لی ره دا وه لاهی بۆ هاته وه که شته که ئاسانه بۆ خوا،
 وینهیه کیشی بۆ هینایه وه که به پیر لی کردنه وهی هیچ سهه سوپمانی نامینی ﴿قَالَ﴾ خوا
 فهرموی، یان ئهو فریشتهی که موژده کهی هینا له لایهه خوا وه: ﴿كَذَلِكَ﴾ کارمه که بهو
 جوژهیه که به لینهت پی دراوه و ئهو موژدهیه بهدی دیت ﴿قَالَ رَبُّكَ﴾ خوی تو فهرموی: ﴿مُرْ
 عَلَى مَنِّ﴾ به خشین ئهو کوپدی که داوات کرد له سهه من ئاسانه ﴿وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلِ وَلَمْ تَكُنْ
 شَيْئًا﴾ بیگومان من تو دروست کردوه له مه و پیش له کاتی که تو شت نه بوویت و
 له هیچ من تو کرد بهو ئادهمی یه، کهاته هیچ سهه سهرت سوپ نه مینی له بهدی هینانی ئهو
 به لینهی پیت دراوه، بیگومان دروست کردنی خوا بۆ هه شتی هیچ خهریک بوونی ناوی هه
 ته نیا ئه وهی ئهوی مهیل و خواهیشی روو بکاته ئهو شته ئیتر بی دواکه وتن و خهریک بوون
 ئهو شته ئه بی، کهاته هه چۆنی وشه گرانه بۆ خوا نابی هه وه ها وشه ئاسانیش به واته
 راسته قینه کهی بۆ خوا به کار ناهینری، به کار هینانی لهه جوژه جیگایانه دا بۆ تیگه یاندنی
 ئیمیه و نزیک خستنه وهی مه بهسته کهیه له بهروونه وه، ئهو ئافره تهی که نهزۆکه خوا
 کردوویه تی به نهزۆک، ئهو پیره پهک کهوتوهی که هینزی نامینی و مندال له تووی پهیدا
 نابی خوا وای به سهه هینا وه، دهی هه چۆنی ئه وهی کردوه ئاسانه نهزۆکی لایا و بیخاته
 تووه کهی تا مندالی لی بی، ئه گهر کهمی ورد بینه وه ئه مه مان له پیش چاو زۆر ئاسانه تر
 ئه بیت له دروست کردنی په کهم جار و گیانه به بهر دا کردنی په کهم جاری ئه مه هه موو
 گیانه بهرانه. ئهو موژدهیهی کاتی تاییه تی بۆ دیاریی نه کرابوو، سک پر بوونیش له په کهم
 جاره وه شتیکی نادیاریی یه، به تاییه تی بۆ که سیک که له ریگای سک و بهر دا نه بی،
 موژده کهش ئیجگار مه بهست و خوش بوو، له بهر ئه وه هه زه تی زه کهریا ﴿قَالَ﴾ وتی ﴿رَبِّ
 اجْعَلْ لِي اٰیَةً﴾ ئهی پهرومردگارم نیشانه و به لگه په کم بۆ دابنی له سهه کاتی بهدی هاتنی
 ئه موژدهیه، تا له په کهم جاره وه ئهو کاته بناسم،

قَالَ ءَايَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾ يَبْحَثُ خِذَ الْكِتَابِ يَقُوْءُ وَايَتُهُ الْحُكْمُ صَبِيًّا ﴿١٢﴾ وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكُوَّةً وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾

خوایش تهم داوایشی وهرگرت و ﴿قَالَ﴾ پی پی فهرمو ﴿ءَايَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا﴾^۱ نیشانه و بهلگه که تهمیه: که سی شهو لهسر یه کسه ناکهیت، واته ناتوانی گفتوگو بکهیت لهگهل خهک دا، لهکاتیک دا که ساغ و سهلیمیت، هیچ که پی و لاییت نی یه، خوی گهره نیشانه یه کی پیدا زور ریک و پیک بوو لهگهل بارو حالی زه که ریا دا، چونکه نزی کرده لای خوا بوو پیک هینانی شهو مه به سته سر سوپه نهره، خوایش شهو نزیای وهرگرت و هوالیشی دایه، که واته تهمیش با شان بکات به سوپاس و یادی خوادا و بپی له خه لکی و ته نیا لهگهل خوادا بژی. خوا شهو نیشانه ی بوو فهرام هینا لهکاتیک دا که له میحرابه که ی دا بوو که بریتی بوو له هوده یه کی بچکوله که دروست نه کرا به بهرزهو له پیش دهمی عبادت خانه ی گشتی دا، شهو میحرابه قاپی یه کی تیدا بوو بوی سر نه کهوت به چهند پله یه، شهو که سه ی که له ویدا بویه خه لکی له ناو عبادت خانه که وه نه یان تهمینی، جا خوا شهو فهرموی: ﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ﴾ دوا به دوی پیدا بوونی شهو نیشانه یه زه که ریا له میحرابه که ی دهرچوو و هاته خواروه بولای که له که ی ﴿فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾^۲ نینجا تی ی گیاندن که باسی پاک و خاوینی خوا بکن و شهو بلین، یان نویژ بکن به یانی و نیواره، نیتر به په نجه ده ست نیشانی بوو کردن یان به نووسین تی ی گیاندن؟ چونکه زمانی به سترابوو له گفتوگوی تر وه کو باس کرا، شهو هیش بوو تهمه شهوانیش وه کو خوی له یادی خوادا بژین، سوپاسی بکن لهسر شهو چاکه و نیعمه ته ی که رشتی به سر خوی و شهوانیش دا له پاش خوی. شهو و پیش هوالی دابوونی بهو موژده ی پی ی درابوو، نینجا کاتی که قسه ی بوو نه کرا به ده ست نیشان تی ی گیاندن، فهرمانی دا که خهریکی زیاده خوا پرستی بن شهو سی روزه لهگهل خوی دا، نینجا قورئان واز له زه که ریا شهو هینی و به جی شهو هینی له

^۱ لیره دا فهرموی سی شهو، له سوره تی - آل عمران - دا شهو فهرموی: سی روزه تا دهرکه وی که شهو نیشانه یه سی شهو

و سی روزه به رده وام بووه.

خوابه‌رستی و دهم به‌سترای و له هه‌موو شتیکی تر... په‌رده‌یه‌ك نه‌هینی به‌سهری دا و
 لاپه‌رده‌ی نه‌و هه‌لئه‌داته‌وه و لاپه‌رده‌یه‌کی تر نه‌هینیته روو: لاپه‌رده‌ی (یه‌حیا) که نه‌و کو‌په‌یه
 زه‌که‌ریا ن‌زای بو‌ کرد و خوایش به‌لینی دا پی‌ی. نه‌م رو‌له‌ نایابه‌ نازیزه‌ خوا دای، گه‌وره‌ بوو
 تا بوو به‌ مندالنیکی پی‌گه‌یشته‌وو که شایانی نه‌وه‌ بی‌ت فه‌رمانی پیدا بدری، به‌لام قورشان
 باسی نه‌وانه‌ ناکات، نه‌وه‌یش به‌پی‌ی باوی قورشان که نه‌و جو‌ره‌ شتانه‌ نه‌پی‌چیته‌وه له
 گیرانه‌وه‌ی به‌سهره‌ات و سه‌رگوزه‌شته‌کان دا، چونکه‌ مه‌به‌ستیکی گرنگ نین و به‌جو‌ری
 نه‌یان پی‌چیته‌وه‌ وه‌ر نه‌گیرین له‌ناو به‌ناوی فه‌رمایشته‌کان دا. قورشان باسی له‌دایک بوون و
 پی‌گه‌یشته‌نی (یه‌حیا) ی نه‌کرد به‌لکو له‌په‌وه‌ نه‌فه‌رموی: ﴿يَتَجَنَّبْ عَنِ الْمَسْكَنِ الْفَرَسِ﴾ خوا
 نه‌فه‌رموی: نه‌ی (یه‌حیا) ته‌ورات به‌ توندی و گرنگ و کو‌شش بگه‌ و به‌باشی فی‌ری به‌ه و
 هه‌نسه‌ به‌ ماف و نه‌رکی، نینجا روونی نه‌کاته‌وه‌ که (یه‌حیا) له‌لایه‌ن خواوه‌ ناماده‌ کرابوو،
 ه‌وی به‌په‌وه‌بردنی نه‌و فه‌رمان و نه‌رکه‌ی پی‌ بوو که خرابوو سه‌ر شانی، نه‌فه‌رموی:
 ﴿وَأَنِ اتَّخَذَ الْحَكَمَ صَبْرًا﴾ فام و لی‌زانین و کرده‌وه‌ دروستیمان دابوو به‌ (یه‌حیا) له‌کاتیک دا که
 مندال بوو، که‌واته‌ هه‌رچونی یه‌که‌م که‌س بوو له‌ناو و له‌ په‌یدا بوون دا، هه‌روه‌ها تاقانه‌ و
 یه‌که‌م که‌س بوو که‌ هه‌ر له‌ مندالی یه‌وه‌ خاوه‌ن حی‌که‌م بوو، واته‌ لی‌زان و فامدار و کرده‌وه‌
 دروست بوو، ﴿وَحَسَنًا مِّنْ لَّدُنَّا﴾ له‌لایه‌ن خو‌مانه‌وه‌ بی‌ هه‌ول و تی‌کو‌شانی خو‌ی سو‌ز و
 به‌زه‌ییمان پی‌ دابوو، دل نه‌رمان کردبوو ده‌ریاره‌ی باوک و دایکی و خه‌لکی تر، که‌ نه‌وه‌
 سیفه‌تیکی زو‌ر پی‌ویسته‌ بو‌ پی‌غه‌مه‌ره‌ان بو‌ چاره‌سه‌ر کردن و تیماری نه‌خو‌شی لاری و
 ناله‌باری خه‌لکی، به‌ بی‌ نه‌و سو‌ز و به‌زه‌یی یه‌ نه‌و کاره‌ به‌جی‌ نایه‌ت ﴿وَرَكُودًا﴾ هه‌م سیفه‌تی
 پاکی و خاوی‌نی له‌ تاوان و گونا‌همان پیدا‌بوو. ﴿وَكَانَ نَبَأًا﴾ (یه‌حیا) که‌سیکی له‌خوا ترس
 بوو، هه‌ستی نه‌کرد به‌ نا‌گا و چاودیری هه‌میشه‌یی خوا به‌سهری یه‌وه‌ ﴿وَسِرًّا﴾
 ﴿بِزَلَّتِي﴾ (یه‌حیا) زو‌ر چاک و چاکه‌ که‌ر بوو ده‌ریاره‌ی باوک و دایکی ﴿وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا﴾
 خو‌ی به‌ زل دانه‌نه‌نا له‌ ناستی هه‌ق و راستی، به‌لکو مل که‌چ بوو بو‌ی، یان خو‌ی به‌ گه‌وره‌
 نه‌نه‌گرت له‌که‌ل خه‌لک دا، سه‌رکی‌ش نه‌بوو، پی‌چه‌وانه‌ی فه‌رمانی خوا‌ی خو‌ی نه‌نه‌جولا‌یه‌وه‌.
 به‌م سیفه‌تانه‌ خوا‌ی خاوه‌ن به‌زه‌یی (یه‌حیا) ی ناماده‌کرد هه‌ر له‌ مندالی یه‌وه‌، بو‌ نه‌مه‌ی
 جی‌گای باوکی بگرنه‌وه‌، جین‌شین بکات له‌ را‌گه‌یاندن و ره‌فتار کردن به‌ نایین و به‌رنامه‌ی
 خوا که‌ به‌ میراتی له‌ باو و با‌په‌ره‌کانیا‌نه‌وه‌ له‌و هه‌موو پی‌غه‌مه‌ره‌انی نه‌وه‌ی ئی‌سرائیله‌وه‌ بو‌یان
 هاتوو. نینجا له‌ پاداشتی نه‌و هه‌موو ره‌وشت و کرده‌وه‌ شیرینه‌دا نه‌فه‌رموی:

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾

﴿وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ﴾ سلأوی خوا له سهر (یه حیا) بیټ شو روژهی له دایک بوو، ﴿وَيَوْمَ يَمُوتُ﴾ شو روژهی که نه مری ﴿وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا﴾ شو روژهی که زیندوو نه کړیته وه، واته ریز و رهمه تی خوی لی بی یه کم روژ که دیته هم دنیاو یه کم جار هم جیهانه نه بینئ، یه کم جار که به جئ نه هیلئ و یه کم جار که پی نه نیتته شو جیهان و نمونه ی شو جیهان نه بینئ و یه کم جار که به ته وای نه چیتته شو جیهان و به هشت و دوزه نه بینئ. هم سی کاته ی ه لېږارد، چونکه بنده لهو سی کاته دا له ه موو کات په ک که وتوو و بی دسه لات تره. لیږدا کوتایی هیئا به باسی زه کړیا و یه حیا - درودی خویان له سهر بیټ - و له سرگوزه شته ی نه مان دا شو شته سهر سوپهینه ره ی پیشان دا که له نیوان پیاوړکی پیری که و ته کار و نافرته ټیکي پیری نه زوک دا خوا (یه حیا) ی فراهم هیئا، لهو کاتی نا نومیدی یه دا خوا شو به خششه گوره ی دا که شتیک بوو پنجه وانه ی باوی خه لکی. به راستی نیشانه یه کی روونی گرنگ بوو له سهر ټاک و ته نیایی خواو دسه لاتی بی سنووری. ټینجا به دوا ی شو به سهراته دا پله یه کی تر بهر نه بیته وه رووداو ټیکي زور گرنگ تر و سهر سوپهینه تر نه هیئئ: رووداوی پهیدا بوونی عیسا (علیه السلام) له دایکی ته نیا بی باوک، به راستی نه گهر ټیمه رووداوی پهیدا بوونی یه کم کهس له گرو ی ناده می نه هیئینه پیش چاو و بیر له وه نه کهینه وه که به بی باوک و دایک خوا فراهم هیئا، نه گهر بیر له وه نه کهینه وه به راستی مه سه له ی عیسا ټیجگار شتیکي سهیره. چونکه تاقانه رووداو ټیکه له میژووی ناده می دا. ناده می پهیدا بوونی یه کم جاری خوی به بی باوک و دایک نه دیوه له پاش یه کم کهس که ناده مه و باوکی هه مووانه فراهم هاتنی ناده می به شیوه ی زاو زی بووه، واته یه کگرتنی نیرو می و چنده ها چرخ و چین هات و ټیپه ری له سهر شو باره، بهو جوړه ناده می به لکو هه موو گیانله بهر کانی تریش هه روکو ناده می وایه، به لکو هندی گیانله بهر هن که نیره

مووکن، واته جووت توخمن، نهوانهش له ههموو پهکیکیان سیلی نیرو می کو نه بیتوه و بهو جوړه زاوژی نهکن، جا له بهر نهوه له دل دا باوه داسه زراوه و جیگیر بوو که تنیا لهو رینگه باوه ناسراوه وه ناده می پیدا نه بی و پره نه سینتی. ئینجا خوی گه وره ویستی پیدا بوونی عیسا به بی باوک پیشان بدات تا خه لکی بزائن توانا و دهسه لاتی خوا بی سنووره و هیچ شتی یاخی نابی لی ی، تا بعینیتوه به لگه یه کی روون له سر نهوه که هرچی خوا بیهوی هر نهوه نه بی. نهو رووداوه نایابه تاقانه نه ونده سرسوپه یتر بوو سمری شیواند له چهند تاقمی که نیستاش هر بهر ده وامن عیسیان له ناده میتی دهر کرد و گه یاندیانه سنووری خویاته تی، چونکه شیوه ی پیدا بوونه که ی له سر باوی ناده می نه بوو، ئینجا نهوا قورئان شته که به جوانی روون نه کاته وه، به سرهات و رووداوه که به ریک و راستی نه گیریته وه. مه به سته که ش روون گردنه وه ی بی سنووری توانا و دهسه لاتی خویاته، نه فرموی: به پیغه مبر (ﷺ) ﴿وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ﴾ باسی سرگوزده شته و به سرهاتی مریه م بکه له قورئان دا ﴿وَاَنْبَذَتْ مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرِيًّا﴾ باسی به سرهاتی نهو کاته ی که جوئی بووه وه و که ناری گرت له کس و کاری و چوو بو شوینیکی بهر و خوره لاتی مزگه وتی قودس، یان مالی خویان، ئیتر جوئی بوونه وه که ی لهو شوینه دا بو خه لووت گرتن بوو یان بو هر نیشیکی تایبه تی خوی. ﴿فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا﴾ ئینجا خوی داشارد له کس و کاره که ی، و پرده یه کی دانا له نیوان خوی و نهوان دا ﴿فَاَرْسَلْنَا اِلَيْهَا رُوحَنَا﴾^۱ ئیمه ییش جویره ئیلیمان نارد بولای ﴿فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ جویره ئیلیش خوی برده وینه و شیوه ی ناده می یه کی ریک و پیک بوی، بهو شیوه خوی پیشان دا. نهو فریشته یه هات بولای بو هوال پیدان و ناگادار کردنی به می که خوا عیسیای نه داتی بی باوک، نهو هوال پیدانه له پیشه وه ناگادار نه کرایه و سکی پیدا ببویا به له وانه بوو خوی بکوشتایه له داخ و مراق دا، که واته هوال پیدانه که دلنیا و دل نارامی کرد. ئینجا له شیوه ی ناده می دا خوی پیشان دا تا ئولفه تی پیوه بگری و قسه که ی لی وهرگری، نه گهر له شیوه ی فریشته یی دا یان له شیوه یه کی تر دا خوی پیشان بدایه نه ترسا و تار نه بوو لی ی، و توانای کوتف و گوی نه نه بوو له گه لیدا. له یه کم جار وه که بینی وای زانی ناده می یه و نامه حرمه، له بهر نهوه

^۱ مه به ست به روح حه زره تی جویره ئیله.

له گهل بينى ﴿قَالَ﴾ مەريەم وتى: ﴿إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِن كُنْتُ نَفِيًّا﴾ گەر تۆ پياوئىكى لەخوا ترس و گونىت هەيه لە پەنا گرتن بەخوا ئەوا من پەنا ئەگرم بەخوا لە تۆ، كەواتە دوور كەرمەو، لێم، يان ئەگەر تۆ لەخوا ترس بيت تەمى خوار ئەبى بەو پەنا گرتنى منە. با هەندى بىر بگەينهوه لەم بەسەرھاتە، ئافرەتتىكى وەكو مەريەم - سەلامى خواى لەسەر بىت - پاك و خاوين و لەخواترس و لەخانەوادەيەكى ئايىنى بەناويانگ كە ھەر لە كۆنەو جگە لە پاكي و چاكي ھىچ شتى تريان لى نەبينراوه... ئافرەتتىكى تازە پىگەيشتوى وا لە شوئىنكى كەناردا خەريك بىت بە ئىشىكى تايبەتى خۆيەو، لەو كاتە تايبەتى يە و لەو شوئىنە چۆلەدا لە پرىك دا پياوئىكى رىك و پىكى تەواو بىت بەسەرى دا، ئەبى شەرم و داچلەكيني ئەو ئافرەتە لە چ رادەيەك دا بووبى؟ ئەو بوو لە حەيبەتا پەناى برد بەخوا لى ي، ئىنجا وەرە بىر بگەرمەو كە ئەو پياوہ نەديو و نەناسراو، ﴿قَالَ﴾ وتى: ﴿إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ﴾ من ھىچ نيم جگە لە فروستادەى خواى تۆ، خوا ناردوومى بۆلاى تۆ ﴿لَا هَبْ لَكَ غُلْمًا زَكِيًّا﴾ بۆ ئەمەى ببەخشم بە تۆ كوپىكى پاك و خاوين لە گوناھو تاوان، واتە بيم بەھۆى ئەو بەخشينە، بەم رەنگە بە فرمانى خوا ئەو فرىشتەيە فوى كرد بە يەخەى كراسەكەى دا ئىنجا خوايش ئەو مندالەى فەراھەم ھىنا لە سكى ئەو دايكەى دا، چونكە ئەو بەخشينە بەدەست خوايە، ئەو فرىشتەيە، كە لە شىوہى ئادەمى يەكى تىرو تەواو بوو ئەوہى پى راگەياند بۆ دُنيا كردن و دل ئارامى كە خراپەكار نى يە و ئادەمى نى يە، بەلكو فرىشتەيە و خوا ناردوويەتى، بەلام ئەو ئافرەتە كتوپر چۆن باومر بكات بەو قسە؟ چۆن مەترسى ناكات كە ئەو فيلىكە فەراھەمى ئەھينى و نيازى خراپەكارى ھەيه لەپەناى ئەو فيلەدا بەراستى زۆر رووداويكى سامناكە و دل داچلەكينەر، ئەو ئافرەتە خاوينە داوين پاكە تا ئەو كاتە بە دُنيا نەھاتوو كە رىگەيەكى تر ھەيه بۆ پەيدا بوونى مندال جگە لەو رىگەى كە بار و ناسراو، لەبەر ئەو ﴿قَالَ﴾ وتى ﴿أَنْ يَكُونَ لِي غُلْمٌ﴾ چۆن كوپ بۆ من پەيدا ئەبىت ﴿وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشْرٌ﴾ لەكاتىك دا كە ھىشتا ھىچ ئادەمى يەكم لى نەكەوتوو بە حەلالى ﴿وَلَمْ أَكُفِّرْ﴾ ھىچ كات من داوين پىسيش نەبووم؟ واتە مندال پەيدا بوون بە يەكى لەو دوو رىگا ئەبى كە ھىشتا من بە ھىچيان دا نەرويشتووم.

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْنٍ وَلَنَجْعَلَ لَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا
مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ، مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ
قَالَتْ بَلِّغْنِي مَثَقَلِ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا ﴿٢٣﴾ فَأَنَادَتْهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ
تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾ وَهَزَى إِلَيْكِ جِذْعَ النَّخْلَةِ نُسِقَ عَلَيْكِ طَبَابُ حِينًا ﴿٢٥﴾

له وه لامیان دا: ﴿قَالَ﴾ فریشته که - که جویره نیل بوو - وتی: ﴿كَذَلِكَ﴾ کارمه که بهو
جویره که پیّم وتی و هوالینکی راسته ﴿قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْنٍ﴾ خوی تو فرموی که نهوه -
واته به خشینی کوپنکی وا به بی باوک - لهسر من زور ناسانه، ﴿وَلَنَجْعَلَ لَكَ آيَةً لِلنَّاسِ﴾ نیمه
شتی وا نهکین بو خه لکی بو نه مهی بیگپرین به نیشانه یه کی ناشکرا و به لگه یه کی بوون
لهسر دهسلات و توانای بی سنوورمان که هرشتیکیان ویست نه یکهین ﴿وَرَحْمَةً مِنَّا﴾ بو
نه مهی بیکهین به رحمتی، واته پیغمبری که هوی رحمت له لایه نمانه بو نهوانی
باوه پی نه مینن و نه یکهین به رابری خویان ﴿وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا﴾ دوست کردنی کوپه
شتیکی بریار پی دراو بوو له لایه ن خواوه له نه زهل دا، یان نووسراو بوو له ﴿لَوْحَ الْمَحْفُوظِ﴾
دا، ئینجا حه زه تی مریه د دنیا بوو به هوی فریشته که پی تی وت، فریشته که ش له نزیکه وه
یان له دووره وه فوی کرد به مریه دا ﴿وَحَمَلَتْهُ﴾ به هوی نه وه مریه نه و له ی مه لپنجا
و حامیله بوو پی یه وه ﴿فَانْتَبَذَتْ بِهِ، مَكَانًا قَصِيًّا﴾ ئینجا مریه دوور که وتسه وه به
سکه که یه وه که نار گیر بوو له شویننکی دوور له کهس و کاری، له بر نه وهی شرمی نه کرد
که به سک پری ببینن. به راستی به سهراته که ی دلی به میزی نه وی خوی له بر دا بگری،
نافره تیکی وا به گهنجی له خانه دانی پیغمبران بیت و به کچی سکی پر بیت و لهو کاته ش
دا هیچ به لگه و نیشانه یه نه بی لهسر پاکی و داوین پاکی، نایا چون خوی بو راگیر کراو
به رگه ی نهو به سهراته ی گرت، نه گهر خوا به به زهی خوی پشتیوان و یارمتهی دهو

نەبووايه؟! ئىنجا ئايا ماۋەى سىكەكەى بە گۆيرەى باۋى ئافرەتان بوۋى، يان جىاۋاز بوۋى
 ۋ بېرىنى ئەۋ ھەموو قۇناغانەى نەۋىستىبى كە باۋى ئافرەتانى تەرە بەلكو لە يەكەم جارەۋە
 بوۋى بە بېچو، كەۋتېتتە گەرە بوون؟ بەھەركام لەم دووبارە ئەگونجى ۋ ھېچ بەرگىرى كەر
 نى يە، قورئان ھېچ بارىكى دىيارى نەكردوۋە، كەۋاتە ئىمە بە كورتى ئەۋزىن ۋ ھېچ بارىكى
 تايىبەتى دىيارى ناكەين ۋ ھەر ئەۋە ئەلەين كە بە خواھىش ۋ بېرىارى خوا ئەۋ مندالە لە سىكى
 داىكى دا پەيدا بوو تا كاتى لەدايك بوون ﴿فَاجَاءَ مَا الْمَحَاضُ إِلَيْنِ جَنَاحَ النَّحْلِ﴾ ئىنجا ئىش ۋ
 بەرمزانى مندال بوون مەرىمەى داگىر كە بە چوون بۇلاى پەلى دارخورمايە، كە لەۋ شوئەدا
 بو، يان ساقى دار خورمايەك بۇ ئەمەى خۇى پى داشارى، دەستى پىۋە بگىرى ۋ خۇى پى
 بەھىزىكات: بۇ ئەمەى بە ئاسانى مندالەكەى بېى، مەرىمەى ھەزەر بە تاق ۋ تەنبا لەۋ شوئە
 چۆلەدا بەجارى ئىش ۋ ئازار ۋ شەرم ۋ داخ ۋ غەم دل ۋ لەشى داگىر كە ۋ ئارامى بۇ
 نەھىشتەۋە، لەبەر ئەۋە ﴿قَالَتْ﴾ ۋتى: ﴿يَلَيْتَنِى مِتُّ قَبْلَ هَذَا﴾ شاي خۇزگە من لەپىش ئەمەدا
 بەرمەمايە ﴿وَكُنْتُ نَسِيًّا نَسِيًّا﴾ من شىتىكى ۋاز لى ھىنراۋى باس نەكراۋ بوۋمايە ۋ بە
 تەۋاۋى لەمىر بچوۋمايە. ئىنجا خۋاى خاۋەن بەزەبى ۋ فرىاد رەس چارەسەرى ھەموو داخ ۋ
 ئىش ۋ مەراقىكى بۇ كەرد، بەم رەنگە ئەۋ مندالە تازە بوۋەى بۇ ھىنايە قەسە ۋ دىخۇشى
 داىەۋە ۋ ئەۋەى بۇ ئەۋ كاتە پىۋىست بىت رىنموۋى بۇ كەرد، ۋەكو ئەفەرمۋى: ﴿فَنَادَتْهُمَا مِنْ
 حَيْثُ﴾ ئەۋ مندالەى بو، ئىنجا خوا ھىنايە قەسە ۋ بانگى كەردە مەرىمەى داىكى لەزىز داۋىنى
 دا ﴿أَلَا تَحْزَنِي﴾ بانگى كەرد غەمبار مەبە ﴿فَدَجَمَلُ رَبِّكَ نَحْنُكَ سَرِيًّا﴾ چونكە بىگومان خۋاى تۇ
 لەلاى خواروۋتەۋە جۇگەيەك ئاۋى بۇ فەرەم ھىناۋى ئەۋە بۇ ئاۋ ﴿وَهَمَزَى إِلَيْكَ بِجَنَاحِ النَّحْلِ﴾
 پەلى دارخورماكەش راۋەشىنە بۇ لاى خۇت ﴿سَقَطَ عَلَيْكَ رُطْبًا جَيًّا﴾ خورماى تەر ۋ تازە
 ئەخات بەسەرت دا كە پىگەيوۋە ۋ شايانى ئەۋەبە بچىرىتەۋە ئەمەيش بۇ خۇراكت، جا
 خۇراكى شىرىن بە تايىبەتى خورما باشتىرىن ۋ چاكتىرىن خۇراكە بۇ ئافرەتى زەيسان بە
 تايىبەتى كە تازە مندالەكەى لى بوۋىتەۋە،

فَكُلِّي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ
 الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾ فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ، قَالُوا لِمَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ يَتَأَخَتُ
 هَؤُلَاءُ مَا كَانَ أَبُوكِ أَمْرًا سَوَاءً وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ
 فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَنِي الْكَتَبَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾

﴿فَكُلِّي وَاشْرَبِي﴾ یعنی بخور و بخورم و ﴿وَقَرِّي عَيْنًا﴾ دل خوش به و هیچ دل غمگین مبه
 ﴿فَإِمَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا﴾ اینجا نه گهر هر به کیکت بینی له نادمی ﴿فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا﴾
 پی بی به راستی من روزه من نه ز کرد و به سر خوم بو خوی خاوهن به ز می ﴿فَلَنْ
 أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا﴾ که واته هر گیز نه مرقه سه له گهل هیچ نادمی بهك دا ناکه، نیت نه
 روزه روزهی سه نه کردن بو بی یان باو بووه له ناویان دا له کاتی روزه و دا سه یان
 نه کرد و به هر جور بو بی، مبهست نه و بوو که کوتایی بینی له گو فتو گوئی خملکی و
 ته نیا خریکی خوا به رستی بیت، مبهست نه و بوو که هیچ نه و به دمی نه کات له گهل هیچ
 کهس دا، چونکه که خوا حزه تی عیسی هی نایه سه نیت هرچی تر پیوست ناکات،
 به لگی روون و پته و نه و به و بهسه، که واته هر که سی دی بی به نیشاره تی گه یان دووه
 که سه ناکات، یان مبهست نه و به دوی نه و هواله نیت هرچی سه به کی تر ناکات. پاش
 نه و ی خوا لوتفی کرد نه و کرامت و شته گرنگانه ی پیشانی مریه م دا نیت مریه
 شادمانه و پشت نه ستور، ﴿فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا﴾ اینجا به کورده که یه و هاتوه بولای کهس و
 کاره کی ﴿تَحْمِلُهُ﴾ به جوری خوی کورده کی هله گرتبو، واته به شیوه کی بی باکانه و به
 سر به ز می به لام کهس و کار ناگیان نی به له و به سر هاتانه، له بر نه و کاتی که
 تماشا یان کرد که که یان هاتوه به مندالیکوه ناره حمت و دلگران و شهر مزار بوون
 ﴿قَالُوا﴾ و تیان: ﴿لِمَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا﴾ نه ی مریه به راستی شتیکی زور که و رت

کردووه، شتیکی خراپی بیژراو، بی شوو کردن و بی میرد مندالت هیناوه!! نینجا به ته شمهوه پی یان وت: ﴿بِتَأَخْتِ هَرُونَ﴾ نهی خوشکی هارون، واته نهی کهسی که له چاکی و پاکی دا وهك هارون وای (مه بهست پیاویکی چاکی به ناوبانگ بووه لهو چهرخه دا)، واته تو له کوئی و نهه کاره له کوئی؟! ﴿مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوًّا وَمَا كُنْتَ أَتَمَّكَ بَنِيًّا﴾ نه باوکی تو پیاو خراپی داوین پیس بوو، نه دایکی تو کهسیکی زیناکه ری داوین پیس بوو، واته کاتی باوک و دایکت به وجۆره پاک و داوین پاک بوون دهی تو بۆ وهکو نهوان نه بویت؟ بیگومان تاوانه کهت گه وره تره له تاوانی خه لکی تر، چونکه تو له رۆله و نهوهی چاکانی. مریه م هیچ به دهه وهلامی نه دانهوه، چونکه به رۆژووه، وهکو له پیشه وهه باس کرا... ﴿فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ﴾ نینجا دهست نیشانی کرد بۆلای کوپه کهی، بۆ نهوهی پرسیار لهو بکهن و نهو وهلامیان بداتهوه، نهوانیش به سه رسامی یه وه ﴿قَالُوا﴾ و تیان: ﴿كَيْفَ تَكْلِمُ مَنْ كَانَتْ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا﴾ نایا چۆن ئیمه قسه بکهین له گهل کهسی که له پیشکه دایه و له کاتی که دا منداله؟! یان چۆن قسه بکهین له گهل کهسی که دهست کهوتووه له پیشکه دا له کاتی که دا منداله؟! واته نهوهی تو دهست نیشانی بۆ نه کهیت منالی پیشکه به و ناگونجی بۆ قسه له گهل دا کردن. نهوان به سه رسامی و رقه وه نهوه یان وت، چونکه به دیمه ن وهکو په نه کهی دابی و قسه شیان له گهل ناکات و هیشتا لاقرتیشیان پی نهکات و نه یان نه زانی که راست نهکات و خوا نه بهی نیته قسه تا چوو به گوینچه یاندا نهه چهند نوخته و خالانه: ﴿قَالَ﴾ وتی نهو منداله که هه زه تهی عیسا بوو:

- ۱- ﴿إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ﴾ به راستی من بهندهی خوام.
- ۲- ﴿وَأَتَنَّى الْكِتَابَ﴾ واته بیگومان کتیبیک که نینجیله پیم نه دات و نه یی نیته خوارهوه بۆ سه رم.
- ۳- ﴿وَجَعَلَنِي نَبِيًّا﴾ بیگومان نه مکات به پیغه مبهه، نه مهیش به لگه به کی تره له سه ر پاکی و داوین پاکی دایکی، چونکه ناگونجی پیغه مبهه حه رام زاده بیئت، به لکو نه بی حه لال زاده بیئت.

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَنِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيَّ وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ

۴- ﴿وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ﴾ من نه گفتری به پیت و فەر پی دراو له مهر شوینیک دا بم،
واته زۆر به سوود ئه بم بۆ خه لکی و رینموونی یان نه کهن بۆ رینگای راست که رینگای
خوایه.

۵- ﴿وَأَوْصَنِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا﴾ فرمانی پیا داوم به نوێز کردن و به زمکات دان
مهتا مایم و زیندووم.

۶- ﴿وَبَرًّا بِوَالِدَيَّ﴾ منی گنپراوه به رۆله یه کی چاکی گوێ رایهل بۆ دایکم که چاکه بکم
له گهلی دا.

۷- ﴿لَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا﴾ نه یکردووم به که سێکی سته مکار که خۆم بهزل دا بنیم و
سه رینچی بکم له پهرستن و گوێ رایه لی خوای خۆم. یان سه رینچی بکم له چاکه
کردن له گه ل دایکم داو به هۆی ئه موه بيم به شه قاوت مه ند و به د به خت.

۸- ﴿وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا﴾ واته له لایهن خواوه سلاو و ریز و نه مین
کردنه وه له زیانی خه لکیم به رژی به سه ردا، رۆژی له دایک بووم، و رۆژی که نه مریم و
رۆژی که زیندوو نه کړیموه. که واته هیچ کهس ناتوانی له من سێ کاته دا هیچ زیانیکم
پی بگه یه نی که به نده له من سێ کاته دا له هه موو کاتی تر داماو ترو پنیو یست تره به
یارمه تی دان و پارێزگاری.

ئا به و جوړه که وترا حه زه تی عیسا (علیه السلام) له یه کم جار هوه جار ی به نده یی
خو ی دا بۆ خوای خو ی، که واته عیسا خو نی یه وه کو کۆمه لی له مه سیحی یه کان با وه ریان
وایه، یه کی نی یه له (سیان) که ئه و سیانه به هه موویان خوایه کی ته نیان، وه کو کۆمه لی له و
مه سیحی یانه ئه لێن، کو پی خواش نی یه وه کو کۆمه لێکی قریان ئه لێن. هه روه ها جار ی دا
که خوا کردووه تی به پیغه مبه ر نه ک به کو پ یان ها وه بش، خوا فرمانی پیا داوه به پهرستنی

وەكو بەندهكانی تری، ژبانیکی دیاری کرای هیه له دنیا بهدا له پاشان نهمری و زیندوو
 نهکریتهوه. وەكو نهو ههموو خهڵکی تره، خوا بریاری بو داوه که سهلام و نهیینی و بی
 زبانی بو نهبی. ئیتر قورئان لیڤه دا باسی هیچی تری عیسا پیغه مبهرا ناکات (علیه السلام) و
 نافهرموئ نهو گهل و کومه له که نهو هیان بیینی له عیساوه چی یان کرد و چی یان وت؟ یان
 مهربم چی به سهرا هات؟ یان نافهرموئ عیسا که ی کرا به پیغه مبهرا؟ ئایا ههرا له مندالی یهوه
 کرا، یان کاتی گهوره بوو؟ نه مانه ی هیچ باس نهفرموو، چونکه له شوینه دا باسی چوئیتی
 پهیدا بوون و له دایک بوونی عیسا یه، کهواته باشتین و ریک ترین وته و وتار که باسی
 عیسا ی پی دوا یی بیینی نه چهند رسته یه یه: ﴿ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ نهوه ی که باس کرا بهو
 ناو نیشانه وه نهوه یه عیسا ی کوپی مهربم. کهواته بهو جوړه بیناسن و لهو راده و پهلا
 باوه رتان پی ی بیی، نهک وهک جووله که - نهفرینی خویان لی بییت - که وەكو باوه ریان نی
 یه به پیغه مبهریتی یه که ی به حهرا م زاده و جادوبازی دانه نین، ههروه ها نهک وەكو
 گاوه رکانیش که زیاد له نه اندازه بهرزی نهکه نهوه تا راده ی خویا هتی! عیسا ی کوپی مهربم
 نه نهوه یه که جووله که نهیلین، نه نهوه یه گاوه ر نهیلین، بهلکو نهوه بوو که خوا باسی فرموو،
 له زمانی عیسا خویه وه ناو نیشانی ههلا دا، و شتی راستیش نهوه یه وەكو خوا نهفرموئ:
 ﴿قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ﴾ وتهی راست له عیسا دا و ده ربه ری شیوه راسته قینه که ی عیسا
 من وتومه. نهو راسته ی که بی باوه ره کان گومان و دوو دلای یان هیه تیای دا، یان
 دووبه ره کی و ناژاوه یان هیه تیای دا، ههرا کومه لی باری نهیلین، ئینجا (علیه السلام) بهنده ی
 خویا ه و کوپی مهربم نهک کوپی خویا ه، چونکه: ﴿مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَخْذِلَ مَنْ وَلَّاهُ﴾ به هیچ رهنگ
 ناگونجی و شایان نی یه بو خوا که بریاری هیچ رۆله یهک بدات بو خوی، چونکه پیویستی به
 رۆله و نهوه بو که سیکه که خوی بهری و ههلا نهگری بو مانه وه و تا بههوی رۆله و نهوه وه
 ژبانی کوتایی نهیهت و بمینیته وه و بو که سیکه که بی هیز و دهسه لاته و پیویستی به
 کومه کی و یارمه تی یه، خو دیاره خوا ههرا نهبی و دهست نا دا بو نه مان، هیزو دهسه لاتی بی
 سنووری هیه و پیویستی به هیچ کهس و به هیچ شت نی یه، نهگهرا نا نهبی ناتها و بی،
 نهوه ییش له گهل خویا ه تیدا ناگونجی،

سُبْحَنَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَاخْلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا

چونکه ﴿سُبْحَنَهُ﴾ خوا پاک و بیگدرده له هموو لهکه و ناتهوای یهک ﴿إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ﴾ هرکاتی پریاری هر کاری بدا هیچ شتیکی ناوی جگه لهوه که نهفرموی پی یابه ﴿فَيَكُونُ﴾ نیتر دهست بهجی بی دواکهوتن شو کاره نهبی، کهواته نیتر رۆله و کۆمهک و یارمهتی دهی بۆ چی یه؟ حمزهتی عیسا فرمودهکه ی لهگهل شو کۆمهلهدا کۆتایی پی هینا به جاردانی خواجهتی خوا بۆ خویشی و بۆ نهوانیش، بانگ کردنی هممووان بۆ پهرستنی خوا به تاک و تهنیا وکو قورشان بۆمان باس نهفرموی: ﴿وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾ عیسا وتی: بیگومان خواجه که ناوی (الله) یه پهروردگاری منه و پهروردگاری شیوهیشه، ﴿فَأَعْبُدُوهُ﴾ کهواته شو پهرستن ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ نهمهیه ریگای راست. واته شهوی که بۆم باس کردن و وهسیهت پی کرد، یان باوهپ به تهنیایی خوا و پهرستن و گوئی رایهلی بۆی: ریگای راسته. دیاره ریگای راست تهنیا ریگایهکه و ناگونجی زیاد له یهک ریگا بیئت، وکو هیلی راست نهبی تهنیا یهکی بیئت و به هیچ رهنگ دهست نادا بیی به دوان، چونکه له نیوان دوو خالی زانراودا نهتوانین تمنا یهک راسته هیل بکیشین. ریگای راست که هوی ژبانی کامرانی شه جیهانه و هوی گهیشتنه به ناز و نیعمهتی نهپراوهی شو جیهان، شو ریگا راسته: تهنیا بریتی بوو لهوهی که عیسا و هموو پیغهمبهران فرمویانه - سهلامی خویان لی بیئت - بهلی بهراستی تهنیا شو ریگایه راسته و دووره له هموو رهخنه و لهکه و نالهباری و هرچی خراپه و نارهوایی و نالهباری لهم جیهانهدا رووی داوه و روو شهدا همووی بههوی لادانه لهو تهنیا ریگا راسته. خوا به بهزهیی خوی بمانخاته سهر شو ریگایه و دامهزای و نهگۆپراوه و لانه دراومان بکات لی ی آمین. لهپاش روون کردنهوهی بارو شیوه راستهقینهکهی حمزهتی عیسا (علیه السلام)، ئینجا ناژاوه و نیزاعی تاقم و کۆمهلهکانی پاش عیسا پیشان شهدا و

به کورتی نه فرموی: ﴿فَاخْلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ ښځا پاش عیسا و گهل و ښوممه ته که ی بوون
 به چهند کومه لی، نو گهل و کومه لانه نارواوه و خیلایان بوو له نیوان خویان دا له باره ی
 عیساوه، سی کوی به ناوبانگ گیرا له لایه ن زانا و ښوسقوفه کانه وه بو نو مهبسته یه کیکیان
 نو کوره به ناوبانگه بوو که ښیمپراتور قوسته تنین کوی کردنه وه ښندامه کانی گه یشته (دوو
 هزار و سدد و هفتا) ښوسقوف، ښځا کهوتنه نارواوه و دوو بهرکی یه کی به تین، هر
 کومه لی رایه کی هه بوو.. هه ښکیکیان ښه یان وت: عیسا خواجه و له ښاسمانه وه هاته خواره وه
 بو سهر زه وی، که واته به نده کانی هه ښکیکی مراندو هه ښکیکی زیندوو کردنه وه ښځا بهر
 بووه وه بو ښاسمان. کومه لیکی تر ښه ی وت: کوی خواجه، کومه لیکی تر ښه یان وت یه کیکه
 لهو سی شته که ښسل و ښهره تن: (اب، ان و روح القدس) تاقمی تریان لایان وابوو که سی
 خوا هه یه: الله، عیسا، دایکی، تاقمیکی تر باوه پی ریځ و راستیان هه بوو، ښه ی قورنان
 فرموی باوه پی وابوو، چهند کومه لیکی تر هه بوون جگه له مانه هه ریبه که شتیکی ښوت.
 له ناو نو هه موو ښندامانه دا سی سدد و هه شت که سیان یه ک کهوتن و بریاریان دا له سهر
 باری، ښځا ښیمپراتور رای ښم کومه لی به دل بوو له بهر ښه یارمه تی ښم سی سدد و
 هه شت که سه ی داو ښوانی تری ښمرکرد و ښریان وه ستا به تایبه تی ښو تاقمه ی باوه پی ریځ
 و راستیان هه بوو به عیسا به م جوړه ی قورنان فرموی، جا ښو قورنان ښم هه ره شه سامناکه
 ښکات له کومه لی کافره کان که له ریځای عیسا و ښنجیل لایان دا، ښفرموی: ﴿قَوْلٌ لِّلَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنْ تَنْهِيٍّ عَظِيمٍ﴾ ښځا سزای سهخت و به سو بو ښوانه ی که کافر بوون له ښاماده بوون
 و بینینی روژیکی زور گه وره که روژی دواپی یه، وهیل و سزای سهخت بو نو کافرانه لهو
 روژه گه وره دا که جن و ښاده می و فریشته هه موو تیای دا حازر ښه ی له حوزوری ښو خواجه دا
 که هه موو شتی به ده سته و ښو کافرانه باوه پیان پی ښه ی ښه ی له م جیهانه دا. ښو کافرانه له م
 جیهانه دا گوښکه یان که په له بیستنی شتی راست و ښو لایین و بهرنامه پی و ښنه ی که خوا
 بو ی ناردن و چاویان کویره له بینینی ښو هه موو ښلیل و به لگه روونانه که خوا بو ی داناون
 و ریښموونی بو کردوون، به لام له روژی دواپی دا به م جوړه ن که خوا ښفرموی: ﴿أَسْمِعْ يَوْمَ
 وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُوتَنَّا﴾ ښای چنده و چ بیسنده و بینان روژی که دینه لای ښمه!! واته لهو روژه دا
 ښیزی بیست و تیژی بینینیان له راهه یه ک دان شایانی ښه ی سهر سوپه مینی لی یان
 ښه ونده به تینن ﴿لَئِنْ الظَّالِمُونَ الْآلَمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ به لام ښو سته مکارانه ښه ی له م جیهانه دا

له ناو گومپایی یه کی روون و ناشکرادان بیستن و بینایی یه کیان نی یه سوودی بیی، نهو به د به ختانه نابیستن و نابینن کاتی بیستن و بینن هوی رینموونی ۱ رزگارین، به لام له هه موو که سی بیسنده و بینا ترن کاتی که بیستن و بینن هوی ریسوایی یه ۲ هوی داخ و خهفت و سام و ترسه. ئینجا فرمان نه دات به پیغه مبهس (۳). نه فرموی: ﴿وَأَذِیْزُهُمْ لَئِنْ لَمْ یَنْتَهِیْا عَنْ ذَکَآءِ اَیْمَانِهِمْ اَوْ یَنْتَهِیْا عَنْ اَیْمَانِهِمْ اَوْ یَنْتَهِیْا عَنْ اَیْمَانِهِمْ اَوْ یَنْتَهِیْا عَنْ اَیْمَانِهِمْ﴾ نهو زالماته یان هه موو کافرئ به تیگرایی بترسینه له رۆژی داخ ۳ خهفت، نهو رۆژی که خراپه کار و تاوان بار داخ و مهراق نه خوئن له سر خراپه و تاوانه کیان، چاکانیش هه مهراق نه خوئن له سر که می خیرو چاکه کیان، وهکو له حه دیس دا نه فرموی: نهو رۆژی رۆژیکه نه وهنده داخ و مهراقه که ی رۆره و که چی تازه هیچ سوودیشی نی یه، بیاترسینه ۴ ﴿فَیْضُ الْأَمْرِ﴾ لهو کاته ی که کاروباری خه لکی دوایی پی نه هینری، کار له کاره گا به تهوایی نه ترازینری بهم رهنکه به هه شتی یه کان رهوانه ی به هه شت نه کرین و دۆزه خی یه کانیش به ریسوایی و روو رهشی یه وه نه خرینه دۆزه خ، ئینجا مردن له شیوه ی به رانیکی بازوودا نه هینری و جار نه دری و بانگ نه کرینه به هه شتی و دۆزه خی یه کان، پی یان نه وتری نه مه نه ناسن؟ نهوانیش نه لین: به لی نه وه مردنه. ئینجا له پیش چاوی هه ردو کو مه له که وه سر نه ببری و بانگ نه که نه هه ردو تاقمه که: ئیر مردن نه ما، هه ردو لاتان بی برانه وه نه میننه وه له شوینی خوتان دا جا په نا به خوا، نه بی راده ی داخ و مهراقی دۆزه خی یه کان لهو کاته دا چۆن بی ئای، ئای لهو نا ئومیدی و بهش بپاوی یه که دلایان داگیر نه کات! ئای ئای لهو به د به ختی و شهرمه زاری یه، خوا په نامان بدات لی ی! بیاترسینه ﴿وَمَنْ فِی غَفْلَةٍ﴾ له کاتیک دا که نهوان وان له بی ئاگایی دا لهو هه موو به سه رهاته که دوو چاریان نه بی، که واته زۆر پیوستیان هه یه به ترساندن، بیاترسینه لهو کات و رۆزه ﴿وَمَنْ لَا یُؤْمِنُ﴾ له کاتیک دا که نهوانه باوه ریان نی یه بهو رۆژ و کاته و زیندوو بوونه وه و حساب و پرسیاره، که واته هوی ترساندن هه یه بیاترسینه لهو رۆژی که بیگومان راسته و به دی دیت وهکو نه فرموی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَیْهَا﴾ به راستی زهوی و هه که سی و به سه ر زهوی یه وه ئیمه به میراتی وهری نه گرین، واته هه مووی نه بی به هینی ئیمه، وهکو میراتی یه که ته نهها میرات به ریکی هه بی هه موو که له پوور و میراتی یه که نه بی به هینی نهو ته نهها میرات به ره و هیچ که سی تر مافی پیوه نامینی

وَالْيَنَابِرُجُونَ ﴿١٠﴾ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿١١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَأْتِبِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿١٢﴾ يَأْتِبِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿١٣﴾

﴿وَالْيَنَابِرُجُونَ﴾ هم موو نهگیرنفرینهوه بولای نیغه، لهم فهرموده دا دلخوشی و دلنهوایی پیغه مبر(ﷺ) هیه، هروه ها هره شه له بی باوه دهکان. لیره دا باسی له دایک بوونی عیسا دواپی هات (علیه السلام) و شو قسه پپو پوچ و درو و دهله سهی که گرابوو لهو باره یه وه روونی کرده وه. نینجا دهست نهکات به زنجیره یکه له سه رگوزه شته ی ئیبراهیم پیغه مبر(علیه السلام) لهم زنجیره یه دا درو و ناره وایی و بیزاروی یرو باوه پی بت پهرستی روون نهکات وه. ئیبراهیمیش نهویه که عهر به کانی مهککه خویمان به نهوه ی شو دانه نا، خزمت چی و قاپیه وانی شو ماله بوون ئیبراهیم و ئیسماعیلی کوپی دروستیان کرد، کهواته نه بوایه لایان نه دایه له شایینی ئیبراهیم و بت پهرست نه بوونایه، به لکو له سه رهوشتی باوکه گهره دیان برهوشتنایه و خوا پهرست بوونایه به تاک و تهنیا وهکو شو و لهم زنجیره یه دا دهر نهکوه ی زور له خو و رهوشته شیرینه کانی ئیبراهیم له وتار و کرداری دا، له به رهنگاری نه فامی و نه زانی باوکی دا و هروه ها دهر نهکوه ی به زه پی خوا دهر باره ی که له باتی شو کهس و کاره خراپه خوا شو هموو رو له و نه وه چاکه ی پیدا، شهوت ها هر پیغه مبر ی پاش ئیبراهیم هاتبی له نهوه ی شه وه نه چینه سه ره شو، نه فهرمو ی: ﴿وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ﴾ نه ی پیغه مبر باسی ئیبراهیم بکه له قورئان دا، لهم سورده تها بخوینه ره وه به سه ره که له کهک دا هندی له هوالی ئیبراهیم که چون بهرگری بت پهرستی نه کرد، شو ئیبراهیمه ی که هم کهله خویمان به نهوه ی شو نه زانن، له مه دا راست نه کهن، لایشیان وایه له سه ره شایینی شون، به لام له مه دا درو نه کهن ﴿إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾ واته باسی ئیبراهیم بکه، چونکه به راستی ئیبراهیم زور راست و راست گو بووه، هر گیز درو ی نه کرد وه، و پیغه مبر بووه ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ﴾ باسی شو کاته بکه که ئیبراهیم وتی به باوکی: ﴿يَأْتِبِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ﴾ نه ی باوکی خوشه و یستم نایا تو بوچی شتی نه پهرستی که نایبیستی و نایبینی، کهواته هیچ ناگای له تو نی یه، هر هاوارنکی لی بکهیت نایبیستی و هر کپرنوش و گهر دن کهچی یه بکهیت بو ی نایبینی ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا﴾ سوودی هیچ شتیکت پی ناگیه نی: نه قازانجت بو رانه کیشتی نه بهرگری زیانت لی نهکات، نا بهو جوړه وتاره شیرینه و بهو شیوه ناسکه له کهل

باوکی دا دوا، نه یو یست رینموونی بکات بو نو پیت و فهری که خوا داویه تی به خوئی،
 بیخاته سر نو ریگا راسته که خوا خوئی خستووته سهری، له یه کهم جاره وه
 خوشه ویستی باوکی دهر نه بری به وشه یه کی شیرین که عمره بیه که ی بریتی یه ﴿یا ابت﴾
 که له زمانی عهره ب دا به کار نه هینری بو که یاندنی ریز و خوشه ویستی به سوز، جا له بهر
 نه وه چهند جاری نو وشه ناسکه ی به کار هیئا، ئینجا له ریوه پی نی نه فهرمو تو گو مرایت،
 به لکو به نهرمی و شیرینی تی که یاند که کار یکی بی جی نه کات و بیرو باوه ریکی ناره وای
 هیه و به لکه ی ریگ و روونیشی له سر هیئا یه وه زور به نهرمی، بهم رهنگه پرسپاری لی
 نه کات لهو شته ی که پانی پیوه ناوه بو په رستنی شتی که ژیری هیچ نرخیکی بو دانانی
 بهرگری نه کات له وه ی دلی پیوه ببه ستری، چ جای په رستنی که نه وه پهری مل که چی یه،
 نه بی بو که سی بکری که بهر تر بی له هه موو بارو روویه که وه له ئاده می، نو په رستراوه
 خاوهن هیزو ده سلات و زانین بیت، بیداری کرده وه که هه موو خاوهن ژیری یه نه بی هر
 شتیکی کرد مبه سستیکی ریگ و راستی هبی، خو ناشکرایشه هیچ سوویدیکی نی یه، له
 په رستنی نو دارو بهرده دا، که واته کوتایی بینیت لهو شته بی نرخه بی سووید. ئینجا
 داوای لی نه کات په پره وی بکات و شوینی بکه وی تا رینموونی بکات بو ریگایه کی راست
 که له لایه ن خواوه نه می پی ره وانه کراوه و باوکی به شدار نی یه تیای دا، فهرموی: ﴿يَا بَتِ
 إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْإِلَهِ مَا لَمْ يَأْتِكَ﴾ نه ی باوکی خوشه ویستم به راستی هندی زانین بو من
 هاتووه که بو تو نه هاتووه، واته چهند من کوپی تو و به ته من له تو بچوو کرتیم، به لام من
 ناگادارم به سر هیندی شت دا که تو ناگادار نیت پی نی ﴿فَاتَّبَعْنِي أَهْلَكَ حَرْطًا سَوِيًّا﴾ که واته
 شوینم بکه وه و په پره ویم بکه تا رینموونی و ربه ریت بکه بو ریگایه کی راست که هیچ
 خواری و ناریکی نه بی. له م و تاره ییش دا نه و پهری ناسکی و نهرمی به کار هیئا، نه وه تا
 نه یه فهرموو تو نه زانی و من زانام، به لکو بهو جوړه ناسکه فهرموی، خوئی و باوکی وا
 پیشان دا به وینه ی دوو هاوپی به ریگایه ک دا برؤن، یه کیکیان شارمزایه و نه و تر نه شارمزا،
 دیاره بهم جوړه و بهو شیوه هیچ کهس به عار و له که ی دانانی شوین که و تنی شارمزا که.
 له پاش نه وه ی که روونی کرده وه که بت په رستی ناره وایه، دژی ژیری یه، نه م زانایه
 شارمزای ریگای راسته، ئینجا پی نی رانه گه یه نی که نه و ریگایه ی نه و له سهریه تی ریگای
 شه ی تانه و نه م نه یه وی بیخاته سر ریگای رحمان، به لکو دوو چاری سزای خوا نه بی و
 هاو بهشی شه ی تان نه بی له و نه فرینه ی که لی ی کرا،

يَتَّابِتْ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿١١﴾ يَتَّابِتْ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ
عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿١٥﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ إِلَهِي يَتَّبِعُهُمْ لَئِنْ لَمْ
تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ

فرموی: ﴿يَتَّابِتْ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ﴾ نهی باوکی خوشهویستم شهیتان مه پهرسته، بیگومان
به دیمه ن باوکی ئیبراهیم شهیتانی نه نه پهرست، به لام پهرسته که ی به هاندانی شهیتان بوو،
وهکو هه موو گونا هو تاوانی تر که واته پهرستنی بتهکان له راستی دا پهرستنی شهیتان بوو،
پهرستنی شهیتانیش شتیکی زور خراب و ناره وایه، ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا﴾ چونکه
به راستی شهیتان هر له کونه وه یاخی و سرپیچی که ره لهو خوابه ی که زور به به زه یی یه،
واته گوی رایلی تو به شهیتان زور ناره وایه، چونکه نهو سرپیچی له خوا نهکات که خاوه ن
چاکه و به زه یی یه به تو، ئینجا باوکی ترساند له پاشه روژی به دی نهو باره ی له سهریته ی

فرموی: ﴿يَتَّابِتْ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ﴾ نهی باوکی خوشهویستم به راستی من
مه ترسی نه کهم که سزایه کت لی کهوی له مه وپاش له لایه ن خوی خاوه ن به زه یی یه وه، له سهر
نه م بت پهرستی و سرپیچی یه ت له پهرستنی خوا به تاه و ته نها، واته نه گهر نه گهریته وه
بۆلای خوا و توبه نه که یه ت ﴿فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا﴾ ئینجا مه ترسی نه کهم به هو ی نهو سزا وه
ببی به هاومل و هاوسهری شهیتان و ببی به شوین که وتووی شهیتان له نه فرین و سزادا،
واته نه ترسم هرچوینی له م جیهانه دا شوین که وتووی له نه فرین و سزادا، هه زه تی
ئیبراهیم بهو شیوه ریک و پیکه هه ولی دا له گه ن باوکی دا، و بانگی کرد بۆ سهر ریگی
رزگاری، به لام نهو بانگ کردنی نه وه بهو جوړه نه رمی و ناسکی یه و بهو وشه و وتاره
شیرینه هیچ کاری نه کرد له دله رهقه بت پهرسته که ی باوکی، بهر پهرچی وتاره شیرینه کانی
ئیبراهیمی دایه وه به م وتاره وشکه رهقه ناله باره: ﴿قَالَ﴾ وتی ﴿أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ إِلَهِي يَتَّبِعُهُمْ﴾
نایا تو روو وهر نه گپری و پشت نه که یه ت نه م پهرستراوانی منه و بیزاری له پهرستنیان نه ی
ئیبراهیم؟ واته بیزاری دهر نه پری له بت؟! نایا تو که یشتیته نهو راده یه که درئی نه مانه بیت و
بهرگری له پهرستنیان بکه یه ت؟ ﴿لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ﴾ به راستی نه گهر کوتایی نه هینی لهو
باره ی که له سهریته ی،

وَأَهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿١٦﴾ قَالَ سَلِّمْ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ فِي حَفِيًّا ﴿١٧﴾ وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿١٩﴾ وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٢٠﴾

ئەو ھەلوئىستە خراپەى خۆت نەگۆپى بىنگومان بەردە بارانت ئەکەم و ئەتکوژم ﴿وَأَهْجُرْنِي مَلِيًّا﴾ واتە بېژ ماوەيەکی زۆر دوور کەرەوه لێم و کەنار گيرى بکە لێم ئەگەر ئەتەوێت خۆت نەدەیت بە کوشت. جا وەرە سەرنجى ئەم نەلامى و نەزانی يە بدە، وەرە سەرنجى ئەم وتارە و ئەو وەلامە رەق و تەق و بى تام و ناپەرەا بدە، وەرە تەماشای دلى بکە کە بە ئيمان و باوەرى راست پاک و خاوين بووبى و بەراوردی بکە لەگەڵ دلىک دا کە تاريکی کوفر و تروکايى لى بربى و سەرى لى تىک دابى!! ئەو کۆپە ھەلکەوتووە خوا ناسە ھىشتا بەمەش رقى ھەلنەسا، سۆز و بەزەيى و بەشەرمى تىک نەچوو دەريارەى ئەو باوکە دى رەقەى، ھىشتا بەمەش بەم شيرينى يە وەلامى دايمە: ﴿قَالَ﴾ فەرموى: ﴿سَلِّمْ عَلَيْكَ﴾ سەلاوت لى بى، واتە بە دۇعا وازت لى ئەھيئەم و بەرامبەر بە خراپە چاکە ئەکەم و ھىچ زيانتيکت لەلایەن منەو پى ناگات، ئيتىر شتى ناليم پىنت سزات بدات بەلکو ﴿سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي﴾ داواى لى بووردن و سەپىنەوێ گوناھەکانت بۆ ئەکەم لە پەرەردگارم.. داوا ئەکەم کە تۆلەت لى نەسینى لەسەر ئەم گومرايى وشوین کەوتنى شەيقانە، بەلکو بەزەييت لەگەڵ دا بەکار بىنى و یارمەتیت بدات بۆ ئەمەى بگەرنییتەو بۆلاى خوا و کۆتايى بىنى لەو بارەى کە وای لەسەرى، ئەم داوات بۆ ئەکەم و چاومەوانم کە لیم وەرگى، ﴿إِنَّهُ كَانَ فِي حَفِيًّا﴾ چونکە بەراستى پەرەردگارم لەگەڵ من دا ھەر وابوو لەمەوپیش زۆر بە لوتف و چاکە بوو بە من، نزاو داواى لى وەرگرتووم ﴿وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ کەنار ئەگرم لە خۆتان و ھەموو ئەوانەى ئەيانپەرستن جگە لە خوا و دوور ئەکومەو و بەجىتان ئەھيئەم و کۆچ ئەکەم لەم

ولاته. ﴿وَأَدْعُوا رَبِّي﴾ په روږدگاري خوم نه پسرستم ﴿عَسَىٰ أَنَا أَكُونَ بِدَعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا﴾ نوميد نه کم که له پسرستني په روږدگارم دا رهنجهړو و بڼي سووم نه بڼم به وينه ي ټپوه که وه کو هم مو کوښشتان بڼي سوود و بڼي هوډه نه روا، پاشه روژيشتان سزايه، فمرموي: نوميدم وايه و چاوه پرواني نه کم ۱ به شيوه ي دنيايي نه يفه رموو له بهر شکاندنې نه فس که باوي خواناسانه، ناگادار کردنه وه له سهر نه وه که و مرگرتن و پاداشت دانه وه شتي ني يه پنيويست بيت له سهر خوا، به لکو به لوتف و به زه يي خوږه تي، بڼجگه له وږش هم مو شتي ناده مي به ستراوه به دواي ژيانې ي ه وه، نه گهر نه و کاته ي له سهر چا کي و خواناسي به روا نه و بڼگو مان خوا هم مو چا که يه کي و مر نه گري و نه گهر نه و کاته ي له سهر خراپي به روا نه و هر چي کرده وي ه يه هم مو ي نه سوتي و گهردي نه روا به با، چوني يه تي نه و دوا دوايي يه ش نه يني و (غهيبي) يه خوا خوي نه زاني، که واته هر نه بڼي بلتين: نوميد ۲ چاوه پرواني ه يه، نابي دنيا بين له سهر و مرگرتني کرده وه و چا که کانمان، پاداشت دانه ويان له لايه ن خوا وه يه و ټيراهيميش له ناستي خوا نه بڼي خوي هر به و جوړه پيشان بدا ټيراهيم (عليه السلام) به ياره که ي به دي هينا و له بهر خوا کو چي کردو، نه وي دلي ناده مي نارهنووي نه کات و به ستراوه پي ي ه وه له کس و کارو گهل و خاک و نيشتان هم مو ي واز لي هينا و به جني هيشت، ده ي با بزاني له پاش نه وانه خوا چي دايه؟ نه فمرموي: ﴿فَلَمَّا أَغْتَرَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ٣ ټينجا کاتي ټيراهيم دوور که و ته وه و که ناري گرت له باوک و گه له که ي ۲ هم مو نه وانه ي که نه يان پسرستن جگه له خوا ﴿وَهَيَّا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَتَقَرَّبْ﴾ ٤ ټيمه ټيسحاق و يه عقوبمان پي به خشي، واته کوړنکي وه کو ټيسحاق و کوړه زايه کي وه کو يه عقوبمان پيدا ﴿وَكَلَّا جَمَلًا نَبِيًّا﴾ ٥ همدروه که مان گيړان به پڼغه مېهر. ﴿وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمِنَا﴾ ٦ به خشيمان به همرسيکيان همدې له رحمت و چا که ي خومان بو همدرو جيهان، وه کو مال ۲ دارايي پاک و فراوان ۲ روله و نه وي زور و به ناويانگ و پڼغه مېرني ۲ سر و کايه تي له ټايين دا... ﴿وَجَمَلًا لَهُمْ لِسَانَ

١ به تاييه تي له مه وپاش له م سوره ته دا باسي ټيسماعيل نه فمرموي: له گهل چند سيفه و ناو نيشان دا که واته ليړه دا پنيويست ني يه به باس کرنې.

صِدْقِ عَلَيَّا ﴿ زمانىكى زور راست گوى بلىند و قسه بيسراومان برباردا بۇيان لەناو گەل ۱ 》
 كۆمەلەكەيان دا، يان باس و ناو ۲ ناويانگىكى راستى بلىندمان بۇ برباردان لە ھەموو
 چەرخەكان دا لەپاش خۇيان، بە جۆرى سوپاس بگريڻ و بە چاكە ناو بېريڻ لەناو ھەموو
 خاوەن ئايىنەكان دا، ئىبراھىم پىڭھەمبەر (عليه السلام) چەند شتىكى تىدا كۆبوو ھەتەو تەنيا
 خوا بۇ ئەوى كردوھ:

۱- لە پىناوى خۆشەويستى خوادا دەستى نا بە ھەموو شتىكەو، دوور كەوتەوھ و كۆچى
 كرد لە ھەموو خزم و كەس و كارى، خوايش لەباتى ئەوانەدا ئىسماعىل و ئىسحاق و
 يعقوبى پىدا.

۲- خۆى بەرى كرد لە باوكى كاتى بۆى روون بووھە كە دوژمنى خوايە، خوايش لە
 قورئان دا ناوى برد بە باوكى موسلمانان.

۳- كۆپى خۆى دا بە زەوى دا بۇ سەرپرېنى لەبەر گوى رايەلى خوا، خوايش مالاتىكى
 گەورەى كرد بە قوربانى و بۆى ئارد، بەھۆى ئەوھ قوربانى كردنى دامەزرا، ھەتا ھەتايە
 لەسەر ئەو خوانى ئەوھ خەلكى بخۆن و بنۆشن.

۴- مل كەچ بوو بە رەزامەندى يەوھ بۇ ناو ئاگر لەبەر رەزامەندى خوا، خوايش سەرى
 خست بەسەر گەلەكەى دا، ئەو ئاگرە گەورەى سارد و سەلامەت كرد بۇ ئىبراھىم،
 ئەوھيش بوو بەھۆى سەرپرەزى ئەو و سەرشۆپى و شەرمەزى دوژمنانى خۆى و
 ئايىنەكەى.

۵- دلى سووتا و بەزەيى ھاتەو ۳ بەم مىللەتەدا و نزاى خىرى بۇ كردن خوايش پاداشتى
 دايەو ۳ كە لە ھەموو نويزىك دا ئەم مىللەتە داواى سەلات و سەلامى خواى بۇ بگەن.

۶- دوژمنايەتى خۆى دەرپرې لەگەل ھەموو بت و بت پەرسىك دا، خوايش ئەمى گىبرا بە
 خۆشەويستى خۆى.

۷- جى پىنى ھىشتەوھ و پىت و فەردارى كرد و فەرمانى دا كە ئەو جىگا دەستانەى بگري
 بە جىگاي نويز و نويزى تىدا بگري سەلات و سەلامى لى بى.

وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

ئىنجا دىتە سەر باسى موسا و هارون كە دوو پىڧەمبەريون لە ئەو و پەلى ئىسحاقى كوپى ئىبراهيم، ئەفەرموى: ﴿وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى﴾ باسى موسا بىكە لە كَتِيبُكَ دا كە قورئانە و ئەو سىفەت و نىشانانەى كە مەن بۆت باس ئەكەم لە بابەت موساوە تۆ بيان خوێنەرەو بەسەر خەلكى دا:

- ١- ﴿إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا﴾ بەراستى موسا كەسى بوو پاك و خاوين كراو و هەلبژێردراو.
- ٢- ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ موسا فروستادە و نێردراوى خوا بوو بۆ سەر خەلكى و هەوال وەرگر و هەوال دەر بوو پى يان لەلایەن خواوە. ﴿نَبِي﴾ لە زمانى شەرع دا ئادەمى يەكە كە ئايىنى لەلایەن خواوە سەروش لەلا كرابى، نیتەر فەرمانى پى درايیت بە راگەياندننى ئەو ئايىنە بە خەلكى يان ئەو؟ و ﴿رَسُول﴾ ئادەمى يەكە كە فەرمانى پى درابى بە راگەياندننى ئەو ئايىنەى كە سەروشى لەلا كراوە، كەواتە هەموو ﴿رَسُول﴾ يَك ئەبى ﴿نَبِي﴾ بىت، بەلام پىويست نى يە هەموو ﴿نَبِي﴾ يەك ﴿رَسُول﴾ بىت. وەكو ئەو هەموو پىڧەمبەرانەى بەنى ئىسرائىلە كە پىويست بوو لەسەريان رەفتار بە تەوراتى موسا بىكەن و شتىكى جياوازی تايبەتى يان بۆ ئەهاتبوو رايگەيەنن. كەواتە بە پىى ئەو كە و ترا ئەبوايە وشەى ﴿نَبِي﴾ لە پىنش وشەى ﴿رَسُول﴾ هەو بوايە بەلام دوو هۆ هەيە لێرەدا بۆ دواخستنى ﴿نَبِي﴾:

- ١- رىكى و جوانى لەگەل دوا دوايى ئايەتەكانى ترا كە پى يان ئەوترى (فاصلە) و ئەو رىكى يەش زۆر پىويستە بە پىى رىزمانى هۆنینهوى و تارى عەرەبى.
- ب- ﴿رَسُول﴾ نێردراوى خوايە بۆ سەر خەلكى بۆ ئەمەى لەلایەن خواوە هەواليان بداتى، دەى ئاشكرايە هەوال پىدانى خەلكى ئەبى پاش ناردن بىت بۆلايان، كەواتە هەوال پىدانەكەى ئەبىتە هۆى رەوانە كردنەكەى، دەى بەرەم بۆ هەموو شتى لەپاش شتەكەو ئەبى.

۳- ﴿وَنَدَيْتُهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ﴾ بانگمان لی کرد له لای راستی کیوی (طور) هوه، واته نهو تهره فهی که کهوتبووه دهسته راستی موسا لهو کاته دا که له مه دینه وه گه رایه وه بهر وه میسر و گفتوگومان له گهل کرد و هه ولمان دایه که کرد و مانه به پیغه مبهیر.

۴- ﴿وَقَرْنَتْهُ نَحِيًّا﴾ راده و پلهی موسامان نزیک خسته وه له خومان وه له کاتیک دا به نهینی گوشت و گوی له گهل کردین خوی به خوی بی هوی کهسی تر، واته نزیکمان خسته وه بۆ رادهی قسه له گهل دا کردن، قسهی کهسیکی نزیکي له شیوهی نهینی و چپه کردن دا، بیگومان ئیمه با وهرمان هیه که موسا فرموده ی خوی وهرگرت به نهفسی خوی بی هوی فریشته، یان کهسیکی تر به لام ئیتر نازانین نهو فرموده یه چۆن بوو؟ موسا چۆنی وهرگرت؟ ئایا دهنگی بوو به گونچه وهری گرت؟ یان به هه موو له شی، و له هه موو لایه که وه، یان نه وهی وهری گرت له جۆری دهنگ و پیت نه بوو؟ یان به هه موو له شی، و له هه موو لایه که وه، یان نه وهی وهری گرت له جۆری دهنگ و پیت نه بوو؟ نه مه ی له م ئایه ته دا فرموی وه کو ته مسیل و چیروکه به کهسی که پادشا نزیکي بختا وه له خوی و هه لیبژیری بۆ هاوپی یه تی خوی و قسه و مه بهستی نهینی خوی له گهل دا بکات، نه م چیروکهش بۆ تیگه یاندنی ئیمه یه و نزیک خسته وهی مه بهسته که یه له فام و تیگه یشتنی ئیمه وه.

۵- ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا﴾ له بهر به زهیی و رهحمی خومان هارونی برایمان پیدا به جۆری پیغه مبهیری، واته موسا نزای کرده لای خوا که هارونی برایشی بکات به پیغه مبهیر له گه لی دا بییت بۆ کۆمهکی و یارمه تی، خوایش نزاکه ی وهرگرت، نهو کۆمهکی و یارمه تی هارونه ی بۆ پیک هیئا و نهو مه بهسته یشی پی به خشی. له دره ختی به فه پی ئیبراهیم دوو لق پهیدا بوو، ئیسحاق و ئیسماعیل، لقی یه که می باس کرد له گهل هه ندی له رۆله و نه وهی دا، ئینجا نهوا نه گه ریته وه بۆ لقی دووهم که باوکه گه وهی قوره یشه، به لکو به هینی هه موو عه رب دائه نری.

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ

نه فرموی: ﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ﴾ نهی پیغمبر باسی ئیسماعیل بکه له قورئان دا،
مندی له ناو نیشان و سیفه ته کانی بخویند هره به سر خه لکی دا:

۱- ﴿إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ﴾ به راستی که سیکی به لاین راست بوو هر به لاینکی بدایه به دی
نه هینا، بیگومان هه موو پیغمبره، به لکو هه موو پیاو چاکی نه بی به لاینی راست بی،
به لام ئیسماعیل لهم باره یه زیاتر به ناویانگ بوو، چهند شتیکی لی بینراوه له که سی
تره وه نه وانه روویان نه داوه به سه بو به لکه که به لاینی دا به باوکی که خوگر به به ثارام
بیته له ژیر باری سر برینی دا، دهی نه بوو نهو به لینه سه خته بی کم و کوپی
برده سر و به دی هینا.

۲- ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ ئیسماعیل فروستاده و نیراوی خوا بوو بوو سر خه لکی، هه وال ده
بوو پی یان له لایه ن خواوه. لهم فرموده یه وه ورنه گیری که بوو (رسول) پیویست ناکات
خاوه نی شهریه ت و کتیبی تاییه تی بیته، چونکه هه روو روله که ی ئیبراهیم - درودی
خوا له سر هه موویان بیته - په پره وی کتیب و شهریه تی ئیبراهیمیان نه کرد. نه وه ی
پیویست بیته بوو (رسول) نه مه یه ره وانه کرابیته سر گه لکی تاییه تی و فرمانی پی
درابی به راگه یانندی ثایینی خوا، دهی ئیسماعیل و ابووه، ره وانه کراوه بوو سر (جرم)
و له ناو عه رب دا، که تاکه تاکه یه خوا په رست هه بوو نه وانه هه موو نه چوونه وه سر
شوین که وتوه کانی باوکه گه ره یان ئیسماعیل (علیه السلام).

۳- ﴿وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ﴾ ئیسماعیل فرمانی نه دا به مال و خیزانی و کهس و
کاری به نویژ کردن و زه کات دان، واته له پاش ته و او کردنی خوئی ئینجا گرنگ تر له
هه موو شتی خه ریک بوو به چاک کردنی نزیک ترین که سه وه که مندال و خیزان و خرزه

مندی نه فرمون: مه به ست به (اهل) نومته و گه له که به تی، چونکه پیغمبران له جیگه ی باوکن بویان.

نزیکه‌خانه. نوڙ و زه‌کات دوو پایه‌ی زۆر گرنگن له‌ شایین دا، یه‌که‌م هۆی په‌یوه‌ندی و رێکی یه‌ له‌گه‌ل‌ خوادا، دووهم هۆی رێکی و په‌یوه‌ندی یه‌ له‌گه‌ل‌ به‌نده‌کانی خوادا، ئهم دوو شته‌ش مه‌به‌ستێکی به‌نه‌رتی و راسته‌قینه‌ له‌ هه‌موو ئایینه‌کانی خوادا، که‌واته جێی خۆیه‌تی خه‌ریک بوون و به‌ گرنگ گرتن و فرمان دان به‌ نوڙ و زه‌کات، به‌ تایبه‌تی وه‌سف و سه‌ناکردنی ئیسماعیل به‌ خه‌ریک بوونی به‌م دووانه‌وه‌.

٤- ﴿وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا﴾ ئیسماعیل ره‌زا لی‌ بوراو بوو لای په‌روه‌ردگاری خۆی، چونکه‌ وتار و کرداری رێک و راست بوون. ئینجا باسی ئهم پیغه‌مبه‌رانه‌ دوا‌یی شه‌هینی به‌ باسی ئیدریس و زۆر به‌ کورتی شه‌فرموی: ﴿وَأَذْكُرُ الْكَتَّابَ إِدْرِيسَ﴾ باسی ئیدریس بکه‌ له‌ کتیبیک دا که‌ قورئانه‌.. ئیمه‌ ناتوانین چه‌رخێ ئهم پیغه‌مبه‌ره‌ دیاریی بکه‌ین به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ دُنیا بین، به‌لام باوه‌ر وایه‌ که‌ له‌ پیش نوح پیغه‌مبه‌روه‌ بووبی - درودی خوا له‌ سه‌ر هه‌موان بی‌ت - نه‌لین باپه‌ره‌ که‌وه‌ی نوح بووه‌، یه‌که‌م که‌س بووه‌ که‌ به‌ قه‌له‌م نووسیویه‌تی و فی‌ری زانی‌نی ژماره‌ و نه‌ستیره‌ بووه‌، یه‌که‌م که‌س بووه‌ پۆشاک‌ی دورا‌وی کردووه‌ته‌ به‌ر و دورینی پۆشاک‌ی داهیناوه‌ و یه‌که‌م که‌س بووه‌ که‌ چه‌کی به‌کار هیناوه‌. و چه‌ند شتی تر وتراوه‌ ده‌رباره‌ی ئهم پیغه‌مبه‌ره‌ هه‌ندیک‌ی ئاشکرایه‌ که‌ قسه‌ی پ‌ر و پووجه‌ و به‌ بی‌ به‌لگه‌یه‌کی به‌هیز و چاک، واته‌ هیچ گوی نه‌دری به‌م قسه‌ و باسانه‌ که‌ قورئان لی‌ یان بی‌ ده‌نگه‌ و باسی شه‌فرموی. که‌واته‌ با دُنیا بین ته‌نها به‌مه‌ی که‌ قورئان ده‌رباره‌ی شه‌فرموی: ﴿إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾ به‌راستی ئیدریس که‌سیکی زۆر راست بووه‌ له‌ وتار و کرداری دا و هه‌رگیز درۆی نه‌کردووه‌ و پیغه‌مبه‌ر بووه‌ ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾ به‌ر زمان کردووه‌ته‌وه‌ بۆ راده‌ و په‌یه‌کی ب‌لند و ریز و نزیکی‌مان داوه‌تی له‌ خۆمانه‌وه‌، ناویانگه‌مان به‌رز کردووه‌ له‌ناو خه‌لک دا. قورئان شه‌وه‌ پیغه‌مبه‌ره‌ی پیشان داین به‌و نیشانه‌ و سیفه‌ته‌ شیرینه‌وه‌، تا به‌راوردی شه‌وه‌ کۆمه‌له‌ به‌رزه‌ پاک و خاوی‌نه‌ خواناسه‌ بکه‌ین له‌گه‌ل‌ شه‌وه‌ هه‌موو تا‌قم و چینه‌ به‌ده‌ خراپه‌ تاوان بارانه‌ی که‌ له‌ پاش شه‌وان بوون به‌ جین‌شینی شه‌وه‌ و به‌راوردیان بکه‌ین تا تی‌ بکه‌ین له‌را‌ده‌ی جیاوازی شه‌مان له‌گه‌ل‌ شه‌وان دا شه‌فرموی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ شه‌وانه‌ که‌ باس کران که‌سانیک‌ن که‌ خوا چاکه‌ و به‌هره‌ی خۆی رشت به‌سه‌ریان دا ﴿مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ﴾ که‌ بریتین له‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی هه‌ندیک‌یان له‌ شه‌وه‌ی ئاده‌من وه‌کو ئیدریس،

وَمَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيَاثًا ﴿٥٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾ جَنَّتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ

﴿وَمَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ﴾ هندیکی تریان وهکو له نهوهی ئادهمن، له نهوهی نهوانهشن که لهگه‌ل نوح دا له کهشتی یه‌که‌دا هه‌لمان گرتن، نهوش وهکو ئیبراهیم که له نهوهی (سام) نه وه‌شته‌که‌ی تر که له نهوهی ئیبراهیم ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ إِبْرَاهِيمَ﴾ هندی تریان له نهوهی ئیبراهیم وهکو ئیسماعیل و ئیسحاق و نهوشه‌که‌ی تر ﴿وَإِسْرَءِيلَ﴾ هندی تریان له نهوهی ئیسرائیلیشن وهکو نهوش پینجه‌که‌ی تر: موسا و هارون زه‌که‌ریان و یه‌حیا و عیسا. ﴿وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا﴾ نهوانه هه‌موو لهو کۆمه‌له‌ن که رینمونیمان کردن و خستنه‌نه سهر ریگای راست و هه‌لمان بژاردن بو پینجه‌مه‌ریتی و ریز و شه‌رافه‌ت، نهوش پینجه‌مه‌ره که ناو نیشانیان نهوه بوو که باس کرا که‌سانیک بوون ﴿إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا﴾ کاتی ئایه‌ته‌کانی خوای خاوه‌ن به‌زه‌یی بخوینرایه‌ته‌وه به‌سه‌ریان دا نه‌که‌وتن به روودا به سوژده بردن و گریانه‌وه، واته سیفه‌ت و نیشانه‌ی ئاشکریان نه‌مه بوو که له خواترس بوون و سام و بیمی خوا له دلیان دا جیگیر بوو، هه‌ستیان به ئاگاداری خوا زۆر به‌تین بوو و به جوړی کاری کردبوو له دل و گیان و له‌شیان نه‌گه‌ر ئایه‌ته‌کانی خویان بییستایه ده‌ست به‌جی نه‌که‌وتن به روودا و به مل که‌چی و زه‌لیلی و ده‌ستیان نه‌کرد به گریان له بیم و ترس و سام دا، له‌م ئایه‌ته‌و له چه‌ند شوینیکی تر و هه‌ر نه‌گیری که زۆر پیویسته بیر کردنه‌وه و تی‌فکران له کاتی خویندن یان بیستنی قورئان و هه‌ولدان بو کار کردنی هوش و دل، بو به‌تین و به‌میز کردن سام و بیم له‌خوا، هه‌روه‌ها پیویسته گریان له‌کاتی خویندن، یان بیستنی قورئان دا،

به جوئی نه گهر گریان نه شهات به نارمزوو و گریان له خو بهینری و کوله حمیدیس دا
 نه فرموی: ﴿اتلوا القرآن و ابکوا فإن لم تبکوا فتبکوا﴾ (صالحی مری) نه فرموی: له خودا
 قورئانم خویند بو پیغمبر (ﷺ) له پاشان فرموی پیم: صالح نه مه خویندنی قورئان، نه ی
 گریان له کوئی یه؟ نهو کومه له پیغمبره - درودی خویان له سر بیت - که خوی گهره
 راده و پلهی بهرزی روون کردنه وه له ثابین و نهژاد و نزکی یان له خویه وه، نهو کومه له پاک
 خاوینه هاتن و رویشتن ﴿خَلَفَ مِنْ بَدْرٍ خَلْفٌ﴾^۱ ئینجا له پاش نهوان چین و تاقمی خراب هاته
 شوین نهوان و بوو به جیگر و جینشین نهوان، تاقمی دور له خوا ﴿صَاعُوا الصَّلَاةَ﴾ له
 نوئریان زایه کرد و وزیان لی هینا و باومرپان پی نهما ﴿وَأَنْصَرُوا الثَّغْرَ﴾ شوینی
 نارمزواتی نارهوای خویان کهوتن و سهریان کرده تاوان و خراپه کاری ﴿هَرَفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا﴾
 بهموی نهوه نهوانه هموو تووشی گومرایی و خراپه نهبن، یان دووچاری تولهی سهختی
 گومرایی یه که یان نهبن له ناگری دوزه دا. ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ جگه له کسی که
 گه پابیته وه بولای خوا و ئیمان و باومرپی هینایی و کرده وهی چاکی کردبی ﴿فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ
 الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا﴾ ئینجا نهوانه نهچنه بهمهشت و هیچ شتی له پاداشتی کرده وه
 چاکه کانیان کهم ناگریته وه، کهواته گوناوو کوفر و گومرایی یه که له پیشه وه بووی هیچ
 زیانی نامینی بهموی نهو گه پانه وه و باومر هینان و کرده وه چاکانه وه، که نهیکه له پاش
 دا، له لوتف و بهزهیی خوا به زیاد بیت ﴿جَنَّتْ﴾ نهوانه نهچنه ناو بهمهشته کانی ﴿حَدَّنْ﴾
 ناوی قات و ته به قیه که له قات و ته به قه کانی بهمهشت، یان بهمهشتانی نیشته جی و
 جیگای مانه وهی هتا هتایی ﴿الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ﴾ که خوی خاوهن بهزهیی فراوان
 به لینی پی داون به بنده تایبتهی یه کانی خوی له په نهانی دا، پیش نهوهی بیبینن،

^۱ وشه (خلف) به زنه واته جیگری بهد و خراب و (خلف) به سهره واته جیگری چاک.

إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا ﴿١١﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًا ﴿١٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿١٤﴾

﴿إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا﴾ به پراستی خوا به لینی به دی دیت یان به پراستی شهوی خوا به لینی پیداوه، بیگومان به لنین پی در او ده کانی شهیت.. واته شه به به شته ی که لیره دا به لینی پیداوه، بیگومان به لنین پی در او ده کان هموو نه چنه ناوی شه. نینجا به کورتی شهوی به به شت و نه وانه ی وان تیای دا پیشان نه دات:

۱- ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا﴾ به به شتی په کان له به به شت دا هیچ وته و وتاریکی بی نرخ و بی سود نابیستن، واته قسه یه کی یه که دل گهره بگری پی، به لکو شهوی نه بییستن سلاو کردنی مه لایکه یه لی یان، یان سلاو کردنیان له یه کتر، یان وته و وتاری پاک و خاوینه له هموو له که و ره خنه یه.. ته نیا شه نه بیسن.

۲- ﴿وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًا﴾ بو شه به به شتی یانه هیه له به به شت دا رۆزی خویان له به یانی و نیواره دا، بیگومان له به به شت دا شه و به یانی و نیواره نی یه، به لکو همیشه وان له نوور و رووناکی دا، که واته مه به ست شهویه به نه ندازه ی به یانی و نیواره ی شه جیهانه دوو جار خوراک و نان نه خون، یان مه به ست شهویه که همیشه خوراکیان ناماده یه بی شرک و غم. شهوی له دوو خال و نوخته دا فهرموی پوپه ی هموو خوشی شه جیهانه یه: دلی خوشی به نارامی بی داخ و غم له گهل خواردن و خواردنه وی به نارمزوی بی شرک، خوا بیبه شمان نه کات لهو لوتف و به زهی یه. نینجا هو ی ده ست که وتنی شه به به شته روون نه کات شه، ده ست نیشان نه کات بو ریگایه که بی گری و قورت نه چی بو شه به به شته، شه به لنین پی دراوانه دیاری نه کات که شایان و خاوه نی شه به به شته، شه فرموی: ﴿تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا﴾ شه به به شته گرنگه ی که باس کرا به به شتی که له نیوان به بنده کانمان دا نه یدهن به کسی که له پیشه شه له جیهانه دا له خواترس بووه و به هو ی شهوی که

پاريزهر بوون له تاوان و گوی رایهل بووه بۆ خوای خوئی، نهو بههشتهی پی نهدهین
 به جوړی پهشیمان بوونهوه و لی سهندنهوهی تیدا نی یه، و هیچ کس ریگای نی یه
 بهرگری بکات، جا هرکس نهو کلهپوور و میراتی یهی نهوی ریگا و هوئی دهست
 کهوتنی روون کراوتهوه. که بریتی یه له پهپړهوی پیغهمبهران سلووی خویان لهسر
 بیت، نیر با به هیچ رنگ پهیوهندی نهسب و نهژادی نهبی پی یانهوه، بهلام هرکس
 ریگای نهوان نهدهاته بهر، خوئی بهشدار نهکات له کلهپوور و میراتی ناین و زانینی
 نهوان دا نهو کهسه بیبهشه له کلهپووری بههشت با کوپی نهو پیغهمبهرانیش
 بیت!! مهبستی گرنگ و گهوره له سرگوزهشتهی نهو پیغهمبهرانه لهم سورهتدا
 بریتی بوو له روون کردنهوهی خویاتهی و پروهردگاری خوا... جا بهو بونهیوه لهپاش
 نهو سر گوزهشتانه جاپی دا بۆ نهو بوونهومره گهوره و فراوانه و ئینجا فرمان نهدهات
 به پرستنی خوا به تانک و تنیا و خوگری بۆ هرکی نهو پرستنه. نهو جارهش لهسر
 زمانی جویره نیل نهدهات (علیه السلام) له یهکم جارهوه جویره نیل وهلامی
 پیغهمبهر (ﷺ) نهدهاتهوه وهکو له چند ریویاتهی حدیس دا هیه یهکی لهو ریویاته
 نههیه که بوخاری نهیهینی له ثین و عباسهوه پیغهمبهر (ﷺ) فرمویهتی به
 جویره نیل: نایا چی بهرگری نهکات لهوهی که زور تر بیت بولامان نهویش وهلامی
 دایهوه بهمهی که خوا بولمان نهگیرتهوه، ﴿وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ﴾ ئیمه نایهینه
 خوارهوه له ناسمانهوه به فرمانی پروهردگاری تو نهبی، واته شتهکه بهدهست من نی
 یه، من بهندهیهکی فرمان بهرم: بمنیرن دیم و نهمنیرن نایم، ناردنی من جارجار و
 کات کاته به پی لیزانین و حکمهتی خویه و به پیی بهرژهوهندی بهندهکانی خویه،
 ئیمه هیچمان بهدهست نی یه ﴿لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ﴾ تهنه بۆ نهو خویه
 و خوا نهزانی ههموو کاروباری لهمهوپاش و لهمهوپیش و ئیستامان ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ
 نَسِيًّا﴾ خوی تو هیچ کات وازی نههیناوه له تو، واته دواکهوتن و نههاتنه خوارهوهی
 من لهم ماوهدا لهبر واز هینان نهبووه له تو یان لهبر بی ناگاداری نهبووه له تو بهلکو
 لهبر بهرژهوهندی و حکمهتی بووه لهو دواکهوتنهدا، خوی تو هیچ کات بی ناگا
 نهبووه له تو و بی ناگا نی یه و به هیچ کلوج بی ناگایی رووی تی نکات،

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْإِنْسَنُ

أَءَدَا مَا مِثْلُ لِسَوْفَ أَخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾

چونکه ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ پەروەردگاری تۆ پەروەردگاری ھەموو ئاسمانەکان و زموی یە و ھەرچی وا لە نیوانیان دا، دەی کەسی ئاوابی ئەبی زانیی بی سنووری ھەبی، ئەبی ھەموو کار و کرداری رێک و راست و بەجی بی، کەواتە نە واز لە تۆ ئەمینێ و نە بی ئاگا ئەبی لە تۆ. ﴿فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ﴾ کەواتە بەردەوام بە لەسەر پەرستنی ئەو پەروەردگارت و بەردەوام بە لە خوگرتن لەبەر زەحمەت و ئەرکی پەرستنی دا، ئەرکی بەرز بوونەو و گەیشتن بەو رادە و پلە بەرز وەستان لە بەردەمی پەروەردگارت، خۆت کو بەکەرەو و ھەموو ھیز و وزەت ئامادە بکە بۆ پەیوەندی و گەیشتن بەخوای تاک و تەنیا، بۆ دەست کەوت و وەرگرتنی پیت و فەری بەندەیی و پەرستن لەو پلە بەرزەدا... بەراستی ئەوەش ئەرکی قورس و گرانە: ئەرکی خۆ کوکردنەو و خۆ ئامادە و خۆ داڕنین و رووت کردن لە ھەموو شتێ تر و لە ھەموو خەریک کەری، ھەموو ئەم لاو ئەو کردنەو یە بە هیچ لایەکی تر دا، بێگومان ئەو ئەرکی زۆر گەورە و گرنگی تێدا یە، ھەرکەس نە یەچەشتبی نایزانی. بەلام دەسیش ناکەوی بەو زەحمەت و ئەرکە گرانە نەبیت، پەرستنی ئاوا چەند شتی تاییبەتی و نەینی و دەروونی تێدا یە، بەلام بە کەسی ئەدرین کە ئەو ئەرکە بخاتە سەر شان و ئەستۆی خۆی، چەند بۆن و ھەناسە ی خۆیشی تێدا یە، بەلام بۆ کەسی ئەبی کە ھەموو قاپی و کەلەبەری ھەست و دل و دەروونی خۆی بۆ بکاتەو، خوا بە بەزەیی خۆی بێبەشمان نەکات لەو تام و بۆنە خوشانە - آمین -.

عیبادەت و پەرستنی خوا لە ئایینی ئیسلام دا تەنیا بریتی نی یە لە بەجی ھینانی دروشمەکانی ئیسلام: نوێژ و رۆژوو و زەکات و... ھتد. بەلکو عیبادەت و پەرستنی راستەقینە لە ئایینی ئیسلام دا بریتی یە لە خستە کارو بەکار ھینانی ھیز و وزە و

بزۆوتنهوه و جولانهوه و ههموو نیاز و خهتەر به تهنه لهبەر خوا و بۆلای خوا، بهراستی
 نهوه ههروا شتیکی سووک و ئاسان نی یه دل وای لی بی ههموو کاروباری تهنه لهبەر خوا
 بیئت و رووی تهنه بۆلای نهو بیئت، بهراستی به ئهرك و زهحمهتیکی زۆر قورس دل وای لی
 دی گه ههموو مه بهست و نیاز و کردهوهی لهم زهوی یه دا روو بهره و ئاسمان بیئت و پاک و
 خاوین بیئت له ههموو چلک و چهپهلی ئهم جیهان و زهوی یه و روت بی له بهش و ئارهزووی
 ئارهوای نهفس و ژبانی ئهم جیهانه... بیگومان له نایینی ئیسلام دا پرستنی راسته قینهی
 خوا بهرنامهیهکی تیرو تهواوه ئهبی مهردوم به گوێرهی نهوه رهفتار بکات و ژبان به سهر
 بیات له ههموو بارو روویهکی یهوه، چونکه تهنه خوا شایانه بۆ نه مهی بهرستری و گوێ
 رایهلی بۆ بکری، هیچ شت و هیچ کهسی تر وینهی نهو نی یه وهکو نهفرموی به
 پیغه مبه (عَلَّامٌ غُیُّوْبٍ) : ﴿مَلَّ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾ نایا نهزانی و ئاگاداری به هیچ وینهیهك بۆ خوا؟ واته
 نه خیر نهزانی که خوا وینهی نی یه، کهواته تهنه نهو بهرسته و خۆت راگره لهبەر ئهركی
 پرستنهکی دا. لیڤه بهدوای سوره ته که لیکۆلینهوهیه بۆ روون کردنهوهی پڕو پووچی بت
 پرستی و بریاری رۆله و هاوبهش بۆ خوا له گهڵ روون کردنهوهی ئارهوایی و بی جی
 باوهر نه بوون به زیندوو بوونهوه، که ئهم باوهرانه چ تاوانیکی گهوره و دژ و پیچهوانه
 ههموو ئایین و شریعه تهکانی خوان، به تایبهتی ئهم باوهر به بۆگه نانه جیگیر بوون له میشتکی
 یه کهم چین که ئهم قورئانهی چوو به گوێ دا، بهم بۆنهیهوه ههپهشهی سهخت و سامناک
 نهکات له تاوانباران و مۆردهیش نه دات به له خواترسان، له یه کهم چارهوه نه کۆلینهوه له بی
 باوهری به زیندوو بوونهوه، نهفرموی: ﴿وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَذَا مَاتَ كَسَفَتْ عَنْهُ حَبَاتُ الْجَنَّةِ﴾ نادهمی نهلی
 نایا کاتی من مردم و بووم به خۆل تازه لهوه و پاش زیندوو نه کریمهوه به زیندوویی له خاک
 دهر نه مینریم؟ واته سه رسام نه بی له شتی وا و زۆر به دوری نهزانی، بیگومان نه مه وتهو
 ره خنهیهکی زۆر بی جیه له بی ئاگایی یه وه نه و ته به ده می دا دیئت، هۆی سه رسورمانی بیر
 نه کردنهوهی نه و نادهمی یه یه له پهیدا بوونی خۆی له یه کهم چارهوه، نایا له کوی بوو؟ چون
 پهیدا بوو؟

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَنُ أَنَا خَلَقْنَاهُ مِن قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿١٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُم وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ

لَنُخْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًا ﴿١٨﴾

وهمو نه فرموی: ﴿وَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَنُ أَنَا خَلَقْنَاهُ مِن قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا﴾ واته نایا ناهمی بیر اکاتوه که نهمان له پیشهوه دروست کردوه له کاتیک دا شو هیچ نه بووه واته با بیر بکاتوه و پیدا بوونی یه کم جاری بکات به نیشانه و به لگه له سر گونجاوی دوباره کردنه وی، به راستی شو نیشانه و به لگه یهش ئیجگار به میزه میچی تری ناوی بو هر کسی تیگه یشتنی همی. له پاش رینمونی بو شو به لگه روونه، ئینجا خوی گهره بهرامبر شو بی باوه پیی و هم دریزی نهوانه سویند نه خوات به ذاتی پاکی خوی له سر چند به سرهاتی که له پاش زیندوو کردنه ویان به سریان دیت، هر شهیان لی نهکات بهو به سرهاتانه:

۱- نه فرموی: ﴿فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ﴾ نه مجار سویند به پهرومردگاری تو نهی پیغه مبر به راستی نهوانه له پاش زیندوو کردنه ویان نه کهینهوه ﴿وَالشَّيَاطِينَ﴾ له گهل شو شهیتانانی که له دنیا دا هاوسهریان بوون و گومریان کردن با له گهلان بن بو زیاده سزای دروونیان، با هموو کات بیر بکه نهوه که چون نهونده نه فام بوون شوینی هم شهیتانانه کهوتن، له گهل نهوه دا خوا له دنیا دا پیی راگه یاند بوون که شهیتان دوشمنقانه و شوینی مه کهون، به دوژمن سهیری بکن، شهیتان بانگتان نهکات بو نه می پیکوه له دوزه دا بن بی برانهوه.

۲- ﴿ثُمَّ لَنُخْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًا﴾ ئینجا له پاش نهوه بیگومان هموویان حازر نه کهین به دوری دا به جوژی هموو کهوتوون به سر نه ژنودا، لبر نهوه کهس خوی پی ناگیری بوهستی به پیوه و به سر قاچی یهوه بیجکه لهوش نهوه شیوهی تاوانباری و زهلیلی و ریسوایی یه، به راستی شیوهیهکی زور سامناکه، تا بیری لی بکریتهوه سامناکی روون تر نه بیتهوه وهره بیر بکه رهوه لهو هموو که تنها خوا ژماره ویان نه زانی: نهوانه هموو بهو ریسوایی یه به دوری دوزه دا راگیر بکرین و هالوو و بلیسهی بیت به روویان دا و هموو کاتی چاوهروانی نهوه بن که بگیرین و توپ درینه ناوی، به راستی زمان توانای روون کردنه وی شو به سرهاتهی نی یه، لهوانه یه دل بوهستی لهکاتی بیر لی کردنه وی دا، خوا په نامان بدات...

ثُمَّ لَنَزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عَيْنًا ﴿٦٦﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلًا
 ﴿٦٧﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ نُنْجِي الَّذِينَ اتَّقَوْا

۳- ﴿ثُمَّ لَنَزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عَيْنًا﴾ نینجا بینگومان داننه پنین و جوی
 نه کهینهوه له هه موو دهسته و تاقمی کامیان به تین تر و سرکیش تر بووه، بهرامبر به
 خوی خاوهن بهزهیی، واته له یه کهم جاره وه هه موو به تیکپایی به دوری دۆزه خ دا
 راگیر نه کرین، نینجا جیاوازی نه خینه نیوانیان، هر کهس تاوانبار تر و یاخی تر
 بووبی له خوا و زیاتر سنووری خوی شکاندبی له پیشهوه، نهوانه توپ نه دینه ناو
 دۆزه خ. بینگومان خوا راسته و نه بیته هه موو کارو فرمانی راست بیت، دیاره نه وه مای
 خویته تی نهوانه لهم جیهانه وا پیشهوه و پیشهوا بوون له گوناوه تاوان دا، کهواته
 نه بی پیشهوایش بن بو ناگری دۆزه خ که توله ی تاوانبارانه. ﴿ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا
 صِلًا﴾ نینجا بینگومان نیمه زانتر و ناگادارترین له هه موو کس بهوانه ی که شایاترن
 به دۆزه خ که بسوتین پیی و تاو بدرین و گهرمی ناگره که ی بچه ن، کهواته نه مانه ن
 هه لبزیراون بو پیشهروی و پیشهوا ی، نیمانداره کانش نهو باره ناهه مواره و نهو
 و مزعه سامناکه نه بینن وه کو لهم فرموده پیشهوه و مر نه گیری: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا﴾^۱
 سویند به خوا هیچ کس نی یه له نیوه که نه چیته دۆزه خ و حازری نه بی و پیی
 نه گات! ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا﴾ نه وه شتی که خوی تو پیویستی کردوه
 له سهر خوی و بریار دراوه، به لام خوا له ناستی چاکان نه ی کوژیتنه وه و سارد و
 سهلامه تی نه گات، هر چونی لهم جیهانه دا ناگره که ی حزره تی نیبرامیمی بهو جوړه لی
 کرد: کهواته نه مان هر چند نزی که ونهوه له دۆزه خ، به لام خوا دوریان نه خاته وه
 له سووتان و سزاکه یه وه و وه کو نه وه ش مه بهسته به ثایه تی سوره تی - الانبیاء - که
 نه فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ﴾ نهو له خوا ترسانه خوا
 رزگاریان نه گات و تی یان نه پهرینی، به لام تاوانباران نه میلیته وه تیای دا، وه کو
 نه فرموی: ﴿ثُمَّ نُنْجِي الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ پاش نه وه که هه مووتان چوونه دۆزه خ و حازر بوون،

^۱ میندی نه فرمون مه بهست نزی که و تنه وه یه له دهوویوری دۆزه خ، میندی تر نه فرمون: مه بهست گوزر کردنه
 به سهر پردی - صراط - دا که وا به سهری یوه، به لام نه وه ی تفسیره که به میزه و حدیس یارمه تی نه دات.

وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًا ﴿٧٦﴾ وَإِذَا نُتِلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَآخَسُنْ نَدِيًّا ﴿٧٧﴾ وَكَرَّ أَهْلُكَا بَيْنَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَنًا وَرِيًّا ﴿٧٨﴾

ئينجا كه سانی كه له خوا ترساون و خوپاریزهر بوون له تاوان نه وانه رزگار نه كړن ﴿وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًا﴾ ستمكاران و زالمهكان نه ميلينهوه تياي دا به به چوكا هاتويی و له سر نهو شيوهی كه كو كړانهوه به دور و بهر يا و لي يان نه گه پښ له ناو دوزخ دا با بسوتين. ئينجا له شيوه سامناكه دل دا چله كينهري روي دوايی يه - كه بهو جوړه ستمكاره كاني تيا دا نه چي و چاكان و له خوا ترسهكان رزگار نهين و نه گن به نامانجي گوره - له شيوهو ديتوه بو شيوهی لوت بهرزي و گومپايی كافره ستمكاره كاني قوره يش له ناستی ئيمانداره ههژارهكان، نه فرموي: ﴿وَإِذَا نُتِلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَآخَسُنْ نَدِيًّا﴾ كاتي كه نايه ته كاني ئيمه - كه روون و ناشكران - نه خوښينهوه به سريان دا نه وانهی كه كفرن نه لين دهر باره ی نه وانهی ئيمانيان هيئاوه: نايام كام له دوو كومه له، واته ئيمانداران و كافران جي و شويی چاكتره و كوږ و مه جليسی شیرين تره، واته كاتي نهو كافره نه فامانه كه نايه ته روونه كاني خويان نه بیست و بهرگری يان پي نه نه كرا و دهسته پاچه نه بوون له ناستيان دا هيچيان بو نه نه مايهوه نه مه نه بي دهستيان نه كرد به كه شخه و شانازی به سر ئيماندار ههژارهكان دا بهوهی كه نه مان ههژار و بي نه وان و خويان سامان و دارايی دارن و خاوهنی جي و شوي و تاقم و كوږن.. نهوا خوي گورهش نه دا له دوماخ و گله بو شه كه يان بهم فرموده يه: ﴿وَكَرَّ أَهْلُكَا بَيْنَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَنًا وَرِيًّا﴾ واته زورمان بهر ياد كرد له ميلهت و گله بي باوهړهكان له پيش نه مانهوه كه نه وان چاكتر و جواتر بوون له مان له بابته دارايی و شت و مهكوه، له بابته نهو شتانهی كه سه رنج نه درين و چاويان بو هله خري، واته سامان و دارايی جي و شوي و دهسه لاتی دنيایي بهلگه نين له سر چاكي خاوهنه كاني، بهرگری سزای خويان لي ناكهن، نه گه نا نهو هه موو تاقم و چينه له پيش نه مانهوه نه وديان به سر نه نه مات: كه واته نهوهی نه مانه نه يلين بي جي و ناراسته، دهی باهلهی وانه كن، بهلکو ته می خوار بين له وينه كاني خويانهوه ئينجا فرمايد ا به پيغه مبر ﴿﴾ كه نزيان لي بكات له شيوهی (مباهلة) دا، واته نه فريني خواله درون،

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ
فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ أَحْتَدَوْا هُدًى

وَالْبَلَقِيَّتُ الصَّلَاحُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٦﴾

نه فرموی: ﴿قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا﴾ بلی بهوانه که لایان وایه نثویه له سهر
ناهق و به تالان، خویان له سهر رنگای راستن، پی یان بلی: هر کام له دو کومه له جیگیر و
دامه زاده له گومرایی دا با خوی خاوهن به زمینی بیهنیتهوه لهو گومرایی یه دا و درنژی پی
بدات ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ﴾ کاتی به چاو نه بینن نهوهی هره شه یان لی کراوه پی و
هو لایان پیدراوه به به دیهنانی ﴿إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ﴾ که نهوش یا سزایه که لهم جیهانه دا
دو چاریان نه بیت، یان رنژی دوی یه که له ناکاودا دیت و داگیریان نه کات ﴿سَيَعْلَمُونَ﴾
مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ نینجا نهو کاته نه زانن که کام له دو کومه له خراپ و به ده
له بابته جی و شوینهوه و کام تاقمی بی میز و لاوزه له باره ی له شکر و سربازوهه؟!

لهم نایه تهوه دهر کهوت که مؤلته دانی تاوانباران و خوشی و رابواردنی که خوا بویان
فهرامه نه هیننی نیشانه ی فزل و هونه و تهوای یان نی یه، به لکو مه بهستی شهر ی هیه
پی یان، نینجا له بهرامبر نهوانهوه روونی نه کاتهوه که هر ناخوشی و ناتهوای و کم و
کوپی یه که خوا به سهر چاکانی بیننی زیاده سوود و قازانچی نهوانی نهوی له بریتی نهوه دا
شتی چاکتریان بداتی، نه فرموی: ﴿وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ أَحْتَدَوْا هُدًى﴾ نهوانه ی رنگای راست
نهونه بهر و رنمونوی و هر نهگرن خوا رنمونوی یان زیاد نه کات و لهو باره یهوه پهره یان پی
نه دات و به میزتریان نه کات ﴿وَالْبَلَقِيَّتُ الصَّلَاحُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا﴾ نهو تاعته و گوئی رایله ی
کردنانه که نهو پیاو چاکانه له دنیا دا به جی نه هینن و بهرهم و پاداشته کانیان هر
نه مینیتهوه: نهو تاعته و گوئی رایله ی کردنانه باشن به لای پهره دگارتوه له بابته
پاداشت و سوود و بهرهمهوه، نهک نهو نیعمته و شتانه ی که داوینتی به کافره کان و
که شخی پیوه نهکن لهم جیهانه دا و تیکه لی داخ و مهران، وکو ماوه که یشیان کم و
کورت به تاییه تی که سهریشیان له سزا و عذاب دوزخهوه دهره چی وکو بهم
فرموده یهش روونی نه کاتهوه ﴿خَيْرٌ مَرَدًّا﴾ پاشه رنژی نهوانه چاکه که سهریان له ناز و
رنزی به هه شتهوه دهره چی نهک نهوه ی کافره کان که سهری له دوزخهوه دهره چی.

أَفْرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَالًا وَّوَلَدًا ﴿٧٧﴾ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ
عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَعَذُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَذًا ﴿٧٩﴾ وَنُزِثُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِنَا
فِرْدَا ﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ
وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ صِدًّا ﴿٨٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ

ئینجا نمونه و شیوهیهکی تر له و تهی نارهوا و شانازی بی جی کافرهکان پیشان
ئهدهات و بیزاری دهرهبری لی و خه لکی سهری سوپ نه مینی له ناستی، نه فرموی:
﴿أَفْرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا﴾، واته له پاش قسه و باسی ئهو کافرانه ئینجا ههوالی به سهرهات
و دهنگ و باسی که سینکم بهدری که کافره و باوهری نه میناوه به نایه تهکانی ئیمه ﴿وَقَالَ
لَأُوتِيَنَّكَ مَالًا وَّوَلَدًا﴾ و تی و نه لی: سویند به خوا مال و دارایی و رۆله م پی نه دری له رۆژی
دواییش دا، هوی هاتنه خوارهوی ئهم نایه ته نه مهیه که له (خوایی کوپی نه رهت) هوه
نه گیرنه وه که نه لی: من پیاویکی ئاسنگهر بووم قهرزم به لای (عاسی کوپی وائیل) هوه بوو
چووم بۆلای و داوای قهرزه که م لی کرد نه ویش و تی: سویند به خوا نایده مه وه ههتا
هه لنگه پرنه وه له باوهر به محمد، نه لی منیش وتم: من هه رگیز هه لنگه پرنه وه و بی باوهر
نابم به محمد (ﷺ) ههتا تو نه مریت و زیندوو نه کریته وه، نه ویش و تی: دهی که من مردم و
زیندوو کرامه وه له وی مال و نه ولادم هیه ئهو کاته وهره بۆلام قهرزه که ته نه ده مه وه، ئینجا
ئهم نایه ته هاته خواره وه... ئهو و ته ی (عاس) «نمونهیه که له لاقرتی و گالته کردنی بی
باوهر هکان به زیندوو بوونه وه، ئهوا قورئان به شیوهی سهرسام کردن بیزاری دهرهبری لهو
وته نارهوایه، نه فرموی: ﴿أَطَّلَعَ الْغَيْبَ﴾ نایا ئاگادار بوو به سهر غهیب دا و غهیب نه زانی که
قسه ی وا نه کات؟ ﴿أَمِ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ یا نایا پهیمان و به لینیکی وهرگرتوو له لای خوی
خاوهن بهزه یی له سهر نه وهی که نه یلیت؟ واته نه وهی عاس نه یلیت نازانی به یهکی لهو
ریگایه نه بیته، دهی نایا ئهو گه یشتوو ته نهو راده و پله بهرزه که غهیب بزانی، یان خوا
به لین و پهیمانی بداتی که له رۆژی دوایی دا مال و سامان و نه ولادی پی نه دهات؟ ﴿كَلَّا﴾
واته بینگومان هیچ کام لهم دوو باره نه بووه و نابی، کهواته با کو تایبی بیته له و ته ی ناپاست
و بی جی. بینگومان ئهو کافره مه بهستی لاقرتی کردن بوو به زیندوو بوونه وه و پرسیار و

حیساب، که واته مالِ نه‌ویه نهم هه‌ره‌شه سامناکه بدری به گویندا: ﴿سَكُنْتُ مَا يَقُولُ﴾ واته له‌مه و پاش له رۆژی دواپی دا بۆی دهرئه‌خه‌ین که نه‌وه‌ی نه‌یلی نووسیومانه له‌سه‌ری، یان له‌مه و پاش تۆله‌ی لی نه‌سینین ﴿وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا﴾ درێژه نه‌ده‌ین به سزادان بۆی تا نه‌و راده و نه‌ندازه‌ی که شایانه بۆی، یان سزای زیاد نه‌که‌ین و دوو چه‌ندانه‌ی نه‌که‌ینه‌وه له‌به‌ر کوفر و درۆ هه‌لبه‌ستنی، له‌به‌ر لا‌ق‌رتی کردنی به زیندوو بوونه‌وه و تۆله پرسیار ﴿وَوَرَّثَهُ مَا بَقِيَ﴾ نه‌و مال و نه‌ولاده‌ی که نه‌و نه‌یلی ئیمعه له‌وی دانه‌رین و وه‌ری نه‌گرین لی وه‌کو که له‌پوور و میراتی وه‌رئه‌گیرئ له‌ مردوو ﴿وَأَيُّهَا قَوْمَا﴾ له‌ رۆژی دواپی دا دیته لامان به‌ ته‌نها و رووت و قوت، بی مال و بی نه‌ولاد، بی یارمه‌تی دهر و بی پشتیوان... ئینجا هه‌میت‌ر بیر و باوه‌ری ناراست و نارێکی نه‌وانه پیشان ئهدات که باوه‌ریان به‌ ئایه‌ته‌کانی خوا نی یه و نه‌و بی باوه‌رانه له‌و کاته‌دا چه‌ند په‌رستراویکیان بۆ خۆیان به‌ریار دابوو به‌ نیاز و ئومیدی نه‌وه یارمه‌تی یان بده‌ن و زۆردار و ده‌ست داریان بکه‌ن، هه‌ندی مه‌لایکه و هه‌ندی جن و شه‌یتانیان نه‌په‌رست و هاواریان لی نه‌کردن، نه‌وا خوايش به‌ درۆیان نه‌خاته‌وه و هه‌ره‌شه‌یان لی نه‌کات، نه‌فه‌رموی: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهًا لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا﴾ نه‌وانه له‌خوا به‌دهر چه‌ند په‌رستراویکی تریان بۆ خۆیان به‌ریار داوه بۆ نه‌مه‌ی نه‌و په‌رستراوانه بین به‌هۆی هیزو زال بوونیان، به‌م ره‌نگه بیانگه‌یه‌نن به‌خوا و تکا و نزیان بۆ بکه‌ن لای خوا ﴿كَلَّا﴾ با واز بینن له‌و کار و باوه‌ره‌ ناپه‌وا، نه‌وه‌ی نه‌وان نیازئ نه‌که‌ن و گومانی پی نه‌به‌ن وانی یه، به‌لکو ﴿يَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِ﴾ په‌رستراوه‌کان له‌ رۆژی دواپی دا ئینکاری په‌رستنه‌که‌ی نه‌وان نه‌که‌ن و دانسی پیندا نانین ﴿وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ صِدًّا﴾ نه‌و په‌ستراوانه نه‌بن به‌هۆی زه‌لیلی و سه‌رشوپی به‌سه‌ر نه‌مانه‌وه که له‌ دنیا‌دا نه‌یانپه‌رستن و نه‌بن به‌ دوژمنیان، قسه‌یان لی هه‌له‌ته‌که‌ینن و نه‌فرینیان لی نه‌که‌ن و شایه‌تی یان لی نه‌ده‌ن.

له‌م ئایه‌ته پیشووانه‌وه روون بووه‌وه که نه‌و کۆمه‌له‌ کاهره ئیجگار سه‌ریان کردووه‌ته گومرای و رۆچوونه‌ خواره‌وه له‌ گومرای دا، جیگیر و دامه‌زاون له‌سه‌ر بی باوه‌ری و به‌رگری راستی و نایینی خوا، ئینجا لی‌ره‌دا سه‌رنجی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) رائه‌کیشی به‌جۆری سه‌رسام بێت و سه‌ری سوپه‌ بمینی له‌و هه‌موو گونا‌هو تاوانی نه‌وانه و ئاگاداریشی نه‌کات به‌هۆی گونا‌هو تاوانه‌کانیان، نه‌فه‌رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ ئایا نه‌تزانیه‌وه و سه‌رنجت نه‌داوه که ئیمعه شه‌یتانه‌کانمان نارده‌وه‌ته سه‌ر کافره‌کان،

زالمان کردوون بهسهریان دا ﴿تَوْرُهُمْ أَزًا﴾ بهجوری پالیان پیوه نهئین و هانیان نهدهن لهسر کوفر و تاوان، بهمهی شو کارو کردهوانهیان لهپیش چاو جوان و شیرین نهکهن، دهنوکیان وا بهسهریانهوه بۆ نهمهی لا نهکهنهوه بۆلای ریگای راست و کوتایی نههئین لهو بارو ریگا چوتهی که وان لهسهری و داویانهته بهر.

خوای گهره ههموو پهلهپ و بههانهیهکی بهندهکانی خوئی بریوه بهم رهنگه ژیری و سهریهستی یهکی پیداون، شهوی پیویست بیت له بهلگه و نیشانهی روون پیشانی داون، لهخوین پیغهمبهرانی بۆ ناردوون و ناگاداری کردوون به هوکانی کامهرانی و بهختهوهی و هوکانی بیبهشی و روو رهشی له ههردوو جیهان دا، جا کاتی بهنده به نارهزوی خوئی پشتی کرده فرمانی خوا و لایدا له ریگا راستهکهی خوا و شوینی شهیتان کهوت، شو کاته خوا شهیتانی بهسهردا زال نهکات، به نارهزوی خوئی شو و روژ هانی نهکات بۆ تاوان و خراپهکاری، شهوی هوئی ههلهتاندن بیت بۆی فراههه نههئین، شوکاته دووچاری دهردی چاره نهکراوی خوئی دیت ههتا زیاتر بهمینتهوه و ماوهی ببی باری خوئی گراتر نهکات، کهواته هیچ پهلهی لی نهکری چاکه، ههرچهند بژی ماوهکه کهمه و به زوویی دووچاری سزای خوئی دیت وهکو خوایش نهفهرموئی به پیغهمبهر ﴿وَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ﴾ دهریارهی شو کۆمهله سیاجاره:

﴿فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ﴾ ئینجا تویش پهلهیان لی مهکه به سزا و نهمانیان، بۆ نهمهی تو و ئیمانداران سهرفراز بین له دهستیان و ولایتیش پاک ببیتهوه له خراپه و ناژاوهیان ﴿فَلَا تَعْجَلْ لَهُمْ عَدًّا﴾ چونکه مۆلهتیان کهمه و چهند روژ و ههناسهیهکیان ماوه ئیمه به ژماردن ئهیان ژمیرین بۆیان، ههرههه ههموو کردهوهیان نهووسری و نهژمیری لهسهریان تا نهکهنه تۆلهکهی. ئای ئای بیبهشی و روو رهشی و بهد بهختی بۆ کهسی که خوا گوناوه کردهوه و ههناسهکانی بژمیری بۆ پرسیار و تۆله!! بهراستی زۆربهمان بی شهرم و بی ناگاین نهبینین یهکی دنیای لی دیته یهک لهبهر شهو زۆر دارو کار بهدهستی بهدوای دا نهگهری و گوناوه تاوانیکی لهسر نوسیوه، کهچی بهرامبه بهخوا بی باک و بی ترسه و ئهم ههموو تاوانهه ههیه و ههر به دلێشی دا نایهت بیرکی لی بکاتهوه! بهراستی ههر حیلیم و سهبری بی سنووری خوایه جینگای ئهم شتانهی تیدا نهبیتهوه، پهنا نههین به رهحم و لی بوردنی. ئینجا پاشهپوژی نهوژمارهیهپیشان نهکات لهشیوهی رووداوی له رووداوهکانی روژی دواپیدا،

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَسَوْفَ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا ﴿٨٦﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا
 مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿٨٩﴾
 تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا
 ﴿٩١﴾ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ
 عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

نه فەرموی: ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾ باسی ئەو رۆژه بکە کە لەخواتر سەکان کۆ
 ئەکەینەوه بۆلای خوای خاوەن بەزەیی بە کۆمەڵێکی بەرپێز بچن بۆ بەهەشتەکەی بۆ
 وەرگرتنی ئەو ئەجرو پاداشته بێ وێنەی کە لەم جیهانەدا بەلێنی پی داو. لە جێنشینانی
 چوارەم علی - کرم الله وجهه - ئەگێڕنەوه فەرمویەتی: سۆیند بەخوا ئەو کۆمەڵە بەرپێزە بە
 پیاده نابۆن و نادرینە بەر، بەئکو ولای سوارێ یان بۆ ئەهینن کە هیچ کەس وێنەی ئەدیون
 بە زیننی ئالتوون و جلهوی زو بەرجەدەوه و بە سوارێ ئەوانەوه ئەچن تا قاپی بەهەشت،
 ﴿وَسَوْفَ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا﴾ تاوانبارەکان ئەدەینە بەر بۆلای دۆزەخ بە تینویتی بە وێنەی
 کە لە ئازەل ﴿لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ﴾ ئەو تاوانبارانە خاوەنی تکاو لاله نین، واتە کەسیکیان
 دەست ناکەوی تکیان بۆ بکات ﴿لَا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ جگە لەو تاوانبارە کە
 بەلێنێکی وەرگرتبێ لەخوای خاوەن بەزەیی، واتە ئەو تاوانبارە کە لەسەر نیمان و
 باوەریکی رێک و راست مردبێ، ئەوانە هەرچەند گوناھبار بن ماتول بە نیمانەوه مردبن
 شایانی ئەوەن تکیان بۆ بکری، تەکاشیان بۆ ئەکری وەکو لە چەند حەدیسێکی سەحیح دا
 ئەفەرموی. ئینجا باسی وتە و پیریاریکی تری زۆر ناپاست و ناپەوا ئەکات کە کافران وتویانە
 دەربارەی خوا، ئەوەیش بریتی یە لە پیریاردانی رۆلە. ئەم پیریاردە ناپاستە لەلایەن سێ
 تاقمەوه وتراوه: بت پەرستەکانی عەرەب کە لایان وابوو مەلایکە کچی خوان، جوولەکە کە
 ئەیانوت: عوزەیر کۆری خوا. گاورەکان کە ئەلین عیسا کۆری خوا. ئینجا ئەو قورئان
 ئەو قسە ناپەوا ئەهینی و بەرپەرچی ئەداتەوه و هەرەشە لەسەر ئەکات و بیزاری دەرنەبەری
 لێ ی بە جووری هەر لە دەست قورئان دیت و لە توانادانی یە لاسایی کردنەوهی، ئەفەرموی:
 ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا﴾ کافرەکان وتویانە خوا رۆلە بۆ خۆی داناه و فەراھەم هیناوه!!

ئىنجا رووى قەرمودەيان تى ئىكەت بۇ بەرمەچ دانەمە و بىزارى دەربېرىن بە جۇرى ئەمەپەرى
 ناپەزايى و خەشمى بەتەن پىشان ئەدات، ئەفەرمەي: ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا﴾ سۆيىند بەخوا
 ئىۋە شىنكى زۆر ناھەموارى بىزاراى گەورەتان كەرد كە بىزارى رۆلە ئەمەن بۇ خوا. ئىنجا
 روونى ئىكەتەمە كە بوونەمەم خەشم و قارى زۆر بەتەننى ھەيە ئاستى ئەمە قەسە ناپەزايى
 ئەوان دا، چونكە ئەمە وشە بىي قەپە كە بە دەمى ئەوان دا دىت دىر و پىچەوانەى سىروشتى
 يەتەى، ناگونجى لەگەل ئەمە باۋەرمەى كە لە دەروونى دا جىگىر بوۋە، ئەمە بىنەپەتەى كە
 لەسەرى داپىزراۋە تىكى ئەدات بە مەل يەك دا و ئەپروخىنى، ئەفەرمەي: ﴿تَكَادُ السَّكْرَاتُ
 يَنْفَطِرْنَ مِنْهُ وَتَنْشُقُ الْأَرْضُ وَتَخْرِجُ الْجِبَالَ هَذَا﴾ نەزىكە و لەوانەيە ئاسمانەكان لەت لەت و پارە پارە
 بىن لەمەى ئەمە كافرانە ئەيلىن، زەمى كۈن بىي و رۆ بچىتە خوارمە، شاخ و چىپاكان بە يەك
 جار بېروخىن و ھارمە شاخەيان لىۋە بىت ﴿أَنْ دَعَا الرَّحْمَنَ وَلَدًا﴾ لەبەر ئەمە رۆلەيان دانەۋە بۇ
 خۋاى مېھەربان، خەلەكان ناۋ بىرۋە بە رۆلە بۆى ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا﴾ لەكاتىك دا
 كە ناگونجى و شايان نى يە بۇ خۋاى مېھەربان قەراھەم مېنانى ھىچ رۆلەيە بۇ خۋى، چونكە
 ئەگەر رۆلەى بىي ئەبىي وىنە ھاۋىرەيشى بىي، رۆلە بۇ كەسى ئەبىي كە خۋى نەمىنى و
 بەمۇى رۆلەكان يەمە ژيان نەبىرەتەمە، بۇ كەسى چاكە پىۋىستى بە كۆمەك و يارمەتى دەم
 بىي، ئەگەر رۆلەى بىي ئەبىي تەك و تەنبايى نەمىنى ئەمە كاتە بوونەمەم نامىنى و ئەشىۋى بە
 مەل يەك دا، بە كورتى بە ھىچ رەنگ ناگونجى لەگەل خۋايەتى دا ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾ ھەموو ئەوانەى وان لە ئاسمانەكان و زەمى دا - ئىتەر فرىشتە، يان
 پەرى، يان ئادەمى - ھىچ كەسى لەوانە نى يە كە مۆلك و بەندەى خوا ئەبىي، بەلكو ھەموو
 يەكى دىت بۆلەى خۋاى مېھەربان، پەنا ئەمىنى بۆلەى بە بەندەيى و مەل كەچى ﴿لَقَدْ أَحْصَيْنَاهُمْ﴾
 سۆيىند بەخوا دەمورى ئەوانەى داۋە بە زانەن و توانەن و ھىچ كەسىكىان لەمە دەرنانچەن،
 ﴿وَعَدَهُمْ عَذَابًا﴾ بە ژماردن يەكە يەكە ژماردونى بە خۇيان و كەردارو كوفتار و
 ھەناسەكانىشىانەمە ﴿وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا﴾ ھەموو يەككىكان بەتەك و تەنبا دىت
 بۆلەى خوا لە رۆژى دوايى دا بە بىي كەس و يارمەتى دەم، كەۋاتە نە ھىچ كەس رۆلەيە و
 نە ھىچ كەس ھاۋەش، بەلكو ھەموو مۆلكە و بەندەيە و دىۋست كراۋە. بىگومان بەم چەند
 نايەتى پىشۋە ترس و سامىكى زۆر روو ئەكەتە ئەمە دلانەى كە زىندوۋ رووناكن، بە ئىمان و
 رووناكى ئىمان،

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿١٦﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ
لِلَّيْسَانِكَ لِنُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَنُذِرَ بِهِ قَوْمًا لَّدَا ﴿١٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هَلْ
تَحْسُ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْرًا ﴿١٨﴾

جا لهم کاته‌دا دننه‌وایی چاکان نه‌کات به‌م فرموده‌یه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾ به‌پرستی که‌سانی که ایمانیان هیناوه و به‌گویره‌ی
نیمانه‌کیان کرده‌وه چاکه‌کانیشیان به‌جی هیناوه: نه‌وانه خوای به‌پرهم خوشه‌ویستی یان
بو فرامهم نه‌مینئ و خوشه‌ویستی یان نه‌کات له‌دلی خه‌لک دا بی هویه‌کی ناشکرا. نه‌و
خوشه‌ویستی به‌له‌خواوه دیت بو‌ناو مه‌لانیکه و له‌وانیشه‌وه دیت و بلاو نه‌بیته‌وه له‌زه‌وی
دا وه‌کو له‌م حه‌دیسسه‌وه وهرئه‌گیری که‌ نیمامی نه‌حمه‌د و بوخاری و مسلم نه‌یهینن له‌نه‌بو
هوره‌یره‌وه: که‌ پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) فرموی: کاتی خوا به‌نده‌یه‌کی خوش ویست نه‌فرموی به‌
جویره‌ئیل: فلانم خوش نه‌وی تویش خوشت بوئ، نه‌ویش خوشی نه‌وی، له‌پاشان
جویره‌ئیل جار نه‌دات به‌مه‌لانیکه‌کانی ناسمان دا: که‌خوا فلانی خوش نه‌وی که‌واته
نیوه‌ش هه‌موو خوشتان بوئ. ئینجا به‌جاری مه‌لانیکه‌کانی ناسمان نه‌و که‌سه‌یان خوش
نه‌وی، ئینجا نه‌و که‌سه له‌زه‌وی دا خوشه‌ویست نه‌بیئت و له‌دلی خه‌لک وهرئه‌گیری. نه‌گه‌ر
مه‌به‌ست بو‌روژی دوا‌یی بیئت یان بو‌دوای چوونی به‌مه‌شته که‌خوا کینه و نیگه‌رانی
ناهنلی له‌دل و ده‌روون دا، وه‌کو نه‌فرموی: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِی صُدُورِهِمْ مِّنْ غِلٍّ إِخْرَاجًا عَلٰی سُرُرٍ مُّتَقَابِلِینَ
﴾^۱ یان پیش چوونی به‌مه‌شت له‌کاتی پیشاندان و خسته‌نه‌ پیش چاوی چاکه‌کانیان بو
هه‌مووان له‌وکاته‌دا که‌خراپان و تاوانباران نه‌که‌ونه‌دوژمنایه‌تی و کینه‌به‌ری و شه‌ره‌ جوین
و نه‌فرین کردن له‌یه‌کتر... له‌وکاته‌دا وا چاکان و پاکان خوشه‌ویستی و برایه‌تی یان
به‌هیزتر نه‌بیئت، بیگومان نه‌م نایه‌ته مه‌که‌یی به‌، له‌کاتی هاتنه‌خواره‌وی نه‌م نایه‌ته‌دا
نیمانداران بیژراو و ده‌رکراو بوون له‌پاشان خوا نه‌و به‌لینه‌ی له‌دنیا‌دا به‌دی هینا،
نیماندارانی خوشه‌ویست و به‌ریز کرد له‌دل و ده‌روون دا و به‌پرستی له‌وکاته‌ته‌نگه‌دا نه‌و

^۱ واته‌مه‌ر کینه‌یه‌ بیئ له‌دله‌کانیان دا هه‌مووی دانه‌پنین لی یان به‌جوئی هه‌موو برا نه‌بن و له‌سه‌ر ته‌خی رازاوه‌وه ده‌و به‌
ده‌و و به‌رامبه‌ری یه‌کتر دانه‌نیشن.

به‌لینه دلنه‌وایی و دلخوش کردنیکی زور گرنګ بوو، هرچوئی به‌دی هاتنی به
 موعجزیه‌یکی گوره درچو و، له دنیا دا شو به‌لینه‌ی به‌دی هینا بویان، بیگومان له روژی
 دواپیش دا به‌دی شهینې به تیرو ته‌وایی، له لوتف و به‌زه‌یی یه‌که‌ی به‌زیاد بیت، خوای
 گوره‌ی میهرمان هر پیغه‌مبه‌ریکی ره‌وانه کردبی بۆ سر هر گهل و کومه‌لی و هر
 کتیبیکی ناردبی به زمانی شو گهل و کومه‌له بووه که یه‌که‌م جار بانګ کراون بۆ نایینی خوا،
 چونکه نه‌گه‌ر به‌و جوړه نه‌بوايه خه‌لکی توی نه‌شه‌گیشتن و حالی نه‌نبوون شو کاته هیچ
 سوودی نه‌نبوو له ناردنی شو پیغه‌مبه‌رو نایینه‌دا، شو خه‌لکه به‌هانه‌ی به‌هیزیان نه‌بوو له
 په‌یره‌وی نه‌کردن دا، به‌لام که به زمانی خوایان بوو به باشی وهریان نه‌گرت و حالی نه‌بوون،
 به ناسانی نه‌چه‌سپا له دل و دروونی نه‌وانه‌ی که دل مردوو نه‌بوون، دل مردوو‌کانیش
 هیچ به‌هانه‌یه‌کیان به ده‌سته‌وه نامینې، نینجا پاش شه‌و شو نایینه جیگیر بوو، چه‌سپا نیت
 ناسانه گوړین و رافه و روون کردنه‌وه‌ی شو زمانه و به هر زمانی تر، جا له‌بهر شه‌مه
 پیغه‌مبه‌رمان (ﷺ) له‌گه‌لی عه‌رب بوو، شو گه‌له‌ی که یه‌که‌م جار شه نایینه‌ی پی راگه‌یاندن
 زمانیان عه‌ربی بوو، له‌بهر شو شه‌یه شه نایینه به زمانی عه‌ربی هاته خواره‌وه، وه‌کو له
 چه‌ند نایه‌تیک دا شه مه‌به‌سته روون نه‌کاته‌وه، یه‌کی له نایه‌تانه شه‌یه له سورته‌دا که
 شه‌رموی: ﴿فَإِنَّمَا يَسْتَرْزُقُهُ بِلسَانِكَ إِنَّا نَبُشِّرُ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَنُذِرُ بِهِ، قَوْمًا لِّذَا﴾ شه قورئانه‌مان
 ناسان کردوو به‌م ره‌نگه به زمانی خوت که عه‌ربی یه ناردو‌مانته خواره‌وه، شه‌وش هر
 له‌بهر شه‌یه که به‌م قورئانه موژده بده‌یت به‌و که‌سانه‌ی که له توله و عزابی خوا نه‌ترسن و
 ناماده‌ن بچه‌ریزی له‌خوا ترسانه‌وه، هر‌وه‌ها به‌م قورئانه بترسینې گهل و کومه‌لی که له
 حق لایان داوه و به‌تینن له ده‌بازی کردن و دم دروژی و نا‌اوه کردن له‌سر شتی
 نا‌راست و نا‌ره‌وا، شه‌جار کوتایی شه‌ینې به‌م هر‌شه سه‌خته: ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُ مِنْ قَرْنٍ هَلْ
 يُخَشِّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْعَ لَهُمْ رِكَزًا﴾ گهل و کومه‌لی زورمان به‌رباد کردوو پیش شه‌مانه، نایا
 هه‌ست شه‌که‌یت به هیچ که‌س له‌وانه، هیچ کامیان شه‌بینی؟ یان نایا شه‌بیستی هیچ ده‌نگ و
 ورکه و سرکه‌یه له‌وانه؟ واته پیش شه‌م گه‌له سرکه‌شه‌ی تو گهل و میلله‌تی زور هه‌بوون وه‌کو
 شه‌مان سرپیچی یان کرد له فرمانی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌کانیان، شه‌وانه‌مان هه‌مو له‌ناوبردن،
 که‌واته با شه‌مانیش بترسن و ته‌می خوار بین له هاوپی و وینه‌کانی خوایان، تویش شه‌ی
 پیغه‌مبه‌ر به‌رده‌وام به له‌سر فرمانی خوت، دلنیا و دل نارام به که سرکه‌وتن بۆ تو و شه
 نایینه نه‌بی که توی پی ره‌وانه کراوی...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ﴿١﴾ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿٢﴾ إِلَّا نَذِيرًا لِمَنْ يَخْشَى ﴿٣﴾ تَزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ

الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ﴿٤﴾

سوره نبي (طه)

مه کهه یی به و (۱۳۵) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

خوا ئهم سورته دهست پی نهکات و دواپی دیننی به روو کردنی فرمودی بؤلای پیغه مبر (ﷺ). فرمان و نرکی روون نهکاتهوه که خراوته سهر شانی که بریتی به له بانگ کردنی خه لکی بؤ سهر رینگای خوا و ناموزگاری کردنیان و موزده دان به چاکان و ترساندنی تاوانباران، نیر له پاش به جی هینانی خوی کاروباری خه لکی به دهست خواجه و نه گهریتتهوه بؤلای خوا، هرکس گوی رایه لی نهکات و مل پیچی بکات نوبالی خوی به نهستوی خویه تی و هیچ له که و تانه یه روو ناکاته پیغه مبر (ﷺ).

له پاش سهرتا سهر گوزه شته ی موسا پیغه مبر نه هیننی (علیه السلام)، لهو سرگوزه شته یه زنجیره یه که نه هیننی به دریزی له کاتیکهوه کرا به پیغه مبر هتا کاتی که تاقمی له بهنی ئیسرائیلی یه کان بوون به گویره که پهرست. لهو سهر گوزه شته یه دا روون نه بیتتهوه چاودیری و یارمته تی دانی خوا دهر باره ی موسا (علیه السلام)، هر وها سهر گوزه شته ی نادم نه هیننی به شیوه یه کی په له و به کورتی، لهو سهر گوزه شته یه دا رحم و به زهی خوا روون نه بیتتهوه دهر باره ی نادم و رینموونی کردنی له پاش ئهو گونا هه ی که کردی، له گهل پیشاندانی چند شیوه یه که له شیوه کانی روژی دواپی.. خوی گهره سهرتا نه فرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * طه ﴿١﴾ له بابته ئهم دوو پیته هر ئهوه نه لین که له

سهره‌تای سوره‌تی (مریم) دا وتمان دهریاره‌ی شهو پینج پیتیه‌ی شهوی که وینه‌ی یه‌کن:
له‌و (۱۴) پیتنه که له سهره‌تای (۲۹) سوره‌تی قورئان دا همن به جیاوازی، له یه‌که‌وه تا پینج،
که‌واته پیویست نی یه لی‌ره‌دا هیچی تر بلین. ئینجا رووی فرموده نه‌کاته پیغمبر (ﷺ)
نه‌فرموی: ﴿ مَا أَرْزَاكَ الْقُرْآنَ لِتَشْفَى ﴾ قورئانمان نه‌ناردووه‌ته خواره‌وه بۆ سر تو بۆ نه‌مه‌ی
ماندوو ببی پی یه‌وه و دووچاری زه‌حمت و نه‌رکی زۆر قورس ببیت به‌هوی خویندن و
خواپهرستی یه‌وه به جۆری له سنووری توانات تیپهری، به‌لکو چونکه به زمانی خۆته ریک و
ره‌وانه و خویندنی سووک و ناسانه و شتیکت لی داوا ناکات که له توانات دا نه‌بی، شهوی
پیویستی نه‌کات له‌سهرت به باشی بۆت به‌جی دیت، خواپهرستی له سنووری توانادا
نیعمت و خویشی یه، نه‌ک زه‌حمت و ناخویشی. قورئانمان نه‌ناردووه‌ته خواره‌وه بۆ سر تو
بۆ نه‌مه‌ی ماندوو ببی و دووچاری زه‌حمت و نه‌رکی زۆر گران ببی له‌گه‌ل خه‌لکی دا کاتی
که ئیمان پی ناهینن، چونکه پیویست نه‌کراوه له‌سر تو و داوات لی نه‌کراوه ئیمان به
خه‌لکی بی‌نی به زۆر، یان به داخ و خه‌فت خۆت بکوژی له‌سر ئیمان نه‌مینانیا، به‌لکو
شه‌وی پیویسته له‌سر تو نامۆزگاری و ترساندنی خه‌لکه وه‌کو نه‌فرموی: ﴿إِلَّا نَذْكِرْهُ لَنَنْ
بَحْثَنَّ﴾ نه‌مان هیناوه‌ته خواره‌وه بۆ نه‌مه‌ی دووچاری نه‌رکی گران ببیت پی، به‌لام له‌بر بیر
خستنه‌وه و ته‌می دادان بۆ که‌سی که له خوا نه‌ترسی و دل نه‌رمه، یان ناماده‌یه بۆ ترساندن
و ته‌می و ترساندن کاری لی نه‌کات. بی‌گومان ته‌می و ترساندنی قورئان پیغمبر (ﷺ) به
شیوه‌ی گشتی یه و بۆ هه‌موو که‌سه، چاک و خراپ، له خوا ترس و له‌خوا نه‌ترس وه‌کو له
چه‌ند ئایه‌تی تردا به‌و شیوه‌ی گشتی یه و تراوه، به‌لام لی‌ره‌دا تایبه‌تی کراوه به
له‌خواتر سه‌کانه‌وه له‌بر شه‌وه ته‌نها شه‌م تاقمه سوود و مره‌گرن، که‌واته بی‌جگه له‌مان وه‌کو
هر نه‌بن وایه، ئینجا راده و بلندی قورئان روون نه‌کاته‌وه به‌م فرموده‌یه: ﴿ تَزِيلًا مِّنْ خَلْقِ
الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ الَّتِي ﴾ شه‌م قورئانه به به‌ش به‌ش هینراوه‌ته‌وه خواره‌وه بۆ سر تو له‌لایهن
که‌سیکه‌وه که زه‌وی و ناسمانه به‌رزه‌کانی دروست کردوه.

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿٥﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى

﴿٦﴾ وَإِنْ يُجْهَرُ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٧﴾

ئەو كەسە ﴿الرَّحْمَنُ﴾ كەسێكە كە رحەم و بەزەیی بی سنووری هەیە ﴿عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ بەرز و بلندە بەسەر عەرش دا، واتە زالە و دەسەلاتی بی سنووری هەیە بەسەر هەموو كاروبار و هەموو شت دا، هەموو شت لە ژێر چاودێری ئەودایە. وشە (عرش) لە زمانی عەرەب دا ناوە بۆ تەخت و كورسی یەكی رازاوە بە تاییبەتی بۆ پادشایان، لە شرع دا ناوە بۆ یەكێ لە دروست كراوەكانی خوا كە لەسەری هەموو قاسمانەكانەو، هەشت كەس یان هەشت تاقم لە مەلائیکە هەلیان گرتوو و بە دەورو بەری دا مەلائیکە ی زۆر هەن كراون بە كار بە دەست و ئیش و کاریان پێ سپێراوە. و دەرئەكەوێ كە لە عەرشەو هەموو بێرەكانی خوا دەرئەچێ دەرپارە ی هەموو رووداو و هەموو كاروباری ئەم بوونەو، لەبەر ئەوە عەرش یەكێكە لە شتە نەینیی و هەببێ یەكان لە ئێمەو چاك وایە زیاد لەم ئەندازە یە لی ی نەدوین. ئینجا دینە سەر وشە (استوی) ئەم وشە یە لە زمانی عەرەب دا ماناكە ی: جێگیر و نیشتەجێ بوو، بەم جۆرە ناگونجی بەكار هێنانی بۆ خوا، یەكێكە لەو وشانە ی كە ناوبراون بە ﴿مُتَشَابِهَات﴾ واتە هەموو وشە یە كە بە دیمەن و گوێزە ی مانا عەرەب ی یەكە ی بەكار نەهێنری بۆ خوا لە شرع دا، وەكو (وجە، ید، قەد، ... هتد) دەرپارە ی ئەم جۆرە وشانە هەموو زانایانی ئیسلام سەرچەم باوەریان وایە كە بەكار هێنانیان بەو دیمەن و مانا عەرەب ی یە قەدە لە شرع دا، بە گوێزە ی دیمەنەكە یان ناگونجین، كەواتە مەبەست پێ یان مانا عەرەب ی یەكە یان نی یە، بەلكو مەبەست مانایەك ی تری گونجاو كە شایانی خوا بێت، ئینجا پێشەوا یان و زانایانی ئومەت بوون بە دوو كۆمەل لەو بارەو:

١- كۆمەلێ كە ناو ئەبرین بە (سلف) واتە زانایانی ئەم ئومەتە لە چەرخ یەكەو تا دوا یی یان.

٢- كۆمەلێ كە ناو ئەبرین بە (خلف) واتە زانایانی ئومەت لە دوا ی چەرخ (سلف). كۆمەلێ یەكەم هیچ مەبەست و مانایەك دیاری ناكەن و حەوالە ی خوا ی نەكەن و ئەلین: باوەرمان هەیە بەمانە بەو جۆرە ی خوا و یستویەتی و نیازی كردوو. بێگومان

رای نهم کۆمهله زۆر به جی یه و زیاده شهرم و ریزی تیدایه بۆ خوا، نهگهر ناچاری نه بی باومرمان نه بی هر وابی.

کۆمهلی دووم مه بهست و مانای تایبهتی دیاریی نهگهن. بۆ وینه وشه ی (ید) که بۆ خوا به کار هاتوو له ههندی جاردا نهلین: مه بهست چاکه و نیعمهتی خوایه، له ههندی تردا نهلین مه بهست هیزو توانینه، نه وهیش به پی ی جی و شوینه که یه تی. بینگومان نهم رایه زۆر به جی یه بۆ بهرگری بهد گومانان و بهم کوت دانه وهی نهوانه ی بهد نیهادن و گومران و نه یانه وی خه لکی گومرا و سه ر لی شیواو بکه ن. هه رچه ند خۆم رای یه که مم به لاوه په سه ند تره، به لام له م ئایه ته دا به گویره ی رای تاقمی دووم ته فسیرم کردوو، چونکه زۆر له زانا باومر پیکراوه کان به و جوړه یان فهرمووه له ته فسیری نهم ئایه ته دا، به م کورته یه کۆتاییمان هیناو نه گهرینه وه بۆ لای ئایه ته کان.

خوا نه فهرموی: ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا يَنْتَهَمَا وَمَا نَحْتُ الْأَرْضِ﴾ هه رچی له ئاسمانه کان دایه و هه رچی له زهوی دایه و هه رچی له نیوانی ئاسمانه کان و زهوی دایه و هه رچی له ناو سکی زهوی دایه و خۆل دایشاردوو. نه مانه هه موو سه رجه م ته نها مولکی خوایه و هه موو کاروباریان به ده ست خوایه و هه موو به سه رهات و گوپانیان خوا نه یكات. نهم ئایه ته ئاگادار و بیداری کردینه وه که ده سه لات و توانینی خوا فراوانه و هه موو شتی نه گهرینه وه و چوار ده وری هه موو شتیکی داوه، ئینجا روونی نه کاته وه که زانینیشی گشتی یه و هه موو شتی نه گهرینه وه، نه فهرموی: ﴿وَإِنْ نَحْنُ بِالْقَوْلِ إِذَنْ يَكُنْ مِنَ الْخَافِينَ﴾ نه ی پیغه مبه ر تو زیکر و وتراوت ده ربی و به ئاشکرا بیلیت بزانه هیچ پیویست به وه ناکات، چونکه بینگومان خوا ئاگاداره به هه موو نهینی و شاراوهر له نهینی، وهکو قسه ی چه و شاراوهر تر وهکو نه و نیاز و خه تهره ی دل، یان نهینی وهکو نیاز و خه تهره یه که به دل دا بیست، شاراوهر تر وهکو نه و نیاز و خه تهرانه ی که ئیستا نه بن و له مه وپاش گوژه ر بکه ن به دل و ده روون دا، خوا به مانه هه موو زانایه له مه وپیش و ئیستا و له مه وپاش، نهم فهرمودیه ئارامی دایه دلی پیغه مبه ر (ﷺ)، چونکه بیداری کردوه که په رومردگاری وا له گه لی دا، هه موو شتی نه بیستی و نایه لی به ته نها بیست له هه لسانی به ماف و نه رکی نهم قورخانه و له به ره نگاری و بهر به ره گانه ی کافره کان دا، دل هه ر کات هه سستی کرد به نزکی له خواوه بینگومان ئارام دار نه بی و هه ست ناکات به ته نیایی و غه ربیی له ناو گه ل و کۆمه لیکی دوژمن و دژی بیر و باومره که ی دا، ئینجا جاپی تاک و ته نیایی خوا نه دات به بی وینه و هاوبهش،

نه فرموی: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ خواجه که ناوی (الله) به هیچ پرستار و نیکی به پرستی جگه له و هیچ کهس شایانی نه و سیفته تانه نی به که باس کران جگه له و، تنها بؤ نه و و هر شایانی نه و نه و همو ناو و سیفته تانه ی که له همو ناو و سیفته ی تر بهرز و بلند تر و پاک و خاوین تر و شیرین ترن، نه ناوانه له حدیسیکی سه حیج دا (۹۹) ی باس فرموده و به ناو بانگن و چند کتیبی دانراوه له راقه و تفسیریان دا، له پاش نه سهرتا شیرینه نینجا سرگوزده شته و دهنگ و باسی موسا پیغمبر (علیه السلام) نه گیریتوه بؤ پیغمبر (ﷺ) تا بهلکه و نمونه بیت له سهر یارمته ی و چاودیری خوا بؤ نه وانه ی که هه لگری نایینی خوان، سرگوزده شته و به سهراتی موسا پیغمبر له همو سرگوزده شته و به سهراتی پیغمبره کانی تر زورتر و دریز تر له قورئان دا هاتوه، به چند زنجیره که پیشان دراوه، هر زنجیره که به پیی مبهستی نه و سوره ته چند زنجیره که هاتوه، له چند سوره تانه دا: ﴿البقرة، المائدة، الاعراف، یونس، الإسراء، الکهف﴾ نه و ی له ﴿المائدة و الکهف﴾ دا هاتوه هر یه کی زنجیره کن تنها له و دو سوره ته دا هن و له هیچ سوره تیکی تر دا باس نه کراون. به لام نه و ی له ﴿البقرة و الاعراف و یونس و طه﴾ دا هاتون هر یه که چند زنجیره کن، هر چند زور له و زنجیرانه له بنه پرت دا یه کن به لام شیوه ی و تنه که یان جیاوازه، هه وها هر یه که و بار و روویه کی جیاوازیان پیشان دراوه به جوئی و کو دو باره کراو نین، به لکو هه موویان و کو یه کهم جاری و تنیان بیت وان.

سهرتای نه و سوره ته به زهی و چاودیری خوا پیشان نه دات دهریاری هه لگری په یامی خوا و راگه نه نه ی نایینی خوا، به هو ی نه ووه سرگوزده شته و به سهراته که ی موسا (علیه السلام) لیره دا چند بارو روویه کی پیشان دراوه هه مووی به زهی و چاودیری خوا روون نه کاتوه دهریاری موسا هر له مندالی یه و هه تا دواپی و کو بؤمان ناشکرا نه بی له گوئی شل کردن له به سهراته که، له یه کهم جاره ووه سهرنج رانه کیشتی و سوژ و نارمزو نه خاته دل

«دەروون بۇ گوی گرتن» وەرگرتنى دەنگ «باسەكە بە رستەيكە كە بەكار ئەھیتىرى بۇ ئەو مەبەستە لەم جۆرە شوینانەدا كە گرتگن ئەفەرموی: ﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ ١ ئایا ھەوال و دەنگ و باسی موسات بۇ ھاتووە و پیت گەیشتووە؟ چۆن كرا بە پىغەمبەر و یەكەم جار سروشى بۇ كرا و خوا فەرمایشى لەگەل كرد؟ ئایا ئەو ھەوالەت پى گەیشتووە ٢ چاودىرى پەرۋەردە و پىگەیانەدن و رینموونى خوا روون ئەكاتەووە دەربارە پىغەمبەرەكانى - درودى خاویان لەسەر پیت -؟ بىگومان لەمە بەسەرھاتى موسادا چەند مەبەستىكى گرتگ ھەبە:

۱- دلنه وایي پښه مېر (ﷺ) له سره همو سزا ښاخوښي يک که دوو چاري نه بو له به جې ښانني فرمانه که ی دا.

ب- دلخوش کردنی به مەمی که پاشەروژی سەرکەوتن بۆ ئەو ئایینەکە یەتی.

ج- هاندان و رینموونی له سهر په پړه وی موسا (علیه السلام) له نارام و خوگری له گه یانندنی
فرمان و په یمانه که ی دا.

له سوره‌تی (القصص) دا به درێژیی به‌سه‌ره‌اتی موسا ئه‌گێڕێته‌وه له پێش له‌دایک بوونی یه‌وه تا پێگه‌یشتن و گه‌وره‌ بوونی له‌مالی فیرعه‌ون دا، ئینجا هه‌له‌هاتن و ده‌رچوونی له‌ میسر له‌ ترسی کوشتنی له‌لایه‌ن فیرعه‌ونه‌وه، ئینجا جیگیر بوونی له‌ مه‌دیه‌ن ماوه‌ی (۸) یان (۱۰) ساڵ له‌مالی ئه‌و پیاوه‌ سالحه‌ی ئه‌وی که‌ به‌ناوبانگه‌ به‌ شوعه‌یب پیغه‌مبه‌ر (ع‌) و بوو به‌ خه‌زووری موسا، له‌پاش ئه‌و ماوه‌یه‌ که‌ رای به‌میژ له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه‌ (۱۰) ساڵ بووه‌، سوژی دایک و که‌س و کار و نیشتمان دای له‌ ده‌روونی و خوا نایه‌ دلی که‌ بگه‌ڕێته‌وه‌ بۆ میسر، چونکه‌ نیشی پێی هه‌یه‌، ئه‌یه‌وی له‌م گه‌ڕانه‌وه‌دا بیکات به‌ پیغه‌مبه‌ر و به‌ پیغه‌مبه‌ری بیگێڕێته‌وه‌ بۆ میسر بۆ سه‌ر فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی: جا له‌م زنجیره‌وه‌ ده‌ست ئه‌کات به‌ گێڕانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اتی موسا،

١- مه‌بست له‌م شیوه‌ پرسیاره‌دا دامه‌زێاندنی هه‌واله‌که‌یه‌ له‌ دڵ و ده‌روونی قسه‌ له‌ گه‌ڵ کروده‌، دان ناته‌ به‌و هه‌واله‌دا،
واته‌ به‌ ئێ پێت که‌ بشتوووه‌ ده‌نگ و باس و به‌سه‌رهاتی موسا، هه‌ندێ ئه‌لێن: وشه‌ی (هل) واته‌ (قد) که‌واته‌ ئه‌یه‌ بێلێن:
بێگومان پێت که‌ بشتوووه‌ ئه‌و هه‌واله‌.

إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى
 ﴿١٠﴾ فَلَمَّا أَنهَاثُوا دُمُوعَهُمْ ۖ فَنَظَرُوا ۖ إِنِّي أَنَارُكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١١﴾

نه فرمودی: ﴿إِذْ رَأَىٰ نَارًا﴾ نایا هوالی موسات پیگه یشتوره لهو کاته‌دا که ناگریکی بینی،
 واته له دورده رووناکی یه‌کی چاوکرد. له کتیبه‌کانی ته‌فسیردا نه‌گیرنه‌وه که نیزنی
 خواست له حه‌زه‌تی شوعه‌یب و گه‌رایه‌وه تا گه‌یشته نهو شیوه‌ی که ناوی(طوی) یه له‌لای
 شاخی(طوی). لهو کاته‌دا شه‌ریکی تاریک یوو له زستان دا و به‌فر نه‌باری، لهو شه‌وه‌دا خوا
 کوپنکی پیدان و ریگیان ون کردبوو، برکه‌یه ناژهل و مالاتی هه‌بوو پرژ و بلاو بوونه‌وه لهو
 کاته‌دا له دورده نهو ناگریکی بینی ﴿فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا﴾ به‌هوی نه‌وه‌وه وتی به خیزانه‌که‌ی
 به شیوه‌ی موزده: لهم شوینی خوتانه‌دا بمینه‌وه‌وه مه‌ین به شوینی من دا ﴿إِنِّي آنَسْتُ نَارًا﴾
 چونکه من به‌ریکی ناگریکم چاو کردووه نه‌چم بولای نهو ناگریه ﴿لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ﴾
 به‌لکو لهو ناگریه گریکتان بو بینم که خوتانی پی گهرم بکه‌نه‌وه یان بو نه‌مه‌ی به رووناکی
 یه‌که‌ی ریگا ده‌رکه‌ن ﴿أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى﴾ یان نه‌چم بو نه‌مه‌ی ریغموونی کمر و ریگا پیشان
 ده‌ریکم ده‌ست که‌وی له‌سه‌ر نهو ناگریه. دانیش‌توانی لادی و کوچه‌ره‌کان باویان وابوو له
 شوینی به‌رزدا ناگریان نه‌کرده‌وه بو نه‌مه‌ی ریغواری ده‌شت و بیابانه‌کان ریگای پی ده‌رکه‌ن،
 یان بچن بولای بو میوانداری، یان بو نه‌مه‌ی که‌سیکیان ده‌ست که‌وی ریگیان پیشان بدات،
 جا به‌و گومان‌ه‌وه حه‌زه‌تی موسا نیازی نهو ناگریه کرد ﴿فَلَمَّا أَنهَاثُوا دُمُوعَهُمْ﴾ نینجا
 له‌کاتیک دا چووه لای نهو ناگریه بانگی لی کرا: نه‌ی موسا: ﴿إِنِّي أَنَارُكَ﴾ بیگومان من
 په‌روه‌دگاری توّم ﴿فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ﴾ که‌واته پیلا‌وه‌کانت داکه‌نه له‌به‌ر ریزی شوینه‌که: ﴿إِنَّكَ بِالْوَادِ
 الْمُقَدَّسِ﴾ چونکه به‌راستی تو وایت له شیوینک که پاک و خاوین کراوه و پیت و فهری تی
 خراوه ﴿طوی﴾ له شیوینکایت که ناو براوه به ﴿طوی﴾ به‌لی موسا(علیه السلام) گه‌یشته لای
 نهو ناگریه، که ته‌ماشای نه‌کات ناگریکی سپی یه و نه‌گری له دره‌ختیکی ته‌ر و سه‌وزدا،
 ناگریکی بینی که ته‌نها له‌ش گهرم نا‌کاته‌وه به‌لکو له‌ش گیان پیکه‌وه گهرم نه‌کاته‌وه.

ئاگرىك بوو كە تەنھا لە شەو دا رىڭكا پيشان نادات بەلكو لەھەموو كات و سەرانسەر كوچ و كاروان و گوزەر كردنى بە ژيانى ئەم جىھانەدا. بەراستى رووداوەكە ئىجگار گەورە و گرنگە، زمان و پىنوس توانايان نى يە رادەى گەورەيى و گرنگى يەكەى روون بكەنەو! بە بىر لى كردنەوێ ئەبى دل و دەروون بكەوێتە لەرزە و تەپە تەپ و موچرەكە بە لەش دا بىت، نادەمى يەكەى بى ھىز و لاواز بەو جۆرە فرمودەى لەگەل دا بكرى، يەكسەر فرمودە وەرگرى لە كەسێكەو كە ھەموو ئاسمانەكان و زەوى لەوانەى بەتوێنەو لە ئاستى جەلال گەورەيى يەكەى، ئەگەر لوتف و يارمەتى خوا ئەبى نادەمى بى ھىز و لاواز لەكوى و ئەو رادە و پلە بەھىزە لە كوى؟! بەراستى بەسە بۆ نادەمى كە رىزى بگاتە ئەو رادەى ئامادەيى درابى بۆ وەرگرتنى ئەو خەلاتە گەورەى. موسا (عليه السلام) لەو شوێنە بەفەرەدا بانگى لى كراو فرمودەى خواى وەرگرت، بەلام ئىمە نازانين چۆن بانگ كرا؟ چۆن موسا بىستى و وەرى گرت؟ بەلكو ئەم رووداوە لەو شتانەى كە باوەرمان پى ھەيە و پرسىار ناكەين لە چۆنى يەتى يەكەى، چونكە چۆنى يەتى يەكەى لە زانين و تىگەيشتنى ئىمە بەدەرە، باوەرمان وايە كە موسا بە جۆرىكى تايبەتى و رىڭايەكى تايبەتى يەوە بانگى لى كراو فرمودەى لەگەل دا كراو ئەویش بە جۆرىكى تايبەتى ئەو فرمودەى وەرگرت، بە شىوہەىكى جياواز لەوێ كە باو و ناسراوہ لای ئىمە. بەلى زاناكانى ئىسلام بار و جۆريان باس فرمووہ لەو بارەىوہ:

۱- موسا بە رۆح ئەو فرمودەى وەرگرت كە لە جۆرى دەنگ و وشەى دەمى نى يە، پى ئى ئەوترى (كلامى نفسى) و تراوى دەروونى.

۲- فرمودەىكى وەرگرت كە لە جۆرى دەنگ و پىت و وشەى دەمى يە، بەلام لە ھەموو لايەكەوہ ئەھات و بە ھەموو لەش و ئەندامەكانى يەوہ وەرى ئەگرت ئەك تەنھا بە گويچكە.

۳- ھەردوو جۆرەكەى وەرگرت، بەم رەنگە لە يەكەم جارەوہ بە رۆح جۆرى يەكەمى وەرگرت و ئىنجا لەوێوہ ھات بۆ ھەموو لەش و ئەندامى و بەو جۆرە بىستى.

بەلام ئەو جۆرانەش شتىكن لە تىگەيشتن و باو و زانينى ئىمە بەدەرن، كەواتە ھەر ئەو چاكە بلىين: نيمان و باوەرى رىڭمان ھەيە پى ئى و چۆنى يەتى يەكەى نازانين.

وَأَنَا أَخَذْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ﴿١٢﴾ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي
 ﴿١٣﴾ إِنَّ السَّاعَةَ ءَالِيَةٌ أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى ﴿١٤﴾ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا
 يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى ﴿١٥﴾

ئینجا پێی فرمو: ﴿وَأَنَا أَخَذْتُكَ﴾ من تۆم ههلبێژاردوووه بۆ پیغه مبه ریئتی ﴿فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى﴾ کهواته گوێ بگره بۆ ئهوهی سروش ئهکری: بهخ بهخ لهه ریز و نرخ پێدانه! خوای گهره خوێ بهندهیه له بهندهکانی ههلبێژی، که ئهوه بهندهیه یهکێکه لهه ههموو کۆمهله، که ژيان ئهبنه سهه بهسهه ئهه زهوی یهوه، که نوخته و خالێکی بچکۆلهیه لهناو ئهه ههموو کۆمهله خوهری که پارچه و بهشیکی زۆر کهمن له بوونهوهردا.. ئهوه بوونهوهره گهرهیه پهیدا بوو، ئهوه خوایهی که ئهوه بوونهوهره گرنگه بهرهمهییکی ئاوا بێ ئهکه بۆ هیژ و توانینی بێ سنووری... لوتف و بهزهیی وابهکار بیئێ! بهراستی ههتا بیرێ لێ بکریتهوه جینگای خوهرهتی!! ئهوهی که سروشتی کردهلای بهکورتی سێ شته که ههموو ئایینی خوا ئهگهریتهوه بۆ ئهوه سیانه، باوهه به تاک و تهنیایی خوا، پههستنی و گوێ رایهلی بۆی، باوهه به روژی دواپی.

فرموی: ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي﴾ ئهوهی سروش ئهکری ئهههیه: که بهراستی من ناوم (الله) یه و هیچ پههستراوێکی راست نی یه جگه له من، کهواته من پههسته و گوێ رایهلی من به.. ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ بهههه و راستی نوێژ بهجی بیئنه لهبهه یادێ من. به تایبهتی نوێژی باس کرد و فرمانی پێدا لهبهه زیاده گرنگی نوێژ. چونکه یادێ خوا له نوێژدا بهتین تره، به جاری دل و زمان خههههه لهگهه خوادا که ئهوهش مهههست و ئامانجی راستهههههه، هوی گهههههه به ئارامی دل و بههههههه له ههههههه جیهان دا ﴿إِنَّ السَّاعَةَ ءَالِيَةٌ أَكَادُ أَخْفِيهَا﴾ بهراستی روژی دواپی دیت و بهههه دیت ﴿أَكَادُ أَخْفِيهَا﴾ ئههههه کاتی هاتنی بهههههه و کهسی پێ ئاشنا نهکهه، یان نههههههه که هاتنی روژی دواپی داشهههه و ههههه

باومر بهو رۆژه و لهبیر کردنهوه و یادی نهو رۆژه، واته به قسهی نهو کهسه نهکهیت
(بۆرژدی) تا بههۆی نهوهوه بکهوێته حاڵی هیلاکی و گومرایی و بهد بهختی. بێگومان لادان
له رێگای ژیری و شوێن کهوتنی ههواو ئارهزوو بێ باومرێ به رۆژی دوایی فراههه
نههینی، وهکو ههموو تاوانی تر. نهگهر نا ههر سروشتی ساغ بێت ههر له خۆیهوه باومرێ
ههیه که له جیهانهدا ئادهمیاتی ناگاته پله و رادهی ههر بهرزی و عدل و دادپهروهری لێره
تهواو نابێت، پێویسته هاتنی ژیان و جیهانی تر که ئادهمی تیای دا بگاته دواترین پله و
رادهی خۆی. خوای گهوره پێغهمبهرانی رهوانه نهکردوه بێ بهلگه و نیشانهیهکی بههیز
لهسهه پێغهمبهریتی یهکهیان، بهلکو ههموو به بهلگه و نیشانهیهکهوه ناردوونی که پێی
نهوتری موعجیزه، واته خهڵکی پهك کهوتوو و دهسته پاچه کردوه له بهرگری کردن و
هینانی وینهی، نهویش نهوپهڕی لوتف و بهزهیی بهکار هینانه لهگهڵ بندهکانی دا وهکو
نههیشتن و بهرینی ههموو پهڵپ و بههانهیهکی بێ جێ و ناڕهواي تێدايه، جا کهواته پاش
نهوهی ههوالی پێدا که ههلبژێراوه بۆ پێغهمبهریتی و بنهڕهت و پایهی ئایین و
شهڕعهتهکهی بۆ روون کردهوه، پاش نهوانه ئینجا کاتی نهوهیه موعجیزه بۆ دیاریی
بکات، نهوا نهوهشمان بۆ باس نهفرموی و لهو کاتهدا بوو نهو دوو جوهره موعجیزه بۆ
دیاریی کرد و نیشانی دا: گوێرانی دار دهستهکهی به مار و پهیدا بوونی رووناکی له دهستی
دا وهکو لهمهوپاش دین. بێگومان چهزهرتی موسا (عليه السلام) لهو کاتهدا که نهو بانگهی
لێ کراو نهو ههواله زۆر گهوره و گرنگهی پێ درا وهزعیکی تایبهتی بهسهه هاتوو و لهوانه
بووه بلێن خۆیشی لهبیر نهماي، چ جای مال و خێزان و نهو مهبهستهی که بۆی هات، بهلکو
گیان و دل و دهروون و ژیری و ههموو ههست و فام و هۆشی داگیر کرابوو، ههموو شتی
خهریک بوو بهو بارو حاڵهتی که بهسههه هات و رووی تنکرد،

وَمَا تِلْكَ يَمِينُكَ يَمُوسَى ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاهْتَسِبَا عَلَيَّ غَنًى وَلِي فِيهَا مَنَازِلُ أُخْرَى ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقِهَا يَمُوسَى ﴿١٩﴾ فَالْقَنَهِ فَإِذَا هِيَ حَبَّةٌ تَسْعَى ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ

کهواته پیویستی هیه به بیدار کردنه وه و سرنج راکیشان بو بیر کردنه وه و بینینی موعجیزه که ی لهبر نه وه به شیوه ی پرسیار پیی فرمو: ﴿وَمَا تِلْكَ يَمِينُكَ يَمُوسَى﴾ نه ی موسا نه وه چی یه که به دهستی راسته وه یه؟ بیگومان خوا ناگای له هه موو شته، کهواته ناشکرایه هر پرسیار ی له لایه ن خوا وه ناراسته بکری مه به ست زانا کردن ی خوا نی یه بهو شته ی پرسیار ی لی کردو وه به لکو نه بی مه به ستی تری بیّت که نه زانی به گویره ی جیگا و شوین، جا لیژده و هکو وتمان مه به ست وریا کردنه وه ی موسایه و سرنج راکیشانی لهبر پچرینی لهو حال و باره ی که داگیری کردبو وه هروها به هو ی نه م شیوه پرسیار وه نارام پهیدا بو، سام و ترس لاچوو، ئینجا با باشر گرنگی و گهره یی موعجیزه که ی بو روون بییته وه به م رهنکه به ده می خو ی ددان بنی به ودها که نه وه ی له دهستی راستی دایه دار دهسته، ئینجا به چاوی خو ی نه یبینی خوا نه یکات بهو ماره زیندو وه و ئینجا نه بییته وه به دار دهسته که ی!! موسا (علیه السلام) وه لأمی دایه وه و چند سوود و بهر ه میکی باس کرد بو پرسیار لی کرا وه که به م جوړه ﴿قَالَ﴾ فرموی: ﴿هِيَ عَصَايَ﴾ نه وه ی پرسیار ت لی کرد دار دهسته که م. به م رسته یه وه لأمه که ته واده به لأم گفت و گو کردن له گهل خوادا بهو شیوه ی خوا بو موسای ریگ خست چاکه و به خششیک ی که س نه دیوه. ریژ و نرخی هر گیز دوا یی نایه ت، کهواته هه تا ما وه که ی زور بیّت خوشتره لهبر نه وه موسا در یژده ی دا به وه لأمه که ی به م چند رسته ی تره:

۱- ﴿أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا﴾ وتی: خو می نه دم به سهر دا و هیزی نه خمه سر له کاتی هه لسان و

رویشتن و مانوویی و وهستان به دیاری میگل و ناژله که موه.

۲- ﴿وَاهْتَسِبَا عَلَيَّ غَنًى﴾ بهو دار دهسته نه دم له پهلی درخت و پیی رانه وه شینم، بو

نه وه ی گه لا بوهرینم به سهر ناژله که م دا.

۳- ﴿لِي فِيهَا مَنَازِلُ أُخْرَى﴾ چند پیویست و مه به ستی ترم هیه تییدا وهکو هه لکرتنی

تویشوو و دانی ناو و نان، پاس کردن ی خو ی له دپنده و مار و نهو شتانه ی سزا

دهرن، ههروههها چهند پئويستی تر. ئهوهی که موسا ئهیزانی له دار دهستهکهیهوه
 ئهوانه بوون که وهلامی پئی دایهوه، بهلام خوای توانا و دهسلات دار بهو دار دهستهی
 شتی وای فراههم هینا که بهدلی موسادا گوزهری نهئهرکرد، ئهفرموی: ﴿قَالَ﴾ خوا
 فرموی به موسا ﴿اَلَمْهَا يَمُرْسِي﴾ ئهی موسا دار دهستهکته فریئده سهر زهوی، واته
 توپی ده با بیبینی ئهوهی که ئهبیبینی ﴿قَالَ لَهَا﴾ ئینجا ئهویش فریئدا ﴿فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ
 تَسْتَنِي﴾ لهگهل فریئدا ئیتر دهست بهجی و کتوپر ئهو دار دهسته مارئکه و به چهسپانی
 ئهروات. بهلی ئهو موعجیزه گهروهیه به پیش چاوی یهوه کتوپر رووی دا -
 موعجیزه ی گیان بهبهردا کردنی شتی بی گیان - وینهی ئهوه له ههموو کاتیگ دا به
 فرمانی خوا روو ئهدات، له ههموو کاتیگ دا به ملیون زهره بی گیانهکان ئهبن به خهلیه
 و سیتی گیاندار، زانایان ئهوه ئهزانن کهچی هیچ سهرسام نابن پئی، بهلام باوه
 ناکهن که دار دهست ئهگونجی بیی به مار، یان ئهگهر شتی وای بیبنن بهچاوی خوایان
 سهرسام ئهبن ئهوهش هۆکهی ئهوهیه که خهلکی بهستراوه بهوهی ههستی پئی ئهکات و
 بهراوردی ئهکات و دیلی ئهوهیه، کهواته ههر شتیکی ههست کرد به پینچهوانه ی ههست
 و بهراوردی خو ی سهرسام ئهبی لی ی، کهواته ئهبی سهرسام بیی له بیبینی
 موعجیزه ی واشکرا، بهلام ئهو موعجیزانه ی که به پیش چاوهوه نین - ههرچهنده
 یهک شته لهگهل ئاشکراکان دا - هیچ سهرسام نابی لی ی و هیچ سهری لی ئاکاتهوه.
 ههزهرتی موسا که ئهوهی بیینی سهرسام بوو، به گویره ی سروشتی ئادهمی ترسا لی
 و خوایش دلیا و دل ئارامی کرد: ﴿قَالَ﴾ فرموی پئی: ﴿خُذْهَا وَلَا تَخَفْ﴾ بهدهستت
 بیگره و مهترسه لی ی ﴿سَمِعْتُهَا سِرَّتَهَا الْاَوَّلَ﴾ چونکه دلیابه ئهیگیزینهوه بو
 شیوهکه ی یهکهه جاری خو ی و ئهیکهینهوه به دار دهستهکه. موسا دلیا بوو و دهستی
 بو بردهوه و خوا کردی یهوه به دار دهسته وشک و رهقه بی گیانهکه، ئهههیش
 موعجیزه یهکی تر بوو خوا پیشانی دا، ئینجا موعجیزه یه تری بو دیاری کرد بهم
 رهنگه دهستی راستی ببا بو ژیر بن ههنگلی چهپی و دهری بهینی سپی ئهبی و
 رووناکی لی دهرنهچی. وهکو ئهفرموی: ﴿وَأَضْمُ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ﴾ دهستی راستت به
 بۆلای ته نیشتی چهپت و بیلکینه به ژیر بالتهوه و ئینجا دهری بیینه ﴿فَخَرَجَ بِمَاءٍ﴾
 دهریهت به سپیتی،

مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ؕ آيَةً أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾ لِّئَرْيَاكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ﴿٢٣﴾ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ
 اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَبَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَأَخْلَلْ عُقَدَةَ مِنَ لِسَانِي ﴿٢٧﴾ يَقْفَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾

﴿مِنْ غَيْرِ سُوءٍ﴾ به بیّ دهرد و به لهکی، رووناکی و شوعله نه داتهوه به شهر و روز و هکو
 مانگ و خور ﴿آيَةً أُخْرَى﴾ که موعجیزه یه کی تره جگه له موعجیزه ی دار ده سته که. نه وه شمان
 کرد ﴿لِّئَرْيَاكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى﴾ بو نه مهی پیشانت بدهین هندی له موعجیزه و به لکه گه وره کانی
 خویمان، خوی گه وره که خوی هه موو شت نه زانی، به پی پی چهرخ و دل و دهرونی خه لکی
 موعجیزه ی داوه به پیغه مبه ران - سه لامی خویان لی بیت - بو وینه له چهرخی موسادا
 جادوو گهری بار بووه، خه لکی لهو کاته دا زور تر دلیان به ستر بوو به نایابی جادوو گهری
 یه وه، نینجا خوی گه وره شتیکی دا به موسا که نرخ و ناپرووی نه میشت بو جادوو گهری.
 له پاش نه مهی نهو دوو موعجیزه یه ی پیشان دا، نینجا پی پی فرمو: ﴿أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ﴾ بوو
 بولای فیرعمون بهو دوو موعجیزه وه، بانگی بکه بوو خواپهرستی ﴿إِنَّهُ طَغَى﴾ چونکه به راسستی
 فیرعمون له کوفر و تاوان دا زیاده رهوی کردووه و له سنوور دهرچووه، یاخی بووه. نینجا بوو
 موسا دهرکهوت که کار و فرمانیکی زور گه وره و گرنگی پی سپی دراوه به تایبه تی فیرعمونی
 باش نه ناسی، ناگادار بوو به سهر زور و ده سله ات و سته مکاری فیرعمون دا، له بهر نه وه
 داوای کرد له خوا که کومه کی بکات له به جی می نانی نهو فرمانه گه وره دا، نرای کرده لای بوو
 نه م مبه ستانه ی که بومان باس نه فرموی: ﴿قَالَ﴾ موسا نرای کرد و وتی: ﴿رَبِّ اشْرَحْ لِي
 صَدْرِي﴾ نه ی پهروردگارم سنگم فراوان بکه بوو و هرگرتن و هه لگرتنی نهو سرورش و په یامه و
 دلته نگیم لابه و دلم به میز بکه تا به دلشادی هه لسم به م کاره گه وره یه. ﴿وَبَسِّرْ لِي أَمْرِي﴾ کار و
 فرمانه که م بوو سووک و ناسان بکه، بوم ریگ بخه هوی هه لسانم به م کاره به ناسانی،
 هرچه نده نه م دوو داوایه ی هه موو هوی نه گرتنه وه، به لام نه م چند مبه سته ی که دیت زور
 لای گرنگ بوون له بهر نه وه به تایبه تی وتی: ﴿وَأَخْلَلْ عُقَدَةَ مِنْ لِسَانِي﴾ گری و وه ستانی زمانم
 به ره لا بکه بی گیرو گرفت قسه بکه م ﴿يَقْفَهُوا قَوْلِي﴾ تا له قسه م تی بگن و نه وه ی پی یان
 رانه گیه نم وهری گرن، چونکه راگه یانندن له لایهن قسه رهوانی رهوانی زه وه شیرین و وهرگیراو
 تره، نه گیرنه وه که زمانی موسا (علیه السلام) وه ستان و گیرو گرفتیکتی تیا بووه و
 دهرنه که وی مبه سستی نه میشتنی نه وه بووبی.

وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٣١﴾ هَارُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾ اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ﴿٣١﴾ وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَيْ تَسْحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَتَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٧﴾ إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٨﴾ أَنْ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ ۚ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾

﴿وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي﴾ * هَارُونَ أَخِي ﴿﴾ كُؤْمَك و پشتیوانیتکم بۆ بریار بده له کس و کاری خۆم که هارونی برامه ﴿اشدُدْ بِهِ أَزْرِي﴾ به هوی شو کؤمه که وه پشتم قایم بکه و هیژم به تین بکه ﴿وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي﴾ به شدراو و هاو به شی بکه له پیغه مبه ریفتی یه کهم دا. هارون (علیه السلام) رهوان بیژ و قسه رهوان بوو، له سهر خو و به نارام و نهرم و نیان بوو، موسا (علیه السلام) بهو جوړه نه بوو له بهر شه داوای کرد له خوا کؤمه کی بکا بهم برایه لهو کاره که وړه ی که پی ی سپیږا بوو، لهو شرکه قورسه ی خرا بووه سهر شانی، بیگومان هه لسان بهو فرمانه یش پیویستی هه یه به زیکر و یادی خوا به زوری، و راگیر کردن ی به پاک و خاوینی له دل و نهروون و وتار و کردار دا، شه یش به کؤمه کی و یار مه تی باشر پیک دیت. و هکو شه فرموی: ﴿كَيْ تَسْحَكَ كَثِيرًا﴾ * وَتَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿﴾ هارونم بهو جوړه بۆ لی بکه بۆ شه ی به زوری ته سبیحی تۆ بکه ین و به زوری زیکر و یادی تۆ بکه ین ﴿إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا﴾ به راستی تۆ بینای به نیمه و ناگاداری به هه موو به سهراتمان و ناگاداری به لاوازی و کهم و کوپیمان و نه زانی پیویستین به کؤمه کی و په روه رده و چاودیری، موسا (علیه السلام) بهو دریزی یه پاړه و لاله ی خوی کرد، خوی به خشنده و میهره بانیش به سوک و ناسان به یهک جار هه موو داواکراوه کانی بۆ جی به جی کرد و فراهمی هینان، نهک به شیوه ی به لین و دواختنی، به لکو ﴿قَالَ﴾ فرموی: ﴿قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَى﴾ به راستی داوا کراوه کهت پی درا شه ی موسا، بیگومان موسا (علیه السلام) رهوانه نهکرا بۆ سهر به هیژترین پادشای سته مکاری شو چهرخه له سهر زهوی دا... رهوانه نهکرا بۆ شه ی بچینه ناو کوپی جهنگ و ناژاو، بچینه ناو گیراوی بهر بهر ه کانی، یه کهم له گه ل شو فیر عونه سته مکاره که یه کهم کس بوو لهو چهرخه دا له زور و سوپا و سامان دا، نینجا له گه ل گه لکه ی خوی (به نی ئیسرائیل) که له ژیر باری جهور و بهنده یی و ژیر ده سته یی دا سروشتیان به تهواوی شیوا بوو، گؤډا بوو، رام بوو بوون

له‌بەر ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌کی زۆر دوور و درێژ مابوو نه‌وه‌ له‌سه‌ر شوێن که‌وتن و سه‌ر شوێی و به‌ندایه‌تی و له‌سه‌ر ئه‌و باره‌ لاره‌یه‌ ده‌قیان پێوه‌ گرتبوو زۆر به‌ گران رزگار نه‌کران و فیزی ئازادی و سه‌ربه‌ستی و ئاده‌می‌تی نه‌کران، جا به‌ه‌وی ئه‌وه‌وه‌ که‌ فه‌رمانه‌که‌ی موسا ئه‌وه‌نده‌ زه‌حمه‌ت بوو پێویست بوو به‌ زیاده‌ دلنیا کردن و دلنه‌وایی، له‌بەر ئه‌وه‌ خ‌وای خ‌اوه‌ن به‌زه‌یی سه‌رنجی راکێشا بۆ ئه‌و هه‌موو چا‌که‌ی که‌ رشتنی به‌سه‌ری دا هه‌ر له‌ دایک بوون و شیر خ‌واردنه‌وه‌ هه‌تا گه‌وره‌ بوو و پێگه‌یی و ئه‌و هه‌موو چا‌ودێری و ئاماده‌ کردنه‌ی **خ‌مسه‌** پێش چا‌وی که‌ لی‌رده‌ا نه‌کری به‌ حه‌وت به‌ش وه‌کو ژماره‌شی بۆ داننه‌نین بۆ زیاده‌ روون کردنه‌وه‌، ئه‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى﴾ سوێند به‌خ‌وا ئێمه‌ منه‌ت و چا‌که‌ی خ‌ۆمان رشت به‌سه‌رت دا له‌کاتی ترا:

۱- ﴿إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مَبُوحَى﴾ له‌و کاته‌دا که‌ راما‌ن گه‌یا‌نده‌ لای دایکت و تیمان گه‌یا‌ند ئه‌وه‌ی که‌ شایانه‌ و پێویسته‌ راگه‌یا‌ندن و تیگه‌یا‌ندن، ئه‌وه‌ی که‌ نازانه‌ی و رێی پێ نابری به‌ راگه‌یا‌ندن ئێمه‌ نه‌بی، و له‌لایه‌ن ئێمه‌وه‌ نه‌بی. فه‌رعه‌ونی سه‌ته‌مکار به‌ریاری ده‌رکردبوو به‌ گوشتن و سه‌ر به‌رینی رۆله‌ نێزینه‌کانی به‌نی ئیسرائیلی یه‌کان، ئینجا که‌ خ‌وا موسای دا غه‌میان لی‌ هات و نه‌یا‌ن نه‌زانی چۆنی به‌شارنه‌وه‌، ئینجا خ‌وا‌یش ویسته‌ کاریکی وا بکا موسا به‌پاریزی له‌و گوشتنه‌ و هه‌ر فه‌رعه‌ونی دوژمنی‌شی به‌خ‌یوی بکات و پێی بگه‌یه‌نی، له‌بەر ئه‌وه‌ رایگه‌یا‌نده‌ لای دایکی ﴿أَنْ أَتَذَرِهِ فِي الْأُبُوتِ﴾ که‌ بیخه‌ره‌ ناو سندوقی‌که‌وه‌ ﴿فَأَتَذَرِهِ فِي الْآيَةِ﴾ ئینجا فه‌ری بده‌ ناو ده‌ریاکه‌وه‌ - ده‌ریای نیل - ﴿فَلْيَلْزِمَهُ الْإِسْرَافُ﴾ ئینجا ده‌ریاکه‌ش با فه‌ری بده‌اته‌ قه‌راخی ناوه‌که‌ ﴿يَاخُذُهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَّكَ﴾ یا که‌سی که‌ دوژمنی من و دوژمنی ئه‌ویشه‌ - واته‌ فه‌رعه‌ون - وه‌ری گری و بیبا‌ته‌وه‌ لای خ‌وی.

خ‌وای گه‌وره‌ به‌و جو‌ره‌ رایگه‌یا‌نده‌ لای دایکی موسا - درودیان لی‌ بی - ئیتر ئه‌و راگه‌یا‌ندنه‌ به‌ خ‌و بووبی، یا‌ن شتی‌ک بووبی خ‌ستییی یه‌ دلی یه‌وه‌ که‌ پێی ئه‌وتری: (الهام و کشف) یا‌ن له‌سه‌ر زمانی پێغه‌مبه‌ری بووبی له‌و کاته‌دا یاخ‌ود فره‌شته‌یه‌کی بۆ نا‌ردبی وه‌کو نا‌ردی بۆ‌لای دایکی حه‌زه‌تی عیسا - درودی خ‌وایان له‌سه‌ر بی‌ت - به‌هه‌رکام له‌م بارانه‌ هه‌لنه‌گری و نه‌گونجی، دایکیشی ئه‌وه‌ی خ‌وا ویسته‌ به‌کاری هی‌نا و خ‌وا‌یش کو‌به‌که‌ی به‌ ساغ و سه‌لامه‌تی رزگار کرد و خ‌ستیه‌ ده‌ستی فه‌رعه‌ونه‌وه‌. ئه‌گه‌ر نه‌وه‌ که‌ رووباری گه‌وره‌ هه‌لگیرا بوو له‌ ده‌ریای نیله‌وه‌ بۆ ناو باغه‌کانی فه‌رعه‌ون و نا‌وی ده‌ریاکه‌

سندوقه که ی لادابوو بۆ رووباره که و له رووباره که ی شهوه رۆیشت تا گه یشته بهردم فیرعهون کاتی که دانیشتبوو له گهل خیزانی دا بهسر تهختهوه به دهوری حهوزیکی گهره که لهو رووباره ئاوی بۆ نه هات، ئینجا فیرعهون فهرمانی دا سندوقه که یان هیئا، کاتی که کردیانهوه ته ماشای نه کهن مندالیکی زۆر جوان و شیرینی تێدایه، له یه کهم جارهوه فیرعهون نیازی کرد بیکوژی له پاشان خیزانی پیی وت مهیکوژه ئومیدم وایه سوودمان پیی بگهیهنی یان نهیکهین به رۆلهی خۆمان و نهیخهینه جیگای کوپ، فیرعهونیش بهگوئی کرد، خوا خوشهویستی خسته دلی یهوه بههۆی نهوهوه هیشتی یهوه لای خۆی!

۲- ﴿وَأَقْبِثْ عَلَيْكَ حَبَّةَ مِنِّي﴾ خوشهویستی یهکی گرنگم رشت بهسهرت دا له لایه خۆمهوه، واته خۆم خوشم ویستی بههۆی نهوهوه خه لکیش خوشی ویستی، یان خوشهویستم کردی له دلی خه که دا بههۆی نهوهوه فیرعهونیش خوشی ویستی تا بهخیوی کردی و کردیتی به کوپی خۆی.

۳- ﴿وَلْيَضَعْ عَلَى عَيْنَيْهِ﴾ واته خوشهویستیم رشت بهسهرت دا بۆ نه مهی خه لکی سۆز خوشهویستی هه بی بۆت، بۆ نه مهی پهروهرد به کریت و پیی بگهیهنریت له سهه چاودیری و پارێزهری من، نه وهی نهه رستهیه نهیگهیهنی به هیچ وشه و وتهیهکی تری لاسایی ناکریتهوه، هه رچی وتراوه و بوتری له رافهی دا هه موو بۆ نه مهیه مه بهسته که ی نزیك بهخزیتهوه له وهه رگرتن و تینگه یشتنی ئیمه وه. نهو کوپه منداله هه رچه ند خوا جی شوینی چاکی بۆ سازاندبوو، بهلام دایکی هه ژاری بی نارامه بۆی و به دله له رزه وه نهژی و بیگومان پهروهرد و شیر پێدانی دایکی گرنگ تره بۆی، له بهر نهوه خوا کاریکی وای کرد که بکهویتنهوه بهستی دایکی، بهم رهنکه وهکو له سوره تی (القصص) دا نه فهرموی: خوا قه دهغه ی کرد شیری کهس بخوات مه مکی هیچ ئافره تیکی تر وهه رگری که له دهووبه ری مالی فیرعهون بوون، بههۆی نهوهوه ناچار بوون که ئافره تیکی بۆ بدۆزنه وه مه مکی وهه رگری. لهویدا خوشکی موسا هات پیی وتن که من ئافره تی شارهمام هه موو مندالی شیر و وهه رنه گری، نهو ئافره ته بۆتان بهخیو نه کات، فیرعهون و کومه لیش بی ناگان که نهو ئافره ته دایکی یه تی، بهم رهنکه خوا گیرایه وه بۆلای دایکی و بیگومان نهو دایکه وهه هلی نهو مال به دیمه ن کوپی پادشا بهخیو نه کهن و دایه نی نهون، که واته نه بی بین به ژیر لیشاوی ناز نیعمه ته وه به راستیش دا کوپی خۆیان بهخیو نه کهن!!! وهکو لهم فهرموده یه وه بۆمان روون نه بیته وه:

97

ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يُمْسِي ﴿٤٠﴾ وَأَصْطَفَيْتَ لِنَفْسِكَ ﴿٤١﴾ أَذْهَبَ أَنتَ وَأَخُوكَ بَنَاتِي وَلَا لَبِيبًا فِي

ذِكْرِي ﴿٤٢﴾ اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾ فَقُولْ لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لِّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾

۷- ﴿فَلَيْتَ سَبِيْنٌ فِيْ اَهْلِ مَدِيْنَةٍ﴾ نينجا مایتهره چند سالی لهناو دانیشتوانی (مدینه) دا.

نۆربه لىسىر ئىۋەن كە دە سالّ لى مالى حىزەتى شوعەيب دا خىزمەتى كىرد لىسىر ئىۋەدى كە كىچىكى خۇى دايە، ھەرچەند لى پىنشەۋ بىرىرى ھەشت سالّ بوو بە پىاۋەتى خۇى كىردى بە دە سالّ ﴿ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يٰمُوسَىٰ﴾ لى پاش ئىۋ دە سالّ ئىنجا ھاتىت بو ئىم شوئىنە لىسىر بىرىرىكى گرنگ، بە گوئىرى كاتى كە دىارىم كىردوۋ بو قىسە لىگەل دا كىردىت و كىپانت بە پىغەمبىر. ئىم مانەۋدى حىزەتى موسايە لى مەدىن دا لى حىزەتى شوعەيب بەھرىمەك بوو لىلەين خواۋە بو موسا، چونكە لى ھەموو بار و روۋىكەۋە ئامانە كىردن و پىرۋەردە كىردى تىدا بوو بوى لىسىر ئىۋە ژمارم لىسىر دانا و كىردم بە يەككى لى بەھرىمەكانى خوا دىرىرى موسى(عليه السلام).

۸- ﴿وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي﴾ تۆم تاييىمتى کرد و هەلم بۆردى بۇ خۆم تاكو فروستايەيم بکەيت و

۸- ﴿وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي﴾ تۆم تاييىمى کرد و هلم بژاردى بۇ خۆم تاكو فروستاهيم بکهيت و پيغه مبهريى له لايهن منهوه و بانگى مهردوم بکەى بۇ ئاييىنى من ﴿أَذْهَبَ أَنتَ وَأَخُوكَ بِأَنْتَ﴾ بېرۇ خۆت و براکت بۇ سەر خەلکى بهو موعجيزانهى که پيىم داوڻ ﴿وَلَا نَبِيَّ فِي ذِكْرِي﴾ سستى و کەم و کوپى بهکار نههينن له زيکر و يادى من دا، دلتان له يادى من مەبرن هيچ کاتى، منتان لەمير نهچى له هەر جيگا و شوينىک دا بوون، چونکه چهکى بهکارتان ئەوهيه و پشتيوان و پال پشتتان ئەوهيه که پەناى پى بىرن، ئاشکرايه به تاييىمى فروستاهيى خواو پيغه مبهريى يەکەى بهجى نايەت و نابىر بېرئوه به بى ئەو پەيوەندى يە به خواوه. يىگومان يەکەم دېرکى رىڭکاي حەزەرتى موسا و هارون برىتى بوو له فیرعەون و رەق تر و بەتین ترين بەردى که پىنى بانگەوازمەکیانى لى هەلکەوتبى فیرعەون بوو لەبەر ئەوه به تاييىمى فەرموى پى يان: ﴿أَذْهَبَا إِلَيَّ فِرْعَوْنُ﴾ بېرۇن بۆلای فیرعەون ﴿إِنَّهُ ظَنَّى﴾ چونکه بەراستى له سنوور دەرچوو و زیانە رەوى کردووه له گوناھو تاوان دا و یاخى بووه. ئینجا ریتەمۆنى يان ئەکات که بەم شيوه بانگى بکەن بۇ رىڭکاي خوا، ئەفەرموى: ﴿نَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّئَا﴾ کەواتە قسەى لەگەل دا بکەن به قسەيەکى نەرم، رەقى و توند و تيزى تیدا بەکار مەهينن، چونکه ئەو جۆره

سرکیش و مل هورانه به توند و تیزیی خراپتر ثمن و سوورتر ثمن لهسر شو باره
 که وان لهسری، جهور و ستمیان بلّیسه نهسینی و شو کاته نهکوهه تۆله و سزادانی
 شو کهسهی رینموونی یان نهکات، کهواته ئیوه نهرمی بهکار بینن ﴿لَمَّا يَنْزَغُرُ الْوَيْحُ﴾
 دهست پی بکهن به وتو ویز لهگهلی دا به نومید و چاوهروانی شه، بهلکو بیر بکاتهوه
 و رینموونی وهرگری، بوی دهرکهوی که ئیوه راست نهکهن، یان هیچ نهبی گومانی
 راستیتان پی ببا و بههوی شهوه بترسی له سزا و تۆلهی خوا که ئیوه نهیترسیتن
 پی، واته بهو نومیدهوه خهریک بین و هول بدن بۆ شههی بهتین و بههیز بن، چونکه
 ههرکس به بی نومیدی رینموونی و رابهری بکات گهم و گوپ نابی، خوگر و به نارام
 نابی له بهجی هینانی فرمانهکهی دا. بینگومان خوا زانیویهتی که فیرعون ئیمان
 ناهینی کهچی بهو گرنگی یش فرمانی دا به بانگ کردنی بۆ ئیمان هینان، بۆ شههی
 بهمانی بپری و هیچ ریکای قسهی نهمی، بۆ شههی که شو ههموو موعجیزه گرنگانه
 دهرکهون، بیجکه لهوش بریاری خوا وایه که تۆله و پاداشتی لهسر کردهوی
 بهندهکانی بیت، ههروهها پیویسته لهسر رابهراان هول و تیکۆشان و بهکار هینانی
 شو شتانهی که به دیمهن هوی چهسپاندنی بهرنامه و نایینهکهی خوان، بۆ شههی به
 پی توانا هلسن به فرمانی خویان تا بکهن به نهجرو پاداشتی خویان، ئیتر بهرهم
 بی بۆ هول و تیکۆشانهکیان یان نهبی، شه به دهست خوایه، تا ئیره فرمودهکانی
 خوا لهگهل موسادا بوو به تنیا و نزا و موناجاتی تنیا موسا لهکارا بوو، ئینجا شهوا
 کتوپر هارونیش شهینی لهگهل موسادا پیکهوه داوا و نزا نهکهن و خوا فرمودهیان
 لهگهل دا نهکات، گومان وایه شه جاریکی تره بیجکه له یکهه جاری موسا به تنیا،
 چند کات و رووداوی تر نهبی له نیوان شه دوو جارهدا تیپر بووی، بهم رهنگه پاش
 یکهه جار خوا سروش کردبی بۆلای هارون به هاویهشی لهگهل موسادا، ئینجا لهگهل
 موسادا یهکیان گرتبی و پیکهوه دهستیان کردبی به نزا و موناجات و فرمودهیان
 لهگهل دا کرابی، بهلام لیهدا قورئان شهمانی پینچایهوه و باسی نهکردن، چونکه باس
 کردنیان زیاده نرخ نادات به مهبهستی سر گوزهشتهکه، جکه لهوش شهوی که
 نهوتراوه به باشی وهرهگیری لهوهی که وتراوه، وینهی شه له قورئان دا زۆره، به
 پی ریزمانی زانیاری - بلاغه - پی شهوتری: (ایجان و زۆر بهنرخه لهو زانیاری
 یهدا و لهلای زانیانی شو زانیاری یه،

قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى ﴿١٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى ﴿١٦﴾
فَأَنبِأَهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تَعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِثَابِتٍ مِّنْ رَبِّكَ
وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى ﴿١٧﴾ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَبَ ﴿١٨﴾ وَقَوْلِي ﴿١٩﴾
فَمَنْ رَّبُّكُمْ يُنْمُوْسَى ﴿٢٠﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ﴿٢١﴾

له بهر نهوه نهوانه ی نه فرموده، له ریوه فرموی: ﴿قَالَ﴾ موسا و هارون و تیان: ﴿رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى﴾ نه ی پهروه دگارمان بهراستی نیمه مهترسی نهکین کاتې فریمون بانگ بکهین بو خوا په رستی په له بکات به سزا و توله لیمان و نهو ستیج تا بانگ کردن و رینمونی یکه دواپی پی بینین و موعیزه ی پیشان بدهین.. یان زورتر سه رکشی بکات له فرمانی تو و زورتر له سنوور دهرچی، دهریاره ی تو شتی خراپتر بلې. خوی گهره له وه لایمان دا ﴿قَالَ﴾ فرموی: ﴿لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ مهترسن لهوه ی که و تتان، چونکه د دنیا بن من له گهلتانم به پاراستن و یارمته ی دان، نهوه ی له نیوانتان دا رو نهدا له وتار و کردار نه بیستم و نه بیینم. بینگومان بهم فرموده یه دل نارام بوون و هیچ باکیان نهما، چونکه خویان له گهل بیت ثیر نه بی فریمون چ نرخیکی هبی؟ له گهل دل نارام کردنیان رینمونیشی کردن بو شیوه ی بانگ کردنی فریمون و رنگای وت و ویز و لیقولینه وه ی پیشاندان له گه لی: فرموی: ﴿فَأَنبِأَهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ﴾ نینجا بچه لای و پی ی بلین: بینگومان نیمه دوو نیرراو و فروستانه ی خوی توین ﴿فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ که واته نهوه و بهری (بهنی ئیسرائیل) که دیل و ژیر دهسته ی توین بهره لایان بکه و لی یان گهری ﴿وَلَا تَعَذِّبْهُمْ﴾ سزایان مده به شرک و بیگار و لیدان و کوشتن و برین، یان بهره لایان بکه و لی یان گهری و له گهلان بیان نیره بو ولاتی شام با بکه رینه وه بو خوا په رستی خویان و بکه رینه وه بو خاکی پاکی خویان له ولاتی شام دا. له یه کم جاروه پی یان فرمو: نیمه نیرراوی خوی توین بو نه مه ی هست بکات که خویه ک هیه تاییه تی نی یه به موسا و هارونه وه، وه کو باو بوو لهو چهرخدا باوه ریکی پر و پوچ که هه موو کس و هه موو گهل و بهره یه ک خویه ک یان چند خویه کی تاییه تی هیه، هه روه ما له هندی لهو چهرخانه دا باوه ر

و ابووه فیرعمونی میسر که نه پهرسترا لهبر شهوه بوو که له شهوهی خوا پهرسترا و مگانه!!!
 نینجا له شهوه داوای نیمان هینانی فیرعمونیان نهکرد، بهلکو داوای بهره لا کردنی گهله
 داماو مکهی خویانیان کرد بهره بهره و به پله سرکهوتن له مبهستمکهیان دا، بیتگومان داوای
 بهره لا کردنی شهوانه سووک و ناساتره له دهررونی فیرعمون دا له داوا کردنی نیمان هینان و
 مل که چ بوون و گوپینی بیر و باوهر مکهی، بیتجگ له شهوهی له دهرروندهوه خواپهرست بوون و
 باوهریان به خوا و نایینی پیغممبهبران همبوو، بههوی شهوه رزگار کردنی شهوان مبهستمکی
 گرنگ تر بوو له بانگ کردنی فیرعمون و کومهله مکهی بو نیمان هینان. نینجا فیرمویان به
 فیرعمون: ﴿قَدْ جَنَّكَ يَٰيَا بَنِي رَٰدٍ﴾ نیمه که داوای پیغممبهبریتی نهکین له خومان شهوه
 نههاتووین و نالین، بهلکو له لایهن خوای خوتشهوه بهلگهیهکی روون و موعجیزه مان بو
 هیناوی ﴿وَالسَّلَامُ عَلٰی مَنْ اَتٰبَعَ الْاُمْدَکَ﴾ سلأوی مه لایکه له سر کهسی بی که شوینی رینمونی و
 نایینی خوا کهوتبی، یان ناسایش و رزگاری بو شهوه کهسهیه له همدوو جیهان دا. بهر
 رستهیه دلنواپی یان کرد و دلیان راکیشا بو سر ریگای خوا، و مکو به شینوهیهکی نهرم و
 ناسکیش ههر شهیهان کرد و مهترسی یان خسته بهری بهم فرمودهیه: ﴿اِنَّا قَدْ اُوْحِیَ اِلَیْنَا اَنَّ
 الْعَذَابَ عَلٰی مَنْ کَذَّبَ وَتَوَلٰی﴾ بهراستی نیمه سروشمان کراوته لا له لایهن خواوه که سزای
 همدوو جیهان بو کهسینکه که باوهر نههیننی به نیمه و شهوانینه که نیمه هیناومانه، و
 پشتی تی بکات و وهری نهگری، بهر جوهر ریگ و پیکه خوای گهره نهخشهی بو کیشاون و
 ریبابزی بو روون کردنهوه و شهوانیش هاتنه لای فیرعمون و فرمانی خویان پی راگیانند
 شهوش ﴿قَالَ﴾ وتی ﴿مَنْ رَکَّبَا یَتْرُکْنِی﴾ دهی ثایا شهوه پهروردگاری شهوه کی به شهوهی موسا؟
 شهوه سر لی شینواوه نایموی دان بنی بهره دا که خوای هارون و موسا خوای شهوشه، وتی:
 خوای شهوه کی به؟ تمنیا ناوی موسای برد، چونکه بوی دهرکهوت که موسا شهوه و هارون
 شوین کهوتووی شهوه و وهزیری بهتی، لهبر شهوهیه که وه لامکهشی تمنیا له لایهن موساوه
 بوو و مکو نهفرموی: ﴿قَالَ﴾ موسا له وه لام دا فرموی: ﴿رَبَّنَا الَّذِیْ اَعْطٰی کُلَّ شَیْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدٰی﴾
 پهروردگاری نیمه کهسینکه که بهخشویه به همدوو جوهر شتی دروست کردنیکی تایبهتی
 لهسر شهوه و باری تایبهتی خوی که شایانی بهتی و گونجاوه و هوی فراهم هاتنی
 مبهست له دروست کردنهکیهتی، بو وینه چاوی دروست کردوه لهسر شهوه و باریکی
 تایبهتی جیاواز له همدوو شتی تر و ریگ و گونجاوه له گهل روانین و بینین دا که فرمانی

یه تی ۱ بۆ ئومە دروست کراوه و هەموو شتیکی تر، ئینجا وەکو بەو جوړه دروستی
 کردوون رینموونیشی کردوون بۆ کار و فرمانی تایبەتی خوێان. یان پەرەمردگاری نیمە
 کەسێکە کە بەخشوویەتی بە هەموو دروست کراویکی هەر شتی کە پێویستیان پێی هەیە ۱
 کار و فرمانی خوێان پێی بەجی ئەمەین، بەهۆی ئومەو ئەژین ۱ سوود ۱ بەرژمەندی
 خوێانی پێی دەست ئەخەن، رینموونیشی کردوون بۆ بەکار هێنانیان، ئەم وەلامە ی
 موسا (علیه السلام) بۆمان ئەگێڕێتەو زۆر زۆر رێک ۱ راست ۱ بەجی یە، ئەو سیفەت ۱ ناو
 نیشانە ی خوا کە لێردا باسی کرد ۱ پیشانی ۱ گەورەترین بەرھەمی خواپەتی یە، دروست
 کردنی هەموو دروست کراوی لەسەر شێوە ۱ باری تایبەتی ۱ رینموونی هەموو بۆ کار و
 فرمانی تایبەتی خوێان، کاتی چاوی سەر ۱ دل بخێتە کار بە پێی توانا بۆ سەرچ دان لەم
 بوونەومرە گەورەیدا ئەو بەرھەمە گرنگە ئەبیینی لە هەموو دروست کراوەکانی خوادا گەورە
 ۱ بچووک لە تاکە زەرەپەکەو تا گەورەترین شت، لە تەنیا سیلێکەو تا بەرزترین زیندوو کە
 ئادەمی یە، هەموو زەرەپەک لەم بوونەومرەدا دەماری زیندوویی لی ئەدات ۱ هەموو سیلێکی
 گیانیکی تیا دا یە، هەموو زیندوویەکی جولان و بزوتنەو ی هەیە، هەموو شتیکی کاری
 ئەکات ۱ هاوکاری ئەکات لەگەڵ شتەکانی تردا... ئەمانە هەموو بە تەنیا ۱ بە کۆیی کار و
 فرمان ئەکەن بە یاسایەکی تیرو تەواو کە دانراوه لە سروشتیان دا بی وەستان و بی بەرگری
 و درۆستی یەکتەر لە هیچ کات دا... هەموو شتی بە تەنیا بوونەومرێکە و خۆی بۆخۆی
 عەلەمێکە، زەرەکان و سیلەکان و پارچە و ئەندامەکانی ۱ کۆئەندامەکانی ئیش و کار ئەکەن
 ۱ هاوکاری یەکتەر ئەکەن بە گوێزە ی ئەو سروشتە ی کە لەسەری داڕێژراوه، لە سنووری رژێمە
 گشتی یەکەدا بە رێک و پێکی. هەموو شتی بە تەنیا لەم بوونەومرەدا چ جایی هەموو
 بوونەومر زانین و کۆششی ئادەمی دەستە پاچە و کول ۱ کۆلە لە ئاستی روون کردنەو ی
 هەموو سیفەت و نەخۆشی و چارەسەر و هەموو شتە تایبەتی یەکانی... پەک کەوتوووە لە
 روون کردنەو ی رووت چ جایی دروست کردنیان ۱ رینموونی یان بۆ کاروبارمان.. ئەو
 شتی کە لە سنووری توانای ئادەمی بەدەرە. بەراستی وەلامەکە ی حەزەتی موسا ئیجگار
 بەمیز بوو، وا دەرئەکەوی بە تەواوی پەکی خستبێ و دەمی بەستبێ،

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى ﴿٥١﴾ قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ شَتَّى ﴿٥٣﴾ كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَمَكُمُ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ﴿٥٤﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ شَتَّى ﴿٥٥﴾ كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَمَكُمُ

لهېر ټمه لهسېرې نه پوښت و هيچې بڼه مایه وه نه وه نه بې که قسه کې گوږی و
پرسپاری تری کرد ﴿قَالَ﴾ و ټی ﴿فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى﴾ دهی که تو نه لیت من پیغه مېرم
هوالم بدمړی نایا حال و باری گمل و تاقمه پېشووه کان چی یه له پاش مردنیان؟ نایا بڼه
کوئ روښتن؟ نایا نه وان کی یان نه پرست؟ نایا خوش بهخت و کامرانن، یان بهد بهخت و
بی بهشن؟ ﴿قَالَ﴾ موسا له وه لایمیدا فرموی: ﴿عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ﴾ زانینی نه وه لای
پرومردگارمه نووسراوه له کتیبیک دا که ﴿لَوْحَ الْمَحْفُوظِ﴾ ه، واته من بهنده یه کم وه که تو
هرچی خوا هوالم پی نه دا و ناگادارم نه کات پی ی من نایزانم، نه وهی تو پرسپاری لی
نه کهیت نادیارسی یه و غیبه جگه له خوا هیچ کهس نایزانی: ﴿لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى﴾ خوی
من هیچ شتی هله ناکات و هیچ لی ون نابی و هیچی له میر ناچی، ټینجا به بونه ی نه م
وه لاهوه هندی له بهرهمی زانین و توانین بی سنووری خوا نه خاته پیش چاوی فیرعون و
سرنجی رانه کیشی بڼه هندی له بهره و نیعمته گرنگه کانی خوا به سر ناده می یوه به
تایبه تی باسی هندی له بهرهم و بهرانه ی نه کات که له پیش چاوی فیرعون وه بڼه له
ولای پېر له فېر و پیتی میسرده، فرموی: ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾ پرومردگاری ټیمه

كەسنىڭ كە زەمى گىپراۋە بۇ ئىۋە بە جىڭگاي ئارام و ھەۋانەۋە بە وىنەي بېشكە بۇ مىندال كە
 شۈينى ئارام و ھەسەنەۋەيەتى، بەلى بەراستى زەمى بېشكەيە بۇ ئادەمى لە ھەمۇر شۈين و
 چەرخىك دا، بېشكەيەكە ۋەكو بېشكەي مىندال، ھەمۇر ئادەمى لە راستى دا مىندال و رۇلەي
 نەم زەمى يەيە، ئەيانگىرئە كۆشى خۇي و خۇراك و شىرى خۇيان نەرخوارد ئەدات و
 ئەيانئىنەي و پەرۋەردىيان ئەكات، ئامانە كراۋە بۇيان ھات و چۆ و كىشتوكال ۋەھمۇر ھۇي
 ژيان، لەسەر بارو شىۋەيەك دىروستى كىرپون شىاو و گونجاۋن لەگەل زەمى دا، شىۋەي
 بېشكەيى و ئامانەكراۋى زەمى بۇ بەرژەۋەندى ئادەمى و ژيان بەسەر بىردىنى لە ۋلاتى
 مىسردا ئاشكرا ترە لە ھەمۇر ۋلاتى تر، ئەو ۋلاتە فەر و پىت دارە كە دەشت و سارايە و ئاو
 دارە و بەجۇرىكە دانىشتۋانى بى ئەرەك و دامان ھۇي ژيان و گوزەرانىيان مەسۇكەرە و بە
 لىشاۋ دەست كەوت ئەبى، خوا بەر جۇرەي زەمى فەرەھەم مەناۋە بۇتان ﴿وَسَلِّ لَكُمْ فِيهَا
 سُبُلًا﴾ فەرەھەمى مەناۋە بۇتان لەر زەمى يەدا چەند رىنگايەك لە ئىۋان چىياكان و شىۋو
 دەشتەكان دا بۇ ئەمەي سوود و بەرەم و پىۋىستى خۇتان دەست بخەن ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
 مِّنَّا وَيَهْتَهِ خَوَارِۖه لَآئِ سَمَانِۖه نَارِۖك وَاتە باران ﴿فَأَخْرَجْنَا بِذَٰلِكَ نَبَاتٍ شَتَّىٰ﴾ ئىنجا
 بەھۇي ئەو بارانەۋە رۋاندوۋمانە و نەرمان مەناۋە لە زەمى چەند جۇرى، يان چەند نىرو مى
 يەك لەۋەي ئەۋرى كە جىياۋزىن لە تام و بۇن و رەنگ و شىۋە و قەبارەدا، لەگەل ئەۋەدا لە يەك
 زەمى دان، بە ئاۋى ئاۋ ئەدرىن! ﴿كُلُوا وَارْعَوْا أَنْفُسَكُمْ﴾ ئەو ھەمۇر شىتانەمان لە زەمى نەرمەنا
 لە كاتىك دا كە پىمان ۋەن بخۇن و ئازەل و لاخەكانتەن بىلەۋەرنىن لەۋەي رۋاندوۋمانە
 بۇتان، واتەھەندىكەمان ئامانەكردوۋەبە خۇراك و خوارەمەنى خۇتان، ھەندىكى بۇ ئازەلتەن،

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى ﴿٥٤﴾ مِنهَا خَلَقْنَكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٥٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا ءَايَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَإِنِّي ﴿٥٦﴾ قَالَ أَجِئْتَنَا لِنُخْرِجَنَّا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمْوَسَىٰ ﴿٥٧﴾

نیز نمان دان و بهره‌آمان کردن که به ایشان سهری تیکهن ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى﴾
به‌راستی لهو دروست کراوانی نیمه‌دا چند به‌لگه و نیشانه‌ی روون هه‌ن بو شو که‌سانه‌ی که
خاوه‌ن ژیرین. به‌لی به‌راستی له‌وانه‌دا نیشانه‌ی روونی زور هه‌ن له‌سر زانین و توانایی و
ده‌سه‌لاتی خوا، له‌سر ریک و پیک و به‌جی یی هه‌موو کرداری. به‌راستی هه‌موو ژیری یه‌ک
ساغ و ته‌واو بیت و بیر بکاته‌وه له‌و رژمه‌ نایابه بیگومان شو به‌لگه و نیشانه‌ نه‌بینی،
باوه‌ری به‌هین نه‌هینی به‌و فرموده‌یه که رافه‌مان کرد ﴿رَبَّنَا الَّذِي اَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى﴾
له‌پاش پیشاندانی شو هه‌موو به‌لگه و نیشانه‌ له‌سر خواجه‌تی خوا، نینجا سهرنج
راشه‌کیشی بو باوه‌ر به‌هاتی روژی دواپی و به‌کورتی به‌لگه‌یه‌کی به‌هین نه‌گه‌یه‌نی که نه‌م
هه‌موو خیرو بیری ناسمان و زه‌وی یه‌ که باس کران مه‌به‌ستی راسته‌قینه‌ نین و پشت به‌مانه
نابه‌ستری، به‌لکو پیوسته‌ بکری به‌هزی گه‌یشتن به‌خوشی و ناز و ریزی روژی دواپی،
نه‌فرموی: ﴿مِنْهَا خَلَقْنٰكُمْ﴾ له‌ زه‌وی نیه‌مان دروست کردوه. بیگومان هه‌موو له‌شی ناده‌می
له‌زه‌وی فره‌ام هاتوه، له‌و خوراکه نه‌خوات که له‌ زه‌وی دهرنه‌چیت، له‌ ناوه‌که‌ی زه‌وی
نه‌خواتوه و هواکه‌ی شو هه‌لنه‌مژی و زه‌وی بیشکه‌یه‌تی و تیای دا په‌رورده نه‌بیت ﴿وَفِيهَا
نُعِيدُكُمْ﴾ دوباره‌تان نه‌که‌ینه‌وه بو ناو زه‌وی له‌پاش مردنتان تا نه‌بنه‌وه به‌ خاک وه‌کو له
یه‌که‌م جار پیش دروست کردنتان. ﴿وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ پاش مردن و بوون به‌خاک
جاریکی تر له‌ زه‌وی دهرتان نه‌هینین، نه‌ره‌ش به‌ پیکه‌وه نانی هه‌موو پارچه و که‌ره‌سه‌کانی
له‌شتان له‌سر شیوه‌ی خوتان، نینجا گیانتان نه‌که‌ینه‌وه به‌به‌ردا وه‌کو پیش مردنتان،
به‌راستی تمنا نه‌م نایه‌ته‌ کورته‌ به‌سه‌ بو باوه‌ره‌ینان به‌ راستی و گونجاوی هاتنی روژی
دواپی، هرکه‌سی ژیری ساغ و ته‌واو بیت هیچی تری ناوی، چونکه نه‌مه‌ سی رسته‌یه
یه‌که‌م و دوه‌می به‌ پیش چاره‌وه و هیچ که‌س نی یه‌ باوه‌ری پی‌ی نه‌بی، کاتی باوه‌ری بیی
به‌مه‌ی خاک نه‌بی به‌ ناده‌می و ناده‌می دوباره‌ نه‌بیتوه به‌ خاک، کاتی نه‌م دوو باوه‌ره
هه‌بوو، نایا چون سر نه‌کرتیه‌وه له‌ راستی و گونجاوی زیندوو بوونه‌وه و دوباره
بوونه‌وی خاک به‌ ناده‌می!! ناراسته‌ کردنی نه‌م فرموده‌یه بو فیرعون و بیرخستنه‌وی

ئەمە ۋە زەھى دروست كراۋە ئىجگار رىك ۋە جى ۋە بۇ سەر شۆپ كىردن ۋە دانەۋاندنى ئەمە
لوتە بەرزەي كە بە نەقامى كىردى بە كەلە شاخ ۋە داۋاي خاۋىيەتى ئەمە، ھەروەھا ھەر
كەسىكى تر كە خۇي بە زل ۋە گەورە ئەزانى ۋە رىبازە نەقامى يەكەي فەرعەون ئەداتە بەر ئەمە
ئايەتە ئەدا بە تەوقى سەرى دا ۋە سەرى شۆپ ئەكات.

پاش باسى فەرعەون ۋە وتو وىژ ۋە لىكۆلىنەمە لەگەلىدا ئىنجا ئەفرەمى: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
ءَايَاتِنَا لَهُمْ فَكَذَّبُوا﴾ سۆيىند بەخوا ھەموو جۆرە بەلگە ۋە نىشانە روۋنەكانى خۇمان
پىشانى فەرعەون دا ۋە ئاشنامان كىرد پى ۋە يان، بەلگە ۋە نىشانە لەسەر خاۋىيەتىمان بە تاك ۋە
تەنيا، ۋەكو ئەمە ھەموو بەلگە بوۋنەمەرى يانەي كە باس كران لەمە فرەمودانەي كە ۋە لەم دا
ئاراستەي فەرعەون كران، ھەروەھا بەلگە ۋە نىشانە لەسەر پىنغەمبەرىتى موسا كە بىرىتى بوۋ
لە يەكەم جارەۋە لە موعجىزەي دار دەستەكە ۋە دەستە سىپى يەكەي كە باس كران، ئەوانەمان
ھەموو پىشان داۋ پىمان ناسى كەچى پاش ئەمە فەرعەون ھەر باۋەرى نەھىنا ۋە بە توندى مل
پىچى كىرد. ئىنجا بە دىرىژى باسى باۋەرى نەھىنان ۋە مل پىچى يەكەي ئەكات ۋە ئەفرەمى:
﴿قَالَ أَجْنُنَا لِنُخْرِجَنَّ مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمْؤُوسَى﴾ فەرعەون وتى ئايا تۆ ھاتى بۆلامان بۇ ئەمەي بە
جادو بازى خۆت دەرمان بەكەيت لە خاك ۋە ولاتەكەمان؟ بىگومان بەلگەكانى موسا(ئەلەيە
السلام) زۆر بەھىزبوۋن ۋە موعجىزەكانى ئىجگار روۋن ۋە ئاشكرا بوۋن لەبەر ئەمە فەرعەون
بەر بەرەكانى پى ئەكرەۋ وىستى بەرگىرى بكات لە دوۋبارەۋە:

۱- بە پىرو پاگەندە خەشم ۋە كىنەي خەلكى لى ھەلىسىنى بەمەي كە نىيازى خراپى ھەيە،
ئەيەۋى فەرعەون ۋە گەلەكەي لە ولاتى خۇيان دەركات ۋە ولاتەكەيان داگىر بكات ۋە
ئەيەۋى خۇي بىي بە پادشا، نىيازى چاكەي نى يە، نىيازى تەنھا رىزگار كىردنى بەنى
ئىسرائىلى يەكان نى يە، ئەۋەش بە گۆيەرى باۋى سەتم كاران لە ھەموو چەرخ ۋە
ولاتىك دا كە بەمە تەرزە پىرو پاگەندە ئەكەن لەمە كەسانەي كە بەرەستى بانكى خەلكى
ئەكەن بۇ كۆيۈنەمە لە ژىر ئالاي خوادا، خەلكى وا تى ئەگەيەنن كە ئەوانە راست
ناكەن ۋە مەبەستى تايىبەتى خۇيانيان ھەيە!

۲- بە سىحر باز ۋە جادوگەرى پىشان بدات بۇ ئەمەي خەلكى بە پىنغەمبەرى تەماشە ئەكەن
ۋە با موعجىزەكانى بە سىحر ۋە جادو دابىنىن بەمە بۆنەمە كە سىحر بازى ۋە جادوگەرى
لەم چەرخەدا لە ولاتى مىسردا باۋ بوۋە، كەۋاتە ئاسانە بەرپەرچ دانەۋەي موسا،

فَلَنَأْتِيَنَّكَ سِحْرٌ مِثْلُهُ، فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ، نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سَوًى ﴿٥٨﴾
 قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخَشِّرَ النَّاسُ صُحًى ﴿٥٩﴾ فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ﴿٦٠﴾
 قَالَ لَهُمُ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَى ﴿٦١﴾
 فَتَنَزَّعُوا أَثَرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَاسْرُوا إِلَى الْجَوَى ﴿٦٢﴾ قَالُوا إِن هَذَا لَسِحْرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ
 أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَّى ﴿٦٣﴾

ومکو وتی: ﴿فَلَنَأْتِيَنَّكَ سِحْرٌ مِثْلُهُ﴾ کمواته سویند به گمورهیی خوم ئیمهیش سیحر و
 جادویهکت بۆ بهکار ئههینین وئهی جادووهکی خوت: ﴿فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ، نَحْنُ وَلَا
 أَنْتَ﴾ کمواته کاتی دیاریی بکه له نئوان ئیمه و خوت دا کو ببینهوه تیای دا، بۆ ئه
 بهرپرچ دانموت، که نه ئیمه و نه تو لهو کاته لا نههین، ﴿مَكَانًا سَوًى﴾ واته بهلینی
 شوینیکی سارایی و تهخت بده بۆ ئهو کو بوونهوه. بۆ ئههیی ههموو چاویان تیوه بینت،
 فیرعمون به شیوهی هیز و دلنیاایی یهوه ئهو قسانهی ئهکرد، خوی وا پیشان ئهدات که پشت
 نهستوووه له سهركهوتن و زال بوون و بی ئاگا بوو لهوه که دوو چاری شهرمزاری ئهبن لهو
 روژهدا، بهلام حمزهمتی موسا (عليه السلام) بهراستی دلنیا و پشت پر بوو بهخوای لهر
 ئهوه بی باگانه بهر بهی دایهوه. ﴿قَالَ﴾ فهرموی: ﴿مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ﴾ کاتی بهلینی پی
 دراوتان روژی ئارایشت کردن و خورازاندنهموتانه، واته روژی جهننیکی بهناوبانگیان که له
 ههموو لایهکهوه خهکی بۆ ئههات و له شوینیکی دیاریی کراودا کو ئهبوونهوه ﴿وَأَنْ يُخَشِّرَ
 النَّاسُ صُحًى﴾ کاتی کو کردنهوهی خهکی له چیشهنگاودا، دیاره دیاریی کردنی ئهو روژه و
 ئهو کاته له ههموو روژمکانی تر ریک تره بۆ نههیشتنی هیچ بر و بههانهیک. له شوینی تر به
 درژی ئهگیهپرتمه که فیرعمون چی وت و چی بریاردا؟ چۆن سیحر بازمکانی کو کردمهوه؟
 چی پی کوتن؟ چۆن هانی دان؟ بهلینی چی پیدان؟ بهلام به گویرهی مبهستی شوینهکه
 لیرهدا ئهوانهی نهفرمو، بهلکو به کورتی فهرموی: ﴿فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى﴾ ئینجا
 فیرعمون له شوینی خوی ههلسا و یان خوی به خودی خوی ههلسا به فراههم هینانی
 کارمه، جادووهگرمکانی خوی کو کردمهوه که ئهیویست فیهو فیلیکیان پی فراههم بینتی بۆ

بهرگري موسا و هارون - درودی خويان لهسر بیټ - ټینجا هات بهدم وادهکوه بو نو
 شوننه دیاری کرابو، هات بهخوی و گهل و کومل و سوپایوه لهسر تهختی پاشایی
 خوی دانیشټ و به دوری دا پیاو ماقولکانی و خهلکی تریش ریزان بهست بهلای راست و
 بهلای چهپی دا، هه موو جادوگرهکانیشی بهریز لهبر دهستی دا وهستان، موسایش به
 خوی و دار دهستهکوی و هارونی برایوه هاتن - سهلامی خويان لی بیټ - ټینجا به
 گویره رهوشتی پاکی پیغه مبهریټی حهزهتی موسا ویستی له پیشهوه ناموزگاری یهکی
 جادوگرهکان بکات، لهبر نهوه ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى﴾ موسا فرموی پی یان: ﴿وَبَلِّغْهُمْ لَنَا قُرْآنَ
 عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ خوا بتانگری و هوار بوتان هیچ شتیکی درو ههلمه بهستن بو خوا و
 مهیسه پینن بهسر خوادا، بهم رهنکه نو موعجزانهی که داویتی به من، ټیوه به سحر و
 جادوی دابنن ﴿فَيَسْجُدْ سَبْغًا﴾ تا بههوی نهوه به سزایهک بهربادتان بکات و له ریشهتان
 بینن، ﴿وَقَدْ خَابَ مَنْ أَفْتَرَى﴾ بهراستی هرکس درو ههلمه بهستی بو خوا زیان دار و رهجهرو
 بووه، نهگه یشتوه به نامانچ و مبهستی خوی، کهواته لامهدهن له ریگای راست، خوتان
 دوروخه له کردهوه خراپه، با وینهی دهلهسه و پرپیاگنده چی یهکانی لهمه و پیشتان
 بهسر نهیټ، بیگومان وشه راست نهچیته دلهوه، نه دات له هندی دل، وا دهرنهکوی
 فرمودهکوی موسا کاری کردبی له دلی هندی له جادوگرهکان، بههوی نهوه دوو دل
 بووبن لهو بهر بهرکانی و نهوانه که سوور بوون لهسر کردهوی خویان به چه لهگهل
 نهوانی تر کولیینهوه و هانیان دابن به نهینی بو نههوی موسا قسه و باسهکیان نهینی
 وهکو لهم فرمودهیهوه دهرنهکوی: ﴿فَنَنْزِعُوا أَمْرَهُمْ بِينَهُمْ وَاسْرُوا الْجَوَى﴾ بههوی ناموزگاری
 یهکی موساوه جادوگرهکان نیزاع و نازاوهیان کرد له نیوان خویان دا لهباری کارهکی
 خویانهوه نهوهی به چه نهیانتو زور نهینی یان کرد تا موسا و هارون نهییستن ﴿قَالُوا﴾
 نهوانهیان که سوور بوون لهسر بهریهرهکانی نهیانتو بهوانهیان که دوو دل بوون: ﴿إِنْ هَذَا
 لَسِحْرٌ﴾ بهراستی هم دووانه جادوگرهکان، ﴿هَرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكَ مِنْ أَرْضِكَ بِسِحْرِهِمَا﴾ نهیانهوی
 دهرتان په پینن له خاک و ولاتهکتهتان و داگیری بکهن بو خویان به جادووهکیان ﴿وَيَذَّهَبَا
 بِطَرَفَيْكُمُ النَّارَ﴾ نایین و مزه بهکتهتان لاهرن که چاکترینی هه موو نایین و مزه بهیکه، نایین و
 مزه بهی خویان بچه سپینن له جیگای دا یا حوکمرانی و کاریه دهستی و سرؤکایهتی
 بهکتهتان ناهیلن و داگیری بکهن بو خویان،

فَاجْمَعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَى ﴿٦٦﴾ قَالُوا يُمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ إِمَامًا أَنْ
 تَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ﴿٦٧﴾ قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جِأَهُمْ وَعَصِيَّهُمْ يُخِيلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ إِنَّهَا تَسْعَى ﴿٦٨﴾
 فَأَوْحَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةَ مُوسَى ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا لَا تَخَفَ بَلَغَ أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿٧٠﴾ وَالْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ لَلْقَفَ مَا
 صَعُرُوا إِنَّمَا صَعُرُوا كَيْدُ سِحْرِ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَقَىٰ ﴿٧١﴾ قَالَتِ السَّحَرَةُ سُبْحًا

﴿فَاجْمَعُوا كَيْدَكُمْ﴾ ماقولنم دووانه تاوا نیازبان خراپه دهی نیومیش همووتان پیکره
 به یهک جار بریار بدن لهسر نهوهی له دهستان یهت بۆ بهرگری کردنی نم دووانه ﴿ثُمَّ أَتُوا
 صَفًّا﴾ نینجا هموو وهرنه پیشهوه ریز بهستن ﴿وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَى﴾ بیگومان نههه
 کسهی رزگار و گهیشتهوه به مههست و قامانج که سرکهوی و زال بیی لهه بهر بهرکهانیدا.
 جا وهره تهماشا که سام و مهیهتی نیمان و خواناسی و خواناسان له چ رانهیهک دایه؟
 فیرعهونی بهناوبانگ به خوی و گهل و سوپا و هموو جادوگرانی یهوه بهو بهگیر هاتبوون
 به دهستی تهنه دوو کسهی ههزاری بی دهسلات، که له تیره و کومهلیکیش بوون چهنای
 چهند سال بوو بهندهیهکی سرشوی مل کهچ بوون بۆ فیرعهون و گهلهکی به جوئی
 خاوهنی مال و سر و گیان و رۆلهیان نهبوون، کهواته نهوهی قامدار بی نهبی تهنه لهگل
 خوا بیئت و پشت هر بهو بههستی. جادوگرهکان بهو زوری یه هاتنه پیشهوه بۆ بهرگری نهو
 دوو کسه نینجا ﴿قَالُوا﴾ وتیان به موسا (علیه السلام) ﴿يُمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى﴾
 نهی موسایان تو له پیشهوه دار دهستهکمت فریده و کردهوهی خوت پیشان بده، یان نیمه
 یهکم کسه نهین که شتی خوی فریدا و کردهوهی خوی له پیشهوه نهکات، واته به
 نارمهووی خوت یهکی لهه دوو باره ههلبژیره، نم شیوهی بهکاریان هینا و پیشان نهکات که
 دنیا و پشت پهن به کاری خوینان، ههروهه نهیانهوی نهیصاف بهکار بیخن و بهراستی

بجولینموه، تمحدددا ۱۱ بمر لی برینهومیشی تیدایه، نهوان نهومیان وت ۱۱ خوابش خستی یه
 دلی موسا ۱۱ باری دووم هملبرئری ۱۱ بیگومان نهام باره چاک بوو، چونکه بی باکی موسا
 پیشان نهادات دهربارهی هر کردموهیک نهوان نهیکمن، بو نهومی نهوان چی له نهستیان
 دیت بهکاری بینن ۱۱ بیخنه پیش چاوی خهلی، ئینجا با موعجیزهی موسا دیت ۱۱
 کردموهیک نهوان له ریشه بینن و دروشم ۱۱ شوینهواریشی نهملی، چونکه بهم جوره روون
 ۱۱ ناشکرا تر نهبی سرکهوتنی موسا، لمبر نهوه ﴿قَالَ﴾ موسا فمرموی: ﴿قُلْ اَلْقُرْا﴾ نهخیر
 نهوه له پیشموه شتی خوتان فریدن، نهوانیش فری یان دا، نهو فیل و جادووهی که کردیان
 و به دیمهن شتیکی زور گهوره بوو بریتی بوو لهوه گوریس و دار نهستیکی زوریان ناماده
 کردبوو و به جیوه یان به شتی تری وینهی جیوه همنی بوویان، کاتی که فری یان داو
 گهرمی خوریان لی کهوت بهیک جار له پیش چاوی همووی کهوته شلهمان، وهکو
 نهفمرموی: ﴿فَاِذَا جِاَلْتُمْ وَعَصَيْتُمْ يَحْيٰى اِلَیْهِ مِنْ سِجْرِمُ اَنَّا نَتٰى﴾ لهگهل فریاندان نیت نهست بهجی
 بهموی جادووهیکه یانهوه وا خرایه خهالی موسا ۱۱ وا کهوته پیش چاوی که نهو گوریس ۱۱
 دار نهستانه نهجولین ۱۱ نهگهرن، ﴿اَوَجَسَ فِیْ نَفْسِهٖ خِیْفَةً مُّوسٰى﴾ بهموی نهوه موسا له نهروونی
 خوی ۱۱ نهستی کرد به مترسی یه که بهلام نهوی نهبری، نهو مترسی یهش شتیکه
 بهگوزهی سروشتی نادهمی لهکاتی روودان و بینینی شتی زور گهوره و گرنگ دا روو نهدا
 و نهو جوره خهترانه لهکاتی وادا هیچ جیگای سرسوپمان نی یه با له کهستیکی وهک
 موسایشموه بیت (علیه السلام) بیجکه لهوهش له بی باکی خوا ترساوه نهگهر یارمهتی نهدايه
 چی نهکرد؟ ئینجا خوا دلی بهمیز کرد بهمی که نهفمرموی: ﴿ثُمَّ لَا تَخَفْ﴾ سروشمان کرده
 لای موسا و پیمان وت: مترسی مهکه لهوهی خهترهت لی کرد، دل نارام و دلنیا به: ﴿ثُمَّ لَا تَخَفْ﴾
 ۱۱ چونکه بهراستی تهنها تو بهرز و سرکهوتوو و زالییت ﴿وَالَّذِیْ مَافِیْ یَمِیْنِکَ نَلَقَفْ مَا سَمِعُوْا﴾

با مەترسیت نەمیئى و ئەوئى وا لە دەستى راستت دا فەرییدە ھەرچى ئەوان کردوویانە
 قووتى ئەدات و ھەلى ئەلوشى ﴿إِنَّمَا سَعَوْا كَيْدُ سِحْرٍ﴾ چونکە ئەوئى ئەوان کردوویانە ھەر فەر
 فیللى جادوبازە، ﴿وَلَا يُلْقِي السَّاحِرُ حَيْثُ أَنْ﴾ جادو باز ناگات بە ئامانج لە ھەر کوی بووبى و لە
 ھەر جینگایە کەو ھاتبى، چونکە شتى راستى پى نى یە و بنەرتى لە سەر فەر فیلە،
 ھەزەرتى موسا بە گوێزەى فەرمانى خوا دار دەستە کەى فەریدا و بوو بە ئەژدیھایە کى
 ناھەموار و ئەو ھەموو دار دەست و گوریس و فەر فیلەى ئەوانى خوارد و ھەلى لوشین بە
 پینش چاوى ئەو ھەموو خەلکەو ھەر رۆژە روونا کەدا، دەرکەوت کە ئەوئى موسا کردى
 جادو نەبوو، بەلکەو موعجیزە یە بوو لەلایەن خواوە دەرکەوت کە موسا پیغەمبەرى خوا یە
 ﴿فَالْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا﴾ بەھۆى ئەوئەو جادوگەرەکان خزان بە روودا بە سوژدە بردنەو بۆ خوا،
 واتە شتە کە ئەوئەندە روون و گرنک و گەرە بوو ناچارى کردن و خویان پى نەگىرا کەوتن بە
 روودا لەبەر گەرانەو و تۆبە کردن بۆ لای خوا، لە سەر ئەو بەر بەرەکانى و کردەوئى خویانە،
 لەبەر گەرە یى ئەو موعجیزە کەس نەدیو! ئەگىرنەو کە سەرۆکە کەیان وتى: ئیمە
 لە ھەو پینش جادوبازیمان ئەکرد و سەر ئەکەوتین بە سەر خەلک دا بە جادو کردن، لەپاش لى
 بوونەو کەرەسە و شتەکانمان ئەما یەو، ھەى ئەگەر ئەوئى موسا کردى جادووە شتەکانى
 ئیمە چى بە سەرھات؟! پاك و بىگەردى بۆ خوا، ئەوانە گوریس و دار دەستیان فەریدا و
 بەکارھینا بۆ بەرگرى موسا لەبەر ئەوئى کافر و بى باوەر بوون کە چى ئەوئەندە پى نەچوو،
 سەریان داخست بۆ سوژدە و سوپاس بۆ خوا. ئەوانە سەر لە بەیانى کافرو جادوباز بوون،
 کە چى بۆ ئیوار بوون بە شەھید لە رێگای خوادا، چونکە ئەلین فیرەمون کوشتنى! - خوا لى
 یان رازى بىت - ئەو خوابو کردووانە سوژدەیان برد بۆ خوا و گەرانەو لە کوفر و بى باوەر،

قَالُوا يَا مَنَّا رَبِّ هَرُونَ وَمُوسَى ۖ قَالَ ءَاَمَنْتُمْ لَهُ، قَبْلَ اَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ اِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ
السِّحْرَ فَلَا قُطْعَ اَيْدِيكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبَتَكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَنَعْلَمَنَّ اَيْنَا
اَشَدُّ عَذَابًا وَاَبْقَى ۖ ﴿٧١﴾

به بی پنچ و پهنا باومری خویان دهریری بهم رهنکه ﴿تَالْوَا﴾ وتیان: ﴿يَا مَنَّا رَبِّ هَرُونَ وَمُوسَى﴾
ثعوا باومرمان هیئا به پرموردگاری هارون و موسا، ثعوان رووناکی ثیمان دلی پاک کردنمه
له چلک و چهپهلی و تاریکی کوفر، بهلام فیرعمونی ستمکاری بهد بهخت لهباتی ثعوی
شهرم بیگری له مهی خوا بی ثاپرووی کرد له پیش چاری ثعو هه مووه، کهواته هیچ نهبی به
بی دهنک بو خوی دانیشی، کهچی بی شهرمی یهکهی بهتین تر بوو، کهوته پپو پاکهنده و
ههرشه و تا پال لهو ثیماندارانه و ﴿تَال﴾ وتی پی یان: ﴿ءَاَمَنْتُمْ لَهُ، قَبْلَ اَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ﴾ ثایا ثیوه
باومرتان هیئاو مل کهچ بوون بو موسا پیش ثعوی من رام لی بی و نیزنتان بدم؟ ﴿اِنَّهُ
لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ﴾ بیگومان موسا ماموستا و گهرهتانه له جادویازی دا و
لیزاترینتانه، ثعو فیری جادویازی کردوون و ثیوه قوتابی ثعون، واته ثیوه دوو تاوانی
گهرهتان کردووه:

۱- بی بیر کردنمه و بی سر لی کردنمه و به بی ثعمی من رام لی بی ثیوه باومرتان
هیئا.

۲- ثیوه قوتابی موسان، ثعو ماموستاتانه و له ثیوان خوتان دا یهک کهوتوون لهسر
ثعوی خوتان پهک کهوتوو و دهسته پاچه بکهن به فیل بو ثعمی قسه و داوای موسا
سرکهوی: ﴿فَلَا قُطْعَ اَيْدِيكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ﴾ ماقول واتان کرد ثعوا ثعوه سویندم بیئت
که هر یهکه دهست و قاجیکی ثعبرم به جیاوازی یهکتر، واته هر یهکه راست و
چه پینکتان ثعبرم! دیاره ثعو شیوه پیس ترین شیویه، لهبر ثعوه ثعو ستمکاره
هملیبرارد ﴿وَلَا صَلْبَتَكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ﴾ هملتان ثعو اسم بهسر قهدی دار خورمادا،
ثعوش و زیاده سزادانیان ﴿وَلَنَعْلَمَنَّ اَيْنَا اَشَدُّ عَذَابًا وَاَبْقَى﴾ بیگومان نهبی بزائن من و موسا

کاممان سزای به تین تر و بهردوام تره، واته کاریکی واتان به سهر شهینم تا تی بگن که سزای من به تین تر و نه پراوه تره، بیگومان موسا (علیه السلام) بۆ سزادان نه هاتوو و سزای کهسی ندادوه، که واته یان مهبهستی لاقرتی کردن بووه به موسا یان لای وا بووه باومر هینانیاں له ترسی دار دهسته که ی بووه که بوو بهو نه ژدیها ناهه مواره، یان لای وابوو که له سزای خوای موسا ترساون، سزای خوایش نی یه به پیش چاویانه وه و نم خوی به خاوهن سزا نه زانیت، که واته با نهو سزا به تینه یان بدات تا تی بگن که سزای نم به تین تره، نهو هه ره شه ی کردی نه گهر به دی نه هینابی نهو هیچ قسه و پرسیاریک نی یه لیژده دا، نه گهر به دی هینابی وه کو هندی نه لین: نهو کاته پرسیاریک نه کری و پیویسته وه لام دانه وه ی، پرسیاره که نه مه یه: خوا به لیننی دا به موسا (علیه السلام) که خوی و شوین که وتوو هکانی زال نه بن، ده ی نهو به لیننه چون یک نه که ویت له گهل کوشتن و بریننی نهو کۆمه له ئیمانداره دا؟ وه لامی نهو پرسیاره نه مه یه:

ا- مه بهست سهرکه وتن و زال بوونیاں له بابته به لگه و موعجیزه وه، خو ناشکرایه له م رووه وه سهرکه وتن و زال بوون، نه وه تا فیرعه ون وه کو هه موو سته مکاریک هیچی بۆ نه مایه وه جگه له پپو پاگهنده و چاو و راو له خه لکی و به کار هینانی سزا و چه کی ناگرو ناسن دهرباره ی ئیماندار و خواناسان.

ب- مه بهست سهرکه وتن و زال بوونی ئایینه که یانه، ده ی خو دیاره ئایینه که یان به ته وای سهرکه وت و ئایینی دوژمن له ریشه هات.

ج- مه بهست زال بوون و سهرکه وتنی کۆمه ل و تیره ی شوین که وتوو هکانه، نه ک هه موو یه که یه که ک، ناشکرایه که کۆمه لی موسا سهرکه وت و کۆمه لی فیرعه ون به ریاد بوون، نیتر با چهند که سی له شوین که وتوو ی موسای تیدا چووبیت، وه کو له ناو هه موو ئوممه ته کان دا چهند که سی تیا چوون و پاشه رۆژی زال بوون و سهرکه وتن بۆ که لی موسلمان بوو له پاش دا.

قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِنَغْفِرَ لَنَا خَطِيئَتَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿٧٣﴾

د- زال بوونی راسته‌قینە ئیمانداران ئەمەیه: کە ئەو ئیماندارانە لەسەر رێگای راستی
خۆیان دامەزراو بن و هیچ هیزیک نەتوانی ئیمانەکیان لێ بستینی، بێگومان لەم
بارەیشەو سەرکەوتن و زال بوون هەر بۆ موسا و کۆمەڵەکەی بوو، ئەو کۆمەڵە
بەختیارە لە پێشەو کە سەری بەندەیی یان بەستبوو بۆ فیرەمۆن و نزیک کەوتنەو لە
فیرەمۆن بە گەورەترین ئامانجیان داھنا، کەچی ئیمانی راسته‌قینە وەری گیران لەو
بارە بە جوژی هیچ نرخیک بۆ فیرەمۆن نەھێشتەو لەدل ڤەرۆنیان دا، تەنانت
بەرامبەر بەو ھەپەشە سامناکە فیرەمۆنەو ﴿قَالُوا﴾ وتیان: ﴿لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ
الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا﴾ ھەرگیز ئیمە تۆ ھەلناپۆزین بەسەر ئەو موەجیزانە کە ھاتووە
بۆمان لەلایەن خواوە لەسەر دەستی موسادا، تۆ ھەلناپۆزین بەسەر ئەو کەسە کە
ئیمە لە نەبوون دروست کردووە، واتە ئەوەی بۆمان ھاتووە بەرێز و بە نرخە و خوا
گەورەتر و بلند تر، کەواتە پەشیمان نابینەو لە ئاین و باوەڕی خۆمان ڤویمان لە
ھەپەشەکەت و بییمان لە ترساندنەکەت نی یە، ﴿فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ﴾ کەواتە چی ئەکەیت
بیکە و ئەوەی ئەتەوی ڤیریاری بەدەیت ڤیریاری بەدە و بەدی بیئە.

﴿إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ چونکە ئەوەی تۆ ئارمەزووی ئەکەیت بیکەیت و ئەوەی ئەتەوی
ڤیریاری بەدەیت تەنھا لەم ژيانی ئیستادایە، بەس و ئەم ژيانەش شتیکی کەمی ڤراوەیە، ﴿إِنَّا
آمَنَّا بِرَبِّنَا لِنَغْفِرَ لَنَا خَطِيئَتَنَا﴾ بەراستی ئیمە باوەڕمان ھینا بە ڤەرۆردگاری خۆمان بۆ ئەمە
ببوری و بسپرتەو لیمان ھەموو کوفرو گوناھو تاوانمان ﴿وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ﴾ بە
تایبەتی بسپرتەو لیمان گوناھو تاوانی ئەو سیحر و جادووەی کە زۆرت لێ کردین و بە
زۆری تۆ بەکارمان ھینا دژی موسا و بۆ ڤەرگری موسا ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾ ئەجرو پاداشتی
خوا باشترە بۆ ئیمە و بەردەوام ترە یان پاداشتی چاکترە ڤۆلە ھەمیشەیی ڤەرۆرە ترە،
کەواتە گوێ رایەل و مل کەچن بۆ خواي خۆمان و باکمان نی یە ڤەپەشەیی تۆ، ئینجا خوا
نایە دلێان کە بە کورتی پاشمۆژی تاوانباران و چاکان روون بکەنەو بە شیوەی ئامۆزگاری
ئاراستە فیرەمۆنی بکەن،

إِنَّهُ مِنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿٧٦﴾ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ﴿٧٧﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ﴿٧٨﴾ وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا

وتیان: ﴿إِنَّهُ مِنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا﴾ بهراستی کاروبار نهمیه: هرکس به تاوانباری پرواته حوزوری پسروردگاری خوی، واته به کافری بمری، ﴿فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ﴾ نهمه بیگومان بو نهمه کسه دوزخ هیه و نیشتهجی نهمیت تیایدا بی برانهمه ﴿لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾ لهو دوزخهمدا نامری تا رزگاری بی له سزا و سووتان و نازی به ژیانیک که سوودیکی همی، بهلکو بهد بهختی هر نهمینی بهشی نهمه هر سزا بچمری. ﴿وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا﴾ هرکسینک به باومر و نیمانداری پرواته حوزوری خوی ﴿قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ﴾ لهکاتیک دا کردهوه چاکهکانی کردبی ﴿فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى﴾ نهمه بو نهمه کسانه هیه راه و پله و جی و شوینیک که بهرز و بلندن و ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ﴾ نهم جی و شوینه بهرزانهش بریتن له بهمهشتانی که ناماده کراون بو مانهمه و نیشتهجی ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ نهم بهمهشتانه به جورنکن که رووبارمکان هاتوچو نهمن و دین و نهمون له ژنر کوشکهکانیان دا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بهمهشتی یهکانیش نیشتهجی نهمن تیایان دا بی برانهمه هتا هتایه ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى﴾ نهمه یه پاداشتی کهسینک که خوی پاک و خاوین بکات له کوفرو گوناوه تاوان، لیردها کوتایی هینا به زنجیرهیک له بهسرهاتی موسا(علیه السلام) و لهم زنجیرهیده روونی کردهوه سرکهوتن و زال بوونی نایینی راست و عقیدهی پاک و خاوین بهسر نایینی ناپاست و باومری پوپوچ دا بهلام سرکهوتنکه تمنها له دل و دهرود دا، نینجا نهمه دست نکات به زنجیرهیک تر که سرکهوتن پیشان نهدات له واقع و روودای ژیان و جیهان دا و بیگومان سرکهوتنی دووم بهستراوه به سرکهوتنی یهکههمهوه تا یهکم به تیرو تهوای بهدی نهیهت، دووم بهدی نایهت، هلگرانی بیرو باومری راست و خامنی نایینی راست کاتی سرکهوتن به ناشکرا و به دیمهنش له ژیان و جیهان دا که له پیشهمه له دهرود دا

^۱ نهم وتاره له پیشهمه وتان هینی نیماندارمکان بووه، هلهنگری له رتوه نهمودهی خوا بیت به تعلیق لهسر

سرکهوتبن، بېگومان عهقیده و باومړی راست هر کاتې لهسر شپوه و باره راستهقینهکې
 دامهزراو جیگیر بوو له هست و دموون دا خوې پی ناگیرې و نهکویته کار و جولان،
 کارنکې وا نهکات ناشکرا بېې و دمرکوی بؤ خه لکی و خاوه و هلگرهکانې جوې نهکاتهوه
 و نهیاخاته جهنگ و ناژاوه و بربرهکانې لهگهل نهوانه دژ و دوژمن، جا لهو کاته دا خوا
 یارمته ته دات دژ و دوژمنیان سر شوې و مل کهچ و ژیر دست نهکات هرچنده به دیمه
 هیزو چهکی گهوه به دهستیانهوه بیت، خاوه و باومړو نایینی راست بی هیز و لاواز و بی
 دهسلات بن، به لام نهگر عهقیده و باومړی راست بهو جوړه له پیشهوه له دموون دا جیگیر
 و دامهزراو و سرکهوتوو نهبی، نهو کاته بېگومان دمرناکوی بؤ خه لکی و شاراوه نهبی و
 جوولانهوهی نابې و خاوه نهکې ناخاته نیش و کار و جوېی ناکاتهوه و ناخاته جهنگ و
 ناژاوه و بربرهکانې و نهگر کهوته جهنگ و ناژاوهش زور تر دوژمن و دژیان زال نهبن و
 سر نهکهن، چونکه نهو کاته نهان شایانی یارمتهی خوا نین و زورتر هیز و چهکی
 گهروهش لای دوژمنه، پیویسته عهقیده و باومړی راست لهبر بار و شپوه راستهقینهکې
 بهدی بیت له دل و دموون دا، هموو کار و تیکووشان و هلمه تیکی هلگرانی لهو عهقیده و
 باومړیهوه هملقولی، نهو کاته هلگرانی نهو عهقیده و باومړه بیم و باکیان نابې له هیز و
 چهکی دوژمن هرچند بهتین و گهوه بن، حمزه تی موسا و هارون - سهلامی خویان لی
 بیت - بهو چهکی چار نهکراوی عهقیده و باومړهوه وهستان و برامبر فیرعمون و
 کومه لهکې و نهو هموو جادوگرانهوه و هروهو جادوگرهکان بهو چهکه گهوهیه
 وهستان برامبر فیرعمون و هرپشه و تاپالی، بهموی نهوهوه عهقیده و باومړهکیان به
 تهواوی سرکهوت بهسر فیرعمون و شوین کهوتوووهکانې دا، نهان که دژې نهو عهقیده و
 نایینه راسته بوون خوا بهربادی کردن و له ریشهی هینان وهکو بومان باس نهفرموی:
 ﴿وَلَقَدْ اَوْحَيْنَا اِلٰی مُوسٰی اَنْ اَسْرِ بِعَادٍ﴾ واته سویند بهخوا سروشمان کرده لای موسا که شو
 رموی بکه به بندهکانم و به شو له میسر دهرچن بؤ نهوهی فیرعمون بهرگری نهکات،
 ﴿فَاَمْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِی الْبَحْرِ یَسًّا﴾ ینجا که گهیشته نهو دمریایهی که له رنکاتان دایه رنکای
 و شکیان بؤ فراهم بیته له دمریاکه دا، بهم رهنکه به دار دهستهکات بده له دمریاکه نهو کاته
 دوازه رنکای وشکی لی پهیدا نهبیت و هر تاقمی له دوازه تاقمهکې بهنی نیسرائیلی
 رنکایهک بداته بهر ﴿لَا تَخَفْ دُرَّکًا﴾ نهوه بکه له کاتیک دا مهترسی ناکهیت لهوهی که فیرعمون
 پیتان بگات.

وَلَا تَحْشَى ﴿٧٧﴾ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ، فَغَشِيَهُمْ مِنَ اللَّيْلِ مَا عَاشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا

هَدَى ﴿٧٩﴾ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَفْجَيْتَكُم مِّنْ عَذُوبِكُمْ وَعَدْتُكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ

﴿وَلَا تَحْشَى﴾ ناترسی که دهریاکه بتانخنکینی.. موسا پیغمبر(علیه السلام) به پی پی فرمانی خوا جولایهوه شهوی پی پی سپیدرا بر بهجی هینان، گوزهریان کرد به دهریاکهدا به ناسانی، بهلام خوا شه دهریایهی کرد به(تهپکه) بو فیرعون و لشکرهکی شه بوو ریگاکی شهانیان دایه بهر تا هموو چونه ناویهوه، نینجا خوا دهریاکی دایهوه بهسریان دا و هموی خنکاندن وکو شهفرموی: ﴿فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ﴾ نینجا فیرعون به لشکر و سربازهکانی یهوه شوینی موسا و گلهکهی کهوتن تا چوونه ناو دهریاکه ﴿فَغَشِيَهُمْ مِنَ اللَّيْلِ مَا عَاشِيَهُمْ﴾ بهموی شهروه دای بهسریان دا و دایپوشین شهوی که دایپوشین لهو دهریایه، واته شهمنده گرنگ و ناههواره باس ناکری و مهگر تهنها خوا بزانی چونه، بیگومان هیچ نیمانداریکی راستهقیینه سر ناکاتهوه شهوی که چوون شهو دهریایه له ناستی موسا و گلهکهی بهو جوړه لی هات و لایدا له رهوشت و سروشتی خوی تا شهوان گوزهریان کرد پیای دا، نینجا له ناستی فیرعون و کوملهکهی وکو خوی لی هاتوه و گهرایهوه بو سر رهوشت و سروشتی خوی ههروهها هموو موعجیزهکانی تر. بیگومان نیمانداری راستهقیینه شهزانی که توانین و دهسلاتی خوا بی سنووره، شهو خواجه که شه بوونهوهوهی سروسر کردوه له نهبوون شهو خواجه شهتوانی هه شتی لهمانه بگوپی بهمه باریک دا خوی بیهوی، شهوی که دلی نهخوشه و فام و ژیری بی هیز و لاوازه چی شهلی با بیلی؟ ههتا بلی و دهملازی بکات نهفامی خوی روون تر شهکاتهوه. خوی گهوره لیزهدا به کورتی باسهکهی بهی یهوه و هیچ باسی شهوی نهفرمو که جادوگرهکان پاش نیمان هینانیان چی یان بهسرهات؟ ههروهها لیزهدا باسی شهو بهسرهاته گرنگانهی که له ماوهی چهند سالیک دا روویدا له نیوان موسا و فیرعون دا پیش بهرچوونی موسا و گلهکهی له میسر و خنکانی فیرعون و شوین کهوتوهکانی، چونکه گپراههوهی شه سر گوزهشته به پی پی پیوستی به بو شهو مهبهستهی که سرگوزهشتهکی بو هاتوه، به گویرهی پهیههندی یهتی به مهبهستی شهو سورتهانهوه شه سرگوزهشتهکی بو هاتوه، به گویرهی پهیههندی یهتی به

مېبهستی نهو سوره تانوه ۱۱۱ سرگوزده شته کانی تېدايه، له سره متای نهم سوره توه باسما
 کرد به روونی که مېبهست له گېزاندهی به سهراتی موسا لیږدا روون کردندهی به زهیی ۱
 چاودیری خواجه به ریاری هملگرانی په یامکهی، نهو هی نهو تراوه لیږدا په یوهندی به
 مېبهسته که نهی، کهاته پیویست نی به نیمه ییش دریزه بدین و باسی شتی بکهین که
 قورنن دریزه ی پی نه داوه ۱ باسی نه کردوه، فیرعونی سته مکار تنها زیانی هر بو خوی
 نه بوو، به لکو بوو به موی گومرایی نهو هموو خه لکه ی که شوینی کهوتن، دوو چاری
 به دبختی هر دوو جیهانی کردن، لای خوی له پیشهوه لای لیذا و وتی پی یان: ﴿وَمَا أَهْدِيكَ
 إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾. و مگو لیږمش دا به توانجهوه به ریاری نهو موی: ﴿وَأَضَلَّ فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ﴾
 فیرعون گه لکه ی خوی گومرا کرد و به ریگایه ک دا بردنی که دوو چاری زیانی هر دوو
 جیهانی کردن ﴿وَمَا هَذِهِ﴾ رینمونوی نه کردن و رابری نه کردن بو ریگایه که بیانگه یمنی
 به مېبهست ۱ نامانچ لهم جیهان ۱ نه لهو جیهان. نهو هی که لیږدا شایانی باس و بیرلی
 کردندهی به نه مېه کاتی که فیرعون به هیزو سوپا که یوه په لاماری داو کهوته سر موسا ۱
 کومه له بی دسه لاتمه که ی که جگه له خوا هیچ شتیکی تریان نه بوو پشتی پی بیست، کاتی
 کار گه یشته نهو دهستی قودرتهی خوا هاته پیشهوه بهو جوړه کهس نه دیوه بهرگری کرد
 لهو کومه له نیمانداره بی هیز ۱ بی دهسته و نهو دوژمنه به هیزه ی بو به ریاد کردن، بی
 نه مېهی هیچ لمرکی بخاته سر شانی نهو نیماندارانه. به لام نهو یارمته ی و بهرگری به له
 پاش نهو بوو که نیمان و باوه ری راسته قینه به تیرو تهوای جیگیر بوو له نهروونی
 نیمانداره کان دا، به جوړی نهو نیمان و باوه ری خوی دهرخت و روو بهرووی جهور و سته م
 دهستا و نه ترسا له هره شه و تاپالی، و نه خه لته بهو هموو دسه لات و دارایی و سامان و
 جیفه ی دنیا به که به لیشاو کوپوهوه له نهو ری، نهو بوو فیرعون نه یوت پی یان: راست ۱
 چه پتان نه برم و هملتان نهواسم به سهر پهلی داردا، نهوانیش پی یان وت: چی نه کهیت بیکه،
 بریارو حوکمرانی تو تنها لهم ژیا نی نهم جیهانه دایه، لهم کاته دا خوا له سریان هاته جواب
 و نهو هی که کردی، کهاته نیمانداران تا نه گمنه نهو راده و پله بهرزه شایانی نهو نابن خوا
 بهو جوړه له سریان بکاته به دهست و زوری خوی و لهم باره یشهوه هرکات گه یشته نهو
 رانه یه بنگومان خوا یارمته ی یان نه دات ۱ دهستی قودرته یان بو نه خاته کار بو وینه: نهو
 گله هر نهو گله بوون که چند سال لهوه و پیش به سهر شوپی سزا نه دران ۱ کوپه کانیا ن
 سر نه برین و نافرده تانیا ن نه یشته نهو بو ریسوایی ۱ کاره که ری، چند ها سال بهو جوړه

جەور ۋە سەمەيان لەگەڵ ئەكرائە خاوەنش یارمەتی ئەندەدان ۋە مۆلەتی سەمەكارى ئەدا بەسەریانەوه، چونكە سەمە لى كراوەكان دى ۋە دەروونىيان پەر بوو لە سام ۋە ترس لە زالم ۋە سەمەكار ۋە مل كەچ ۋە سەر شوپەر بوون بۆيان ۋە ئەو ئىيمان ۋە باوەڕەيان نەبوو كە باس كرا ۋە لەمە وپاش بۆيان پەيدا بوو، بەلام ئەوەبوو كە لەپاش دا ئەو ئىيمان ۋە باوەڕەيان بۆ فەرەمە هات ۋە ئەو بىم ۋە ترسەيان ئەسا ۋە گۆپا بە بىم ۋە ترس لە خوا، لەو كاتەدا ئەوەى بۆ كردن كە كەردى، كەواتە با ئىمانداران بە تايبەتی ئەوانەى كە رابەرن ۋە رىنموونى ئەكەن بۆ رىنگاى خوا با هەموو بزانن چ كاتى كاتى چاوەڕوانى یارمەتى دانى خوايە بۆيان؟ با هەموو بزانن كە هەر گەل ۋە كۆمەڵەىكىمان بىنى بەرژىر بارى سزا ۋە جەور ۋە سەمەوه ماوەيەكى دوور ۋە درىژ بى ئەمەى خوا دەروونىيان لى بكاتەوه با هەموو بزانن كە سووچى خۆيانە ۋە هۆى دەردى خۆيان لای خۆيانە، دەرمان ۋە چارەسەرى خۆيان بە خۆيان ئەكرى ۋەكو باس كرا... ئىنجا لەناو سىبەر ۋە سەمەندى خۆشى ۋە یارمەتى دانى خوا ۋە رزگار كردنى (بەنى ئىسرائىل) لە فەرەمە ۋە بەرپاد كردنى خۆى ۋە گەلەكەى، لەم كاتە خۆشەدا رووى فەرەمە ئەكاتە رزگار كراوەكان بە تەمى ۋە ئامۆزگارى يان ۋە بىر خستەنەوهى ئەو بەمەرە ۋە چاكەى كە خوا لەگەلى كردن، ئەياتر سىنى ئەوهى خۆيان لەبەر بچیتەرە ۋە سەرگەشى بكەن ۋە ياخى ببن لە خوا ۋە ئەو چەكەى كە پىى سەرگەوتن لە خۆيانى بكەنەوه: چاكەى گرنگيان بىر ئەخاتەوه:

۱- ئەفەر موى: ﴿يٰۤاَيُّهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَنۡزَلۡنَاكَ مِنۡ عَدۡوِكَ﴾ ئەى ئەوەكانى ئىسرائىل بەراستى رزگارمان كردن لە دوژمنەكەتان، ئەو دوژمنەى كە بە چەند جۆر ۋە شىوە سزای ئەدان، بە پىش چاوى خۆيانەوه خنكاندنى لە دەريادا.

۲- ﴿وَوَاعَدۡنَاكَ بِجَانِبِ آلۡفُرَّاءِ الْيَمۡنِ﴾ لەپاش خنكاندنى فەرەمە ۋە كۆمەڵەكەى، وادە ۋە بەلێنمان دا پىتان بە هاتنى موسا بۆلاى راستى شاخى (طور) بۆ ئاردنە خوارەوهى تەورات بۆ سەرى، بۆ موناجات ۋە بىستن ۋە گوێ گرتنى لە فەرەمەى خوا، لەبارەى ئەو عەقىدە ۋە شەرىعەتى كە ئاردى بۆى، بۆ ئەمەى ئەو گەلە رەفتارى پى بكەن ۋە نۆبە ۋە دەورى خۆيانى پى ببینن لە ولاتى بە فەرى پاك ۋە خاوينى شام دا لەپاش دەرچوونىيان لەمیسر، يان بەلێن ۋە وادەمان پىدان بەهۆى موساوه بە هاتنتان لەگەل موسادا بۆ ئەو شوێنە بۆ ئەمەى بە دیارەوه بن كاتى خوا قسە لەگەل موسادا ئەكات ۋە ئىوەيش بىبىستن.

وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلَوى ﴿٨٠﴾ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِىْ

وَمَن يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِىْ فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٨١﴾ وَإِى لِنَفَارٍ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ أَهْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾

﴿ وَمَا أَعْجَلَك عَنْ قَوْمِكَ يَمُوسَىٰ ﴾ ﴿٨٣﴾

۳- ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلَوى﴾ بارانندمان به سمرتان دا گهز و پهله و مری شه لاله کاتى که

نه سپړانده لهو دهشت و بیا بانه دا که پښى نهوترى خاک و زموى «ثنيه»، ﴿كُلُوا مِن

طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾، واته پيمان وتن: بخون نهو روى په پاک و حال لانهى که پيمان دا ون

﴿وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ﴾ له سنوور دهره چن و زياته رموى مهکن لهو رنق و روى په پاک و

حال لى مندها، بهم رهنکه هملنه سن به سوپاس و به فېر و بى جى نيسران تيدا بکن و

که شخه بکن و خوتان لى بگوپى يان به کارى بينن له گونا هو تاوان دا، يان بهرگرى

نهو مافانه بکن که نهکوړته سر شانتان بهموى نهو رنق و روى يهوه، ﴿فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ

غَضَبِىْ﴾ تا بهموى نهوه قارو خه شمی من بيته سمرتان و پښوېست ببى و بنوسى

پيتانهوه ﴿وَمَن يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِىْ فَقَدْ هَوَىٰ﴾ هرکسى قار و خه شمی من بيته سمرى و

بکوى به سمرى دا بېگومان نهو کهسه نهکوړته ناو ښاگرو چالى به هيلاک دا چوون،

نينجا له گهل نهو ترساندن و هره شه دا قاپى توبه و گېرانه موى واز کړدوه و

کړدويه تى يهوه له تاوانباران، نه فرموى: ﴿وَإِى لِنَفَارٍ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ أَهْتَدَىٰ﴾

بهراستى من زور لى بوردوم له هر کسى که لهم جيهانه دا گېرايېتهوه و توبه ي کړبى

له کوفرو بت پهرستی و باوه‌ری هینابی بهو شتانه‌ی پنیویسته باوه‌ر پی یان و
کرده‌وی چاکی به‌جی هینابی، ئینجا پاش نه‌وه دامه‌زراو و به‌رده‌وام بووبی له‌سەر
نه‌وه‌ی باس کرا، خوی گه‌وره به‌لینی دابوو به‌هه‌زه‌تی موسا که پاش چل روژ
به‌واته‌وه بو شاخی (طور) بو وهرگرتنی ته‌ورات و فه‌رمانی خوا نه‌ویش هات و
سه‌رکه‌وت بو سه‌ر شاخه‌که بو شوینی تایبه‌تی دیاری‌ی کراو و هاروونی برای دانا
به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه له‌باتی خوی و به‌جی هینشتن. موسا (علیه السلام) سوژی مونا‌جاتی
خوا لی یدا و به‌ په‌له روژی، له‌پاش نه‌و یه‌کی له‌ گه‌له‌که‌ی که ناوی (سامیری) بوو
خه‌لکه‌که‌ی گومرا کرد و کردنی به‌ گوێزه‌که پهرست، ژماره‌یه‌کی زور که‌میان نه‌بی و
موسا بی ناگایه له‌و به‌سه‌ره‌اته ناره‌وا، کاتی گه‌یشه‌ شوینی خوی له‌سه‌ر شاخه‌که
خوا ناگاداری کرد به‌سه‌ری دا به‌م جوژه بو‌مان باس نه‌فه‌رموی: ﴿وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ
يٰمُوسَى﴾ خوا پنی فه‌رمو: نه‌ی موسا ئایا چی یه‌ په‌له‌ی پی کردی له‌گه‌له‌که‌ت و چی
پالی پیوه‌نایت له‌وه‌ی پیش که‌وتی لی یان؟ نه‌مه پرسیاره له‌هوی په‌له کردن و بی‌زاری
و ناره‌زایی پیشان نه‌دات دهریاره‌ی نه‌و په‌له کردنه، چونکه په‌له کردن له‌خوی دا
شتیکی بی‌زراوه، به‌ تایبه‌تی لی‌ره‌دا پیشانی نه‌دا که موسا دهریه‌ستی گه‌له‌که‌ی نی یه
و گوئی نی یه لی یان و خوی به‌زل و گه‌وره سه‌یر نه‌کات، جا له‌به‌ر نه‌وه موسا
وه‌لامی هه‌ردوو شته‌که‌ی دایه‌وه، وه‌لامی بی‌زاری یه‌که‌ی پیش خست، چونکه نه‌وه
گرنگ تره.

قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٦﴾ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ

السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا

﴿قَالَ﴾ موسا فرموی: ﴿هُم أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي﴾ گله‌ک‌م نه‌وانه‌ن وان به‌دوام‌وه و نزیکن لی‌مه‌وه، من که‌می لی یان پینش که‌وتووم ﴿وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ﴾ من په‌لم کرد بؤ‌لای تو نه‌ی په‌روهر دگارم بؤ نه‌می لی‌م رازی بیت، چونکه په‌له کردن له گوی رای‌ملی و فرمان به‌ریدا هو‌ی ره‌زامه‌ندی یه. ﴿قَالَ﴾ خوا فرموی: ﴿إِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ﴾ ده‌سا به‌پرستی له‌پاش تو نی‌مه گله‌که‌تمان تاقی کرده‌وه، یان دوو‌چاری گوم‌پایی مان کردن به‌گویره‌که په‌رستی ﴿وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ﴾ سامیری گوم‌پای کردن و بانگی کردن بؤ گویره‌که په‌رستی و هانی دان له‌سیری. نه‌وانه نه‌و کؤ‌مه‌له بوون که هارونی به‌سهر‌وه دانان و خو‌ی به‌جئی هیشتن، نه‌لین: ش‌هش س‌هد هزار که‌س بوون ج‌گه له دوا‌زده هزاریان ئی‌تر ه‌ه‌مووی که‌وته شویننی نه‌و سامیری یه، به‌لی موسا (علیه السلام) په‌له‌ی کردو ویستی که ته‌می و به‌رنامه وهرگری له‌خوا که ژبانی تازه‌ی گله‌که‌ی له‌س‌هر دارینژی له‌پاش نه‌وه‌ی رزگاری کردن له به‌نده‌یی و س‌هر شو‌پی... ویستی س‌هر له نو‌ی ئاده‌میتیان به‌روینیت‌وه له‌پاش وشک بوون و فه‌وتانی له‌ژیر سایه‌ی دوو‌که‌لی ره‌شی بت په‌رستی فیر‌عه‌ونیتی دا، به‌لام به‌نده‌یی و ژیر ده‌سته‌یی کاری لی کردبوون می‌زاج و س‌روش‌تی شی‌واندبوون، بت په‌رستی فام و هو‌ش و ژیری بی هی‌ز و لا‌واز کردبوون به‌هو‌ی نه‌وه‌وه که چاویان له موسا به‌را فری‌وو‌یان خ‌وارد به‌ قسه‌ی سامیری و موسا بی ئا‌گا بوو له‌و به‌س‌هراته ناپ‌ه‌وا تا خوا ه‌والی پیندا ﴿فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا﴾ ئینجا پاش دوا‌هاتنی ماوه‌ی دیاری کر‌او و وهرگرتنی ته‌ورات موسا که‌پرایه‌وه بؤ‌لای گله‌که‌ی به‌قارو خ‌ه‌شم‌وه له‌گله‌که‌ی و به‌داخ و دل غه‌مگیننی یه‌وه به‌هو‌ی نه‌و کرده‌وه ناپ‌ه‌وا و نه‌و تا‌وانه گه‌وره‌یه‌ی کردبوویان،

له ئین و عه‌باس‌وه نه‌گتیرنه‌وه که سامیری پیاو‌یک بووه له گه‌ئیکی گا په‌رست له‌پاش دا جوو بؤ میسر و به‌دیمه‌ن نایینی به‌نی ئیس‌رائیلی وهرگرت، به‌لام له دل‌وه گا په‌رستی ه‌ر ما‌بوو، ه‌ندئ نه‌لین له تاقمی فیر‌عه‌ون بووه، ه‌ندئ تر نه‌لین ه‌ر له گه‌لی به‌نی ئیس‌رائیل و له تیره‌ی سامیره‌یه.

قَالَ يَفْقَوْمَ اَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا اَفَطَالَ عَلَيْكُمْ اَلْعَهْدُ اَمْ اَرَدْتُمْ اَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَاَخْلَقْتُمْ مَّرْعِدِي ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَا اَخْلَقْنَا مَرْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمِلْنَا اَوْزَارًا مِّنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ اَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾ فَاَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ

گهرايهوه بؤ لايان بهو رق و داخوه پرسيارى لى کردن ﴿قَالَ﴾ وتى: ﴿يَفْقَوْمَ اَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا﴾ نهى گهلهكم ثايا پهروردگار تان بهلینى پى نهدان به بهلینىكى راست و شیرین؟ واته بهلینى پیدان به ناردنى کتیبى تهورات که رینموونى و رابهرى نهکات بؤ شمریعتى راستى خوا، بهلینى پیدان به لى بوردن و پاداشتى گهوه له رۆزى دوايى دا و بهلینى پیدان که نهبن بهخاوهنى ولآتى ستمکارمکان و شاد نهبن به جینکا و شوینى نهوان، بهو جوړه بهلینى پیدان، هیچ رنگاتان نى په ددانى پيدا نهننن، کهواته چوڼ لاتان دا لهخوا پهرستى؟ ﴿اَفَطَالَ عَلَيْكُمْ اَلْعَهْدُ﴾ ثايا خوا بهلینى پیدان و ئینجا ماوه و کاتى درنژ بهسرتان دا تنپهرى تا بهموى نهوهوه بهلینهکه تان لهبر چووبى؟ ﴿اَمْ اَرَدْتُمْ اَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾ يان ویستتان که قارو خهشمینى بهتین بیته سرتان لهلایه پهروردگار تانهوه؟ واته يان لهسرتان بوو، بهلام ویستتان بهدهستى نهنقصست کارى بکن که هوى اقرو خهشمى خوا بیت لیتان؟ ﴿فَاَخْلَقْتُمْ مَّرْعِدِي﴾ بهموى نهوهوه نهو بهلینهى داتان به من نهتانبرده سر و پیچوهانوى جولانهوه و ئیوه بهلین و پهیمان تان دا به من که دامهز او بن لهسر خواپهرستى و بهردهوام بن لهسر ئیمان و باوهرى خو تان و نهگورین لهم ماوهدا که من بهجیتان نههینم؟ ئینجا نهوانیش دهستیان کرد به عوزر هینانهوه، بهلام عوزر که بیان تاوانهکى پینه پهرو نهکردن. بهلکو روونى نهکردهوه که نهو کۆمهله بهموى بهندهیى و ژیر دهستیهى یهوه سروشتى نادهمینى يان تیک چوو بوو، هوش و ژیرى يان لهبر و لاواز بوو ﴿قَالُوا﴾ وتیان: ﴿مَا اَخْلَقْنَا مَرْعِدَكَ بِمَلِكِنَا﴾ ئیمه بهلین و پهیمانهکى تۆمان نهشکاند به نارمزو و دهسهلاتى خو مان، بهلکو سامیرى زورى پى هیناین و راو ژیرى لهدهست سهندین و نهو سرى لى تیک داین و خهله تان دینى. مه بهستیان له شیوهى خهله تان دنه که نه مهیه: نهم کۆمهله خشل و زیمهرىكى زور و فراوانیان دست کهوتبوو لهلایه گهلهکى فیرعونهوه نیت لى يان

خواستبوون له پيش خنکانيان دا بهناوی جهژن و شادی يهوه و ئينجا نهوان هاتن بهدوايان
 دا و خنکان لهناو دهریاکدا و نهمانيش له پيشهوه به خشلهکانهوه پهرينهوه، يان لهپاش
 خنکانيان ناوی دهریاکه خشلی خنکاوهکانی دایه لاو نهمانيش هلیان گرت، بههر جوړ
 ببی نهوه ههوهو خشل و زیوهرهیان درابوو بهسهردا هلی گرن تا دوايي، ئينجا که حزرهتی
 موسا رویشته بو شاخی (طور) و زوری پیچوو نهوه سامیری یه پیی وتن: نهوهی وا به نهوه
 حهرامه بههوی نهوهوه موسا دواکهوت و نههاتهوه، کهواته توپی ده، نهوانيش به گوی یان
 کرد، ئينجا نهوه سامیری یه زهرهنگر بوو لهو خشلانه شیوهی گویرهکه یهکی بو داپرژان رنک
 وهکو گویرهکه نیت نهیقوژان و دهنگی لیوه نههات، وهکو دهنگی گویرهکه که نیت نایا
 گیانیشی تی کهوتبی به فرمانی خوا بههوی نهوه خو لهی که کاتی خو سامیری هلی
 گرتبوو له جیگا پیی جویرهئیل، یان له جی پیی ولاغهکهی، وهکو هندی لهسر نهوه،
 یان هر له شیکی بی گیان بووبی و بهلام سامیری فیلیکی فراهمه هینابی لهو شتهدا، کون و
 کهله بهرنکی تی کردبی که با بچی بهناوی دا و نهوه دهنگی لی پیدا بووبی وهکو هندی تر
 نهلین؟ بههر جوړ بووبی نهوشتهی بو داپرشتن ئينجا خهله تاندنی بهمه که نهوه شته خواجه و
 بیهرستن!!! پهنا بهخوا نهوه نهفامانهش چونکه بندهیی نارهوا و دهق گرتن به بت پرستی
 یهوه میشکی تیک دابوون، ههله تان بهو شته پرو پووجه، ئينجا با لهسر رووناکي نهوه
 باسه که کرا بگه پرینهوه بو تهفسیر و رافهی قورشان که به کورتی نهوه مه بهسته پيشان
 نهواته وتیان: نیمه به نارهموو و دهسه لاتی خو مان بهلین و پهیمان که مان نهشکاند و
 پنچهوانه ی نهجولاینهوه ﴿وَلَكِنْ آمَلْنَا أَنْزَارًا مِنْ رَبِّهِ الْقَوْمِ فَقَدَفْتَهَا﴾ بهکو نیمه چند کول و باری
 له خشل و زیوهری (قیبتي یهکان) درابوو بهسهرمان دا، ئينجا فریمان دا، چونکه حهرام بوو و
 سامیری وهری گرتنه لای خو، ﴿فَكَذَّبَكَ الْقَائِرَةُ﴾ بهو جوړه سامیریش نهوهی پیی بوو
 توپی دا ﴿فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِبْلَاجًا لَهُ خُور﴾ ئينجا سامیری لهو خشله تواوانه شیوه
 گویرهکه یهکی بو داپرژان له قالب دا، بوی دهرهینان که له شیکی بی گیان دوو دهنگ و
 هوره یهکی ههبوو وهکو هینی گویرهکه، بههوی نهوهوه به فنیکی سهیر دروستی کردبوو و
 چند کون و بوری یهکی لی ههلهخت، ئينجا کاتی با لی ی نهوا و نهوویی بهو کون و بوری
 یانهدا، نهوه دهنگی لی پیدا نهوو، یان به فرمان و خواهیشی خوا بوو به له شیکی گوشت
 و خوین: بههوی نهوه مشته خو لهی کردی بهسهری دا وهکو لهپاش دا باسی نهکین.

فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ
ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي

وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿٩٠﴾

سامیری نهو شتهی بۆ دروست کردن و ﴿فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى فَنَسِيَ﴾ نینجا شوین
کهوتوهکانی لهگهل بینی یان لهتاو خوڤان دا وتیان: ئەمەیه خوای ئیوه و خوای موسا،
کهواته موسا لهبیری چوو و بێ ئاگایه که چوو بۆ شاخی (طور) بهدوای دا نهگهڕی.
بهراستی نهو ئهوپهڕی کهوتنه و نهفامی و نهزانی یه، لهپاش نهو ههموو بهلگه و
موعجیزه کهوتنه موسا نیشانی دان، بهو جوژه کهس نهدیوه بزگاری کردن لهو دوژمنه بێ
بهزهیی یه، لهپاش بینی نهو ههموو بههره و بهرهمه نایابهی بهزهیی و دهمهلاتی خوا،
پاش نهوانه ههموو نهو نهفامانه دهریارهی نهو پیغهمبهره کهوتیه نهو نهو شرم و بهد
گومان بوون و بهو شته پڕهپوچه ههلهتانه تا رادهیهک بهیاریان دا بهخوای خوڤان!!
﴿أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ ئایا نهوانه نهیانزانی که نهو شتهی سامیری
هیچ وته و وتاریکیان ئاراسته ناکات و وهلامیان ناداتهوه و خاوهنی هیچ زیان و سوودی نی
یه بۆ نهوان؟ نهوهمان نهزانی، بهچاوی خوڤان نهیانبینی که نهو شته بهو جوژهیه، کهواته
چوێ نهو نهو نهفام و نهزان بوون نهیانکرد به خوای خوڤان!! بیجگه لهوهش که شتهکه
نهو نهو روون و ئاشکرا بوو ﴿وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ﴾ سویند بهخوا لهپیش کهپانهوی
موسا بۆلایان هارون ئامۆزگاری کردن و پێی وتن ﴿يَقَوْمُ﴾ نهی گهل و کۆمهلهکم ﴿إِنَّمَا
فُتِنْتُمْ بِهِ﴾ ئەم بهسهرهاتی ئیوه هیچ شتی تر نی یه بیجگه لهوهی که ئیوه گومرا کراون
بههوی نهو گوێرهکهوه، یان هیچ شتی تر نی یه جگه لهوهی تاکی کراونهتهوه بهو شته تا
دهرکهوی ئایا کی دامهزراوه لهسهر رینگای راستی خوا و کی لانهوات؟ کهواته وریای خوڤان
بن و گومرا مهبن. ﴿وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ﴾ بهراستی خوای پهرووردگاری ئیوه تهنیا کهسێکه
کهخاوهنی بهزهیی فراوانه ﴿فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي﴾ کهواته شوینی من بکهمن و گوێ رایهلی
فهرمانی من بن له دامهزراوی دا لهسهر ئایینی راستی خوڤان و پهڕستنی خوا به تاک و
تهنیاپی. هارون پیغهمبهر (علیه السلام) که به تایبهتی جیگرو جینهشینی موسا بووه،
پهیمانیان دابوو که فهрман بهر و گوێ رایهلی بن، بهو شیوه شیرینه ئامۆزگاری کردن،

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَنكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ﴿١١﴾ قَالَ يَهْرُونَ مَامَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿١٢﴾ أَلَا تَتَّبِعُنِي أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿١٣﴾ قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحَيِّ وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿١٤﴾

به‌لام نه‌وانه سروشتی ناهمه‌یتی یان تیک چور بوو له‌باتی گوی رایملی و گه‌رانمه‌ه هیج گوی یان بو نه‌گرت و ﴿قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَنكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ﴾ و تیان: هرگز لا ناهمین نه‌مینینه‌وه له‌سر نه‌وهی نه‌پهرستین هه‌تا موسا نه‌گه‌ریتمه‌وه بۆلامان، مبه‌ستیان بیانوی بی جی و لاری بوو، نه‌گه‌ر نا شته‌که ناشکرا بوو و هاتنه‌وهی موسای بۆچی بوو؟ موسا(علیه السلام) به‌خه‌شم و داخه‌وه گه‌رایه‌وه و که چاری که‌وت به‌ر کۆمه‌له به‌ر جوړه‌یان به‌سر هاتبوو له‌ داخ دا خوی بو نه‌گیرا و نه‌وهی له‌سر و ریشی هارون و رایکیشا بۆلای خوی ﴿قَالَ﴾ پسی و ت: ﴿يَهْرُونَ مَامَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا﴾ * أَلَا تَتَّبِعُنِي ﴿ نه‌ی هارون کاتی دیت نه‌مانه گومپا بوون نایا چی به‌رگری کردی له‌مه‌ی په‌یره‌وی من بکه‌یت له‌ خه‌شم و قار گرتن له‌سر خوا و به‌رگری و جه‌نگاندن له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی لایاندا له‌ پهرستنی خوا؟ واته نه‌ئبوو هه‌روا بی نه‌گ بیت لی یان و وازیان لی بی‌نی، یان چی به‌رگری کردی له‌وه‌ی شوینی من بکه‌وتیقایه و به‌اتیقایه بۆلای من له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی لایان نه‌دابوو له‌ ریگای خوا، نه‌وانه‌ت به‌جی به‌نیشتایه که که‌وته شوینی سامیری؟ واته نه‌و به‌جی هیشتنه‌ت چاک بوو، چونکه نیشه‌نه‌ئبوو له‌سر زیاده بینزاری و قار و خه‌شمی زور به‌تینت، له‌وانه بوو ببوایه به‌هوی کۆتایی مینانیان و گه‌رانمه‌ه‌یان بۆلای خوا، نه‌وه باشتی کاری لی نه‌کردن، ﴿أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي﴾ نایا سرپنجیت کرد له‌ فرمانی من؟ واته من که رویشتم فرمانم دا که هیج شتی نه‌قومی، ماوه نه‌ده‌یت هیج کس هیج شتی بقومینی، من ویستم که به‌تین و ره‌ق بیت له‌کاروباری نایین دا

و پاریزمر بیت لهسر تاین و من وتم جیگری من بکه لهناو ئەم گەلەدا و وەکو من رامیاری
 بکه، کهواته نەئەبوو سەرپینچیت بکردایه و پینچەوانه رفتارت بکردایه. ئینجا هارون که
 لهسر خۆ و به نارام تر بوو، به نەرمی وەلامی دایەوه و ویستی له رێوه ئەهوهنی بکاتهوه،
 ئینجا وەلامی گلهیی یهکهی بداتهوه، لهبەر ئەوه بانگی لی کرد به سۆز و بهزهیی برایهتی به
 تایبهتی برایهتی لهلایەن دایکهوه که کانی سۆز و بهزهیی یهوه ﴿قَالَ﴾ فرموی ﴿بِسْمِ﴾
 ئەهی کوپی دایکم ﴿لَا تَأْخُذْ بِلِحَافِي وَلَا بِرَأْسِي﴾ مەنەوه له ریشم و لەمووی سەرم، واتە چونکه من
 سەرپینچیم نەکردوو و سووچینکم نەبووه و لام وابوو گوێ رایەلی تۆ لەوهدا بوو که من
 کردوومه ﴿إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي﴾ چونکه ئەگەر من جەنگم
 بکردایه به ئیماندارەکان لەگەڵ گومراکان دا یان خۆمان جوێ بکردایهتەوه و بهاتینایه بۆلات
 ئەو کاته بنی ئیسرائیلی یهکان ئەبوون به دوو تاقم و منیش بهراستی مەترسیم کرد که تۆ
 هاتیتەوه پێم بلێیت: تۆ بەنی ئیسرائیلی یهکانت بەش بەش کرد و پچڕیتن له یهک و
 پاریزمری قسه و فرمانی منت نەکرد که پێم وتی جینشیننی من به لهناو گەلەکم دا و
 یهکیان بخه و ئیسلاحيان بکه و ماوه مەده هیچ شتێک روو بدات لهناویان دا، کهواته گوێ
 رایەلی لهمه‌دا بوو که من کردوومه، ئینجا موسا رق و خەشمه‌که‌ی ئاراسته‌ی سامیری کرد
 که کان و هۆی تاوانه‌که‌ بوو، له یه‌که‌م جارەوه رووی نەکرده ئەم، چونکه لێپرسراوی گەلەکه
 بریتی بوو له هارون، شوانه‌که‌یان ئەم بوو، ئەبوايه ماوه‌ی نه‌دایه گورگ و دڕنده زیانیان پێ
 یان بگه‌ياندايه، کهواته ئەبێ پرسیار له شوانه‌که‌یان بکات ئینجا که دەرکه‌وت سووچی
 نەبووه ئەوا کو‌تایی لهو هی‌نا و رووی کرده سامیری تاوانبار،

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَسْمِيرُ ﴿١٥﴾ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ

الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿١٦﴾

﴿قَالَ﴾ پئی فرمو: ﴿فَمَا خَطْبُكَ يَسْمِيرُ﴾ ئینجا نهی تو هم کاره ناهمواره چی بوو کردت؟ دنگ و باسی تو چی بوو لهم کاره دا؟ ﴿قَالَ﴾ سامیری وتی: ﴿بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ﴾ شتیکم زانی که خه لکه که نه یان زانی، شتیکم بینن نهوان نه یان بینن، نهویش نهه بوو کاتی جویره نیل هات به دواي تو دا که بچی بو شاخی (طور) من بینیم له سر نهوه شیوهی که هاته خواره وه، جینکا پئی خوی یان و لاخه کهی دهست به جی گیای لی نهروا و سهوز نه بوو، منیش زانیم نهوه شتیکی زور گرنگه، ﴿فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ﴾ ئینجا منیش پری مشتیکم هه لگرت له جی پئی نهو فرشته نیراوه، یان جی پئی و لاخه کهی ﴿فَنَبَذْتُهَا﴾ ئینجا فریم دایه ناو نهو خشله تواوه به هوئی نهوه وه نهو شیوهیه پهیدا بوو، یان پاش نهوه خشله تواوه کانم کرد به ناو سکی دا به هوئی نهوه وه گیانی تی هات و نهو دنگه ی لیوه هاتا ﴿وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي﴾ بهو جوړه نهفسم شته کهی بو رازاند بوو موه و شیرینی کرد له دلم دا... به کورتی: به نارمزوو و هوای نهفسی خوم نهوم کرد و هیچ به لگه و نیشانه یه کم به دهسته وه نه بوو له سر راستی نهوه ی به سر نهو خه لکه کم هیئا. ئینجا توله و هه لوئستی موسا (علیه السلام) بهرامبر خوی و بته کهی نهو بوو:

ا- بهرکردنی سامیری و ههتا ماوه له ناو گهل و کوهل دا نه کس نزکی بکهوئته وه و نه نزکی کس بکهوئته وه و جاپی گوناوه پیسی بو بدری که نهوش یه کی بوو له توله ی تاوان له شریعتی موسادا، نه گیرنه وه که خوا کاریکی وای کرد هه رکس لی ی بکهوتایه یان بکهوتایه له هه رکس ههردولا دوو چاری (تاوتی) نه بوون له بر نهوه داوای نه کرد که کس لی ی نه کهوی و نزکی کس نه بیته وه.

ب- له پاش نهوه کاروباری حواله ی خوا کرد بو رژی چی لی نهکات خوی نه زانی.

ج- سوتاندنی بته کهی و کردنی به توژ و رشتن و کردنی به ناو دهریادا و کو تو می بچینی.

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسٌ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ، وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿١٧﴾ إِنَّكَ إِلَهِهُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٨﴾ كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿١٩﴾

نومو بو موسا (عليه السلام) و مكو قورئان نه فرموي: ﴿ قَالَ ﴾ موسا وتي به ساميري: ﴿ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسٌ ﴾ ماقوول نهو تاوانست كسدووه بېزو و دهرچو له ناومان به دهر كراوي نه تيكلې كس بكهيت و نه كس تيكليت بكات، چونكه تو تا ماوي لهم ژيانه دا هر كست بيني بو تو هر نه مه هيه بلييت: نه كسم لي كوي و نه له كس نه كهم، لهم جيهانه دا نهو توله ته، ﴿ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ ﴾ بېگومان سويند و كاتيكت هيه بلييت پي دراوه له روژي دوايي دا هرگيز لي ي دوانا خريعت و خوا به دي نه مينې له پاش تولي هم جيهانه ت ﴿ وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا ﴾ بېوانه بو بته پرستراوه كات كه دامه زراو و بهر دواوم بوويت له سر پرستني، تماشاي بكه بزانه چي لي نه كهين؟! ﴿ لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴾ سويند به خوا به ناگر چاك نهيسوتيفين تا نه بي به خوله ميش، ئينجا خوله ميشه كي نهو شينين به ناو دهر يادا به جوړي هيچ دروشميشي نه مينې و هيچي دهستي كس نه كويتموه. پاش نهو بهو جوړه داي له باوهري ناراستي پرې پوچ ئينجا جاري دا و باوهري ريك و راستي روون كردهو، فرموي: ﴿ إِنَّكَ إِلَهِهُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ﴾ پرستراوي راسته قينه ي ئيوه هيچ كس ني يه جكه له كسي كه ناوي ﴿ اللَّهُ ﴾ يه كه هيچ پرستراويكي راست ني يه جكه لهو.

﴿ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴾ پرستراوي راستي ئيوه كسيكه كه زانين و ناگاداري نهو فراوانه بو هموو شتي و دهورى هموو شتي داوه و هيچ شتيكه له سنووري زانباري دهرناچي.

نا بهمه دوايي هات ئهم ئەندازەيه له سەرگوزەشته و دەنگ و باسی موسا که بەزهیی و
 چاودیریی خوای تیدا روون بووه» دەرپارەیی هەلگرانی ئالای ئایین و بانگەوازەکی. له
 سەرەتای سوره‌تەکو» باسی قورئانی فەرمو که بۆچی هاتوو، ئینجا بەر بۆنەیهوه ئهم
 ئەندازەيه له بەسەرھاتی موسای باس کرد که بەزهیی و چاودیریی خوای روون کردووه
 دەرپارەیی موسا و هاروون و گەلەکەیان، ئینجا لیڤەدا ئەگەریتەوه بۆلای قورئان و نیش و
 فرمانی قورئان و پاشەرۆژی بەدی ئەو کەسە روون ئەکاتەوه که رووی لی وەرئەگیرێ و
 پشتی تی ئەکات، ئەو پاشە رۆژە بەدەیش روون ئەکاتەوه له پیشاندانی شیوەیهک له شیوە
 سامناکەکانی رۆژی دوايي، ئەفەرموی: ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ﴾ ئا بەر جوڤە
 گیرامانەوه که رابوردو ئەیکێرنەوه بۆت و ئەخوینینەوه بەسەرت دا هەندێ له هەوالەکانی
 ئەوانەیی پیش کەوتن و رابوردن له ئومەت و گەلەکانی لەمەوپیش، بێگومان گیرانەوهی ئەو
 بەسەرھاتانە چەند سوود و بەرژەوێندی گرنگی تیدایە، چا و دلی پی روون ئەبیتەوه زانین
 و ناگاداری پی زۆر و فراوان ئەبی، هەموو دەنگ و باسی لەوانە ئەبی بە موعجیزەیهکی
 تایبەتی بۆ پیڤەمبەر(ﷺ) تەمی و نامۆزگاری یان تیدایە بۆ میلەت و پەندیان لی وەرئەگیرن
 هەتا دنیا دنیایە، دلخۆش کردن و دلنەوایی بۆ ئەوانەیی که رێستوویانە و ئەیانەوی ئالای
 ئایینی خوا بەرز کەنەوه ﴿وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا﴾ بێگومان ئێمە داومانە پێت لەلایەن
 خۆمانەوه کتیبێکی گەورە و گرنگ که یاد و زیکری خواپە و بیر خەرەوهی بەلگە و
 نیشانەکانی خوا له گەل و چەرخی پێشووەکان دا، شایانە بە بیر لی کردنەوه و پەند و تەمی
 وەرگرتن لی یەوه. بێگومان ئهم کتیبەیی که دراوه بەم پیڤەمبەر(ﷺ) به هیچ پیڤەمبەرێکی
 تر نەدراوه - درودی خویان لەسەر بێت - چونکە ئەو هەوالە نهێنی یە گرنگانەیی تیدایە و
 ئەو هەموو یاسا و بریارانەیی تیدایە که ژيانی کامەرائی هەردوو جیهان بەستراوه پی یانەوه
 و بەبی ئەوانە دەست کەوت نابی، دەست نیشانی کردووه بۆ هەموو خو و رهوش و نادابی
 که بەرزی هەموو گەل و ئەندامەکانی تەنها بەوانە دەست کەوت ئەبی و گەیشتن بە پۆپەیی
 ئادەمینی بەوانە ئەبی ناگونجی.

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا ﴿١٠٠﴾ خَلِيدِينَ فِيهِ وِسَاءً لَّهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ جَمَلًا ﴿١٠١﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي
الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾ يَخْفَتُونَ يَنْتَهُمُ إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا
يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾ وَتَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾
فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾ لَا تَبْقَى فِيهَا جَبَلًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ،

﴿مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا﴾ هر کس روئی لی و هر گیزی و پشستی تی بکات،
بیگومان شو که سه بار یکی گران هملنه گری له روئی دواپی دا: باری تو لهی سهخت و سزای
چار نهکراوی ﴿خَلِيدِينَ فِيهِ﴾ شو باره گران هملنه گری له کاتیک دا که شو که سانه نه میهنه
له هملنه گری دا بی پرا نهوه ﴿وَسَاءَ لَّهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ جَمَلًا﴾ نای چه نه خرابه شو باره گرانه بو
نهوان له روئی دواپی دا!! ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾ باسی شو روژه بکه که فو نهکری به سووردا بو
جاری دووه بو زیندوو کردنهوی خه لکی ﴿وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا﴾ نینه تاوانبار هکان لهو
روژه دا زیندوو نهکینهوه و کوپان نهکینهوه که لهشیان و روو و هم و چاویان شینه، که
نهوه ناشیرین ترین شیوهیه بو نادهمی، نیشانهی سزا و نازار و داخ و دوی فراوانه، شو
تاوانبارانه بهوی خرابی و سامناکی روژه کهوه زاتیان نی به دمنگ بهر زکینهوه، به لکو
﴿يَخْفَتُونَ يَنْتَهُمُ﴾ به دهنگی نزم نهلین و چپه نهکن له نیوان خوپان دا و همدیکیان نهلین
به همدیکی تریان ﴿إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا عَشْرًا﴾ نیهو نهماونهتوه له دنیا دا جگه له به شو، یان به
روژ، واته ژپانی نهج جیهانه زور به کم و کورت دیته پیش چاو، لهبر نهوهی شو روپی و
به سمرچوو و ماوهی روئی دواپیش شتیکی نه پراوهیه، بیجگه لهوش کاتی شو هه مو
به سمرهات و روداوه سامناکه نه بینن بی هوش و بی ناگا نهبن له ژپانی دنیا یان و شتیکی
کهمی نه بی بیران ناکه میتهوه، خوا په نامان بدات له سزای شو روژه. شو تاقه که ژپانی
دنیا بهوجوره سیر نهکن، هر چه نه قسه که یان بهجی به لهم بارهوه که ژپانی نهج
جیهانه یان به کم و کورت سیر نهکن و په شیمانی دهر نه بن له سمر نهوهی تهمن و ژپانی
خوپانیان به کار نههینا له هوی رنگاری یان له سزای روئی دواپی، هر چه نه لهو رووهوه
نه اندازیه قسه که یان راست و بهجی به، به لام هیشتا دوون له راستی یهوه و هر که میان
وتوه، ژیر تریان و نزیک تریان له راستی یهوه نهوانیه که به کم و کورت سیری نهکات،

وهكو خوا نه فهرموى: ﴿مَنْ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَشْلُطَهُمْ طَرِيقَةً﴾ نيمه زاناتر و ناگادار ترين
 بهوى كه نه وانه له نيوان خوياندا نه يلين له كاتيک دا كه ژيرتريان و نزيك تريان له راستى يهوه،
 نه ليت: ﴿إِنْ لَيْتَ إِلَّا يَوْمًا﴾ نيوه نه وانه ته وه جگه له ته نها روژى، به راستى حهق وايه ته نها
 نايه تيکى وهكو هم نايه ته بهس بيت بو هموو نيماندارى، كه هله نه خه له تى به ژيانى هم
 جيهانه، ناگای له خوۍ بى پيش نه مهى هلى هم ژيانى له دهست خوۍ دهرکات، نينجا به
 بو نهى باسى به سه رهاتى روژى دوايى يهوه پرسيارىک له پرسياره کاني بى باوهره کان
 نه مينى و وه لامى نه داته وه و نينجا چهند به سه رهات و رووداوۍکى گرنگ و سامناکى تری
 نه و روژه نه مينى... قوره شى يه کان به شيوهى گالته و لاقرتى و ته شهردان له زيندو
 بو نه وه و هاتنى روژى دوايى پرسياريان کرد له پيغه مېهر (ﷺ) و وتيان: نهى محمد خواى
 تو چى نه کات بهم شاخانه له روژى دوايى دا؟ به موۍ نه وه وه هم نايه ته هاته خواره وه
 ﴿وَيَسْتَلُونَكَ عَنِ الْبَالِ﴾ نهى پيغه مېهر پرسيارت لى نه کهن له شاخه کان که چى يان به سه ر ديټ
 له روژى دوايى دا؟ ﴿فَقُلْ يَسْأَلُونَكَ نَفْسًا﴾ توپش له وه لاميان دا بلى: خواى من هم مويان پاره
 پاره نه کات و نه يانکات به توژو نينجا با پرژ و بلاويان نه کاته وه ﴿فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا﴾
 که واته شوينه کانيان يان هموو زهوى نه کات به دهشتيکى خالى ته ختى ساف ﴿لَا تَرَىٰ فِيهَا
 عِمْمَا وَلَا أَمْتًا﴾ که نابيينى تياى دا هيچ جوړه لارى و نزمى و به رزى يهک ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ
 الْأَعْنَ﴾ له و روژه دا که شاخه کان نه و هيان به سه ر ديټ خه لکى هموو نه که و نه شوين جاپچى
 خوا و نه چن به دم بانگ و بانگ موازه که يه وه، بو مهيدانى حه شرو کوکړدنه وه به جوړى ﴿لَا
 عِوَجَ لَهُ﴾ نه و جاپچى يه هيچ بانگ کراوى نى يه لارى و لاره جلهوى بکات لى و لى و
 لابتات، به راستى شيوه يهکى ئيجگار سامناکه، با ييرى لى بکړيته وه هم هموو شاخه که و ره
 که و ره دامه زراوانه هيچ نيشانه و درو شميشيان نه مينى، نينجا نه هموو خه لکه – که خوا
 نه بى کهس ژماره يان نازانى – هموو کو بکړيته وه و بدريغه بهر، بى نه مهى هيچ کهس
 بتوانى سه رپنچى و لادانيکى ببى، به لکو وينه ي گله و نازهل بى دهنک و بى سرکه مل که چ
 و سه ر شوږ، بى لاگردنه وه و دواو بهر، به پيچه وانه ي هم جيهانه وه که مل پيچى و
 سه رکيشى نه کهن له جاپ چى خوا کاتى بانگيان نه کات بو ريگا راسته کهى خوا. ليږه نه و
 ده مبارى و چنه بازى يه نه کړى، به لام له وى هم بى شه رمى و ناله بارى نيستا نامينى،

وَحَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾ يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ ۖ عَلِمًا ﴿١١٠﴾ وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

به لکړو هموور بهم جوړدن که خوا نه لمر موی: ﴿وَحَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ﴾ هموور دهنګه ګان به نارام و له سر خړو نمېن لېسر سام و ترسی خواي خاوهن به زمی، ﴿فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾ به جوړی نایبستی جګه لهدنګ و چپه یه کی وک لئو جوولاندنوه ﴿يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ﴾ لهو روژدها تګا کردن سوود ناګه یه نیت به هیچ کس جګه له کس یګ که خواي خاوهن به زمی له پېشموه نیزی دابی به تګا کردن بوی ﴿وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾ رازی بووی له وته و تارئ که بوویته، واته وشه ی شایه تومانی بووی و له سر شهو مردبی ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ خوا نه زانی و ناګا داره به هموور شتی له مو پینشی بهنده ګانی و به هموور شتی له مو و پاشیان، یان ناګای هیه به هموور کاروبار و به سرهاتی روژی دواپی و له مو و پاشیان و به هموور شتی له مو و پینش و نم جیهانمیان ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ ۖ عَلِمًا﴾ بهنده ګانی به باشی زانا نین به خوا، یان به زانراوه ګانی خوا، ﴿وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ﴾ هموور کس مل که چ و سر شوپ و سر داخراوه به وینهی دیل بو خوایه که زیندووه و خوی به خوی هیه و راګیره و هموور شتی تر بهو هیه و وه ستاوه و راګیره، ﴿وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا﴾ بیګومان بهش بران و بی بهشه هر کس بی باری کوفری هملګرتبی بو روژی دواپی، ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ هر کس هندی له کردموه چاکه ګانی به جی مینابی ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ له کاتیک دا شو کسه نیمان و باوه ددار بیت، چونکه به بی نیمان و باوه هیچ چاکه یه و مرناګیری ﴿فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا﴾ شو کسه متریسی ناکات له هیچ جمر و ستمی لی ی بکری، بهم رنګه بهرګری پاداشتیکی لی بکری که شایانه بوی به پی بلینی خوا، یان زیاده توله و سزایه بدری ﴿وَلَا هَمْسًا﴾ متریسی ناکات له کم کردنوه ی شهرو پاداشتی ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾ با به جوړه و له سر نم باره قورنمان ناریدووه خوارموه،

وَصَرَفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١٣٣﴾ فَتَعَلَّى اللَّهُ الْمَلِكَ الْحَقُّ وَلَا تَعَجَّلْ
بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ. وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١٣٤﴾ وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ

که خونراوهیه که به زمانی عمره می ﴿وَصَرَفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ﴾ خه لکیمان ترساندوه و به
چهند جور و شیوهیه که هر شه‌مان لی کردوه و چهند باره‌مان کردوه قه‌وه له‌م قورئانه‌دا
﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ به لکو بترسن و خویان بپاریندن له‌ گونا‌مو تاوان ﴿وَأُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا﴾ یان قورئان
فرامه‌م بیئنی له‌ دهر و نیان دا پهند و ناموزگاری و بی‌ کردنه‌وهیه که له‌وی دوو چاری ئه‌بن له‌
روزی دوا‌یی دا ﴿فَتَعَلَّى اللَّهُ الْمَلِكَ الْحَقُّ﴾ ئینجا ئه‌م خواجه‌ی که ئه‌م قورئانه‌ی به‌م جورده
ناردوه‌ته خوارمه‌، ئه‌م خواجه به‌رز و بلند و پا‌که له‌ همه‌مو له‌که و کم و کوپی یه‌ک، ئه‌م
خوا‌یه‌ی که فره‌مان و بپیری ئه‌م کار نه‌کات له‌ همه‌مو شتیک دا، همه‌مو شت به‌ده‌ست ئه‌وه و
شایانی ئه‌وه‌یه که چاره‌پوانی به‌لیننی بکری و مه‌ترسی بکری له‌ هه‌ر شه‌ و ترساندننی و
ته‌نها ئه‌م دامه‌زراو و لانه‌چوو و نه‌گوراده، که‌واته و مکو قورئانه‌که‌ی ناردوه‌ته‌ه خوارمه‌وه
پارینزگاریشی له‌کات با پیغه‌مبه‌ر د‌ل‌نیا بیت له‌وه، بیگومان ئه‌م فره‌موده‌یه پال پی‌ونه‌مر و
هاندهریکی به‌تینه له‌سه‌ر رووکردنه‌ قورئان و چوونه ژئیر سایه‌ی و خو‌رازانده‌وه به‌ خو‌ر
رموشته شیرینه‌کانی و خو‌خاوین کردن له‌همه‌مو به‌د خویی و به‌د کرداری یه‌ک. ئینجا
پیغه‌مبه‌ری نازین ﴿فَإِذْ نَكَاتَ﴾ به‌ چ شی‌وه‌یه که ئه‌م قورئانه‌ گه‌وره و گرنگه و هرگری له‌
جویره‌ئیل (علیه السلام) و بیگومان پیغه‌مبه‌ر ﴿فَإِذْ﴾ له‌همه‌مو که‌س سوورتر بوو له‌سه‌ر ئه‌م
قورئانه و به‌ گرنگتر نه‌یگرت، جا له‌بر ئه‌وه کاتی که جویره‌ئیل به‌سه‌ری دا ئه‌یخوینده‌وه به‌
په‌له شویننی نه‌که‌وت له‌ همه‌مو وشه‌یه‌ک دا، نه‌ئه‌وه‌ستا تا ئه‌م لی بیته‌وه، له‌ ترسی ئه‌وه
نه‌وه‌ک پیای دا نه‌کات و له‌ بیری بجیتته‌وه، خوی گه‌وره‌ش د‌ل‌نیا و د‌ل‌ نارامی کرد له‌وه و
شی‌وه‌ی و هرگری پیشان دا فره‌موی: ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ﴾ په‌له
مه‌که به‌ خویندننی قورئانه‌که له‌گه‌ل جویره‌ئیل دا له‌پیش ئه‌وه سه‌روش کردنی بو‌لای تو و
که‌یاندنی به‌ تو دوا‌یی پی به‌ینری، واته په‌له مه‌که و به‌سته تا ئه‌م لی ئه‌بیته‌وه ئینجا تو
بیخوینده‌وه و مه‌ترسی مه‌که له‌ له‌ییرچوونه‌وه، چونکه ئه‌م که‌سه‌ی که ئه‌م قورئانه‌ی ناردوه
بو‌ تو نایه‌لی له‌میرت بجیتته‌وه، که‌واته په‌له مه‌که و له‌باتی په‌له کردن دا داوا له‌ خوا بکه
﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ بلی ئه‌ی په‌رومردگارم عیلم و زانینم زیاد بکه به‌موی قورئانه‌وه ... ئه‌م

سورته بهزهیی خوا و سه‌ره‌رشتی و چاودیری خوی دهرخست دهرباره‌ی بهنده
هه‌لبژراوه‌کانی، ئینجا له‌پاش شه‌وه‌ فرموی: که به چهند جورئ هه‌ره‌شه و ترساندن چهند
جار ئاراسته بکات بۆ شه‌وه‌ی بهنده‌کانی بترسن و خویان بیاریزن له‌ گونا‌هو تاوان، له‌گه‌ل
شه‌وه‌دا ئاشکرایه زۆربه‌ی خه‌لکی گوی رايه‌ل نابن و شته‌که‌یان له‌بیر شه‌چینه‌وه، جا به‌بۆنه‌ی
شه‌وه‌وه‌ شه‌وه‌ به‌شی له‌ سه‌رگوزه‌شته‌ی ئاده‌م و شه‌یتان شه‌هینی که شه‌وه‌ به‌زه‌یی و چاودیری
یه‌ی خوا پیشان شه‌دات دهرباره‌ی ئاده‌م له‌گه‌ل گوی رايه‌لی نه‌کردن و له‌بیر چوونی فرمانی
خوادا، بیجگه‌ شه‌وه‌ بیگومان هینانی شه‌م سه‌رگوزه‌شته‌یه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌تین تر و به‌هیز تر
شه‌کات له‌سه‌ر پارێزگاری فرمانی خوا و شه‌وه‌ی رایگه‌یا‌ندوه‌ته‌ی لای... شه‌فرموی: ﴿وَلَقَدْ
عٰهَدْنَا اِلٰهَ اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ﴾ سویند به‌خوا و سه‌یه‌تمان کره‌ی لای ئاده‌م و فرمانان پیدا
له‌مه‌وه‌پیش، پیش شه‌م چه‌رخ و کاته، شه‌وه‌سه‌یه‌ت و فرمانه‌ بریتی بوو شه‌وه‌ که له‌ میوه و
به‌رو بوومی شه‌موو دره‌ختی بخوا جگه‌ له‌ ته‌نها دره‌ختی که شه‌وه‌ش شه‌وه‌ی قه‌ده‌غه‌کردن
بوو، شه‌وه‌ قه‌ده‌غه‌یش شتیکی زۆر پیویسته بۆ په‌روه‌رده‌کردن و پیگه‌یا‌ندنی ئیراده و
خواهیش و بۆ به‌تین کردن و به‌هیزکردنی سه‌ره‌سته‌ی و بۆ ئازادی له‌ بهنده‌یی ئاره‌زوو و
مه‌به‌سته‌کانی نه‌فس، به‌ جورئ ئاده‌می هه‌رکاتی ویستی بتوانی خوی رزگار بکات، و نه‌بی
به‌ بهنده‌ی ئه‌لقه‌ له‌ گوی بۆ ئاره‌زوو‌مه‌کانی و بیگومان به‌م ترانووه‌ به‌راورد شه‌کرئ راده‌ی
به‌رزی ئاده‌می، که‌واته‌ مه‌ردوم هه‌تا زāl تر بی‌ت به‌سه‌ر نه‌فسی خوی دا و ده‌سه‌لاتی زۆر
تر بی‌ت به‌سه‌ر گرته‌وه‌ی جله‌وی خوی دا، شه‌وه‌ که‌سه‌ پله‌ی ئاده‌می به‌رزتره‌. هه‌تا لاواز و
په‌ک که‌وتوو تر بی‌ت به‌رامبه‌ر ئاره‌زووی نه‌فسی شه‌وه‌ که‌سه‌ پله‌ی ئاده‌می په‌ست تره‌ و
راده‌ی ئازمه‌لیتی تیرو شه‌واو تره‌. جا له‌به‌ر شه‌وه‌ خوایه که تیره‌ی ئاده‌می دروست کرد بۆ
شه‌وه‌ی بیکات به‌ جینشین له‌ زه‌وی دا هه‌ر له‌ یه‌که‌م جار شه‌وه‌ ئاماده‌ی کرد بۆ شه‌وه‌ کاره‌ گرنگه‌
به‌ تاقی کردنه‌وه‌ی ویست و سه‌ره‌سته‌ی یه‌ که‌هیه‌تی و به‌ بیدار کردنه‌وه‌ی هینزی به‌رگری
یه‌ک که‌ دروستی کردوو تیا‌ی دا، چاوی کردوو له‌ ئاستی شه‌وه‌ به‌ر به‌ره‌مه‌کانی که
چاوه‌روانی روودانی شه‌که‌را له‌ نیوان ئاره‌زوو و مه‌به‌سته‌کانی نه‌فس که‌ شه‌یتان شه‌رینیان
شه‌کات و شه‌یا‌ن‌پارێزین شه‌وه‌ له‌پیش چاو و له‌نیوان خواهیش و خود سه‌ری و په‌یمانی که
ئاده‌می داویتی به‌خوا‌ی خوی، ئیتر په‌یمانی سه‌روشتی یان له‌گه‌ل په‌یمانی تریش، خوا‌ی
که‌وره‌ شه‌وه‌ سه‌یه‌ته‌ی راگه‌یا‌ند به‌ ئاده‌م و به‌و جوژه‌ تاقی کردوو به‌لام شه‌وه‌ به‌راورد و تاقی
کردنه‌وه‌دا به‌رینکی دهرنه‌چوو،

فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
 أَبَى ﴿١١٦﴾ فَقُلْنَا يَتَّخِذُكَ مِنْ هَذَا عَدُوًّا لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى ﴿١١٧﴾ إِنَّ لَكَ أَلَّا
 تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ﴿١١٨﴾ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ﴿١١٩﴾ فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ
 قَالَ يَتَّخِذُكَ هَلْ أَتَاكَ عَلَى شَجَرَةٍ مَخْلُودٍ وَمَلِكٍ لَا يَلِي ﴿١٢٠﴾ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا
 سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ﴿١٢١﴾

وہو کہ فرموی: ﴿نَسِيَ﴾ نینجا نادہم شو و مسیت و فرمانہی بہ گرنگ نہگرت و
 خریک نہبوی پی یہو ہتا بی ناگا بوو لی ی و لہیری چوو، یان بہدستی نہنقہست وازی
 لی مینا و بہجی نہمینا، بہلام بہ فیل و تلمک و سویندی شہیقان مہلخہتا، بہمر جوڑ
 ببی نہفرموی: ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾ ہستمان نہکوت بو نادہم خوگری و دامزداوی لہ راو
 بریاری دا، واتہ لہ بری درختہ قہدغہ کراوہکی خوارد وکو بومان باس نہفرموی لہم
 نایہتانہدا کہ دین: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ باسی شو کاتہ بکہ کہ نیمہ
 فرمانان دا و وتان بہ فرشتہکان سوژدہ بہرن بو نادہم ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى﴾ نینجا
 ثوانیش ہموو سوژدہیان برد جگہ لہ شہیقان کہ ناوی ٹیبلیسہ، شو سرپیچی کرد و
 سوژدہی نہبرد۔ لہ شوینی تردا نم بہسہرات و رووداوی بہ برژیی باس فرمودہ، بہلام
 لیژہدا ناوہما بہ کورتی بہسہری دا نہوا، چونکہ شوینکہ شوینی باس کردنی چاکہ و
 چاودیزی خواہی بو نادہم، کہواتہ تہنہا باسی شوہ شایانہ، ﴿فَقُلْنَا يَتَّخِذُكَ مِنْ هَذَا﴾ نیمیش
 وتان نہی نادہم بہراستی شہ ٹیبلیسہ ﴿عَدُوًّا لَكَ وَلِزَوْجِكَ﴾ دوژمنہ بو تو و بو
 ہاوسہرہکت، ﴿فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ﴾ کہواتہ با شہیقان دہرتان نہکات لہ بہہشت، واتہ
 کاریکی وا مہکن کہ شہیقان بکہن بہوی دہرکردتقان لی ی ﴿فَتَشْقَى﴾ تا بہوی
 دہرکردنہوہ دوچار ی زہمہت و ٹہرک و ماندوی بییت، بہراستی نہمہ بہزہی و
 سرپہرشتی و چاودیزی یکی زور گرنگ بوو، کہ نادہمی ناگادار کرد بوہ دوژمنایہتی یہ،
 ترساندی لہ غدر و تاوانی، بیداری کردہوہ بہ دوچار بوونی پاشہ روژیکی بہدی خراب،
 ٹہگر بہگوی ی شوہ دوژمنہ بکات، بہلام ٹہگر بہ قسہی نہکات لہ بہہشت دا نہمیننہوہ،
 شو کاتہ دور ٹہبیت لہ ہر شتی کہ ہوی زہمہت و ٹہرک و ماندوی یہ، پی نہفرمو:
 ﴿إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى﴾ لہ بہہشت دا بہ راستی بو تو نہمہیہ کہ برسی نابی قیای دا

و رووت نابى ﴿وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُفِيهَا وَلَا تَضْحَى﴾ تینوو نابى تیای دا و خور لیئت نادات، واته گمرى سزای نه دموونت نه دا و نه لهشت.

بهراستی ناشکرایه که ئەم چوار شته بنه پرتى هه موو خوشى یه کن و لهه جیهانه دا هه موو هه ول و تهقه لایه نه گهر پته وه بۆ فره اهم هینان و دهست کهوتنى ئەم چواره، خوای گهره ئەم هه موو شته ی خسته پیش چاوی ئادهه (علیه السلام)، به لام ئادهه بى ناگا بوو له فېر فیل و دهله سه و تى نه کهوتبوو و شهیتانیش به شهیتانى و فره زانى خۆی له بارى که وه بۆی رۆیشت که فرسو دهر و خه له تینه ره، وه کو بۆمان روون نه کاته وه و نه فرموی:

﴿فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ﴾ نینجا شهیتان رایگه یانده لای ئادهه و نیازی خراپى خسته دلى یه وه، بهم رهنگه ﴿قَالَ يَتَكَاذِبُ﴾ و تى نه ی ئادهه ﴿هَلْ أَذْكَ عَلَى شَجَرَةِ الْغُلْدِ﴾ نایا رینموونیت بکهه بۆ سه ره ختى نه گهر هه کهس لى ی بخوات ئیتر هه رگیز نامری و هه ره نه مینى بى برانه وه؟ ﴿وَمَا لَكَ لَا يَأْتِي﴾ رینموونیت بکهه بۆ مولك و دهسه لاتیك نا پرا و کهه و لاواز نابى؟ واته نه گهر له وه دره خته بخون ئیتر هه رگیز نامرن و له سه ره ئەم باره ناگوپین و هه ره نه میننه وه و سویندى بۆ خواردن که راسته له گه لیان و به دلیكى پاك و خاوینه وه نه رینموونى یه نه کات. بیگومان ته مهنى دريژ و دهسه لاتی نه پرا وه نه فس - به سروشت - ناره زوى نه کات و ناواته خوازه بۆی له بهر نه وه نه وه سه یه و فرمانه ی به جى نه هینا، دیاره که نه وه بهر جوړه بوو هاوسره که یشى شوینى نه که وى ﴿فَأَكَلَا مِنْهَا﴾ نینجا ئادهه و هاوسره که ی نه وه دره خته یان خوارد که قه دهغه کرابوو لى یان ﴿بَدَتْ لَمَسًا سَوَاءٌ تَهُمَا﴾ به موى نه وه وه عه یب و عوره تیان دهر کهوت بۆیان، که له وه و پیش شاروه بوو لى یان و نه یان نه هینى ﴿وَلَطِيفًا خَيَّصَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ رَزَقٍ لَبَدٍّ﴾ دهستیان کرد به لکاندنى گه لای بهه شت به خویانه وه و له وه گه لایان نه دا به سه ره خویان دا، بۆ شارده نه وه ی عه یب و عوره تیان ﴿وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ﴾ به وه خواردنه ئادهه پیچه وانه ی فرمانى خوا جولایه وه و ﴿فَنَزَلَ﴾ به وه هویه وه ون بوو له ریگای راست و لى لا دا. ئەم گونا هه هر چه ند بچووک بوو به لام خوا به گهره پیشانى دا نه وه تا جارى یاخى بوون و سه ریچی و ریگا ون کردنى دا له ئادهه و شهویش له بهر نه وه یه که ئادهه به ریژ و پایه به رز بوو لای خوا، با له وه کاته دا پیغه مبه ریش نه بووبى، بیگومان نه بى نه وه جوړه به نده یانه ئیجگار دوور بن له هه موو جوړه کرده وه یه کی ناره وا و هه شتیکی ناره وا که بۆ خه لکی تر گونا نه بى بۆ نه وان به گونا نه دانه نرى، بیجگه له مانه ش به گهره گرتنى ئەم کرده وه بچوکه ی ئادهه نه بیته ته مى و ترساندن و به رگری یه کی به میز بۆ رۆله و نه وه کانى.

ثُمَّ أَجَبْنَاهُ رَبُّهُ، فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى (۱۳۲) قَالَ أَهِيْطَا مِنْهَا جَمِيْعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَاِمَا
يَاۤئِيْنَكُمْ مِّنْىْ هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هٰذَاى فَلَآ يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى (۱۳۳) وَمَنْ اَعْرَضَ عَن ذِكْرِىْ
فَاِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا

﴿ثُمَّ أَجَبْنَاهُ رَبُّهُ﴾ نینجا خوا نادمی مهلبژارد بؤ پیغهمبرانی و نزیکی خستموه بهموی
خستیه دلی یهوه، گهرانهوهی بؤلای خوا و داوای لی بوردن لی ی ﴿فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى﴾ بهموی
نهموه توبه و گهرانهوهکی و مرگرت و رینموونی کرد بؤ دامهزاندن لهسر ریگا راستهکی
خوی. نینجا فرمان درا به دهرچوونی نهم دوو کهسه که نازاوه و بهربهرهکانی همه له
نیوانیان دا، فرمان درا به دهرچوونی نادم و شهیتان، وکو نهفرموی: ﴿قَالَ أَهِيْطَا مِنْهَا
جَمِيْعًا﴾ خوا فرموی دهرچن له بههشت و بچه خوارهوه همووتان به کومهل ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
عَدُوٌّ﴾ که دوزمنی یهکترن و هندیکتان دوزمنن بؤ هندیکی ترتان به خوتان و روله و
نهموتانهوه، کهواته هر لهو کاتموه جاری نازاوه و دوزمنایهتی درا له نیوان نهم دوو تیرهدا،
هیچ کهس له نهموکانی نادم هیچ بهمانیهکیان نی یه و نابی بلین نهمانزانی و بی ناگا
بووین، چونکه نهوا زانی یان و هوالیان پی درا و له یهکم جارموه باوکه گهمردیان
هله خلهتا به درو و سویندی شهیتان، تا له نهجام دا همووی دووچاری زحممت و
نارهستهتی کردن لهگهل نهم جاری دوزمنایهتی یهدا که هموو ناسمانهکان و زهوی و
مهلائیکه بیستیان و شایهت بوون لهسری... لهگهل نهوهدا خوای خاوهن بهزمیی هر بهوه
وازی نههینا، بهلکو هر له نادمی ی پیغهمبرانیشتی بؤ ناردن بؤ رینموونی و پیشاندانی
ریگای راست و روون کردنهوه و جیا کردنهوهی هموو هق و ناههقیه، وکو بهم
فرمودهمیش تیمان نهگیمهنتی: ﴿فَاِمَا يَاۤئِيْنَكُمْ مِّنْىْ هُدًى﴾ نینجا نهگر لهلایهن منوه
رینموونیتان بؤ هات بهم رهنگه نابین و کتیبی خوم بؤ ناردن به پیغهمبران دا، ﴿فَمَنِ اتَّبَعَ
هٰذَاى فَلَآ يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى﴾ نهوه هرکس شوینی رینموونی من بکهوی نهوکهسه له دنیادا ون
نابی و گومرا نابی و له رۆژی دواپیش دا دووچاری سزا و زحممت نابی، ﴿وَمَنْ اَعْرَضَ عَن
ذِكْرِىْ فَاِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ هرکس روو و مرگیزی له رینموونی من و پشتی تی بکات به

راستی ئەو كەسە گوزەرانىكى زۆر تەنگى ئەبى و ژيانىكى ناخۆش بەسەر ئەبات،
 گوزەرانىكى تەنگ و ژيانى ناخۆش بريتى نى يە لە نەبوونى و كەم و كۆپى سامان و دارايى
 ۱ ھەروەھا لەو بارەكەى تەرشەو ژيان ۱ گوزەرانى خۆش بريتى نى يە لە سامان و دارايى
 زۆر و خۆراك و پۇشاكى بە نرخ و فراوان، بەلكو ژيان و گوزەرانى تەنگ و تال بريتى يە لە
 بى ئارامى دل و چاوبرسىتى و تىر نەخواردن، ژيان و گوزەرانى كامەرانى و خوشيش بريتى
 يە لە ئارام و ھەزەمەندى دل و ھەروون، دەى ئاشكرايە بۇ ھەموو خاوەن ژيرى يەك ھەركەس
 بە تەواوى روو ھەركەتەى لە خوا ۱ پشت بەكاتە ئايىن و بەرنامەى خوا، ئەو كەسە ھەموو
 مەبەست ۱ ئامانجى روو ئەكاتە رابواردن و كۆ كردنەوى دارايى و سامان و ھەموو كات چاو
 ئەبەيتە شت ۱ مەكى ئەم جىھانە و ھەموو تواناى خۆى بەكار ئەمەينى ۱ بەختى ئەكات بۇ
 ئەو مەبەستە، ئەكاتە تەنگى و تارىكى روو ئەكاتە دللى لە ھەموو لايەكەو و ئارامى لى
 ئەبەى، تەنگ ۱ تارىكى پەرانى لە خوا و لە يادى بەزەى يە فراوانەكەى خوا ۱ لە ئارام گرتن
 لە سايە و پەناى دا، كە ئەو ياد و ئارامە خۆشتەين شتە بۇ دل و ھەروون، تەنھا ئيماندارى
 راستەقىنە نرخيان ئەزانى... تەنگ و تارىكى سەرگەردانى ۱ بەد گومانى و دانەمەزلوى...
 تەنگ و تارىكى چەروكى و چاوبرسىتى و چاو تى بريتى ئەوى ھەيتى ۱ مەترسى نەمان
 و كەم و كۆپى.. تەنگ و تارىكى ھەلپە و پەلاماردان و بەدەمەو چوون و گەران بەدواى
 ھەموو تەماع و سوود و قازانچىك دا.. بەلام بە پىچەوانەى ئەم كەسەيە كەسى كە دللى
 دامەزراو بە يادى خوا و ئيمانى راستەقىنە بەخوا ۱ شوينى رىنموونى خوا و ئايىنى خوا
 كەوتن، ئەم ئيماندارە ئارامى ئيمانەكەى ژيانەكەى كامەران و پاك و خاوين ۱ بەرەكەت دار
 ئەكات، بىجگە لەمانەش شوين كەوتنى رىنموونى و بەرنامەى خوا بە رىك و راستى ھۆى
 زۆرى و فراوانى سامان و دارايى و ناز و نىعمەتە، ھۆى بەرەمەوى و دەورى يە لە بەلا ۱
 بەسەرھاتى خراپ كە ژيان تال ئەكەن، بەلام پشت كردنە خواو بەرنامەى خوا ھۆى بى فەرى
 و خىر لى نەبين و دابارينى بەلاو بەسەرھاتى خراپە.. ئەو كەسەى كە روو ھەركەتەى لە
 ئايىن و بەرنامەى خوا لەم جىھانەدا بەو جۆرە تەنگ گوزەرانە و ژيانىكى راستەقىنەى
 خۆشى نى يە، ئيتىر با بوەستى ژيانى سەختى سامناكى ئەو كەسە مەگەر تەنھا خوا بزانى
 چۆنە؟

وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ﴿١١٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١١٥﴾ قَالَ كَذَلِكَ أَنتَ أَنتَ ءَايَتُنَا فَتَسِينَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ نُؤَسِّي ﴿١١٦﴾ وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَشْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِنَا رَبِّهٖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿١١٧﴾ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّأُولِي النُّهَى ﴿١١٨﴾ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١١٩﴾

ليرهدا نمونهيك لهو ژيانه خراپه باس نهكات كه نهفرموي: ﴿وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى﴾ نهو كه سهي كه روو و مرته گيرئ نيمه به كويزي حشري نهكهن له روژي دوايي دا، نهو هس له تولهي نهوي كه لهه جيهانهدا خوي كويز كرد له ناستي نايه تهكاني خوا و سرنجي نه دان. وهكو روون نه بيتهوه لهه پرسيار و وه لاهه دا: ﴿قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا﴾ كابر كه به كويزي حشر نهكري، پرسيار نهكات و نهلي: نهی خوي پرموردگارم نايا له بهرچي به كويزي حشرت كردم لهكاتيك دا كه من له دنيا دا چاوساغ و بينا بووم؟ له وه لاهي دا ﴿قَالَ﴾ خوا نهفرموي: ﴿كَذَلِكَ﴾ تو له دنيا دا وينهي نهوت كرد و بهو جوړه بوويت نهو هس نهه بوو: ﴿أَنْتَ أَتَيْنَا فَتَسِينَهَا﴾ نايه تهكاني نيمهت بو هات كه روون و روونك بوون نينجا تويزش كويز بوويت له ناستيان و لي يان گهرايت و تماشات نهكردن. ﴿وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ نُؤَسِّي﴾ ههروها تويزش نهپرو گويت پي نادري و نههيلر نيتهوه له كويزي و سزادا ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَشْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِنَا رَبِّهٖ﴾ بهو جوړه نيمه توله نهسينن له كهسي كه له دنيا دا زياده رهوي كردي له توانين دا و سهری كرديته پيك ميناني نارهمزوه نارهمواكاني و باومري نههينابي به نايه تهكاني پرموردگاري خوي ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى﴾ سويند به خوا سزاي روژي دوايي به تين تره له سزاي دنيا و بهرهمام تره، چونكه نهپراوميه، خوا په نامان بدات لي ي. نينجا سرنجيكي بي باومرهكان راهه كيشي و چاويكيان پي نهخشيني بو دواوه و بو ناو نهو هه موو گهل و ميلله ته ياخي و مل هورانه كه بههوي باومر نههينان و تاوانيانهوه خوا

له ریشهی هینان، کهاته با بی باومرکانی نهم میللهته بترسن و تهمی خوار بین لهوانهوه،
 بیرئ بکهنوه و فریای خوی کهون پیش نهمه شتهکه لهدست دهرچی، نهفرموی: ﴿اَلَمْ
 نَبْدَلْهُمْ﴾ نایا خوا رینمونی نهم بی باومرانهی نهکردوه و بوی روون نهکردونهتهوه بهم
 رمنگه که نهفرموی: ﴿هَمْ اَمَلْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾ زورمان بهریاد کردوه له چین و گملی
 چهرهکانی رابوردوی پیش نهمان ﴿فَتُورِنِ فِي سَنِكِهِمْ﴾ لهکاتیک دا که نهم بی باومرانه
 هاتوچو نهکن و نهگهرین به جی و شویننهکانیان دا، به چای خویان دروشم و نیشانهکانی
 بهریاد بوونیان نهبینن کاتی نهپون بوییش و کار و بازرگانی بهرو شام و بهرو یمهن،
 واته بملی خوا نهوانهی بویاس کردوون و خویشیان نیشانه و دروشمی ویران بوونی
 ولاتهکان و بهریاد بوونی دانیشتموکانی بهچار نهبینن، کهاته زور نهفامی به تهمی
 ورنهگرن با وکو نهوانیان بهسمر نهیمت، بیگومان بیر کردنهوه له بهریاد بوونی کهلانی
 رابوردو به تایبهتی سرنج دانی جینگا و شوینی ویران بوویان زور گرنگ و بهکاره بوی تهمی
 دادان جلمو گرتنهوه له مل هوپی و تاوان و خراپهکاری، بهلام زوربهی نهم بی باومرانه تهمی
 ورنهگرن، چونکه کسی تهمی خوار نهبی که ژیر و خاوهن فام بی، نهمانه نهفام و نهزانن،
 وکو نهفرموی: ﴿وَفِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى﴾ بهراستی له بهسمرهاتی شو گله پیشووانه و
 بینینی شویننهواریان چند بهلگه و نیشانهی روون هیه بوی شو کهسانهی که خاوهن ژیری
 یمن که بهرگری خاوهنهکانیان نهکن له شتی ناشیرین و خراپ. نهم نایهته پیشووه
 همرهشهیهکی سامناکی لی ورنهگیری دهریاری بی باومرکانی نهم میللهته، شو تاقههی که
 خویان به مل هوپ دانهنا و بهر بهرکاتی یان نهکرد لهگهل نایهتهکانی خوا و لهگهل
 پیغهمبردا(ﷺ)، نینجا هوپی بهدی نههینانی شو همرهشهیه روون نهکاتهوه بهم فرمودهیه:
 ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَّاجِبًا مُّسَمًّى﴾ نهگهر لهبر نهوه نهبوویه که لهلاین خوی توره
 بهلین و بریاری پیش کهوتوه و رابوردوه به مؤلهت دان و هیشتنهوهی نهمانه و بهریاد

نکردنیا، ئەگەر لەبەر ئەوە نەبواوە **که** ماوەیهکی ئاوێراو و دیاریی کراو دانراوە بۆ ژیاانی ئەمانە لەم جیهانەدا، یان بۆ هاتنی سزایان... ئەگەر لەبەر ئەوانە نەبواوە، بێگومان سزا و تۆلەیان ئەنوسا پێی یانەو **که** ئەمانیش بە وێنەی گەلە پیشووەکانیان بەسەر ئەهات، بەلام خوا ئەوەی بەسەر ئەم ئوممەتە نەهێنا، لەبەر چەند حیکمەت و بەرزەموندی یەکی گەرە، **که** خۆی بە تەواوی ئەیانزانێ و زانایان چەند بەشیکیان لێ باس کردووە:

۱- گەرانیوە و تۆبە کردنی زۆر لەو یاخی یانە **که** ئەمەش شتێک بوو بەچار بێنرا، بۆ وێنە (خالییدی کوپی وەلید و عیکریمەیی کوپی ئەبو جەهل) و ئەوانی تر **که** پێویست نە یە بە باس کردنیان، هەروەها موسلمان بوونی ئەو هەموو زۆلە و ئەوە و وەچی **که** لە پاشان پەیدا بوون.

۲- زیاده ریز گرتنی پێغەمبەر (ﷺ) بۆ نەهێشتنی ئەو جوړە سزایانە **که** لەوە و پێش هەبوون تا ئەو ماوە و لەناو ئەو گەلەدا بێت وەکو ئەفرموی: ﴿وما كان الله ليعذبهم وانت فيهم﴾ خوا سزای بەرباد کردنێ ئەوانە نادات تا تۆ لەناویان دا بیت. **که**واتە مۆلەت دانە **که** رحیم و بەزەیی بوو دەربارەی خەلکی و هۆی زۆر بوونی ئوممەت و شوێن **که**وتوووەکانی پێغەمبەر بوو (ﷺ) **که** ئەمەش نومیّد و ئامانجێکی گرتگ بوو، سەرانیسەر بەخێرو چاکەیی ئەو تەواو ئەبێت، چونکە پێغەمبەر (ﷺ) بەشدارە **که** هەموو چاکەیی ئوممەت دا بە چەندانە تا رۆژی دوايي بێ ئەمەي پاداشت و ئەجری ئەمان **که**م بێتەو.

ئینجا ماتول مۆلەتی ئەو یاخی یانە ئەدا و سزایان دوا ئەهات، ئیتەر چارە و رێگای پێغەمبەر (ﷺ) ئەبێ هەر خو گرتن بێت و توێشووێ ئەو رێگایەیش پەرستنی خواوە و یاد و پەیموندی یە لەگەڵ خوادا و گوێ پێ ئەدانه بەو یاخی یانە و هەر باش و بۆشی یەکی ئەم جیهانە **که** پێ یان دراوە بۆ تاقی کردنەوهیان،

فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ

وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى ﴿١٣٠﴾

لهېر نه وه فرموی پی: ﴿فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ﴾ که واته نهی پیښه بهر خوت بگره و سهر بکه له سهر نه وهی نه وانه نه یلین دهر باره ی خوت و نایینه که ت ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ نویژ بکه به جوړی سوپاسی په رومردگاری خوت بکه له سهر رینمونی و گه یاندنت به رینگای راستی خوا، یان په رومردگاری خوت به پاکي راگره له هاوېش و هه موو شتیکی تر که شایان نه و نی یه، سوپاس بکه له سهر نه وهی تو ی جو ی کردو ته وه بهم نایین و شریعه ته ی پی داوی، دان بنی به وده که خوا خاوه ن و به خشنده ی هه موو به هره و چاکه یه که ... خوی خوت به و جوړه به رسته ﴿قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ﴾ له پیش هه لاتنی خور و ﴿وَقَبْلَ غُرُوبِهَا﴾ له پیش ناوا بوونی دا ﴿وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ﴾ له هندی کات و ساته کانی شه ودا خوا به رسته نویژ بکه ﴿وَأَطْرَافَ النَّهَارِ﴾ هه روه ها له سهر و نه و سهره کانی روژدا، واته به یان یان و نیواران، خوی خوت له و کاتانه دا به رسته ﴿لَعَلَّكَ تَرْضَى﴾ به نومید و چاوه پروانی نه وه نه جوړو پاداشتیکت لای خوا ده ست که وی که رازی بیت پی. بیگومان په رستنی راسته قینه ی خوا یاد و په یوهندی یه به خواوه به یاد و په یوهندی به خواوه نارام و رهامهندی له دل و دهر وون دا جیگر نه بیت و نارام و رهامهندی و دلنیا یی خوشتر و به نرخ ترین به هره و ده ست که وتیکه که چاره سهری هه موو ناخوشی و به سهرهاتی خراب و داخ و دووی نه م جیهانه ی پی نه کری. مه به ست له م کاتانه دا کاته کانی نه م پینج فرزه یه له گه ل کاتی شه و نویژدا، یان مه به ست هه میشه یی په رستن و یاد و په یوهندی یه، به هه ر کام مه به ست بیت خوا نه و فرمانه ی دا به پیښه به ره خوشه ویسته که ی ﴿وَسَبِّحْ﴾،

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ

﴿١٣١﴾ وَأَمْرٌ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا

تفسیر موی: ﴿وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ﴾ به شیوهی خوشهویستی و ثوابه خوازی بریزه مده به سهرنجی چاومکانت بولای نمو دمهسلات و دارایی و شت و مهکی که داومانه به چند تاقمی له بی باومرکان و سوودمان پی گه یاندوون بهموی نمو شتانهوه که نمویش پیمان داون ﴿زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ زینت و جوانی ژبانی نمو جیهانیه که به زووی تیپر نکات به وینهی گول که چنده جوان و شیرینه، کهچی نموندهی پی ناچی سیس و رشک نمبی و نمویش که پیمان داون ﴿لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ﴾ بو نمیه تاقیبان بکینهوه تیای دا دهریاری تا دهرکوی بو خملکی ثایا نمونه سوپاسی خوی خویان نمکن و هلمنسن به مانی نمو بههره و چاکه یانه؟ یان پیمان داون بو نمیه له رۆزی دواپی دا سزایان بدمین لهسهریان. ﴿وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾ نمو رۆزی به پهروردگارت بوی ناماه کردوی له رۆزی دواپی دا یان نمو پیغمبریتی و پایه بهری یه که کردویمتی به بهش و رۆزی تو نمو چاکترین و بهردوام و نهپراویه. واته چاوت نهروانی بو نمو شت و مهکی که لم جیهاندا داومانه بهوانه که گر و فریکه و به نیازی خیرو چاکهیش پیمان ندادون، بلکهو چاوت هر بو نمو بهروانی که به تو دراوه و نهدری. وینهی نمو نایمه له چند سورهت و جیگایمکی تردا هیه و مبهست بههموویان دلنواپی پیغمبره ﴿ص﴾ و رینموونی یمتی بو نمو هه میشه دامهزراو بیت لهسر نمو باره راستهی که لهسهریمتی و رینموونی نوممهتهکی بو پهیرموی کردن و لاندان له رنگا راستهکی نمو، پیویسته بزانی که مبهست بهم جوړه نایمتانه رینموونی و بانگ کردن نی به بو خو گرتنمو و قدمغه کردنی هموو خوشی و ژبانی پاک و خاوین و رابواردنی راست و رموی نمو جیهانه، چونکه شتی وا دوره لم نایینی پاکی نیسلاموه به پیی فرمودهی خوا و فرموده و کردوی پیغمبری خوا ﴿ص﴾ بلکهو مبهست بانگ کردنه بو شانازی کردن و دل بهستن تمنا به رزمهندی خوا و پهیرمندی و نمو شتانهی که نمان و فوتان روویان تی نکات ﴿وَأَمْرٌ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا﴾ نمو پیغمبر فرمان بده به نال و بهیتمکت، یان به هموو شوین کهوتوومکانت له نوممهتهکت، فرمانیان پی بده به نویژ کردن و خویش بهردوام به لهسری،

لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَنِقَبَةُ لِلنَّقَوِيِّ ﴿١٣٢﴾ وَقَالُوا لَوْلَا بَأْتِنَا بِتَايَةٍ مِّن رَّبِّهِ ءَأَوْلَمْ تَأْتِيهِمْ
بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ لَقَالُوا إِنَّا لَوَلَّا أَرْسَلْتَ
إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِن قَبْلِ أَن نَّذِلَّ وَنَخْزَىٰ ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلُّ مَتَرِيضٍ فَتَرَبَّصُوا
فَسَتَعْلَمُونَ مَن أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ ﴿١٣٥﴾

به ریکی به جی بیته و دانی به سردا بگره ﴿لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا﴾ نیمه داوای روزیت لی
ناکین نه بو خوت و نه بو ثوان ﴿نَحْنُ نَرْزُقُكَ﴾ نیمه روزی تو نه دین، هرودها روزی
ثوانیش، کواته خوت یه تن و یه دل بکه بو کاروباری روزی دوا بیت. ﴿وَالْعَنِقَبَةُ لِلنَّقَوِيِّ﴾
پاشه روزی چاک بو له خواترسی یه، کواته بو ثور که سانه یه که له خوا نه ترسن و به موی
نه موه خوین نه گرنه له تاوان و خراپه کاری، بیگومان نویزی راسته قینهش ثور سیفته
پیدا نه کات، ثور قه لغانه به تینه فراهم نه مینی بو مردم. له پیشه موه فرمانی دا که
پیغمبر ﴿ﷺ﴾ خوگر بیت له سر نه موی ثور یاخی یانه نه یلین دهریاری خوی و نایینه که ی،
نینجا ثورا نه گهریت موه سریان و داوایه کی زور بی جی و قسه یه که له قسه ناپرواگانیان
نه مینی، بو نه می بیانبات موه به خوین دا و بهرپرچی وته ناپرواگانیان بدات موه. کورته ی
داوا و وته ناپرواسته که شیان نه میه: قورنانیان به موعیزه داننا و داوای موعیزه و
نیشانه ی پیغمبریتی یان نه کرد، بیگومان مبهستیان بر و بیانوو بوو نه گهر نا نه یانزانی
که قورن موعیزه و نیشانه یه کی تیرو تمواره و هموو له ناستی سرگردان و داما و
دهسته پاچه بوون، نه فرموی: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا بَأْتِنَا بِتَايَةٍ مِّن رَّبِّهِ ءَأَوْلَمْ تَأْتِيهِمْ
بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ﴾ نه موه و تیان: نه گهر راسته
محمد پیغمبره دهی با نیشانه، به لگه یه کی رویمان بو یینی له لایه ن خواکه ی موه تا راستی
و پیغمبریتی یه که ی دهرکه وی و ناشکرا بی لیمان موه. نینجا خوایش نه یانبات موه به
خوین دا و بهرپرچی داواکه یان نه دات موه به موه که قورنانیان بو هاتوو و ثور قورنانهش
گهره ترینی هموو موعیزه و نیشانه یه که و شتیکی همیشی و هموو کاتی یه، وینه ی
ثور موعیزانه نی یه که نه مانه داوای نه کن، وینه ی ثور موعیزانه نی یه که پیغمبره
پیشووه کان پی هاتوون، بو وینه: وهکو ثور دوو موعیزه ی موسا (علیه السلام) که له م
سوره تدا باسی فرمون، که ثور جوړه موعیزانه شتیکی همیشی نین، به لکو هر بو ثور

کاته به کار هیئراون و روویان داوه تیای دا و زۆر تر بۆ ئهو تاقم و چینه به کار هاتوون که
 به چاوشته که یان بینووه، ئیتر بۆ تاقم و چینی تر ئهو هیزه یان نه ماوه، به لکو هر کار ناکات
 له بی باوه ران به تایبهتی له پاش نه مانی پیغه مبه ره که و تیپهر کردنی چهند کات و چهرخی
 به سه ری دا.. بۆ وینه ئهو هه موو موعجیزه گه ره گه رانه ی که له سه ر دهستی موسا و
 عیسا دا روویان داوه - درودی خویان له سه ر بیئت - ئهو هه موو موعجیزانه به ئیستای
 جووله که و گاوه رکان چی؟ نه توانن به کیی به سه لمینن که ئهو موعجیزانه روویان داوه؟ به لام
 قورئانه که ی پیغه مبه ر (ﷺ) شتیکی هه میشه یی و هه موو کاتی یه، له هه موو چهرخی که دا ته ر
 و تازه یه، به لکو له پاش پیغه مبه رو ئیستا و له مه و پاش هیزو ده سه لات ی ئاشکرا تره له
 خه لکی، چونکه زۆر شتی نه یینی قورئان هه یه له کاتی هاتنه خواره وه ی و له چهرخی
 پیغه مبه رو چهند چهرخی تر پاش خوی ئهو شته نه یینی یانه ده رنه که وتوون بۆ خه لکی، تا
 دنیا دنیا یه ئهو شته نه یینی یه نایابانه دوا یی نایه ن و به ره به ره خوا ده ریان نه خات و تا بیئت
 قورئان به هیز تر نه بی له پیش چاوی مه ردوم و جووله که و گاوه رکان نه گه ر بیانه ی
 موعجیزه کانی موسا و عیسا روون بکه نه وه و بی سه لمینن به خه لکی به هیج کلۆچ ناتوانن له
 باره وه نه بی په نا بینن به قورئان بۆ ئهو مه به سه ته.. قورئان له چهند بارو روویه که وه موعجیزه
 و نیشانه یه کی روون و ره وانه له سه ر پیغه مبه ری تی پیغه مبه رمان (ﷺ) یه کی لهو بارو رووانه
 نه مه یه: که ئه م قورئانه کورته و خولاسه ی کتیب و په راوه پیشووه کانی ئوممه ت و میللته
 رابوردووه کانی تیدا یه، که ئه وه ش شتیکی نه یینی و غه یبی بووه به هیج کلۆچ له لایه ن خوا وه
 نه بی ناگاداری به سه ر ئه وه دا نابی و ناگو نجی، به تایبهتی ئهو پیغه مبه ره که ئه م قورئانه ی
 راگه یاند که سیکی نه خوینده واره و له ناو گه لیکی نه زانی بی ناگای نه خوینده واره دا پیگه یو وه
 و تیکه لی خوینده واریشی نه کردووه، که واته قورئان هر چو نی موعجیزه و نیشانه یه کی
 روونه له سه ر پیغه مبه ری تی محمد (ﷺ) هه روه ها نیشانه و به لگه یشه له سه ر راستی پیغه مبه ره
 پیشووه کان و نه و کتیب و په راو و نایینه ی که ئه وان هیئایان، جا لی ره دا له م باره وه
 به ره ره چی داوای بی باوه رکان ئه داته وه، ئه فه رموی: ﴿أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ مِّنَ الْبُحْرِ أَنَّهُمْ﴾ نایا
 ئه وانه قورئانیان بۆ نه هاتووه که به لگه و نیشانه ی روون و ئاشکرایه له سه ر راستی ئه وه ی
 که له کتیب و په راوه پیشووه کان دا بوو؟ واته به لی قورئانیکی ناوا و موعجیزه یه کی وا
 به هیزیان بۆ هاتووه که واته چون بیر ناکه نه وه له م موعجیزه گه ریه و داوای به لگه و
 نیشانه ی تر نه که ن؟ به راستی زۆر جیگای سه ر سو پرمانه ئهو داوایه، به لام وه کو له پیشه وه

وتمان نهوانه همر مهبهستیان لاری و بر و بهمانه بوو، خوایش پرو بهمانه ی پرپون نهگر چی دانیان پیندا نهئنه وکو لهم فرموده یشه روون نهیتهوه ﴿وَلَوْ أَنَّا أَمَلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ﴾ نهگر له مرجیک دا ئیمه بی باومر مگانمان بهریاد بگردایه به سزایه پیش رهوانه کردنی محمد بو سهریان ﴿لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنُتِّجَ إِلَيْكَ مِن قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنُخْزَى﴾ بیگومان له رژی دواپی دا نهیان وت: خویه کاشکی پیغه مبریکت رهوانه بگردایه بولمان، ئینجا ئیمه یش شوینی نایه تکانی تو نهکوتین که نهو پیغه مبره نهی هینان پیش نهمی زملیل و سر شوپ بووینایه به سزای دنیا و بی نابروو بین به سوتان و کهوتنه ناو ناگری دوزخ، به کورتی نهگر پیغه مبرمان رهوانه نهگردایه بو سهریان له رژی دواپی دا بیانووین نههینایهوه بو کوفر و بی باومری یکهیان، به لام له پاش ناردن پیغه مبر ئیتر بیانووین برا و رنگای قسهیان نهما و دووچاری پاشه رژی سهخت و سزای بهتینی خوین دین و ماقول پاشه رژی نهمانه نهوهیه، کهواته پیغه مبر ﴿وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رَجُلٌ مِّنْهُمْ بِمَا هُوَ صَافِي الذِّمَّةِ﴾ گوی نهی لی یان و دلتهنگ و نارهحت نهی بهو باومر نههینانهیان، چونکه خوین تاوانبارن و سوچ له خوینانهوهیه.. پی یان راگهینهی که نهم چاومروانی هاتنی نهو پاشه رژه سامناکهیه بویان، ئیتر نهوان چاومروانی چی نهکن با بیکن، له دواپی دا تی نهگن و نهزانن کی لهسر رنگای راست بووه؟ وکو نهفرموی: ﴿قُلْ كُلُّ مُرْتَضٍ مِّنْ رَبِّهِ﴾ نهی پیغه مبر بلی ههموو یهکی له ئیمه و ئیوه چاومروانی پاشه رژین بو خومان و بو یهکتر، کهواته چاومروانی بکن چون نارمزوی نهکن! ﴿نَسْتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى﴾ لهمه وپاش بهم نزیکانه نهزانن که کین خاومنهکانی رنگای راست و نایینی راست، کی له گومرایی دهرچووه و کهوتووهته سر رنگای راست و رینموونی وهرگرتووه؟ واته بیگومان بوزان روون نهیتهوه به باشی لهمه وپاش نهزانن، که ئیمه لهسر نایینی راست بووین و ئیوه گومرا و سر لی تیک چوو بوون.

دواپی هات سورتهی (طه) له بهیانی رژی جومه ۱۴۰۰/۵/۵ خوا یارمهتی بدات بو لهمه و پاش و به بهزهیی خوی وهری گری - آمین -

تەفسیری قورئانی پیرۆز

جزمی ۱۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ
مُخَدَّبٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾ لَأِهِيَ قُلُوبُهُمْ

سوره نبي (الانبياء) مهكهي يه (۱۱۲) نايه نه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نهم سورمه سوره نبيكي زؤر گهره يه، ناموزگاري گهره و گرنگي تيدايه به وينه ي
زؤريه ي سورمه مهكهي يه يهكاني تر هه موو باس و مه به ستهكاني نه گهر يته وه بؤ چاندن و
دامه زانندن عقيده و باور به تاك و تمنيايي خواو پيغه مبه ريتي پيغه مبه رو راستي قورنان
و هاتني رؤزي دوايي، له يه كه م جار هه چهند رسته يه كه نه مين ي كه زؤر به مين زن و دل و
دروون نه مين يته لهرزه و دايته چله كينن، به لام دل و درووني كه زيندو و بي و نامانه يي تيدا
بي بؤ بيدار بوونه وه و بير كردنه وه. نه هه رموي: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * أَقْرَبَ لِلنَّاسِ
حِسَابُهُمْ﴾ نزيك كه وتووه ته وه له خهلكي يه وه حيساب و لي پرسينه وه يان لهو كرده وه انه ي
له م جيهانه دا كرده ويانه، واته كاتي هاتي رؤزي دوايي نزيكه كه لهو رؤزه دا پرسيار نه كرى
له خهلكي، به گويزه ي كرده وه يان پا داشت و توله يان نه بينت. به لي به راستي نهو رؤزه نزيكه،
ئيتر هه چهنده كات و چهرخي ترمي مابي، چونكه به لاي خواوه نزيكه با خهلكي به دور ي
دابنين، نزيكه كاتي كه نه وه ي ماوه له ته مهن ي نه م جيهانه به راورد بكر ي له گهل نه وه ي
تيپه ري كرده وه، نزيكه چونكه بيگومان نهو رؤزه به دي ديت، هه رچي به دي بيت نزيكه،
دور نهو شته يه كه رويشت و تيپه ري و دوايي هات و ئيتر مابي، بيچكه له مانه ش: بيگومان
مردن نزيكه و هه ركه س به ري پي يه كه نه مين يته نهو رؤزه و ده ست نه كرى به جو زي له حيساب

و پرسپاری. کهاته زۆر راسته نزيك كهوتنهوهی ئهو رۆژه له خهلكی يهوه، ﴿وَمُمْ فِي غَفْلَةٍ﴾ لهكاتێك دا خهلكی له بى ئاگایى دایه و هوشى بهلاى ئهو حیساب و پرسپارهوه نى يه كه يهخهى ئهگرى ﴿تُغْرَضُونَ﴾ روو وهرگێراوه و پشت تێكهرن له بیر کردنهوه و خۆ ئاماده کردن بۆ ئهو رۆژه ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ تُحَدِّثُ إِلَّا أَسْتَمُوهُ وَمُمْ يَلْمِزُونَ﴾ له لایهن پهروهردگاریانهوه ئامۆزگارى يان بۆ دیت كه بیداریان بکاتهوه له خوى بى ئاگایى و نهزانی، کات له دواى کات ئهوهشیان بۆ تازه ئهکریتهوه و ئهدریتهوه به گویچکهیان دا، هیچ لهو ئامۆزگارى يانهش نى يه كه به باشى نهبیستن، له کاتێك دا هیچ گوى يان نى يه لى يان و گالته ئهکهن و لاقرتى يان پى يان دیت. ئهو ئامۆزگارى يانه به باشى ئهچى به گویچکهیان دا، بهلام له کاتێك دا ﴿لَا مِصَّةَ قُلُوبِهِمْ﴾ دلەکانیان بى ئاگایه له بیر کردنهوه لى يان.

سهههتای ئهم سورهته ههرچهند له يهكهم جارهوه هاته خوارهوه دهبرارهى كۆمهڵێكى تايبهتى له دلّ مردووهكانى يهكهم چين كه ئهم قورئانهى چوو به گویچکهدا، بهلام ئهم نيشانه و شيوهى كه باسى فرمووه بۆ ههموو كهسيكى كه له بۆشى دلّ خالى يه، له ههموو چهرخ و كاتێك دا، له ههموو تاقم و گهڵێك، بهم سيفهت و نيشانانه دلّ مردووهكان - كه قوفلّ دراو و ههرگيز تهمى وهرناگرن - جوئى ئهبنهوه له دلّ زیندووهكان كه كراوه و ئامادهن بۆ گوى رایهلى و وهرگرتنى ههموو ئامۆزگارى و تهمى يهك. ئهو كۆمهله سههرپای ئهوه كهله بۆش و دلّ مردوو بوون و به ديمهن لاقرتى يان ئهکرد و نرخێكى ئهوتویان بۆ قورئان داننهنا، بهلام له دهروون دا سام و ترسى ئهم قورئانه هینا بوونیه دلّ لهززهوه و كهوتبوونه چم و چار بۆ بهرگرى كردنى به پڕو پاگهنده به چهند جۆرو شيوهیهك كه لهوه و پاش باس ئهكرين زۆر به نهينى خهريك ئهبوون بۆ دیاریى كردنى جۆرو شيوهى پیلان و پڕو پاگهندهکیان بۆ ئهمهى كۆمهلى ژێر دهسته و گشتى خهلك نهزانه بهو گرنگى و سام و ترسى قورئانه كه دهروونى سهروكه پیلان گێڕهكانى داگیر کردبوو،

وَأَسْرُوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ

﴿٣﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

نه فرمودی: ﴿وَأَسْرُوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾. نهو تا قلمه که ستمکار بوون و بت پهرست بوون نه بیان ریست که خملکی گومرا بکن، نهو تا قلمه زاله قسهو باس و راویژیان له بارهی پیغهمبرمهو زود به نهینی کرد، له نیوان خویمان دا به چپه و نهینی نه میان نهوت: ﴿هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ﴾. نایا نهه - واته محمد - هیچ شتیکی تره جگه له نادمی یه که به وینهی خوئان؟ واته نه خیر فریشته نی یه و هر نادمی یه که وینهی خوئان، کهواته پیغهمبر نی یه و نهوش به گویرهی تیگهیشتنی نهوان که پیغهمبر نهبی فریشته بیّت و نابی نادمی بیّت، ماتول پیغهمبر نی یه و نادمی یه، کهواته نهوی رایئه گه یه نی و نهیلی و خملکی سرسامه لی ی و له چاردا نی یه، نهوه له لایه ن خواوه نی یه، به لکو سیحر و جادوه ﴿أَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ﴾ دهی نایا نیوه نه چن بولای جادو سیحر و باومری پی نه مینن و شوینی نه کمون ﴿السِّحْرَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ﴾ له کاتیک دا که خوئان شته که نه مینن، واته به چاری خوئان نه مینن که محمد پیایوئکه ره کو خوئان، کهواته نه زمان نهوی نهیلی جادوه دهی نیتر چن باومری پی نه مینن و شوینی نه کمون؟ خوی گهره هوالی نهو کو بوونهوه و راویژه نارهوای دا به پیغهمبر(ﷺ) و ناگاداری کرد به سر پیلانه که یان دا، فرمانی دا که کاروباری خوی و نهو بی باومرانه هوالی خوا بکات و بیداته دهست خوا، پیغهمبریش وای کرد و هموو شته که ی هوالی خوا کرد، ره کو نه فرمودی: ﴿قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾. بهرامبر بهو قسهو کردهوه نارهوای نهوانه پیغهمبر(ﷺ) وتی: پهرومردگاری من زانایه و ناگاداره به هموو وته و تاریک له ناسمان و زهوی دا، نیتر په نهان و نهینی بن، یان ناشکرا، ناگاداره بهوانه هموو جای نهوی نهو بی باومرانه به نهینی وتویانه،

نه فسر که به پی خویندنهوه به وشعی: (قال) که نیستا بهو جوړه باوه. نهو وشعی نه خوینریتنهوه به (قل) نهوهش

هر ریک و راسته و به بسته هریه که و ناگویی.

وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَمٌ بَلْ أَفْتَرَنَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْنَسْ بِشَاعِرِهِ
 كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ﴿٥﴾ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرِيبَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا
 قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَتَتْلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾

﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ تمنیا خوا بیسندهی راسته قینهیه و هموو شت نه بیستی، زانای
 راسته قینه و هموو شت نه زانی و ناگاداره پی، کهواته هر پیلانی بگپن خوا نه زانی و
 پیغه مبریش ناگادار نه کات به سهری دا، نهو بی باوهرانه سهرسام و سهرگردان بوون، نه یان
 نه زانی دهر بارهی نه قورخانه چی بلین؟ له سهر بارو رایک رانه نهوستان هر دهمه شتیکیان
 نهوت، وهکو روونیش نه بیتهوه لهم فرموده یوه ﴿بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَمٌ﴾^۱ وازیینه لهوه که
 نه یان وت جادوه، نهوانه وتیان: نه قورخانه شتی پپو پوچ و تیکه و پیکه له، محمد له
 خودا دیوینتی!! نینجا لهوش گواستیانهوه وتیان ﴿بَلْ أَفْتَرَنَاهُ﴾ محمد خوئی به دهست
 قهست هملی به ستووه بهدم خاوه و دهست هلبهستی خوینهتی، نینجا لهوش
 گواستیانهوه و وتیان: ﴿بَلْ هُوَ شَاعِرٌ﴾ محمد شیعر بیژوه نه می که نه یلی شیعره واته
 نهوانه سهرسام بوون له بارهی قورخانهوه، له سهر باری دامه زراو نه بوون، نیتر نایا نهو وشه
 ناراستانه له لایه نه موویانهوه بووینت، یان هر تاقمیک یه کیک لهو وشه نارموایانهی نهوت،
 بههر جوئی بووبی نهو وته جیاوازان به لگه یه کی روون له سهر نهوه که دامار و دهسته
 پاچه بوون بهرامبر قورخان و نه یان نه زانی چی بکن و به جوئی بهرگری بکن؟ نینجا
 ویستیان خویمان رزگار بکن له دهست قورخان به داوا کردنی موعجیزیه، به وینهی
 موعجیزهی پیغه مبره پیشووه کان، وتیان: ﴿فَلْيَأْنَسْ بِشَاعِرِهِ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ﴾ نهگر نهوهی نیمه
 نه یلین راست نی یه و به لکو نهوه راسته که محمد پیغه مبره پیشووه کانی پی رهوانه
 کراوه، وهکو دهست و دار دهسته که ی موسا و که و کویر چاک کردنه وه که ی عیسا، واته

^۱ به پی ته فسرکه وشه (بل) هرسکیان بق گواستهوهیه، یه که میان له لایه خاوهیه و نهوانی تریان هینی
 کافره کانه و خوا نه یگپن تهوه، بق به تال کرینهوهی پیشی خویمان، نه س و وشه ناراستهش وهکو نهوانه پیشووه که له
 وته نارموایانهی که رده به نهینی نه یان وت، نینجا با بزانی که سی باری تر نه گوجی له وشه (بل) هکان دا و بهو هموو
 باره ته فسر کرلونه تهوه.

نهگرموعجيزه يه کي و امان بؤ يئني نيمه باومړي پي نه هينين، نينجا خوا نه يان خاتمه به درووه که نه و کاتهش باومړ ناهينن، چونکه وينه نه مان له گهل و نوممه ته پيشووه کان په لپ و بهانه ي و ايان گرت و بزيان جي به جي کراو که چي له پاشان باومړيان نه ميننا نينجا خوايش به بربادي کردن و له ريشه ي هينان، نه و هس به گويزه ي باوي خوا دهر باره ي نه وانه ي نه و هنده ياخي و سرکيش بن و بگنه نه و رانه يه، نه فمر موي: ﴿ مَا آمَنْتَ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرِيْبٍ اَمْ لَكُنْهَا ﴾ له پيش نه وان دا هيچ خه لکي ولات و شاري تر باومړي نه ميننا نه نيمه يش له ريشه مان هينا و به برباد مان کردن به موي باومړ نه هينان و په يمان شکانده که يانه وه، ﴿ اَنْهُمْ يُزْمَنُ ﴾ ده ي ثايا نه مان باومړ نه هينن؟ واته نه خير باومړ ناهينن، چونکه سروشتي ياخي مل هوړه کان يه جوره، که واته نه مانيش پاش به جي ميناني په لپه که يان هر باومړ ناهينن وه کو نه وانه ي گه له پيشووه کان، به لکو نه مان ياخي مول هوړ ترن، دياره به گويزه ي باوي خوا نه و کاته نه مانيش به برباد نه کران، که واته به دي نه ميناني په لپه که يان چاکه و به ره يه ک بوو له لايه ن خواوه دهر باره ي نه نوممه ته، له لوتف و به زه يي خوا به زياد بيت، يه کيک ره خنه ي بت پرسته کان دهر باره ي پيغه مبه ريتي پيغه مبه ر (ﷺ) نه و ه بوو که ناده مي يه و پيغه مبه ريش نابي ناده مي بيت، نه و خوي گوره ش به به رچي قسه که يان نه داته وه و نه يان خاتمه به درووه، نه فمر موي: ﴿ وَمَا اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوحِي اِلَيْهِمْ ﴾ نه ي محمد له پيش تو ره وانه مان نه رکړدوه بؤ سر گهل و نوممه ته کاني رابوردوو جگه له پياواني نه سروشمان کرده لايان نه و ي ويستيتيمان، پياوانيکمان ره وانه کردووه له تيره ي ناده مي وينه ي ره وانه نه لا کراوه کان، بؤ سر هيچ گه لي مه لانيکه مان نه نار دوه ﴿ فَتَلَوْا اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ نينجا بي باومړه کان نهگرم خوتان زانا نين و نه و نازانن پرسيار بکن له زاناکان و نه هلي ته ورات و نينجيل تا نه و هتان بؤ روون بکنه وه. نه و بت پرستانه پرس و رايان نه کرد به نه هلي کيتابانه له باره ي پيغه مبه ره وه (ﷺ) و باومړيان هه بوو به قسه يان، بينجگه له و هس نه وانه دوو تاقم و کو مهي گوره بوون و بينگومان هه موو باومړيان بووه و هه موو يه قسه بوون که پيغه مبه ران له تيره ي هه موو ناده مي بوون - سه لامی خوايان لي بيت -، که واته بهم فرموده يه ده مي بت پرسته کان به ستراو هيچ قسه يان بؤ نه مايه وه. بينگومان ماتول پيغه مبه ران له تيره ي ناده مي بوون نه بي ياساي گوزمران و ژيان و مردنيشيان له سر باو و رهوشتي ناده مي بيت،

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾ ثُمَّ صَدَقْنَاهُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ

وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾

وَمَكَو ئَمَفَرَمَوِي: ﴿وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ﴾ ئىو پىڭمىبرانئمان
نەكردوو بە لەش و قەبارەيك **خۆراك** و خوارەمەنى نەخۆن و ئىنەى فرىشتە، بەلكو
هەرچۆنى لە تىرەى ئادەمى بوون، هەروەها لەسەر سىروشتى ئادەمىشن لە ژيان دا و
پىويستى يان هەبوو بە خەو و خواردن، ئىو پىڭمىبرانئە هەمىشەيى و نەمر نەبوون، بەلكو
وَمَكَو خەلكى تر ماوەيك لەم جىهانەدا ژيان و ئىنجا مردوون، ئىم رەخنەى كە بت
پەرستەكان ئىيانگرت لە پىڭمىبەر **ﷺ** لەبارەى ئادەمىتى و خەو و خواردن و هەلسان و
گەران بە دەشت و دەرو بازارد، ئىم رەخنە بى جى يە هەر كۆنەو گىراو لە
پىڭمىبەرەكانى تىرىش - سەلامى خاويان لى بىت - و هۆكەشى نەقامى و نەزانى يە، ئىوانە
تى نەگەيشتون لە مەبەست لە پىڭمىبەر و پىڭمىبەرىتى بەهۆى ئىمەو ئىو قسانەيان بەدەم
دا ئەهات. بىگومان پىڭمىبەر كەسيكە فروستادەو رەوانە كراوى خوايە بۆ راگەياندننى ئاين
و بەرنامەيك كە خوا ناردوويەتى بۆ سەر بەندەيانى، ئىو پىڭمىبەرە ئىبى لە هەموو
بەندەكانى تر گوى رايەل تر و مل كەچ تر بوويىت، لە بەدى هينان و پىك هينانى ئىو ئاين و
بەرنامەى كە خوا ناردوويەتى، ئىنجا مامۇستايى ئىو خەلكەى كردبى و فىرى كردبن.
كەواتە ئىبى كەسى بووبى كە پەيوەندى تەواى بووبى لەگەل ئىوانەى كە رابەرى و
مامۇستايى كردوون، توانيبيتى بڑى لە ئاويان دا بى سەلمىنەو لە يەكت، ئىبى هەستى
كردبى بەهەر شتەك ئىوان هەستى پى بكن لە ژيانى ئىم جىهانەدا، ئەگىنا ئىو مامۇستايى
يە ناگونجى و ئىو رابەرى يە بە رىكى ئاڤوا، كەواتە ئىبى كەسيك بووبى لە تىرەى خەلكەكە
و لەسەر سىروشتى ئىوان بوويىت، بىجگە لەومش ئەگەر لە تىرەى ئىو خەلكە ئىبوايە و لەسەر

سروشتی نهوان نهبوايه، نهو خه لکه نهيان نهتوانی په پیرهوی یان بکهن و لاسایی یان
 بکه نهوه له کردارو رهفتاریان دا، پیغه ممبرانیش نه بی په پیرهوی کراو بووین، ژیانیان نه بی
 نمونه یه کی پاک و خاوین بوو بی بؤ چاو لی کردن. له پاش نهوانه هموو، خوی گوره
 ریژی داوه به ناده می و رانه و پله ی بهر ز کردونه ته وه، به ره و چاکه ی تاییه تی رشتوه
 به سر نهو تیره دا به مه ی هیندی کی لی کردوون به جینشین و رابری خوی که چی نهو نه زان
 و نه فامانه شانیان نهو ریزو به ره ی هه ل نه نگرت، به هو ی نه وه و دژی وه ستان و نه مباری
 یان نه کرد که نابی پیغه ممبر له تیره ی ناده می بیت!! به لام خوی گوره - که هموو بریار و
 کرداری به جی یه و راسته - به قسه ی نه فام و نه زان ناکات، به گویره ی نیازو ناره زوی
 ناره وای نهوان بریار نادات، به لکو به گویره ی زانین و حکمه تی خوی کرد و پیغه ممبرانی له
 تیره ی ناده می هه ل برارد، له سر سروشتی ناده می رهوانه ی کردن و ژیانندی، هر به پی ی
 نهو زانین و حکمه تی خویه سهری خستن و زالی کردن و دوزمنه کانی به ریاد کردن وه کو
 نه فرموی: ﴿ثُمَّ صَدَقْتَهُمُ الْوَعْدَ فَأُجِيزْنَهُمْ وَمَنْ نَّشَاءُ وَآلَمْ لَكُنَّا السَّٰرِفِينَ﴾ نینجا نیمه له تیره ی
 ناده می پیغه ممبرانمان رهوانه کردو به لینمان پیدان، راستمان له گه ل کردن له به لینکه مان
 دا، بهم رهنه نهوان و هر که سی تریش ویست بیتمان رزگارمان کردن و نهوانه ی زیاده ره ی
 یان کرد له کوفر و گوناو تاوان دا به ریادمان کردن، له پیشه وه هره شه ی کرد له بت
 په رسته کان و تانه و ته شه ی لی دان و له که داری کردن به مه ی بی ناگا و بی هوشن و لاقرتی
 یان لی دیت به نایه ته کانی خوا، نینجا راستی پیغه مبرینتی پیغه مبرمانی روون
 کرده وه (ﷺ) و بهر په رچی دانه وه و هره شه ی لی کردن له باره ی چند ره خنه یه کی نه فامانه
 که به ده میان دا نه هات دهر باره ی پیغه مبرو قورنانه که ی، له پاش نهوه نهوا هندی گوره یی
 و سوودی قورنات روون نه کاته وه و هانیا نه دات له سر بیر کردنه وه و گو ی رایه لی،

نه فرمودی: ﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ﴾^۱ سویند به خوا ئیمه نارد و مانه ته خوارم و
 بولای ئیوه کتیبینی گهره و گرنگ ۱ شهره ۱ ناویانگی ئیوهی تیدایه، ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾
 دهی ئایا ئیوه ژیر نین و بیر ناکه نه وه؟ واته ژیر بن و بقامن و بیر بکه نه وه لهو کتیبه گهره یه
 و بترسن و خوتان بیاریزن له پشت تی کردن ۱ رهفتار به پیچه وانهی فرمانه کانی. بیگومان
 ئه م قورئانه موعجیزه یه کی بوون و رهوان و کراویه بو هه موو چین ۱ تاقمیک ۱ دنیا دنیایه،
 هه میشه یی یه، نه ک به وینه ی موعجیزه کانی پیغه مبه رانی رابوردو ۱ هه رچهند شتیکی
 گهره و گرنگ بوون و خه لکی هه موو دهسته پاچه ۱ په ک کهوتوو بوون له ناستیان، به لام
 شتیکی کاتی بوون ۱ کاریان ته نها لهو تاقمه نه کرد که به چاو ئه یان بینین، ئیتر پاش ئه وان
 هیچ دوزمن و بی باورنکیان پی په ک نه نه خراو دم کوت نه نه کرا. به لی به راستی ئه م
 قورئانه هوی شهره و به رزی و ناویانگی گهره بوو بو گه لی عهره ب، چونکه به زمانی ئه وان
 هاته خوارم و، زمانه که یانی پاراست و هیشتی یه وه و کردی به زمانیکی جیهانی، گه لی
 عهره ب پینش ئه م قورئانه هیچ باس و ناویانگیکی نه بوو، به لکو گه لیکی به ش خورای
 چه وساره بوو له ژیر دهستی فارس و روم دا و تا ئه م قورئانه هات و نه وانیش به ریکی
 په یامه که یان هه لگرت و ته نها ئالاگه ی ئه ویان به رز کرده و ۱ ئه و کاته به هوی ئه م قورئانه وه
 ناویانگیان به رز بووه و، رۆژئاوا و رۆژه لات و خوارو ژووری زهوی یان کهوته ژیر دهست،
 جلهوی ژیان و جیهانیان گرته دهست، رووناکی داد ۱ ژیانی به خته وهری و کامه رانی یان
 بلاو کرده و به ولاتان دا، به هوی ئه وه خویشیان خوش بهخت بوون و خه لکیشیان خوش
 بهخت کرد، ئه و میژووه به رزه یان ۱ فره هم هات که رووی ئاده مینتی پی سوور و سه ربه رز
 بوو، تا دنیا دنیایه کرده و ی شیرینی پیاره هه لکه و تووه کانیان سه رمه شقه و رابه ره بو

^۱ وشه ی (نکر) به سی جزی تریش ته فسیر کراوه ته ۱ به لام ئه وه ی ته فسیره که به هیژ تره، چونکه رای - ابن عباس -
 و تدریه ی له سه ر، جوره کانی تریش ته که پینه وه بوی.

هه‌موو وێلێ، روون که‌وه‌وی هه‌موو تاریکی یه‌که بۆ هه‌موو داماو سهر لێ شیناوای. به‌لام
ئه‌وانه‌یان که بۆ فه‌راهم هات به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌بوو که ته‌نها ئالای ئیسلامیان هه‌لگرتبوو به‌س،
ته‌نها به‌ناوی ئیسلامه‌وه قسه‌یان نه‌کرد و به‌س، عه‌ره‌بایه‌تی و ره‌گه‌زایه‌تی به‌ هیچ جوړ
دروشمیشی نه‌ما بوو له‌ ده‌روون و میشتک و هه‌ستیان دا. تا ئه‌وان له‌سه‌ر ئه‌و باره
راسته‌بوون هه‌موو کاروباریان له‌سه‌ر راستی بوو، به‌راستی ئه‌پۆشیشت، به‌لام که ده‌ستیان
کرد به‌ لادان له‌ رینگا راسته‌که‌یان ئه‌و کاته کهوتنه‌ سه‌ر ره‌وه‌وه‌ی په‌ستی و کزی و دامای
تا وایان لێ هات ئالای ئیسلامیان فێر داو چه‌ند ئالایه‌کی تریان خسته‌ جینگاکه‌ی، ده‌ستیان
به‌ردا له‌ قورئان و ره‌وشتی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌ستیان گرت به‌ جابه‌یلی یه‌تی کۆن و تازه‌وه،
ئه‌و کاته بوون به‌ ژێر پێوه و پێشیل کران و ماف و به‌شیان داگیر کرا به‌جوړی جووله‌که که
بێ نرخ و ریسوا و ژێر ده‌سته‌ی هه‌موو جیهان به‌ر لێ یان راست بوونه‌وه و له‌ جه‌رگه‌ی خاک
و ولاتیان مایه‌ی په‌کیان پێکه‌ هه‌نا که گالته و لاقرتی نه‌کات به‌و هه‌موو میری په‌ عه‌ره‌بانه
که ژماره‌یان به‌ناو نه‌گاته (۲۲) میری، نفوسیان نه‌گاته زیاده (۲۵۰) ملیۆن! به‌راستی
پێویسته عه‌ره‌ب بیر بکهنه‌وه ئاوه‌ی بده‌نه‌وه به‌لای خوێان دا تا بزائن که به‌ بێ ئه‌م
قورئانه هیچ بیر و باوه‌رێکیان نه‌بووه و نیانه، ناویشیان بێ که که‌لکی پێوه بێت بۆ
خوێشان، چ جای بۆ خه‌لکی تر، جگه له‌م قورئانه هیچ توێشووێه‌کیان پێ نی به‌ که خوێانی
پێ بژیه‌ن چ جای خه‌لکی تریش له‌ به‌رینی ژبانی ئه‌م جیهانه‌دا، هیچ خه‌مه‌تیکیان له‌ده‌ست
نایه‌ت به‌رامبه‌ر ئاده‌مییته‌ی بێ را به‌ری ئه‌م قورئانه و له‌ ژێر سایه‌ی ئه‌م قورئانه‌دا نه‌بێ،
که‌واته ئه‌گه‌ر به‌ ته‌واوی چوونه‌ ژێر سایه‌ی ئه‌م قورئانه و له‌ ژێر سایه‌ی ئه‌م قورئانه و به‌ر
باوه‌ری ئه‌م قورئانه‌یان راگه‌یانده‌ ئه‌و کاته جیهان و ئاده‌مییته‌ی ئه‌یانناسن و ریزیان لێ نه‌گرن
به‌ پایه‌ به‌رز سه‌یریان نه‌کهن و هه‌موو تیره و گه‌له‌ موس‌لمانه‌کان له‌ جیهان دا به‌ برا
که‌وره‌یان دانه‌نێن، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌ر باوه‌ری قورئانیان له‌خوێان داوه‌نی، به‌ناوی گه‌لی
عه‌ره‌به‌وه و یه‌ستیان عه‌ره‌بایه‌تی راگه‌یه‌ن و بلاوی بکهنه‌وه، بێگومان بن ئه‌و کاته خه‌لکی
لاقرتی یان پێ نه‌کات و قین و خه‌شمیان لێ هه‌لنه‌گرن، چونکه خه‌لکی ئه‌زانن می‌ژوو شایه‌ته
که عه‌ره‌ب له‌ پێش قورئان دا هیچ باس و ناوبانگ و ناوێشانێکیان نه‌بووه که شانازی پێوه

بکەن، ھەر شتیکیان بووبی که جینگای کەشخە و شانازی بیټ بەھۆی قورئان و لەژێر سایەی
 قورئان دا دەستیان کەوتوو، بەھۆی قورئانەو ناویان کەوتە میژوو، کەواتە عەرەبایەتی بە
 تەنھا هیچ ریزو نرخیکی نی یە لە دەروونی هیچ گەلیکی تردا، بەراستی ئەگەر بیرى بکەنەو
 و بە ترازووی ژیری بەراوردیکی بەسەرھاتی خۆیان بکەن لە پێش ئیسلام و لەپاش ئیسلام
 دا تی ئەگەن کە ئاراستە کردنی رستەى ﴿أَفَلَا تَعْلَمُونَ﴾ بۆ ئیستای گەلی عەرەب زۆر راست
 ترو بەجی ترە لە یەکەم تاقم کە ئەم قورئانیان بیست و ھاتە سەریان، چونکە ئەو تاقمە
 ئاشنا نەبوون و ئاگادار نەبوون بە پیت و فەر و بەرھەمی بى وینەى قورئان، تاقمىکی
 نەخویندەواری بى ئاگا بوون، بەلام ئەم چىن و تاقمى ئیستا خویندەوار و زانا و ئاگادارن
 لەگەل ئەو دا ئەو ھەموو میری و کار بەدەستیانە سل ئەگەن و ئەتارین لەناو بردنی قورئان
 لەبابەت یاسا و رامیاری و رزیمەو، مەگەر بۆ خەلە تاندنی خەلکی، بە ھەموو ھیز بەرگری
 دوزمناپەتی ئەگەن لەگەل ھەركەسیك یان ھەر كۆمەلێك كە بانگی ئەگەن بۆ گەڕانەو بۆلای
 قورئان و ھوكمی ئیسلام، هیچ شەرم ناکات ئەو كەسانە لەكەدار ئەگەن و پێیان
 ئەلین: (كۆنە پەرستەكان!!) ھەر ھەلیکیان بۆ ھەلکەوى بەسەریان دا ئاپۆن بۆ بەند و كۆت و
 زنجیری ئەوانە کە ئەیانەوى بانگەوازەكەى پیغەمبەر و یارەكانى تازە بکەنەو، هیچ دەست
 ناگیرنەو لە سزا دانیان بە كوشتن و ئاگر و ئاسن، بێگومان پرسیار و محاسبەى ئەو
 ستمكارانە ئیجگار سەخت و بەتینە، سزایان زۆر بە سۆیە لای خوا ئەگەر نەگەڕینەو بۆلای
 خوا، خوا پەنامان بدات و رووى كار بەدەستەكانمان و خۆمان وەرگیریتەو بۆلای خۆی.
 آمین. بێگومان خواى گەرە رحم و بەزەبى بەكار ھێنا بە تايبەتى لەگەل ئەو یەكەم تاقمەدا
 کە ئەم قورئانەى ھاتە سەر ئەو تا مۆلەتى دان، بە گوێرەى پەلپ و بەھانەى خۆیان
 موعجیزەى بۆ نەھێنان، چونکە بێگومان باوەریان نەھێنا ئەو کاتە خواى بەپێى باوى
 خۆى هیچ مۆلەتى نەئەدان و بەربادی ئەکردن بە وینەى ئەو ھەموو گەلە بى باوەرانی كە
 پێش ئەمان لە ریشەى ھێنان، وەكو بە شیوەى خەشم و غەزەبى بەتین ھەوالى سامناكى
 ئەوانەمان بۆ باس ئەكات،

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحْسَسُوا بِأَسَاسِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾ لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾

که نه فرمودی: ﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً﴾ شارو ولاتی زودمان ویران کرد و دانیشتوانیمان له ریشه هینا که شو دانیشتوانه ستمکار بوون و باومریان نه هینا به پیغمبرمه کانیان ﴿وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ له پاش ویران کردنی شو شارو ولاتانه و بریاد کردنی دانیشتوانی گهل و تاقمینی تری جیاواز له وانمان داهینا و دروستمان کردن له جیگای نهوان، نینجا شیوهی شو غمزوب لی گیراوانه مان پیشان نهدات له کاتی هاتنی سزاکه یان دا شیوهی داخله کان و شله ژانیان و سر لی شیوانیان و کو مشکی مهرکه موش خور، راکردنیان مهر دمه به لایه ک دا نه فرمودی ﴿فَلَمَّا أَحْسَسُوا بِأَسَاسِنَا﴾ نینجا کاتیک هستیان کرد بهو سزای که نیمه ناردمانه سریان ﴿إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ﴾ دمست بهجی به چه سپانی رایان کرد لهو شارانه، واته کهوتنه هولدان بو دهرچوون به راکردن یان به غاردانی و لاخ، نینجا لهوکاته سخت و سامناکه دا له لایه ن مه لایکه، یان نیمان دارانه وه لاقرتی یان پی کرا و پی یان و ترا: ﴿لَا تَرْكُضُوا﴾ رامه کن و دهرمه چن ﴿وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ﴾ بگهرینه وه بو شو نازو نیعمت و گوزمرانه خوشهی که به لیشار پیقان درا بوو، بگهرینه وه بو شوین و جیگای خوتان: ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بگهرینه وه به لکو پرس و راتان لی بکری و راورژتان لی داوا بکری، یان داوای یارمتهی و به خششتان لی بکری و سواالتان لی بکری و کو له وه پیش باوتان بووه یان با پرس یارتان لی بکری له هه مو شو شت و مهکی پیقان درابوو با بزانی له چی دا به کارتان هینان؟ به هرکام مه بهست بیت گالته و لاقرتی بووه پی یان بو سزادانیکی تریان، نینجا لهو کاته دا هوشیکیان کرده وه تیگیشتن که راکردن رزگاریان ناکات و هیچ پهنا دهریک نی به له سزای خوا،

^۱ به راستی مهر به لورژان نه کوئی وتن و گیاندنی مه بهست، بی وینه لیره دا وشه (قصصنا) بی شارمه کان به کار نه هینی، چونکه شکاندن و پاره پاره کردن مهرچونی بی دانیشتوان نه بی بی ولات و جیگا و شوینه کش نه بی و راسته، به لام به کار هینانی بی شارمه کان شیوهی سزاکه گرنگ و سامناک تر نه کات، بی شو یاره کی تر داهینان و ناوه دان کرینه وه و پیشه وه بی ناوه می به کان نه بی، چونکه نه بی خه لکی بی نینجا نهوان شوین و ولات ناوه دان بگه نه وه.

قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١١﴾ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوُهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَمِيدِينَ ﴿١٢﴾
وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْنٍ ﴿١٣﴾ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوَكَ لَا تَأْخُذَنَّهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ

كُنَّا فَعَلِينَ ﴿١٤﴾

لهو کاته‌دا دانیان نا به تاوان و خرابی خویشان دا و ﴿قَالُوا﴾ و تیان: ﴿يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾
نای مهرگ بی بومان! به‌راستی نیمه ستمکارو تاوانبار بووین، بی باوهر بووین به نایینی
خوا، واته نیم سزایه مای خومانه و سووچی خومانه بهو جوړه دانیان نا به خرابی خویشان دا
و په‌شیمان بوون له کرده‌وی خویشان، به‌لام تازه توبه و گهرانه‌وه نه‌ما، چونکه لهو کاتی
ناثومیدی یه‌دا، گهرانه‌وه‌که له راستی یه‌وه ناییت، به‌لکو له ترسایه و نه‌له راستی‌شوه
نه‌بی خوا نایه‌وی، له‌به‌ر نه‌وه کوتایی پینه‌هینان ه‌تا ه‌مناسه‌ی لی برین ه‌مرچنده
نه‌وانیش کوتایی یان نه‌مینا لهو دم توبه‌یه وه‌کو نه‌فرموی: ﴿فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوُهُمْ﴾ نه‌وانه
له کاتی هاتنی سزاکه‌یان دا دانیان نا به تاوان و خرابی خویشان نه‌وه‌بوو داوای مهرگیان
نه‌کرد بو خویشان، ئینجا ه‌ر نه‌وه بوو داوای نه‌وان و ه‌ر نه‌وه‌یان نه‌وته‌وه ﴿حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ
حَصِيدًا خَمِيدِينَ﴾ ه‌تا جو له‌مان لی برین وه‌کو گیا و شینایی یه‌کی دروینه کراو و ساردمان
کردنه‌وه وه‌کو ناگریکی کوژاوه. ئینجا په‌یوه‌ندی نه‌خاته نیوان عه‌قیده و باوهر نایینی
راست و توله‌سندن له بی باوهران وه‌کو باس کرا، نیوان راست و به‌جی ی یه‌که که نیم
بوونه‌وه‌ره گه‌وره‌یه‌ی له‌سه‌ر داریزاوه به‌شیوه‌ی گشتی و نه‌وه ه‌موو به‌ره‌وه‌ندی و
مه‌به‌ستی راست و ره‌ویه که نیاز کراوه له‌دروست کردنی نیم ناسمان و زه‌وی یه‌دا
نه‌فرموی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْنٍ﴾ ناسمان و زه‌وی و نه‌وه‌ی وا له نیوانیان
دا نیمه دروستمان نه‌کردوه، به‌جوړی گالته‌مان کردبی و مه‌به‌ستیکی ریځ و راستمان
نه‌بووبی. به‌لی راسته و نه‌بی ه‌موو خاوه‌ن ژیری یه‌ باوهری ه‌بی که نیم بوونه‌وه‌ره له
خوړایی دروست نه‌کراوه، چونکه کرده‌وی بی سوود و بی هووده بو به‌نده‌ش عیب و
له‌کویه چ جای بو خوی پاک و بی وینه. به‌لی بینگومان نیم بوونه‌وه‌ره که پره له چند جوړ
شتی نایابی سه‌رسوپه‌ینر و خوا دروستی کردوه بو چاو روون کردنه‌وه‌ی ته‌ماشاکران،
بو ته‌می و ناموزگاری ژیران تا به هو‌ی نه‌وه‌وه په‌روم‌دکاری خویشان بناسن و بیپه‌رستن و
گو‌ی رایه‌لی بن. به‌لی خوا نیم بوونه‌وه‌ره‌ی دروست کردوه به‌لیزانی ته‌واو و بو

مەبەستىكى رىك و راست، بەو جۆرە ھەموو كاروبارى ئەبا بەرپۈە، گرنگ ترو گەورەتر
 مەبەست ناردنى ئايىن و بەرنامەى خوايە بۇ سەر بەندەكانى بەھۇى پىغەمبەرانەو - درودى
 خويان لى بىت - تا چاك و خراپ دەرگەوى، ھەرگەس بەرھەمى كردهوى خۇى دەست
 كەوى، ئەو كاتە عدالەت و داد و راستى بەدى دىت، كەواتە بەبى ناردنى ئايىن و رەوانە
 كردنى پىغەمبەران و دروست كردنى ئاسمان و زەوى بى سود و بى ھودە و بەگالتە
 دەرئەچوو، ئەم ئايەتە بەلگە و نىشانەىە لەسەر راستى ئايىن و پىغەمبەران - درودى خويان
 لەسەرىت -، ئىنجا دۇنيائى ئەكات لەسەر نەشايوى و نەگونجاوى و گالتەو شتى بى سود
 و بى ھودە بۇ خوا بەم فرمودەىە: ﴿لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَكُمَا لَآخِذَةً مِنْ لَدُنَّا﴾ واتە بە ھىچ
 كلۇجى ناگونجى بۇ ئىمە گالتە و ھىچ شتىك كە بى ھودەو بى مەبەستى راستەقىنە بىت و
 ئەگەر ئىمە بمانوئىستايە فرامەم ھىنانى شتى گالتەو رابواردنى پى بىكەين ئەو شتەمان
 فرامەم ئەھىنا لەلايەن خۇمانەو كە پەيوەندى بە ئىمەو بىوايەو شايانى ئىمە بوايە، نەك
 پەيوەندى بە ئاسمان و زەوى لە جۆرى دروست كراوەكان بىت، چونكە ئەمانە ھەموو تازە
 پەيدا بوون و نەبوون بەسەريان دا ھاتو، ھەرشتى بۇ زاتى خوا بى ئەبى وەكو خۇى
 نەبوونى رووى تى نەكردىت و رووشتى تى ئەكات، نە سەرەتا بى بۇ بوونى و نە دوا
 ھاتن. وەكو لە پىشەو و ترا شتى بى سود و بى مەبەستى راست بە ھىچ كلۇج بۇ خوا
 ناگونجى، بەلام لەكاتى لىكۆلىنەو دا شتى نەگونجاو فرز ئەكرى و بىرار ئەدرى بۇ روون
 كردهوى ئەو مەبەستەى كە لىكۆلىنەو تىدا ئەكرى. كەواتە ھەر شتىك لەھەر جۆر و ھەر
 بابەتىك بىت ماتول بۇ گالتەو رابواردن بىت بە بى سود و مەبەستىكى راست ئەو شتە بە
 ھىچ رەنگ بۇ خوا ناگونجى و رەوا نادى، وەكو روونىش ئەبىتەو لەم فرمودەىەو
 ﴿إِنْ كُنَّا فَعَلِينَ﴾ ئىمە شتى وامان نەكردو، لەلايەن خۇمانەو شتىكمان فرامەم نەھىناو
 كە گالتە و رابواردنى پى بىكەين، كەواتە ھەرگىز شتى وامان نەوئىستو، ئىنجا كۆتايى
 ئەھىنى لەم باسەو ئەگوئىزىتەو بۇ باسى شتىك كە رەوشت و باوى خوى لەسەر، ئەوئىش
 بىرىتى يە لەسەر خستىن و زال كردنى شتى ھەق و راست بەسەر ناحەق و بەتال دا،

۱ بە پىرى تەفسىرە كە مەبەست بە وشەى(لەر) ھەموو شتىكى بى ھودەىە كە مەبەستى رىك و راست نەبى لەو دا،
 بەلام ھەندى تايىەتى ئەكەن بە كۆپ و رۆلەو، ھەندى تر ئەپىر بەسەر ژن ھاوسەردا. بە گوئىرەى ئەم دور رايە ئەم
 ئايەتە بۇ بە درق خستەوئى ئەو كەسانەىە كە ھەرگام لە دور شتە ئاپەوا بۇ خوا رەوا ئەدەن، بەم دور جۆرەش
 نەگرنجى، بەلام شىرە گشتى يەكە چاكتەر.

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا نَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَلَهُ مَنْ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ
وَالنَّهَارَ لَا يَفْترُونَ ﴿٢٠﴾

نه فرمودی: ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ﴾ شو شته ناپهوا و ناپاسته هرگز نیمة نه مان
کردوه و نایکین، به لکو کار و بریاری نیمة نهویه ه حق و راست به شیوهی گشتی زال
نه کین و سری نه خین به سر ناحق و به تال دا، حق نه میلینه وه و به تال ناهیلین و
له ناوی نه بهین، بهم رهنگه حق و راست و مکو شتیکی رهق و قورس نه دین به سر تهوقی
سری به تال دا ﴿فَيَدْمَغُهُ﴾ به موی نه ووه زامداری نه کات تا رادهیهک پردی سر میشتکی
نه پزینی ﴿إِذَا هُوَ زَاهِقٌ﴾ نیجا دهست بهجی به تال نه مری و گیانی ده رنهچی.

به راستی هر به قورشان نه کوی روون کردنه وهی مه بهست و پیشاندانی شیوهی شت
به جورئ کار بکات له دموون و هست و ژیری داگیر بکات. با بری بکهینه وه که نه م
مه بهستی زال کردنی حقه به ج جور و شیویهکی هست پیکراوی نایاب پیشان نه دا،
به راستی زور سهیره و نه خاته پیش چاو که حق و مکو شتیکی قورس یان قونبوله یهک وایه
به دهستی قودرتهی خواوه له دوروه نهیمالی به سر سری به تال دا و میشتکی نه پزینی و
نهیکوژی! بهلی باوی نه گزپاوی خوا هر و بووه و هر وایش نه بی که هق و راستی زال
کردوه، چونکه حق شتیکی بنه رته و نه سلوه دامه زاده له سروشتی نه بوونه وهردها،
به تال شتیکی بیگانه یه و هیچ په یوهندی نی یه به دروست کردن و داپشتنی نه بوون و
بوونه وهردها شتیکی تازه پهیدا بووه وهرکراو و تارینه راوه له لایه ن خواوه، که واته نه بی
هر بر و نه مینی، چونکه دهستی قودرته لی ی نه دات و قهزنی نه کات. بیگومان زور جار
پیچه وانه ی نه باو و بریاره گوزر نه کات و دیت به خه یالی خه لک دا، تمنانه ت زور له نیمان
دارانیش نه خه تهریه له دموونیان دا هیه، چونکه له روداوی ژیان دا پیچه وانه ی نه
باو و بریاره نه بینن، نه وتا نه بینری ناحق و به تال له هموو لایه که وه بافیشی کردوه ت

خوی و به دیمه نئو زاله و حق و راست به هیچ رنگ نابینری و بلكو هر ناو و باسیشی نی یه و بهو جوړه ماوهی دور و دریژ به سر ئه یاردا تیپه نه کات، به لام با بزانی ئه وهی که بینراوه و ئه بینری به پیچه وانه، هه موو شتیکی کاتی یه و تیپه نه کات و ئه وهی باوی خوی به هر ئه وه له پاش دا هاتووه و هر ئه وه ش ئه بیث نیر هر چه ندی پی چو بیث یان پی بیچیت، زوری کات و چرخ بؤ ئیمیه و له پیش چای ئیمه دا هیه و لای خوا له حیسابی خوادا که مه و هیچ چاوندات، بؤ روون کردنه وه و دنیا بوون له سر نئو مه به سته پیویسته بیر بکهینه وه له دوو خاله که دیت:

۱- بیگومان حق و راست ته نه یه شته و ناگونجی به هیچ کلوج پتر بیث له یه شت، ناحق و به تال جوړ و باری هیه له راده یه که دا نایه ته ژماره به ناسانی، بؤ وینه نایینی خوا که حق و راسته له یه کهم پیغه مبهروه تا دواترینی هه مووان - درودی خویان له سر بیث - ته نه یه شته و یه که سر چاوهی هیه و بؤ یه که مه به سته، بیجکه له نایینی خوا ناحق و به تاله که بریتی یه له هه موو نایین و بیر و باوه و فلسه فانهی که له جیهان دا بوون و هن له کون و تازه وه، دهی به دریژایی ته منهی ناده می نایینی خوا که ته نه شتی که به ری که و پیکی هر مایه وه و له ناو نه چوو، له هه موو کات و چرخیک دا کزی و نا ته وای روی تی کردبی و له وانه بوویی له بیر بجیتته وه خوا تازهی کردووه ته وه به ناردنی پیغه مبهریکی تر یه که له دوی یه که تا گه یشته دواترینی هه مووان پیغه مبهری نازیزمان محمد (ﷺ) ئینجا تا که نایینه که ی خوا تازه کرایه وه له جواترین و تیر و ته وای ترین شیوهی دا، به ناردنه خواره وهی ئه م قورئانه که هه موو شیوه کانی تری تا که نایینه که ی خوا پیشان ئه دات، بیگومان تازه کردنه وهی ئه م جاره که دواترین جاره به جوړیکه که پاریزراوه و ده ست نادات بؤ گوړان و ده ست تی خستن هه تا هه تایه، هر چونی ناشکرایه که ئه م جاره له هه موو بار و رویه که وه زال بوو به سر هه موو شتی که دا و جله وی ژیان و جیهانی گرته ده ست ماوه یه کی دور و دریژ هه تا کاتی که ئیمانداران و موسلمانان سست و لاواز بوون له په یرووی کردنی نئو کاته به ووی دوزمنی دهر و ناو خووه کاریکی وا کرا جله وی

رامیاری له دهست سهنرا، به لām له گهل نهویش دا هر زاله و زور و دهسه لاتی هر هیه بهسر هه موو ئاین و یرو باوهر و فلسفه هیه ترا بهم رهنگه هیچکام لهواله ناتوانن روو به رووی بوستن و له رووی ژیری و زانینهوه لهکویهکی تیدا بدوزنهوه، بهلکو ههتا ژیری پیش بکوی و زانین و زانیاری پهره بسینی راستی نه روون نه بیتنهوه، به لām نه تهوانی هه موو لهکویهکی نهوان روون بکاتهوه، زۆریه ی بهند و بهریارهکانیان به درو بخاتهوه و ناراستی یان ناشکرا بکات، تاکه ئایینهکهی خوا له یهکهم جارهوه تا ئیستا به ریک و پیک مایهوه، به لām نه هه موو یرو باوهر و ئایینانی تره له کۆن و تازمهوه تاک و تهرایک نهبی هیچ کام دروشمیشی نه ماوهتهوه، نهو تاک و تهراش هیچ کام لهسر باری یهکهم جاری نی یه و گوپاره به جوړیک ههروکو نهوی یهکهم جار نهبی وایه، کهواته روون و ناشکرا بوو که حق و راست زال و زیندوه، ناحق سهر شوپ و مردوه.

۲- باوی خوا لهسر نهوه نی یه که تهنها به زور و دهسه لاتی خوئی حق و راست زال بکات و ناحق بهرینی، بهلکو ههول و تیکۆشانی ئیمان دارانی کردوه به هوی نهو مههسته، کهواته لههر کات و چهرخیک دا بهتال و ناحق به دیمه سهرکهوتبی و حق و راست کهناری گرتبی و به کز و کههفت تهماشا کرابیت، نهوه به هوی نهوه بووه تیکۆشان له پیناوی حق و راستی دا نهکراوه، یان کهم و کوپی و سستی تیدا کراوه، یان نهگهر ههول و تیکۆشان تیز و تهواو بووی نهوه ئیمان دارهکان هیشتا پی نهگهیشتون و پیویستی یان ماوه به تاقی کردنهوه و پالفته کردن.

کهواته ئیمانداري راسته قینهی تیگهیشتون هه رگیز دوو دلی و گومان رووی تی ناکات و نه زانی نهو به لینی خوا راسته و نهبی هر نهوه بهدی بیت، هر دوا کهوتنی هه بووه نهوه هوی تاییه تی خوئی هیه، پاش راگه یاندنی نهو به لینه گرنگه ئینجا نه هه ره شه و ترساندنه سامناکه ناراسته ی نهوانه نهکات که ده مبابزی و چه نه بابزی نه کهن ده ربارهی، شتیکی بۆ رهوا نه دهن که شایانی نهو نی یه، نه فهرموی: ﴿وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا نَفْسُكُمْ﴾ سزای به تین هیه بۆ ئیوه له بهر سیفەت و نیشانی که نهیکه نه ربارهی خوا، شتیکی بۆ بهریار نه دهن که شایانی نهو

نی یه، نینجا بهرامبر بهسر کینشی و یاخی بوونی بی باومرهکان نموونهیه له گوئی رایملی
 و خواپهرستن پیشان نه دات له لایمن نهوانه ی نزیکن له خواوه، نهفرموی: ﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ * يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْترُونَ﴾ هرکس له
 ناسمانهکان و زموی دایه هه مووی هینی خوایه و مولک و دروست کراو و بنده ی خوایه،
 نهو مه لانیکه تانه ی که راهو پله یان بهرزه لای خوا خو یان بهزل سهیر ناکه ن و سه ریچی
 ناکه ن له پهرستنی خوا و کول و پک کهوتوو و ماندوو نابن له پهرستنی، بهم رهنگه شهو
 روژ - واته هه میسه - خوا به گه وره رانه گرن و باسی پاک و بیگهردی نهکهن، بیگومان
 نهوانه ی که هه ن له ناسمانهکان و زموی دا جگه له خوا کهس ژماره یان نازانی و نیمه ی
 نیماندار باومهرمان هیه به بوونی مه لانیکه و جین، چونکه له قورنان دا هه ن، به لام نیمه له
 بابه تیانه وه هیچ نازانین جگه له وه ی خوا هه والی پیداوین، هه لئه گری بیجگه له وان چند
 گیانه لبه رانی تر بین که خاوه نی قام و ژیری بن له زموی دا یان له نه ستیره گانی تردا، به
 شیوه و سروشتی دروست کرابن ریک و شایانی نهو نه ستیرانه بن. که واته نهوانه ی هه والمان
 پی دراوه نه زانین و باومهرمان هیه به بوونیان و بیجگه له وان له خو مانه وه دم ناکوتین و
 زانینی هه والی خوا نهکهن. خوی خاوه ن به زه یی به مره یه کی تایبه تی داوه به ناده می که
 نه توان هه موو ژانی خو یان بکه ن به عیبادت و پهرستنی خوا، ته نانه ت خه و خواردن و
 هه موو خو شی و رابواردن یکیان. چونکه له نایینی پاکی نیسلام دا هه موو کرده وه و
 بزوتنه وه و هه ناسه یه که به خواپهرستی دانه نری نه گهر بنده ی نیماندار به نیازی خوا و به
 پی برنامه و رژیمی خوا بجولیتنه وه و پهیره می پیغه مبه ر (ﷺ) بکات له هه موو کارو باری
 ژانیدا. جا ئیتر بنده چی نهوی له خوا؟ چی ماوه ته وه خوا بو ی بکات؟ له لوتف و به زه یی
 به زیاد بیت.. لهم کاته دا باسی خواپهرستی مه لانیکه نهکات که به بی وچان به هه میسه یی
 خوی تاک و ته نیای خو یان نه پهرستن. لهم کاته دا کاتی نه وه یه بیزاری ده ریچی ده ریاره ی
 نهو که سانه ی که خوا ناپهرستن و هاو به شی بو رهوا نه دن،

أَمِ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿١٦﴾ لَوْ كَانَ فِيهِمَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا

جا لهو بارهیهوه نهفهرموی: ﴿أَمِ اتَّخَذُوا إِلَهًا﴾ نایا شهوانه بریاری چهند خواو
په رستراویکیان داوه ۱۱ باومریان بهره ههیه؟ واته بریاره که یان ناراست ۱۱ ناپره وایه ۱۱ بیزار
ههیه دهریاری، ینجا بۆ روون کردنه وهی بی نرخی په رستراوه کان و نه زانی ۱۱ نه فامی بریار
دهره کانی، نهفهرموی: ﴿مِنَ الْأَرْضِ﴾ که نهو په رستراوانه له خاکن و له کهرسه و مادهی
زهوین، نه وهش که نهو دارو بهرد و شتانه بوون که له زهوی یه دان، ینجا لاقرتی یان پی
شهکات، نهفهرموی: ﴿هُمْ يُنْشِرُونَ﴾ نایا بریاری چهند په رستراویکیان داوه که مردوو زیندوو
شهکته وه و به زیندوویی راستیان شهکته وه له گوړه کانیان!! بیگومان نهو بت په رستنه
لایان وا نه بوو که نهو بتانه مردوو زیندوو شهکته وه و شتی وایان نه شهوت، به لام باومر و
بریار دانه که یان شهو شهکیه نی، چونکه که سی خویه و شه پهرستی که توانا بیت به سر
هموو شتی که دا و بتوانی مردوو زیندوو بکاته وه، بۆ شه می شه جوړ پاداشتی بهنده گو
رایه له کانی بداته وه له رۆزی دواپی دا. له پاش بیزار دهر پیرن و روون کردنه وهی بی نرخی
بتهکان و نه زانی بت په رستهکان و لاقرتی کردن پی یان، ینجا به لکه و نیشانه ی ریک و
راستی ژیری شه هینته وه له سر تا که و ته نیایی خوا و ناراستی هیچ په رستراویکی تر جکه
له خوا، نهفهرموی: ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾ شه گهر له ناسمانه کان و زهوی دا خویه
تر ببوی به جکه له شهو خویه که ناوی ﴿الله﴾ یه به بی گومان شه ناسمان و زهوی یه ویران
شه بوون و شه رژی می یان نه شه ما، به خویان و هرچی وا له نیوانیان دا به رباده شه بوون و
که لکیان نه شه ما ۱۱ به راستی به لکه یه کی راست و روون ۱۱ رهوانه هموو ژیری یه کی ساغ وهری
نه گری و دل و دهر وون وهری نه گری و دل و دهر وون زور پی نارامه، چونکه نمونه ی شهو
وا بینراوه، شهو تا هر ولاتی له ژیر دهستی دوو حاکم و کار به دهستی سهر به خودا بووبی
هه می شه ویران و سر لی شیواو بووه، به لکو هر شتی چهند و هس تابه کی هه بی شهو شته

۱ مه به ست له م نایه ته روون کردنه وهی تا که و ته نیایی خویه و نه گونجای پتر له یک خوا، هر چونی که مای نابی ۱۱
نه گونجاوله دوانیش هر وایه نابی و نه گونجاوله، هینانی و شهی (الله) به کو نه که به تاک به گویره ی باوی بت په رستهکانه
که په رستراوی زریان هه بوو، هره وها و شهی (فیهما) چونکه په رستراوه کانیان هندی له ناسمان بوون ۱۱ هندی له
زهوی.

کاروباری بهرینکی نابوا. ثم نایه ته به فهره - ومکو هموو نایه ته بوونه وهری یه کانی تری
قورئان - ریک گونجاوه له گهل رادهی هموو جوړه که سیک دا، زانا و نهزان، خوینده وارو
نه خوینده وار، ساده و بی ناگا، زیرهک و ورد و وریا..

دیمهن و شینوه ناشکراکهی بینگرددو له که یه و واقع و روودای ژیان شایه ته له سمر
راستی و به جی یی ومکو باس کرا، زوربهی خلکی دلنیا پنی ی و هیچ پیووستی یان
بهشی کردنه وه و لیکولینه وه نی یه، دیوی ناو و ناوهر که کهشی بهسه بو نو که سانهی که
بیر تیز و زیرهکن و به وردی نه کولنه وه له شت، به هیچ رهنکی هوئی مله جهری ناهیلنه وه بو
هیچ کهس مهگر کهسی که نارهنزوی دهمبازی هبی، هر که سیش وابی شایانی نه وه نی یه
گونچکهی بو شل بکری سمر بنرینه سمری، بینگومان نه گهر ثم بوونه وهره چند خواجهی
بی، نه بی سمر به خو و جیاواز بن له یه کتر له ذات و سیفه ته کانیان دا، واته نه بی هرکام
له وانه بوونیک جیاواز و زانین و توانا و خواهیشیک جیاوازی تایه تی یان بی نه گهر نا
تهنها یه کین و پتر نین له یهک خوا، هرکات بهر جوړه جیاواز بوون نه بی کردنه وه
بهره میشیان جیاواز بیت و به هیچ رهنک ناگونجی یه کیتی و یهک گرتنیا له هموو شتیک
دا بی جیاوازی، که واته نه بی هر بدن له یهک و دژی یهک هلسن و بهرگری یه کتر بکهن،
دهی که نه وهش روی دا نه بی رژیمی ثم ناسمان و زهوی یه بشیوی و بهر باد بی. ثم
بوونه وهره گهره و فراوانه به هموو پارچه و به شهکانی یه وه دامه زراو و داریزراو و راگیره
له سمر تنیا رژیم و یاسایه کی تیرو ته واری نه گوزاو، له سمر په یوه ندی و یارمه تی و
کومه کی له نیوان هموو پارچه و به شهکانی دا، که واته نه بی تنیا خواجهی هبی و تنیا
خواهیش و توانایه ک کاروباری ببا بهرپوه نه گینا نو یهک رژیمی یه نامینی، په یوه ندی و
یارمه تی یه که نه چری. ثم نایه ته به فهره رهنموونی نکات بو دهلل و رابه ریکی زور به میز
له سمر تاک و تنیایی خوا که به ناویانگه لای زاناکانی ئیسلام به (برهان القانع) و (برهان
التوارد) به هیچ رهنک هوئی گومان و دو دلی نامینی بو هیچ خاوهن ژیری یهک، ریکا
نه بریته وه له هر کهسی دهمبازی بکات، نیره جینگای دریزه دان نی یه، پیووستیش ناکات به
هینان و شی کردنه وه نو دهلل و رابه ره، چونکه دیمهن و زاهیری نایه ته که بهسه و هر
دلک نه خوش نه بی به نارام و پر باوهره پی، هموو سروشتیک ریک و راست شایانی
نهدات له سمر تاک و تنیایی خوی ثم بوونه وهره که یهک رژیم و یهک یاسایه، هیچ کهم و
کوپی و ناتواوی و ناریکی یهک نی یه له پیک هینان و له بهرپوه بردنی کاروباری دا،

فَسَبِّحْ لِلَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٣﴾ لَا يَسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ ﴿٢٤﴾ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مِنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ مِنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

الْحَقُّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

﴿سُبِّحَنَّ اللَّهُ رَبَّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ كهواته خوايه كه ناوی ﴿الله﴾ یه پهروردگاری عرشه، واته مولك و سهلته نه تی تیرو تهواوه و بهرز و بلند و زاله به سهر هه موو شتیك دا نهو خوايه پاكه و به پاك و بینگرد رای گرن له هه موو هاوبهش و رۆله و هاوسهرو له كه و ره خنه یه كه كافرهكان بۆی باس نه كه ن و رهواي نه دن بۆی، نهو خوايه گهره یی و بهرز و بلندیی و پاکی له راده یه كه دایه: ﴿لَا يَسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ﴾ پرسپاری لی ناکری له هر شتیك كه نه یكات، چونكه خوايه کی تاك و ته نیایه و ده سه لاتی به سهر هه موو شتیك دا هیه و ناگای له هه موو شته و هه موو کارو کرداری به جی یه، واته شایانی كه س نی یه پرسپار بكات له کارو فرمانی و ره خنه بگری لی ی ﴿وَهُمْ يُسْئَلُونَ﴾ په ستراره كانی تر و هه موو بهنده كان پرسپاریان لی نه کری، چونكه بهنده و ژیر ده ست و ناته واوون، بینگومان زۆر كه س هن هن هله ن و زۆر كات نه خه له تین پرسپار نه كه ن له کارو فرمانی خوا، ته نانه ت هی وا هیه نه فامی نه گاته راده یه كه به بیزاری و سه رسامی یه وه پرسپاره كهش نه كات: نه لی نه وه خوا بۆ وای كرد؟ نایا له بهرچی فلانه شتی كرد، چ سوود و حيكمه تیکي تیدایه؟ وه كو بیهوی بلی: كرده وی بی سوود و بی هووده و له خوږایی بووا! خوا په نامان بدات نهو جوړه پرسپارانه هه ندیكیان كوفری رووته، هه ندیكی تریان بهره و ریبازی كوفر نه پۆن! بیجگه له وه به تیكپایی پرسپار له کارو فرمانی خوا زۆر بی شهرمی یه و دهرچوونه له سنووری بهنده یی و دهرچوونه له سنووری ژیری، هه ركه س ژیر بی نه بی خوئی بناسی و دم نه كوئی له شتی كه له سنووری تیگه یشتن و زانینی به دهره دوو تاqm پرسپار له کارو فرمانی خوا ناكهن:

۱- نیمانداری راسته قینه، چونكه خوئی نه ناسی و شهرم نه كات له پرسپار كردن.

۲- كافری بی باوه پی تهواو، چونكه باوه پی نی یه، خوا په نامان بدات و سه رمان لی نه شیوی.

نه وهی كه نهو پرسپاره نه فامانه نه كات تاqmی ترن كه نه موسلمانن تهواون و نه كافری تهواون، كهواته پیویسته هه ركه سی خوئی به نیماندار دانه نی ده می خوئی بگریته وه له بی

شهرمی له ئاستی خوا خۆی، خوا یارمهتیمان بدات به بهزهیی خۆی. ئینجا دووباره به شیوهی بیزاری و سهرسام کردن پرسیار نهکاتهوه. پریاردانی هاوبهش بۆ خوا و داوای رابهر و دهلیلیان لى نهکات گه بیستراینت له لایهن ئایینهکانی خواوه تا بیکه به پالپشت بۆ ئه و پریاره نارهوای خۆیانه له پاش ئهوه به رابهر و دهلیلی ژیری روون بووهوه گه پریارهکان ناراست و نارهوایه، ئهفرموی: ﴿أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً﴾ ئایا ئهوانه بریاری چهند خوا و پهستراویکی تریان داوه جگه لهخوا و جیاواز له خوا و باوهریان به شتی وا ههیه؟ واته باوه و پریارهکیان زۆر نارهوا و ناراسته و بیزاری ههیه دهبریهی، بێگومان ههراوا و بریاری روون و ناشکرا نهبی وهرناگیری و نرخى نی یه تا دهرنهخری و روون نهکریتهوه به نیشانه و رابهریکی ریک و راست لهبهر ئهوه فرمان ئهدات به پیغهمبهر (ﷺ) که بهر بریتهوه له کافرهکان به داوا کردنی نیشانه و رابهر لهسهر داوا و پریارهکیان، ئهفرموی: ﴿قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ﴾ ئهی پیغهمبهر بلی: بهلگه و رابهرهکاتان بینن. ناشکرایه ئهوه نهفامه سهر لى تیک چووانه بیهش و داماون و هیچیان به دهستهوه نی یه، رابهر و نیشانهی ژیری وهکو باس کرا نهبوو، چونکه هیچ نیشانه و دروشمی خواجهتی نی یه له پهستراوه نارهواکانیان دا، بهلکو نیشانهی روون و بهلگهی بههیز ههبوو لهسهر تاک و تهنیایی خوا و نهگونجای هیچ هاوبهش و شهریکی بۆی، وهکو روون کرایهوه. ئینجا لهبارهی رابهری ئایینیشهوه ئهوا بهریان لى نهبریتهوه بهم فرمودهیه: ﴿هَذَا ذِكْرٌ مِنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ مِنْ قَبْلِي﴾ ١ ئهوه قورئانهکهی من که پهند و ئامۆزگاری کهسانیکی تێدایه که لهگه‌ل من دایه، ئهوه کتیبهکانی تری خوا که پهند و ئامۆزگاری پێشی منی تێدایه، وهرن تهماشایان بکهن ئایا له هیچ کامیان دا شهریک و هاوبهش رهوا دراوه؟ بێگومان له ههموو کتیب و ئایینهکانی خوا لهسهر بنهردتی تاک و تهنیایی خوا دارێژراوه و لهسهر ئهوه راگیره، کهواته هۆی ئه و پریاره ناراسته یچ نی یه جگه له نهزانی و نهفامی، وهکو ئهفرموی: ﴿قُلْ أَكْثَرُكُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ﴾ واز بینه له بهلگه و رابهر هینانهوه باسی ئهوه بکه که زۆریهی ئه و کافرانه نهزان و حهق ناناسن و جیای ناکه‌نهوه له ناههق و بهتال ﴿فَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ بههۆی ئهوهوه روو وهرنهگین له حهق و تاک و تهنیایی خوا و پشستی تی نهکهن،

١ وا دهرنهکوی مه‌بهست به (ذکر من قبلی) تهورات و ئینجیل بیت، چونکه لهو کاته‌دا له کتیبه پێشوه‌کان ئه و دیوانه

ماپوونهوه لهناوخه‌ک دا.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ: لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٣٥﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ، بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿٣٦﴾ لَا يَسْجُدُونَ، بِالْقَوْلِ وَهُمْ

يَأْمُرُهُ يَعْملُونَ ﴿٣٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى وَهُمْ

مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ، فَلَيْكَ تَجْزِيهِ جَهَنَّمُ

كَذَلِكَ تَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾

ئينجا باوهر به تاك و تهنيايى خوا بهميزو جيگير نهكات بهم فرموده: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ: لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ نهى پيغمبر له پيش تووه هيچ پيغمبريگمان رهوانه نهکردوه مهگر سروشمان کردوه ته لاي كه هيچ خوايهك ني به جگه له من كهواته من پپرستن به تاك و تهنيا. خوزاعه كه تيرهيك بوون له بت پپرستهكان باوهرپيان وابوو كه مهلائيكه كچي خوان!! جا لهپاش باسي پاكي خوا له هاوبهش، ئينجا باسي پاكي نهكات لهوهي نهو نهفامانه بويان بربار نهدا، نهفرمودي: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا﴾ نهوانه وتويانه و نهلين: خواي خاوهن بهزهيي رولهي بو خوي رهوا داوه و رولهي هيه. ئينجا بهدرويان نهخاتوه و بهرپرچيان نهداثوه، نهفرمودي: ﴿سُبْحَنَهُ﴾ پاكي بو خوا لهوهي رولهي ببي، خوا پاكه لهوه، به پاكي يهكي خوي رايگرن، پاكي يهك كه شاياني نهوه، ﴿بَلْ عِبَادٌ﴾ مهلائيكه بهو جوړه نين كه نهوانه نهلين بهلكو مهلائيكه بهندهياني خوان، كهواته مولك و دروست كراوي خوان، بهلام ومكو هموو بهندهكاني تر نين، بهلكو نهمان هموو ﴿مُكْرَمُونَ﴾ نزديك خراوه و ريز گيراون لاي خوا، بهندهيهكن مل كهچ و گوي رايهكن به جوړي ﴿لَا يَسْجُدُونَ، بِالْقَوْلِ﴾ به هيچ وتهو گفتم و گوته پيش ناكهون له خوا، هيچ شتي نالين تا نهو نهفرمودي: ﴿وَهُمْ يَأْمُرُهُ يَعْملُونَ﴾ به فرماني نهو نيش و كار نهكن و هرچي نهو نهفرمودي نهمان نايكن و له خويانهوه هيچ شتيك ناكه، به كورتي له هموو وتارو كرداريان دا شويي فرماني نهو نهكن. هوي گوي رايهلي و مل كهچي يهكهيان نههميه باوهرپي بهميزيان هيه كه خوا ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ ناگاداره و زانايه به هموو

کاروباری له مه و پیش و له مه و پاشیان، که واته هه میسه ناگیان له خوځانه و چاودیری
 خوځان نه کهن له مه ی پیچه وانه ی راو فرمانی خوا بچولینه وه ﴿لَا يَنْفَعُكَ إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ﴾
 تکا نا کهن بۆ هیچ که سیک جگه له مه ی که خوا رای ببی له تکا کردن بۆی، نه وانه ش
 که سانیکن که له م جیهانه دا باوهریان به تاک و تهنیایی خوا بووه و هیچ شتیکیان نه کردووه
 به هاوبه شی، که واته نه وانه ی مه لانیکیه یان نه پهرست به ئومیدی ئه وه تکیان بۆ بکه ن لای
 خوا نه وانه با نا ئومید بن و هیچ چاوه پوانی نه کهن، چونکه مه لانیکه تکیان بۆ نا کهن ﴿وَمِنْ
 مِّنْ خَشِيَتِهِ مُشْفِقُونَ﴾ نه مان له ترسی که وری و سامناکی خوا دل له لرزه یانه و مه ترسی
 نه کهن له تۆله ی، خوځان نه پارێزن له قه دهغه و سنوور شکاندنی خوا. ﴿وَمِنْ بَقْلِ يَتْلُو إِلَهُ
 مِّنْ دُونِهِ، فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ﴾ هه رکس له وان بلی من خوا به کی ترم، شایانی پهرستنم له که ن
 خوادا ئه وه که سه ئیمه به دۆزه خ تۆله ی لی ئه سینین و سزای ئه دهین ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾
 نا به و جوړه ئیمه تۆله ئه سینین له هه موو نه وانه ی سته مکاران به داوا کردنی خوا به تی و
 هاوبه ش بۆ خوا و پهرستنی جگه له خوا. به کورتی پینچ سیفته ی باس کرد بۆ مه لانیکه که
 نیشانان له سه ر به نده یی یان نه ک رۆله یی یان بۆ خوا:

- ۱- به نده و مولک و دروست کراوی خوان.
- ۲- بی ناگیی یان له نه نیی یه کانی خوا.
- ۳- تکا نه کردنیان بۆ هیچ که س به بی رای خوا، ده ی نه که ر خوا بوونایه، یان رۆله ی به و
 جوړه نه نه بوون.
- ۴- نه و په پری سام و ترس و دل له لرزه یان له خوا.
- ۵- هه ره شه و ترساندنیان به سزاو تۆله ی سه خت نه که ر له ریگای خوا لایه دن به وینه ی
 به نده کانی تر، له ئاده می و جن.

له پاش پیشاندانی چه ند به لگه و رابه ری ژیری و ئایینی و ده روونی له سه ر ته نیایی
 خوا بی هاوبه ش و بی رۆله، ئینجا ته شهریان لی ئه دات له سه ر بیر نه کردنه وه و سه رنج
 نه دانیان له م هه موو به لگه و نیشانه و رابه ره روونانه که خوا له م بوونه و هه ردا فه راهه می
 هیناون، هه موویشی شایه تن له سه ر تاک و ته نیایی و زانین و ده سه لاتی بی سنووری خوا و
 به جی ی هه موو کرداری، جا لیزه دا سه رنج رانه کیشی بۆ بیر کردنه وه له شه ش شت، سیانیان
 قورئان نه یفه رمون به دلی هیچ که سیک دا نه هاتوون.

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتْ رَتْقًا فَفَلَقْنَهُمَا وَجَعَلْنَاهُمَا سَمَاءً وَتِلْكَ

شَيْءٌ حَتَّىٰ أَفَلًا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾

۱- نهمیه ۴۴ نهفرموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتْ رَتْقًا﴾ ثایا نهوانی

که برویان نههیناوه نهیانزانیهوه که ناسمانهکان و زهوی له پیشهوه نووسابوون
پیکهوه ۱ یک شت بوون ﴿فَفَلَقْنَهُمَا﴾ ئینجا ئیمهش له یهکمان کردنهوه و جیامان
کردنهوه له یک؟ ئیتر ثایا مهبست نهوه بیټ که له پیشهوه ههموو یک بوون و وهکو
یک وابوون لهههده که ههردوو نهبوون ئینجا خوا له نهبوون فراهمی هینان و کردنی
بهمی که ئیستا هه؟ یان مهبست نهوه بیټ له بنههت دا یک مادهو کههسهیان
ههبووه و ئینجا خوا بهم جوړو شیوهی ئیستا دروستی کردن لهو مادهو کههسه ۱
جوئی کردنهوه لهیک؟ یان مهبست باری تربیټ جگه لهم دووباره ۴۴ وترا؟ بیگومان
بی برواکان زانا نهبوون به هیچ کام لهم بار و مهبستانه، بهلام زانا بوونیان بهوه
شتیکی گونجاوه و توانان بههوی بیر کردنهوه نهو زانینه بو خوځیان فراهم بینن،
کهواته با زانایش نهبن هر به وینهی زانا سهیر نهکړن و شایانی تهشهر لی دانن
لهسر باوه نههینان بههوی نهه بهلگهوه گونجاوی زانا بوونیان به بارو مهبستی
یهکم شتیکی ناشکرایه، چونکه ههکهسی به تهوای چاوی دلی کویر نهبی، بیبهبش
نهبی له قام و ژیری و تیگهیشتن، نهبی پاش ههندی بیر کردنهوه بزانی که نهه
ناسمان و زهوی به بهم ههموو یاسا و رژیمه تیرو تهواو ۱ نهگوږاوه به هیچ رهنگ
ناگونجی لهخووه بهرکهوت پهیدا بووی و فراهم هاتبی، چونکه ناشکرایه شتی
رکهوت یاسا و رژیمی نی یه و ههگیز کاروباری بهرکی ناږوا، کهواته نهبی سنهت
و کردار و فراهم هینراوی خوا بیټ، کهواته نهمانه نهبی نهبوون ۱ له نهبوونهوه
هینانی ۱ کردنی بهم ناسمان و زهوی یه، کهوا به پیش چاومانهوهن، زانا بوونیان به
مهبستی یهکم بهو جوړه گونجاو و ناسان بوو، به مهبستی دووم یان هر
مهبستی تر نهوهیش هر گونجاوه، چونکه نهوا قورئان ههوالی پی نهده، قورئانیش

ټو رابرو موعجزه به میزیه که هموو کس له ناستی دهسته پاچه و داماره کهوات
 هوالهکانی ټبی به زانراو سمیر بکړن و به زانراو دابنرین. بیجکه لهوش ټگونجی
 خوی گوره چند دروشم و نیشانهیک پیشان بدات، ټو مېسته پی روون
 بیتهوه، بو وینه ټگونجی بهوی ټم گشته ناسمانی یانوه پارچهیک له مانگ یان
 له ټستړهکانی تریش بیین ټ برارودی بکن لهگل زهوی دا له بهرنجام دا
 دمرکهوی که له بنهړت دا یک شتن، بهلی بهراستی هیچ جیگای سر سورمان نی به
 که بهوی ټمووه، یان به هر هویهکی تر خوا زانایان بکات بهو پهکیتی به که هبی
 لهنیوان ناسمان و زهوی دا، چونکه ټوhta ټبین بهره بهره خوا ټم هموو شته
 نهینی به سر سورینهراکه که شاروه بوون لهم بوونهوه، لههوپیش نهزانراو
 بوون و به دلی هیچ کس دا گوزهریان نهکرد، خوا ټو هموو شته نایابانهی
 دمرخست لهسر دهستی بهندهکانی دا دهی با هوی زانینی ټو پهکیتی یش دمرخات
 لهسر دهستی بی پرواکان دا، که ټم زانیاری و زانینی تازهیه کهوته لای ټوان. ټم
 مهسهلی پهکیتی به زاناکانی زاناکانی ناسمان شناسی تازه ټیلن و به دریزی لی
 ی دواون وکو له پراومکان دا باس کراوه، بهلام ټوه شتیکه گوترهکاری به و بهدم
 پر و تراوه، بهبی ټمه بهلگو و نیشانهیک روونی لهسر بیت، ټو جوړه شتانه
 بهناوبانگن به «النظریات العلمیه» دهست ټدن بو گوړان و هلوهشانهوه و جیاوازن
 لهو شتانهی که به قاقی کردنهوه و برارود کردنی راستی یان روون و بهناو بانگن به
 «الحقائق العلمیه» هرگیز دهست ټدن بو گوړان و هلوهشانهوه بو وینه وکو
 گوړانی ناو به هلم و تم بهوی گرمی یوه، بهستنی بهوی سرماوه و پیک هاتنی
 هور و باران و بهر و ترزه. جا نیمه موسلمان که خاوهنی ټم ناین و شریعت
 راسته نهگوړاوین هرگیز نابی هیچ نایهتیکی قورنان بهستین بهو نهزمریانانهوه و
 بیانکهین به تفسیر بو قورنانهکهمان، هرگیز نابی هول بدین بو یک خستنی قورنان
 لهگل ټو نهزمریانانهدا. بیگومان قورنان کتیبی نهزمریان نی به، بو ټمه نههاتوه
 بیته کتیبی زانین و زانیاری و قاقی کردنهوه ټ برارود کردن، بهلکو قورنان کتیبی
 بهنامهی هموو ژبان، بهنامهیه بو نرخ و ریزی ژیری و راست کردنهوهی، تا نیش

بکات له سنووری توانای خوی دا، بۆ نرخ و ریژی گهل و راست کردنهوهی گهل، تا
 ریځای ژیری بداته بهر و بهرله بیټ و نیش بکات له سنووری خوی دا، نیت
 ناکولیتهوه و ناچیته ناوشتی تایبتهی و دریزه پیدان بهو شتانهی که کارگهی زانین و
 زانیاری رووتن، نهو جوړه شتانهی واز لی هیناوه بۆ ژیری کاری تیدا بکات. بهلی
 قورئان جار بهجاری رینموونی نهکات و دهست نیشان نهکات بۆ هندی شت که راستن
 لهه بوونهوه، بۆ وینه وهکو نهه یهکیتی و جیا کردنهوه که نهه نایهته نهگهی نهی،
 نیمهه موسلمان به ریځی و هه مو نارام و دلنایایی یهوه باوهرمان هیه پیی، له بهر
 نهوه له قورئانهوه وهرنهگیری، نهگهر چی نازانین و ناشنا نین به چوینیتی نهو یهکیتی و
 جوی بوونهوه، ههره نهزمیریاتیکی زاناکانی ناسمانی هیه لهه بارهیهوه هیچ دژیان نین
 ماتول پیچهوانه و دژی نهوه نهبن که قورئان نهیگهی نهی، بهلام قورئان نابهن بیگیږین
 به دواي نهو نهزمیریاتانهدا و ریځی بخهین لهگهلان دا، فامانهوی راستی قورئان روون
 بکهینهوه بهو نهزمیریاتانه که پشتیان پی نابهستری، چونکه دامهزراو و نهگورپاو نین، به
 کورتی نهسللی نهه نهزمیری یه یهکیتی و جوی بوونهوهی ناسمان و زهوی یه، که زانا
 تازهکانی ناسمانی نهیلین نیمه وهری نهگرین، چونکه نهگونجی و ریځی لهگهل نهوهی
 که وهرنهگیری لهه نایهتهی نیره که به چند چهرخ پینش نهه زانایانه رایگهیاندوه،
 بهلکو باوهر وایه نهه و زوربهی نهزمیری یاتهکانی تریش ههر له قورئانهوه وهرگیراون
 و سهرچاوهکیان قورئانه.

ب- نههیه که ناو یهکهه هو و بنهه تیکی سهرکی یه بۆ گیان و ژیان که دوزینهوه و
 دهرخستنی نهه نیجگار گرنگ بوو لای زانایان، بوو به هوئی نهوپهپی دوزی یهوه و
 دهری خست، کهچی نهوهتا به روونی لهبهشی دووهمی نهه نایهتهدا هیه که دووه
 شته لهو شهش بهلگه و رابهه که لیږه سهرنجیان بۆ رائهکیشی، نههیش وهکو یهکهه تا
 قورئان نهیهینا و دهری نهخست هیچ کهس نهینهزانی و بهدلی هیچ کهس دا نهتههات:
 ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾ هه مو شتیکی زیندوومان له ناو دروست کردوه، نیت
 مه بهست له زیندوو گیانله بهر بیټ، یان هه مو شتیکی که پهره نه سیننی و زیاد نهکات و
 کهوره نهبی وهکو قتاده نههرومی، به پیی نهه رایه مه بهست به هه مو شتیکی

زیندوو گیانله بهرانه و هموو شتی که بپوی له زهوی دا. واته شهویش که بپوی له زهوی دا بنه پرت و هوی یه که می ناوه و هکو گیان له بهران. ئینجا ئایا مهلائیکه و جنوکه ش وینهی گیانله بهرانی ترن، یان نهوان جیاوازن؟ هندی له زانایان له سر رای یه که من به هوی شهووه دیمه نی ئایه ته که گشتی یه و بی به لکه لادری له دیمه نی قورئان و حدیس و هیچ به لکه یه کی به میزیش نی یه له سر شهو که شیوه گشتی یه که مه بهست نی یه و تایبه تی یه و مهلائیکه و جنوکه مه بهست نین، به لکو به لکه له سر گشتی یه تی هیه: نه بو حاتمی بهستی له موسندی سه حیا حدیس نه هی نی له نه بو هوره یه وه که پرساری کرد له پیغمبر (ﷺ) هوالم بدری له هموو شتی که له ناو دروست کرابی، له وه لام دا فرموی: ﴿کل شیء خلق من الماء﴾^۱ هموو شتی که له ناو دروست کراوه. کۆمه لکی تر له زانایان له سر رای دووه من و نه لئین: مهلائیکه و جنوکه مه بهست نین له ئایه ته دا. بو ئه م رایه هیچ به لکه یه کی نی یه به ده شهووه جگه له وه که له قورئانه و ورئه گیری که جنوکه له لاکر دروست کراون، له حدیسه و ورئه گیری که مهلائیکه له رووناکی دروست کراون، به لام به لکه یه کی به میز نین، چونکه مه بهست شهو نی یه که ته نیا له ناگرو رووناکی دروست کراون، به لکو مه بهست شهو یه و هکو زانایان شه فرمون: باری ناگرو رووناکی یان زال تره ئیتر با بنه پرت و هوی یه که میان ناو بیت به وینهی شهو شه فرموی: فادهم له خاک دروست کراوه و خو بیگومان ئاویش بنه پرت و هوی یه که می یه تی به لای همووانه و پتر له چواره چهره له مو پیش قورئانی پیروز سهرنجی بی بپواکان رانه کیشی بولای نایابی کرداری خوا له م بوونه و مرده و بیزاری ﴿أَفَلَا یُؤْمِنُونَ﴾ دهی ئایا شهو بی بپوایانه باوهر ناهینن به تاک و ته نیایی من له گه ل ئه م هموو نیشانه و به لکه روونانه؟

^۱ بیگومان ئه م فرموده یه هموو بوئه وهر نه گرتشه و هیچ دور نی یه ئه م فرموده یه به لگی شهوانه بیت که نه لئین:

ناو بنه پرت به بۆ هموو بوئه وهر، به لام مه بهستی پیغمبر (ﷺ) هموو شتی زیندوو به نیشانه ی پرسیاره که له و کراوه و هکو باس کراوه، زانین لای خوایه.

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رُوسِي أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾

ج- ئەمەيە گە ئەفەرموی: ﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رُوسِي أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ﴾ چەند چیاو شاخی گەورە و دامەزراومان لە زەوی دا دروست کردوووە بۆ ئەمەي زەوی تاسە و لەنگەرە نهکات و جوولە جول نهکات بەو خەلکەي وا بەسەر پشستی یەو. ئەم فەرمودەيە روونی ئەکاتەووە کە ئەم شاخانە هۆی هاوتایی و بی هاوکیشی لە نێوان زەختی ناو سکی زەوی لەگەڵ پالەپەستۆی دەرەویدا یان بەو بیټ کە بەرزێی ئەمان لە لایەو هاوتایی نزمی و قولایی لایەکی تر بکات، بەهەر چۆر بیی قورئان روونی کردەووە کە ئەم شاخانە پەيوەندی یان هەيە بەو مەبەستەووە ئەم شتە گرنگەي دەرخیست کە کەس ناگادار نەبوو پێ ی، زانیاری تازەش باوەپێ بەم شتە گرنگە هیناوە بە لایەو شتیکی رێک و راستە و بەرە بەرە و تا بیټ هۆی راستی یەکەي دەرئەکەوێ بۆ زاناکانی تازە، کەواتە با ئەو بارە لی گەڕێن بۆ ئەوان.

د- ئەمەيە کە ئەفەرموی: ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ لە زەوی دا یا لەو شاخە دامەزراوانەدا چەند رێگای پانی فراوانمان فەراهم هیناوە کە شوینی هاتوچۆ و گوزەر کردنن، بەلکو بەهۆی ئەو رێگا و بانه خەلکی رێگا دەرکەن بۆ هەر شوین و ولاتی کە مەبەست و پیویستی یان پێ ی هەيە، بەراستی هەتا بە چاوی ژیری سەر نەدری و بیر نەکریتەووە نرخ و ریزی ئەم هەموو چاکە و بەهرەي خوا روون نابیتەووە، مەسەلەي رێگا و بان ئەگەر ئاوا قورئان نەیخاتە پیش چاو کەم کەس هەيە شتی وای هەر بە خەيالنیش دا بیټ لەگەڵ ئەویدا خەلکی ناچارە بوێ و بی ئەو گوزەران ناکری ئەگەر خوا ئەم زەوی یەي بە چۆری دروست بکردایە بە تاییبەتی شاخەکان کە دەستی نەدایە بۆ رێگاوبان، ئایا خەلکی چی بکردایە؟ چۆن بگەرایە بە ناوچە و ولاتەکان دا بۆ بەجی هینانی مەبەست و پیویستی خۆیان؟ لە بەزەيی و لوتفی بە زیاد بیټ.

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾

هـ- ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا﴾ ناسمانمان دروست کردووه به لای سهرهوه و گنډاومانه

به سهریانیکی پاریندراو له رووخان ۱ کھوتن و له بی یاسایی تاکاتی دیاری کرای
خوی به لای خواوه، پاریندراوه له کون بوون و گوډان و پک کھوتن نهوئا ریک و پیکی
یهکھی به چاو دهرئهکھوی، ناسمان بریتی یه لهوئی وا به لای سهرهوه تمنانهت
سهریانی خانوو ناو نهبری به ناسمانی خانووهکه، نینجا ناشکرایه ۲ شیوهی ناسمان
بو نهم زهوی نیمه وهکو سهریان وایه بو خانوو. نهم ناسمانه به لای سهرمانهوه بهم
هموو جوانی و شیرینی و ریک و پیکی یه هیه و به چاو تماشاش نهکری. ﴿وَهُمْ عَنْ
آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ﴾ لهکاتیک دا که بی بپواکان بی ناگا و بی هوشن و بیر ناکهنامه له بهلکه
و نیشانه روونهکانی که رینمونی نهکن و رابهریکی بههینن لهسر تاک و تنیایی
خوا و زاین و دسهلاتی فراوانی و بهجی ی هموو کارو فرمانی.

و- ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ خوا کهسیکه که شهو و روئی

دروست کردووه، خوړو مانگی دروست کردووه به جوړی هموو یهکیکیان به
چهسپانی نهگهرین و گهردش نهکن له خوړکه و خولگهی خوځیان به بی لهخشه وهکو
مهلموان بهسر ناودا. شهوو روژ دوو شتی ناشکران دین بهدوای یهک دا به یاسایهکی
تیرو تهواری نهگوډاو بو بهرژهوهندی ژبانی نیمه، خوړو مانگ دوو قهوارهی گرنگن
ژبانی نادهمی لهم جیهانی نیمه دا بهلکو ژبان هموو پهیوهندی یهکی زوړ بهتینی هیه
پی یانهوه، بېگومان بیر کردنهوه له شهو و روژ، گهرانی خوړ و مانگ بهم هموو وردی
و نهگوډانهوه زوړ شایانه که رینمونی دل و دهریون بکات بو تاک ۱ تنیایی خوایه که
نهم کارو باره نهبات بهرپوه.

وَمَا جَعَلْنَا لِلشَّرِّ مِن قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِن مِّنْ فَهْمٍ لِّلْخُلْدِ وَنَ ﴿٣١﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَاقَةُ الْمَوْتِ
وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٢﴾

لهم چند نایهتی را بورد و دهدها هندی له یاساو رژی می بوونه و مری باس کرد له بابیت
دروست کردن و پیک هینان و بهر یوه بردنی کاروباری. نینجا لهم چند نایهتی تردها یاساو
رژی می ناده می باس نه فرموی له باره می سروشت و دوا می نه هاتن و پاشه رژی میوه،
نه فرموی: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِلشَّرِّ مِن قَبْلِكَ الْخُلْدَ﴾ بپارمان نه دواوه بو هیچ ناده می یه له پیش تووه
نه مردن و مانده می همیشه می لهم جیهاندها، بهلکو هه موو مردون و نه بی بمرن، چونکه
هه شتی له پاش نه بوون پهیدا بووبی نه بی نه بوونی به سردا بیت و هه شتی که ههتا بی
بو بوونی نه بی دوا می هاتنی می بی ﴿أَفَإِن مِّنْ فَهْمٍ لِّلْخُلْدِ﴾ که واته نه ی پیغه مبر نه گهر
تو بمری نایا نه وان نامرن و همیشه می نه بن؟ واته نه خیر نه وانیش هه موو نه مرن ﴿كُلُّ نَفْسٍ
ذَاقَةُ الْمَوْتِ﴾ چونکه هه موو گیانله بهر یکه تامی مردن نه چهژی و نه بی گیانی له شه که می
جوی بیتهوه، نهه یاسایه که و هیچ کسی لی ی دهرناچی که واته زیندووه کان نه بی
غه میکی خو یان بخون و میریکی مردن و پاش مردن یان پیوه بیت ﴿وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾
له ماوه می ژیا می نهه جیهاندها نیمه تاقیتان نه که ینهوه به زیان و نه بوونی و نه خوشی و
هه موو جوړه ناخوشی یه کی تر، به سامان و دارایی و نه دروستی دهست خستنی نهوه
ناره زووی نه کهن، تاقیتان نه که ینهوه به تاقی کردنه و یه که پالفته کردنه تا دهرده که می
کی خوگره و سنووری خوا ناشکی نی و کی چاری خو ی پی ناگری و خوگری یه له سر
هیچ بار یکه و بهرگی سهرا و گهر ما ناگری و به هه موو جوړ له سنوور دهر نه چی؟ ﴿وَإِلَيْنَا
تُرْجَعُونَ﴾ بولای نیمه نیوه نه گیر نی نهوه، واته له پاش مردنتان زیندووه نه کر نهوه و نینجا
به پی نی کردنه و تان رهفتارتان له گهل نه کری، که واته نهوه می خوگره و سنوور ناشکی نی با
دلخوش بیت و چاوهروانی پاداشت بیت لهو روژه سهخته و نهوه می بهر له و تاوان کاره با
بترسی له تو له می سهخت و سامناکی خوا، خوا به بهزه می خو ی په نامان بدات له سزا و روو
ره می نهو روژه سهخته، تاقی کردنهوه به زیان و دهر و ناخوشی شتیکی ناشکرایه و
خلکی تی نه گات که بو نه مه یه دهر که می راده می خوگری له ژیر باری گرانی ناخوشی و زیان
دا، راده می نومید و باوه به خوا و چاوهروانی بهزه می خوا، به لام تاقی کردنهوه به خوشی و
ناز و ریز پیویسته روون کردنهوه می، بیگومان نهه تاقی کردنهوه یان زور گراتر و به نه که تره
له پیشووه که، نه گهر چی زور به می خلکی و نازانی، پیای می نهوی لی ی دهر چی، زور کهس

ھەيە بەرگەي نەخۆشى و دەرد و لاوازی ئەگري، بەلام کەم کەس ھەيە جەلوی نەفسی
 سەرکیشی خۆی پی ئەگري لەکاتی ساغی و تەندروستی و ھیز و توانای دا، بەم رەنگە
 بەرگری بکات لە تاوان و خراپە و نەيەلی یاخی بین لە خواي خۆی. زۆرکەس ھەيە خۆگرە لە
 ژێر باری گرانی نەبوونی و بی بەشی دا، بەجۆری دەروونیان ناپوخی و ریسوا و سەرشۆر
 نابن، لەبەر نەبوونی و کەم دەستی سەر داناخەن بۆ کردەوی ناپەروا و شتی بی نامووسی،
 بەلام کەم کەس ھەيە خۆگر و دامەزراو بیئت لەکاتی بوون و دەسلەت و سامانی زۆردا. بەم
 رەنگە یاخی نەبی لە خوا و کەشخە ئەکات بەسەر بەندەکانی خوادا و سەرنەکاتە رابواردنی
 ناپەروا. زۆرکەس ھەن خۆگر لە ژێر سزاو ئازاردا، باکیان نی یە لە ترساندن و ھەرەشە بە
 جۆری ناترازی لە رینگای راستی خۆی، بەلام کەم کەس ھەيە خۆگر بیئت و ھەلنەخەلتی بەو
 شتانەي نەفس ئارەزووی ئەکات. زۆرکەس ھەن خۆگر لە تیکۆشان و بەر بەرەکانی دا، بەم
 رەنگە □ بیئت چالاکتر و دەمار گرژ تر ئەبن، بەلام کەم کەس ھەيە خۆگر بیئت لەسەر ئارام و
 رەحمەتی بەم رەنگە سەر ئەکاتە لەوەر و رابواردنی خۆی و کەلک و دەماری پیاوھتی تیدا
 بمینی. بە کورتی تەنگی و ناپەرحەتی زۆر جار دەماری پیاوھتی راستی ئەکاتەو و ھیزی
 بەرگری ئەخاتە نیش و بەھۆی ئەووە مردوم ئامادە ئەکات بۆ خۆگری و دامەزراوی، بەلام
 خۆشی و رەحەتی دەماری پیاوھتی سست و بی ھیز ئەکات و ھیز بەرگری ئەخەوینی و
 پەکی ئەخات! جا لەبەر ئەو زۆر کەس ھەن قوئاغی تەنگی و ناپەرحەتی ئەبەن و لەتاقی
 کردنەو کەدا دەرنەچن سەد لە سەد، بەلام ھەر ئەوال ئەببیرین لە تاقی کردنەو قوئاغی
 خۆشی و کامەرائی دا ئەکەون و دەرنەچن ئادەمی بەو جۆرن، مەگەر کەسانی کە خوا
 پارێزگاری یان بکات و بەھۆی ئەووە لە ھەردوو قوئاغە کەدا دەرنەچن، سەرنەکەون و ئەوانە
 ئەو ئیماندارانەن کە پیغەمبەری خۆشەویست (ﷺ) دەربارەیان ئەفەرموی: ﴿عجبا لأم
 المؤمن، إن أمره كل خير و ليس ذلك لأحد إلا للمؤمن، إن أصابته سراء شكر فكان خيرا له، و
 إن أصابته ضراء صبر فكان خيرا له﴾^۱ ئەوانەش بیگومان کەمن. کەواتە وریایی و ئاگاداری
 لەکاتی خۆشی دا پیویست ترە تا کاتی ناخۆشی، بیگومان پەيوەندی دل بە خواوە
 چارەسەرە لە ھەموو کاروباریک دا و دەرمانی ھەموو دەردیکە.

^۱ واتە کاری ئیماندار زۆر سەیرە و جیگای سەر سوپمانە، چونکە ھەموو کاروباریکی چاکە و ئەو شتە ناھێک ئیماندار ھەيە
 و بەس ئیماندار راستە قینە ئەگەر لە خۆشی و کامەرائیدا بیئت سوپاسی خوا ئەکات، کەواتە شتیکی چاک بوو بۆی و ئەگەر
 ناخۆشی و سزا بوو ئەو کاتە ئارامی ئەبی، کەواتە ئەمیش چاک بوو بۆی، چونکە پاداشتی بەھەشتە.

وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ كَفَرُوا بِتَّخَذُوا لَكَ إِلا مُزُوا أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ
وَهُمْ يَذْكُرُ الرَّحْمَنَ هُمْ كَفَرُوا ﴿٣١﴾ خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ

ئینجا ئەگەر ئیتەمۆ بۆ وێنەى ئەوەى كە لە سەرەتای ئەم سورەتەدا باسی كرد لە بارەى
هەلۆستى ناپەرەى بى باوەڕەكان بەرامبەر پێغەمبەر (ﷺ) ئەفەرموى: ﴿وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ
كَفَرُوا بِتَّخَذُوا لَكَ إِلا مُزُوا﴾ ئەى پێغەمبەر كاتى كافەرەكان تۆ ئەبێن **سەر** شتێك ناكەن
جگە ئەوەى تۆ ئەكەن بە جینگای گانته و لاقرتى بەشیوەى بێزارى و سەر سوپمانەوه لەناو
خۆیان دا ئەلێن: ﴿أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ﴾ ئایا ئا ئەمەىە ناوى پەرستراوەكانتان ئەبات
بە خراپە باسیان ئەكات؟ ئەو سەر لى تێك چووانە بێزارى یان دەرئەبەرى دەرپارەى ئەوە كە
پێغەمبەر (ﷺ) باسى بته بى ئرخەكانى ئەوانى ئەكرد و بى ئرخى بەكەیانى روون ئەكردەوه
بۆیان بۆ ئەمەى كۆتایی بێنن لە پەرستنیان و رێگای راست بدەنە بەر كە ئەنیا پەرستنى
خواى خاوەن بەزەبى یە، بێزارى یان دەرئەبەرى لەو شتە راست و رهوایە، ﴿وَهُمْ يَذْكُرُ الرَّحْمَنَ
هُم كَفَرُوا﴾ لەكاتێك دا خۆیان بى بهروان و باوەڕیان نەبوو بە باس كردنى خوا بە تەك و
تەنیاى و بەو سێفەت و ناو و نیشانەى كە شایانى ئەوە، باوەڕیان نەبوو بە رهوانە كردنى
پێغەمبەر و ئەو قورئانەى كە خوا بە بەزەبى خۆى ئاردبووى بۆیان بۆ ئەمەى و ئامۆزگارى
یان، سەر لى شیواوى یان لەو رادەیدا بوو. بەراستى هەلۆست و كردەوه و وتەى ئەوان
جینگای سەر سوپمانە و بەلگە و نیشانەىەكى روون لەسەر تێك چوونى سروشت و ئەقامى
و ئەزانى یان. ئەو بى براوايانە ئەوەندە ئەقام و سەر لى شیواو بوون پەلە پەلێان ئەنایەوه لە
پێغەمبەر (ﷺ) لاقرتى یەوه بە هاتنى سزای خوا، جا بەو بۆنەىەوه ئەوا ئەفەرموى: ﴿خُلِقَ
الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ﴾ بە سروشت ئادەمى پەلە پەل كەرە تا رادەىەك وەكو لە پەلە دروست كرابێت
وايە. كەواتە پەلە كردنى ئەو بى باوەڕانە جینگای سەر سوپمان نى یە،

سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُوا ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُوا مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُرُونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ

يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ

ئینجا ئەفرموی: ﴿سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُوا﴾ بێگومان لەمە و پاش سزا و تۆلە
سەختەکانی خۆمتان پیشان ئەدم، کەواتە پەلەم لی مەکن، واتە بوەست تا کاتی تاییبەتی
دیاری کرایی خۆی دیت، چونکە هەموو شتێ کاتی تاییبەتی خۆی هەیە بەلای خواوە ئە
پیش کەوتنی هەیە لەو کاتە و ئە دوا کەوتن، ئەو بێ باوەڕانە پەلە پەلیان ئەنایەو
﴿وَيَقُولُوا﴾ ئەلێن بە پێغەمبەر و ئیمانداران: ﴿مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ﴾ ئایا کەسێ ئەبێ ئەو سزایە کە
ئێوە بەلێنی پێ ئەدم و هەرەشە پێ ئەکەن لە ئێمە ﴿إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئەگەر ئێوە
راست ئەکەن، دەی بە زوویی بیهێنن، لە باتی وەلامدانەویان، جاپی ئەفامی و ئەزانی یان
لی ئەدات و شیوەیک لە شیوە سامناکەکانی رۆژی دوا یان ئەخاتە پیش چاو،
ئەفرموی: ﴿لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانە کافرن بەهۆی ئەفامی و ئەزانی یەو پەلە
ئەنێنەو لە هاتنی ئەو سزایە کە هەرەشەیان لی کرانە پێی، ئەگەر ئەوانە ئەزانن ﴿حِينَ لَا
يَكْفُرُونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ﴾ بەکاتی هاتنی ئەو سزا کە کاتی کە ناگری دۆزەخ
دەوریان ئەدات لە هەموو لایەکەو، بە جۆرێک ئە خۆیان بەرگری ئەو ناگرەیان پێ ئەکری ئە
لە روو و دەم و چاویان و ئە لە پشتیان ﴿وَلَا مُمْ يُنصَرُونَ﴾ ئە یارمەتیش ئەدرێن لە لایەن
هیچ کەسێکەو بەرگری یان لی بکات، ئەگەر ئەوانە زانا ئەبوون بەو کاتە سامناکە پەلەیان
ئەنەنایەو بۆ هاتنی ئەو سزایە، بە تاییبەتی باسی دەم و چاو و پشتی کردن چونکە سزای
ئەو دووانە بەتێن تر و سەخت تر، ئەوانە زانا ئەن بە کاتی هاتنی ئەم سزا کە بەلێن دران بە
هاتنی و هەرەشەیان لی کرانە و ترسینراون پێی ﴿بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً﴾ بەلکو لەناکاودا بە
کوت و پێی ئەو ناگرەیان بۆ دیت و داگریان ئەکات ﴿فَتَبْهَتُهُمْ﴾ بەهۆی ئەووە سەرسام و
سەرگەردانیان ئەکات،

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿١٠﴾ وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالذِّئِبِ
 سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١١﴾ قُلْ مَنْ يَكْلُوْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ
 عَن ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُونَ ﴿١٢﴾ أَمْ لَهُمْ ءَالِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّن دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ
 نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ﴿١٣﴾

﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا﴾ نینجا نه خوځان نه توانن بهرگری بکن و بیگیرنه وه ﴿وَلَا هُمْ
 يُنْظَرُونَ﴾ نه موله تیش نه درین و دوا نه خړین به هیچ جوړ. نه وانه په لویان نه نایه وه بو نه و
 سزایه له تولی نه وده دا نه و له ناکاودا دیت بی هوش و سر لی شیواو و دهسته پاچه یان
 نه کات، بهش پراو له هه موو خپرو خوشی و بهزیی پیا هاتنه وه یهک، خوا په نامان بدات.
 نینجا دلخوشی پیغه ممبر(ﷺ) نه داته وه و نه وانیش نه ترسینی به سزای نه م جیهانه ش به
 وینه ی هاور و باوړه کانیان له گهل و نوممه ته پښووه کان که نه وانیش به لاقرتی یوه
 په لویان نه نایه وه له پیغه ممبره کانیان درودی خویان له سر بیت، نینجا خوایش پښه کی
 له م جیهانه دا هر گهل و تاقمیکی به جوړه سزایه که له ریشه هینان و بهرادی کردن، نه و
 جوړه سزایه هرچنده خوا له م نوممه ته دا نه هیشت و قهده غی کرد، به لام جوړی تری
 سزای زور، کوشتن و برین و بهدیل گرتن و ژور دهست کردنی کرد به سزای پښه کی بی
 باوړ و لاقرتی که رانی نه م نوممه ته، نه فهرموی: ﴿وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ واته سویند
 به خوا گالته و لاقرتی کرا به پیغه ممبره رانی زور له پښ تودا، ﴿فَحَاقَ بِالذِّئِبِ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا
 بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ نینجا نه و سزای که لاقرتی یان پی نه کرد هاته سر گالته که ره کانی که لانی
 رابوردو و دهوری دان، واته نه وانیش سزای خوځان نه بینن، که واته دل غه مگین و تنگا و
 مبه به لاقرتی کردنه که یان. نینجا فرمان نه دات به پیغه ممبر(ﷺ) که پرسیارکیان ناراسته
 بکات به شیوه ی بیزاری و تهر لی دانیان بو ترساندن و بیدار کردنه وه یان لهو بی ناگای
 ی وان تنیدا. نه فهرموی: ﴿قُلْ مَنْ يَكْلُوْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ﴾ نه ی پیغه ممبر بلی به و بی

باومره لاقرتی کهرانه: نایا کی به شمر و بهرۆژ ئیوه پاس شکات و نه تانپاریزی له خوی
 خاوهن بهزهیی فراوان شهگر بیهوی دووچاری سزایه کتان بکات که شایان بوی؟! واته هیچ
 کس نی یه بتوانی بهرگری هیچ سزایه کی خوا بکات و تهنه خوا پاریزمیری هه موو
 پاریزراوینکتانه، سیفتهی رحم و بهزهیی یه کهی هوی نهو پاراستنه یه شهگر سزادانتان
 زۆر شایان و بهجی یه، ههروهما نابی هیچ کس هه لئه له تی به سیفتهی بهزهیی خوا، چونکه
 له گه له بهزه ییدا سزا و تۆله ی به تینه دهرباره ی هه که سین که داد و عدالت له سزادانی دا
 به دی بێت. به لی بیگومان هیچ کس نی یه پاریزمیر بێت و بتوانی بهرگری بکات له سزای
 خوا به لام نهو بی باومره نه ناترسن و باکیان نی یه له سزای خوا ﴿بَلْ مُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ
 مُعْرِضُونَ﴾ به لکو نهوانه هه میسه بی ناگان له باس و یادی پهرومردگاری خویان و ده
 وهرگین لی ی ی جای نهو به ترسن له سزای، کهواته نهوانه پاریزمیری خویان ناناسن تا
 په سیاریان لی بکری لهو باره یهوه، ئینجا په سیار دووباره شهکاتهوه له شیوه یه کی تر دا،
 شهفرموی: ﴿أَرْأَيْتُمْ إِلَهَهُ تَتَمُّهُمْ مِنْ دُونِ﴾ نایا بو نهوانه چند په سترایک هه یه که بهرگری
 یان بکات بیجگه له بهرگری ئیمه یان بهرگریمان بکات له سزایه که بێت له لایه ن ئیمه وه؟!
 واته نه خیر شتی وا نی یه، چونکه نهو په سترایه ی نهوان ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ﴾
 ناتوانن یارمه تی خویان بدن و بهرگری هیچ شتی له خویان بکه ن، کهواته باشر ناتوانن
 یارمه تی خه لکی تر بدن، نهو په سترایه خویان به خویان بهو جوړه بی دهسلات و بی
 توانان ﴿وَلَا هُمْ مَنَّا يَصْحَبُونَ﴾ له لایه ن ئیمه شهوه هاو پیری نا کرین به یارمه تی دان، یان به
 کس ی که یارمه تی ده ر بێت، واته ههروهکو خویان بی دهسلات و بی هیزن ههروهما
 یارمه تیش نادرین به هیزو دهسلات له لایه ن خواوه که خاوه نی هه موو هیز و دهسلاتی که،
 کهواته په ک کهوتوو و دهسته پاچه ی تهواون. له پاش شه هه موو لی کۆلینه وه له گه له نهو بت
 په رستانه که پهرووچی بیر و باومره که یانی پی روون بووه وه، ده رکوت که هیچ شتیکیان
 به دهسته وه نی یه که رابه ریکی له سه ر بێت یان ژیری وهری گری، له پاش، نهو ئینجا واز
 نه هینی له لی کۆلینه وه و هوی عیناد و سه رکیشی یه که یان روون شهکاته وه

بَلْ مَنَعْنَا هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ

أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١١﴾

نه فرموی: ﴿بَلْ مَنَعْنَا هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ﴾ هوی عیناد و سهرینچی یان له نایینی راست و لانه دانیان لهو باره لاره ی کهوان له سهری نه مه یه که ئیمه نهوانه ۱۱ باو ۱۱ باپیریانمان ژیاندوه به خوشی و تیر و تسلی و فراوانی نازو نیعمهت و مؤلتمان دان هتا ته مه نیان دریز بوو ماوهی دریز به سهریان دا تیپهری کرد به خوشی، به هوی نهوه و گومانیان برد که هر له سهر نهو باره خوشه نه میهنه وه، نهو هه موو خوشی ۱۱ کامهرانی یهش به هوی نهو بیر و باوه ریه که هه یانه، کهواته نه بی وازی لی نه میهن. بیگومان خوی و رابواردنی دوور و دریز به تایبهتی که به کهله پوور له باوک و باپیره وه هاتبی سروشت تیک نه دات و دل و دهر وون بی ناگا نهکات له یادی خوا ۱۱ چاو کویر نهکات له سهرنج دانی به لکه و نیشانه یه که هوی ته می خواری یه، جا نهوا بی داریان نهکاته وه له خوی بی ناگایی، نه فرموی: ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ دهی نایا نهوانه سهرنجی به رهمی زور و دهسه لاتی ئیمه نادهن و نایینن که ئیمه بهر بهر دیننه خاک و ولاتی نهوان و داگیری نهکین و خاکه که ی نهوان کهم نه که ی نهوه له هه موو لایه کی یه وه؟ واته بهر بهر بهر موسلمانان زال نهکین و ولاته که ی نهوان نه خینه ژیر دهستیان، نهوه بوو له پاش کوچ کردن بو مه دینه و دامه زاندنی حکومتی ئیسلام خاک و ولاتی موسلمانان زور نه بوو به داگیر کردنی خاکی کافره کان. ﴿أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ﴾ دهی نایا بت په رسته کانی مه که زال نه بن و نهوه ی به سهر کافره کانی دهو و بهریان هات به سهر نهوانیش دا نایه؟ واته نه خیر زال نابن به لکو نهوانیش وهکو هاوسه رانیان ژیر نهکون و ولاتیان نه که ویته ژیر دهستی موسلمانان وهکو به چاو بینرا، نهوه بوو هر له چهرخی پیغه مبهردا مه که گهیرا و نهو کوسپه گه وره نهما له بهر پیی موسلمانان به هوی نهوه نیوه دورگه ییش که وته ژیر دهستی ئیسلام، ئینجا له پاشان له دورگه تیپهری هتا ئیمپراتوریه تی روم و فارسیش که زوریه ی ناوه دانی رووی زهوی بریتی بوو لهو دووانه ژیر دهست کران، بهر بهر خاکی ئیسلام په رهی نه سهند و فراواتر نه بوو، خاکی کوفر بهر و کزی و کهم و کوپی نه چوو هتا موسلمانان کشانه وه له ئیسلام که هوی سهرکوتن و زال بوونیان ۱۱ ئینجا کاره که پیچه وانه بووه وه، به لام به یارمه تی خوا ئینجا هه میتر نوبه ی ئیسلام و موسلمانان ۱.

۱ هه رچند نه سورته مه که کی یه، به لام نه ئایه ته مه دینه یی یه به لای کوپی زانیان له بهر نهوه ته فسیره که ی به وین یه کرا. رایه کی تر له سهر نهوه یه که نه ئایه تش هر مه که کی یه به کویره ی نهو رایه نه بی زال کردن موسلمانان و کهم

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿١٥﴾ وَلَكِنْ مَسَّتْهُمْ
نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يُنَوَّلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ
الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا

حَسْبِینَ ﴿١٧﴾

ئینجا فرمان نه دات به پیغمبر (ﷺ) ثم فرموده یان پی راگه یه نیت ﴿قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ
بِالْوَحْيِ﴾ نهی پیغمبر بلی بهو بی باومرانه که پهله نه نینه وه به هاتنی سزای خوا که
همره شیان لی نه که بیت پی یان بلی: من ناتاترسینم بهو نه بی که سروشم بو کراوه له لایه ن
خواوه، واته خوا فرمانی پیا داوم که بتاترسینم، من له لایه ن خواوه نه تاترسینم نه که له
لایه ن خومه وه، من ترسینه ری روتم. نیت هرچی ترم به دهست نی یه، له دهسه لاتی من دا
نی یه هینانی سزاو نهو شته ی که همره شهان لی نه کهم پی، ئینجا من نهوا بانگتان نه کهم
و نه تاترسینم، نه کهم گوی رایهل نه بوون نه وه خوتان خراپن ﴿وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا
يُنذَرُونَ﴾ که سانیک که کهرن و بانگ لی کردن نابیستن، کاتی نه ترسینه رین و بانگ نه کهرن
بو ریگای راست، واته ترساندن نه واته سوودیان پی ناگه یه نی، چونکه وینه ی که سانیکن
که کهرن و هیچ شتیک نابیستن، نهو بی باومرانه که له پیشه وه باکیان نییه له سزای خوا
هرکات دوچار بوون بهرگی هلمی ناگرن و دان نه نین به تاوان و خراپی خویان دا وه کو
روون نه بیته وه له فرموده یه وه ﴿وَلَكِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ﴾ سویند به خوا نه که ره که
جار سووکتین بهش له سزای خوی تو لی یان کهوی ﴿لَيَقُولُنَّ يُنَوَّلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾
بیگومان هاواریان لی هل نهستی و نه لین: نای مهرگ بیت بومان، به هیلک دا بچین،
به پراستی نیمه تاوان بار و ستمکار بووین له دنیا دا به لام تازه هیچ سوودی نی یه نه هاوار
و نزای شهر نه په شیمانی و نه دان نان به خراپه و تاوان دا، چونکه کاتیان له دهست خویان

کردنه وه ی خاک و ولائی کافره کان بگین به به لین له کاتی هاتنه خواره وه ی نایه ته که دا، و شه ی (افلا یوون) ته فسیر بگین

به: نایا نازانن؟ نه که به نایا نابیین؟

دمرکرد، له پاش ترساندن به هاتنی روژی دوايي و سزا به تينه كهي، ښځا رووني نه كاته وه
 كه هيچ كرده و هيك گهرو و بچوك، چاك و خراپ هيچي ون نابي و حيساب و پرسپار و
 كيشانه ي هيه، نه فرموي: ﴿وَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ ترانووي گرنكي داد دانه نين له
 روژي دوايي دا ﴿فَلَا تَطْلُمُ نَفْسٌ شَيْئًا﴾ كهواته هيچ كس زولم و ستمي هيچ شتيكي لي
 ناكري. ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْكُمْ شَكَّ مِنْكُمْ﴾ نه گهر كرده به نه دازه ي قورسايي تمنا
 دانه و نه له و ناوكه ي خمرته له بيت ﴿أَلَيْسَ بِهَا﴾ نيمه نه يه نين و ناماده ي نه كين، ناوكه
 دانه و نه له خمرته له و نه و نمونه ي بچوك ترين شته كه به چاو بيبري و سووك ترين شته
 كه له ترانو و داياري بدات. مهبست نه و هيه هيچ شتي و هيچ كرده و هيك ون نابي و به
 خوږايي ناږوا، چونكه كارو بارمكه له ژير زانين و ده سلا تي بي سنووري خوادايه، ښير نه وه
 نه و په ر و كو نه فرموي: ﴿وَكُنْ بِهَا حَسِيصٌ﴾ به سه بو خلكي له و روژه دا كه نيمه ناگادار و
 زانين به هموو شتيك و هلزميرمري هموو كرده و هيكين، كهواته با هموو كسي تيبيني
 بگات و يري بگاته وه له و كرده و هيك كه نيسا نه يكات پيشي هاتني نه و روژه، با بدل گوي
 بگري له ترسي نمرې خوا، با بي ناگا و لاقرتي كهرمگان په له بكن پيش نه مه ي كار له كار
 بترزي. ښځا تا نزيكي دوا دوايي سوره ته كه گهل و نوممته ي پيغهمبران پيشان نه دات،
 هندیكيان به هيمان ده ست نيشان نه كات و هندی تريان داياري نه كات و به درزي يان به
 كورتي باسيان نه كات، له م باسانده به زه يي و چاو ديبري خوا دهر باره ي پيغهمبران و شوين
 كه و تووه كانيان روون نه بيتوه، هروكو توله ي سه ختي خوا دهر باره ي بي باوهرمگان
 ناشكرا نه بيت. هروها دل ناگادارو بيدار نه بيتوه به باو و رهوشتي خوا له ناردني
 پيغهمبران دا، له ره سني نادميزاد، هرچوني ناگادار نه بيتوه به يه كيني ير و باوهر و
 رنگاي هموو پيغهمبران - سهلامي خويان لي بيت - به جوړيك و كو هموو يك گهل و
 يك نوممته بن هرچند چرخ و جيگا و شوينيان له يه كتره وه دور بيت. له مه و پيش
 زورجار قورثان باسي موسا و تهورات نه كات به جوت له گهل باسي پيغهمبران و قورثان دا،

جا به گویرهی شهوه شهوا لیژدها بهو جوړه دهست پی شهکات و شهفهرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ﴾ سویند بهخوا بهخشیمان به موسا و هارون کتیبی - که تهوراته - که جیا کهرهوهی شتی راست و رهوایه له چهوت و نارپوا، رووناکی یهکه له تاریکی و نهزانی و سرگهردانی دا ریگای پی دهرنهکری، ناموزگاری یهکه بو خوپاریژمهکان. لهمهوپیش لهم سورهتهدا باسمان کرد که بت پهرستهکان لاقرتی یان شهکرد به پیغهمبهر(ﷺ) لهبر شههی ئادهمی یه، باوهریان نهبوو به قورئان شهیانوت جادوه، یان شیعره، یان دهست ههلبسته، وا لیژدها روونی شهکاتهوه که باوی خوا ههروا بووه پیغهمبهری تنها له تیرهی ئادهمی ناردوه، شهمانهی که لهم سورهتهدا باس شهکرین نمونهیهکن لهوانهی رابوردوو، ههروهها روونی شهکاتهوه که ناردنهخوارهوهی قورئان جیگای سهر لی کردنهوهو سهر سوپمان نی یه، چونکه لهمهوپیش خوا کتیبی تری ناردوه بو سهر پیغهمبهران بو نمونه تهوراتی موسا(علیه السلام) که لیژدها به ﴿الفرقان﴾ ناوی بردوه که شه و شهیه ناویکه لهناوهکانی و سیفتهتیکه له سیفتهتهکانی واته شه دوو کتیبه یهکن تهنانهت لهناو و سیفتهتیش دا. بیگومان ههموو کتیبهکانی خوا شه شه سیفتهتهیان ههیه، ههموو جیاکهرهوهی حهقن له ناحق، جیا کهرهوهی ریگای راست و ریتموونین لهریگای لارو چهوت و گومپایی و سهر لی شیوان، ههروهها ههموو رووناکین بو ژیری و دهریون شهست، تاریکی و تهم و تهپ و توزیان بهسهرهوه ناهیلن، ههروهها ناموزگارین، بهلام سوودی شه سیفتهتانه بو کهسانی نی یه که چاوی دلیان کویره بههوی شهوه میزی ژیری یان پهکی کهوتوه و ئیش ناکات، بهلکو سوود و بهرهمیان تنها بو شهوانیه که چاوساغن و نامادهن بو باوهپهینان و یان باوهپریان هیناوه، بههوی شهوه خوپاریژمرن، یان نامادهن بو خوپاریژی لهو شتانهی که خوا قهدهغهی کردیون. ئینجا دوو سیفتهتی گرنگی شهو خوپاریژمرانه باس شهفهرموی: که بنهپهتی ههموو پیت و فهر و چاکهیهکن.

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَهَذَا ذِكْرُ مُبَارَكٍ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾

﴿الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾ ئەو خۆپارێزمرانە کەسانێکن کە سام ئەکەن و ئەترسن لە پەروەردگاریان ﴿وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ﴾ کەسانێکن کە ئەترسن لە روژی دوایی، ئەترسن و دڵ لە ئەرەیانە لە سزای ئەو رۆژە و بەسەرھاتە تاهەموارەکانی، کەواتە لە نێستارە خۆیانی بۆ نامانە ئەکەن و توێشووێ بۆ هەلنەگەرن، ئا ئەوانەن سوود وەرئەگەرن لە کتێبەکانی خوا، بە پێی رێنموونی کتێبی خوا ئەجولێنەو، کەواتە کتێبی خوا بۆ ئەوانە ئەبێتە پەند و ئامۆزگاری، خۆی خۆیانیان بێر ئەخاتەو و ئاوبانگیان بەرز ئەکاتەو لەناو خەڵک دا. ئەوە بێر بە کورتی باسی موسا و هارون و کتێبەکیان، ﴿وَمَنْ ذَا ذِكْرٍ مُبَارَكٍ أَنْزَلْنَاهُ﴾ ئەم قورئانەیش پەند و ئامۆزگاری یەکی بە پیت و فەرە ئیمە ئاردومانەتە خوارەو بۆتان ﴿أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾ دەی ئایا ئێوە بێ باوەڕن پێی و دانی پێدا ناوێن؟ واتە چ هەلوێستیکی ئاڕەواتان هەیە؟ پێچەوانەی ژیری یە. لە پاش تێپەڕین بەسەر باسی موسا و هارون و کتێبەکیان دا بە کورتی و بە پەلە ئەگەریتەو بۆ سەر باسی ئیبراھیم کە باوکە گەورەیی قورەیشە و دروست کەری خانوی کەعبەییە بۆ ئەمەیی ئەو کانی بێر بکەنەو و ئاوپێک بەلای باوکە گەورەیانەو بەنەو و پەیرەوی بکەن لە پەرسەنی خوا و ریزگرتنی کەعبەدا و زنجیرەییە لەسەرگوزەشتەکی باس ئەکات:

ئەم زنجیرەییە لێرەدا لە بابەت پێغەمبەرێتی ئیبراھیمەو، لە یەکەم جارەو دەست پێ ئەکات بەمەیی ئیبراھیم هەرلەمەندالی یەوە خوا رێنموونی کردووە بۆ خواپەرستی، ئەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ﴾ بێگومان ئیمە بەخشیمان بە ئیبراھیم هۆی کاردرۆستی خۆی لەپێش ئەمەیی بیکەین بە پێغەمبەر، واتە هەر لە مەندالی یەوە باوەڕ بە تاک

¹ هەندێ ئافەرمون مەبەست بە (من قبل) پێش موسا و هارون، یان پێش پێغەمبەرمانە، بەپێی ئەمە مەبەست لە وشە (رشد) پێغەمبەرێتی یە، بەلام رای تەفسیرە کە بەمیز تەرە.

۱ تنیایی خوامان لدلی دا جیگیر کرد، که نو باومره بنهرت ۱ یکم هوی دروستی ۱
 راستی هموو کاروباریکه له هردوو جیهان دا، ﴿وَكُنَّا بِهٖ عَالِمِیْنَ﴾ نیمه ناگادارو زانا بووین
 پی، واته ئیبراهیممان ناسیوه ۱ زانیومانه که شایانی نو بهخششیه ۱ نامادهیه بو
 هلگرتنی سپاردهی گهری پیغمبریتی، شتیکی بهناو بانگه که باوک و کس و کار ۱
 گهلهکی ئیبراهیم بت پرست بوون به تایبهتی باوکی که وهکو ئهلین بت تاش بووه، جا
 لیژدها بهسهرات و هلویستیکی نهخاته پینش چاو که بهلگو نیشانهیهکی بهمیزه لهسر
 رنگی راستی و کار دروستی ئیبراهیم، لهسر نهوی که شایانی نو بهخششیه بووه که خوا
 پی داوه، نهفرموی: ﴿اِذْ قَالَ لِاٰیِهٖ وَتَوٰیہٗ مَا هٰذِهٖ اَلْثَمٰیْلُ اَلَّذِیْ اَنْتُمْ لَهَا عٰنِکُمْۙ﴾ نهی پیغمبر
 باسی نو کاته بکه که ئیبراهیم به باوکی و گهلهکی وت: نایا چین نه وینه و هیکله
 دهست کردانهی که ئیوه ماونهتوره بهلایانهوه و همیشه دلتان پیوه بهستوون؟ واته نه
 بتانهی که ئیوه نهیانپرستن شتیکی بی نرخن، من بیژاری دهرنهم لیتان که ئیوه شتی ناوا
 بی نرخ نهپرستن! مبهستی لهم شیوه پرسیاردها بیدار کردنهویانه تا بیر بگهنوه و له بی
 نرخ ۱ بی سودی نو دارو بهرده پهرستراویان بگن، بهلام نهوان ژیری یان له نیش
 کردن وهستا بوو بیریان لهوه نهتهکردهوه، هروها نه پرسیاره وا نیشان نهوات که هیچ
 هوو پال پیوه نهریک نی یه بو نو کردهوه نارواییان، لهبرتهوه له وهلام دا هوو ۱ پال
 پیوهنریان باس کرد و ﴿عَالُوْا﴾ وتیان: ﴿وَجَدْنَا مَآبَاَنَا لَهَا عٰیِدِیْنَ﴾ نیمه نهمانه نهپرستین،
 چونکه زانیومانه که باوک و باپیرمان پهرستویانن و عیبادهتیاان بوو کردوون و نیمهیش شوین
 نهوان کهوتوون، نه وهلامه وا پیشان نهوات که هیچ هوویهکیان بهدهستهوه نی یه جگه له
 لاسایی کردنهوهو شوین کهوتنی کویرانهی باوک و باپیریان، نهمهیش بهلگهیهکی روونه
 لهسر وهستان و لهکار کهوتنی هیزی ژیری یان، شیواندن دلی و دهروون و سروشتیان،
 چونکه نادهمی وا دروست کراوه که نازادو سهریست بیت و کویرانه شوین کهوتوو نهبیت،
 به تایبهتی نهبی عهقیدهو باومری لهسر ژیری و رابری بههیز دارژری، نابی بنهرتی
 لهسر لاسایی و شوین کهوتن بیت، هروکو نابیت لهسر بوش و گومان ۱ دوو دلی به بی
 بهلگو و رابریکی بههیزی ژیری،

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوا أَجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ

﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ زَكَّيْنَا رَبَّنَا الثَّمَنَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُمْ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدْرِينَ ﴿٥٧﴾ فَجَعَلَهُمْ جُذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ

لهبر نهوه ﴿قَالَ﴾ فرموی پی یان: ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ سویند به خوا نیوه و باوک و باپیرتان له گومپایی یهکی روون و ناشکرا دا بوون. بنگومان پهرستنی باوک و باپیر هیچ نرخه نادات بهو بقاءه، چونکه پهرستنه که یان له رووی ژیری یهوه نه بووه، له سر بوش بووه و به بی بهلگه و رابری. نینجا بهو جوړه بی پنج و پهنا روو به روویان وهستا و بریاری گومپایی خوین و باوک و باپیریانی دا نهوانیش وهکو بلنیت که وتنه گومان و دوو دلی له عقیده و ثابینه که ی خوین به هو ی نهوه وه نه پرسیاره یان لی کرد: ﴿قَالُوا﴾

وتیان: ﴿أَجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ﴾ ثابا تو که نهوه قسه و بریارته، شتی حق و راستیت بوو هیناوین و بدل نهو قسه و بریاره نه دهیت؟ یان بهراستت نی یه و یه کیکی له گالته که ران و به گالتموه نه یلنیت؟ بنگومان نیراهیم له میزی دل و باومپی دامه زاده وه نهو بریاره ی نه دا، عقیده و باومپی حق و راستی بوو هینا بوون به بهلگه و رابری روون و ناشکرا وه، لهبر نهوه ﴿قَالَ﴾ وتی پی یان: ﴿بَلْ زَكَّيْنَا رَبَّنَا الثَّمَنَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه خیر من گالته که نیم، بهلگو عقیده و باومپی راستم بوو هیناون، که نه مهیه: خوی پهروردگاری نیوه که سیکه که پهروردگاری ناسمانه کان و زهوی یه، ﴿الَّذِي فَطَرَهُمْ﴾ که نهو ناسمانان و زهوی دروست کردوه له نه بوون نهو دای هیناون. نه مهیه عقیده و باومپی ریگ و راست و پاک و خاوین، ته نها کسی پهروردگاری هه موو دروست که رو داهینری هه مووه که واته ته نیا نهو که سه شایانی پهرستنه و بهس، نهک و نهک نهو بت پهرستنه که نه یان وت: خوا داهینرو دروستکری هه مووانه و له گال نهو هیش دا سوژده یان نه برد بوو نهو دارو بهرده ی که به دهستی خوین ریگ و پکیان نه کردن و لایشیان وا بوو دروست کراوی خوی گهره ن!!

باوهری بههیزی ئیبراهیم به دروستکەرو داھینەری خوا لەرادەیک دا ٻوو وەکو بەچاو
 دیبیتی وا بوو، لەبەر ئەوە فەرموی: ﴿رَأٰنَا عَلٰی ذٰلِكُمْ مِنَ الشَّٰهِِدِیْنَ﴾ من لەو کەسانەم کە شایەتی
 لەسەر ئەوەی کە باسم کرد بۆتان. ناشکرایە کە ئیبراهیم دروست کردنی ئاسمانەکان و
 زەوی و خۆی و گەلەکەی بەچاو نەدیوو، بەلام شتەکە ئەوەندە راست و روونە، ئەوەندە
 بەلگەی ناشکرا و دیاریی لەسەرە، گەیشتووەتە رادەیک کە ئیمانداران بە ھەموو دُنیاوی و
 ھیزی ھەروونەووە ئەتوانن شایەتی لەسەر بەدن. ئەو ھەموو وت و ویژو لیکۆلینەو ھەمی یە
 ھیچ سوودی نەبوو بۆ بەرگری ئەو گەلە لە بت پەرستی و روون کردنەوێی بی نرخی
 بتهکانیان، ئینجا ویستی بەکردەوێی بی نرخی یان روون بکاتەو، لەبەر ئەوە نیازی کرد کە
 ھەتکی بتهکانیان بکات و پەن و خراپەیکیان بەسەر بیستی، دیارە ئەویش بەپیش چاوی بت
 پەرستەکانەو ناکریت، کەواتە ئەبی بوەستی تا ھەلیکی بۆ ھەل ئەکەوێت ھەلی دۆزی یەو
 بۆ پێک ھێنای ئەو مەبەستە، کە بریتی بوو لە کاتی جەژنی ئەوروژیان کە باویان وابوو لەو
 جەژنەدا سالانە بە کۆمەل و تیکرایی ھەرئەچوون بۆ شوینی تاییبەتی و دور لە بتهکانیان،
 جا لەبەر ئەوە ئیبراهیم پێی فەرموون: ﴿وَتَاللّٰهِ لَاکَیْدَنَّ اَسْتَسْکِرُّ بَعْدَ اَنْ تَوَلَّوْا مُدْرِیْنَ﴾ سویند
 بەخوای گەرە شتی خراپ بەسەر بتهکانتان ئەھینم و کۆشش ئەکەم لە زیان پێ گەیاندن
 دا لەپاش ئەوەی ئێوہ رۆیشتن لایان و پشتتان تی کردن، ئیتەر ئایا ئەم ھەرەشە
 لەبەرخوایەو کردبێ بە نھینی لەوان؟ یان بە ناشکرا و روو بەرووی ئەوان بەلام ئەگەر روو
 بەرووی ئەوان بوو بیست گوێ یان لەم ھەرەشە نەبوو، چونکە باوہریان وابوو ھەرگیز
 ئیبراهیم ناتوانی شتی وا بکات و ھەر لەگەل نیازی خراپەیی بەدل دا بیست بتهکان قاری لی
 ئەگرن و بەربادی ئەکەن، بە ھەردووچار ئەگونجی و بە ھەر جۆر بووییت ئەو ھەرەشە کردی
 بەدی ھینا وەکو ئەفەرموێ: ﴿نَجْمَلَهُمْ جُذًا﴾ ئینجا ئیبراهیم ھەموو بتهکانی پارە پارە کرد
 ﴿اَلَا کَیْرًا لَّهْم﴾ جگە لە بته گەرەکیان، گەرە لە قەبارەدا، یان گەرە لە ریزو گرنگی
 لەدلی بت پەرستەکان دا، بەھەر حال ئەو یانی ھیشتمووە و ئەلین ئەو تەرەوی کە بتهکانی پێ
 شکاند نای بەسەر شانی ئەو بته گەرەییو

لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذِهِآ إِلَهِنَا إِنَّهُ لَكِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾ قَالُوا سَمِعْنَا

فَتَذَكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِذْكَرَهُمْ ﴿١٠﴾ قَالُوا فَاتَّبُوا نَبِيَّكُمْ عَلَى آخِرَتِهِمْ لَعَلَّكُمْ تَشْهَدُونَ ﴿١١﴾ قَالُوا

أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِأَهْلِنَا يَا بَرَّهِيمُ

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ بِالْأَمْرِ السَّامِعِ﴾ هاتنوه بگريئنه بولاي ئبراهيم و نهو پنهى پتيان

دراوه بیجن بمسهر نهودا و نهویش به لاقرتی یهوه بیجری بمسهر بته گموره کدا بهلکو بیدار

بېنډه که څو پټانه شتيکي بې نرخ و بې کملن، ښه وټا به کاري خوښيان نه ماتن، يان

بەلكو كە ھاتتەرە بگەرىنەرە بۆلای نەر بتە گەورەپە و پرسپاری لى بكن كە چۆن نەر بە

دیارهوه بوو به پیښ چاوی نهووه نو په نه دراوه، نه مهیش که گهړه یانه هیچ بهرگری لی

نهکردون!!! ئینجا لهووه بیر بکه‌نوه که بت په‌رستی شتیکی پرو پووچه و نه‌فامی یه،

گەلەکی ھاتنەرەو بتهکانی خۆیانیان بەو جۆرە بینی، بەلام ئەوەندە تێگەشتوو نەبون

بیری بگه نهوه له مەی که ئەم بێتانه ئەگەر شت بوونایه ئەوه یان بەسەر نه ئەهات، بیریان له و

شته ناشکرایه نه کرده، چونکه پهردهی ئهستووری یرو پووجی درابوو بهسر چاوی

ژیری پان دا و پهکی خستبوون له بینین و لاسایی، شوین کهوتنی کویرانهی باوک و

بایریان سروشتی گۆری بون، بههۆی ئهوهوه به شوێنی ئهوه که سهدا ئهگهران که ئهوه کارهێ

کردووه تاكو تولهی لی بسینن، لهبر نهوه کاتی گهرانهوه ﴿قَالُوا﴾ وتیان: ﴿مَنْ فَعَلَ هَذَا﴾

بِالْهَتَا ۱ ثایا کی تہمہی کردی بہ ہرستراوہ کا نمان؟ ﴿اِنَّهٗ لَمِنَ الظَّالِمِيْنَ﴾ ہرستی تہو

١ تەفسیر لەسەر ئۆرە کرلوو که وشە (من) بۆ پرسپار بێت و پرسپاره کهش بۆ بێزاری دەرپینه، باری تریش هیه که

وَشَيْ (من) موصولہ بیّت و (مبتدأ) و (خبر) ہر گز رستہ ہی (انہ لمن الظالمین) ہ، ہر دہوہ و نہ گونجی۔

کەسە لە ستمکارانە. بێگومان لەوەو پێش بیسترا بوو کە ئیبراهیم رەخنە لە بتهکان ئەگرێ.

بێزارە لە بت پەرستی، ئەوە بوو لەگەڵ باوکی لەو بارەیهوه چەند وت و ویژی کرد، جا

لێردا ئەوەیان بیر کەوتەوه و تاقمی ﴿قَالُوا﴾ وتیان: ﴿سَمِعْنَا قَوْلَ يَذْكُرُهُمْ﴾ بیستوومانە لاویک بە

خراپە ناویان ئەبات و رەخنە و لەکەیان لی ئەگریت، ئەو کوردە ﴿قَالَ لَهُ إِبْرَاهِيمُ﴾ پێی ئەوتری

ئەبراهیم، واتە ناوی ئیبراهیمە. لەم فەرمودەوه دەرئەکەوت ئەکە ئیبراهیم (علیه السلام) گەنج و

منداڵ کار بوو، هەر لەو منداڵی یەدا خوا خستی یە دلی یەوه کە بێزار بیت لە بت پەرستی

بەرادیەک ئەو پەنە گەورە هیئا بەسەر ئەو بت و بت پەرستانەدا، بەلام ئایا لەوکاتەدا

سروشتی بۆ هاتیبی و کرابی بە پیغەمبەر، یان خێر پێش پیغەمبەریتی بوو و بەلام خۆی

ئەوهی نایە دلی و هەر بە پاکی هیناویتی؟ بەهەرکام بی هەر ئەگونجی، بەلام دل بە باری

دوووم بەهێز و بە ئارام ترە. ئینجا ئەوانەى ئەم هەوالی ئیبراهیمەیان پێی دراوه ﴿قَالُوا﴾

وتیان: ﴿قَاتُوا بِهِ عَلَىٰ آصِنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ﴾ کەواتە بپۆن بیهێنن لەپێش چاوی خەلکی

راگری کەن بەلکو شایەتی لی بدن یان با خەلکی ببینن و بزائن کە ئەو ئەم کارە

کردووه، واتە چاپی لی بدن و بی ئابرووی بکەن. هیئایان، ئینجا ﴿قَالُوا﴾ پێیان وت:

﴿أَنْتَ فُلْتَ هَذَا يٰأَيُّهَا يٰأَيُّهُ﴾^١ ئایا تۆ ئەمەت کرد بە پەرستراوەکانی ئیمە ئەی ئیبراهیم؟

ئەو سەر لی تێک چووانە هیشتا هەر بە پەرستراوی خۆیانیان دانەنان پاش ئەمەى پاره

پارەیش کرا بوون!! جا بەهۆی ئەوهوه ئەوهنده پەست و ئەقام بوون ئیبراهیم هیچ خۆی پێی

نەگرا،

^١ ئەم جۆرە پرسیارە بۆ تەقزیرە، واتە هاندانی لەسەر دان نان بەو کردەوهیەدا، ئەو کۆمەلە لایان بوون بوو کە

ئەبراهیم ئەو کردەوهیەى کردووه، کەواتە پرسیارەکەیان لەسەر مانای راستەقینە نی یە.

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَتَلَوْهُمْ إِنَّ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿١٦﴾ فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ نَكِسُوا عَلَى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿١٨﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿١٩﴾ أَفَبِلَا إِلَهٍ سِوَا اللَّهِ تُعْبَدُونَ ﴿٢٠﴾ قَالُوا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٢١﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ

لاقرتی پی کردن و وهلامیکی دانوه ریك بیت لهگل رادهی نمرانی و نهقامی یان دا بهم شیوهیه: ﴿قَالَ﴾ فرموی پی یان: ﴿بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَتَلَوْهُمْ إِنَّ كَانُوا يَنْطِقُونَ﴾ نهخیر نه بته گوره یان نهوهی کردوه، دهی پرسیاریان لی بکن نهگر گفتوگو نهکن □ بۆتان روون بکنه وه کی نهوهی بهسر هیناون؟ بیگومان ناشکریه که مهبهستی(علیه السلام) له وهلامه دا لاقرتی کردنه بهو بت پرستانه، کهواته نابی فرموده که ی بهدرو دابنری، هـ پیویست نی یه بهو هه مو پینه و پهرویه که زاناکانی تهفسیر کردوویانه بۆ دور خستنه وهی درو لی ی ناوبردن ی به درو وهکو له همدیسک دا هیه که بوخاری و موسلیم و ترمزی ریوایه تیان کردوه له نهبو هورهیره وه که پیغه مبهـ (ع) فرموی: نیبراهیم پیغه مبهـ هرگیز دروی نه کردوه له سی شوین دا نهبی، یهکی لهو سیانه نه مهیه که لهم نایه ته دا هیه، نهو ناوبردنه به گویره ی دیمنی روته، له روی راستی دا درو نین و وینه ی نه مانه پی یان نهوتری: (معارض) واته نهو وقارانه ی که به دیمن راست نین، به لام دیمنه که یان مهبهست نی یه، به لکو باریکی تری مهبهسته که راسته، نه مانه ییش شتیکی رهوا دراون وهکو له همدیس دا نه فرموی: ﴿إِنَّ الْمَعَارِضَ لَمَنْدُوحَةٌ عَنِ الْكُذْبِ﴾^۱ له پیغه مبهـ ی نازیزمانه وه (ع) نهو جوړه وته یانه روی داوه، به تایبه تی لهکاتی مزاح کردنی قسه بۆ خوشی، وهکو نه مه: پیاوینک هاته خرزمتی و داوای حوشتریکی لی کرد بۆ

^۱ وتنی نهو جوړه وتانه ریگایه بۆ خو پیا راستن له درو کریږ.

ئەوئى سوارىي پى بىكات، ئەوئىش فەرموى: بىچوۋە خوشترىكت ئەدەمى بۇ سوارى، ئەوئىش
 وتى: جا بىچوۋە خوشتر چى لى بىكەم ۋە كەي كەلكى سوارىي ئەگرىت؟ ئىنجا پىنغەمبەر(ص)
 مەبەستەكەي روون كىردەۋە ۋە فەرموى: ئايا ھىچ خوشترىكت دەست ئەكەۋىت كە لە پىنش دا
 بىچوۋە خوشتر نەبوۋىت؟ يان فەرموى بە پىرە ژنى: پىرەژن ناچىتە بەمەشت. لىرەدا
 ئافرەتەكە ترساۋ غەمى لى ھات تا بۇي روون كىردەۋە ۋە بە پىرى ناچىت، بەلكو لە پىنشەۋە
 كەنج ۋە جوان ئەكرىتەۋە ئىنجا ئەچىتە بەمەشت. بىگومان ئىبراھىم وىستى بەۋ لاقرتى پى
 كىردنە بىداريان بىكاتەۋە ۋە سەرنجيان راكىشى بۇ بى كەلكى ۋە بى نرخی ئەۋ بىقانە، ئەۋ
 فەرمودەي ئەندازەيە كارى تى كىردن تا رادەيك شەرم ۋە خەجالەتى گىرتنى ۋەكو ئەفەرموى:
 ﴿فَرَجَعُوا إِلَيَّ أَنفُسُهُمْ﴾ ئىنجا بىرو ھۇشكىيان كىردەۋە لە دەرونى خۇيان دا ۋە گەپانەۋە بۇلاي
 ژىرىي خۇيان ۋە بىدار بوۋنەۋە لەمەي كە شتىك نەتوانى بەرگىرى زىان لە خۇي بىكات، يان
 نەتوانى تۆلەي خۇي بىستىنى، يان نەتوانى گىتوگۇ بىكات ئەبى چۇن بتوانىت بەرگىرى زىان
 لە خەلكى تر بىكات؟! يان ئەبى چۇن بتوانى سود ۋە قازانچ بۇ خەلك رابكىشى؟ كەۋاتە شتى
 ۋا ئەبى چۇن شىاۋى پەرسىن بىت؟! ﴿فَقَالُوا﴾ بەھۇي ئەۋ بىر كىردنەۋەۋە وتيان بە ھەندىكى
 تىريان: ﴿إِنَّكُمْ أَنْتُمْ الظَّالِمُونَ﴾ بەراستى ھەر ئىۋەن زالم ۋە ستەمكارن كە ئەۋ پىرسىيارە ئەكەن لە
 ئىبراھىم، يان كە شتى ئاۋا بى نرخی ئەپەرسىن!! ئىۋە زالم ۋە ستەمكارن ئەك ئەۋ كەسەي ئەم
 پەرسىتراۋانەي پارە پارە كىردوون!! ئەۋ قۇزە ھۇشەيان كىردەۋە، بەلام ئەۋەندەي پى نەچۋو
 ھەلگەپانەۋە ۋەكو ئەفەرموى: ﴿ثُمَّ نَكْسُوا عَلَى رُؤُسِهِمْ﴾ لە پاشان سەر بەرەۋ ژىر كرانەۋە ۋە
 ھەلگەپانەۋە بۇ بارە چەۋتەكەي خۇيان ۋە دەستيان كىردەۋە بە دەمبازى ۋە وتيان بە ئىبراھىم:
 ﴿رُءُوسُهُمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنطِقُونَ﴾ بىگومان تۇ زانىۋتە ۋە ئەزانى كە ئەمانە گىتوگۇ
 ناكەن، كەۋاتە چۇن پىمان ئەلىيىت پىرسىياريان لى بىكەن؟! بەراستى ھەر بە قورئان ئەكەۋى
 شت بلىت، تەماشىا كە لە يەكەم جارەۋە فەرموى: ﴿فَرَجَعُوا إِلَيَّ أَنفُسُهُمْ﴾ ئەم بت پەرسىتەنە
 لەمە ۋە پىنش رۇيشتىبوون ۋە لاي خۇيان نەبوون بەھۇي ئەۋە بت پەرسىت بوون ۋە خەرىك بوون

به شتی ناوا پوپوچهوه، ئینجا گهرانهوه هاتنهوه بۆ لای خۆیان کاتی ګه زانی یان
خۆیان زالم و ستمکارن. له یهکم جاروه بهو شیوه نیشانی دان و خستنی به پینش چاو،
ئینجا لیږدها دهریاره یان فهرموی: ﴿ثُمَّ نَكْسُوهَا عَلَى رُءُوسِهِمْ﴾ لهو کاتهدا ګه بیریان کردهوه له
پوپوچی و بی نرخى بت و بت په رستى لهو کاتهدا ريك و راست راوهستان سهریان له
سهرهوه و قاچیان لای خواریهانهوه بوو، ئینجا کاتی په شیمان بوونهوه و گهرانهوه بۆ باره
چهوته کهى خۆیان، لهم کاتهدا پیچهوانه ی باری راستن وهکو کهسى هه لگه پینریتنهوه سر
بۆلای خوار و قاچ بۆلای سر. نهوانه ناگیان له خۆیان نه بوو، هر به قسه ی خۆیان

خۆیانیان پهك خست قسه ی هزره تی ئیبراهیمیان زال کرد به سهر خۆیان دا، ﴿كَأَلْ﴾
وتی: ﴿فَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ﴾ دهی نایا ئیوه جگه له خوا و له
باتی خوادا شتی نه په رستن ګه سوودی هیچ شتیکیان پی ناگهینه ی نه گهر بیپه رستن و
زیانی هیچ شتیکیان لی نادات نه گهر نه بیپه رستن؟ واته شتی وا بی کهك و بی نرخ شایانی
په رستن نی یه، ﴿أَفَلَا لَكُم مَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ پیسی و بۆگه نی و ناشیرینی له خۆتان و
له وهش که نه بیپه رستن له باتی خوا، واته بیزاری دهر ئه برم لیقان، ﴿أَفَلَا تَمْلِكُونَ﴾ دهی نایا
ئیوه ژیر نین و تی ناگه له خراپی کردهوه که تان؟ واته بیر بکه نهوه و ژیر بن تا تی بگه له
خراپی کردهوه که تان به لکو وازی لی بیئن، نهوانه ی که یاخین و خاوه نی بیر و باوه پی
ناپهوان باویان وایه، کاتی په کیان کهوت و هیچ به لگه یه کیان به دهسته وه نهما بۆ بهرگری
کردن له بیر و را پووچه کانیان بهرام بهر به تیشکی پرشنگداری باوه پی راسته قینه، نهو کاته
په لامار نه دهن و نه یانهوی به ناگرو ناسن باوه په ناپهواکانیان بچه سپینن و خه لکیش وهکو
خۆیان بگه به شه مشه مه کویره بهرام بهر به تیشکی به میزی باوه. جا به پی نی نهما باوه
یاخی یه کانی گه له کهى ئیبراهیم فهرمانیان بهم جوړه دا: ﴿قَالُوا﴾ و تیان: ﴿حَرِّقُوهُ﴾ ئیبراهیم
چاك بسوتینن ﴿وَأَنْصُرُوا إِلَٰهَكُمْ﴾ یارمه تی په رستراوه کانتان بدهن،

بهم رهنګه توله یان بۆ بسینن ﴿اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾ ئەگەر ئیش كەرن و یارمەتی یان ئەدەن
 بەباشی ئەوە بکەن. بەه بەه پەرستراوی چاکن، بەندەکانیان یارمەتی یان بەدەن خۆیان
 ناتوانن بەرگری لە خۆیشیان بکەن، چ جایی لەوانە کە ئەیان پەرستن! بەراستی ئەفامی و
 ئەزانی تا ئەم رادەیە سەیرە! ئەو ستمکارانە قەسە خۆیانیان کرد بڕیاری ناپەرەوی
 خۆیانیان دەرکردو ناگری بەهیزو بەتینیان بۆ تاوداو خستیانه ناوی، خواش بڕیار و
 فەرمودەي ئەمە بوو: ﴿قُلْنَا يَنْتَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَيَّ اِبْرَاهِيْمَ﴾ خوا ئەفەرموی: ئێمەیش وتمان ئەي
 ناگر سارد و سەلامەت بە لەسەر ئیبراھیم سارد بەرمووە لە ئاستی ئیبراھیم، بەلام ساردیك وا
 زیانی پی ئەگەیهێنێ، وەكو حەزەرتی عەلی - خۆی لی رازی بیئت - ئەفەرموی: ئەگەر خوا
 پی ئەفەرموایە سەلامەت بە، ئەمەندە سارد ئەبوووە ئیبراھیمی رەق ئەکردووە و لە سەرمان
 دا ئەمرد. ئەگێرنەمە کە ئەو ناگرە گەورەیان بۆ تاودا ئینجا دەست و قاچیان زنجیر کرد و
 خستیانه ناو مەنجنیقەمە و بەهۆی ئەو مەنجنیقەمە فری یان دایە ناو ئەو ناگرە گەورەي،
 لەو کاتەدا جویرەئیل ھاو لای و پی ئەفەرمو: هیچ پیویستی یەکت هەيە؟ ئەریش لە وەلام
 دا فەرموی: پیویستی بە تو؟ ئەخیر ئیمە، جویرەئیل فەرموی: دەي داوا لە خوا بکە فەرموی:
 خوا ئاگای ئیمە، کەواتە پیویست بە داوا ناکات! پیگومان خوا بە دەسلەت و توانایە بەسەر
 هەموو شتێك دا هەرشتی ئەو بیەوی هیچی ناوی جگە لەوەي کە ویست و خواھیشی ئەو
 رووی تی بکات، کەواتە نابێ هیچ سەر بکەینمە لە سارد بوونەوەي ئەو ناگرە لە ئاستی
 ئیبراھیم و هیچ پیویست نی یە پرسیار بکەین کە چۆن ئەو ناگرە کاری لە ئیبراھیم نەکرد؟
 ئەو کەسانەي ئەو جۆرە پرسیارانە ئەکەن رهنګە لە دەروونی خۆیان دا کردەوەي خوا لەگەل
 کردەوەي بەندەکانی دا بەراورد بکەن، گومانیان وابێ کە هەر شتێك بە گوێرەي باوی ئیمە
 نەگونجاو بیئت بۆ خواش ئەبێ هەر نەگونجی، ئەگینا چۆن ئەبێ سەر بکریتمەمە لەو
 موعجیزانە و لەو جۆرە کردەوانە کە ویستی خۆی بە دەسلەت و بەهیزە؟ پیویستە
 لەسەرمان بە هەموو هیزی دلەو و بەوپەری ئارام و دلنیایی یەوە بزانی و باوەرمان ببێ کە
 ناگری دروست کردووە و کردوویەتی بە سوتینەر ئەو کەسە ئەتوانی ئەو گەرمی و سوتاندنە
 نەهیلی.

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا

لِّلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

﴿وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ﴾ ئەو بت پەرستانە و یستیان پیلانیکی گەورە دەربارەی ئیبراهیم بکەن بۆ سزادان و لەناوبردنی ئینجا ئیمەیش ئەوانمان بە رەنجەرێ خەسارەت مەندترین کەس گێڕا، چونکە هەموو هەول و تیکۆشانیان لەو بارەییوە بوو بە بەلگە و نیشانەیەکی روون لەسەر راستی ئیبراهیم و ناراستی خۆیان و بوو بە هۆی سەربەرزێ ئیبراهیم لە هەردوو جیهان دا، بەرز بوونەوهی رادەو پلەیی لای خوا و یەو بەهۆی سەرشۆڕی بت پەرستەکان لە هەردوو جیهان، بێجگە لەوهی خوا قاری ئی گرتن لە رەگ و ریشە دەری هینان. ئەگێڕنەوه کە پادشاکەیان کە پادشای ئاری یەکان بوو لە عێراق دا بەخۆی و گەل و شوێن کەوتوووەکانی یەو لە ریشە هینان بە سزایەک لە لایەن خواوە، سزاکەیشی بریتی بوو لە زāl کردنی میشوولە بەسەریان دا، بەو گیان لەبەرە لاوازه بی نرخە ئەو گەلە یاخی یە بەهێزە بەریاد کرد. ئینجا ئەم هەموو چاکە و بەخششەکانی رشت بەسەر ئیبراهیم دا، ئەفەرموی:

١- ﴿وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ﴾ ئیبراهیممان رزگار کرد خۆی و (لوط) ی برازای لەو ولاتەیی کە تیا ی دا بوون، واتە عێراق، بۆ خاک و ولاتیک کە پیت و فەرمان تی خستوو بۆ هەموو عەلەم و گەلەکان، واتە دەرمان کردن بۆ ولاتی شام کە ماوێهەکی زۆر خوا کردی بە شوێن و جیگا ئایین و سروشی خۆی، لەویوە بلأو بوووه بۆ ولاتان و گەلانی تر کردی بە جیگا و شوێنی زۆر لە پیغه مەبران لە نەوهی ئیبراهیم و سێ یەم حەرەم و مالی خوا لەو خاکە بە فەرەدا یە، لەگەڵ ئەم هەموو پیت و فەرەدا پیت و فەری ئاو و هەوا و خۆراک و میوهی چاک و بە لیشاوی تیا دا فەراهم میناوه.

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ

يَأْمُرُنَا وَآوَحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدِينَ ﴿٧٣﴾

وَلَوْ طَاءَ آيَنُهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَبَعَيْنُهُ مِنَ الْقُرْبَىٰ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَ

۲- ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً﴾ به خشیمان به نیراهیم نیسحاقی کوپی و یعقوبی کوپرهزای که به خشیکی تر بوو زیاد لهوی خوی داوای کرد، چونکه نیراهیم(علیه السلام) داوای کوپرنکی سالحی کرد لهخوا خوایش نزاکی وهرگرت و نیسحاقی پیدا و نیجا نیراهیمی هیشتهوه تا یعقوبی کوپرهزای پهیدا بوو.

۳- ﴿وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ﴾ نوو چواره که باس کران، نیراهیم، لوط، نیسحاق، یعقوب، همومومان کردن به سالح و پیاو چاک به رینمونی و فراهیم هیئانی هوی چاکه بویان، هانمان دان لهسر چاکه له دین و دنیاا تا که مالیان وهرگرت و بوون به پیای دین و دنیا.

۴- ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ يَأْمُرُنَا﴾ هر چوارمان کردن به پیشهوا که پهیرهوی بکرن و رابری و رینمونی خهکی بکن بوو حق و راستی و بانگیان بکن به فرمانی نیمه و به پیی راو رهمانندی نیمه، کهواته بهجوریکمان کردن هرهوهکو له خویان دا توار بوون تهواکمری خهکیش بوون.

۵- ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ﴾ سروشمان کرده لایان به کردنی هموو جوړه چاکهیک ﴿وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ﴾ به کردن و بهجی هیئانی نویژ به ریک و راستی و به زهکات دان. بیگومان هموو جوړه چاکهیک که له پیشهوه فرمانی پیداا نویژو زهکاتیش نهگریتهوه، بهلام به جیار به تایبهتیش باسی نهم دووانهی فرمو، چونکه نویژ گهره ترینی هموو چاکه لهشی یهکانه، هرهوهکو زهکاتیش گهرهترینی هموو چاکه مالی یهکانه ﴿وَكَانُوا لَنَا عَبِيدِينَ﴾ تمنیا نیمهیان نهپرست به پاک و خاوینی به بی هیچ جوړه گهرد و لهکبهیک که نهوهیش نهوپهپی پله و رادیه بهنده بیگاتی. نیراهیم(علیه السلام) لهبر خوا وزی هیئا له نیشتمان و خزم و خویش و هموو گلهکهی، خواش تولهی هموو نهوانهی بوو کردموه له جوی نهواندا چاکتری پییدا،

نه وهبوو له باتي ولآته بي فهره کي که به تاييه تي لهو چهرخدا جيگای بت پرستي و ستمکاری و هموو جوړه نارې وایي يک بوو ثم خاک و ولآته به فېرې پېدا و کردی به نیشتمانی، له بریتي نهو کهس و کاره دوژمنه ستمکاری کوړ و کوړمزی وهکو نیسحاق و یه عقوبی پېدا و له باتي نهو کهله خراپه بت پرسته هر له نهو هی خوئی نوممهت و که لیکي زوری گوره ی پېدا، بیجگه لهو هی کردی به باوکی هموو پیغمبرانی پاش خوئی و باوکی هموو موسلمانان و خواپرستان هتا دنیا دنیایه، نا بهو جوړه خوا نهو پاداشته گوره یی دایه وه (علیه السلام).

له پاش باسی ثیراهیم نینجا دیته سر باسی (لوط) ی برازی که پیکه وه خوا رزگاری کردن و ناردنی بو ولآتی پاک و به فېر. دمنگ و باس و به سهراتی (لوط) تپېرې کرد له مه وپیش و لیږده زور به کورتی و به هیمایه ک به سهری دا تی نه پېرې و نه فرموی: ﴿لَوْطًا ۚ اٰیٰتُهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ به خشیمان و دامان به (لوط) پیغمبریتي و زانینی که پیویسته و شایانه به پیغمبران - سهلامی خویان لی بیت - ثم پیغمبره که له عیراقه وه رزیشت و له شاریک نیشته جی بوو که به ناوبانگه به (سهدوم) دانیشتوانی ثم شاره پیاو خراپ و بهد کردار بوون کردهو هی زور پیس و نارې وایان نه کرد که بریتی بوو له نیربازی به ناشکرا و بی شرم و شکو، نینجا خوا به ریادی کردن به خویان و ولآته که وه و لوط و نیماندارانی رزگار کرد لهو سزایه وهکو له شوینی تردا به دریشی باسی فرمووه، لیږده به کورتی نه فرموی: ﴿وَجَبَّيْنَهُ مِنْ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَمْلُ الْقَبَائِلُ﴾^۱ رزگارمان کردن له سزای شاری که دانیشتوره کانی کرده وه پیسه کانیان نه کرد که پیس ترینیان نیر بازی بوو. له حه سه نه وه نه گیرنه وه که وتویه تی: پیغمبر (ﷺ) فرمویه تی: ﴿عشر خصال عملتها قوم لوط بها اهلكوا، اتیان الرجال بعضهم بعضا، ورميهم بالملاجق، والخذف و لعبهم بالحمام، وضرب الدفوف، وشرف الخمر، وقص اللحية، وطول الشارب، والصفر والتصفيق، ولباس الحرير، وتزديدها، امتی بخلة اتیان النساء بعضهم بعضا﴾^۲.

^۱ مه ندی نه فرمون: مه به ست به (الخبائث) تنیا نیر بازی به کیانه و به کز فرموی به گوړه ی زور روودانی نهو کرده وه پیسه یه، به لام نیمه نی وشه ی نایه ته که و نهو حدیسه که له تفسیره که دایه به رگری نه کن له برینی به سر تنیا نهو کرده وه یه دا.

^۲ واته که له کی (لوط) ده کرده وه ی خرابیان کردبوو به هو ی به ریاد بوونیان:

إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوَءٍ فَسَقِينَ ﴿٧٦﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٧﴾ وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٨﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنْ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوَءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٩﴾ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٨٠﴾

هوی نهم هموو کردهو خرابانهش نهمه بوو که نهفرموی: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوَءٍ فَسَقِينَ﴾ بهراستی نهوانه گهل و کوملکی خراب بوون و دهرچوو بوون له سنووری خوا و گوئی رایلی بوی و شوین کهوتنی لوط پیغمبر(علیه السلام) ﴿وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا﴾ (لوط) مان خسته ناو رهممتی خومانهوه، واته گیرامان به یمکی لهو تاقمهی که شایانی رهممت و چاکهی نیمن یان خستمانه ناو بهمهشتی خومانهوه، ﴿إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ چونکه بهراستی لوط یهکیک بوو له چاکان و لهوانی که لهلایه نهمهوه بریاری چاک و شیرینی بو دهرچوو بوو. نینجا زور به کورتی باسیکی نوح پیغمبریش نهکات(علیه السلام) لهبارهی وهرگرتنی نزاکی و یارمتهی دان و رزگار کردنی لهو سزاو تهنگانه گمورهیهی که بی باوهرگانی تی کهوت، نهفرموی: ﴿وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ﴾ نهی پیغمبر باسی نوح بکه، باسی نهو کاته که بانگی کرد له نیمه و نزای کر لهمو پیش، پیش نهم پیغمبرانهی که باس کران، ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ﴾ نینجا نیمهیش نزاکهمان وهرگرت، ﴿فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ بهم رهنکه خوئی و نهوانی باوهریان هینا بوو رزگارمان کردن لهو غم و دل تهنگی یهی زور گمورهیه که بریتی بوو لهو توفانهی که هات و ولاتی داپوشین، یان غم و داخ و سزای گلهکهی ﴿وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾ یارمه تیمان داو زالمان کرد و توله یمان

۱. نیریازی. ۲. خرکه گل گرته خهک. ۳. پهله پینکه گرته خهک و کوتر بازی. ۴. ددهف و تهپل لیدان. ۵. تارهق خوارندهوه. ۶. ریش تاشین. ۷. بهردانهوی سمیل تا دریز بیت. ۸. فیکه کردن. ۹. چهپله لی دان. ۱۰. پویشاکی ناوریشم. نینجا نهفرموی: نوممتهی من کردهوهیهکی زیاد لهمانهیش نهکن که بریتی یه لهوهی نافره تان سواری یه کتر بین.

سند لهو گلهی باوهریان نه‌می‌تا به ثایه‌ته‌کانی نیمه و به درویان نه‌زانین، ﴿وَأَنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا سَوِيًّا فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ چونکه نه‌وانه گهل و کومه‌لیکی خراب بوون سهریان کردبووه تاوان و خراپه‌کاری، به‌موی نه‌موره هه‌موومان خنک‌اندن. ئینجا دیته سهر باسی داود و سوله‌یمانی کوپی - سه‌لامی خویان لی بیت - تا نه‌ندازه‌یه زنجیره‌یه‌کی دریز له ژیانیان باس نه‌کات، نه‌فهرموی: ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ﴾ باسی داود و سوله‌یمان بکه ﴿وَإِذْ يَخْشَوْنَ فِي الْحَرْثِ﴾ باسی نه‌و کاتیان بکه که حوکم و بریاریان دهرنه‌کرد له‌باره‌ی پارچه کشتوگالیکه‌وه یان پارچه رمزیکه‌وه، نه‌م به‌سهره‌اته وه‌کو به دریزی نه‌یگیرنه‌وه به‌م جوړه بوو:

دوو که‌س دینه خزمه‌تی داود پیغه‌مبهر (ﷺ) په‌کیکیان خاوه‌نی کشتوگال یان پارچه رمزیکه‌وه یو نه‌وی تریان خاوه‌ن نا‌ژهل بوو، خاوه‌ن کشتوگاله‌که وتی: نا‌ژهل‌ی نه‌م پیاو به‌شهو که‌وتووته ناو کشتوگاله‌که‌موره و هیچی نه‌میشتوووه، داود (علیه السلام) بریاری دا که کابرای خاوه‌ن کشتوگال نا‌ژهل‌که ببات له‌باتی زیانه‌که‌یدا، کابرای خاوه‌ن نا‌ژهل رابورد به‌لای سوله‌یمان دا و نه‌و هوال و بریاره‌ی دایه سوله‌یمانی‌ش هاته خزمه‌ت باوکی و عمرزی کرد: نه‌ی پیغه‌مبهری خوا نه‌و بریاره راست نی یه، نه‌ویش فهرموی: نه‌ی چون بکری راسته؟ سوله‌یمان عمرزی کرد: نا‌ژهل‌که بده به خاوه‌ن کشتوگاله‌که تا سوود و به‌رهمی لی و مرگرت و کشتوگاله‌که‌یش بده به خاوه‌ن نا‌ژهل‌که تا خزمه‌تی بکات و سهرپهرشتی بکات تا وه‌کو خوی لی دیتوه، ئینجا هرکه‌س بچیتوه سهر مالی خوی. داود فهرموی: راست نه‌که‌یت، بریار نه‌میه تو نه‌یلنیت. ئینجا با بگه‌رینموره بو سهر ثایه‌ته‌کان و له‌بهر رووناکی نه‌وان دا به‌سهره‌اته‌که باس بکه‌ین. فهرموی: باسی نه‌م کاتیان بکه که بریاریان دهرنه‌کرد له‌باره‌ی پارچه کشتوگالی، یان پارچه رمزی، ﴿وَإِذْ نَفَسْتُمْ فِيهِ غَمُّ الْقَوْمِ﴾ له کاتیک دا که نا‌ژهل‌ی گهل و تا قمی به‌شهو که‌وتبوونه ناوی و خواردبوویان و بریاری داود و سوله‌یمانی‌ش به‌و جوړه بوو له پینشه‌وه باس کرا ﴿وَكَانَ لِحُكْمِهِمْ شَهِيدٌ﴾^۱ خوا نه‌فهرموی: نیمه‌یش نا‌گادار بووین به بریاره‌که‌یان و به‌دیاره‌وه بووین،

^۱ راناوه‌که کزیه له‌بهر نه‌میه که دوان لای خاوه‌روی کزیه یان له‌بهر ریزی داود و سوله‌یمان یان مه‌به‌ست دواوچی به‌کانیشه.

فَفَهَّمْنَهَا سُلَيْمَنَ وَكُلَّاءَ آيِنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ
وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِنُحْصِيَنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ

﴿فَفَهَّمْنَهَا سُلَيْمَنَ﴾ نینجا سوله یمانان تیگه یاند له بریاری رَنک و راست و نه وهی راسته
له هه موو باریکموو خستمانه دلئ، بریاری هیچ کامیان له ریگای سروشی خواوه نه بوو،
به لکو له گویره ییرو تیروانین بوو، ههردوو بریاره که به جئ بوون، به لام بریاری سوله یمان
به جئ ترو راست تر بوو. داود (علیه السلام) هه باریکی ته ماشا کرد که کابرای مال خوراو
زیانی لی که وتووه، نه بی بیژیری، دیاره نه وهش شتیکی رَنکه، به لام سوله یمان
ههردوو باری سهرنج دا و ته ماشای ههردو لای کرد و ویستی زیانه که ییش بیژیری
نه ولایش بی بهش نه بیئت، که واته داودیش هه له ی نه کردووه ﴿جِیگای له که و ره خنه نی یه
وه کو له م فرموده یشه وه ده رنه که وی: ﴿وَكُلَّاءَ آيِنَا حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ هه ر کام له داود سوله یمان
پیغه مبه ریتی و زانیی که شایان و پیویست بیئت پیمان داو ن یان داد له بریار برینه وهی
نازاوه دا، زانیی که شایانه به وان. نینجا باسی شتیکی نه کات که تایبه تی یه به هه ر کام له م
دوو پیغه مبه ره وه. یه که م ده ست پی نه کات به وه که تایبه تی یه به داوده وه که باو که
نه فرموی: ﴿وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ﴾ چیاو شاخه کان و په له وهرمان ژیر بارو مل
که چ کرد که له گه لی دا زیکرو یادی خوا بکن و باسی پاک و بیگه ردی خوا بکن.
داود (علیه السلام) وه کو به ناو بانگه خوا ده نگ و ناوازیکی ژور خوشی پی به خشی بوو، به و
ناوازه خوشه ی هه موو جارئ زیکرو ته سییحی خوی نه کردو خوایش کاریکی وای کرد که
شاخه کان و په له وهره کان بو یان نه سه نده وه، دیاره نه وهش چاکه و به هره یه کی تایبه تی بوو
خوا له گه لی کرد و ریژیکی گرنگ بوو ده ریاره ی، نه بوو به هو ی زیاد سوژو شوق و خوشی
دل و دهروونی، نیت نه وه دهنگی نه وانه به جو رَنک بووی خه لکیش بیست بییتی وه کو ژور به وا
نه فرمون، نه بو سه نده وه یه به لگه یه کی روون و مو عجزه یه کی گه وره بووه بو سه لماندن
پیغه مبه ریتی یه که ی، یان بیستنه که ی تایبه تی بووی به خو یه وه بو زیاده نارام و خوشی
دهروونی وه کو هه ندی نه لئ، هه ر کام له مانه بیئت بو خوا هیچی تی ناچیت و جیگای سه ر لی
کر د نه وه نی یه، شته که رووی داوه و بووه وه کو نه فرموی: ﴿وَكُنَّا فَاعِلِينَ﴾ نینه نه وه مان
کرد و فره هه مان هیئا بو داود. به نده ی باوه ردار هه ر کات دلئ بیهستی به خواوه هه ست

ئەكەت بە پەيوەندى خۇي لەگەل دروست كراوەكانى تىرى خوادا، پەردەى ئەستوورى
 جىياوازى لە نىوان خۇي و دروست كراوەكان دا لائەچى و سنوور و بەرھەست لە نىوان دا
 نامىنى و يەككىتى دىتە پىشەو لەو كاتەدا رۇحى ئەو بەندەى بەھۆى رووناكى راستى و
 حەقىقەتەو يەك ئەگرى لەگەل رۇحى خواناسى ھەموو بوونەمەردا و پىكەو دەست ئەكەن
 بە زىكرو تەسبىح و ھەست ئەكەن بە يەكترو سۆز و بەزەى لە نىوانيان دا ھەراھەم دىت.
 داود (عليه السلام) لەگەل ئەو پادشا پىغەمبەريو و ھەموو شت لەزىر دەستى دا بوو، لە
 خوا ترسى و پارىزەرى لە رادەىك دا بوو نەينەويست ھىچ لە سامان و دارايى دەولەت
 بەكارىنى لە پىويستى خۇي دا بەھۆى ئەووە داواى كرد لەخوا كە نيش و كارىكى بۆ
 ھەراھەم بىنى تا بەو ھۆيەو رۆزى و پىويستى خۇي بەدەست بىنى. خوايش داوا و نزاكەى
 ھەرگرت و فىرى دروست كردنى زى و تاس كلۆى كرد، كە بكرى بۆ بەرگى تىرو شىر و رم
 بە تايبەتى لەكاتى جەنگ دا، ھەروەھا لەسەر دەستى دا ئاسنى نەرم كرد كە بە بى ئەرك و
 زەحمەت و بە ئارەزووى خۇي ئەو پۇشاكەى لى ھەراھەم ئەھينا و ئەيفرۆشت و گوزەرانى
 خۇي لەسەر داين ئەكرد، لەم بارەىو پىغەمبەرمان (ﷺ) ئەفەرموى: ﴿ما اكل احد طعاما
 خيرا من ان ياكل من عمل يده، و ان نبى الله داود كان ياكل من عمل يده﴾^۱ جا دووھ شت
 كە چاكەى تايبەتى بوو بۆ داود لە لايەن خواو: فىركردنى ئەم پىشەسازى يە بوو كە
 باس كرا، وەكو لىزەدا ئەفەرموى: ﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ﴾ داودمان فىرى پىشەسازى
 دروست كردنى پۇشاكى زى و تاس كلۆ كرد كە بۆ ئىو، واتە ئەو پىشەسازى ئەو
 پەردى سەند و لەناو خەلك دا بوو بە باو، لەپاش ئەو خەلكى فىرى بوون و بەكارىان ھىنا،
 كەواتە ئەو پۇشاكەى ئەو دای ھىنا بوو بەھى ئەمانەش كە يەكەم جار ئەم فەرمودەيان چوو
 بە گۆنچەدا و ئاراستەيان كرا، سوود و بەرھەمى ئەو كەردەوى داودە گەرايەو بۆ ئەمان،
 كەواتە لەبەر ئەو ئەفەرموى: ﴿لِنُخَصِّصْكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ﴾ فىرى ئەو پىشەسازى يەمان كرد تاكو
 لە سزاو زامى جەنگى دوژمنەكانتان بتان پارىزى، كەواتە ئەو كەردەوى ئەو بوو بە بەھرە و
 چاكەى خوا بەسەر ئەمانىشەو.

^۱ واتە ھىچ كەس خۆراكىكى نەخواردووە چاكتر بىت لەوێ كە بە رەنجى دەستى خۇي ھەراھەمى ھىناى، پىغەمبەرى
 خوا داود لە كەردەوى دەستى خۇي خۆراكى نەخوارد - رياض الصالحين -.

فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَسَلِمَنَّ الرِّيحُ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا
يُكَلِّ شَيْءٍ عَلَيْنَا ﴿٨١﴾ وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَفْضُوزُ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا

لَهُمْ حَفِظِينَ ﴿٨٢﴾

پاش ئهوه دینه سهر باسی سولهیمان و دوو شتی تایه تیش بهوه باس ئه فهرموی:

۱- ﴿وَلَسَلِمَنَّ الرِّيحُ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا﴾ بای به میزو به تهوژمان ژیر بار کرد بو سولهیمان، که به پیی خواست و فرمانی ئهو بگهریت و بپوا بو خاک و ولاتی که پیت و فهران تی خستوه، واته ولاتی شام که نیشته جئی سولهیمان بووه، له زور له پهراوهکانی تفسیر و سیرت دا دهربارهی سولهیمان (علیه السلام) قسه و باسی زور و زهبنده نووسراوه و بلاو کراوه تهوه، زور بهی ئهو قسه و باسانه نیسرانی یاتن و به خه یال دروست کراون له بهر ئهوه موسلمانان پیویسته زور وریا و ناگادار بن و خویمان لهو جوړه باسانه بیاریزن، نابی به گویرهی ئهو باسانه قورئان تفسیر بکړیت، به لکو پیویسته ریگای ترس و خه تر بگریته بهر که راسته ریگای قورئانه که به بی زیاد و کم. لیره دا دهنگ و باسیکی زور به ناوبانگ هیه که سولهیمان (علیه السلام) له تهخته دار جیگا و شوینیکی گهره و فراوانی دروست کړدبوو، کاتی بیویستایه گهشت و گهرانی بکات بو ولاتی به خوی و له شکرو سوپا و هموو پیویستی به کهوه نه چوونه سهر ئهو تهختانه و به سهر بهوه دانه نیشتن، ئینجا فرمانی ئهوا به با هلی نه گرتن، ئهی بردن بو هر شوینیکی که سولهیمان بیویستایه و ئهو بایه ئهوهنده به میزو خیرا بوو تاقی به یانی ماوهی مانگی ریگای - به رویشتنی خوشتر - نه بری، تاقی نیواره نه گهرایهوه بو شوینی نیشته جئی خوی، له گهل ئهه میزو خیرایی یه دا له خشه و تاسه و له نگره ی پی نه نه کردن، وهکو له سوره تی (ص) دا ئه فهرموی: ﴿تَجْرِي بِأَمْرِ رَبِّكَ﴾ ۱ ئهه دهنگ و باسه هر چه ند گونجاوه له خوی دا، نه گونجی له گهل دیمه نی نایه تهکانی نیره و سوره تی (سبا) و سوره تی (ص) دا به لام به هوئی ئهوهی سهرچاوه یه کی دیاری باوهر پی کراوی نی یه هیچ پیویست نی یه دلی پیوه به ستریت، یان نایه ته که ی پی تفسیر بکړیت، ئهوهی که بی ترس و خه تره یه ئهوهیه

که له نایه‌تکه لا نه‌دین و به پئی رواله‌ت و دیمه‌نی نایه‌تکه بلنن: خوا بای ژیر بار کرد که به پئی ویست و فرمانی سوله‌یمان بروات بؤ ولاتی پیت و فہردار. هرچونی بووینت مروئی ژیر پرسیار ناکات و سرناکاتوه و بریاریکمان پئی گیشته نه‌بی باوه‌ری پئی بکه‌ین، نیت رلی ی تیگه‌ین یان نه، چونکه نیمه نازانین خوا خوئی نه‌زانی، و هکو نه‌فهرموی: ﴿وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ﴾ نیمه به هموو شتیک زانا و ناگادارین و زانین و ناگاداریمان هر بووه.

۲- ﴿وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَفُورُونَ لَهُ﴾ له کوهمل و تیره‌ی شعیاتین که سانیکمان بؤ سوله‌یمان ژیر بار کردبوو که به‌ناو دهریاکان دا بؤی نه‌چوون به قووت دا و شتی به‌نرخ و نایابیان بؤ دهرنه‌مینا ﴿وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ﴾ بیجگه له‌وه‌یش نیش و کاری تریشیان بؤ نه‌کرد و هکو دروست کردنی شارو کوشک و میجرابی گرنگ و داهینانی پیشه‌سازی نایاب، و هکو له سوره‌تی (سبا) دا ده‌ست نیشانی بؤ نه‌کات، نه‌فهرموی: ﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ إِفْجَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَتٍ﴾^۱ نه‌لین حه‌مام و ناشی ناو قسل و شوشه و سابونیش له به‌رهم و کرده‌وی نه‌وانه. له وشه‌ی شعیاتینه‌وه دهر نه‌که‌وی که نه‌و ژیر بارکراوانه کافرو بی باوه‌ر بووین، هندی رویه‌تی حه‌دیسیش له‌سر نه‌ویه، و هکو نه‌م فهرموده‌یش نه‌وه پیشان نه‌دات. ﴿وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ﴾ نیمه پاریزمر بووین بؤ نه‌وانه له‌مه‌ی سر پیچی بکه‌ن له فرمانی سوله‌یمان، چونکه نه‌گهر موسلمان بوونایه پیوستیان به پاریزمری نه‌نه‌کرد، له سوره‌تی (سبا) دا نه‌فهرموی: ﴿وَمِنَ الْجِنِّ﴾ له‌باتی ﴿وَمِنَ الشَّيَاطِينِ﴾ ی نیره‌دا، دیاره مه‌به‌ستی همدوکیان یه‌ک شته، چونکه (جن) ناوه بؤ نه‌و تیره به‌ناواینگه به شیوه‌یه‌کی گشتی کافرین یان موسلمان، به‌لام شعیاتین تاییه‌تی یه به کافره‌کانیا نه‌وه. نیمه دهریاره‌ی نه‌م تیره‌یه هیچ نازانین، جگه له‌وه‌ی له لایه‌ن خوا و پیغه‌مبه‌رموه (ص) پیمان گیشته‌وه، به‌لام پرو پووچ و نیسرائیلی یاتی زور و زه‌بهنده له‌باره‌ی به‌سهراتیا نه‌وه له‌گه‌ل سوله‌یمان دا به‌ناو خه‌لکی دا بلاو بووه‌توه، هندی له په‌راوه‌کانی ته‌فسیر و سیره‌تیش هندی له‌و شته بی جی و ری یانه یان نووسیوه. جا بؤ نه‌وه‌ی تووشی هه‌لخلیسکان و که‌وتن نه‌یین چاک وایه، به‌لکو پیوسته له ره‌ویه‌ی قورنان و حه‌دیس‌ی پیغه‌مبه‌ر (ص) دهرنه‌چین، هر شتی له کتیبی باوه‌ر پیکراودا، یان

^۱ واته دروستیان نه‌کرد بؤ سوله‌یمان هرچی بووستایه له میجراب و وینه و هیکل و ده‌فری گوره وینه‌ی حه‌رنی ناو و قازانی دامه‌زراو له‌سر سی کرچکه، چونکه له‌به‌ر گوره‌یی به ناسانی دانه‌نه‌گیران.

له کۆپی زانا یانی ئیسلامه وه نه هاتیبیت بایه خی نه دهینی. ئینجا دیته سه ر باسی
 نه یوب پیغه مبه ر (علیه السلام) که یه کی بر له پیغه مبه ره کانی به نی ئیسرائیل، خوا
 ده سه لات و سامان و دارایی فراوانی پێدا له گه ل مال و نه ولادی زۆردا، له پاشان
 نه وانه ی هه موو لی سه ندوه و دوو چاری نه خو شیشی کرد بۆ ماوه یه کی زۆر، نه لێن:
 هه ژده سال له سه ر نه و باره ناخۆشه مایه وه، به لام خوا یارمه تی داو له و تاقی کرد نه وه
 سه خته دا ده رچوو، به جوړی بوو به نموونه و وینه یه کی نایاب له ئارامی و خو گرتن دا،
 تا نه و راده ی خوا سه نای کرد و به چاکه ناوی برد. له باره ی نه و به سه رهاته وه قسه ر
 باس و شتی زۆر بلاو بووه ته وه، بێگومان زیاده ره وی زۆر تیا کراوه، ته نه انه نه لێن
 دوو چاری نه خو شگی گولی بووه و کرم تی داوه تا راده یه ک قیزه ون بووه له شار و
 ئاوه دانی ده رکراوه، نه و قسه و باس و به سه رهاته نه هه یچ پالېشتیکیان نی یه جگه
 له مه یش نه و جوړه نه خو ش و قیزه ونی یه له گه ل پیغه مبه ریتی دا ناگو نجی، که واته پتر
 له وه نالێن که لێره و له سو ره تی (ص) دا هیه، له م سو ره ته دا زۆر به کو رتی ده ست
 نیشان نه کات بۆ زیان و به سه رهاته ناخۆشه که ی و نه وه ی به گرنگ نیشانی نه دا نزا و
 لاله که یه تی، له گه ل به هاو ره اته نی خوا وه بۆی و وه رگرتنی نزا که ی، چونکه شوینه که
 شوینی روون کرد نه وه ی به زه یی خوا یه ده رباره ی پیغه مبه ران - سه لامی خوا یان لی
 بیّت - مه به ست سه ره ره شتی و چاو دیری خوا یه بۆ یان له کاتی تاقی کرد نه وه یان دا،
 ئیتر تاقی کرد نه وه که به سزادان و سه رکه شی و مل هوپی گه له کانیان بوو بیّت، وه کو له
 به سه رهاته ئیبراهیم و لوط و نوح دا نیشانی دا، یان به چاکه و به ره ره ی فراوان بیّت
 وه کو له به سه رهاته داود و سوله یمان دا ده رکه وت، یان به زیانی ده روونی و له شی
 بیّت وه کو له به سه رهاته نه یوب دا ئاشکرا نه بیّت، بۆیه هانی نه مان نه دات له سه ر
 سو پاس کردنی خوا له سه ر نه و چاکه یه و داوایان لی نه کات به م شیوه پرس یاره که
 مه به ست پی ئی فه رمان پیادانه: ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ﴾ که واته سو پاسی خوا بکه ن له سه ر
 نه م چاکه یه که له سه ر ده ستی داود دا فه راهه می هی نا بو تان. پێش نه مه ی خوا داود فی ر
 بکات خه لکی نه یان نه زانی شتی وا دروست بکه ن، که له به رکردنی ئاسان و گو نجاو
 بیّت و به رگ ریشیان بکات له سزاو زام، به لکو له نا چاری دا ئاسنیان ته نک نه کرد یه ک
 پا رچه نه یان به ست به خو یانه وه دیاره نه مه یش زۆر ئه رک و زه حمه تی بووه و نه گو نجاوه
 له گه ل رو یشتن و را کردن و گه لی کرد وه ی پیو یستی تری خه لک دا، نه وه بوو باسی نه و
 دوو شته ی که تایی به تی بوون به (داود) وه،

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا

بِهِ مِنْ ضُرِّهِ وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ

نه فرمودی: ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ﴾ باسی نه ییوب بکه، باسی نهو کاته بکه که نه ییوب هاواری کرده پهرو مردگاری خوئی و بهم شیوه نزاری کرده لای: ﴿أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾^۱ که زیانی نه خوشی و لاواری و نیش و نازار دوو چارم بووه و تویش به به زهی ترینی هموو خاوهن به زهی یکانی. نهو پیقه مبره به نارامه (علیه السلام) نزا کردنه کهیشی به شیوه یه که ~~بهر~~ شایانه بکریت به سهر مهشوق بو هموو به نده یه کی «خواناس که لهکاتی تهنگانه و نازاردا په پرهوی نهو بکات، نزاو لاله به وینهی نهو بکات، نهو شهرم و نه دمه به شیرینه به کار بینیت:

۱- هیچ بیزاری و تهنگی و تالی یه کی دهر نه بپی، لهگل نهو دها که سزاو به سهر هاته که ی زور قورس و به تین بوو، به لکو به کورتی لاله ی کرد که سزا و ناخوشی هیه و جیگای به زهی یه.

۲- خوا بهو سیفیت و ناوه ناو برد که تایبه تی یه به خواوه و جیگای نومید و چاره پروانی یه بو لا بردن و چاره سهر کردنی هموو سزا و ناخوشی یه.

۳- شهرمی کرد لهو دی داوای گوپینی بارو حالی بکات و راویژ بکات بو خوا، به لکو خوئی گرت و شهرمی کرد لهو دی داوای لا بردنی سزاو به لایه که بکات، کارو باره که ی حواله ی خوا کرد، چونکه خوئی نه زانی و باس وتنی پیویست نی یه. نهو بهو شیوه یه نزاو لاله ی کرد و خوایش نه فرمودی: ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ﴾ نینجا نیمهش نزا که مان لی و مرگرت ﴿فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرِّهِ﴾ بهم رهنکه هر نه خوشی و نازارو سزایه کی پیوه بوو لمان برد و نه مان هیشیت، تا ساغ و سه لیم بووه وه، ﴿وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ﴾ نهو مال و منداله ی که نه مابوون پیمان دایه وه، بهم رهنکه زیندوو کرانه وه بوئی، یان هر چه ندی نه مابوو، خوا جیگا پر کرده وه،

^۱ وشه ی (الضن) به له تهحه مه به ست پیی زیانه به شیوه ی گشتی، به لام (الضن) به ضمه، وه کو که نایه ته که دایه مه به ست پیی زیانی گیان و له شه به تایبه تی.

وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ
كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ ﴿٨٥﴾ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾

﴿مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ﴾ لهگل نهوانه دا وینه و نهاندازی نهوان، واته بوی دوو چهندانه کردهوه بهم وینه کوپی ههبوو بوی دوو قات کردهوه، ئیتیر ههر له رۆله، یان له رۆله زاو نهوه، ﴿رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ﴾ نهوانه مان ههموو پیندا له بهر به زمینی پیی له لایهن ئیعهوه، له بهر بیر خستنهوه و تهمی و ناموژگاری بۆ ههموو خواپهرسته کانی تر، تا نهوانیش وهکو نهیوب خوگر به نارام بن، پاداشت بدرینهوه به وینهی نهیوب (علیه السلام) ئینجا زۆر به کورتی دهست نیشان نهکات بۆ سی کهسی تر له چاکان و خواناسان، نهفهرموی: ﴿وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ﴾ باسی ئیسماعیل و ئیدریس و ﴿ذَا الْكِفْلِ﴾ بکه، ﴿كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ﴾ ههر یهکی لهم سیانه له کۆمهلی خوگرو به نارامه کائن. یهکه میان ئیسماعیل بهناوبانگه، نارام و خوگری یهکهی تا نهو رادهیه بوو به بی سهر لی کردنهوه مل کهچ بوو بۆ سهر برین، وهکو له سورهتی (الصافات) دا به درێژی باسی نهفهرموی. بهلام دووانه کهی تریان خویان و کات و شوینیان ناسراو و بهناوبانگ نین، له ههوال و چۆنیهتی بهسهرهاتیان دلتیا نین، بهلی له بابته ئیدریسهوه و تراوه که نهو ئوزورسهو میسری یهکان له کۆن دا پاش مردنی په رستوو یانه، به یهکه م ماموستای ئادهمی یان داناوه ههروه ها ئه لێن که نهو کشتوکال و پیشه سازی داهیناوه و خه لکیشی فیر کردوه، یهکه م کهس بووه که دوورینی پۆشاک ی داهیناوه و له بهری کردوه، یهکه م کهس بووه چهکی داهیناوه و هه لی گرتوه، بهلام بۆ نه م هه موو قسه و باسانه هیچ به لگه و رابه رکی به میز نی یه به ده ستمانه وه. ههروه ها ده رباره ی (ذو الکفل) چهند رایه ک هیه به بی به لگه و رابه ری به میز، بهس زۆر له زانایان له سهر نه وه ن که پیغه مبه ر بوو، رای به میز له سهر نه وه یه که له به نی ئیسرا ئیلی یه کانه، که واته نه وه ی قورئان فه رمویه تی به سه و پتر له وه پیویست نی یه، نه گه ر پیویست بووایه قورئان نه یفه رموو. قورئان له باره ی نه م سیانه وه لیژده ا تهنیا دوو شتی فه رموه، یه که میان نه وه بوو، فه رموی: هه رسنکیان له کۆمه لی به نارام و خوگره کائن.

دووه میښ نه فمر موی: ﴿وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ ټو سیانه مان خسته
ناو رهمه تی خو مانوه، واته پیغه مبریتی، یان بهمهشت و ناز و ریزه کھی، چونکه
بهراستی نه وانه له کومه لی چاکان بوون له وانه بوون که له لایه ن نیمه و بهر یاری چاک و
شرینیان بو در چووه، نینجا دیته سر باسی یونس پیغه مبر(علیه السلام) که به (ذا النون)
واته خاوه نی ماسی. به سهرات و سر گوزه شته یونس له سوره تی (الصافات) دا
به دریزی باس کراوه، لیږده زور به کورتی به سهری دا تی نه پهری، نه مهیش به گوږه ی
مه بهستی سوره ته که له گیرانه وهی ټم سرگوزه شتانه دا، که ټو مه بهستیش بریتی یه له
روون کړدنه وهی به زه یی و چاودیزی خوا بو پیغه مبران - سهلامی خویان لی بیت - جا
بو ټو وهی به سهراتی ټم پیغه مبره بزاین و لیږده پندی پیوستی لی و هر بگرین پیوسته
همدی دریز تر ټو سرگوزه شته یه بگرینه وه: ټم پیغه مبره (علیه السلام) که به (ذا النون)
واته خاوه ن ماسی ناوبراوه، چونکه ماسی یه ک قوتی دا و له پاش دا یه قی دایه وه و فری ی
دایه وه وشکی، به سهراته کیشی نه مه بوو ره وانه کرایه سر شاری نهینه وا، بانگی کړدن
بولای خواو هه ولی زوری له گهل دان به لام نه وان هر یاخی بوون و نه هاتنه سر ریگای
راست، به هوی ټو وه بیزار و دل تنگ بوو لی یان و به رقوه به جی میشتن بی ټمه ی
خوا فرمانی پی بکات، خوی پی نه گرا له ناستی ناله باری و بی شهرمی و مل هوپی ټو
گله، گومانی وا بوو خوا دهروی لی نه کاته وه و هر گیز تهنگانه ی به سهردا ناهینی و ولاتی
له سر تهنگ ناکاته وه، ولاتی خوا زور فراوانه، با ټم شاره نه بیت شاریکی تر بیت، با ټو
گله نه بیت گهل و تاقمیکی تر بیت، لای وا بوو نه گهر گله که ی خوی یاخی و سرکه ش
بوون خوا ره وانه ی ټکات بو سر گه لیکی تر. ټو رق و دل تنگی و بیزاری یه به تینه ی بی
ټارامی کړد، تا ټو شاره ی به جی میشت و بهر و کناری دهریا رویش، له ویدا که شتی
یه کی پر له خه لکی ده ست کهوت و چووه ناوی و که گه یشته ناو دهریا که شتی یه که قورس
بوو، که شتی یه وانه که وتی: بهراستی پیوسته زه لامی تو پر دیرته ناو دهریا نه گینا که شتی
یه که نوم نه بیت و هه مو تیا نه چین، بو ټم مه بهسته قورعیا راکیشا، له قورعه که دا
یونس بهرکه وت، له بهر ټو وه فری درایه دهریا که و نه هنگی هه لیلوشی، له ناو سکی
نه ههنگه که دا یادی خوی کړد و دهستی کړد به نزاو لاله لی، خوایش نزا که ی و هرگرت و
رزگاری کړد، بهم رهنه نه ههنگه که یه قی دایه وه و فری دایه شوینیکی وشک له قهراغی
دهریا که دا،

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَنَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَجَعَلْنَاهُ مِنْ الْفَرَغِ وَكَذَلِكَ نُشَجِّ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَرَكَعًا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾

لیرمدا واز له ماوهی بهسرهاتمهکه دینی بؤ سورهتی (الصافات) و نهگبرینمهوه بؤ
تهفسیری نایمهتهکان: ﴿وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا﴾ نهی پیغمبره باسی یونس بکه که
نازناوی (ذا النون) ه باسی نهو کاته بکه که رویش و دهرچوو لهناو گهلهکهی به رق و
خهشمهوه لی یان، ﴿فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ﴾ گومانی وابوو نیمه هرگیز تهنگاته و ناخوشی
بهسردا ناهینن، بهلام پیچهوانهی گومانهکهی بهدی هات، نهوهببو خوا خستی به ناو
تاریکی سکی نهو نههنگه لهناو تاریکی بهتینی دهریادا و تاریکی شهویش بهسردا هات
﴿فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ﴾ نینجا لهناو نهو تاریکی یاندا هاوار و نزای کرد: ﴿أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَنَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ که هیچ پهراستی نی به بهراستی جکه له تو نهی
خوایه، باوهرم هیه و نهلیم که تو پاک و بیگهردی لهوهی که دهسته پاچه و بی دهسلات بی
لهناستی هیچ شتی، یان پاکیت لهوهی که بهبی هیچ شتی نهعت بهسر هینابم، بهراستی
من یمکنم لهوانهی که زالم و ستمکارن له خوین، واته کاتی خوئی من زولم و نارهواپییم
لهخوم کرد بهمهی له خومهوه بی فرمانی خوا کوچم کرد و گهلهکم بهجی هیش به
پیچهوانهی رهوشی پیغمبران که له ههموو کاروبارنکیان دا وهستاون به دیار فرمانی
خواوه.

له نهجانی هم نزایدا خوا نهفرموی: ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَجَعَلْنَاهُ مِنَ الْفَرَغِ﴾ نینجا نیمهیش
نزا و لالهکهمان لی وهرگرت و زرگاران کرد لهو خهم و تمنگی و تهنگهتاوی بهی که تیای دا
بوو. لهم نهلقهیهی بهسرهاتی یونس پیغمبردا چهند سهرنج راکیشانی هیه بیر لی
کردنهوهیان پیویسته:

۱- بیگومان یونس (علیه السلام) لهو کاتهدا خوئی پی نهگیرا لهسر شرکی راگه یاندن و
پیغمبریتی بهکهی، بههوی نهوهوه دل تهنگ و بیزار بوو لهگل و نوممهتهکهی و نهو
نهرکهی لهسر شانی خوئی لایردو به خشم و دلتهنگی یهوه رویش، بههوی نهوهوه

خوا خستی یه تنگی یهکی وا که سزاو داخی بی باومرکان ئاسان بوو له چاوی دا،
نه گمر نه گمراهه تهوه بولای خوا و دانی نه نایه بهو ناپریکی یه دا که کردی هرگز خوا
دهرووی لی نه نه کردهوه، تا رۆژی دواپی لهو مهینهت و تنگی یه دا نه مایهوه.

۲- نهوانه که بانگی خه لکی نه کهن بۆ رنگای خوا پیویسته له سهریان دان بگرن به خویان
داو نهو نه که گرانه هه لگرن، خوگر بن له ناستی بی باومرپی و به درۆ خستنهوه له
لایه ن بانگ کراوه بی باومرکان، پیویسته هه میسه بی و چان ههول بدن و تی بکوئن
و دامه زراو بن، پیویسته ماندوو نه بن و بانگ کردنه که یان چند باره بکه نهوه،
هرچهند باومر نه هینان و به درۆ خستنهوه له لایه ن بانگ کراوه بی باومرکانهوه
هیجگار ئیشی سهخته له دل و دهروونی بانگ که ره راسته کان دا که دلنایان له راستی و
پاکی خویان.

۳- بینگومان رهوا نی یه بۆ بانگ که رانی رنگای خوا ناومید بین له چاک بوون و گوئی
رایه لی خه لکی هرچنده یاخی بن و سوور بن له سهر بی باومرپی، که واته نه گمر سه
جار یه کیکی بانگ کرد و نه هات به ده می یهوه و گوئی رایه ل نه بوو، هر ناومید نه بی
و کوتایی نه هینی، چونکه لهوانه یه له جاری سه دو یه کهم دا گوئی رایه لی بکات، یان
له هه زاردا نه یکرد هه لئه گری له هه زارو یه کهم دا بیکات. بینگومان نه کی بانگ که ران و
رابه ران زۆر سهخت و گرانه، گوئی رایه لی و نه رم کردنی دل و دهروون هه روا شتیکی نی
یه به سووکو ئاسان فره اهدم بیت، چونکه ته م و ژهنگ و تاریکی به تال و گومرایی دل
و دهروونی داگیر کردوون، باوی داهاتوو و شوین کهوتنی کویرانه ی خه لک و دهق
گرتن به رژیم و یاسای نارهوا، نه مانه هه موو بوون به چند په رده یه کی نه ستوور
به سهر ژیری و چاوی دلهوه، به رگری نه کهن له تیگه یشتن و بینینی شتی راست و
رهوا، ده ی پیویسته ته م هه موو ته م و ژهنگ و تاریکی یه نه هیلرین، نهو هه موو په رده
نه ستوورانه لا به رین به سهر ژیری و دل و دهروونهوه، خو دیاره نه وهش به گالته
ناکرت، به لکو ههول و تیگوشانی گرنگی دهوینت، تیمارو پزیشکی دهوی، دهست
لیدن و خستنه کار و ئیشی نهوی.

۴- رابه ریی و رینموونی کردن مه بهستیکی سه ره کی یه، نهک خودی بانگ که رو رابه را!
که واته با دل تهنگ بی و داخ و مهراق بچیژیت، به لام نابی کوتایی بین، به لکو پیش
بخواته وه و هر خه ریک بیت، باشت نه وه یه که خوی بگری و گوئی نه دا به وه ی بی

باومېران دېربارې خۇي و بانگه‌وازه‌كې دېيلىن، خۇ ئەگەر بەر جوړه بېت، پښت بكا ته بى باومېران و وازيان لى بېنى له‌داخ و مراق دا ئەو كاته بانگه‌وازه‌كې تيا نه‌چېت ۱ ناهق و به‌تال دامه‌زراو و پتو ئەبېت، كه ئەوېش ئەوپېرى به‌دېختى ۲ سياچاره‌مى يه كه روو ئەكا ته گېل ۳ ولات. هر رابېرو راگه‌يەنر ئەبى ئەرك ۴ پښوېستى سېر شانى خۇي به‌جى بېنى ۵ سېر نه‌كا ته‌وه ۶ هېچ شتېكى تر له‌و باره‌يوه ۷ ئەبى هېچ مېه‌سېتىكى تر بۇ خۇي دانەنى جگه له به‌جى هېنانى فەرمانه‌كې به گويږه‌ي رمزانەندى خوا، ئېتر پاش ئەوه هه‌موو كاروباريك حواله‌ي خوا بكا، ئەو خۇي ئەزانى چى ئەكا ت و چوڭ ئەكا ت، له‌م سېرگوزەشته و به‌سېره‌اتى (يونس) ه‌دا پەند و ناموزگارى زور گرنكى تيايه بۇ ئەوانه‌ي بانگى خەلكى ئەكەن بۇ ريگاي خوا و ينگومان له گه‌رانه‌وه‌ي (يونس) دا بۇ لاي خوا ۸ دان نانى به هه‌له‌ي خۇي دا ته‌مى ۹ ناموزگارى هه‌يه بۇ بانگ كه‌ران، پښوېسته چاك سېرنجى بدن و لى ۱۰ ورد بېنه‌وه. بېراستى له‌بېزه‌يى هاتنه‌وه‌ي خوا به‌ (يونس) دا به وەرگرتنى نزاكه‌ي و رزگار كردنى له‌و ته‌نگانه‌يه موزده‌يه‌كى گه‌وره هه‌يه بۇ ئيمانداران.. بۇ ئەوانه‌ي مەشخه‌لى خواناسى يان هه‌لگرتووه و ئەيانه‌وى سە زه‌وى پر له نه‌فامى و تاريكى رووناك بكه‌نه‌وه ۱۱ وه‌كو ئەفهرموى: ﴿وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ﴾ هه‌رچوڼى (يونس) مان رزگار كرد، هر به‌و جوړه ئيمانداران له ته‌نگى و غم و دامارېي رزگار ئەكەين هه‌ركاتى بېراستى هاوار و نزامان لى بكه‌ن. ئېنجا به كورتى باسېكى زه‌كه‌ريا و يه‌حياى كوپى ئەكا ت، ئەفهرموى: ﴿رَزَّكَرِيَّا﴾ باسى زه‌كه‌ريا بكه ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ باسى ئەو كاته‌ي كه هاوارى كرده پهروردگارى خۇي ﴿رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا﴾ ئەي پهروردگارم مەهه‌يله به ته‌نيا، به بى رۆله‌يك كه ميرات و كه‌له‌پوورى زانين و پيغه‌مبېرېتېم وەرگرى له‌پاش خوم. ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ تۆ باشترينى هه‌موو ئەو كه‌سانه‌ي كه پاش من و هه‌موو مردوويه‌ك ئەمېنېته‌وه ۱۲ كه‌واته ئەگەر رۆله‌يشم پى نه‌به‌خشى باكم نى يه و گويم لى نى يه، چونكه ئەزانم و باومېرم هه‌يه كه خوت خاوه‌نى هه‌موو شتېكى، هه‌موو شت ئەگه‌رېته‌وه بۇلاى خوت، خوت پاريزگارى ئاييىنى خوت ئەكه‌يت، به‌لام ئەه‌موى رۆله‌يه‌كم پى بېه‌خشيت كه به جوانى گويم بۇ بگرى و به گويم بكا ت و ئەو كارە خېرانه‌ي ۱۳ به منت سپاردووه پاش خوم بېسپېرى به رۆله‌كه‌م. له وه‌لامى ئەم لاله ۱۴ پارانه‌وه‌يه‌دا،

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، وَوَهَبْنَا لَهُ، يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ، زَوْجَهُ، إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ
 فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَكَ رَعْبًا وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿١٠﴾ وَالَّتِي أَحْصَيْتَ فَرَجَهَا
 فَفَخَّخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١١﴾

خوا نه فرموی: ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ﴾ نینجا نیمهش نزا و داواکه مان لی وهرگرت، ﴿وَوَهَبْنَا
 لَهُ يَحْيَىٰ﴾ یه حیا مان پی به خشی، واته کوپیکمان دایه که ناوی یه حیا بوو، ﴿وَأَصْلَحْنَا
 لَهُ زَوْجَهُ﴾ ژنه که یمان ریک و شیوا کرد بوئی و نه زوکی یه که یمان نه میشت. باس و هوالی
 پی به خشین و پیدای بوونی یه حیا به درژی له سوره تی (آل عمران) و سوره تی (مریم) دا
 باس کراوه لیرو دا هر نه دازه میکی باس له کات که به زهیی و چاودیری خوا پیشان نه دات
 وکو سرگوزده شته کانی تر له م سوره تدا، هوی وهرگرتنی نهو نزا و به خشین نهو کوپه
 نه مانه بوون:

۱- ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ﴾ به راستی نهوانه، واته زه که ریا و مال و خیزانی،
 یان زه که ریا و ژنه که ی له پیشهوه و له گهل یه حیاش دا پاش پیدای بوونی، پهله و
 پیش دهستی یان نه کرد له کردهوه چاکه کان و گوی رایلی خواو نهو شتانه ی هوی
 نزیکن له خواوه.

۲- ﴿وَيَدْعُونَكَ رَعْبًا وَرَهْبًا﴾ نهوانه نیمه یان نه پهرست و نزاو هاواریان لی نه کردین به
 نومید و چاوهروانی و ترس و له زهوه، نومید و چاوهروانی وهرگرتن و پاداشت و
 به زهیی خوا، ترس و له زوی وهرنه گرتن و توله و سزادان و خهشم و قاری خوا.
 پیو بسته خوا به رستی له سر نهو ته رزه بکرت، نهو نومید و ترسه به یه کجار دل داگیر
 بکات.

۳- ﴿وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾ نهوانه مل که چ بوون بو نیمه و سام و ترسی نیمه له
 دهرونیان دا جیگر بوو بوو.

به کورتی به هوی نهو سیفه تانهوه شایانی نهوه بوون که خوا نهو روله چاکه یان بداتی،
 لهو سیانه خیزانیکی به پیت و هر پیک بیت. نینجا له دوا دواپی دا دیته سر کورته یه که له
 هوالی عیسا پیغه مبر (علیه السلام) به بونه ی نهوهوه له پیشهوه باسی مریه می دایکی

نهكات، نهفهرموى: ﴿وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا﴾ باسى ئىو ئافرته بكة ﷻ خۇى پاراست و
 بهرگرى خۇى كرد له كردهوى ئن و مىردى و نزيك كهوتنهوى پياوان ﷻ به حهلاتى و چ به
 حرامى. ليژدها ئىم ئافرتهى به ناوهكەى خۇى ناو نهبردوو، بهلكو بهر سيفته پاريزمى
 يەى باس فەرموو، چونكه ليژدها مەبهست باسى عيساى كوپرەتى له نيوان كۆمەل ﷻ
 زنجيرەى ئىو پيغه مېهرانهى ﷻ له م سورتهدا باس كراون، خۇى به بۆنهى كوپرەكەيهوه باس
 كراوه ﷻ كهواته بهم سيفته باس بگرى چاكتره، چونكه پهيوهندى به پيدا بوونى كوپرەكەيهوه
 ههيه، ييچكه لهوش بهناوهكەى نى يه، چونكه بهم سيفته بهناويانگ و ناسراوه و ناسراوه
 وهكو ناوهكەى. باس كردنى ئىم سيفته زۆر پيويسته با ناوهكەيشى بوترى، وهكو ﷻ
 سورتهى(التحريم) دا فەرموى: ﴿وَمَنْ يَمَسَّ نَفْسَ عِمْرَانَ النَّبِيِّ أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا﴾ چونكه ئىبيته بريارو
 شايهتى دانى خوا لهسر داوين پاكي مەريهم و به درو خستنهوى جوولهكەى نهفرين لى
 كراو ﷻ بوختان ئهكەن بۆ مەريهمى داوين پاك، ههروهه دهست نيشان كردن و دلنيا كردن
 له م سيفته پيويسته، چونكه روون كردنهوى پيدا بوونى عيسايه(عليه السلام) ﷻ مەريهم
 به تەنيا و بهبى باوك، ئهمەيش بهلگه و نيشانهى گهرههى خوا دهرنهخات له م دوو كهسهدا،
 نهفهرموى: ﴿مَنْ خَفَا فِيهَا مِنْ زَوْجِكَ وَحَمَلْنَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ ئينجا گيانمان كرد به
 بهرى عيسادا له سكى دايكى دا لهو گيانه كه تەنها به فەرمانى ئيمه پيدا بووه، له نيوان
 دروست كراوهكانمان دا پتر پهيوهندى ههيه به ئيمهوه ﷻ ههوال ﷻ بهسرهاتى ئىو دايك و
 كوپرەمان گيژا به بهلگه و نيشانهيهكى روون بۆ ههموو عالەم، به جورىك ههركهسيك قام و
 ژيرى ههبيت و بير بكاوهوه لهو بهسرهاته گرنگه، ييگومان دهسلات و توانينى بى
 سنوورى خوى بۆ ئاشكرا تر ئهبيت. بهلى بهراستى بهلگه و نيشانهيهكه نه لههه پيش بووه
 و نه لههه و پاش رووشدات، ئاقانه بهلگه و نيشانهيهكه كه له ميژووى ئادهمى دا رووى
 داييت. لهپاش پيشان دان و خستنه پيش چاوى چەند نموونهيهك له پيغه مېهران و چەند
 نموونهيهك له تاقى كردنهوه و چەند نموونهيهك له بهزههى خوا، رووى فەرموده ئهكاتە ئىم
 ئوممهته به تيكرايى ﷻ سەرنجمان رانهكيشيت بۆ ئهههى كه ئايينى پيغه مېهران - سهلامى
 خوايان لى بيت - ههمووى يهك ئايينه و ههموو لهسر يهك ريگا بوون كه ريگاي پهريستنى
 خوايه به تاك و تەنيا، ئىو ئايين و بهرنامهى هاتووه بۆ ئىم ئوممهته ههه ئهوهيه كه بۆ
 پيغه مېهرانى تريش لههه و پيش هاتوو ﷻ كهواته پيويسته لهسر ههموو كهلانى جيهان
 بهجارى بينه ژير سايهى ئىم ئايين و بهرنامهيه كه قورئان هيناي،

نه فرموی: ﴿ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴾ بهرستی هم نایینی نیسلامه که هم پیغمبرانه هیناویانه - واته نایینی بهرستی خوا به تنیا - نایینی نیویه نهی گروی نادمی، نایینیکی تاک و تنیا و بی جیاوازی له نیوان هموو پیغمبرانه دا و تاقانه نایینی خواجه که پیوسته شوین کهوتنی به تنیا بی تیگه و هاوبهش و تنیا من خوا و پهرومردگارتانم، کهواته من بهرستن گوی رایهل و مل کهچ بن بؤ من. بهلی نهوا روون بووده به فرمودهی خوا که نایینی خوا لهسر زهوی دا تاقانهیه و هموو پیغمبرانه یهک نایین و باوهریان بووه و یهک ریگا و بهرنامهیان بووه که بریتی یه له روو کردنه خوا و گوی رایهلی بوی بی هاوبهش. تنیا نایین و میلله تیگ له زهوی دا و تنیا خواجه بؤ همووان، تنیا میلله تیگ به گوی زهوی بهرنامه و رهوشت شایه ته لهسر نهوه، تنیا خوایش نیش کمره له زهوی ناسمان و هموو بوونه وردا، نای چند شتیکی ریگ و راست و گونجاوه لهگه ل ژیری و سروشت دا!! بهلی بیگومان نوممتهی هموو پیغمبرانه - سهلامی خویان لی بیت - یهک عه قیده و بیر و باوهریان همبووه، که بنه رتهی لهسر باوه ربه به تاک و تنیایی خوا و بهرستن و گوی رایهلی تنیا خوا به بی هیچ جوړه هاوبه شیک که نه مهش شتیکه رژیم و یاسای بوون و بوونه ورم شایه ته لهسری و هیچ جیاوازی یهک نه بووه له نیوان پیغمبرانه دا، لهو عه قیده و بنه رته دا، بهلکو هر جیاوازی و کهمی یهک بووبی تنیا له بهرنامه کانی ژبانی گهل و نوممته کان دا بووه، که نه ودهش به گوی زهوی شیای و گونجاوی بهرنامه کان بووه لهگه ل نامادهیی و لیزانین و تیگه یشتن و گوپانی باری نوممته و گهله جیاوازه کان دا، به پی پیوستی جیاوازی تازه داهاتوویان بووه که له بهرورد کردن و هویه کانی گوپانی باری ژبانوه پهیدا بوون و فراهم هاتوون. نینجا لهگه ل یه کیتی نایین و بنه رته دا زور له شوین کهوتووی پیغمبرانه له تاقه ریگا راسته کهی نهوان لایان داو نایینه که یان بهش بهش کرد و قرت و پچریان کرد و هر کوملنیک بهش و پارچه یهکی بؤ خوی بریار دا، له نیوان خویان دا کهوتنه ناژاوه و بهر بهر هکانی، ته نانه ت شوین کهوتوو و نوممتهی تنیا پیغمبره یی بوون به چند کومل و تاقم، جهنگ و کوشتر له نیوانیان دا فراهم هات. نه وده تا له فرموده یهک دا نه فرموی: نوممتهی موسا له پاش خوی بوون به حه فتا و یهک کومل، نوممتهی عیسا بوون به حه فتا و دوو، هم نوممته به حه فتا و سی و له نیوان کومله کانی هر سی نوممته که دا تنیا کومله نیکیان بهر یکی مایه وه و نایینه کهی زیاد و کهم و قرت و پچرنه کردووه، بهر یکی مایه وه لهسر نهو بهرنامه ی پیغمبره کهی هینای.

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَيْنَا رَجْعُونَ ﴿١٣﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعِيدِهِ وَإِنَّا لَهُ كَنُيُوتٌ ﴿١٤﴾ وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا
يَرْجِعُونَ ﴿١٥﴾

جا لهه بارهیهوه خوا ههوالی داو فهرموی: ﴿وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ خهلی کاروباری
نایینی خویانیان بهش بهش و پاره پاره کرد له نیوان خویان دا، چهند ناینیکیان داهینا و
ههموو دهستیان نهگرت به تاقه نایینهکهی خواوه، ﴿كُلُّ إِلَيْنَا رَجْعُونَ﴾ ههموو نهوانه
بۆلای نیمه دهگهپرنهوه له رۆژی دواپی دا. بینگومان خوا ناگای له ههموو شته و خۆی
پرسیار نهکات له کردهوهی بهندهکانی و هیچ کردهوهیهک ون نابیت، بهلکو نهووسریت وهکو
نهفهرموی: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعِيدِهِ وَإِنَّا لَهُ كَنُيُوتٌ﴾ نینجا
هرکس ههرچهند له کردهوه چاکهکان بهجی بیتی له کاتیک دا نیماندار بیت و باوهپی ریک
و راستی ههیت بهوهی نایینی نیسلام پیی هاتووه، نهو کهسه بی بهش نابیت له پاداشتی
کووشش و کردهوهی، شاردنهوه و دان پیانهنان نی یه بۆ کردهوهکهی، بهراستی نیمه
نووسهرین بۆی، واته فرمان نهدهین به فریشتهی تایبهتی بۆ نووسینی. نههه لهه نایهتهدا
فهرموی یاسای کردهوهی چاک و پاداشتهکهیهتی، ههموو کردهوهیهکی چاک پاداشتی خۆی
ههیه به مهرجی لهسر بنهپهتی نیمان بیت و نووسراوه لای خوا و هیچی زایه نابیت و ون
نابیت. نیمان و باوهپ پنیوسته بۆ نهوهی کردهوهی چاک نرخه ههپی، بهلکو بۆ نهوهی به
کردهوه دابنری، کردهوهی چاک پنیوسته بۆ نهوهی نیمان و باوهپ بهرهم و بهروبوومی
ههپی، بهلکو بۆ نهوهی نیمان دهرکهوی و ناشکرا بیت. بینگومان نیمان و باوهپی راست
بنهپهت و بناغهی ژیانه، چونکه هۆی پهپوهندی راستهقییه له نیوان نادهمی و ههموو
دروست کراوهکانی تری خوادا، هۆی پهپوهندی بهستهوهی ههموو نهه بوونهوهیه به
پهروهردگاری یهوه، نیمان نهو بنهپهتهیه و کردهوه چاکهکانیش کووشک و خانوویهکه لهسر
نهو بنهپهته دانههزری، کهواته به بی نهو بنهپهته خانووهکه دانامهزری، نهگهر له پیشهوه
لهسر نهو بنهپهتهش کرابی ههرکات بنهپهتهکه نهه خانووهکهش نهپوخی. کردهوهی چاک
بهه و بهرهمی نیمان و نیشانهیه لهسر بوون و نیمانی راستهقییه ههرکات دامهزرا و

جیگیر بوو له دهررون دا، به هیچ جوړ ناوهرستی، به لکو نهکهریته بزووتنهوه تا خوۍ
 دهرنځات له شیوهۍ کردهوهۍ چاک دا و بهرو بوومهکۍ دهرنهکهریته. جا لهبر نهوه
 قورئان ههموو جاریک ئیمان و کردهوهۍ چاک نهکات به هاوسرو پیکهوه باسیان نهکات
 لهکاتی بهلین و موژده به نهجر و پاداشت دانوه، کهواته ئیمانی وهستاوی نهجولای بی
 بهروبووم هیچ نرخ و پاداشتیکی بۇ دیاریی نهکراوه، وهک هیچ نرخ و پاداشتیکی نی یه بۇ
 کردهوهۍ چاک به بی ئیمان. هر کردهوهیهکی پاک و چاک له ئیمانوه نههاتبی و لهسر نهو
 بنهړته نهبی پشستی پی نابهستری، چونکه لهسر بهرنامهیهکی دیاریی و نهخشهیهکی
 کینشراو نی یه، بهلکو وهک ریکهوت و دهست ترازان وایه و یاسا و رژیم پنیکی ناهینیت. جا
 هر کردهوهیهک ناوا نارمزووکاری بیټ و پال پیوه نهریکی دامهزراوی وهک ئیمانی لهگهل دا
 نهبیټ، بۇ مهبهست و نامانجیکی ریک راست و نهگوډاو نهبیټ، بیگومان نهو کردهوهیه
 جینگای نومید نی یه، بهلکو جینگای توله و سزای روژی دواپی یه، خو نهگهر هندیکیش له
 تولهکۍ پیش خرابیت لهم جیهاندها نهوه تنیا بهشیکی کهمی تولهکۍه و روژی دواپی
 تولهکه تهواو نهکری، کهواته نهو گهل و تاقمانهۍ بهموی تاوانی گهرهوه لهم جیهاندها سزا
 دراو و له ریشه هینراون روژی دواپی زیندو نهکړینهوه بۇ نهمی دوچارۍ تولهۍ خوۍان
 بکړین، نهگهرانهوه و نههاتنهوهیان به هیچ جوړ و کلوچ ناگونجی، وهکو نهفرموی:
 ﴿وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَرْبَةٍ أَهْلُكُنْهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ دانیشتوانی هر شارو ولایتیکمان بهرباد
 کردبیټ لهم جیهاندها قهدهغهیه لهسریان و به هیچ رنگ ناگونجی که نهگهرینهوه بولامان
 له روژی دواپی دا و زیندو نهبنهوه، واته هرچنده لهم جیهاندها سزای سخت درا بن
 پیویسته بگهرینهوه تا تولهۍ تهواو بدرین. بیگومان ههموو کهس نهبیټ بگهرینهوه، چاک و
 خراب، نهوانهۍ سزای سخت درا بن یان نهرا بن، وهکو له پینشهوه فرموی: ﴿كُلُّ إِنْسَانٍ
 رَاجِعٌ﴾ بهلام لهناو ههموان دا به تایبهتی باسی گهرانهوهۍ نهو گله بهرباد کراوانهۍ
 کرد نهوهک گومان بیریت که نهوانه لهم جیهاندها به سزا و تولهۍ خوۍان گهیشتون و تازه
 پیویست نی یه به گهرانهوهیان، جا لهبر نهوه هوالی گهرانهوهۍ دان به شیوهیهکی دنیا
 کهر - نهو هوالی دا به شیوهیهکی تایبهتی و نایاب، بهم رنگه نهگهرانهوهۍ به قهدهغه
 پیشان دا، نینجا به بونهۍ پاداشت و روژی دواپی یهوه شیوهیهک له شیوهکانی نهو روژه
 پیشان نهوات، له یهکهم جارهوه دهست پی نهکات به نیشانهیهک لهو نیشانانهۍ که بهلگن
 لهسر نزیکی هاتنی نهو روژه،

حَقَّ إِذَا فُجِحَتْ يَاجُوجُ وَمَاجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿١٦﴾ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ
الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَوَّلْنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا

ظَلِيلِينَ ﴿١٧﴾

نه فرمودی: ﴿حَقَّ إِذَا فُجِحَتْ يَاجُوجُ وَمَاجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ نهوانه
ناگه پنهان و زیندو نایمنه هتا کاتیک که بهر ماستی یاجوج و ماجوج تاخت نه کریت و
ناهنلری و نهوانیش له هه موو شوینیکی بهرزه به گورجی و گورگه لوق دین ﴿وَاقْتَرَبَ
الْوَعْدُ الْحَقُّ﴾ نهوی بهلینی پی دراوه راسته، کهواته رژی دواپی نریک نه کهویتهوه نینجا
کاتی نهوانه کی و ترا بهدی هاتن ﴿فَإِذَا هِيَ شَخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نیر له کوت و پرک
دا هه موو مردووه کان زیندو نه کرینوه و نهوانه کی که کافرن له هه بیبت و سام و ترسا
چاویان نهوستی و پیلوه کانیان بهرزه نه بیتهوه نانوقین. نهو کافرانه لهو کاته دا هاوریان لی
هه نهوستی و پهشیمان نه بنهوه که تازه هیچ سوودیشی نی یه، دان نه نین به تاوانی خوین
دا، بهم جور نهلین: ﴿يُنَوَّلْنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا﴾ نای مهرگ و مردنه که ی نیمه و مره بو
لامان! نه مه کاتی خوته و کاتی هاتنته، بهراستی نیمه له دنیا دا له بی ناگایی یه کی تهواودا
بووین، بی ناگا بووین لهم رژه و لهم به سرهاته نه مان زانی که شتیکی راسته ﴿بَلْ كُنَّا
ظَلِيلِينَ﴾ نه خیر، بی ناگا نه بووین، چونکه ناگادار کراین و ههوانی نهم رژه مان پی درا،
به لکو خو مان زالم و سته مکار بووین که گویمان نه دا به ترسینه ره کان و بیرمان نه کرده و لهو
هه موو به لگو و نیشانه روونانه که پیشانمان دران و باوه پرمان نه هینا تا نهوا خو مان به د
بهخت و بهش بر او کرد، کهواته خو مان دهست درین ایمان له خو مان کرد، له سوره تی (الکف)
دا نه اندازه یک به درین دواپن له یاجوج و ماجوج، کهواته پیویست نی یه به دوباره
کردنهوهی نهوی لهوی و تراوه، به لام و هکو لهوی دهست نیشانمان کرد لیرهش نهلین: کات
چرخ لای خوا و له حیسابی خوادا جوریکی تره و جیاوازه لهوی نیمه نهیزانین و باوه
لامان، نهو شته ی به گویره ی باوی نیمه دووره و به دوری سهیر نه کهین لای خوا نریکه،

چونکه كات و چمرخ له خوا كار ناكات و به سسر ئهوداتى ناپهړى، تېپهړينى كات و چمرخ به سسر كه سيك دا ئه بيت كه سره تا بو بوون و دوا هاتنيشى ببى، دهى بوونى خوا پاكه له سره تا و دوا هاتن، دوورى و نزيكى و بهر و دوا به پيى ئهم جيهان و عالمهى ئيمهيه كه شو و روژ و مانگ و سالمان هيه، لهمه به دهر كار به جوړيكي تره و جياوازه له همموو شت و همموو رووداويكي له موه پيش و ئيستا و له موه پاش چوار دهر دراوه به زانين و خواهيش و توانا و ده سلاتى خوا و همموو شت و همموو رووداويك همموو كات لاي خوا نامادهن پيكهوه. ئينجا هر كات ئهمهى كه و ترا له دهر وون دا جيگير بوو ئهو كات ئه زانين ئهو نزيكى يهى كه قورئان ليړه و له سوره تى (الكهف) دا پيشانى ئهدات ئه گونجى. له نيوان نه مانى بهر مه لستى يا جوج و ماجوج و هاتنى روژى دوايى دا نزيكى يه ك نى يه كه لاي ئيمه باوه، كه واته ئه گونجى رووداوى يا جوج و ماجوج تېپهړى كرديت و ئه وانه بريتى بووبن له تهار و مه غول، كه هاتن به ولاتان دا و تهخت و بهختى همموو ولاتيان بهر ياد كرد، وهكو به دريژى له سوره تى (الكهف) دا باس كرا. بهلگهى تر له سسر ئه وه كه نزيكى لاي خوا جوړيكي تره و جياوازه له وهى باوه لاي ئيمه ئهمهيه: خواى كه وړه له چمرخى پيغه مبهردا فرموى: ﴿اَقْرَبَ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ﴾. فرموى: ﴿اَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ﴾ ره وانه كردنى پيغه مبهردان (ﷺ) كراوه به يه كه م نيشانهى نزيكى روژى دوايى، دهى ئه واته لهو كاته وه پتر له هزار و چوار سهد سال تېپهړى كرد و هيشتا روژى دواييش هر نه هات، خواهيش ئه زاننى كه چند ماوهى تريشى ماوه، كه واته زور جيگاي باوه په كه مبهست به هاتنى روژى دوايى ليړه يش دا ئهو جوړه نزيكى يه بيت كه ئيستا باس كرا. له پاش نيشان دانى شيوه يه كى پر سامى كافره كان له روژى دوايى دا، له گه ل هاوارو ناله و دان نانيان به خراپى و تاوانبارى خويان، ئينجا رووى فرموده ئه كاته كافره بت په رسته كان، بپريارى سزاي سهختيان ناراسته ئه كات به جوړى وهكو ئيستا ئه و كاته بيت كه له ساحهى دادگاي ئهو روژه دا وه ستاون،

١ روژى دوايى نزيك كه وته وه و مانگ له ت بوو - سوره تى القمر.

٢ نزيك كه وته وه له خه لكى يوه حيساب و پرسياريان - سوره تى الانبياء -

إِنَّكُمْ وَمَاتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿٨﴾ لَوْ كُنَّا

هَؤُلَاءِ إِلَهًا مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩﴾

ئەفەرموی: ﴿إِنَّكُمْ وَمَاتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ﴾ بەراستی ئێوە و ھەموو ئەو
شائەنەکانی کە ئەیانپەرستن کە جیاوازن لەخوا و ئێوە تێپەر ئەکەن بۆ پەرستنی ئەوانە، ئێوە و
ئەوانە ھەموو سوتەمەنی و ھەلگرێنەری دۆزەخن، ئێوە و ئەوان فەڕی ئەدرین بۆ ناو دۆزەخ
بۆ ھەلگراندنی ﴿أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾ ئێوە و ئەوان ئەچنە ناوی یەوہ. ئەو بت و پەرستراوانە
لەگەڵ بت پەرستەکان دا لە دۆزەخ دا ئەکێرن بە ھاوسەر بۆ زیادە سزادانی دل و دەرروونیان،
چونکە ئەو بتانە بوون بە ھۆی گومرایی یان یان ئا سەریان لە ئاگری دۆزەخەوہ دەرچوو،
دەوی داخی سەخت ئەوہیە کە ھەمیشە ھۆی بەد بەختی کابرا بە پێش چاوی یەوہ بێت و ھاو
مل بێت، بەراستی وتەبەکی راستە کە ئەلین: تەماشاکردنی دوزمن جووێکە لە سزا و عەزاب
کەواتە با ھەمیشە بیان بینن و ھاوسەریان بن تا داخ و رقیان دەربارەیان بەتین بێت لەباتی
ئەوہی ۱۱ لە دنیا دا زۆریان خۆش ویستن بە ناحەق و ناپەوا و جگە لەمانەیش فەڕی دانی
بەتەکانیان بۆ ناو ئاگر لاقرتی کردنە بە خوێان و بت و ئایینە پەر و پووچەکەیان کە ئەوہیش
سزایەکی ترە، ئینجا بەلگەیان بۆ ئەمینیقەتەوہ لەسەر ناپراستی ئەو بتانە و ناپەوایی
پەرستنیان، کەواتە ھەلە بوون کاتی خۆی لەو باوەڕەدا کە بوویان، بەلگەکەیشی فەڕی دانیانە
بۆ ناو دۆزەخ لە رۆژی دوایی دا، بەلام قورئان بە پێی باوی خۆی کە زۆر جار شتی داھاتوو
بە رووداوی لەمەوپێش پیشان ئەدات، لێرەیش دا شتەکە وا پیشان ئەدات وەک ئیستا
رۆژی دوایی بێت و ئەو بتانە خرابانە دۆزەخەوہ ئەفەرموی: ﴿لَوْ كُنَّا إِلَهًا مَا
وَرَدُوهَا﴾ ئەگەر لە مەرجێک دا ئەو بتانە پەرستراوی راستەقینە بوونایە ئەنەچوونە ناو
دۆزەخەوہ، بەلام چوونە ناوی یەوہ، کەواتە خوا نین و پەرستراوی راستەقینە نین، چونکە
خوا تۆلە لی ئاسینتری و سزا نادری و ریسوا ناکری. ئینجا ھەر لەسەر ئەو تەرزە ئەپرا بۆ
باسی بار و وەزعی دۆزەخی یەکان و ئەفەرموی: ﴿وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ھەموو بت و بت
پەرستەکان تیا ی دا ئەمینیقەتەوہ بە یەکجاری و بی پرانەوہ و دوا ھاتن،

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾ لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾ لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّيْنَهُمْ أَمْلاَكٌ مِّنَ الْجِبِّ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾

﴿لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ﴾ بؤ ثور دۆزهخی یانه له دۆزهخ دا نکه و ناله و دهنگی ههناسهی توند ههیه، بههوی ئهو ههموو سزای سهخت و بهتینهوه که داگیریان نهکات، نهوانه له دۆزهخ دا نابییستن و بیستنیان نامینی. ئهوهش یو زیاده سزا دانیان، چونکه بیستن جوړه ئارامیک ئهدات و نهبیستن بی ئارامی و بهتین تر نهکات. لیږدهدا کوټایی نههینی به باسی سزای کافران و تاوانباران، تا بزانین چاکان و پاکان چون و چی یان بهسهر دیت، ئهفرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ﴾ بهراستی کهسانی که پیش کهوتوووه بۆیان له لایه ن ئیمهوه شتی زوړ شیرین و بههه، واته بپیری بهختهوهری و باوهپ و گوی رایهلی و خستنه سهر ریگای راست نهوانه دوور خراوه ن له دۆزهخ، ﴿لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا﴾ قرچه و دهنگی بلیسه و سوتاندنه کهی نابییستن. بیگومان ئهو دهنگه ترس و داچلهکاندن پهیدا نهکات، موچرکه به لهش و دهروون دا نههینی، موگرژ نهکات جا خوا ی خاوه ن بهزهیی ناهیلی ئهو دهنگهیش بییستن له دووریشهوه چ جای نهوه بچنه ناو ئاگره کهوه. ئینجا چاکه ی خوا بهسهریانهوه هه ر نهوه نی یه که رزگاریان نهکات لهو سزایه، بهلکو بهم جوړهیش که ئهفرموی: ﴿وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ﴾ نهوانه هه میشهیین بی برانهوه له ناو هه موو ناز و نیعمه تیگ دا که نهفسیان ئاره زوی نهکات. ﴿لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ﴾ ترس و داچلهکاندن هه ره کهوه ی روژی دوا یی نهوانه غه مبار

^۱ چهند رایه که ههیه له مه بهست بهو داچلهکاندن: ۱. کاتی فو کردن بهسوردا جاری دوهم که خه لکی له گره کانیان دینه دهره وه. ۲. کاتی نارینی خه لک بهرو دۆزهخ. ۳. کاتی داخستنی دۆزهخ له سهر دۆزهخی یه کان. ۴. کاتی سهر بپینی مردن. ۵. کاتی پپچه وانه ی ئاسمان. ۶. کاتی بهرگری دۆزهخی یه کان له گفتوگر.

ناکات، واته خوا دلخوشیان نهکات و ناهیلی، غمبار بین ﴿وَنَلَقَّهٗمُ الْمَلٰٓئِكَةَ﴾ مه لائیکه
 دین به پیریانهوه به سلاو لی کردن و پیروزبایی یهوه، پی یان نه لین: ﴿هٰذَا يَوْمُكُمْ الَّذِی
 كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ نه مه روز که تانه که له دنیا دا به لینتان پی درا، نه مه روز که تانه که
 پاداشت نه درینهوه له لایه ن خواوه. به کورتی نهو خوا پیداوانه له هه موو ناخوشی یهک
 رزگار نه بن و نه گن به هه موو نامانج و خوشی یهک له لوتف و به زهیی خوا به زیاد بیت، خوا
 بی به شمان نهکات لهو خوشی یه. ئینجا دواپی باسه که نه هینی به باسی به سهرهاتینکی زور
 سامناک و گرنگ که روو نهکات نه اسمان، نه فهرموی: ﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ﴾
 باسی روزی بکه که ئیمه ناسمان نه پیچینهوه و تو ماری نه کهین وهکو پیچانهوه و
 هه لگپرانهوهی پهری کتیب، واته نه جیهان و بوونه وهری که ئیستا هیه نایهیلین و
 جیهان و بوونه وهری تر نه هینی نه کایهوه به وینهی هه لانهوهی پهری یهک له کتیبی و هینانی
 پهری یهکی تر، وهکو نه فهرموی: ﴿كَمَا بَدَأْنَا اَوَّلَ خَلْقٍ ثُمَّ نَعُدُّهُ﴾ نهوهی له یه کهم جارهوه
 دروستمان کرد له نه بوون نایهیلین و دوباره ی نه کهینهوه به وینهی یه کهم جار. ئینجا زور
 به تین و به هیز دلنایمان نهکات له سهر نهو دوباره کردنهوهیه، نه فهرموی: ﴿وَعَدًا عَلَيْنَا﴾ نهو
 دوباره کردنهوهیه به لینمان پیداوه، به لیننی که هینانه دی له سهرمانه ﴿اِنَّا كُنَّا فَتَعْلٰی﴾
 ییگومان ئیمه نهوه نه کهین و به دی هینهرین بو نهو دوباره کردنهوهیه. خوی گه وه نهه
 جیهانهی بهم هه موو پیت و خیر و بیرهوه دروست کردوه، تایبهتی نه کردوه ته نیا به
 چا کانهوه، به لکو چاک و خراب، کافرو موسلمانان لهم جیهانه دا به شداد کردوه، به لام پاشان
 له ناو بردنی نهه جیهانه هینانی جیهانیک تر تازه، که پی ی نهوتری روزی دواپی، خوی
 گه وه هه موو خوشی و باشی ناز و ریزی نهو جیهانه تایبهتی نهکات به چاکان و
 پا کانهوه، کافرو بی باوه رانی لی بی بهش نهکات، نه مهیش بریاریکه له لایه ن خواوه له (لوح
 المحفوظ) دا نوو سراوه، لهو کتیبانهیش دا که نار دوییهتی بو پیغه مبه ران - سه لامی خویان
 لی بیت - باسی فهرموه،

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٥﴾ إِنَّ
 فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ ﴿١٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

وهكو نه فرموي: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾
 سویند به خوا بریارمان داوه و نووسیومانه له کتیبی خویمان دا که ناردوومانه ته سر
 پیغه مبران له پاش نه می له (لوح المحفوظ) دا نووسراوه: که بهنده چاکه کانم زهوی به هشت
 و مرنگرن بؤ خویمان و تایبه تی نه بی پی یانه وه، به وینه ی که له پور و میراتی که تایبه تی به
 به خاوه نه که یوه. ^۱ ټینجا کو تایی سوره ته که نه مینی به پی ی باوه شیرینه که ی قورنان به
 چند نایه تیک که ریک و گونجاوه له گهل نایه ته کانی سهره تای سوره ته که دا، له هه مان کات دا
 ریک و پیک و موناسین له گهل نایه ته کانی سهره تای سوره ته که ی دواپی دا نه فرموي: ﴿إِنَّ
 فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَابِدِينَ﴾ به راستی له م قورنانه دا هیه له باره ی ته می و رینمونی و
 ناگادار کردنه وه نه ندازی که به سه و هو ی گه یشتنه به مه بست و نامانجی هردو جیهان،
 به لام بؤ که سانی که ناماده ن بؤ به پیره وه چوون و مرگرتنی رینمونی خوا، که نه وانه ش
 که سانیکن له خواترس و گو ی رایهلن. ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ نه ی محمد له بر هیچ
 هو یه که تو مان ره وانه نه کردوه مگر له بر به زهی و رحم کردن به هه موو عالم و
 جیهانیان، له هه موو چرخ و تاقم و چینیک دا، چونکه نه و ناین و شریعه ته ی پی ی ره وانه
 کراوی هو ی خوش به ختی و کامرانی یانه، هو ی باشی هردو جیهانیانه. به لی بنگومان
 خوی گوره پیغه مبری ره وانه کرد له بر رحم و به زهی به هه موو که س بؤ نه وه ی
 رینمونی یان بکات، دهستیان بگریت بؤ رو یشتن به ریکای راست دا، نه و به رنامه ی بؤ
 ناردن به رنامه یه که که هه موو خوش به خت و کامران بکات له هردو جیهان دا و
 بیانگه یه نیته پوپه و پله ی هره به زی ژیان، به لام نه م ته می و رینمونی به شیرینه ی
 و مرنگرت و نه م ریکا راسته ی نه دایه بر جگه له وانه ی ناماده یی یان تیدایه، نه گهر چی

^۱ نه م رسته به به چند جوریک ترکیب کراوه، به گو یزه ی نه و جورانه ته تفسیر کراوه ته وه، هه موو هر نه گونجی، به لام
 نه می ته تفسیره که م به نزیک تر زانی، خوی خوی باش نه زانی.

پیت و فبری ئەم ئایینه کافریش ئەگریتەوه و بەشدار ئەبێت تیای دا لەم جیهانەدا. ئەم
 ئایینه پێرۆزە هات بە کتیبێکی کراوە بۆ ھەموو ژیری لە ھەموو چەرخ ۛ چینیەک دا،
 بھەرەتییکی دامەزراوی ئەگۆپاوی ھینا بۆ ژیان، بەجۆری ئامادەییە بۆ بەجی ھینانی ھەموو
 پنیوستی یەک کە رەوا و بەجی بێت لە ھەموو کات و چەرخێک دا، ئەوەش بە گۆیرە
 حیکمەت ۛ زانینی خوا، کە خۆی زانیایە بە دروست کراوەکانی خۆی ۛ ھەر شتێک کە شایان
 و پنیوست بێت بۆیان. ئەم قورئانە بەفەرە بھەرەتی بەرنامەییەکی ھەمیشەیی دانای بۆ ژیاننیک
 ئادەمی یانە، نیتەر ھەرچەند جۆری ئەو ژیانە بگۆڕی بە گۆیرە جیاوازی چەرخ ۛ ولات و
 گەلە جیاوازەکان، ئادەمی سەرپەست کرد بە گۆیرە ئەو یاسا و بھەرەتە تا لەبەر رووناکی
 ئەو دا چارەسەر بدۆزیتەوه بۆ ھەموو کیش و باریک کە ۛ ئەنجامی گۆپانی ژیان دا دیتە
 کایەوه، بە مەرجی چارەسەرەکان دژ و پیچەوانە یاسا بھەرەتی یەکە ئەبن. سەرچاوەکە
 تەنیا یاسا بھەرەتی یەکە بێت، بەناوی ئەوەوە بێت. بێگومان بە گۆیرە لێکدانەوه ۛ
 بەراوردی ئادەمی روونە کە بەرنامە ی ئەم قورئانە لەمەوبەر و ئیستایش پێشی ھەنگاوەکانی
 ئادەمی کەوتوو، دەست ئەدات بۆ ئەمە ی ژیان لە سایە ی دا بە ھەمیشەیی پەرە بسینی تا
 ئەگاتە ئەپەری رادە و پلە ی بەرزی ژیان لەم جیهان و زەوی یەدا، ھەمیشە جەلوی ژیان
 بگرتە دەست و بەرەو پێش کەوتنی ببات. ئەم بەرنامەییە کە ئەم قورئانە ھینای دان ئەنی
 بە ھەموو ھیز و وزە و داخواری و ئارەزووی ئادەمی دا، دەست ناگری بەسەر دەمی دا تا
 ھەناسە ی لی بسینی!! بەلکو ئارەزوو و داخواری ھەموو ھیز و وزە یەک رەوا ئەدات و پێکی
 ئەھینی، بە شیوەییەکی پاک و خاوی، دوور لە ھەموو چلک ۛ چەپەلی یەک، نرخ و فەری ئەم
 بەرنامەییە لەمەدا دەرئەکەوی کە لە ھەموو شتێک دا ناوھێرستی گرتوو بەرپێکی، بی زیادە
 رەوی و کەم و کوپی، ھاوتایی ئەخاتە نیوان ھەموو بار و روویەکی ژیانەوه، ھەموو شتێک
 ماف و نرخ ی خۆی بۆ دانەنی، لەش سزا نادات و بێبەشی ناکات لە بەجی ھینانی ئارەزوو و
 پنیوستی یەکان لە پیناوی رۆح دا، ھەرۆک دەست بەرداری رۆحیش نابێت لە پیناوی
 رابواردنی لەش دا، دەست ناگرێت بەسەر ھیز و وزە ی ئەندامی گەل دا و بەرگری ناکات لە
 خواست و ئارەزوو سڕوشتی یە پاک و خاوینەکانی لەبەر بەرژمەندی و خواستی گەل،
 بەریش بەرەل ناکات بۆ ئەندامی گەل بە ئارەزووی خۆی بجولیتەوه و سەر بکاتە رابواردن ۛ

خوشی و خواستی نارهوا تا سهری له زیانی گهل و دهولهتموه دهرچیت، ههر ئهرك و
 داوايهكیش ئهم بهرنامهیه خستویهتی یه سهر شانی خهلكی ههموو گونجاوه و له سنووری
 توانادایه و ههمووی بهرژهوهندی تیدایه، بیگومان رهوانهکردنی پیغهمبهر(ص) رحمت بوو
 بۆ گهل و تاقمهكهی له چهرخی خۆی دا، بۆ ههموو ئادهمی یهك له پاش خۆی، ئهو بیر و
 باوهراڤانهی كه له یهكهم چارهوه هینای نهاسراو و بیزارا بوون لهدل و دهروونی خهلكی دا،
 لهبهر زۆر دووری یان له واقع و رووداوی ژیاڤانی خهلكی ههست و فامیانهوه، بهلام دواي
 یهكههجار بهره بهره ئادهمی نزیك كهوتوه و ئهكهوتیهوه له سنووری ئهو یاسا و بیر و
 باوهراڤانهی كه ئیسلام هینانی، تا بیئت ناسراو و رهگیراو ئهبن لای خهلكی و باوهریان پی
 ئههینن و ئهیاڤهوی بهدی بهینن، بهلام به ناویکی تروه و لهژیر پۆشاكی ترو و به
 دروشم و ناوینشانیکێ تر جگه له ئیسلام. شتیکی ئاشکرایه كه ئیسلام هات جاپی دا به
 یهكیتی ئادهمی، به بی تهماشا کردنی جیاوازی رهنگ و تیره و زمان و ولات، تا ههموو یهك
 بگرن به تهنیا عهقیده و باوهریكهوه بژین و یهك یاسا و رژیمی كۆمهلایهتی یان ههبیئت، ئهم
 باوهره پاكه به شتیکی نهاسراو سهیر ئهكرا، لهبهر ئهوهی واقعی ژیاڤانی لی یهوه دور
 بوو لی و بیزار بوون، بهلكو به نارهوایش سهیر ئهكران له لایه زۆریهوه به تایبهتی
 كاریبهدهستان و زۆرداران و سامان داران، تهناخت لهناو هندی گهلان دا پیاو ماقول و
 سهروكهكان به تیرهیهکی جیاواز سهیر ئهكران جگه له تیرهی ژۆر دهستان و بی ئهوايان،
 بهلام لهم چهرخانی دواي یهدا خهلكی بیر و هوشیكیان كردهوه له ئیسلاموه فییری
 ئادهمیتی بوون و ئهیاڤهوی شوینی ریبازی ئیسلام بكهون له رهوادان و دان نان به یهكیتی
 ئادهمی دا و له رهگ هینانی رهگهزایهتی، بهلام پییان ههلهكهوی و ههلهخلیسکی، چونكه
 شتهكه لهبهر رووناکی ئیسلام دا بهجی ناهینن. بهلام گهیشتهوون به بهشی لهو بهرنامه
 گرنگی ئیسلام. با به قسهی رووتیش بیئت و كردهوی لهگهل دا نهبیئت، وهكو ئهبینری تا
 ئیستاش ههندیك له گهلانی ئهروپا و ئهمریکا لهسهر باوهری رهگهز پرستین و دانایان
 گرتوه بهو رژیمه بۆگهنهدا كه ئیسلام چواره چهرخ لهموبهر قهدهغی كردهوه له زۆر
 كاتیش دا ریشه كهنی كردو شوینهواریشی نههیشت. ئیسلام هات خهلكی یهكسان كرد
 لهبهردهم یاسا و دادگادا، له كاتیك دا بهش بهش بوون به چهند چین و تاقمیک، ههریهكهیان

یاسای تایبهتی بۆ دانرابوو، بەلکو له چهرخی دهره بهگی و بهندهیی دا ویست و ئارهزویی
 ئاغا یاسا بوو، کهواته ئهوهی که ئیسلام دای هیئا شتیکی ناسراو ڕهوا نهبوو لهناو
 کهلانی جیهان دا، بهلام ئهوهتا لهم دوا دوایی دا بیریان کردهوه ڕ له ئیسلامهوه فیزی
 ئادهمیتی بوون و نهیانهوی - با به باوهری رووتیش بیت - بگه به بهشی لهوهی که ئیسلام
 چوارده چهرخه دایهیناوه و به کردهوش هیئاویهتی یه دی له شیرین ترین شیوهی دا.
 ئهمانه ڕه باس کران ڕ جگه لهمانه شتی زۆری تریش شایهتی ئهوهن ڕه ئیسلام بههره
 نیعمهتیکی گهریه بۆ ههموو ئادهمی، رهوانه کردنی پیغمبهرامان (ﷺ) رهحهتیکه لهلایه
 خواوه بۆ ههموو عالم، ئهوانه ی باوهریان پی هیئاوه و ئهوانه ی باوهریان پی نههیئاوه
 بهشدان له رهحهتهدا، چونکه ئادهمیزاد سوود ڕه فهری وهرگرت لهو بهرنامهیهی که ئه
 پیغمبهره هیئای، ئیتر خهلکی پی خوش بیت یان نه. پی بزانی یان نه. ههمیشه
 سیبهره سههنندی ئه رهحهته پان و فراوانه بۆ ئهوهی نهیهوی له سایهیدا بهوێتوه ڕ بۆ
 ههرکس نهیهوی بۆن و ههناسهی خوش و نهسیمی ناسک و فینک وهرگری لهکاتی قرچی
 گهرمای سوتینهری ژبانی ئه زهوی جیهانهدا، بیگومان ئادهمیتی ئهمرۆ که بهسهر گهردانی
 و بی ئارامی ئهژی له چۆل و بیابانی ماددیته و دۆزخه جهنگ و ئاژاوه و وشک و برین و
 بی خیر ڕه بیری رۆح و دل و دهرهون دا، ئه ئادهمیتی یه که ئهمرۆ سهری لی شیئاوه
 پیویستی زۆر بهتینی هیه به ههست کردن بهم رهحهتهی که خوا ناردی تا له سایه و پهنا ی
 دا ئارام بگری و بهوێتوه. پاش ئهوهی ئه ههموو بهلگه و نیشانهی هیئایهوه لهسه
 راستی پیغمبهریتی محمد (ﷺ) به ریکی جاپی دا که رهوانه کردنی رهحهته بۆ ههموو
 عالم، ئینجا فرهانی دا به پیغمبهره (ﷺ) که کورته و خولاسه ی ئایین ڕه پهیامهکه ی خوی
 روون بکاتهوه بۆ بی باوهرکان و بانگیان بکات بۆ مل کهچی ڕه گوی رایهلی، ئینجا ئهگر
 ملیان وهرگیرا ڕه گوی رایهلی نهبوون بیاترسینی و ههوالیان بداتی به خراپی پاشهروژیان ڕ
 به نهمانی عوز و بههانهیان.

قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدَهُ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ
 ءَاذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدٌ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٩﴾ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ
 مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَنْعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢١﴾

نه فرموی: ﴿قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدَهُ﴾ بلی: سرش هاتووته لام که
 نیوه هیچ پرستراویکتان نی به جگه لهو خوابه ی که تانک و تمنیایه. بیگومان پرستنی
 خوی تانک و تمنیا کورته خولاسه ی هموو ناین و شریعه تهکانی خوابه، که هاتووته سر
 هموو پیغه مبهران - سهلامی خوابان لی بیت - و باوهر به خوا و پرستنی تمنیا نهو،
 بنهرت و هوی نهو رحمتیه که پیغه مبهرامنی پی رهوانه کراوه، ناسین و پرستنی خوا
 هوی رزگاری به له شتی پرو پوچ و نهقامی و لهباری قورس و گران و دوو دلی بت
 پرستی، هوی راست و ریکی و دامه زروی ژیانه، هوی سربریزی مردومه لهم
 بوونه موره دا، چونکه خاوه نی نهو باوهره سر بو کهس ناخه فیئنی جگه له خوی تانک و تمنیا.
 نه موبو ریگای نهو رحمتیه که هموو عالم به شداره تیای دا، کهواته زور بهجی به تانک و
 تمنیایی خوا ببیته هوی نهو داوایه له بی باوهره کان که به شیوه ی پرسیار ناراسته یان
 نهکات، ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ کهواته هموو مل کهچ بن بو نهوه ی سرش کراوته لای من.
 ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ﴾ ئینجا نهگر روویان وهرگنرا و گوی رایله ی یان نهکرد
 پی یان بلی: نهوه ی فرمانم پی دراوه هوالم دا پیتان و ناگادارم کردن پی ی، به جوری
 هموو تانم به کسان کردووه لهو دا و کهستانم تایبه تی نهکردووه. بهکی لهو شتانه ی که
 فرمانی پی دراوه ترساندنیا نه به سزای خوا نهگر باوهر نهینن و گوی رایله ی نهکن،
 بهکی تر لهو هوالانه ی پی ی داوون هوالی هاتنی سزای خوابه بو سهریان، بهلام خوا کاتی
 هاتنی نهو سزایه ی دیاری نهکردووه، لهبر نهوه فرمانی دا که پی یان به فرموی: ﴿وَإِنْ
 أَدْرِي أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدٌ مَا تُوعَدُونَ﴾ من نازانم نایا نهوه ی هره شتاتان لی کراوه پی ی نزیکه یان

دوره؟ چونکه شتیکی نهینی و غیبی به تنها خوا خوی نهزانی. ﴿لَهُ يَعْلَمُ الْغُورُ﴾
 ﴿الْقَوْلُ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ﴾ بهراستی خوا ناگاداره و نهزانی به هر وه و قسهیهکی خراب و
 ناپهوا که دهری نهبن و به ناشکرا نهیلین دهریاری نیسلام و قورقان و پیغمبر و نهزانی
 به هر شتی که دهری نابین و نهشارنموه، به هر کینه و رقی له دهرنقان دایه دهریاری
 نیسلام و موسلمانان، کهواته هموو شتیگتان لای خوا روون و ناشکرایه و کاتی که
 سزاکهتان نهذات سزادانهکی له زانینمویه، به پی تاوان و گوناومی ناشکرا و نهینی
 خوتانمویه، نهگهر سزاتان پیش بخت خوی باش نهزانی و کاتی پهله نهکات له سزاتان و
 دواي بخت نهموش هر خوی نهزانی و بیگومان لهبر حکمهت و بهرژوهندی یکه، وهکو
 خوی نهفرموی: ﴿وَإِنْ أَدْرَىٰ لَعَلَّهِ فَنَسْنَأْ لَكُمْ وَنَسْعُ إِلَٰهٍ﴾ من نازانم رهنج و مؤلعت دانتان بو
 نهه بیت بیته تاقی کردنموه بۆتان، تا دهرکوی بۆ خهکی کردهوتان چونه؟ یان تا هوی
 سر لی تیک دانتان بیت بۆ نههیه بزین و رابویرن تا کاتیک که بریار دراوه و دیاری کراوه
 به پی خواهیش و حکمهتی خوا بۆ نیوه و ژیا نیوه. نهو دیاری نهکردنی کاتی سزایه
 زور بهتین و بههیزه بۆ بیدار کردنموی هر دلی که کویر و داخرا و نهبی، ترس و بیمیکی
 هموو کاتی فراهم نههینی بهموی نهموه چاوهپوانی هاتنی نهو سزایهیه له ناکاو، دلی
 نادمی بی هوش و بی ناگایه و ژیان و رابواردن به خوشی و لهزتی نهه جیهانه
 نهیخهتینن بهموی نهموه بی باک و بی ترسه له بهسرهاتی خراب و سزای خوا، کهواته
 پیوستی به هرهشه و داچلهکان هیه، نهه هرهشه و ترساندنی قورقان دل بیدار
 نهکاتمه له خوی بی ناگایی به مرجی نهو دله مردوو نهبیت و هیچ بههانهیهکیش
 ناهیلیموه بۆ هرکسی نهو هرهشه و ترساندنی پی گهیشتی. نیجا پیغمبرمان (ﷺ)
 روو نهکاته خوی پاش نهمه سپاردهکی بهجی هینا و پهنامهکی گه یاند و بی
 باومرانی ناگادار کردو ترساندنی له هاتنی سزای خوا له ناکاو دا، پاش نهه نزای کرده لای
 خوی خوی و نهه داوایه کرد که بۆمان نهگیریموه

﴿قُلْ رَبِّ اَحْكُم بِالْحَقِّ﴾ پیغمبرمهر وئی: ئهی پەروەردگارم بە داد و حق بپاریا بده لە نیوان من و ئەم بێ باوەڕانەدا، بێگومان داد و حق لەوەدایە کە خوا سزای بەتین داباریشی بەسەر بێ باوەڕەکان دا موسلمانان و ئایینەکە ی زāl بکات بەسەر کوفر و کافران دا، ئەو نزایە ی وەرگیرا و ئەوەندە ی پی ئەچوو ئەو هەموو کافرو مل ھوێرانی لەناوێرد بە سزای کوشتن و بڕین و ریسوایی لە رۆژی بەدرو رۆژانی رووداوەکانی پاش بەدرا، لە دوا ی سزای ئەم جیهانە کەوتنە سزای نەپراوە ی پاش مردن و خوا ئایینی ئیسلامی زāl کرد و جیهانی سارا کردەوہ. پیغمبرمهری ئازیز(ﷺ) ئەو نزایە ی کرد و ئینجا رووی کردە بێ باوەڕەکان و ئەم رستە یە ی ئاراستە کردن: ﴿وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُوْنَ﴾ تەنیا پەروەردگاری ئیئە میھربانە و خاوەنی بەزەیی فراوانە و داوای یارمەتی و کۆمەکی لی کراوە بۆ ئیئە لەسەر ئەو هەموو وتارە خراپ و ناپەڕوایە ی کە ئیئە ئەیلین بەرامبەر بە خوا و ئایینی ئیسلام. سیفەتی رەحمەتی لیژەدا زۆر تر بەجی یە تا سیفەتی تر، چونکە خوا پیغمبرمهری(ﷺ) ناردووە تا رەحمەت بێ بۆ هەموو عالەم، ئینجا ئەو بێ باوەڕە سەرکێشانە باوەڕیان پی ئەمیان و لاقرتی یان پی کرد، کەواتە رەحم ئەکات بە پیغمبرمهرکە ی بەم رەنگە ئەم رەحمەتە کە پیا ی دا نارد بۆ ئەکاتەوہ و رێگری ئەو رەحمەتە ئەبی لەناوێری وەکو وایشی کرد. خوا بە کەرەمی خۆی لە سایە ی ئەم رەحمەتەدا دەرمان ئەکات آمین.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَتَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُم

سوره تی (الحج)
مه دینه یی به و (۷۸) نایه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نهم سوره ته هرچهنده تیکه له و پیک هاتوه له نایه تی مه که یی مه دینه یی، هرچهنده له چهند شتیک نه دوی که تنها له سوره ته مه دینه یی یه کان دا باسیان لی نه کری، وهکو بریاری جهنگ و گوشتار و فرماندان به جیهاد له ریگای خوادا، به لام زوربه ی باس و دوانی لهو شتانه یه که مه به ست و نامانجن له زوربه ی سوره ته مه که یی یه کان دا، وهکو تاک و ته نیایی خوا و زیندوو بوونه وه و ترساندن له روژی دواپی و شیوه ی به سهراته کانی و به لگه ونیشانه کانی خواله م بوونه وهره دا، مه به ست سهرکی یه کانی نه گهریته وه بو سی شت:

۱- زیندوو بوونه وه و به لگه هینانه وه له سهری.

۲- حج و مالی خوا له مه که.

۳- چهند یاسا و کاروباریکی تر که په یوهندی به گشتی یه وه مه یه.

له یه که م جاره وه بانگ نه کاته تیره ی ناده می و نه یاترسینن له توله سزای خوا، نه فرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ یَتَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُم ﴿نه ی ناده می بترسن و خوتان بپارینن له توله و سزای پهروردگارتان، به گوی رایه لی فرمانه کانی دور کهوتنه وه لهو شتانه ی که قهده غه ی کردوون. بیگومان تمنها خوا شایانه که ترس و بیمی لی بکریت و خوپاریزی بکریت له هر شتی که هو ی قارو خه شمی نه وه، تمنانه ت با به هشت و دوزه خیشی دروست نه کردایه و سزای که سی نه دایه، که واته کاتی که خاوه نی سزای به سو و توله ی سه ختیشه نه بی زیاتر ترس و بیمی لی بکری و خوپاریزی لی بکریت، جا له بهر نه وه به سهرهاتیکی یه کجار سامناک نه کات به هو ی نهم فرمانه که دای، به سهرهاتیکی که سزایه کی به هینن نه هینن بو سر نهم جیهان و بوونه وهره، قاپی کردنه وه یه له سزاو توله سه خته کانی روژی دواپی،

إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ
وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ
اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾

نه فەرموی: ﴿إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ﴾ بترسن و خۆتان بپارێزن، چونکه بەراستی
بوومەلەرزەى ھاتنى رۆژى دواىى شتىكى زۆر گەورەى، واتە: ئەى ئادەمى ئێو بەسەرھاتى
وا سەخت و رۆژى وا سامناک لە پێش دەمقانەویە، بۆ ئەو رۆژەيش تەنها لە خوا ترسان و
خۆپارێزى ئەمرۆى ئەم جیھانە کەلکى ھەيە، کەواتە فريای خۆتان بکەون تا ھەلەقان لە
دەست نەچوو، ئینجا بە درێژتر سامناکى ئەو رووداوە روون ئەکاتەو بۆ ئەم مەبەستە سى
شتى زۆر گرنگ ئەمىنى:

١- ﴿يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ﴾ لەو رۆژەدا ئێو ئەو بوومەلەرزەى
ئەمىن ھەموو شىر دەرى لە تاوا بى ئاگا و بى ھۆش ئەبێت لە رۆلە و بىچوو شىر
خۆرەکەى لە کاتێک دا کە مەمکى لە دەمى دایە

٢- ﴿وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا﴾ ھەموو ئاوسى بەر ئەخات و بەرەکەى فري ئەدات.

٣- ﴿وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ﴾ خەلک ئەمىنى لە بى ھۆشى و سەر لى شىواوى دا وەکو مەست و
سەرخۆش وان ﴿وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ﴾ ئەوانە لە راستى دا سەرخۆش نین ﴿وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ
شَدِيدٌ﴾ بەلام سزای خوا زۆر بەتینە ھۆش و فامى ئەمىشتوون!

بەراستى سەرھەتای ئەم سورەتە یەكجار سامناکە و دلایى بێدار ئەمىنىتە لەرزە و چرکە
ئەمىنى بە لەش دا، وەرە بیر بکەرەو لەو رووداو و بەسەرھاتە کە ئەوەندە بەتین و بەمیز
بێت دلایى دایک بپچرێنى لە کۆرپەى شىرە خۆرەى لە کاتێک دا کە مەمکى لە دەمى دا بێت بەو
ھەموو سۆز و رەحمەو، کەچى ھۆشى بەلایەو ئەمىنى و بەر بە بەردار بخات و ھۆش و
فامى خاوەن ھۆشان ئەمىنى!!

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَتَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ ﴿٢﴾ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٤﴾

خوا خواجه کی نهونده بی باک و گموره و خاوهن دسه لاته که به سره هاتی ناوا نه مینئ به سر نه م بوونه موره دا که چی زور له ناده می هه نه قامی و نه زانی دهم دریزی ده کن بهرام بهر به خوا وهکو نه فرموی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ هندی له ناده می دهمبازی و موجد له نه کن له باره ی خاوه، نیر له تاک و نه نیایی خوا، یان له توانا دسه لاتئ بی سنووری یان له زانین و ناگاداری به هه موو شتی یان له هه رباریکی تر و هر سیف هت و نیشانه یه کی تر له سیف هت و نیشانه کانی خوا، نه م دهمبازی یه ش که نه یکن نه گمر له رووی ناسین و زانین و باوه روه بوا به هر جا،

به لام بهر جو ره یش نی یه، به لکو ﴿بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ به بی هیچ جو ره زانین و ناسینک، واته هر له خووه به نه قامی دهم نه کوتئ، نه وهش درئ ژیری و ناده مینئ یه، نهو جو ره که سه له باره ی خاوه به نارم وو کاری دهم نه کوتئ ﴿وَتَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ﴾ شوینی هه موو شه یان و یاخی و سرکینشی نه که وی که لیراوه بو خراپه کاری و سرکینشی ﴿کُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ﴾ که بریار دراوه و نوو سراوه له سر هر که سینک نهو به دوست و کار به دهستی خوئی دانی، ﴿فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ به راستئ نهو یاخی یه گومرای نه کات و له رنگای راست لای نه دات و جل و گیری نه کات و رای نه کینشی بولای سزای ناگری زور به تینئ هه لگرای به تاوی دوزه خ، خوا په نامان بدات لی ی. نینجا دوو جو ره به لکه و نیشانه ی روون و ناشکرا نه مینیت هه له سر گونجاوی و ریک و راستئ زیندوو بوونه وه له روژی دواپی دا:

- ۱- دروست کردن و گیان به بهر دا کردنی ناده می له یه کم جار هه.
- ۲- دروست کردن و گیان به بهر دا کردنی هه موو نهو شتانه ی که له زهوی دا نه روین که شتی که وا به پیش چاره وه، هه موو جارئ نه مرئ و وشک نه بینت و دو باره نه کړیت هه.

^۱ وشه ی میدلیهت بو شتی خیر و چاکه یه، به لام لیره دا که له سزاو خراپه دا به کار هاتوه مه به ست لافرتی پی کرته، نه وهش سزاو دینگی ده روونی یه.

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاهُ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِن عَلَقَةٍ

نه فرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ نهی نادمیزاد به تیکرایی ﴿إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ﴾ نهگەر
نیوه له گومان و دوو دلی دان لهبارهی زیندوو کردنهوهی پاش مردن دهی بیر بکهینهوه و
سهرنجیکی پهیدا بوونی خوتان بدن، تا نهو گومان و دوو دلی یهتان نهمینئ ﴿إِنَّا خَلَقْنَاهُ
مِّن تُرَابٍ﴾ چونکه بهراستی نیوه نهبوون و نیمه نیوهمان دروست کردوه له خاک بهموی
دروست کردنی باوکی همووان که نادمه و له نیوه له خاک دروست کراوه، ههروهها بینجکه
له نادمه نیت ههموو نادمی یهک له خوراک پهیدا نهبیئت که خوراکهکش له زهوی پهیدا
نهبیئت، کهواته بهههر جور تهماشای بکریئت نادمی رۆلهی نهه زهوی یه یه و له خاکی نهه
زهوی یه پهیدا بووه و پیک هاتوو. لهو خاکهدا نهژی و ژیانی بهو خاکهیه، ههموو کههسه و
بهشیکی لهش له کههسه و بهشهکانی زهوی پیک هاتوو جگه لهو گیان و روحی که
شتیکی نهینی یه، خوا کردوویهتی به بهری نهه لهشهدا و بهموی نهوهوه له خاک جوی
بووهتهوه. بهلام با بیر بکهینهوه، خاک له کوئی و نهه نادمی یه نایابه سهر سوپهینهوه له
کوئی؟! نهو خاکه نهزانه بی ههسته بی دهسهلاته له کوئی و نهه نادمی یه ژیره زانا توانا
بهکاره خاوهن ههست و قامه له کوئی؟! بهراستی نهه دوو قوناغه یهکجار دوورن له یهکهوه و
به گویرهی تیگهیشتنی نیمه هیچ پهیوهندی بهکیان به یهکهوه نی یه، بهلام به سووک و
ناسان و بی نهک دهستی قودرهتی خوا نادمی له قوناغی خوئی یهوه نههینی به چهند
قوناغیکی تردا تا نهیگهیهنی به پلهی ههره بهرزی و نهیکات بهه نادمی یه!! وهکو
نهفرموی: ﴿ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ﴾ پاش نهههی دروستمان کردن له خاک ئینجا دروستمان کردن
له (نطفه) واته: نهو دلۆپه ناوه قیزهونه که ههموومان نهیناسین. پیویسته بیر بکهینهوه له
دووری نیوان نهه دوو قوناغه لهه قوناغهی که نادمی پیاو نهروات، چونکه بهو بیر کردنهوه
گومان و دوو دلی نامینی له راستی و گونجایی زیندوو کردنهوهدا، مهگەر بۆ کهسی یهکجار
ساده و تی نهگهیشتوو بیئت و ژیری یهکهی نابینا بیئت، نهوهش مهگەر تهنها خوا

چاره‌سەری بکات ئەگەر بیهوی، چارەسەری لای هیچ پزیشکێک نی یە. با بیر بکەینەوه لە گۆرانی ئەو خاکە سادە بێ گیانە بەو ئاوه، کە لە چەندەها سیل و خانە ی زیندوو پێک دێت کە ئەو رۆحەیان تێدا پەیدا ئەبێت کە ئیستا کەس هیچی لێ نازانی و بێ ئاگایە کەچی یە و چۆنە ؟ چۆن پەیدا ئەبێت ؟ لەچی پەیدا ئەبێت؟ بەراستی ئەو گۆرانی زۆر سەر سوپەینەرە!

ئینجا با بێینە سەر قوناغی سی یەم، کە ئەفەرموی: ﴿تَمَّ مِنْ عَلَقَرٍ﴾ لە پاش ئەو ئاوه دروستمان کردوون لە خوێن پارە. با بزائین ئەو(نطفة) و ئاوه چی یە ؟ چۆن ئەگۆڕی بە خوێن پارە؟ بێگومان ئەو دۆزێ ئاوه هینی پیاوه و تەنیا نوختەیک لەو ئاوه هەزاران گیانلەبەری تۆوی(حیوان منوی) تیا یە و تەنیا گیان لەبەریک لەوانە پیوون ئەبێت لە گەرایەک(بویضة) لە گەراکانی ئاوی ئافرەت، ئەم دووانە جووت ئەگرن ؟ ئەنوسین بە دیواری منداڵانەوه و زامداری ئەکەن و خوێنی لێ ئەمژن هەتا پەرە ئەسینن و ئەبن بە پارچە خوێنێکی خەستی وەک جگەر، سەیر تر لە هەموو شت ئەمە یە کە ئەو تەنیا نوختە یە کە پێک دێت لە گیان لەبەریکی تۆوی پیاو و تەنیا گەرایەکی ئافرەت نووساوه بە دیواری منداڵانەوه. لەو تەنیا نوختەدا ئادەمی یەکی تیرو ئەواو بە هەموو ئەندام بەش ؟ کەرەسە و سیفەتیانەوه جێ کراوەتەوه و داشاردراوه، ئیتر چ سیفەت و نیشانە یەکی لەشی وەک کورتی و درێژی و قەلەویی و جوانی و ناشیرینی و تەندروستی و نەخۆشی و... هتد، چ سیفەت و نیشانە یەکی دەماری و ژیری وەک زێرەکی و کەودەنی و چالاکی و ترسنۆکی و بەکاری ؟ بێ کارەیی... هتد.

دە ی ئایا شتی وا بەدلی کێدا گوزەر ئەکات؟ کێ باوەر ئەکات کە ئەو هەموو شتە لەو تەنیا نوختەدا کۆکراوەتەوه و جێگای بووەتەوه؟ ئایا کێ بەدلی دا دێت کە ئەو تەنیا نوختە یە ئەو ئادەمی یە لێ دەرئەچێت کە هەموو ژیری یەک تیا ی دا سەرسامە و ئەو ئادەمی یە کە بە درێژی تەمەنی لە هیچ چەرخی و ولاتێک دا رێک نەکەوتوو هیچ دوو کەسێک وەک یەک دەرچن، تەنانهت با دووانەش بن و لە یەک باوک و دایک بن!!

ثُمَّ مِنْ مَّضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ لَكُمْ

ئىنجا قۇناغى چوارم ئەخاتە پېش چاۋ ئەفەرمۇي: ﴿ثُمَّ مِنْ مَّضْغَةٍ﴾ لەپاش خۇيىن پارە ئىنجا دروستمان كىرەدون لە گۆشت پارە بە ئەندازەى ئەۋەى كە لە دەم دا ئەجورىت، ئەم گۆشت پارەىە خۇى لە خۇى دا ھىچ ئىشانە و شىۋەىەكى ئادەمى پىۋە نى يە، بەلام ئەكرى بە دوو جۇرەۋە:

۱- ﴿مُخَلَّقَةٍ﴾ شەكل ۋ شىۋە كىشراۋە و ئەكرى بە قەبارە ۋ ھەيكەلى ئىسكى ۋ ئىنجا گۆشتى بەسەر دا ئەمىنرى.

۲- ﴿وَعَبْرَ خُلُقَةٍ﴾ شەكل ۋ شىۋە نەكىشراۋە و مەدال فرى ئەدات كاتى بىر پارە نەدراىى رىك و پىك و تەۋاۋ كرى. بىنگومان بۇ خوا ئاسانە ۋ ھىچى تى ئەنەچۈۋ لە رىۋە يەكسەر ئادەمى دروست بىكرىدە بە بىرىنى ئەم قۇناغانە ۋ گۇپانى لە بارىكەۋە بۇ بارىكى تر بەرە بەرە، بەلام بەم جۇرەى ئىستە بەلگە و ئىشانە روۋنەكانى توانىن و زانىن و كار دروستى خوا ئاشكرا ترە بۇ بەندەكانى، ۋەكو ئەفەرمۇي: ﴿لِنُبَيِّنَ لَكُمْ﴾ ئىۋەمان دروست كىرە لەسەر ئەۋ بارو شىۋەىە كە باس كرا، تاكو روۋنى بىكەينەۋە بۇ ئىۋە ئەم شتانەى كە زۇر گىرنگى، روۋنى بىكەينەۋە بۇتان توانىن و لىزانىن و بەجى ىى و كاردروستىمان ۋ روۋنى بىكەينەۋە كە ھەر شتى جارى دەست بەدات بۇ گۇپان ۋ نەمان و فەراھەم ھىنانەۋە جارى تىرىش دەست ئەدات، ئەۋ كەسەى لە يەكەم جارەۋە ئەۋ گۇپىن و فەراھەم ھىنانە ئەكات توانايە جارىكى تىرىش بىكات، كەۋاتە دووبارە كىرەنەۋەى ئادەمى و زىندوۋ كىرەنەۋەى شتىكى گونجاۋى ئاسانە، بە گۆپىرەى باۋى ئىمە دووبارە كىرەنەۋەى ئاساتىرە تا فەراھەم ھىنانى يەكەم جار. بەلام بۇ خوا ئەۋە ناۋترى، چۈنكە ھەموو شت بۇ خوا ۋەك يەك ئاسانە. ئىنجا دىتە سەر بار ۋ ھالى بىچۈۋەكان كە لە سكى دايكىيان دان.

وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَّا أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ
 مَنْ يُنُوفُّ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى
 الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٥﴾

نه فرموي: ﴿وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَّا أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ نو بینچوانه ی بمینن و له بار نه چن
 نه یان نه یلینه نو له مندالدهانه کان دا تا کات و ماوه یه کی دیاری کر او پیش له دایک بوونیان،
 که لای خوارووی شمش مانگه و لای ژوودی چوار ساله یان دوو ساله ﴿ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا﴾
 پاش کو تای هاتنی نو ماوه یه دهرتان نه مینن له سکی دایکتان به ساوایی، نه ویش بار و
 قوناغی پنجه می ناده می یه. پاکي و بیگردي بو خوی بی وینه: نو نوخته ناوه که به
 چاوی روون نابینری له شوینه تنگ و تاریکه دا نه یزیه نی و نو هموو بار و گوپانه ی
 به سر نه مینی له ماوه ی چنه مانگیک دا و نه یکات بهو منداله بهو هموو که ره سه و
 کوته ندانم و هیز و وزه له پاشان نو ناده می یه نایابه ی لی دهرته چی!! نو ساوایه که له
 تاریکی هاته دهره نو بو نه م جیهانه رووناکه و رووناکی بیني، پاش نه و یان به مندالی
 نه مریت، یان نه مینی هتا که ره نه بیت و نه بیته خاوه نی هیزو بازووی خوی، نیجا له
 کاته دا نه مری، یان نه مینی بو دواتر تا نه گاته پیری و پک که وتووی و هندی نه گاته
 راده یه هوش و گوشتی نامینی و وهکو مندالی لی دیته نو نه م چنه بارو گوپانه ییش به سر
 مندال دا دیت پاش له دایک بوونی، نه م بار و گوپانه ش به لگه یه کی روون و شایه تیگی راستن
 له سر توانین و زانین و دهسه لاتی بی سنووری خوا و هوی باوه ر هینانه به زیندو و برونه نو
 نه و باسی نه م بارو حالانه ییش نه فرموي: ﴿ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ﴾ له سکی دایکتان دهرتان
 نه مینی بو نه می به ره که ره بین تا له پاشان نه گانه ته وای هیزو وزه و ژیریستان،
 ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُنُوفُّ﴾ هندیکتان نه مریت و نیتر پیش گه یشتنی بهم پله ی ته وای یه،
 یان پاش گه یشتن ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمُرِ﴾ هینی واتان همیه ته مینیان دریژ نه کری
 تا نه گه یه نرین بو په ست ترین و بی که لک ترین ته من که کاتی پک که وتی و گوپانی زانین
 و هوش و فامه، ﴿لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا﴾ بو نه می هوش و فامی نه مینی و له پاش
 زانینی که بوویه تی هیچ شتی نه زانی، واته تا نه گه ریته نو بو راده ی ساوایی. نه وانه ی که

ئەمەن زۆر جىڭاي بىر كىرەنەۋە نىن، چۈنكى پاش مەردن پاشە رۇژى ھەموو زىندوۋىيەكە لەم
 جىھانەدا، بەلەم ئەوانەى كە ئەمىننەۋە ۋ ئەو گۆرەنەيان بەسەردا دىت بەپراستى زۆر جىڭاي
 بىر لى كىرەنەۋەن، بەپراستى ئەم گۆرەنەنەى پاش لەدايك بوون بەلگە ۋ نىشانەى روون ۋ
 ئاشكران لەسەر زىندوۋ بوونەۋە بە وىنەى گۆرەنەكانى پىش لەدايك بوون، ۋەرە بىر بگەرەۋە
 مندالىكى ساۋاي نەقامى بى ھىز ۋ دەسلەت بگۆپى بەر پىاۋە خاۋەن ھىزو بازوۋ دانا ۋ
 زانايە، ئىنجا بگەرپتەۋە بۇ خالى مندالى ۋ ساۋايى، بىگومان ھەركەس عەقلى لەكاردا بىت
 تى ئەگات ئەو كەسەى تواناي ئەم گۆرەندەى ھەبىت، تواناي زىندوۋ كىرەنەۋەى مردوۋىشى
 ھەيە. لىرەدا بەلگە ۋ نىشانەى جۆرى يەكەم دۋايى ئەھىنى ۋ دىتە سەر جۆرى دوۋەم كە
 بىرىتى يە لە دروست كىرنى گىان بەبەردا كىرنى ئەو شتەنەى كە لە زەۋى ئەپوۋىن،
 ئەفەرەمۋى: ﴿وَرَرَى الْأَرْضَ هَائِدَةً﴾ ئەھىنى زەۋى وشك ۋ بىرنە ۋ ھىچ نىشانەى گىا ۋ
 كشتوكالى پىۋە دەرنەكەۋىت ﴿فَإِذَا أَرَلْنَا عَلَيْهَا أَلْمَاءَ أَهْرَزَتْ﴾ ئىنجا كاتىك بارانمان بەسەردا
 باراند ئەكەۋىتە بزوتتەۋە ۋ لەرزە بەھۋى ئەو شتەنەۋە كە لى ى ئەپوۋىن ﴿وَرَرَّتْ﴾ ئە ئاۋسى
 ﴿وَأَكْبَتَتْ مِنْ كُلِّ رَوْحٍ بِهِجٍ﴾ لە ھەموو جۆرىكى جوان ۋ شىرىن ئەپوۋىن. بەپراستى شتەكە
 يەكجار ناياب ۋ سەر سۈرھىنەرە، بەلەم بەھۋى دەق پىۋە گىرەنەۋە فەرەمۋىش ئەكرى ۋ بىرى
 لى ئاكرىتەۋە. زۆر شتىكى سەيرە بە چاۋى خۇمان ئەھىبىن كە لەر خاكە مردوۋە ئەو
 ھەموو گىاۋ سەۋزە ۋ كشتوكال ۋ دەرەختانە ئەپوۋىن ۋ دىنە دەرەۋە، بەردار ۋ بى بەر، ھەر
 جۆرىك شىۋە ۋ شكىلىكى ھەيە ۋ ھەر يەكە بۇن ۋ رەنگىكى تايىبەتى ھەيە، لەم خاكە مردوۋە
 بە پىش چاۋمانەۋە ئەو ھەموو شتە زىندوۋە فەرەم دىت، دەى ئەمە ۋ جىاۋازى يەكى
 ھەيە لە روان ۋ سەۋز بوونەۋەى مردوۋەكان ۋ دەرپەرىنيان لەگۆرەكانيان، بەپراستى بەلگە ۋ
 نىشانەيەكى زۆر بەھىزە لەسەر راستى ۋ گونجاۋى زىندوۋ بوونەۋە بۇ ھەر كەسىك ھىزى
 زىرىى نەكۆرەبىتەۋە. خۋاي گەرە لەم ئايەتەدا شتىكى زۆر گىرەنگى پىشان داین بە چەند
 چەرخىك پىش ئەمەى ئادەمى رىى پى ببات بەھۋى زانىارى تازەۋە، ئەۋىش بىگومان
 بىگەنەكان بەھۋى قورئانەۋە پىيان زانى، ئەو شتە نايابەش بىرىتى يە لە بزوتتەۋە ۋ بە
 لەرزە كەۋىتى زەۋى، كە شتىكە بە چاۋى روت نايىنرى!! پاكى ۋ بىگەردى لە ھەموو
 لەكەيەك بۇ خۋاي بى وىنەيە.

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتِ وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٨﴾ ثَانِي عَطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾

پاش هیئان و پیشاندانی شو دوو بهلگو و نیشانه روونه شه فرموی: ﴿ذَلِكَ﴾ شهوی که
باس کرا بۆتان لهبارهی دروست کردنتان و هیئانتان بهو هموو تهو و باره جیاوازه که به
دیمه دووین له یه کتروه، هروه ها ناگادار کردنه و متان به گوپان و به سهرهاتی زهوی به
وشکه مردوو هکان، شهوانه هموو ﴿بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ﴾ بههوی شهوهویه که خویه که ناوی
﴿الله﴾ یه راسته و هیه و بوونی راسته قینه تهنیا بۆ شو هیه، بوونی شو له خویهویه و
دهست نادات بۆ نه مان، بیجکه له هرچی بووه و هموو له موی پاش شه بیت شهوانه هموو
بوون و مانهویان و راگیر بوونیان بهو تهنیا خویهیه و لهروه پهیدا بووه، واته نهگر
خویهکی وا نه بویه نادهمی چۆن له خاک پهیدا شه بوو؟ چۆن شو هموو قوئاغانه ی نهبری و
شو هموو گوپانه ی به سهردا نه مات؟ هروه ها گیا و کشتو کاله کهیش.. هر کهس بی بهش
نه بیت له ژیری و تیگه یشتن ناچاره شه بی باوهی وای هبی، نایا نادهمی خوی خوی
دروست نه کات؟ نایا به ریکوت شو شته نایا به دروست بووه؟ نایا له خویهوه گوپاوه و شو
قوئاغانه ی بریوه؟ بیگومان هر کهس ریزی خوی بهلاوه بیت هیچ له بارانه نالیت و
شهر مزار شه بیت له وتن و بیستنی شتی وا، که واته تهنیا باریکی تر هیه و شه بی هر شه
بوتری، که خوا له خۆل شه نادهمی یهی دروست کردوو. ﴿وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتِ﴾ شهوانه ی همووی
به هوی شهوهویه که خوا مردوو هکان زیندوو نه کاتروه و دهسه لاتی بهسر شهوه دا هیه،
واته نهگر خوا توانای نه بویه بهسر زیندوو کردنهوهی مردوودا هر گیز نهی شه توانی له

خۆلى مردوو ئادەمى زىندوو فرامەم يېنى، لەخۆلى مردوو ئەر ھەموو گۆرگيا و درەخت و
 كشتوكالەى بۆ فرامەم نەئەمات، ﴿وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بەھۆى ئەوھىيە كە خوا توانا و
 دەسەلات دارە بەسەر ھەموو شتەك دا، ﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾ بەھۆى ئەوھىيە كە رۆژى
 دوايى دىت و شايانى ئەوھىيە نى يە گومان و دوو دلى ھەبى تىاي دا، چونكە خوا بەلئىنى
 پىداو، ھەرچى خوا بەلئىنى پى بدات ئەبى بەدى بىت، نەھاتنى ئەر رۆژە پىچەوانەى دادو
 لىزانىن و كار دروستى خوايە، ﴿وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ﴾ خوا مردووھەكانى ناو گۆرھەكان
 زىندوو ئەكاتەو، تا ھەموو كەس بگات بە پاداشت، يان بە سزاي خۆى، كەواتە زىندوو
 كردنەوھى مردووھەكانى كارىكە داد و ھىكمەتى خوا پىويستى ئەكات و ئەبى ھەر بىي. واتە ئەر
 ھەموو بار و تەرە كە بەسەر ئادەمى دا تىيەر ئەكات پىش لەدايك بوون و پاش لەدايك
 بوون، ئەوانە ھەموو بەلگە و نىشانەن كە ئادەمى بۆ ئەوھىيە دروست كراوھ بگات بە رادە و
 پلەى ھەر بەرزی، ئەوھىش لەم جىھانەدا ناگونجى، چونكە ئەواتە پاش پىر بوون بەرە و دوا
 ئەگەرئەتەو و تا بىت كەم و كۆپى روى تى ئەكات، كەواتە ھاتنى جىھانى تر پىويستە تا
 رادە و پلەى ھەر بەرزی ئادەمى تىا بەدى بىت. كەواتە ئەر بار و تەرەنە لە دوو لاوھ بەلگە و
 نىشانەن لەسەر زىندوو بوونەو، يەكەم: كەسەك تواناى فرامەم ھىنانى ئادەمى ھەبىت لە
 خۆل تواناى دووبارە كردنەوھىشى ھەيە پاش ئەوھىيە بووموھ بە خۆل. دووھم: لەم رووھوھ كە
 پىويستە ژيان و جىھانىكى تر ھەبىت تا پلەى ھەر بەرزی ئادەمىتى تىاي دا بەدى بىت.
 لەگەل ئەر ھەموو بەلگە و نىشانە زۆر و روونانەدا ھىشتا تاقمەك ئادەمى ھەن كە گومرا و
 سەر لى تەك چوون، دەربارەى خوا دەمبازى ئەكەن، بە خۆيانەوھ ناوھستن ئەيانەوھى خەلكى
 تىرش لە رىگە بىرازىنن، وەكو ئەفەرموى: ﴿رَمِنَ النَّاسِ مَن يُجِدِلُ فِي اللَّهِ يَمَرِّعْهُ عَلَيْهِ﴾ لەناو ئادەمى دا
 ھەندى كەس دەمبازى ئەكات لەبارەى خواوھ بە بى زانىنىكى سروشتى كە بۆ ھەردوم پەيدا
 ئەبىت بە ناچارى و بە بى پىويست كردن و بە تىپوانىن و بىر كردنەوھ ﴿وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابَ
 مُبِينٍ﴾ بە بى زانىنىك كە لە ئەنجامى سروشتى خواو كىتەبى خواوھ كە رووناك كەرەوھى

دهر وونه پهیدا نه بی، واته له پاش نه می که خوا نهو به لگه و نیشانه و رابره روونانی
 داناوه له سهر خوا به تی خوئی ئیتر هر دمبازی ۱ موجد له یه بکری له باره ی خواوه
 یه کجار بی جی و ناره وایه، به تایبه تی کاتی دمبازی که، بی بهش بیت له هه موو
 جوړه کانی زانین بهرامبر نهو شته ی که دمبازی یه که ی تیادا نه کات، به راستی نهو پیری
 نه قامی ۱ تی نه گه یشتنه ۱ هیچ هویه کی نی یه جگه له لوت بهرزی و خو به زل زانی، وه کو
 له م فرموده ی شه وه دهر نه که ویت: ﴿ثَانِي عَطْفِهِ﴾ دمبازی نه کات به دهمار و که شخه ۱ لوت
 بهرزی یه وه و خوئی به زل نه زانی، که واته روو وهر نه گپری له ناموزگاری ۱ حق وهر ناگری،
 له بهر نهو باوه پری پی نی یه و به بی نرخی دانه نی. مه بهستی نهو دمبازی که رهش
 نه مه یه: ﴿لِحَبْلِ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بو نه می خه لکی گومرا بکات و لایان بدات له رنگای خوا، واته
 ته نیا به گومرای خوئی واز ناهینی، به لکو نه یه ویت خه لکیش گومرا بکات. نه م گومرای
 گومرا که ره په پره وی شهیتانی کردووه ۱ پیشه ی نهوی گرتووه، که واته له دوو باره وه
 تاوانباره و پیویسته بدری له دهماخ و هر له جیهاندها بشکینری. جگه له سزای نهو
 جیهانیش، له بهر نهو ی خوای گه وره ییش بهو جوړه ی له گهل نه کات، نه فرموی: ﴿لَهُ فِي الدُّنْيَا
 خَيْرٌ﴾ بو نهو دمبازی که ره هیه له دنیا دا ریسوایی و سهر شوپی. نه م ریسوایی و
 سهر شوپی یه بهرامبر دهمار و لوت بهرزی یه که ی، چونکه خوا به سهر نهو جوړه که سانه دا
 نابوری، نه بی سهر شوپریان بکات هر چنده ماوه و مؤلعتیان بدات، هندی جار مؤلعتیان
 نه دات تا سهر شوپی و ریسوایی یه که یان گه وره تر و قورستر بیت، له م جیهاندها نهو یان
 به سهر دینی، لهو جیهانیش به م جوړه یان لی نه کات که نه فرموی: ﴿وَرُنْدِيْهُ، يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابَ
 الْخَرِيقِ﴾ نه یچیزین پی نی له روژی دواپی دا سزایه کی زور به میز له سووتان دا، خوا په نامان
 بدات. ئینجا باری فرمایشته که نه گپری بو قسه ی روو به روو، رووی فرموده که نه کاته نهو
 تاوانباره به جوړیک وه کو ئیستا روژی دواپی بیت، نهویش له ناو ناگردا بسووتی ۱ نه می ش
 ته شه ری لی نه دا،

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ

نه فرمودی: ﴿ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ﴾ نه سزا سوتینهرت به هوی کوفرو تاوانیکهوهیه نه
 پینشت خست له دنیا دا، ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ به هوی نهوهیه خوا زالم و ستمکار نی به
 به بندهکانی، واته به خوپایی و به بی هو سزایان نادات، بهکو سزایان به گویره
 کردهویهانه. له پینشهوه دوو نمونهی له نادهمی باس کرد: یهکم: گومپای نهفامی شوین
 کهوتوو، دووم: گومپای سهرکینشی مل هوپی گومپا کهر، نینجا دیته سر باسی
 نمونهیهکی ترکه له هموو چرخ و چینیک ها هیه، نهوش کهسیکه تماشای عقیدهو
 باوهر نهکات به وینهی شت و مهکی بازرگانی فروش و کرین نهگر قازانجی تیدا بینی،
 لهسری نهروا به خوشی یهوه نهچی به دهمی یهوه، نهگر نا دوور نهکهویتهوه لی ی و
 نایهوی، نهفرمودی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ﴾ هندی له نادهمی خوا نهپهرستی به بی
 نارام وبه دوو دلی و له کهنارهوه نهوهستی، به وینهی کهسیک له کهناری لهشکرکهوه
 نهوهستی، نهگر هستی به سهرکهوتنی لهشکرکه کرد نهوا باشه و نهمینیتهوه نهگر نا
 رانهکات و خوی نهشاریتهوه یان خواپهرستی نهکات و دامهزراو نی به به وینهی کهسی
 لهسر قهراغی لوتکهی شاخیکهوه بیت دامهزراو نی به و هموو کات نامادهیه بو کهوتن، به
 هر جور بی مهبهستهکه روون نهکاتوه بهم فرمودهیه: ﴿وَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ﴾ نهو کهسهی
 له کهنارهوه نهوهستی و نایهته ناو جهرگی نایینهکهوه، نهو کهسه نهگر خیرو سوودی
 دنیایی دهست کهوت بوو نهوه دل نارام نهبی پی ی و نهلی: نایینی خوا چاکه، ﴿وَإِنْ أَصَابَتْهُ
 فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ﴾ نهگر بهسهرهاتی خراپی دوچار بوو بهسر روودا هلهکهپریتهوه

واته لهو ئايينه په شيمان نه بښته وه و نه گهړېته وه بۇ كوفر. نه گيړنه وه كه نه م ئايه ته
 د دربارې هندی عره بې كوچېرى هاتووه ته خواره وه كه هاتن له مدينه جيگر بوون، جا
 هر كاميان ساغ و تهن دوست بوايه، ماینه كې بزايه، جوانووى چاكى بهيڼايه، ژنه كې
 كوپى ريك و پټكى ببوايه، مال و مالأتى زور بوايه، دل نارام نه بوو و نه بوت: لهو كاته وه
 هاتوومه ته سهر نه م ئايينه جگه له چاكه هيچم دوچار نه بوو. به لام نه گهر په كيكي تريان به
 پيچېوانه ي نهو بوايه نه بوت: لهو كاته وه نه م ئايينه م وركرتووه جگه له خراپه هيچم
 دوچار نه بوو، له بهر نهو نه گهړايه وه بۇ كوفر و نه چووه وه دوزخى جاراني. بنگومان
 عقيده و باوړ نه بى يكه م شتى دامه زار و نه گوزاو بښت له ژيان دا، نه گهر هم مو جيهان
 تيك بچى نهو خاوه ن باوړه دل نارام بښت و گومانى بۇ پهيدا نه بښت، نه گهر هم مو هيژنكى
 سر زهوى - راكيشه بښت يان پال پټوه نر - چوار دهورى بدات نه بى لانه دات و
 رانه كيشرى بۇ هيچ لايه و نه گهر هيچ پالېشت و يارمه تى دهرى نه بښت له م جيهانه دا نه بى
 گوئى لى نه بى و تنها پشت به راستى عقيده و باوړه كې بېستى. عقيده و باوړه
 راسته قينه نه بى وابښت، سود و نرخيشى نه وه يه له ژيان دا كه خاوه ن و هلگره كې نه كات
 به مروفينكى نمونه يى هلكه وتوو، خاوه ن عقيده ي راسته قينه بهو جوړه هلكه وتوو و
 به شداره له پيت و فېرى هردو جيهان دا، به لام نهو تا قمه ي كه له م ئايه ته دا باسى نه كېن،
 نه گهر خوا بوى ريك خست هر به خوشى و كامراني يوه مايه وه نهو چاكه و هر چنده
 عقيده و باوړه كې به هيژنى يه و مانه وه ي به موى نهو خوشى و كامراني يه يه كه
 له سهره تى، به لام نه گهر خوا بوى نه كرد و دوچارى سزا و ناروخته تى بوو، به موى نه وه
 هلگره يوه،

خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

ئەرە بەش ۋ دەستكەوتى ھەردوو جىھانى ئەمەيە ﴿خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ زىيانى ئەم جىھان ۋ رۆژى دوايىشى كىردوۋە ۋ ھەردوۋىكىيانى لە دەست چوۋە، ئەم جىھانى لەكىس چوۋ بەھۇزى ئەو بەلا ۋ بەسەرھاتەرە كە دوۋچارى بوو، خۇگر ۋ خاۋەن سەبىر نەبوو، نەگەرپەرە بۆلای خوا تا ئارامى ۋ دلخۆشى بخاتە نەروونى، بەلكو بە ژان ۋ داخەرە تەلەپەرە تا مرد، رۆژى دوايىشى لە كىس چوۋ، چونكە لە عەقىدە ۋ باۋەرەكەى ھەلگەرپەرە. بىنگومان حىسابى قازانچ ۋ زىان شايانە بۇ بازىرگانى ۋ مامەلەى ئەم جىھانە بۇ ئەمەى بىكات يان ئە؟ لەسەرى بېوا يان ئە؟ بەلام شايانى عەقىدە ۋ باۋەرەنى يە، چونكە عەقىدە ۋ باۋەرە شىتەكى راستە ۋ لەخۇى دا بە نرخە ۋ ھەر تەنھا خۇى ئەگىرەتە گەردن، چونكە پىت ۋ فەرى ھەردوو جىھانى تىايە، بۇ ئەم جىھانە ھەر ھىچ نەبى دل ۋ نەروون پەر ئەكات لە ئارامى ۋ دامەزراۋى ۋ ئاسوودەيى ۋ رەزامەندى كە خۇشى راستەقىنە ئەمەيە، ھەرچى نازو نىعمەت ۋ خۇشى تر ھەيە بى ئەمە ھىچ نەرخى نى يە، بۇ ئەم جىھانىش ئاشكرايە كە ھۇى گەيشتەنە بە پۇپەى ھەر بەرزى ئامانچ ۋ ئاۋات ۋ ناز ۋ رىزى نەپراۋەى بەھەشت، كەۋاتە عەقىدە ۋ باۋەرە راست گەرەتەين بەھەرە بەخششە لەلەين خواۋە. ئىماندارى راستەقىنە خۇى خۇى ئەپەرسەتتى زۆر بە شەرم ۋ سوپاسەۋە لەبەر ئەمە خوا بەزەيى پىا ھاتوۋەتەرە ۋ رىنمەۋى كىردوۋە بۆلای خۇى، دل ئارامى كىردوۋە بە يادى خۇى، جا ئىتر جگە لەو بەھەرە گەرەيە ھەر شىتەكى تىرى بداتى ئەمە نەپەرە لوتف ۋ بەزەيى يە. ئىماندارى راستەقىنە خۇى تاقى ئاگاتەرە، چونكە ھەر لە سەرەتاۋە رازى يە بە ھەموو شىتەكى ۋ ئامادەيە بۇ ئەمەى شان بداتە ژۇر ھەموو بارو بېرىرىكى، مل كەچە بۇ ھەر شىتە بىدات بەسەرى دا، ئىمان ۋ پەيمانەك كە ئەيدات بە خۇى ئايكات بە وىنەى مامەلە ۋ كېرىن ۋ فېۋشتن، ئەگەر سوود ۋ قازانچى دىيائى تىادا بوو ئەمە چاكە ئەگەر نا پەشيمان بىتەرە لى، بەلكو ئەزانى ئىمان ۋ پەيمانەكەى بىرىتى يە لە مل كەچى بەندە بۇ پەرۋەردىگارى خۇى كە خواۋەنى ھەموو كارو فرمانىتى ۋ سەرچاۋەى بوۋى ھەموو ناز ۋ نىعمەتى يەتى، ئەو كەسە ياخى ئەبىت ۋ پاشگەز ئەبىتەرە لە بەندەيى كاتى كە دوۋچارى سزاۋ ئازارو بەسەرھاتى خراب دىت ئەو كەسە خەسارەت مەند ۋ رەنجەرپەرە، خەسارەت مەندى يەكەى زۆر روون ۋ ئاشكرايە، چونكە بەجارى ھەردوو جىھانى لەكىس چوۋە،

ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُمِينُ ﴿١١﴾ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا نَفْعَ لَهُ ذَلِكَ هُوَ
 الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾ يَدْعُوا لَمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾
 إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

لهبر نهوه نهفرموی: ﴿ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُمِينُ﴾ تهنیا نهوهیه خسارته مهندی روون و
 ناشکرا، چونکه زیانهکه له ههموو بابته و له ههموو روویهکهوهیه، زیانی دل تمنگی و دل
 رهشی و بی نارامی لهگهل زیانی سامان و دارایی و تهنردوستی یان هر شتیکی تری نه
 جیهانه لهگهل له دهست چوونی روژی دواپی و ههموو ناز و ریز و خوشی یهکی بیجگه له
 دهست چوونی روژی دواپی و ههموو ناز و ریز و خوشی یهکی بیجگه له زیانی هره گهره
 که هیچ زیانی تر هاوتای ناکات، نهوش بریتی یه له زیانی لهدهست چوونی نزیکتی له خوا
 و رهمهندی خوا و بی بهش بوون له بهزهیی بی سنووری و کهوتنه ناو بهد بهختی و خهشم
 و غهزهبی نهپراوهی. ئینجا زیاتر گهرهیی نهو زیانه روون نهکاتهوه بهمهی که له پهرستنی
 خوا دوور نهکهوینتهوه و تیپهر نهکات، ئایا روو نهکاته کوئی؟ بولای کی نهپرات؟ کی
 نهپهرستی؟ نهفرموی: ﴿يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا نَفْعَ لَهُ﴾ نهو ههلگهپراوه له
 خواپهرستی کاتی که پشت له خوا نهکات شتی نهپهرستی و نزا و هاوار له شتی نهکات که
 هیچ زیانیکی پی ناگهیتهی نهگهر نهو هاوار و پهرستنه نهکات، هیچ سوودی پی ناگهیتهی
 نهگهر بیکات، چونکه نهو پهرستراوانه نهگهر له جوژی دارو بهرد و بی گیان نهوه ناشکرایه،
 نهگهر له جوژی مهلائیکه و جین و گیان لهبران ئیتر ئادهمی بیت یان نه، نهمانیش هروا،
 چونکه سوود و زیانی خویشیان به دهست نی یه، چ جای خهلمکی تر، بهلکو تهنیا به دهست
 خوایه، بهراستی نهو ههلگهپراوه و نهو پهرستنی ناپهروایه، هر نهمهی شایانه که قورئان
 نهفرموی: ﴿ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ﴾ تهنیا نهوه گومرایی زور دوور له مهبهست و له نامانج،
 به وینهی کهسینک له چول و بیابانیک دا ون بووینت و چارهروانی ریگا دهرکردن نامینتی
 بوی، بت پهرستهکان هیوایان وابوو که نهو بئانه نزیکیان نهکهنهوه له خواوه و تکیان بو
 نهکن لای، جا له پیشمهوه تهمهری دا بهمهی که نهو کابرای ههلگهپراوه شتی نهپهرستی
 سوود و زیانی نی یه بوی، ئینجا وا لیژدهدا نهو هیوا و ئومیدیش و پلهیتر بهرز

نه بښته ده له ته شهردان دا، نه فېرموی: ﴿يَدْعُوا لَمَنْ حَزَرَهُ أَرْقُبُ مِنْ نَفْعِهِ﴾ که سیک نه پېرستی و
 هاواری لی نه کات که به موی نه و پېرستنه ده زیان گه یاندنی نزیك تره بوی تا سود و
 قازانچ، که واته پېرستنی شتی و نه پېری نه قامی یه، بېگومان پېرستنی شتی و زیانی
 هره گوره یه بوی له هردو جیهان دا، به هیچ کلوجیک سود و قازانچی تیدا نی یه، به لأم
 قورئان حکیمه و زور جار نه پېری شپوهی شیرین و نرم و ناسک به کار نه هینی له تمی
 کردن و رښمونی دا، بو نه موی هرکه سیک به ته موی دل مردو نه بیت و ده ماریکی تېری
 تیا دا بیت زیندووی بکاته ده و بېهینیتنه ده سهر ریځای راستی خوئی، جا له بهر نه ده بهو
 جوزه فېرمو که فېرموی. له ریوه نه یدا له ده ماخی و بېه موی پېرستنی زیانی زور و هیچ
 سودیشی تیا نی یه، چونکه زور گومرای سهر کیش هن به توند و تیژی و له ده ماخ دان
 یه کجاری نه تارین و له پت بهر له نه بن، نه مایه ته هیچ و ناگه یه نی که بت زیان یان سود
 نه گه یه نی به خه لکی، به لکو نه ده نه خاته دلره که له واقع دا هیچیان نی یه، به لأم زیان
 گه یاندنی نزیکتره، نه مېش راسته، نه ده تا پېرستنه که ی موی به دبه ختی یه له هردو
 جیهان دا، که واته هیچ دژ و پیچه وانه ی نایه تی پېشو نی یه که فېرموی: نه زیان نه گه یه نن
 و نه سود، نه مایه ته شت ناهېرموی: زیان و سودی هیه، به لکو نه فېرموی: زیانی نزیکتره
 له سودی، واته هیچیانی نی یه، به لأم زیانه که ی نزیکتره، ده ی نه مې چی تیا یه؟ بېگومان
 هیچ توژو غو یاری نی یه و هیچ پېویست نی یه بهو و له امانه ی که دراونه ته ده. نه و
 هه لگه پراوه له ریځای خوا و خوا پېرستی شتی ناوا نه پېرستی که باس کړا، که واته شایان
 ترین رسته که بهرام بهر پېرستراوه که ی به کار بهینری نه مېه که قورئان به لافرتی یه ده پنی
 نه فېرموی: ﴿لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلِيُّ الْمَسْكِينِ﴾ به راستی نه و پېرستراوه یارمه تی دهریکی خراپه،
 چونکه هیچ ده سه لاتیکی نی یه له هیچ زیان و سودیک دا، به راستی هاوسه ریکی خراپه،
 چونکه پېرستنی نه بیته موی زیان و ده کو باس کړا. ښجا با بزاین خوا پاداشتی ښمانداره
 راسته کان چون نه داته ده؟ نه و ښماندارانه ی که دامه زراون له سهر بارو ریځای راستی خوئیان،
 له خوشی و ناخوشی دا، نه فېرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به راستی نه وانه ی که ښمانی راسته قینه یان هینا و به گوږه ی ښمانه که یان
 کرده ده چاکه کانیان به جی هیناوه له جیهان دا، خوا له جیهان دا نه یان خاته ناو
 به هه شتانیکه ده که رو باره کان دین و نه چن له ژیر کوشک و جی و شوین و دره خته کانیان،

إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَتْ يَظُنُّ أَنَّ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ يَتَذَكَّرُ بِهَا مَنْ يَهْدِي اللَّهُ يُرِيدُ ﴿١٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا

﴿إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ بهرآستی خوا هرشتیکی بوی نهیکات و بهدی نههینی، کهواته کومهلی چاکان و پاکان باکیان چی یه؟ با نهم جیهانه هینی نهوانه بیّت و له کیسیان چووبیّت و بی بهش بووین لی ی. کهواته هر نیمانداری دووچاری هر سزا و ناخوشی یهک بوو، با خوگر و دامهزراو بیّت و لهخشه نهکات و با دلنیا بیّت به بهزهیی و یارمهتی خوا، دل بیهستی به توانای خوا بهسهر نههیشتنی نهو سزاو ناخوشی یه، چارهپوانی پاداشتی روژی دواپی بکات به تیمار و چارهسهری ههموو زام و دهردیکی، بهلام هرکهسیک نهو باومرهی نی یه به بهزهیی و یارمهتی خوا و ناومیده له کومهکی خوا لهکاتیک دا که سزاو تهنگی زوری پی نههینی، هرکهسیک ناوایه دهی بروت چی نهکات بیکات!! حز نهکات پهتی بو خوی هملخا و خوی بخنکینی! تا بزانی هیچ سوودی ههیه؟ وهکو نهفهرموی: ﴿كَانَ يَظُنُّ أَنَّ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ هرکهسیک گومانی وابدووه و گومانی وایه که هرگیز خوا یارمهتی نادات لهم جیهان و روژی دواپی یهدا ﴿فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ﴾ دهی حمبلی هملخا بو لای سهروی خوی، یان له سهقفی خانووهکی، خوی لی هملواسی، یان خوی پی بخنکینی، ﴿ثُمَّ لْيَقْطَعْ﴾ له پاشان با حمبلهکه بپری تا بکهویته خوارهوه، یان ههناسی له خوی بپری تا نهخنکی، ﴿فَلْيَنْظُرْ﴾ ئینجا له دلی خوی دا تیفکری و بیر بکاتهوه، ﴿هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ﴾ ئایا نهو کردهوهیهی داخی دلی لائهبات؟ واته نهخیر، هرچی بکات بی سووده و هرچی خوا نهیکات نابیّت، با بزانی که هیچ رنگایهک نی یه بو خوگرتن له ژیر باری گرانی ژیان و بهسهرهاتی خراپ دا جگه له ئومید و چارهپوانی یارمهتی خوا، هیچ رنگایهک نی یه بو رزگار بوون و دهروو لی کردنهوه جگه له پهنا و روو کردنه خوا، هیچ

رینگایه کی نی یه بۆ زال بوون به سهر تهنگی و ناخوشی دا جگه له داوای کۆمهکی له خوا و به
 بی ئهم رینگایانه هه موو کرده و ههول و پهلامار و جولانه و هیهکی بی سووده و هیچ
 بهرهمه مێکی نابێ، بێجگه له زیاده دل تهنگی و تهنگه تاو بوون، کهواته با کابرای لی قهوما و
 ناگای له خۆی بیته، ئهو کون و کهله بهر له خۆی نهگریت و خۆی لهو رووناکی یه بی بهش
 نهکات، له نه سیمی هه ناسه ی خۆشی ئهم رینگایه خۆی نا ئومید نهکات. ﴿وَكَذَلِكَ أَرْزَلَهُ
 ءَالِیُّ بَنِیْسَ﴾ ئا بهو جوړه نایابه قورئانمان مینا و ته خواره و به چهند ئایه تیکی روون و
 رهوان له باره ی روون کردنه و ه ی رینموونی و گومرای و هه رشتیک و پنیوست بیته یان بۆ
 ئهمه ی هه رکه سیك خوا بۆ کردو بیته رینموونی و هه رگریت، و هکو ئه فهرمو ی: ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِهَدِی
 مَنْ یُرِیدُ﴾ بهو جوړه قورئانمان مینا و ته خواره و بۆ ئهمه ی خوا به هۆی ئهم قورئانه و
 رینموونی هه رکهس بکات گه خواهیش و مه یلی هیه له رینموونی کردنی، یان دامه زراوی
 بکات له سهر رینگای راستی خۆی، بێگومان هه رکهس به ههز و ئاره زوی خۆی داوای
 رینموونی بکات و به داوای دا بگه ی خوا رینموونی نهکات، هه روه ها هه رکهس به ئاره زوی
 خۆی داوای گومرای بکات و به داوای دا بگه ی خوا گومرای نهکات، به یاری خوا به گو یه ی
 ویست و هه لباردنی به نده یه. لیژده دا ته نیا رینموونی به بۆنه ی ئایه ته روونه کانه و به هۆی
 رینموونی و هه رگیز نابنه هۆی گومرای، ئینجا به بۆنه ی ئهم ئایه ته و به فهرمو ی: هه رکهس
 خوا بیهو ی و مه یلی لی ی بیی رینموونی نهکات، بهم بۆنه یه و به باسی شهش تا قم نهکات که
 هه ر یه که یان ئایینیکی هیه، لهم شهشه یه کیکیان ئایینی خوا یه و ئهو پینجه که ئایینی
 شهیتان، کهواته لهم شهشه خوا ته نیا یه کیکیانی ئهو ی، هه ر ئوه یان رینموونی نهکات،
 ئه فهرمو ی: ﴿إِنَّ الَّذِیْنَ ءَامَنُوا﴾ به راستی کهسانی که با و ه یان مینا به و ی خوا ناردو یه تی یه
 خواره و بۆ سهر محمد ﷺ ﴿وَالَّذِیْنَ هَادُوا﴾ ئه وانه ی که جو له کهن ﴿وَالصَّٰبِیْنَ﴾ ئه ستیره
 په رسته کان ﴿وَالنَّصْرَى﴾ نه سرانی یه کان که ئیستا پی یان ئه گو تر ی گا و، ﴿وَالْمَجُوسَ﴾
 مه جوسی یه کان که دوو خوا به یار نه دهن: خوای رووناکی و خوای تاریکی، ﴿وَالَّذِیْنَ
 أَشْرَكُوا﴾ ئه وانه که ها و به شیان بۆ خوا ره و داوه، واته بت په رسته کان،

إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنْ أَلَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٧٧﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ
وَالْدَوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ
اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٧٨﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ بهرآستی نهم شمش قاقمه له روژی دواپی دا خوا
حوکم و بریار نهدات له نیوانیان دا، جیاوازی نهخاته نیوانیان به دهرخستن و سرخستنی
نهوانی لهسر حهقن و ریگای راستیان گرتووه به سرخستنی نهوانی که لهم جیهانهدا
بهتان و شتی پرو پووج و ریگای چهوتیان داوخته بهر و بیگومان له پاداشت و
چاره نووسیش دا جیاپان نهکاتوه و همریه که بیان پاداشتی شیایوی خوژی پی نهدات ﴿إِنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ چونکه بیگومان خوا ناگاداره بهسر هموو شتی که دا و شایبت و
چاودیره لهسر هموو شتی که هندی که لهو شتانه وتار و کردار و بیر و باوهپی
بهنده کانی تی. ئینجا شتیکی راستی زور گرنگ نهخاته پیش چاو که شایانه ببینه هو ی مل
که چی و گوئی رایلی هموو بهنده کانی به تیگرای، بهرآستی تانه به بهسر چاوه ی نهوانی
مل که چی و گوئی رایلی نین بو پهروردگار، خو یان نهو شته گرنگیش نه می که همرچی لهم
بوونه و مرده دایه همووی مل که چه و کپنوش نه بات بو خوا جگه له کومه لی که نه بن به
سووته منی ناگری دوزهخ، نه فرموی: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ نه می
که سی که شایانی روی وتارت تی بکریت ثایا نه ترانیوه که کپنوش نه بات بو خوا به که
ناوی ﴿اللَّهُ﴾ به هرکه سی وا له ناسمانه کان و هرکه سی وا له زهوی دا، ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾
خور و مانگ ﴿وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ﴾ نه ستیره کان و شاخ و چپاکان، ﴿وَالشَّجَرُ وَالْدَوَابُّ﴾ درخت و
کیانه به ره کانی تر که له زهوی دا نه رین، ﴿وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ﴾ زور که س له نادمی و مرن با
زور به وردی به چاوی دل سهرنج بدهین لهو هموو دروست کراوانی که خوا فراه می

هينان، ئو ھەموو دروست كراوانەى جگە لە خوا كەس ژمارەيان نازانى، ھەروەھا با سەرنج
بەدەين لە مانگ ۋە ئەستىزەكان، ئەوانەى كە ئەيان ناسين، ئەوانەى كە نايان ناسين، ھەروەھا
با سەرنج بەدەين ۋە ورد بىنەو لە ھەموو شاخ ۋە چيا ۋە دارو درەخت ۋە گژ ۋە گيا ۋە كشتوكالە
ۋە ئو ھەموو چۆر جانەوەر ۋە گيان لەبەرەنەى كە وان لەسەر ئەم زەوى يە پان ۋە فراوانە، يان
وان لە ناوسكى دا، وەرن با بىر بگەينەو لەم ھەموو كە بە يەكجار رووى كردووە
پەرەردگارى خۆى ۋە مل كەچ ۋە گوێ رايەلە بۆى، تەنيا ئو ئەپەرستى پێكەو بە يەك تاقم ۋە
يەك كۆمەل جگە لە ئادەمى ۋە جنۆكە كە ئەمان دوو تاقم ۋە دوو بەشن، بەشێكيان ژيەر ۋە خوا
بۆ كردوون، خۆيان جيا ناكەنەو لەو كۆمەلە بەختيارەى بوونەرەو، ئەوى تريان ئەفام ۋە بەد
بەخت ۋە سيا چارەن، خۆيان جيا كردووەتەو، با بە وردى بىر بگەينەو تا گوناھو تاوانى
ھەرە گەورەى ئەم تاقمە سەر لى تىك چوو روون ببیتەو، ھەتا ھەركەوى كە بە راستى
شايانى ئەمەن كە خوا ھەربارەيان ئەفەرموى: ﴿كَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾ زۆریش ھەن كەرنووش
نابەن بۆ خوا ۋە مل پێچى ئەكەن لە پەرستنى، بە ھۆى ئەووە مافى سزايان ھەيە ۋە بپيارى
سزا لەسەريان درا ۋە جىگىر بوو، بىگومان ھەركەسى بەو جۆرە شايانى سزا بىت، ئەو كەسە
خوا ئەيەوى ريسواو بى ئابرووى بكات، ﴿وَمَنْ يَنْ أَلَّهِ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾
ھەركەسىش خوا ريسواو بى ئابرووى بكات بۆ ئەو كەسە نى يە ھىچ ريز گىرى، چونكە ھىچ
ريزى دەست ناكەوێت لەلایەن خواوە نەبىت، ھىچ گەورەيى ۋە سەركەوتن ۋە زال بوونى نابى
ۋە ناگونجى لەخواوە نەبى، بىگومان ھەركەسىك سەرىنچى بكات لە بەندايەتى خوايە كە
ھەموو شتى بەدەستە ئەبى ئەو كەسە ھەر ريسوا ۋە سەر شوپ بىت، خو ئەگەر بە ديمەن گىفە
ۋە گالەيەكيشى ھەبىت ئەو ھەر گرو فرێكە ۋە ئەو كەف ۋە كۆلە بە زوى دانەمریتەو، وەكو
بە ھزارەھا بىنراو ۋە ئەبىنرى، ئىتر ھەرچەندى پى بچى پاشەرۆژەكەى ھەر ئەوھە! ئىنجا
شيوەيەك لە شيوەكانى رۆژى دوايى نیشان ئەدات كە ريزى ئيماندار ۋە ريسوايى كافرانى
تيا روون ئەبیتەو،

هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ ۚ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ

رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَقَمٌ مِّنْ حَرِّ دِيجٍ ﴿٢١﴾

كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُجَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ

أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾

نه فرموي: ﴿هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ﴾ هم دو تاقه دو کۆملن دژي يه کتر ناراره و
بهر بهر مکانی نه کهن. له باره ی پهروردگاری خوځانه وه، ئيمانداران باوهریان هه به پئی بهر
نایین و بهرنامه ی که پهرانه ی کردوه و تیکۆشان نه کهن بۆ چه سپاندنی نایینه که ی،
کافرانیش دژ و پینچه وانه ی نهوانیان نهویت، خوایش له روژی دواپی دا جیاوازی نه خاته
نیوانیان، بپیری پاشه روژ و بهرهمی ناراره که میان بهم جوړه به: ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ
ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ﴾ نهوانی لهم جیهانه دا کافر بوون و باوهریان نههینا له روژی دواپی دا جل و
پۆشاکیان بۆ نه بپری له ناگر به نه ندازه ی لهش و قهباره یان، سه رباقی نه وه ﴿يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ
رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ﴾ به زۆری نه پزینری به سهر تهوپی سه ربان دا ناوی به کولی زۆر گهرم، که
﴿يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ﴾ نه توینریته وه بهو ناروه هه رچی له ناو سکبان دایه و
پینسته کانیان، واته گهرمی نهو ناروه له راده یه که دایه کار نه کات له دیوی ناو و ناو سکبان به
وینه ی دیوی دهره وه و پینستیان، هه مو وه که یه که نه توینریته وه هه به وه وازیان لی
ناهینری، به لکو ﴿وَلَهُمْ مَقَمٌ مِّنْ حَرِّ دِيجٍ﴾ چه ند گورز و پیک و قامچی یه کیان هه به له ناسن،
دیاره نهو ناسنهش سوور کراوته وه بهو ناگری دۆزه خه، نهویش بۆ لی دانیان ﴿كُلَّمَا
أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا﴾ هه مو جاری که خه ریکن و نه یانه وی دهرچن لهو ناگره، دهرچن لهو
خه م و داخه به تینه ی که وان تیای دا، ﴿أُعِيدُوا فِيهَا﴾ نه کزینته وه به قوت دا و به ناو نهو
ناگره دا نه کزینریته وه که شه پۆلی بلیسه ی ناگر له بیخی دۆزه خه وه به رزیان نه کاته وه تا

نهكونه سر به وينه خنكاوي كه شهپولي ناو نهياخته سر ناو، لهو كاته دا نهيا نهوي
 وزاق بدن و دهرچن لي ي، نينجا مهلا نيكه بهو گورز و پيكانه نهدين به توقي سريان دا
 نهيانكه نهوه به قوت دا بهم رسته يهش ته سريان لي نهدي و ريسوا نهكرين: ﴿وَذُوقُوا عَذَابَ
 الْحَرِيقِ﴾ پييان نهوتري: بچن سزاي ناگري له سووتاندن دا گه يشتووه ته نهوپهري، خوا
 په نامان بدات. بهراستي هره شهكه يه كجار سامناكه، حق وايه به بيستني قوت قهرميش ببي
 و تيكه له گهرودا بگيري، يا الله په نامان بده. هيچ په نايك ني يه جگه له په ناي بي سنووري
 بهزي بي تو. سهختي و سامناكي هم هره شه يه رووتر نه بيتوه كاتي بهراوردی بگهين
 له گهل هم موژده يدا كه خوا نه يدات به كوهملي نيماندان، نه فرموي: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ
 الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بهراستي نهو كه سانه ي كه باوهريان
 هيناوه به گوهره ي نيمانه كيان كرده وه چاكه كانيشيان بهجي هيناوه خوا نهيا نخته ناو
 چند بهه شتيكه وه كه له ژير دار و درخت و كوشكه گاني دا رو بارهكان دين و دهرچن،
 ﴿يُحْكَمُونَ فِيهَا مِنَ الْأَسَاوِرِ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا﴾ نهوانه لهو بهه شتانه دا نهرازي نه نهوه به خشل و
 زيرور به بازي نالتون كه نهكرته دهست و قوليان، به مرواري كه لهم جيهانه دا شتيكه
 زور ناياب و بهنرخه، له ناو سهدهف دايه و له بيخي دهرياكان دا دهست نهكويت. نهوهش به
 وينه ي پادشاكان كه له كون دا به تاج و زيرو زيو نهرازي نه نهوه ﴿وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾
 بهرگ و پوشاكيان له بههشت دا ناو ريشمه. هم جيهانه جيهاني بهر بهر هكاني و تيكوشانه،
 مهري چالاكي بهكار نهبي نهوهستي، تيكوشان بكات بو بهجي هيناني نهركي جينشيني كه
 خستويهتي يه سر شاني، كه واته پياوي پياوانه نابي لهم جيهانه دا سر بکاته خوشي و
 رابواردني خانمانه، له بهر نهوه هندی شت قهدهغه كراوه له پياو، ومكو هندی خشل
 پوشاك، چونكه راينه كيشتي بو سمر كرده رابواردن و دوری نه خاتوه له كار فرماني
 راسته قينه ي، ناريكه له گهل پياوهتي و چالاكي يهكهي دا، بهلام بههشت جيگاي ناز و ريز و
 رابواردنه بهوهي دل نارهزوي بكات، بهوهي نهوه وه كه هندی شت لهم جيهانه دا قهدهغه يه
 لهوي رهوا نهدي ومكو خشلي نالتون و پوشاكي ناو ريشم،

وَهْدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهْدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ ﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَنكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحُكَامِ يُظْلَمِ نُزُفَهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَاتِ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٦﴾

﴿وَهْدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ نهو خوا پندوانه رینمونی کراون لهه جیهاندا بۆ وتهی پاک و خاوین که وشهی شایهتمان و خواپهرستی یه به تاک و تمنیا، یان له رۆژی دواپی دا که سوپاس کردنی خواجه لهسه خستنه بههشت، یان ههموو وتهیکی پاک و خاوینی تر له بههشت دا، چونکه لهوی هیچ جۆره وتهیکی تیا نی یه که دل پیی گمرد بگری. ﴿وَهْدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ﴾ رینمونی کراون لهه جیهاندا بۆ ریگای خواجه که سوپاس کراوه، نهو ریگایهش بریتی یه له ریگای نایینی خوا که ئیسلامه، یان له رۆژی دواپی دا رینمونی نهکرین بۆ ریگای بههشت، که به بی نهک و ناروحتی نهکونه سهری. نهوه بوو به کورتی پاشهرۆژی نهو دوو تاقمه که لهه جیهاندا ئاژاوه و بهرهرهکانی نهکهن لهبارهی خوی خویانهوه و با بزانی که هر کهسی به دواي هر پاشهرۆژیک دا نهگهری لهه دووانه با بگهری و شتهکی بۆ روون کراوتهوه، پاش نهو روون کردنهوهیه دیته سهر کردهوهی هندی له بی باوهپان لهوانهی که بهرنگاری ئیسلام و بانگهوازهکی پیغهمبریان کرد له مهکهدا، بهرگری خهکیان لی نهکهد، بهرهمستی پیغهمبهر و موسلمانهکانیان نهکرد له هاتوچو کردنی یهکهه مزگهوت و مالی خوا که له بنههت دا بۆ ههموو ئادهمی دروست کراوه تا خواپهرستی تیا دا بکهن، نههرومی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بهراستی کهسانیک که باوهپان نههتیا به نایینی خوا و بهرگری خهک نهکهن له نایینی ئیسلام که تاقانه ریگای خواجه بۆ گهیااندنی بهندهکانی خوا به خوی خویان، تاقانه شریعهتیکه که خوا خوی دایناوه بۆ بهندهکانی رهفتاری پی بکهن، تمنیا بهرنامهیهکه که بۆی ههلبژاردوون، نهو بهرگری یهش به ههمیشهیی پیشهی بی باوهپان و سهرکهشانی قورهیش بوو له یهکهه جارهوه و دواي نهوان بوو به پیشهی جیگرهکانیان له ههموو چهرخ و چینیک دا ﴿وَالْمَسْجِدِ

الْحَرَامُ ﴿ بهرگري موسلمانان نهكهن له چوونه مهككه و خواپهرستی و عومره كردن ﴾ مالى
 خوادا، كه مزگهوتيكه خاوهنى قهر و ريزه لای خوا ئه و بهرگري يهش ئه وهبوو قورهيش
 كردى له سالى شهشه مى كوچى دا، كه به سالى (الحديبية) به ناوبانگه، ﴿الَّذِي جَعَلَنَّهُ لِلنَّاسِ﴾
 ئه و مزگهوت به ريزه ي كه گيرامانه و فراهه ممان هيناوه بۆ ئادهميزاد، به جوړى ﴿سَوَاءَ
 أَلَمَكْتُ فِيهِ وَالْبَادُ﴾ يهكسانه تياى دا نيشته جى و ئه و كهسه ي تازه له ريوه نه روات. واته بۆ
 هه مووانه و تاييه تى نى يه به هيج كه سيكه وه، ئه و كهسانه ي كه ئه م بهرگري يانه نهكهن،
 خوا ئه فهرموى: به راستى ئيمه سزايه كى سهختى ئازار دهري ئه دهين وهكو روون نه بيته وه
 له م فهرموده وه: ﴿وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَكَاكِ يُطْلَمِ﴾ ههركهس بيهوى ﴿نيازي هه شتى يان هه
 كهسى بكات له و مزگهوت دا به جوړى له راستى لابات بهموى جهور و تاوان و سته م
 كردنه وه واته نيازي هه گوناوه بى شرعى يهك بكات ﴿ثِقَّةٌ مِنْ عَذَابِ آيَةٍ﴾ ئيمه پى ي
 نه چيژين و ده رخواردى ئه دهين هه ندى سزاي ئيش و ئازار دهري ديمه نى ثايه ته كه وا نيشان
 نه دات كه ئه م هه ره شهيه له سه ر نيازي كرده وه خراپه كهيه، وهكو كۆمه لى له زانايانيشى
 له سه ره، ئيتر با كرده وه يشى له گه ل دا نه بيت، خو نه گه ر كرده وه يشى له گه ل **بهر** ئه وه
 تاوانه كى گه وه تر و سزاهه يشى زور سهخت تر و به سو تره، ئه وه يش له بهر گه وه يى و
 ريزى تاييه تى شوينه كهيه، چونكه بيگومان شوين و كاته كان جياوازيان ههيه، ﴿بۆ چاكه و
 بۆ خراپه، وهكو زانراوه له ئاييى پاكي ئيسلام دا، بۆ نموونه نويزيكي ئه و مزگهوت
 به فه ره خيرى ده نويزى مزگهوتى قودسى ههيه ¹ نويزيكي مزگهوتى قودس خيرى هزار
 نويزى شوينه كانى ترى ههيه، جا كه واته زور به جى يه و مافى خويه تى تاوان كردنيش تياى
 دا چه ند چه ندانه بيت. ئه م وشه پيروزه (المسجد الحرام) ناوه بۆ ئه و جيگايه ي كه ته وافى تيا
 نه كريت به دهورى كه عبه دا و ناسراو و ديارى كراوه له و ناوچه به فه ره دا، هه ندى جار به كار
 نه هينرى بۆ هه موو خاكى پاكي هه رم كه ئه ويش بريى يه له هه موو شارى مهككه و چه ند
 ميليك به چوار دهورى مهككه دا، كه ئه ميش ناسراوه و سنوورى ديارى كراوه، خوا
 كردويه تى به ناوچه ي بى ترس و نه مان و په نا و جيگايى ناشتى و شويني ئارام و بى

¹ ده قى فهرموده كه به م شيوه يه: يهك نويز له مزگهوتى مه دينه دا خيرى له هزار نويزى تر زودتره كه له مزگهوته كانى
 تر دا بكري، نويزيك له مزگهوتى حه رام دا بكري گه وه تره له سه د هزار نويزى تر كه له مزگهوته كانى تر دا بكري،
 نويزيك كه له مزگهوتى قودس دا بكري خيرى پينج سه د نويزى مزگهوته كانى ترى ههيه.

ترسی یه بۆ گشت ئادهميزاد. نابىٰ هيچ تاوان و خراپه‌كارى و خوڤن ريژى تيا دا بگرىٰ و
 نه‌مه به‌رنامه‌يه‌كه ۱۱ خوى گه‌وره دايهمزاندووه بۆ به‌نده‌كانى پيش نه‌مه‌ى شتى وا به‌ دلىٰ
 هيچ كه‌سيك دا گوزهر بكات تا ئهم دوايى يه بيگانه‌كان له ئيسلامه‌وه ئهم دهرسيان وه‌رگرت
 و له ولاى خوڤان به‌كاريان هينا، نه‌وه‌تا ناوچه‌ى بىٰ چك له ولاتان دا ديارىي ئه‌كهن. ئينجا
 ئه‌گه‌ر پته‌وه بۆ دواوه و له بنه‌رته‌وه باسى په‌يدا بوونى ئهم ماله به‌فهرى خوا ئه‌كات - واته
 كه‌عبه - كه له پيرۆزى و فهرى نه‌وه‌وه، ئه‌و ناوچه‌يه به‌فهر بووه، كراوه به‌ جيگا ۱۱ په‌نا و
 قه‌لاى ئارام ۱۱ ئاشتى بۆ ئه‌و ماله به‌فهرى ۱۱ به‌ فرمانى خوا دروست كرا بۆ ئادهميزاد
 له‌سهر ده‌ستى ئيبراهيم دا (عليه السلام) كه باوكه گه‌وره‌ى قوره‌يشه، له‌سهر بنه‌رته‌ى پاكي و
 خواناسى و خاوين كردنى له هه‌موو بت و هاوبه‌شيك دروستى كردووه، جا لهم باسه‌وه
 باشتريون ئه‌بپته‌وه كه تاوانى ئه‌و كۆمه‌له بت په‌رسته چهند گه‌وره‌يه كه له ئايىنى پاك و
 خاوينى خواپه‌رستى باوكه گه‌وره‌يان لايان دا، به‌رگرى خواپه‌رستانيش ئه‌كهن له‌و ماله‌ى ۱۱
 دروستى كرد بۆ خواپه‌رستى، ئه‌فهرموى: ﴿وَاذْكُرْ اَنَّا لَبَزَّيْـمًا كَآلِـبَتٍ﴾ ۱۱ نه‌ى پيغه‌مبهر
 باس بكه بۆ ئه‌و بت په‌رستانه كه به‌رگرى باوه‌ر داران ئه‌كهن له خواپه‌رستى و له‌و ماله‌ى كه
 جيگاي خواپه‌رستى يه، باسى ئه‌و كاته بكه كه شوڤن و جيگاي كه‌عبه مان ديارىي كرد بۆ
 ئيبراهيم و كردمان به‌ جيگايه‌ك كه خه‌لكى بگه‌رپته‌وه بۆلاى بۆ خواپه‌رستى و پيمان وت:
 ﴿اَن لَّا تَشْرِكُنِيْ فِيْ شَيْـًٔا﴾ ۱۱ كه هيچ شتيك نه‌كهيت به شريك و هاوبه‌ش بۆ من، ﴿وَلَهْـٔى بَيْنِيْ
 وَلِلْاٰيٰتِيْكَ وَالْفَايٰمِيْكَ وَالزُّجْجِ الشُّجُوْر﴾ ۱۱ ماله‌كه‌م پاك و خاوين بكه ۱۱ به پاكي رايگه‌ر بۆ
 نه‌وانه‌ى ته‌وافى ئه‌كهن بۆ نوڤژ كه‌ران كه نه‌وه‌ستن و ركوع و سوژده نه‌به‌ن، كه‌واته ئه‌و ماله له
 يه‌كه‌م جاره‌وه بۆ خواپه‌رستى دروست كراوه و خوا ئهم شوڤنه‌ى پيشانى ئيبراهيم دا و
 كاروبارى خسته ژي‌ر ده‌ستى بۆ نه‌مه‌ى له‌سهر ئه‌و بنه‌رته دايپريژى، چونكه ماله‌كه مالى
 خوايه به‌ ته‌نيا كه ئه‌بىٰ به‌ ته‌نيا خوى تيا بپه‌رستى و ته‌نيا بۆ خواپه‌رستان دانراوه نه‌ك بۆ
 بت په‌رستان. ئينجا خوا فرمانى دا به ئيبراهيم كه كاتى لىٰ بووه‌وه له دروست كردنى
 له‌سهر ئه‌و بنه‌رته‌ى كه داواى لىٰ كرابوو، فرمانى دا كه چاپ بدات به‌ناو ئادهميزاد دا بۆ
 حج كردن و بانگيان بكات بۆ هاتن بۆلاى ئه‌و ماله به‌فهر، به‌لينيشى دا كه خه‌لكى گوىٰ
 رايه‌لى ئه‌كهن و دين به‌دهم بانگ و بانگه‌وازمه‌كه‌يه‌وه،

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿١٧﴾
لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ

فرموی پئی: ﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ﴾ جاپ بده و بهناو ئادهمی دا و بانگیان بکه بۆ حج کردنی ئهم مالی منه ﴿يَأْتُوكَ رِجَالًا﴾ دین بۆ لات به پیاده ﴿وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾ به سواری له سهر پشتی هه موو حوشتیکی لاوز که دین له هه موو رینگایه کی دووره وه و دوروی رینگا ماندووی کردین و لاوزی کردین، خوای گه وره به لینی دا به ئیبراهیم (علیه السلام) که خه لکی دین به دم بانگ و بانگه وازه که یه وه و ئهم به لینه لهو چهرخه وه تا ئیستا و له مه و پاشیش به دی هات و به دی دیت و هه میشه دل و دهرونی زۆر له ئادهمی به سۆزه بۆ ئهو مالی خوا، نه یانه وی به بینینی شاد بین و ته وافی بکه ن، چ سامان و دارایی دار که ولاغی سواری بووه و هه روه ها هه ر شتیکی تر که هۆی گه یشتن بیت نه و شوینه به به ره وه کو ته یاره و سه یاره و پا پۆپی ئیستا. چ هه ژاری بی نه واکه هیچی ده ست نه که وتوووه جگه له هه ردووی پئی و به سواری هه ردووی پئی به سۆز و په رۆشه وه چوو، ئیستاش هه یه نه چی، ئیستاش هه زاران که س دانه بارن به پیاده له دانیش توانی ولاتی نیوه دورگه، ئینجا هۆ و به ره می ئهو جاپدان و بانگ کردنه یان ئهو هاتنی خه لکه روون نه کاته وه. ئه فرموی: ﴿لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ﴾ بۆ ئهمه ی ئهو خه لکه حازری چهند سوود و قازانجیکی گرنگ و گه وره بین که هه یانه و ده ست که وتیان ده بی لهو شوینه پیروزه دا ئیتر چ سوود و قازانجی ئهم جیهانه بیت یان هی رۆژی دوا یی. ئهم سوود و قازانج به ره مه نه گرنگه ی که ده ست که وت ئه بی بۆ حاجی یه کان له حج کردن دا ئه گه ر به شیوه راسته شرعی یه که ی به جی به ئیتریت زۆره، چونکه حج کاتیکی تایبه تی یه بۆ بازرگانی و ده ست که وتی دارایی و بۆ عیبادت و په رستنی خوا، حج کۆنگره ی گرنگی سالانه یه، کۆنگره ی یه ک گرتن و دۆستایه تی و ئاشنایی یه، کۆنگره ی یه کخستن و یارمه تی و کۆمه کی یه، حج فره زیکه له فره زه کانی ئیسلام که هه ردووی جیهان یه ک ئه گرن تیای دا هه رچۆنی یاد و بیرمه ری ئاین و عه قیده ی تیایه له کۆن و تازه دا، هه روه ها بازرگانه کان و کپیارو

فروشیاره‌کان بازارپکی گشتی گرنگیان له حج دا دهست نه‌کهوئیت که به ناره‌زووی خوین کپین و فروشتن و نال و گوپی شت و مه‌کی خوین تیا‌دا بکه‌ن، چونکه موسلمانان له هه‌موو کون و قوژبنیکی جیهانه‌وه دین، روو نه‌که‌نه شو شارو ناوچه به‌فهره و هه‌ریه‌که له ولاتی خوینه‌وه چی بهر دهست بکهوئیت و بوی مه‌لسوپئی له‌گه‌ل خوئی دا نه‌یبات، ئینجا بیریک بکه‌ینه‌وه له هه‌موو شته جیا‌وازه له هه‌موو ولاتیکه‌وه بی‌ت به یه‌کجار کۆببیته‌وه و لهو چند رۆژه‌دا لهو خاکه به‌فهره‌دا، که‌واته بازارپکی گشتی جیهانی سالانه فه‌راهم دیت که وینه‌ی نی یه له هه‌یج ولاتیکی تردا، بینگانه‌کان لهو بازارپی ئیمه‌وه فیر بوون نه‌یانه‌وئ شتی وا فه‌راهم ببین بۆ وینه بازارپی گشتی نه‌روپا که پیک هینراوه له به‌شداری هندی له ولاتانی نه‌روپا، حج کاتیکی تایبه‌تی یه بۆ خه‌ریک بوون و لی بران بۆ خواپه‌رستی و کاتی عیبادت و په‌رستنیکی تایبه‌تی یه که ته‌نیا لهو شوینه په‌رۆزه‌دا دهست نه‌کهوئیت که گیان و دل و ده‌روونی پی پاک و خاوین نه‌بیته‌وه له چلک و چه‌په‌لی و هه‌ست نه‌کری‌ت به نزیکی له خواوه، چونکه کابرا خوئی فیری داوه‌ته مالی خوا و په‌نای پی بردوه کاتی چهرخه نه‌کات به ده‌وری شو ماله به‌فهره‌دا نه‌سیم و هه‌ناسه‌یه‌کی خوشی چند یاد و بیره‌وه‌ری یه‌ک نه‌دات له می‌شک و ده‌ماخی، یاد و بیره‌وه‌ری کۆن و تازه و نزیک و دوور.

به‌نده‌ی باوه‌رداری خواناس چهرخه نه‌کات به ده‌وری شو ماله په‌رۆزه‌دا و بیر نه‌کاته‌وه لهو کاته‌ی که ئیبراهیمی خلیل (عیله السلام) پارچه جگه‌ری خوئی هینا که ئیسماعیل له‌گه‌ل هاجه‌ری دایکی لهو شوینه چۆل و بیابان و وشک و بی ناوه‌دا داینان، بیر نه‌کاته‌وه له‌وه که به دله له‌خوا ترسه‌که‌ی رووی کرده په‌روم‌ردگار و ئه‌م نزا شیرینه‌ی کرد ﴿رَبَّنَا اِنِّیْ اَسْکَنْتُ مِنْ دَرَبَتِیْ بِوَادٍ غَیْرِ ذِیْ رِزْقٍ عِنْدَ بَیِّنَکَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ اَفْعَدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِیْ اِلَیْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنْ اَشْمَرَاتٍ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُوْنَ﴾. بیر نه‌کاته‌وه له راده‌ی باوه‌ری به‌رز و به‌هیزی دایکی ئیسماعیل و پشت به‌ستنی به خوای خوئی که توانی به نارامه‌وه لهو شوینه چۆله‌دا به‌مینیته‌وه له‌گه‌ل ته‌نیا شو رۆله شیر خۆره‌ی دا، به‌راستی کاره‌که یه‌کجار سه‌ر سوپه‌ینه‌ره، جگه له خواناسی راسته‌قینه هه‌یج که‌س نه‌وه‌ی له دهست نایه‌ت، یادی ئه‌م ئافه‌ره‌ته خواناسه نه‌کات له کاتیک دا له‌تاو تینویه‌تی خوئی و رۆله شیرینه‌که‌ی مه‌لسا و رۆله‌که‌ی خوئی به‌جی هینشت و رۆیی بکه‌ری به شوین ناودا و بۆ شو مه‌به‌سته جه‌وت جار گه‌را و هاتوچۆی کرد له‌نیوان

گردولکەى سەفا و مەرودەدا بە پەلە و ھەروەلە کردن و لە جارى ھەتەم دا بە ماندوویى و
 ناھەمىدى گەرايەوہ بۆلای رۆلە نازىزەکەى، بەلام ھەرگىز خوا بەندەى وا ناھەمىد ناکات
 ئەوہ **بە** رۆى خست لە کانیاوى رەھمەت لەو چۆل و بىابانى ناھەمىدى بەدا، لەبەر دەست
 و ژىر پىئى رۆلە شىرىنەکەى دا ئاوى زەمزمەى بۆ ھەلقولاند کە تا ئىستاش ھەر ھەيە و پەرە
 ئەسینى بەجۆرى ھەکینەى ئاو دەرھەنەرى لى دامەزراوہ لەوانەيە ئەو ناوچەيە ئاو بەدات
 ئىنجا يادى ئىبراھىم (عليه السلام) کاتى کۆرە نازدارەکەى گەورە **بە** گەيشتە ئەوہ ئىش و
 کار بکات لەگەل باوکى دا، لەو کاتەدا لە خەودا پىئى و ترا گە خوا فەرمانت پيا ئەدات بە
 سەرپىنى ئەم کۆرەت ئەویش بى گىرو گرت **بە** سەر لى کردنەوہ پەلامارى داہ، ئەو کارە
 کەس نەدیوہ و کۆریش وەکو باوکى بە ئاراموہ مل کەچ بوو بۆ فەرمانى خوا، ئىنجا
 خوايش ئەو لوتفەى لەگەل کرد **بە** قورىانى بۆ نارد. ئىنجا يادى ئەو باوک **بە** کۆرە - سەلامى
 خويان لى بىت - لە کاتىک دا کە پایە و دیوارى ماله بە فەرەکەى خويان بەرز ئەکردوہ بە
 ئەو پەرى بەندەيى و مل کەچى يەوہ دەم بەم نزا و شىرىنەوہ بوو: ﴿وَإِذْ رَفَعْنَا مَنَافِئَهُمُ الْفَوَاعِدِينَ
 أَلَيْتَ وَإِسْمَاعِيلَ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ١٧١﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ
 وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿ ھەروەھا ئەو ياد و بیرەوہرى يانە بەدواى يەك دا
 تا دىتە سەر عبدالمطلبى باپىرى پىغەمبەرمان (ﷺ)، کاتى کە نەزى کرد لەسەر خۆى ئەگەر
 خوا **بە** کۆرى بەداتى دەيەمیان بکات بە قورىانى، ئەو کۆرە دەيەمە عبدالله ھەرچوو، ئىنجا
 عبدالمطلب سوور بوو لەسەر بەدى ھىنانى نەزەکەى، بەلام کەس و کارى ئەيانووست (فدىە)
 بەدات بەو قورعە خستن لە نىوان عبدالله و دە حوشتردا، ئەگەر ھەر عبدالله کەوت دە دە بۆى
 زیاد بکەن تا ھەرچەند ئەو ھەوانىش بەم بىرارە رازى بوون و قورعیان خست ھەر ھەر
 عبدالله کەوت تا گەيشتە سەد حوشتر ئىنجا ھەرى سەد حوشترەکە کەوت، ئەو سەد
 حوشترەیان سەرپىرى لە قورىانى عبدالله دا، عبدالله رزگار بوو تا بىتتە باوکى گەورەترین و
 ھەرێزترین ئادەمى، ئىنجا يادى زۆر و زەبەندەى تر دىت بەدواى يەك دا لە پەيدا بوون و
 گەورە بوونی بە دەورى ئەو ماله بەفەرەدا، يادى ئەو کاتەى کە قورەيش کەعبەیان تىک دا
 دووبارەیان کردوہ، ئىنجا لەسەر دانانى ﴿الحجر الاسود﴾ **بە** نازاوەيە لەناويان دا
 خەرىک بوو دەست بەدەنە چەک لە يەکتەر تا پىغەمبەرى نازىزمان کە لەو کاتەدا تەمەنى

پېرۋىزى (۲۵) سال بوو كرا به حكه‌م ئوريش بهو شېۋه به‌ناوبانگه ئاژاوه‌كه‌ى بېرى يوه و
 به‌ده‌ستى به‌فېرى، خۆى به‌رده‌كه‌ى دانا، يادى ئوه كه پاش پېغه‌مبېرىتى نوپىزى كردوه
 لهو مزگه‌وته به‌فېرده‌دا و تەوافى كردوه ۱ خوتبه‌ى خوينده‌وه. هېروها هموو كار
 گرنگه‌كانى ترى كه له دېروونى شوپن كه‌وتوه راسته‌قىنه‌كانيدا ئه‌وه‌نده تېر ۱ تازهن
 هېروكو ئىستا ئه‌و كاته بېت و به چاوى سېر راستى رووداوه‌كان ببېنن، ئىنجا ياد و
 بېره‌وه‌رى هاوېل و ياره راسته هېلكه‌وتوه‌كانى كه هېنگاو به هېنگاو رېبازه‌كه‌ى ئه‌ويان
 دايه بهر - خوا له همويان رازى بېت - له پاش ئه‌وانه هموو، هېچ گرنگى يه‌كى ترى
 هېه، كه كۆنگره‌يه‌كى گشتى كۆكېره‌وه‌ى هموو چين و تاقم و جوړه‌كانى موسلمانانه،
 كۆنگره‌يه‌كه موسلمانان بېچ و بېره‌ته دامه‌زاده‌كه‌ى خۇيان ئه‌ناسنه‌وه هېر له چېرخى
 باوكه گېوره‌يانوه، ئه‌و مېلېنده‌ى ۱ همويان پېكه‌وه ئه‌به‌ستى ۱ بېرىتى يه لهو
 قېبله‌يه‌ى ۱ همويان رووى تى ئه‌كهن و له‌سېرى يه‌ك ئه‌گرن، ئالائى به‌رزى خۇيانيان بو
 روون ئه‌بېتته‌وه ئالائى عېقىده و باوه‌پى كه له ژېر سايه‌ى دا تۆوى ره‌گه‌زايه‌تى و جياوازى
 تېره و ره‌نگ پېرستى نامېنى، نېشتمان و ولات نابېتته‌وه‌ى دووبه‌ره‌كى و پېچرانيان و هېست
 ئه‌كهن به هېزى يه‌كىتى و به‌ستنه‌وه و پېوه‌ندى له‌نيوان ئه‌م ئوممه‌ته گېوره‌يه‌دا، ئه‌م
 ئوممه‌ته‌ى كه هېچ هېزىك له‌بېر ده‌ميان خۆى ناگړېت به مېرچى به‌رېكى ده‌ست بگرن به
 ته‌نيا ئالاكه‌يانوه. هېچ كۆنگره‌ى برايه‌تى و پېرس و راوېژ و يه‌ك گرتنى هموو هېزه‌كانى
 موسلمانانه بو يه‌ك مېه‌به‌ست و له‌سېر يه‌ك ئامانچ كه پېك هېنانى به‌رزه‌وه‌ندى ئىسلام و
 موسلمانانه كه خېزى هموو جېهانى تيا‌دايه و كۆنگره‌ى ئال و گوپى زانست و به‌راورد
 كردنېتى له نيوان موسلمانان دا، كۆنگره‌ى هونېنه‌وه‌ى جېهانى ئىسلامى و هموو
 موسلمانانه له جېهان دا هموو سالىك جارى، ئه‌مه‌يش له‌ژېر سايه‌ى خوا و له دېروبه‌رى
 ماله به‌فېره‌كه‌ى دا، له سايه‌تى پېرستنى خوا و ئه‌و هموو ياد و بېره‌وه‌رى يه‌ دوور و
 نزىكانه‌ى خواناسن له رېكتېرېن جېگا و له رېك تېرېن كات دا. ئه‌مه بوو هېندى لهو
 به‌ره‌مانه‌ى كه فېرموده‌ى ﴿لِشَهِدُوا مَنفَع لَّهُمْ﴾ ئه‌يگه‌يه‌نى و نېشانى ئه‌دات. ئىنجا ده‌ست
 نېشان ئه‌كات بو‌هېندى خواپېرستى هېچ ۱ هېندى نېشانه‌ى خواپېرستى له هېچ دا،

وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي آيَاتٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ

نه فەرموی: ﴿وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي آيَاتٍ مَّعْلُومَاتٍ﴾^۱ جاپ بده بەناو خەڵک دا بە حەج کردن بۆ ئەمە یادی خوا بکەن و ناوی خوا ببەن لە چەند رۆژیکی ناسراوی زانراودا، ئە رۆژی یەکمەمی مانگی قوربانه ئەویاد و ناوێردنەش لەکاتی ئامادەکردنی ئەو حوشتەر و مالا تەدا کە ئەبڕی بۆ مەککە بۆ سەرپەڕین تا بکڕین بەخێر، هەروەها لەکاتی سەرپەڕینیان دا، لەکاتی ئامادەکردنی قوربانی و سەرپەڕینی، یان مەبەست لەو رۆژە زانراوانە جەژنی قوربانه و سێ رۆژی پاش ئەو کە ئەو چوار رۆژە کاتی قوربانی کردن و یاد و ناوی خوا بێردنە، یادی خوا بکەن، ناوی ببەن: ﴿عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ﴾ لەسەر ئەوەی کە خوا بەشی داوێن لە حوشتەر و مەر و بزن و رەشه و لاخ، واتە: ماتول خوا لەوانە بەشی داوێن دەی با ئەوانیش یادی خوا بکەن و ناوی ببەن و شوکر و سوپاسی بکەن لەسەر ئەو نیعمەتە گەرنە و لە رینگای خوادا خێرو قوربانی یان لی بکەن. یادی خوا و ناوێردنی بەهەر جۆری کە شایانە باشە، بەلام بەهەر جۆر و شیوەیەک یادی کرابی لەلایەن پێغەمبەرە (ﷺ) ئەو چاکترە، کەواتە لە هەموو کاتێک دا، حەج بیت یان نا، چاک وایە موسلمانان بکەڕین بەدوای ئەو زیکرە تاییبەتی یانەدا، بۆ وێنە سەرپەڕی قوربانی بلی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ مِنْكَ وَإِلَيْكَ﴾ یان لەکاتی سەرپەڕین دا بلی: ﴿إِنْ صَلَاتِي وَنَسْكَي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ قوربانی کردن یاداوهری قوربانی ئیسماعیلە (علیه السلام) کەواتە سەرباقی ئەو خێرو سەدەقیە و عیبادەتی خواپە، یادی نیشانە یەکە لە نیشانە گەرنەکانی خوا، یادی گوێ رایەلی و مل کەچی دوو بەندە یە بەندە هەلکەوتوو هەکانی خوا، ئیبراهیم و ئیسماعیل - سەلامی خوایان لی بیت - ئینجا رووی فەرمودە ئەکاتە بەندەکانی و بۆیان رەوا ئەدات کە لە گوشتی قوربانی یەکیان بخۆن و بەدژ و پێچەوانە ی باوی جاهیلی یەکان کە قوربانی یەکانیان نەئەخوارد،

^۱ زەمەخشەری «کۆمەلی» تر ئەفەرمون: مەبەست لە یادی خوا لەم ئایەتەدا قوربانی کردن، بەزیکری خوا ناوی برد، چونکە سەرپەڕینی موسلمانان بە تاییبەتی قوربانی یە زیکری خوا ناییت، ئەو کاتە لە تەفسیری ئەم ئایەتەدا ئەبڕی بلیین: جاپ بده بە حەج با خەلکی بین قوربانی بکەن لەبەر ئەوەی خوا بەشی داوێن لە حوشتەر و مەر و بزن و رەشه و لاخ، بەم جۆرە ییش زۆر جوانە و خواش چاکتر ئەزانێ.

فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْبَاسِ الْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُذُورَهُمْ
وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ، عِنْدَ رَبِّهِ.

ئەفەرموی: ﴿فَكُلُوا مِنْهَا﴾ ئینجا زیکر و ناوی خوا لەسەر قوربانی یەكانتان بێن و لی
یان بخۆن، ئەم فەرمانە بۆ رەوادانی رووتە بۆ پیچەوانەیی جاھیلی یەكان وەكو وتەمان، یان
سوننەتە لەبەر دل ئەوایی ھەزاران و یەكسانی یان، بێگومان ئەم لی خواردنە بۆ قوربانی
یەكە كە واجب ئەبێ، بۆ قوربانی واجب و باقی واجبەكانی تر ئەوە خێلانی ئیمامەكانی تیا دا
ھەبە، بەلام ئەم فەرمانەیان بۆ وجوہە كە ئەفەرموی: ﴿وَأَطِعُوا الْبَاسِ الْفَقِيرَ﴾ ئەبێ لە
گوشتی ئەو قوربانی یانە دەرخواردی تەنگ گوزەرائی بێ ئەوا بەدەن ﴿ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ﴾
پاش سەر بڕینی قوربانی با حاجی یەكان چەك و چەپەلی یەكەیان لابەرن، بە لابردنی ھەر
موویەك كە لای شەرع لابردنی پەسەندە وەكو بەر سەمیل و بن باخەل... ھتد، بە نینۆك كردن
﴿وَلِيُوفُوا نُذُورَهُمْ﴾ با بەجی بێنن ھەر نەزد و واجبێ كە لەسەریانە ﴿وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ
الْعَتِيقِ﴾ با تەوانی روكنی حەج بكەن، كە بەناوبانگە بە(طواف الإفاضة) تەوانی پاش
وەستانی عەرەفات، پێش تەوانی خوا حافیزی، تەواف بكەن لە مەلئك دا كە ئازاد كراوی
خواپە لە دەست سەتمكار و زۆردار، ئازاد كراوی خواپە لە وێرائی و چۆلی، ئەوەتا لە
چەرخی ئیبراھیمەو ھەتا ئیستایش تابیت رێك و پێك تر و ئاوەدان تر ئەبێت. ھەروایش
ئەبێت تا ھاتنی رۆژی دوایی، مەبەست لە(البیت العتیق) ئەو ساحیپە بە دەوری كەعبەدا و
تەوافگایە و بەناوبانگە بە(المسجد الحرام) ئەو ھەبوو دەنگ و باسی مەلئك خوا، ئەو ھەبوو ئەو
بەنەرەتە كە ئەو مەلئە پێرۆزەیی لەسەر دامەزرا، ئەو مەلئە كە بە چاودێریی خوا و بە
فەرمانی ئەو ئیبراھیمی خەلیل(علیہ السلام) دايمەزراند و خاوینی كرا لە ھەموو بت و
ھاوبەشیك، جاپی دا بەناو خەلك دا كە بێن بۆ حەج كردن بۆی، ئەمەش بۆ ئەوێ یادی خوا
بكەن و ناوی بێن بە تەنیا - ئەك ناوی جگە لە خوا - لەسەر ئەو مەلئەتەنە كە سەریان
ئەبەن لە رێگای خوادا، خوێشیان لە گوشتەكانیان دەخۆن. كەواتە ئەو مەلئەكی بەرپۆز و

ريژ گيراوه و نه‌بی ریژ ریژ گيراوه‌کانی خوی تیا‌دا بگری، که یه‌که‌میان بیر و باوه‌ری تاک و تمنیایی خواجه، کردنه‌وی قاپی ئو مال‌یه بۆ هه‌موو که‌سیک که ته‌وافی بکات و نویژ و خواپه‌رستی تیا‌دا بکات، له‌گه‌ل پاراستنی قه‌ده‌غه کردنی خوین ریژی تیای دا، پاراستنی هه‌موو عه‌دوپه‌یمانیک و ریژی ئارام و ناشتی و وازه‌ینان له هه‌موو ئاژاوه و خراپه‌کاری یه‌ک.

﴿ذَلِكَ﴾^۱ کار ئه‌وه‌یه باس کرا، ﴿وَمَنْ يُعْظَمَ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ عِنْدَ رَبِّهِ﴾ هه‌ر که‌س بپراوه‌کانی خوا به‌گه‌وره بگری، ئو به‌گه‌وره گرته‌نش به‌وه نه‌بیئت که شارمه‌زیان بیئت ره‌فتاریان پی بکات و له سنووریان دهرنه‌چیت، جا هه‌ر که‌س به‌و جوړه بکات ئه‌وه چاکه بۆی به‌لای په‌روهردگاری یه‌وه، چونکه نه‌جرو پادا‌شتی نه‌دا‌ته‌وه، جگه له‌وه‌یش هه‌ر ئه‌وه چاکه بۆی بۆ پاک و خاوین کردنی دل و دهروونی له‌وانه‌ی که خوا قه‌ده‌غه‌ی کردوون که هۆی چلک و چه‌په‌لی دهروون، هه‌روه‌ها ئه‌وه باشه بۆی له ژیا‌نی دا، چونکه ژیا‌نیک پاریزگاری بپراوه‌کانی خوی تیا بکریئت بینگومان هه‌ر ئه‌وه‌یه ژیا‌نی به‌خته‌وه‌ری و کامه‌رانی، چونکه ئو کاته دوور نه‌بیئت له هه‌موو ئا‌په‌وایی و ده‌ست در‌یژی یه‌ک، مه‌ترسی نامینێ و ئارام و ناشتی راسته‌قینه‌ی له‌و ژیا‌نه‌دا ده‌ست که‌وت نه‌بی، بت په‌رسته‌کان باویان وا بوو چوار جوړ خوشتریان قه‌ده‌غه نه‌کرد: (بحیرة، سائبة، وصيلة) وه‌ک له سورته‌تی (الانعام) دا باسیان ها‌تووه، خوا قه‌ده‌غه‌ی نه‌کردوون، هه‌ندی شتیان ره‌وا ئه‌دا که لای خوا قه‌ده‌غه‌ن وه‌ک خواردنی گوشتی مرداره‌وه بوو، ئه‌وه‌ی به‌ ناوی بقمه‌وه سه‌ر نه‌په‌را و له‌باتی (بسم الله) ئه‌یان وت: (بسم اللات)، ئاشکرایه که له ئایینی ئیسلام دا ره‌وادان و قه‌ده‌غه کردن نه‌بی له‌لایه‌ن خواوه بیئت، ئیتر هه‌چ که‌سیکی تر مافی ئه‌وه‌ی نی یه، جا وا لی‌ره‌دا جگه له قه‌ده‌غه کراوه‌کانی خۆی که له سورته‌تی (المائدة) دا باسی نه‌فرموئ، ئیتر سه‌ر بپین و خواردنی هه‌موو خوشتر و مه‌ر و بز و ره‌شه و ل‌اخیک ره‌وا ئه‌دات،

^۱ وشه‌ی (ذلك) یان (هذا) له نێوان دوو رسته‌دا یان له نێوان دوو مه‌به‌ست دا به‌کار نه‌هێنرێ بۆ جیا‌کردنه‌ویان له یه‌کتەر و به‌گوێزه‌ی ریزمانی عه‌ره‌بی یان (خبر) بۆ (مبتدا) یکی لا‌براو، یان (مفعول) بۆ فعلیکی ئه‌مری لا‌براو، واته‌ ئه‌وه ده‌رکهر.

وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ
وَأَجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾ خُفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ
السَّمَاءِ فَتَخَفَفَ الطَّيْرُ أَوْ تَهَوَّى بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣١﴾ ذَلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعِيرَ
اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى

نهفرموى: ﴿وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ﴾ رهوا دراوه و حهالان كراوه
بوتان سهربرين و خواردنى نهو چوار جوړه حيوانه، جگه لهو قهدهغه كراوانه كنه
نه خوږينهوه به سهرتان دا له سوره تى ناوبراودا، ښيجا به بوڼه كنه حهالان كړدنې نهو چوار
جوړه حيوانهوه فرمان نه دات به دور كهوتنهوه له پهرستنې نهو بتانه كنه نه يان تاشين و
وينه يه كيان لى فراههه نه مينان و حيوانيان به سهرهوه سهر نه برين به نيازى خو نزيك
خستنهوه لى يانهوه، نهفرموى: ﴿فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ﴾ ماتول به كهوره كړتنې
فرمانه كاني خوا پيوسته له سهرتان، هرهوه دور كهوتنهوه له قهدهغه كراوه كاني، كهواته
خوتان دور بخنهوه له پيس و چه په لى يه كه به كانه تانه و پهرستنه كيانه، بيگومان بت
پهرستى و هاوبهش بو خوا برياړ دان سهر دهسته ي هه مو قهدهغه كراوه كانه، پيسى يه كه
نه كه ويټ له دهر وون و دل پيس و چه په ل نه كات به وينه ي پيسى ناشكرا كه جل و بهرگ و
لهش پيس و چه په ل نه كات و بيگومان هاوبهش رهوادان كه وړه ترين درويه بهرامبر به خوا،
جا بهو بوڼه يهوه نه مان ترسيښى له هه مو و ته يه كى درو، نهفرموى: ﴿وَأَجْتَنِبُوا قَوْلَ
الزُّورِ﴾ خوتان دور بخنهوه له قسه ي درو، ښير شايه تى دروى مبهست بيت وهك هه نديك
له سهر نه وون، يان هه مو جوړه درويه كى مبهست بيت وهك ديمه نى ثايه ته كه وا نه كه يه نى و
زوره يهش له سهر نه وون، به هر جوړ بيت روون نه بيتنهوه كه درو تاوانيكى يه كجار كه وړه يه،
نه وه تا ليره دا كراوه به هاوسهرى هاوبهش رهوادان بو خوا. خواى كه وړه نه يه وى كه
به نده كاني خويان لابه دن له برياړ دانى هه مو جوړه هاوبه شيك و دور كهوتنهوه له هه مو
جوړه درويه كه، ريك راوهستن له سهر ريگاي خواپهرستى راستى خاوين، وهكو نهفرموى:
﴿خُفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ﴾ خوتان دور خه نهوه له كاتيك دا و به جوړى لاهر بن له هه مو
ثاين و ريگايه كى تر لهر خوا، راوهستا و دامه زواو بن له سهر ريگاي خوا، برياړ دهرى
هيج هاوبه شيك مهن بو خوا، واته نه فرمانانه به جى بيتن لهر خوا و به نيازى پهرستن و
كوى رايه لى خوا به ته نيا، بى هيج جوړه هاوبه شيك، كهواته هر كړه ووه يه كى چاك به جى

بیت له بهر خوا نه بیټ و به نیازی پرستنی شو نه بیټ هیچ نرخي نی یه به لای خواوه و خوا نایه وی. ښینجا به شیوه یه کی سهختی شو کهسه پیشان نه دات که پی ی هه لخلیسکی له پویه ی بهرزی خوا پرستی یوه و بکهوټه نار چالی بت پرستی. نه فرموی: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ﴾ هه کهسیک هاو بهش بو خوا دانئ شو کهسه وهکو له ناسمان کهوتبیته خواره وه وایه، دیاره هه کهسیک له شوینی وا بهرزه وه بکهوټه خواره وه دهست به جی پاره پاره نه بیټ، ﴿فَتَخَطَّمَهُ الطَّيْرُ﴾ ښینجا بالداري گوشت خوړ به گورجی بیفرینئ و هه پارچه یه کی بکهوټه چیکلدانه ی بالداري، ﴿أَوْ تَهْوَىٰ بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيحٍ﴾ یان بای به هیز فری ی بدات بو شوینی زوړ دوړ. به راستی نه مه وینه یه کی زوړ ریڅ و راسته بو شو کهسه ی له سروشت لابتات و هاو بهش بو خوا رهوا بدات و له سر ریځای راستی ټاک و ته نیایی خوا نه بیټ، چونکه شو کاته له ناسمانی بهرزی نیمان دا دانه خزی و نه کهوټه خواره وه بو چالی قولی کوفر، به جوړئ به ته وای تیا نه چی و له جیهانی ناده میټی راسته قینه دهر نه چی، چونکه شو کاته بنکه یه کی دامه زراو نی یه بو دل و دهرونی تا نارامی لایگری، که واته نارهنووی جوړ جوړی جیاوازی نه فس نه یفرینن و دل و دهرونی بهش بهش نه کهن به وینه ی چهند بالداري کی گوشت خوړ که بهر بینه له شی و پاره پاره ی بکهن، هره ها شو بت پرسته نیشته چی یه نی یه بو دل و دهرونی، که واته خه یال و نه واهم وهکو بای به هیز لی ی هه ل نه کات و دوری نه خاتوه له ریځای راست. له پاش باسی به گوره گرتن و ریژ گرتنی بریاره کانی خوا ښینجا دیته سر باسی ریژ و نرخ دان و به گوره گرتنی شو حوشر و ولاخ و مالآتانه ی له هج دا سر نه برین له بهر خوا، له پیشه وه به وینه ی باسی پینشو و شه ی ﴿ذٰلِكَ﴾ نه هیئ بو جیا کردنه وهی مه بهستی پینش و پاشی، نه فرموی: ﴿ذٰلِكَ﴾ کار نه ویه که باس کرا ښینجا دیته سر مه بهسته تازه که نه فرموی: ﴿وَمَنْ يُّظْمَ شَعْمُهُ اَللّٰهُ﴾ هه کهس به گوره بگری شو حوشر و مالآت و ره شه ولاخانه ی که له کاتی هج و عومره دا نه برین بو خاکی پاکی حهرم بو سهر برین و کردنیان به خیر له ریځای خوا دا، ﴿فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوٰی الْقُلُوْبِ﴾ بیگومان شو به گوره گرتنه له لایه ن خاوه نه کانیانوه به هو ی

١ (شعاش) کویه و ٢ ٣ ٤ ٥ ٦ ٧ ٨ ٩ ١٠ ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠ ٦٢١ ٦٢٢ ٦٢٣ ٦٢٤ ٦٢٥ ٦٢٦ ٦٢٧ ٦٢٨ ٦٢٩ ٦٣٠ ٦٣١ ٦٣٢ ٦٣٣ ٦٣٤ ٦٣٥ ٦٣٦ ٦٣٧ ٦٣٨ ٦٣٩ ٦٤٠ ٦٤١ ٦٤٢ ٦٤٣ ٦٤٤ ٦٤٥ ٦٤٦ ٦٤٧ ٦٤٨ ٦٤٩ ٦٥٠ ٦٥١ ٦٥٢ ٦٥٣ ٦٥٤ ٦٥٥ ٦٥٦ ٦٥٧ ٦٥٨ ٦٥٩ ٦٦٠ ٦٦١ ٦٦٢ ٦٦٣ ٦٦٤ ٦٦٥ ٦٦٦ ٦٦٧ ٦٦٨ ٦٦٩ ٦٧٠ ٦٧١ ٦٧٢ ٦٧٣ ٦٧٤ ٦٧٥ ٦٧٦ ٦٧٧ ٦٧٨ ٦٧٩ ٦٨٠ ٦٨١ ٦٨٢ ٦٨٣ ٦٨٤ ٦٨٥ ٦٨٦ ٦٨٧ ٦٨٨ ٦٨٩ ٦٩٠ ٦٩١ ٦٩٢ ٦٩٣ ٦٩٤ ٦٩٥ ٦٩٦ ٦٩٧ ٦٩٨ ٦٩٩ ٧٠٠ ٧٠١ ٧٠٢ ٧٠٣ ٧٠٤ ٧٠٥ ٧٠٦ ٧٠٧ ٧٠٨ ٧٠٩ ٧١٠ ٧١١ ٧١٢ ٧١٣ ٧١٤ ٧١٥ ٧١٦ ٧١٧ ٧١٨ ٧١٩ ٧٢٠ ٧٢١ ٧٢٢ ٧٢٣ ٧٢٤ ٧٢٥ ٧٢٦ ٧٢٧ ٧٢٨ ٧٢٩ ٧٣٠ ٧٣١ ٧٣٢ ٧٣٣ ٧٣٤ ٧٣٥ ٧٣٦ ٧٣٧ ٧٣٨ ٧٣٩ ٧٤٠ ٧٤١ ٧٤٢ ٧٤٣ ٧٤٤ ٧٤٥ ٧٤٦ ٧٤٧ ٧٤٨ ٧٤٩ ٧٥٠ ٧٥١ ٧٥٢ ٧٥٣ ٧٥٤ ٧٥٥ ٧٥٦ ٧٥٧ ٧٥٨ ٧٥٩ ٧٦٠ ٧٦١ ٧٦٢ ٧٦٣ ٧٦٤ ٧٦٥ ٧٦٦ ٧٦٧ ٧٦٨ ٧٦٩ ٧٧٠ ٧٧١ ٧٧٢ ٧٧٣ ٧٧٤ ٧٧٥ ٧٧٦ ٧٧٧ ٧٧٨ ٧٧٩ ٧٨٠ ٧٨١ ٧٨٢ ٧٨٣ ٧٨٤ ٧٨٥ ٧٨٦ ٧٨٧ ٧٨٨ ٧٨٩ ٧٩٠ ٧٩١ ٧٩٢ ٧٩٣ ٧٩٤ ٧٩٥ ٧٩٦ ٧٩٧ ٧٩٨ ٧٩٩ ٨٠٠ ٨٠١ ٨٠٢ ٨٠٣ ٨٠٤ ٨٠٥ ٨٠٦ ٨٠٧ ٨٠٨ ٨٠٩ ٨١٠ ٨١١ ٨١٢ ٨١٣ ٨١٤ ٨١٥ ٨١٦ ٨١٧ ٨١٨ ٨١٩ ٨٢٠ ٨٢١ ٨٢٢ ٨٢٣ ٨٢٤ ٨٢٥ ٨٢٦ ٨٢٧ ٨٢٨ ٨٢٩ ٨٣٠ ٨٣١ ٨٣٢ ٨٣٣ ٨٣٤ ٨٣٥ ٨٣٦ ٨٣٧ ٨٣٨ ٨٣٩ ٨٤٠ ٨٤١ ٨٤٢ ٨٤٣ ٨٤٤ ٨٤٥ ٨٤٦ ٨٤٧ ٨٤٨ ٨٤٩ ٨٥٠ ٨٥١ ٨٥٢ ٨٥٣ ٨٥٤ ٨٥٥ ٨٥٦ ٨٥٧ ٨٥٨ ٨٥٩ ٨٦٠ ٨٦١ ٨٦٢ ٨٦٣ ٨٦٤ ٨٦٥ ٨٦٦ ٨٦٧ ٨٦٨ ٨٦٩ ٨٧٠ ٨٧١ ٨٧٢ ٨٧٣ ٨٧٤ ٨٧٥ ٨٧٦ ٨٧٧ ٨٧٨ ٨٧٩ ٨٨٠ ٨٨١ ٨٨٢ ٨٨٣ ٨٨٤ ٨٨٥ ٨٨٦ ٨٨٧ ٨٨٨ ٨٨٩ ٨٩٠ ٨٩١ ٨٩٢ ٨٩٣ ٨٩٤ ٨٩٥ ٨٩٦ ٨٩٧ ٨٩٨ ٨٩٩ ٩٠٠ ٩٠١ ٩٠٢ ٩٠٣ ٩٠٤ ٩٠٥ ٩٠٦ ٩٠٧ ٩٠٨ ٩٠٩ ٩١٠ ٩١١ ٩١٢ ٩١٣ ٩١٤ ٩١٥ ٩١٦ ٩١٧ ٩١٨ ٩١٩ ٩٢٠ ٩٢١ ٩٢٢ ٩٢٣ ٩٢٤ ٩٢٥ ٩٢٦ ٩٢٧ ٩٢٨ ٩٢٩ ٩٣٠ ٩٣١ ٩٣٢ ٩٣٣ ٩٣٤ ٩٣٥ ٩٣٦ ٩٣٧ ٩٣٨ ٩٣٩ ٩٤٠ ٩٤١ ٩٤٢ ٩٤٣ ٩٤٤ ٩٤٥ ٩٤٦ ٩٤٧ ٩٤٨ ٩٤٩ ٩٥٠ ٩٥١ ٩٥٢ ٩٥٣ ٩٥٤ ٩٥٥ ٩٥٦ ٩٥٧ ٩٥٨ ٩٥٩ ٩٦٠ ٩٦١ ٩٦٢ ٩٦٣ ٩٦٤ ٩٦٥ ٩٦٦ ٩٦٧ ٩٦٨ ٩٦٩ ٩٧٠ ٩٧١ ٩٧٢ ٩٧٣ ٩٧٤ ٩٧٥ ٩٧٦ ٩٧٧ ٩٧٨ ٩٧٩ ٩٨٠ ٩٨١ ٩٨٢ ٩٨٣ ٩٨٤ ٩٨٥ ٩٨٦ ٩٨٧ ٩٨٨ ٩٨٩ ٩٩٠ ٩٩١ ٩٩٢ ٩٩٣ ٩٩٤ ٩٩٥ ٩٩٦ ٩٩٧ ٩٩٨ ٩٩٩ ١٠٠٠

له خواترسي دله كانيانه وهيه. فرموي دله كانيان، چونكه له خوا ترسان له دله وه هله قولي ۱
هر كس به له خواترس دابنري بهوي له خوا ترسي دلي يه تي. مهبست له به گوره
گرتنيان نه وه كه دهست بژن و قلهو و نرخ گران بن، موسلمانان له چهرخي
پنغه مبردا (۱) بهو جوړه زور به گرنه گته يانگرتن، تاكو دهرې بېړن كه فرماني خوا
به لايانه وه زور گرنه و بهريزه، (ثين و عومر) - خوا لي يان رازي بيت - نه فرموي:
كه (عمر) ۲ باوكي حوشتريكي هلكه وتوي ناماده كرد بو نهو مهبسته، حوشره كه ي
نهونده چاك بوو خلكي داوايان كرد كه به سي سهد دينار بيفروشي پي يان، نهو يش
ويستي بيفروشي و بهو پاره چهند حوشتريك بكري، چونكه گوشتي نهوانه زور ترو باشتره
بو هه زاره كان، بو نهو مهبسته پرسى به پنغه مبر (۳) كرد، نهو يش ريگاي ندا فرموي:
هر نهوي خوت سر بېره، چونكه نهو چاكه هلكه وتوه له دل دا به نرخ تر و خوشه ويست
تره، كهواته سر بېړيني نهوه نيشانه ي باشتره بو ريژ گرتني فرماني خوا له دل دا، كهواته
سر بېړيني نهوه نيشانه ي له خوا ترسي دله، كه نهو دهش مهبست و نامانجي سره كي يه له
همو (شعائر) و (مناسك) ۴ حه ج دا، نهو همو كرده وه جوړ جوړه له حه ج و عومر دا
نه كرين همو نيشانه و ره مزي روو كرده خوا و مل كه چي و گوي رايه لين بو خوا، به لي
وهكو له پيشه وه باس كرا چهند ياد و بيره وهري يه كيان تيډايه، نهوانه ش له راستي دا
همووي يادي گوي رايه لي خوا و گه رانه وهن بولاي خوا، كهواته نهوانه يش به وينه ي نويز
نزاكان برتيني له خوا پرستي، نهو حيوانه پاش ناوانيان و دياربي كردنيان بو نهو
مهبستي سر بېړينه له خاكي پاكي حرم دا، پاش نهوه نيتر په شيمان بوونه وه ني يه،
پنويسته له سر خاوه نه كانيان بيبن و سري بېن لهو شوييني خويي، نيتر له مولكي
خاوه نه كانيان دهر نه چن، به لام تاكاتي سر بېړينيان دروسته سووديان لي وهر بگيريت، وهكو
نه فرموي: ﴿لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ﴾ بۆتان هيه و رهوايه بۆتان لهو حيوانه دياربي كراوانه چهند
سوود و كهلكي دنيايي وهر بگرن، كه برتيني له سواري پي كردن ۵ خواردني شير و
بيچووه كانيان و بهكاره يناني خوري و مووه كانيان ﴿إِلَّا أَجَلٌ مُّسَمًّى﴾ هتا كات و ماوه ي
دياري كراو و ناوبراويان، كه كاتي سر بېړينه له روژي جهژني قوربان دا، نهو سوود لي
وهر گرتنه به پي پيويستي و ناچاري يه، وهكو زوريه ي له سره،

ثُمَّ مَحَلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَى مَا

رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ

يان با قارىش نهى وكو هندی له زانايان نهفهرمون ﴿ثُمَّ مَحَلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾ له پاش نهو كهلك و سووډه دنيایي يانه ټينجا سوود و كهلكي ټاييني يان بو ههيه، كه سر برينيان له كاتيك دا كه گهيشته دهوروبهري ماله نازاد كراوكهى خوا، واته كاتى گهيشته خاكى پاكي حهرم، ټيتر له مينادا بيت، يان له هر شوينيكى ترى حهرم. ثم قوربانى يانه كه قورټان ناوى بردن به (شعائش) ټاييهتى نين بهم نوممهتهره، بهلكو له نوممهتهكانى ترى پيشوويش دا هر بوون، كهواته ثم ټاييني ټيسلامى دوايى يه داينههيناون، بهلكو ثم بارى ريك و راست كړدنهكهى روون كهكاتره، چونكه بينگومان لهلايهن خلكى يره دوستى تى خرابوو، لهباره راستهكهى ترازابوو، نهفهرموى: ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا﴾ بو هه مو نوممهت و خاوهن ټاييني لهمو پيش قوربانى و سربريني حيوانمان بريار داوه، ﴿لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ﴾ بو نههوى زيكرى خوا بكن و ناوى خوا ببهن، ﴿عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ﴾ لهسر نهو چوار جوړه چوار پى يهى كه خوا پى داون، واته ناوى تهنيا خوا ببهن لهكاتى سر برينيان دا، كهواته مهبست لهوانه يادى خوا و ناوبردنى خوايه به جوړى ټا شايانى خوايه و خوا ټهيويت. ټيسلام هه مو هست و پيو نياز و كړدوهويه كو كهكاتره و يهكيتى نهخاته نيوانيان و به يهكجار روويان كهكاته خوا، لهبر نهو زور سوور لهسر ته مى كړدن لهو بارهيهره، زور به گرنگ گرتوويهتى، بينگومان هركات به پى نهو ته مى يه رهفتار كا هه مو ژيان رهنگ و تام و بوڼى عقيده و باوډ و ټاك و تهنيايى خوا وهرهگرى، هه مو كاروبارى ژيان و جيهان ټهبيتته خواپهرستى. جا لهسر ثم بنهږته لهكاتى سربريني حيوان دا قهدهغى كړدوه ناوى هيج كهسيك يان هيج شتى بيرى جگه له خوا، هر حيوانى كه سر بېرا له كاتى سربريني دا ناوى غهبرى خوا برا گوشتى نهو حيوانه حرامو خواردنى قهدهغيه هرچونى ناوبردنى خواى پيويست كړدوه لهكاتى سر بريني نهو حيوانانهدا كه ټهكرين به قوريانى - نهو ناوبردنهشى كړدوه به مهبستى سرهكى - وكو باس كرا. هوى دانانى قوريانى لهسر نوممهتان نههيه ټا يادى خوا بكرى و تهنيا ناوى نهو بيرى لهو كاتانهدا،

فَالْهَكُّ إِلَهٌ وَجَدَ فَلَهُ اسْلِمُوا وَيَسِّرِ الْمُخِيتِينَ ﴿٢١﴾ الَّذِينَ إِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ
وَالصَّادِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٢٥﴾ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا
لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا
وَأَطِيعُوا أَلْقَانَعَ وَالْمَعَرَّ

هوی ناو بردنه کی نهویش نه میه که نه فرموی: ﴿فَالْهَكُّ إِلَهٌ وَجَدَ﴾ چونکه خوی نیوه
خوایه کی تاك و ته نیایه ﴿فَلَهُ اسْلِمُوا﴾ كهواته تمنیا بو شو خوا تاك و ته نیایه مل كهچ
گوی رایهل بن. نینجا نه فرموی به پیغمبر (ﷺ): ﴿وَيَسِّرِ الْمُخِيتِينَ﴾ نهی پیغمبر مرده
بده به مل كهچ و گوی رایهل كان، یان نهوانه نیاز و نایین و کرده مه كانیان پاك و خاوین
نه كن بو خوا. نینجا نه كومه نه به ختموره نه ناسین و دیاری یان نهكات بهم چوار
سیفت و نیشانه یه:

۱- ﴿الَّذِينَ إِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ كهسانیکن كه کاتی باس و ناوی خوا برا دلیان نه ترسی
و سام و ترسی تی نه کوی سام و بیمی گهره یی خوا و سام و ترسی توله ی سزا،
كهواته باوهریان نه ونده پته و به میزه به ناویردن روت سام و ترس داگیران
نهكات.

۲- ﴿وَالصَّادِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ﴾ نهوانه کی خوگر و به نارامن له سر هر ترك و سزاو
به سرهاتیکی خراپ كه دوچاریان بیت، كهواته به شهرن و هیچ رهخنه و دوو دلی
یه کیان نی یه له هیچ بریاریکی خوادا.

۳- ﴿وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ﴾ نهوانه کی به جی مینره نویژن به ريك و پینکی، كهواته
خوایه رستی راسته قینه.

۴- ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ هندی لهوی كه به شمان داو و پیمان داوون به کاری نه مینن له
دهست گمزی و خیرو چا که دا، كهواته چاویرسی و چنگ قوچراو نین، نا بهم جوړه

په یومندی نه خاته نیوان باومړ و شو شتانه ی که نیشانه ی بنده یی و خوا پرستین،
 که واته شمې هموو شو نیشانانه له بیر و باومړه وه هلقولین بڼ وینه قوریانی و
 سر بریننی شو حیوانانه، که شمېرین بڼ خاکی پاکی حرم به بڼه ی حج و عمره وه
 که به کیکن لهو نیشانانه شمېته هوی بیر و باومړ و هلقولینی به نیازی خوا و تنیایی
 خوا بکړی، به کورتی شموی گرنگ و مېسته شمیه که ژبان به هموو کاروباریه وه
 رنگ و تام و بڼی بیر و باومړ رایگری شو کاته نادمی بهش بهش نابې، به لکو به
 هموو هست و هیزو وزه کانی یوه په کبار شمې و بڼ یه شویڼ روو نه کات، شو
 کاته ناشتی دموونی راسته قینه بده دی.

له پېشمه وه به شیوه ی گشتی فرمانی دا به قوریانی کردن و سر بریننی شو چوار جوړه
 حیوانه، نیجا به تایبته ی فرمان نمدات به جوړنکی گرنگیان که خوشتره چونکه نمان
 گوره تر و به نرخ تر و به سود تره، که واته باشتین به لکه له سر له خوا ترسی دل که
 شمېر مېسته سهرکی په له قوریانی کردنه دا شمېرموی: ﴿وَالْبَدَنُ جَعَلْنَهَا لَكَ مِنْ
 شَعِيرِ اللَّهِ﴾ شو خوشتره ی که له مکه و خاکی حرم سهری شمېرین گیراومانه بڼ نیوه به
 نیشانه یه که لهو نیشانانه ی که خوا کردوونی به نیشانه ی نایینه که ی ﴿لَكَ فِيهَا خَيْرٌ﴾ بڼ نیوه
 هیه لهو خوشترانه دا پیت و که لکی گرنگ. وکو له پېشمه باس کرا ﴿فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا
 صَوَاتٌ﴾ که واته ناوی خوا بهرین له سریان له کاتیک دا ناماده کراون بڼ سر برین بهم رنگه
 و دستاون به پیوه دست و قاچیان ریز کردوه و یان له سر سی پهل و دستاون و دستی
 راستیان به ستراوه ته وه، شمېر به گویره ی باوی سر بریننی خوشتر، ﴿فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا﴾
 نیجا کاتی کهوت به سر لادا واته گیانی تیا نه ما ﴿فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعَمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ﴾ شو کاته
 خویان لی یان بخون و دمر خواردی شو که سه ی بدن که داوا ناکات و شمېر که دیت
 بولاتان خویان پیشان نمدات بڼ شمیه بهشی بدن،

كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ
الَّتَقْوَىٰ مِنكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

﴿كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ﴾ ■ بهو جوړه ژيړ بارمان كړدوون بۇ نيوه كه سوديان لى وهره گرن
به زيندووى و مردووى و بهو هموور هيز ■ قهباره گه وړه و ژيړ بارمان كړدوون بۇتان له
ناستگان هيج سهرېنچى ناكه ن ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بهلكو سوپاسى بهمهرو چاكه ي نيمه بكن
به سهرتانه و به گوى رايلى و پهرستنكى پاك و خاوين له هموور هاو به شينك، نينجا روونى
نه كاته و مه بهست لهو قوربانى يانه و نه وى كه رهامه ندى خوى لى يه، نه فهرموى: ﴿لَنْ
يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا﴾ گوشتى نهو قوربانى يانه كه نه كرين به خيرو خوښه كانيان كه
نه ژيړنرين هركيز بهرى خوا ناكه ون و جينگاي رهامه ندى خوا نابن ﴿وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ
مِنْكُمْ﴾ به لام نه وى كه بۇ خوا بيت و جينگاي رهامه ندى نهو بيت بريتى يه له له خواترسى
له لايه ن نيوه و، واته مه بهست له قوربانى كړن ريز گرتن و به گه وړه گرتنى فرمان و
بريارى خوايه، نه وى پال نهى پيتانه و بۇ نهو مه بهسته له خوا ترسيتانه، كه واته گوشت
و خوښ و ژاندى روت هيج نرختكى نى يه لاي خوا نهك و كو بت پهرسته كانى قوره يش
كه نهو گومانه پر و پوچه يان بو، خوښى قوربانى يه كانيان نه تلان له بته كانيان و، نينجا
دووباره بهنده كانى بيدار نه كاته و به گرنگى و گه وړه ي ژيړ بار كړدى نهو حوشرانه،
نه فهرموى: ﴿كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ﴾ نا بهو جوړه خوا نهو حوشرانه ي ژيړ بار كړد بۇ نيوه
﴿لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ﴾ بۇ نه وى خوا به گه وړه بگرن و به گه وړه بيناسن له سهر نه وى
رينموى كړد بۇ رنگاي ژيړ بار كړدى نه وانه و چوښه تى پهرستنى خوا و نزيك كه و تنه و
له خوا و، به وى نه وانه و ﴿وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ﴾ نهى پينغه مېر موژده بده به وانه ي كه گوى
رايه لن و خوا پهرستى نه كنه به پى رهامه ندى خوا، له مهر شتيك دا مه بهستيان رهامه ندى
خوايه له پيشه و هره شه ي كړد له وانه ي كه بهرگرى خلكى نه كنه له نايينى خوا و مالى
خوا كه بۇ هموور دانرا و، نينجا باسى حه جى كړد بهو هموور سوود و كه لكانه ي كه تياى
دا هيه بۇ هردو جيهان، نينجا ليړه دا باسى شتى نه كات كه بهرگرى كران نه ميللى و

باوهرداران بتوانن ههلسن به گوی رایهلی و بهجی هینانی ئهو فهرزه گهورهیه بهرینکی، بئجگه
 لهوهرش بهرگری کردن له ئازادی و سهربهستی بیروباوهر و خواپهرستی و پاراستنی جینگای
 خواپهرستی و ئهو شتانهی که نیشانهی ئایینن، جا لهبهر ئهوه ریگای موسلمانهکانی دا
 لهپاش کۆچ کردنیان بۆ مه‌دینه که جهنگ بکه‌ن لهگه‌ل بهرگری که‌ران دا بۆ بهرگری کردنی
 ده‌ست درێژی که‌ران که گه‌یشتی‌بوونه ئه‌وپه‌ری پله له تاوان و ستمکاری دا و بۆ ئهمه‌ی
 سه‌ربه‌ستی و ئازادی باوهر و خواپهرستی فه‌راهم بێنن بۆ خوشیان و بۆ خه‌لکی تریش
 له‌سایه‌ی ئایینی خوادا و خوای گه‌وره به‌لینی پێدان به یارمه‌تی دان و سه‌رخستنیان
 به‌مه‌رجی هه‌لسن به ئه‌رکی ئهو فه‌رمانه‌ی که داویه‌تی به‌سه‌ریان دا، بئگومان هی‌زی شه‌ر و
 گومباری بی و چان ده‌ستیان نیش ئه‌کات له ولات و جیهان دا و جهنگ و ئازاوه به
 هه‌میشه‌یی هه‌یه له نێوان خێرو شه‌ردا، له‌وه‌ته‌ی خوا ئاده‌می دروست کردوه له‌م زه‌وی
 یه‌دا زۆران و کی به‌رکی هه‌یه له نێوان هی‌زی باوهر و هی‌زی بی باوهری دا و شه‌ر و به‌تال
 سه‌رکێش و چه‌کداره، بی به‌زه‌یی و سه‌ر لی کردنه‌وه ده‌ست ئه‌وه‌شینی، ئه‌توانی سزای
 خه‌لکی بدات کاتیک که خێرو راستی و باوهریش هی‌زیکیان ببی به‌رگری ده‌ست درێژی یان
 لی بکات و بیان پارێزی له سزا، ریگاکه‌یان بۆ پاک بکاته‌وه له دڤک و دال، خوا نه‌یویست واز
 له باوهر و خێرو راستی بینی بی چه‌ک به‌رگری هی‌زی سه‌رکێشی و شه‌ر و به‌تال بکه‌ن، پشت
 به‌سه‌رتی ته‌نها به هی‌زی باوهر و جیگیر بوونی راست له سه‌روشت دا و گرنگی خێر له دل و
 ده‌روون دا، چونکه ئهو چه‌که مادی یه به ده‌ست به‌تاله‌وه هه‌یه له‌وانه‌یه دل ئه‌هینیته
 له‌رزه و ده‌روون ئه‌گۆپی و سه‌روشت لانه‌دات له ریگا راسته‌که‌ی، خو ئارام و خوگر
 سنووریک هه‌یه و هه‌لگرته‌ی باری گران راده‌یه‌کی هه‌یه و هی‌زی ئاده‌می ئه‌ندازه‌یه‌کی هه‌یه
 و ئیتر ته‌واو ئه‌بیت و خوا خوی ئاگاداره به‌دل و ده‌روونی به‌نده‌کانی، جا له‌بهر ئه‌وه خوا
 نه‌یویست واز له باوهرداران بینی له‌ژێر باری قورسی سزا و ئازاردا به‌مینیته‌وه مه‌گه‌ر تا
 راده‌یه‌ک ئاماده ئه‌بن بۆ به‌ربه‌رمه‌کانی و به‌رگری و هۆی جهنگ و تیکۆشانیان چنگ ئه‌که‌وی،
 له‌وکاته‌دا فه‌رمان ئه‌دات به جهنگ و کوشتار بۆ گێرانه‌وه‌ی ده‌ست درێژی که‌ران، پێش
 ئهمه‌ی که فه‌رمانیان پی بدات بۆ راپه‌ڕین و ده‌رچوون بۆ مه‌یدانی جهنگ پی راکه‌یانندن که
 به‌رگری یان لی ئه‌کات و ئه‌یانخاته په‌ناو پارێزگاری خوی،

﴿إِنَّ اللَّهَ يَدْفَعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ﴾ ﴿٢٨﴾ أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ

بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

پس می فرموند: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَدْفَعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بهرآستی خوا بهرگری نکات لهوانه‌ی
 بروایان همیناوه، بهرگری سزا و پیلان و خراپه‌کاری بت بهرسته‌کان و زالیان نکات به‌سز
 نهو بت بهرستانه‌دا، چونکه نهوانه زور خراپه‌کارن له سپارده‌ی خوا که فرمان و
 قده‌غمانیه‌تی و زور یاخی و سپله و بهد نمکن و چاو له‌بری نهو هه‌موو چاکه و
 به‌هریه‌ی نین که خوا رشتوویه‌تی به‌سریان دا خوایش نهو جوړه که‌سانه‌ی ناوې وه‌کو
 نه‌فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ﴾ بهرآستی خوا هیچ خیانت بازکی ناوې که به هیچ
 رنگ دان نانی به چاکه‌کانی خودا به‌سری یوه و هیچ چاو له‌بری نی یه، که‌واته نه‌بی
 په‌کیان بخات له ده‌ست درېژی و ژیریان بخات و ستم لی کراوه‌کان سرخات به‌سریان دا،
 نه‌م باوه‌پدارانه له چهرخی مه‌که‌دا نهو هه‌موو سزاو ستمه‌یان لی نکرا، نه‌وانیش جار
 به‌جاری دادی خو‌یان نه‌مینایه خرمه‌ت پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) نه‌ویش نه‌یفرمو به نارام و خوگر بن،
 چونکه پیم نه‌سپیراوه جه‌نگ و کوشتار، بهو جوړه مانه‌وه هه‌تا کوچی کرد له مه‌دینه و
 دامه‌زنان، نینجا خوا ره‌وای جه‌نگ و کوشتاری دا به شیوه‌یه‌ک روونی کرده‌وه که بهرگری و
 جه‌نگیان زور به‌جی یه و دلنایای کردن به یارمه‌تی دان و زال کردنیان فرموی: ﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ
 يُقْتَلُونَ﴾ نه‌وا ره‌واندا بو نه‌و موسلمانانه‌ی جه‌نگیان له‌گه‌ل دا نکری و رنگایان درا که
 جه‌نگ و کوشتار بکه‌ن ﴿بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا﴾ به‌هوی نه‌وه‌وه که جه‌ور و ستمه‌یان لی کراوه ﴿إِنَّ اللَّهَ
 عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ بیگومان خوا توانای هیه به‌سز یارمه‌تی دان و زال کردنیان.

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِينِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَفُتِنَتِ صَوَامِعُ وَبِعٍ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا

﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِينِهِمْ﴾ نمو جهنگ له گهل دا کراوانه کهسانیکن دهرکراون له ولاتی
خویان، واته مکه ﴿بَغَيْرِ حَقٍّ﴾ به بی هیچ هوښه و بی تاوان ﴿أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾ مه گهر
نمه که نه لنین: خوا و پهروردگارمان که سیکه که ناوی ﴿اللَّهُ﴾ به که نه وهش راست ترین
وشه به که بوتری و به جی ترین وشه به که به دم دا بیت و دهرکردنیشیان ته نها له بهر نمو
رشه به فهره راسته به، که واته له لایه ن دهست درژی کمرانه وه جهور و ستمیکي پته به
و بونی هیچ جوړه رهوا و راستی لی نایه، له لایه ن دهست درژی لی کراوانیسه وه هیچ
مه بهست و نامانجیکي شه خسی نی به، که واته مه بهستیان باوهره که یانه نه که بهر بهر کانی
له سر مه بهستیکی نمو جیهانه و نمو زهوی به که درژی بهرزه وهندی دهست درژی کمران
بیت، بیجکه لهو هوښانهش که باس کران بیر و باوهر پیوستی هیه به بهرگری لی کردن
نه گینا کافر و بت پرسته کان شوینیکیان نه نه هیشته وه، که خوا پرستی تیا بکن، جا له بهر
نموه خوا له پیش نمو نوممه تانیش دا پیوستی کرد له سر موسلمانان جهنگ و کوشتاری
دوژمنه بهرگری کمره کانی ثایینه که ی، وهکو روونه لهم فرموده به ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ﴾ نه گهر بهرگری خوا نه بویه بو هندی له نادمی به هندی تریان بهم رنگه نیمان
دارانی زال نه کردایه به سر بی باوهر و کافران دا ﴿لَفُتِنَتِ﴾ بیگومان نه بوخینرا ﴿صَوَامِعُ﴾
چند خهلو خانه و جیگای تایبه تی خوا پرستی بو گشتی له نوممه تی عیسادا ﴿وَبِعٍ﴾
چند که نیسه و جیگای خوا پرستی بو گشتی له نوممه تی ناوبراودا ﴿وَصَلَوَاتٌ﴾ چند
که نیسه و جیگای خوا پرستی له نوممه تی موسادا ﴿وَمَسَاجِدُ﴾ چند مزگوتی
موسلمانه کانی نمو نوممه ته ﴿يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ که به زوری ناوی خوی تیا نه بری
و زیکی تیا نه کری، واته پیوسته له سر خاوه ن عقیده و باوهر به میز و چک بوهستن
به رامهر میز و چکی دوژمنانی ثاین نه گینا دوژمن کوتایی ناهینن له دهست درژی کردن
ته نانه ت بو جیگا و شوینی خوا پرستی که تایبه تی کراوه بو پرستنی خوی هه مووان،
به ریز تر و پاک تره له دهرونی خه لکیش دا. پیوسته وهستان و بیر کردنه وه بو وه لای

پرسپاریك كه دیت به دل و دهر وون دا، بیگومان خوا هوالی دا كه بهرگری نهكات له نیمان داران، هر كه سیس خوا بهرگری لی بكات نهبی هر زال بیت و كهس نه توانی دهست دریزی لی بكات، كهواته بۆچی ئیزنی جهنگ و كوشتاری دا هانی نیمانداری دا له سهری؟ نایا بۆچی نهو نیمانداری بهرینه سزا و مهینهت و دووچاری كوشتن و برین و نیش و نازار بین و خوا خوی توانایه به سهر شته كه دا بی نرك و مهینهتی نه مان؟ له وهلام دا نه نین: كاردروستی خوا له مه دا و له هه موو كارو فرمانی دا زور بهرز و بلند و هه موو بریاری به جی یه، نیمه بگهین له هو و بهرزه وهندی كارهكانی یان نه، نهوهی ری ی بی بهین له م باره یه وه نه مه یه خوا نه یو یست هه لگرای نالای نایینه كه ی و بانگ كه رانی خه لکی بۆ سایه ی كۆمه لی له ته مه ل و ته وه زه ل بن، بی باك و به نارام دانیشن پال و پشت بكن، نینجا ههركات دهست دریزی یان لی كراو دووچاری هه سزایهك بوون دهست به جی كۆمه کی و یارمه تی خوا بباری به سهریانه وه به سوک و ناسان و بی نرك له بهر نه مه كه نهوانه نوێژ و فرهزهكان به جی نه مین و قورئان نه خوینن و روو نه كهنه خوا و نزا و لاله ی لی نه كهن، به لی پیو یسته له سهریان بهرکی نوێژ و فرهزهكان به جی بین و قورئان بخوینن و پاره و لاله بكه نه لای خوا له خویشی و ناخویشی دا، به لام به ته نها نه مانه نابن به شایانی نه وه نالای نایین بهرز بكه نه وه و بین به پارێزهری نایینی خوا و راگه یه نهر و جاپچی خوا له ناو بهنده كانی دا، نهو په رستن و یاد و په یوهندی یه به خوا وه نه بی تویشوو بیت بویان له برینی ریگای ژیانیان، چه کی بیت به ده ستیانه وه بۆ زال بوونیان به سهر نفهس و شهیتان دا بۆ پاك كردنه وهی ریگای ژیانیان له هه موو دپك و دالی نه م جیهانه، هه روه ما چه کیکی په ك نه كه وتوو بیت و هه میشه هوی نارامی دل بیت و پشت بهو بیهستی و لهكاتی جهنگ و نازا وه له گه ل بهرگری كه ران و دوژمنانی نایین، نهك پشت بهو چه كه جیهانی یه ی كه له جوړی چه کی دوژمنه، خوای گه وه ویستی بهرگری بكات له نیمانداریان له ریگای نیمانداریهكان خویانه وه بۆ نه مه بین به ره م و پی بگه نه كاتی جهنگ و نازا وه و بهر بهر هكانی و بهگری دوژمن دا، چونكه هیز و زه كانی ناده می لهكاتی سام و ترس دا را نه پهرن و هه موو خه بهریان نه بیته وه چا كتر له هه موو كاتیکی تر، به یه كجاری پیکه وه نه كه ونه نیش و بهر بهر هكانی و بهر هنگاری، نهو كاته ناده می تیر و ته واو نه بییت و نه گات به وینه ی میوه یه ك هه موو هوی پیگه یشتنی فره م هاتبی. هه سهر كه وتن و زال بوونی به بی نرك و سزا دهست كه وت بی هه موو

هیزهکان له نیش نه خات و به ئیجگاری ئیانهوستینی، بیجگه لهوش هر سرکهوتن و زال بوونی به سووک و ئاسان و بی ئهرك دهست بکهویتی و بهزوویی و به بی بهرك دهستی پیوه نه نری و له دهست دهرئهچی، یهکه: چونکه هر شتیك به هرزان دهست كهوت به هرزانیش دهستی پیوه نه نری، دووهم: چونکه ئهو سرکهوتووانه رام نهکراون و فییری خوگری و پارێزگاری نهبوون، کهواته به سووک و ئاسان له دهستیان دهرئهچی.

لهپاش ئهوانه هر زات بوون و سرکهوتنی که به سزا و ئهرك و فیداکاری دهست كهوت ببی ئهبیته هوی پیگه یاندن و پهرومرده کردنی دهروون، لهبر کردهوه لیزانی و شارهزایی، فرههم دیت بۆ ههموو جور بهسههاتیك، چونکه تیکۆشهران و قوربانی دهراو لهو ریگادا ههموو خووشی و ناخووشی یهك نهچهن، زال بوون، تیک شکان، ههلمهت دان، راکردن، پیش كهوتن، گهراوهوه پاشه لپاش، ئومید، نا ئومیدی، نیش و ئازار، خووشی، داخ و دوو، ئارامی، بی ئارامی، ههست بههیز و دهسهلات، ههست به داماو و بی دهسهلاتی، لهگهڵ ئهوه دا رام بوون و فیربوونی یهکگرتن و فیداکاری له پیناوی عهقیده و گهڵ دا، دۆزینهوهی هوی هیز و بی هیزی دهروون، دۆزینهوهی چارهسهریی له ههموو کات و بهسههاتیك دا. بیگومان نهمانهش ههموو پیویستن بۆ هر گهڵ و ئوممهتیك که ههنگری بانگ و بانگهوازی بن و بیانهوی خویان و خهلیش لهسهری راگیر بکهن، جا لهبر ئهمانه ی باس کران، لهبر هر هویهکی تر که خوا خوی ئهیزانی خوا ویستی که بهرگری کردن له ئیمانداران بهدی بیست له ریگای ئیماندارهکانهوه، ئهو بهرگری یهی نهکرد به شتی که له ئاسمانهوه بیخات بهسهریان دا به بی ئهرك و مهینه ت. لهگهڵ ئهوهیش دا وهنبی جهنگ و کوشتار مهبهست و ئامانجی ئیسلام بیست، بهلکو تا دهست بدات و بگونجی جهنگی ناوی، رهوای نهداوه لهبر مهبهستیك نهبی که گهورهتره له ناشتی و خوین نهپرشتن، بیگومان ناشتی و ئارامی مهبهست و ئامانجی ئیسلامه وهکو له چهند ئایهتیك دا روون کراوهتهوه، بهلام ناشتی یهکی نهوی که دهست درێژی و جهور و نارهوایی تیا نهبی بۆ سر ههچ شتیکی راست و رهوای بهنرخ بۆ ئادهمی وهکو سهریبهستی و باوهر و خواپهرستی و داد له حوکم و داد له پاداشت و تۆله و داد له دابهش کردنی زیان و قازانج له ماف و ئهرك دا، ههم وهکو پاراستنی خو و رهوشت و ریکی گهڵ و نهندامی گهڵ، بهلام ههركات جهورو دهست درێژی بوو بۆ سر هر شتیك لهمانه که ئادهمی بهوانه راگیراوه - ههركات دهست درێژی وا بوو لهلایهن ههركهس و هر گهڵ و

کۆمه‌لېنکوه - ټموره ئيسلام ريگا نادات به بې دهنک و وازهينان و ناشتي بهرامبهر ټموره دست
 دريژي يانه، به لکو ناشتي ناوا به تاوانېکې گهره و وا دانه نړۍ که چاوپوشي لي ناکړۍ،
 که واته ناشتي له ئيسلام دا بريتي ني يه له بې دهنکې و خوږن نه رشتن، به لکو ناشتي له
 ئيسلام دا بريتي يه له پټک هيناني خيرو دادپه روهري ټموره بهرنامه ي که خوا دايانوه و
 نه خشه ي کيشاوه بو بهنده کاني. ئينجا ټموره بهرگري و يارمه تي داني خوا زور جار درهنک
 ديت ۱ به سستي ديت له پيش چاوي ئيمانداره ستم لي کراو و ناواره کراوه کان: واته ټموره
 ټموره دواکه و تن و دير هاتنه له بهر هو و حېکمه تيک بيت که خوا ټموره ي، هندی جار دير
 ديت، له بهر ټموره ئيمانداره کان هيشتا پي نه گه يشتون و هموو هيز و توانا و دسه لاتي
 خوږيان بهخت بکن له ريگاي خوا، چونکه باوهر مافي ټموره ي هيه هموو فيداکاري و
 تيکو شانېکې بو بکړي، هندی جار دير ديت بو ټموره ي ټموره ته باوهر داره که دواترين پله ي
 هيز و دسه لاتي خوږي به کاريښي و بې ټموره ي سر بکړي، جا ټموره کاته تي ټموره گات که هېچ
 هيز و دسه لاتي به ټموره هېچ پي ناکړي به بې پشتيواني ۱ يارمه تي، ټموره کاته فير ټموره
 که پشت ټموره به خوا بېهستي که به بې ټموره ش ئيمان تهواو نابي و تا تي ټموره گات که
 سرکه و تن و زال بوون ټموره له لايه ن خواوه ديت به لام ټموره بهنده دواترين دسه لاتي خوږي
 به کاريښي و دواي ټموره پشت به خوا بېهستي و هموو کاروباري خوږي هواله ي خوا بکات،
 هندی جار دير ديت بو ټموره ي ئيمانداره کان په يوه ندي يان به خواوه به هيز و پته و تر بکن
 لهو کاته دا که ټموره نه تېنگانه و دهردي سري، دوو چاري سزا و نازار ټموره نه لايه ن
 دوژمناني نايينه موه، هېچ په نايه کيان ني يه جگه له په ناي خوا، هېچ شوښنيک شک نابن
 روي تي بکن لاي خوا ټموره، جا لهو کاته دا بې باوهر پيش په نا ټموره ي و ټموره پرتوه بو لاي
 خوا ۱ جاي ئيمانداران که بېگومان لهو کاته دا به تهواوي خوږيان ټموره نهوا په ناي خوا و
 نه پچرين له هموو شتيکې تر، بېگومان ټموره په يوه ندي په يان ټموره هوي ريکي و دامه زراوي
 له سر بهرنامه ي خوا کاتي که خوا سري خستن و زالي کردن، که واته سرکيشي ناکه ن و
 لانده ن لي ي، هندی جار يارمه تي و زال کردن دير ديت، چونکه ئيمانداره کان هيشتا به
 تهواوي لي نه براون بو خوا لهو تيکو شان و فيداکاري په ي که ټموره کن، خوږيان به بار ۱ به
 تن نه کردوه بو خوا بهم رهنکه جهنگ و تيکو شانه يان نيازي غنيمه ت ۱ سامانيکې تيډايه
 که دست کهوت بې، يان غيرت و پياوهر تي پي ټموره ن، يان نازايي و چالاکي پيشان ټموره ن،

خوايش نهيهوى جهنگ و تىكۆشان كه تهنه لهبهر خوى بىت و لهريگاي نهودا بىت و دور
 له هيچ نيازىكى تر، وهكو پيغه مېهر (ﷺ) روونى كردهوه له وهلامى پرسىيارى كه لى و كرا،
 عمرزيان كرد پياوى وا ههيه جهنگ نهكات لهبهر غيروه و پياوهتى، وا ههيه نهيكات لهبهر
 نازايى و چالاكى، هينى وا ههيه بۆ ناوبانگ و شۆرەت و روپامايى، نهمانه كاميان له
 ريگاي خوادايه؟ نهويش له وهلام دا فرموى: ههركهس جهنگ و كوشتار بكات بۆ نهيه
 ناييى خزا بهرز ببىتموه تهنه نهيه له ريگاي خوادايه، ههندى جار دىر دىت، چونكه نهو
 شهر و خراپهى ئيمانداران بهرگري نهكهن و جهنگى لهگهڵ نهكهن نهندازى خير و چاكه
 تىزدايه، خوا نهيهوى نهو تۆزه رووناكى يه تىزا نهمينى و روت بىي لى و نىنجا بپوا،
 ههندى جار نهو يارمهتى يه دىر دىت، چونكه نهو باوهره پر و پووچهى كه ئيمانداران
 بهرگري نهكهن قهلبى و خراپى و ناراستى به تهواوى روون نهبووه تهنه بۆ خهلكى، كهواته
 نهگهر لهو كاتهدا ئيمانداران زال بىن و لهناوى بهرن لهوانهيه لهناو گهڵ دا يارمهتى دهر و
 كۆمهكى بكرى و بمينى لهدى ههله تانوان دا كه هيشتا دنيا نىن له خراپى و پىويستى
 نههيشتنى، كهواته لهپاش نهمانى ريشهى نهمينى له دهروونى ناسارهزا و تى نهگهيشتوان
 دا، بههوى نهوهوه خوا نهيهوى نهو بهتاله بمينى تا به تهواوى روون ببىتموه و بناسرى،
 كاتى نهما هيچ داخى بۆ نهخوا. ههندى جار نهو يارمهتى و زال كردنه دىر دىت، چونكه
 هيشتا ولات ناماده نهبووه و شياوى پهيدا نهكردوه بۆ به پيرهوه چوونى حق و خير و
 راستى يه كه ئيمانداران تىكۆشانى بۆ نهكهن و نهيانهوى بىن به نوينهري، كهواته نهگهر
 لهو كاتهدا زال بىن دووچارى دژى و بهر بهرمانى نهبن و دامهزراو نابن، كهواته با جهنگ و
 تىكۆشان بهردهوام بىت تا ههموو دل و دهروون ناماده نهبن بۆ به پيرهوه چوون و وهرگرتنى
 نهو خير و راستى يه كه دىته ولات، لهبهر نهو چهند هۆيه كه باس كرا لهبهر چهند هۆيهكى
 تر كه خوا نهيزانى زۆرجار يارمهتى و سهرخستنى ئيمانداران دىر دىت و دوا نهكهوى له
 پيش چاويان جا نهو كاته فيداكارى چهند چهندانه نهيبتموه و نيش و نازار و دهر و
 مهينهت پتر نهيبت، لهگهڵ نهودها بهرگري خوا له ئيمانداران و سهرخستنيان مسۆگهره
 پاشه رۆژدا به مەرجى كۆتايى نهبى له تىكۆشان، يارمهتى دانى خوا بۆ ئيمانداران و
 سهرخستنيان ههرجۆنى هۆى بهدى هاتن و پىك هينانى ههيه، ههروهها كاتى بهدى هات
 چهند نهرك و مەرجىكى ترى ههيه وهكو روون نهيبتموه لهم چهند وشه و رستهيهوه،

وَلْيَنْصُرَكَ اللَّهُ مِنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿١١﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿١٢﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿١٣﴾ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَى فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٤﴾

خوا نه فرموی: ﴿وَلْيَنْصُرَكَ اللَّهُ مِنْ يَنْصُرُهُ﴾ سویند به خوا هر که سینک یارمه تی نایینی خوا بدات خوا یارمه تی شو که سه نه دات و سه ری نه خات، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ بیگو مان خوا توانایه و زاله به سه ره موو شتی که دا به جو ری هیچ شتی که توانای نی یه سه ریچی لی بکات، به لکو هر شتی که شو بیه وی نه بی هر نه وه بیی، شو به لینه ی خوا دای چند جار به دی هات، یه کهم جار نه وه بوو خوا پیغه مبر و یاره کانی زال کرد به سه ره سرز که کانی قوره ییش دا له پاش نه وه زالی کردن به سه ره عمره به کانی نیوه دورگه دا، ئینجا له پاش نه وه زالی کردن به سه ره کیسرا و قه یسه ردا، جی و شوین و ولاته کانیانی سارا کرده وه بو ئیمانداران و یارمه تی ده رانی خوا، هر وه ها چند جاری تر شو به لینه به دی هات له ته مه نی نه م نوممه ته دا، هر وه ها شو به لینه به رده وامه تا دنیا دنیا یه به مرجی ئیمانداره کان ری بازی پیغه مبر ﴿وَاللَّهُ﴾ و یاره کانی بده نه بهر، ئینجا نهوا نه رک و مرجی شو سه ره که وتوو و یارمه تی دراوانه روون نه کاته وه و نه فرموی: ﴿الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ نه وانه که سانیکن نه که ره ئیمه ده سه لات و توانامان پیدان له زهوی و ولات دا و گنپرامانن به کار به ده ست نه وانه بهم جو ره نه بن:

۱- ﴿أَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ به ریک و راستی نویژ به جی نه هیفن. واته په یوهندی خو یان له که ل خوادا به تین نه کهن و به مل که چی و زه لیلی رووی تی نه کهن.

۲- ﴿وَآتَوُا الزَّكَاةَ﴾ زه کات نه دن، که واته هه لئه سن به به جی هی نانی مانی دارایی و سامانیان و زال نه بن به سه ره چروکی و چاوبرسیتی دا و پاک نه بنه وه له ته ماع بازی و

زال ئەبن بەسەر مەترسى لە بى نوایى كە شەیتان ئەیخاتە دەروونیان، كون و كەلمەرى گەل و كۆمەل ئەگرن و چارەسەرى ئەكەن، ئەركى لاواز بى نواكان ئەگرنە ئەستۆ ئەبن بە ھۆى يەكئىتى گەل تا رادەيەك وەكو يەك لەش بن ھەرچۆنى پىڭەمبەرى مەزنىمان وینەى بۆ ھىناوہ كە ئەفەرموى: ئىمانداران لە سۆزو بەزەيى و خوشەويستى دا بە وینەى تەنيا لەشكەن كە ھەر ھەموو پارچەيەكى ئىش و ئازارى ھەموو ھەموولەش ئەچى بەدەمى يەوہ بەشداری ئەكات بە خەولى ئەكەوتن و تاوتى.

۳- ﴿وَأَمْرًا بِالْمَعْرُوفِ﴾ فرمان ئەدەن بە چاكە و ھانى خەلكى ئەدەن بۆى و ﴿وَنَهْرًا عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ بەرگى خەلك ئەكەن لە گوناھو تاوان و خراپەكارى كە ئەم دوو شتە ھۆى رزگارى و كامەرانى گەل و ئەندامى گەل.

بەم دوو شتە سىفەت و نیشانەى ئومەتى موسلمان پىك دىت، كە ئەبى بەسەر ھىچ خراپەيەك دا تى ئەپەرى و ھەول بەدات بۆ گۆزان و ئەھىشتى بە گۆرەى توانا، بەرامبەر ھىچ چاكەيەك نەوہستى و ھەول بەدات بۆ پىك ھىنانى، كەواتە ئەو يارمەتى دراوانە خۇيان لە خۇيان دا تەواون، خەلكىش پى ئەگەيەن بۆ ئەمەى ناتەواوى يان ئەھىلن، ئا ئەوانە كە خوا يارمەتى يان ئەدات كاتى كە ئەوان يارمەتى ئايىنى خوا و ئەو بەرنامەيە ئەدەن كە خوا دايناوہ بۆ ژيان و خۇيان بە بەختەوہر ئەزانن لەو تىكۆشانەدا كە ئەيكەن، سەركەوتن و يارمەتى تەنيا لەخوا داوا ئەكەن و ئەيناسن، ئەوانەن كە وا ئەو بەلئىنەيان پى ئەدات و دلتايى لەسەر ئەكات، كەواتە ئەو يارمەتى و سەرخستەنە لەسەر ئەو ھۆ و مەرجانە راگىرا كە باس كرا... ئىنجا پاش ئەو ھەموو كاروبارى ئەگەرتەوہ بۆلاى خوا خۆى چۆنى ويستى كاروبار ئەگۆپى، كەواتە شكان ئەگۆپى بە سەركەوتن، سەركەوتن ئەگۆپى بە شكان، كاتى كە ھۆيەكان گۆزا، يان ئەرك و پىويستى يان ئەبرا بەرئوہ، وەكو ئەفەرموى: ﴿وَلِلَّهِ عَنِيبَةُ الْأُمُورِ﴾ تەنھا بۆ خوايە و تايبەتى يە بە خواوہ پاشەرۆژى ھەموو كارەكان. لەم فەرمودەيەدا بەلئىنكى ئاشكراھەيەبۆبەرزكردنەوہى ئايىنى خواو يارمەتى و زال كردنى دۆستەكانى خوا.

لەپاش باسى ستم و تاوانى بت پەرسەكان دەريارەى پىڭەمبەر (ﷺ) و يارەكانى و ئىزن دانى خوا بە جەنگ و كوشتار لەگەل ئەو تاوانبارانەدا، ئىنجا دلتەوايى پىڭەمبەر (ﷺ) ئەكات بەوہى كە ئەو تەنيا پىڭەمبەرىك نى يە ناپەوايى و تاوانى دەريارە كرابتى، بەلكو

پيش نهوه» پيغمبرانى تريش بهر جوړه يان له گهل كراوه، له پاش دا دهستي قودرته
 هاتووته كار بو نهوانى كه سهرپنچي يان كردوه بهرامبر به پيغمبران - سهلامى
 خويان لى بيت - و بهرياد كړنى دوژمنه كانيان، كهواته پاشه روژى هم و دوژمنه كانى به
 وينى پاشه روژى نهوان و دوژمنه كانيان، هروكه دوژمنه كانى پيغمبر نه ترسينى و
 هره شهيان لى نهكات و سهرنجيان رانه كيشى بو بيركړدنهوه له پاشه روژى سهخت و
 سامناكي وينه و هاوسهره كانيان لهو گله رابوردووانى كه باسيان نهكات. نهفرموى:
 ﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ﴾ نهگه نهو بت په رستانه باوهر ناهين بهر نايينه راسته كه بو ت هينان و
 لايان وايه تو درو نهكيت و نهوى پي يان رانه گيهنى درويه بهوه دل غه مگن مبه، ﴿بَلَدٌ
 كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾ چونكه نهوى دهر بارى تو كراوه هروا بوو بو پيغمبرانى تريش
 نهو تا له پيش نهوانى تو گهله كهى نوح پيغمبريان به درون دانا و باوهريان پي نهكرد
 ﴿وَعَادُ﴾ تايغه عاد هوى پيغمبريان به درون دانا ﴿وَتَمُودُ﴾ تايغه سمود صالح
 پيغمبريان به درون دانا ﴿وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ﴾ گهله كهى ئبراهيم باوهريان پي نهكرد و به
 درونيان دانا، ﴿وَقَوْمُ لُوطٍ﴾ هوزه كهى لوط پيغمبريان به درون دانا ﴿وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ﴾
 خاوه و دانيش توانى شارى مهدين، شوعيب پيغمبريان به درون دانا ﴿وَكَذَّبَ مُوسَى﴾
 باوهر نه هينرا به موسا و به درون دانرا، موساى جيا كردهوه به شيويهكى تايبهتى باسى
 كرد جياواز له شيوى باسى پيغمبره كانى تر، يه كه م هم وهكو نهوانه له لايه
 قه ومه كه يوه بى باوهرى نهكرا، بهلكو له لايه فرعون و كومه له كه يوه بوو، دوهم
 موعجزه كانى موسا زوربهى روون و ناشكرا بوون، جياواز له موعجزه شوانى پيشوو.
 ﴿فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ﴾ ئينجا منيش په لم نهكرد له توله و سزادان دا، بهلكو ماوه و موله تم
 بهر كاfrاندا تا كاتى ديارى كراوى خويان، ﴿ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ﴾ له پاش نهوه قارم لى كرتن و
 بهرياد كړن ﴿نَكِيفَ كَانَ نَكِيرٍ﴾ دهى ئايا چون بوو ئينكارى به تينى من دهر باره يان، بهم
 رهنگه گوږانيكى ته اووم به سهردا هينان: ناز و نيعمه ته كه م گوږين به سزاو مهينمت، ژيانم
 گوږين به مردن و له ريشه هينان، ناوه دانى و ولا تم گوږين به كاو و ويران كړن، به پهله
 بهرياد بوونى نهو چهند گهل و كومه لهى خسته پيش چاو ناوى بردن، ئبنجا به شيوى
 گشتى و بى ديارى كړن بهرياد بوونى گهله پيشووكان نه خاته پيش چاو،

فَكَانَ مِنْ قَرِيبٍ أَمْلَكْنَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فِيهَا خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَبْرِ مُعَطَّلَةٌ
وَقَصْرِ مَشِيدٍ ﴿١٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا

نه فرمود: ﴿فَكَانَ مِنْ قَرِيبٍ أَمْلَكْنَهَا﴾ اینجا شار و ولایتی نورمان چول و ویران کرد
به مراندن و لریشه هینانی دانیشخوانه کانیان ﴿وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾ له کاتیک دا که نهو
دانیشخوانه ستمکار بوون و خواهرست نه بوون، ﴿فِيهَا خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا﴾ اینجا نهو
شارانه که چول و بی خاوهن مانه وه خانوه کانیان ویران بوون به جوری دیواره کانیان
که وتبوون به سهربانه کانیان دا، به راستی شیوه یه کی دل غمگین کهره کاتی بیری لی
بکریته وه که نهو خانوانه له کاتیک دا ناوه دان و تیر و تهواو و سهربانه کانی راگیر و وه ستاو
به سهر دیواره کانه وه و نیستا چول و بی خاوهن و خانوو به پئوه نه ماوه و هه موو بانه کان
که وتوونه ته خواره وه و ﴿وَيَبْرِ مُعَطَّلَةٌ﴾ اینجا دیواره کان روخاون و دانیشخوانی دهر بیری
نهو بیرانه ی که له کاتی خوی دا نیشیان پی نه کرا و ناو داشتی نهو دهر و بهره یان پی نه کرا
و له پاش دا له نیش خران و به بی کس و به بی خاوهن مانه وه ﴿وَقَصْرِ مَشِيدٍ﴾ ههروه ها
له ناومان برد و نه مان هینشت دانیشخوانی کوشکی بهرز که له کاتی خوی دا به هه موو
که شخه و دلخوشی یه که وه رابواردنیان تیا نه کرا بی باک و بی سام و ترس و نیستا چول و
هول و بی کس و بی خاوهن، لهو شیوه سامنا که دا نیشانی دان و اینجا به بیزاری یه وه
پرسیار نه کات له کار کردن و بهرهمی نهو پیشاندانه، له دهر وونی بت پرسته کان دا
نه فرمود: ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ نایا نه وانه نه گهراون به زهوی و ولاتان سمرنجیکی جی و
شونیه ویرانه ی هاوسهر و وینه کانی خویانیان نه داوه له بی باوه و بت پرسته کانی گه له
رابورد و وه کان ﴿فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا﴾ تا دلیان بیدار بییته وه بهو دلانه یان بیر بکه نه وه
له هوی نهو ویران بوونانه که لادان و مل پیچی یه له نایینی خوا و بزائن که هه رکس وینه ی
نه وانه سهرکیش بیت به وینه ی نه وانی به سهر دیت.

أَوْ ءَاذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٦٦﴾
وَيَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ ۖ

﴿أَوَمَنْ أَكُنَّ بِسَمْعٍ﴾ یان ئایا نەگەرلەرن بە ولاتان دا، تاكو به گوینچكەى خۇیان
سەرگۆزەشتە و بەسەرھاتی ئەر ولاتە ویران و چۆلانە و دانیشتوان و خامنەکانیان ببیستن،
تا بەھۆی ئەوہوہ ئەر بی باوەرمانە بیر بکەنەوہ و لەوانەوہ تەمى خوار بین، ئەر بی باوەرمانە
ہەرگیز بیر ناکەنەوہ و تەمى خوار نابن، چونکە ئەوہ بە چاوی دل ئەکری و ئەمانیش نیانە
وہکو ئەفەرموى: ﴿فَإِنَّمَا لَا تَقَى الْأَبْصَرُ وَلَكِنَّ تَقَى الْقُلُوبُ إِلَيَّ فِي الصُّلْبِ﴾ واتە قسە و باسەکە
ئەوہیە کە ئەوانە چاویان کویر نی یە، بەئکو دلەکانیان کویرە کە وا لەناو سنگیان دایە،
بیگومان ھەركات دل کویر و نابینا بوو ھیچ بەلگە و نیشانەییەکی ژیری یان بوونەوہری
کاری تی ناکات، ئەگەر دلەکانیان بینا بوایە بیگومان تەمى خوار ئەبوون و مەیلی ئیمان
ھینانیان ئەکرد لە ترسی دوچار بوونی ئەر پاشەرۆژە سامناکەى کە دووچاری ئەر گەلە
رابوردووانە بوو، کە زۆریان لە دەورو بەر و نزیکى ولاتەکەى ئەمانن، بەناوبانگیشن لەناویان
دا، بەلام لەباتی بیرکردنەوہ و تەمى وەرگرتن و روو کردنە باوەر ھینان و لەخوا ترسی،
لەباتی ئەر پەلەیان ئەناوە لە پیغەمبەر (ﷺ) بە ھاتنى ئەر سزایەى کە ھەرپەشەى ئەکرد
پێى لى یان و ترسی ئەخستە بەریان وکو ئەفەرموى: ﴿وَسَتَجِدُنَا بِالْمَدَائِبِ﴾ واتە بت
پەرستە یاخى یەکانى قورەیش پەلەت لى ئەننەوہ بە ھاتنى ئەر سزای کە ئیاتر سینی
پێى، چونکە باوەریان پێى نی یە و گالتهیان پێى یە و ئەیانەوێ بەرت لى بپرنەوہ لە کاتیک
دا کە ئەر سزایە شتیکە خوا بەلینی پێى داوہ ﴿وَلَنْ يَخْلَفَ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾ خوایش ھەرگیز خیلاقی
وانە ناکات و بەلینی خۆى ئەباتە سەر بەر جوړەى خۆى ئەیەوێ، بەلام ھەموو شتى کاتى
تایبەتى دیاریى کراوى خۆى ھەبە لای خوا بە پێى زانینى و کاردروستى خۆى بە موو لەو
کاتە لانادات و دوا و بەرى نی یە

وَأَنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿١٧﴾ وَكَأَنِّ مِنْ قَرِيبٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ ﴿١٨﴾ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١٩﴾ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٢١﴾

حیسابی کات و چهرخ لای خوا زور جیاوازه لهوی لای خه لکه وهکو بهم فرموده ش

نهمه مان پیشان نهدات: ﴿وَأَنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ به راستی تملیا روزیک لای خوی تو - واته لهو روزانه ی که ناسمان و زهوی تیا دروست کرد - وهکو هزاران سال وایه لهو سالانه ی که نیوه نهیان ژمین لهم جیهانه دا، مؤلعت دان و دوا خستنی سزای ستم کاران چند حکمت و بهره و مندی تیدایه، نابیته نیشانه لهسر بهدی نه ماتن و رزگار بوونی تاوانباران وهکو نهفرموی: ﴿وَكَأَنِّ مِنْ قَرِيبٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾ دانیش توانی زور شار و ولاتی مؤلعتا لهکاتیک دا که ستم کار و خاوهن جهور بوون، بهو مؤلعت دانه قوتار نه بوون و لهدهست دهرنه چوون، نهوه بوو ﴿ثُمَّ أَخَذْتُهَا﴾ لهپاش دا قارم لی گرتن و سزای بهتینی له ریشه هیننرم دان لهم جیهانه دا ﴿وَإِلَى الْمَصِيرِ﴾ تمنیا بو لای من و بریاری من نه گهریتنهوه پاشه روزی ههموو کس و ههموو شتی که له همدوو جیهان دا، که واته نهو پهله کهرانه با بزائن که نه مانیش پاشه روزیان به وینه ی پاشه روزی تاوانباره کانی رابردوو نه بیت. لهم کاته دا که بهرباد بوونی گله بی باومره رابوردوو هکانی خسته پیش چاو، باوی خوی روون کردهوه دهرباره ی یاخی به بی باومره کان لهم کاته دا رووی فرموده نهکاته پیغمبر (ﷺ) و فرمان نهدات که خه لکی ههموو ترسینی و روونی بکاته وه بویان پاشه روزی که به پیره وه نه چن. نهفرموی: ﴿قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ بلی نهی ناده میزاد من هیچ نیم جگه لهوی ترسیننرکم بو نیوه روون که رهوی هر شتی که پنیوست بی روون کردنه وهی بو تان، واته هیچ شتیکی تری نیوه به دهست نی به، پیشخستن و دوا خستنی سزاتان وهکو ههموو کاروباری تر تان به دهست خواجه. بیگومان پیغمبر (ﷺ) هرچونی ترسیننره موژده دهریشه، به لکو له پیشهوه موژده دهره، به لام نه شوینه و نه چنند نایه تی رابوردوو هاته خواره وه لهباری نهو کومه له بت پرسته بی باومره، که لاقرتی یان نه کرد به نایینی خواو به لاقرتی یه وه پهله یان نه نایه وه به هاتنی سزای خوا، دهی کومه لی واته نه ترساندن شایانه و شایانی موژده نین، ته نانه زانایانی تفسیر نهفرمون باسی پاداشت و پاشه روزی به خته وهی باومره داران لی رده بو داخی دل و

سزای دهرونی شو بی باوه‌پانه‌یه که نه‌فهرموی: ﴿قَالَتِ اَمْرًا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نینجا
 نه‌وانه‌ی له‌م جیهانه‌دا ئیمان و باوه‌ریان هینا و به‌پئی باوه‌ره‌که‌یان کرده‌وه و چاکه‌کانیان
 به‌جی هینا ﴿لَمْ مَغْفِرَةً وَرَقَّ كَرِيْمٌ﴾ بۆ نه‌وانه‌ هه‌یه له‌لایه‌ن خواوه‌ سپرینه‌وه‌ی هه‌موو
 گوناوه‌کانیان و که‌م و کوپی یه‌کانیان، رۆزی و به‌شیکی به‌ریز و پاک و خاوین که‌ ناز و
 ریزی به‌هه‌شته ﴿وَالَّذِيْنَ سَعَوْا فِيْ اٰيٰتِنَا﴾ که‌سانیک که‌ تیکۆشانیان کرده‌ له‌م جیهانه‌دا له
 به‌رگری و وه‌ستاندن ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ له‌وه‌ی بچه‌ ناو دل و دهرۆن و به‌دی هاتنیا‌ن له
 ژیا‌نی خه‌لکی دا نه‌وه‌ش به‌ فاک و فیک و پر و پاگهنده‌ و دل کرمین کردنی خه‌لکی له
 ئاستیان و به‌ هر جوریک له‌ ده‌ستیان هاتبی ﴿مُنَجِّرِيْنَ﴾ له‌ کاتیک دا مل ملان و به‌ر
 به‌ره‌کانیمان له‌گه‌ل نه‌که‌ن و وا تی نه‌که‌ن که‌ له‌ ده‌ستمان ده‌رنه‌چن. ﴿اُوْلٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ﴾
 نه‌وانه‌ی که‌ له‌م جیهانه‌دا نه‌وه‌ کرده‌وه‌یان بووه‌ که‌ باس کرا، نه‌وانه‌ له‌ رۆزی دوا‌یی دا
 خواوه‌نی ئاگریکی هه‌لگه‌راوی بلیسه‌ دارن و پئی یه‌وه‌ نوساون و لی ی جوی نابنه‌وه‌. نه‌و
 خوا‌یه‌ی که‌ نایین و بانگه‌وازه‌که‌ی خۆی نه‌پاریزی له‌ به‌ درۆ خه‌ستنه‌وه‌ی بی باوه‌ره‌کان و له
 په‌ك خه‌ستن و به‌رگری کردنی دوژمنان، هه‌روه‌ها نه‌و خوا‌یه‌ نه‌پاریزی له‌ فر و فیلی شه‌یتان
 و هه‌موو پیلانیکی که‌ ویسته‌بیتی تیکه‌لی بکات له‌ ریگه‌ی هه‌ندی ئاوات و ئامانجی
 پیغه‌مبه‌ران - درودی خوا‌یان لی بیت - که‌ بوویانه‌ و داخو‌ازی یان لی کردووه‌ و هه‌لقولان
 له‌ رو‌ی سروشتی ئاده‌می‌تی یانه‌وه‌، نه‌و کۆمه‌له‌ هه‌لبژێرا‌وی خوا هه‌رچه‌ند له‌لایه‌ن خوا‌وه
 به‌رگری کرا‌ون له‌ شه‌یتان و شه‌یتان نه‌یتوانیوه‌ له‌پاش پیغه‌مبه‌ری‌تی هیچ کاریکی نا‌ره‌وا‌یان
 پئی بکات، به‌لام نه‌وانه‌ ئاده‌می بوون و به‌ پئی سروشتی ئاده‌می‌تی جار به‌جاری هه‌ندی په‌له
 و بی ئارامی رو‌ی تی کردوون له‌باره‌ی فرمان و بانگه‌وازه‌که‌یانه‌وه‌، ویسته‌ویانه‌ به‌ زو‌ویی
 و به‌ په‌له‌ بلا‌و بی‌ته‌وه‌ و زال ببی بی هیچ په‌له‌ و دپک و دالی له‌ رێگایان دا، زۆرجار داخ و
 مه‌راقی زۆریان خواردووه‌ له‌ یاخیتی و رو‌و وه‌رگی‌رانی بی باوه‌ره‌ سه‌رکی‌شه‌کان، نه‌و په‌له‌ و
 بی ئارامی و داخ و مه‌راقه‌ هه‌رچه‌ند له‌به‌ر خوا و ئایینی خوا بوون، به‌لام شایانی په‌له‌ و
 راده‌ی به‌ری نه‌وان نه‌بوو، چونکه‌ نه‌وان نه‌بی به‌ گو‌یژه‌ی باو و سوننه‌ت و سیفه‌تی خوا
 بجو‌لینه‌وه‌. جا له‌م باره‌یه‌وه‌ شه‌یتان هه‌ول و تیکۆشانی کردووه‌ که‌ فرمان و بانگه‌وازه‌که‌یان
 به‌ گو‌یژه‌ی نه‌و ئاوات و ئامانجه‌ ئاده‌می یانه‌ به‌روا و له‌سه‌ر ره‌وه‌په‌وه‌ و شه‌قامه
 راسته‌قینه‌که‌ی خۆی نه‌پوا، ئینجا خواش نه‌و فر و فیلی شه‌یتانه‌ی نه‌ه‌یشه‌تووه‌ و نایین و
 بانگه‌وازه‌که‌ی پاراستووه‌ و رو‌ونی کردووه‌ته‌وه‌ بۆ پیغه‌مبه‌ره‌کانی باره‌ ریک و راسته‌که‌ که‌

خوا خوی نهمانی شو باره شایانه به جی یه وکو نهمرتهکوی لهم چند نایهتهوه: ﴿وَمَا
 أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَحْوِ﴾ تا نهگاته ﴿إِنْ مِنْ رَبِّكَ مُتَقَبِّرٌ﴾ پیش تفسیری نهم نایهته به
 جوانی نهمانم لیکنولینهوه لهوهی که کراوه بهوهی هاتنه خوارهوهی نهم نایهتانه که بلو
 بووهتهوه له کتیبهکانی تفسیردا. لهم بارهوه ریوایهتی زور همن زور له زانایانی تفسیر
 باسیان کردوون. (ابن کثیر) له تفسیرمهکی دا نهفهرموی: بهلام نهم ریوایهتانه سرجهم
 مورسلن، واته هیچ کام هیچ هاوهلیکی پیغمبریان تیدا نی یه، هیچ کامیانم نهدیوه که به
 ریکی و له روی راستی یهوه تهاو بن. لهناو نهم ریوایهتانهدا ریوایهتی (ابن ثعبی حاتم) له
 هموویان دریزتره نهمی: (موسای کوپی موسای کوفهیی بوی گیراوینهوه له محمدی کوپی
 نیشحاقی شهبیی یهوه، نهویش له محمدی کوپی فولهیهوه، نهویش له موسا کوپی عوقبه
 و نهویش له نبین شهبابهوه که نهمی: بت پرستهکان بیزاری یان نهمرتهبیری له پیغمبر (ﷺ)
 نهیان وت: نهگهر نهم پیاره به چاکه ناوی پرستراوهگانی نیمه یبردایه نیمه دانمان نهنا
 بهخوی و هاوهلهکانی دا، بهلام باسی جولهکه و نهمرانی یهکان ناکات که زور پیچهوانی
 نایینهکهینی به جوین و خراپه، به رانهی پرستراوهگانی نیمه، نهوان بهو جوره بیزار بوون
 و ناواتیان بر که نهم ریک کهوی، پیغمبریش (ﷺ) به دهست بی شرمی و سزای شو
 سرکیشانه به گیر هاتبوو، دلتهنگ بهوهی گومرای و باوه نهمینانهوه و ناواتی بوو که
 نهوانه بینه سر ریگای راست، نینجا که سورهتی (النجم) هاته خوارهوه خویندیهوه
 بهسهریان دا، کاتی نهم نایهتانهی خویندیهوه: ﴿أَرْيَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْمَازِیَ ۝۱۱﴾ وَمَنْزِلَةُ الْأُخْرَى ۝۱۲
 أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنْثَى﴾ شهیتان لهناو به ناوی خویندیهوهکی پیغمبردا (ﷺ) نهم چند
 وشهیهی وت: ﴿وَأَنَّهُمْ لَمِنَ الْفَرَانِیْقِ الْعُلَى، وَ إِن شَفَاعَتُهُمْ لَتَرْجَى﴾ نهم چند وشهیه له
 ههلهست و هونراوهی شهیتان، نینجا نهم دور وشهیه جیگیر بوو له دلی هموو بت
 پرستیک دا له مهکه، زوبانیان به وتنیان راهاتوو هموو پیان موژده بهخش بوون،
 وتیان: محمد گهرایهوه بو نایینهکهی گهل و نهتهوهکی، نینجا پیغمبر (ﷺ) گهیشته
 دوایی سورهتهکه و سوژدهی برد و هموو شو کؤمله به موسلمان و بت پرستی یهوه
 سوژدهیان برد. بهس تهنیا وهلیدی کوپی موغیره لهبر پیری و قهلهوی نهیتوانی سرخاته
 زهویی، پیری مشتی کرد کرد له خول و تهوینی نایه سر لهباتی سوژدهدا، موسلمانان
 سهریان سوپما له سوژده بردنی بت پرستهکان، چونکه نهمان نهم وتارهی شهیتانیان
 نهبیستبوو که بت پرستهکان بیستبوویان. بت پرستهکانیش لایان وابوو که نهوهی وترا

هينى پيښه مېر (ﷺ) لېږ تهو له دلشادي يوه سوړديان برد لېږ ريښى بته كانيان،
ئينجا نهه دهنكي دايوه و بلاو بوويهوه تا گه شته حبه شه و لهوى هوال درا كه
مهككي يې يهكان هموو موسلمان بوون و لهگل پيښه مېر دا نوږتيان كړدوه، موسلمانانكان
هيچ مه ترسي يهكيان نهماوه له مهككدا، بهوى تهووه نهو موسلمانانې كه كوچيان كړد
بوو بو حبه شه به چسپاني يوه بهر و مهككه گهړانهوه، پيش تهووه بگنه بهر وه خواي
كهوړه شتهكې روون كړدوه و تهووه شهيقتان وتي سړي يوه، قورثانهكې خوې روون
كړدوه و جوې ي كړدوه له دهست هلبستهكې شهيقتان، لهو رووهوه بو دلتهوايي
پيښه مېر (ﷺ) هم چند ثابته ي پي يوه خريكين هينايه خوارهوه. اينجا بت پرستهكان
لهو نارام و ناشتي يه پشيمان بوونهوه و دهستيان كړدوه به دوژمنايه تي و سزا و نازار
داني موسلمانانكان و توند و تيزي يان بهيژ تر بوو له ناستيان، جا بهوى تهووه
تهوانه ي حبه شه گهړانهوه بو حبه شه و نهيان تواني بميننهوه له مهككدا. دوايي هات
ريوايه تي (ئين و نبي حاتم) و خومان خريك ناكهين به هندی له ريوايهكاني تروه،
چونكه پړو پوچي و دهلهسي تهوان زور ناشكرايه، تهوانه ي بهو شيوهيه هليان بهستوه
زور نهام و نهزان بوون، چونكه هموو خاوهن ژيري يه له ريوه تهواني كه شتهكه
نهگونجاوه و دهست هلبسته، كهواته مېسته بوگنهكېان بهجي نايهت، بهلي (ابن كثير)
تهفرموي: بهغوي له تفسيرهكې دا چند ريوايه تيكي كو كړدوه تهوه له فرمايشتي ئين
و عباس و محمدي كوپي كهعب و چند كسي تر و نهو ريوايه ته ي ئين و نبي حاتم كه
به دريږي هينامان، له پاشان پرسيارك نكات: كه ناي چون هم ريوايه تانه يك نهكمن
لهگل نهه دا كه پيښه مېران - درودي خويان لهسر بيت - لهلايهن خاوه پاريزراون و
بهركري كراون له هموو هله و ناروايي يك له راگهياندي ئاين و فرماني خويان دا؟
ئينجا چند وهلاميك نههيني له لايه هندی له زانايانهوه بو پينه و پهړي هم ريوايه تانه و
گونجاندني هم هواله، ناسكتريني نهو وهلامانه نههيه: كه ماتول نهو دوو وشهيه لهلايهن
شهيتهانهوه بوو به بي ناگايي پيښه مېر (ﷺ) و تهنيا به گونچكې بت پرستهكان دا چوه و
موسلمانان نهيان بيستوه، هيچ زياني ني يه و دژ و پيچنهوه سيغه تي پاريزراوي و
بهركري كراوي پيښه مېران ني يه، به تايبه تي كه خوايش شتهكې روون كړدوه و
هلبستهكې شهيقتاني سړي يوه و بهتالي كړدوه. نهه بو پالفته كراوي نهو
ريوايه تانه، لهم قسه و باسه دا كه بهناوبانگه به قسه و باسي غهرايق. موسته شريقهكان و

تانه دهران له ئهم ئايينه پاكه زۆر به بهسۆز و خوشى يهوه ئهم ههوال و باسهيان وهرگرت و
 بلاويان كردهوه، به تايبهتى دوو ريوايهتى تر جگه لهوهى وتان به دريژى كه زۆر
 ئاشكرايه دهلهسه و پڕوپووجن، وهك ئهو ريوايهتهى كه ئهلى: شهيتان ئهم دوو وشهى هينا
 بهدهمى پيغه مبهردا بهبى ئاگايى خوى. يان ئهو ريوايهتهى كه بۆگه ن تره لههه كوفريكى
 ئاشكرايه كه ئهلى: ئهم وشه يانه پيغه مبهردا (كه) به قست وتى و مبهستى نهوه بوو كافرهكان
 راكيشى بۆ لاي ئاين!! ئهو دوژمنه بهد نيهادانه ئهم ريوايهتانه و قسه و باسهيان گرت به
 دهستهوه و كرديان به بهلگه بۆ تيك دانى ميشكى بى ئاگا و نهشارهزاكان، بۆ ئهو مبهسته
 تهپ و توژى زوريان كرد و لايان وا بوو نهگه به مبهست و ئامانجى پيس و گلاوى خويان،
 نه يان زانى كه دهرياي بى پهيى ئيسلام به دهمى ئهوان پيس نابى، نه يان زانى ئهو ههموو
 پړو پاگهندهى ئهوان كرديان ئهروا به با لهكاتى ليكۆلینهوه و روون كردنهوهى راستى و
 حهقيقهت دا، نه يان زانى كه له دهشتى چۆل و بيبابانى گومرايى دا شوين سهراب كهوتوون،
 كهواته ليره دا پيوسته له سى بارهوه بدوين:

١- لهبارى راستى و ناپراستى ئهم ريوايهتانهوه.

٢- تهفسىرى ئهم چهند ئايهته به شيوه راسته قينهكهى كه به هيچ جۆرىك پهيوهندى نى يه
 و نه بهستراون بهم باس و ريوايهتانهوه.

٣- هۆى سوژده بردنى بت په رستهكان كه شتيكه حهديسى سهحىحه لهسهره، ههروهها
 هۆى گهرا نهوهى موسلمانانهكانى حه بهشه.

جا بهريز ههرسى مبهستهكه بهيئين: لهبارى يهكه مهوه ئهليين: كۆپ و جهماوهرى زانا
 بههيز و باوهپ پى كراوهكان له كۆن و تازه ئهم ههوال و ريوايهتانهيان بهلاوه دهلهسه و
 دهست ههلبهسته لهلايهن دوژمنانى ئيسلامهوه، به چهند بهلگه و نيشانهى روونى بههيز
 روونيان كردووه تهوه ناپراستى و پړو پووجى سهرحه مى ئهو ريوايهتانه، ههرشتيك و تراوه
 لهبارى راستى يانهوه ههمووى بهرپه رچى دراوه تهوه به جۆرى بهراستى هيچ رهوا نى يه بۆ
 هيچ كهس گومانى راستى يان پى ببات. ههركهس ئهيهوئيت خوى شارهزا بكات با ته ماشاي
 ههندى له كتيبه باوهپ پى كراوهكان بكات بۆ ويينه وهكو (التفسير الكبير) و (روح المعانى). بۆ
 نه مهى شتهكه به كورتى كوتايى پى بيئين - چونكه پيوست نى يه بهو دريژه پيژانه -
 ئيمه ليره دا تهنيا دوو نوخته ئهگرين به دهستهوه، تهنيا دوو بهلگه ئههينينهوه لهسهر

ناراستی و دهلەسەیی ئەو رێوایەتەنە بە ھەموو جۆرەکانیانەوە، دلدایان کە تەنیا ئەم دوو شتە بەسە و رێگای ھێچ تەك و جەمئ ناهێلێتەو. بۆ ھێچ زانا و تیگە یشتووێک:

۱- سەرچەمی ئەو رێوایەتەنە لەبارەی سەندەمە - واتە ئەو کەسانەی کە ھێناویانە و رێوایەتیان کردووە - بێ ھێزو لاوازن و جینگە باوەڕ نین، چونکە ھێچ کامیان ناچنەو سەر ھاوڵەکانی پێغمەبەر (ﷺ) و ھەرچی یەکیش بەو جۆرە بێ لای کۆڕ و جەماوەر پشتی پێ نابەستێ و ناگرت بە بەلگە و رابەر، مەگەر قۆل گیر و پشتیوانێکی ھەبێ، بێگومان کۆڕ و جەماوەری زانا و پێشەواکان دژیان چ جایی قۆل گرتن، بێجگە لەوێش زانایانی عیلمی ھەدیس ئەفەرمون: ھێچ کام لەوانەی خاوەنی ھەدیسە سەحیحە ئەم رێوایەتەیان نەھێناوە و وەریان نەگرتوون و لەبارەی مانا و مەبەستەو دژ و پێچەوانەی دوو بەندن لە بەندەکانی نایینی ئیسلام، ناگونجی بە ھێچ کلۆجی لەگەڵ دوو بنەڕەت لە بنەڕەتەکانی نایینی ئیسلام، یەکەم: تەنیا بێ خوا بە بێ شەرێک و ھاوێش، دووەم: عیصمەتی پێغمەبەر (ﷺ) واتە بەرگری کرابی و پاراستنی لە ھەموو ھەڵەیک لەبارەی راگەیاندن و پێغمەبەرێتی یەکەمەو لە ھەموو درۆ و دهلەسە و پیلان و دەست تێ خستنی شەیتانەو.

۲- ئەم وتراوە دەست ھەلبەستە بە ھێچ رەنگ ناگونجی و جینگای نابێتەو لەو شوێنەدا کە بۆی ھەلبەستراوە، چونکە سورەتەکە بە تێکڕایی و بە تایبەتی ئەو چەند نایەتەیی کە ویستوویانە ئەم وتراوەی تێکەڵ بکەن. ﴿أَرْزَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْمَازِيَّ﴾ تا ئەگات ﴿وَأَنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ ئەمانە ھەمووی باسی بێ نرخ و پووی ئەو بتانە ئەکەن، کەواتە چۆن ھەر لەو شوێنەدا نرخیان پێ ئەدری و رەوای بت پەرستی ئەدری؟! ئەو وتراوە بە ھێچ کلۆجی ناگونجی و جینگای نابێتەو لەو شوێنەدا تەنانت لەسەر ئەو رێوایەتەش کە ئەلێ: تەنھا شەیتان وتی و ھەر بت پەرستەکانیش بیستیان، چونکە شەیتان شەیتانە و فرە زانە کاری بێ سوود و بێ ھودە ناکات و ئەیزانی کە کەس بە شتی وا ناخەلەتی، ھەروەھا بت پەرستەکانیش عەرەب بوون و تی ئەگەشتن و حالی ئەبوون لە نایەتەکانیش و لە وتراوەکەش، وەکو ئیفتراچی یەکان کەودەن و ئەقام ئەبوون و نەیان زانی کە ئەو نایەتەنە و ئەو وتراوە دژ و پێچەوانەی یەکتەن، کەواتە چۆن دلخۆش ئەبوون بەو لە لایەکەو وەسف و سەنای بتهکانیان بکری و ھەر لەو کاتەدا بە پڕپووی دەرکرتن و ناپەرەوایی یان روون بکریتەو، خوا پەنامان بدات لە تی

نهگه‌یشتن، بزم نه‌ندازه لی‌کۆلینه‌وه گومان نامینی که هۆی هاتنه خواره‌وه‌ی نهم چهند
 نایه‌ته نه‌وه نه‌بووه که له‌و ری‌ویه‌تانه‌دا ده‌ست هه‌لبه‌ست کراوه به‌لکو دیمه‌ن و
 رواله‌تی نایه‌ته‌که‌ و پیشان نه‌دات که هۆی هاتنه خواره‌وه‌یان شتیکی تره که به
 شیوه‌یه‌کی گشتی روی کردووه‌ته هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ران - سه‌لامی خویان لی بی‌ت - و
 له ره‌وانه کردنی هه‌موودا نه‌و شته روی داوه، که‌واته نه‌بی هۆی هاتنه خواره‌وه‌یان
 شتیکی بی‌ت که هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ران تیای دا به‌شدار بووبن به پئی سروشتی ئاده‌می‌تی
 یان به بی‌ئهمی دژ و پی‌چه‌وانه‌ی سیف‌هت و فرمانه‌که‌یان بی‌ت.

نه‌و شته گشتی یه‌ش نه‌مه‌یه که به یارمه‌تی خوا به پئی تی‌گه‌یشتن و زانی‌نمان روونی
 نه‌که‌ینه‌وه: بی‌گومان پی‌غه‌مبه‌ران - سه‌لامی خویان لی بی‌ت - کاتی که کراون به پی‌غه‌مبه‌ر و
 نه‌و کار و نه‌رکه گه‌وره‌یان خراوه‌ته سه‌رشان له هه‌موو شت خۆشتر و مه‌به‌ست تر بۆیان
 نه‌مه بووه که خه‌لکی کۆبینه‌وه له‌سه‌ر نه‌و نایینه پی‌رۆزه‌ی که بانگی مه‌ردومیان بۆ نه‌کرد،
 هه‌موو گوێ رایه‌ل ببن و به‌شدار ببن له‌و پیت و فه‌ره‌ی که له لایه‌ن خواوه بۆیان هاتووه،
 به‌لام کۆسپ و پله‌ی زۆر به‌تین له ری‌گیان دا بووه، پی‌غه‌مبه‌ران ئاشکرایه له ئاده‌مین و نه‌بی
 پاش ماوه‌یه‌که نه‌مین و کۆچی دوا‌یی بکه‌ن له‌م جیهانه‌دا جا له‌به‌ر نه‌وه هه‌موو ئاواتیان
 نه‌وه بووه که به زویی خه‌لکی را‌کێش‌ن بۆ لای نایینه‌ی خوا، ویستویه‌نه و پئی یان خۆش بووه
 که له هه‌ندی شت دا به گوێره‌ی دل‌یان بجۆلینه‌وه و چاوپۆشی بکه‌ن له‌باو و داواو کرداریان
 بۆ نه‌می رایان کێش‌ن، ئینجا له پاش دا به پاک و خاوی‌نی په‌روه‌ردیان بکه‌ن، به پئی
 ژیری و لی‌زانی ئاده‌می هه‌ندی کرده‌وه‌یان کردووه نیازی چهند شتیکیان کردووه بۆ
 به‌رژه‌وه‌ندی فرمانه‌که‌یان که نه‌و کرده‌وه و شتانه‌ش هه‌موو دروست و ره‌وا بوون، به‌لام
 بریاری باری با‌شتر و ری‌گای راست تر هه‌بووه که نه‌وه به‌جی‌تر و پڕ له به‌رژه‌وه‌ندی تر بووه
 به‌لای خواوه، خوا له یه‌که‌م چاره‌وه ئاگاداری نه‌کردوون به‌سه‌ری دا، جا له‌و جۆره شتانه‌دا
 شه‌یتان هه‌ول و تی‌کۆشانی کردووه و پیلانی گێ‌راوه بۆ لادانی فرمان و بانگه‌وازه‌که‌یان له‌بار
 و ری‌گا راسته‌قینه‌که‌ی خوا، به‌لام له پاش دا خوا پیلانه‌کانی شه‌یتانی به‌تال کردووه‌ته‌وه و
 بار و ری‌گا راسته‌که‌ی خۆی زال کردووه و پی‌غه‌مبه‌ره‌کانی نه‌و ری‌گا و باره‌یان داوه‌ته به‌ر که
 خوا ویستویه‌تی. ئینجا بۆ روون کردنه‌وه چهن نمونه‌یه‌که شه‌ی‌تین که روویان داوه له
 ژبانی پاکی پی‌غه‌مبه‌ردا (ﷺ) و له می‌ژووی بانگه‌وازه‌که‌ی دا، یه‌کی له‌وانه روودا‌ی ئین و ام
 مکتوم: نه‌وه‌بوو روژیک پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) خه‌ریک بوو به کۆمه‌لیک له سه‌روکه‌کانی قوره‌یشه‌وه و

بانگی نهکردن بۆ ئيسلام، لهو كاته دا ئيين و ام مكتوم هاته خزمهتى و چاوى نهبوو بهموى
 نهوهوه نهيزانى به خهريك بوونهكهى بهو كۆمهلهوه، عهرزى كرد ئهى پيغه مبهرى خوا فيرم
 بكه و زانام بكه و زانام بكه بهموى خوا فيرى كردوويت و زاناي كردويت پى، چهند جار يك
 ئهو داواى دووباره كردهوه تا پيغه مبهرى (ﷺ) وای لى هات شتهكهى پى ناخوش بوو به گرزى
 يهوه رووى لى وهرگيڤرا، دهى به گوڤرهى باوى خهلكى ئهو كردهوه يهى كوپى ام مكتوم زۆر
 بى جى و نارهوا بوو، به پى زانين و ژيرى ئادهى ئهو گرز بوون و روو وهرگيڤرانه زۆر ريك
 و به جى بوو، خهريك بوونهكهى پيغه مبهرى (ﷺ) زۆر گرنگ و پىويست بوو، چونكه يهكه
 پلهى سهخت له بهر پى بانگهكهى ئيسلام دا لهو كاته دا ئهو سهروكانه بوون، نهگهر نهوه
 نهمايه خهلكى به فراوانى موسلمان نهبوو، لهگهڵ نهوه دا لای خوا خهريك بوونى بهو كوڤره
 لاوازه دامارهوه گرنگ تر بوو، له بهر نهوه خوا شتهكهى روون كردهوه و باره
 راستهكهى نيشان دا و كردهوهكهى پيغه مبهرى (ﷺ) گيڤرايهوه بۆ سهر ترازوهه راستهكهى
 خۆى، ئهو گلهى و عيتابه بهتینهى ئاراستهى ئهو پيغه مبهره خوشهويسته كرد به ناردنه
 خوارهوى سهرهتاي سورهتى (عبس): ﴿عَسَىٰ وَرَأَىٰ ۙ أَن جَاءَهُ الْأَعْنَىٰ ۚ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٗ يُرَىٰ ۚ ۝٢ أَوْ يَذَّكَّرُ
 فَتَنَّمُهُ الذِّكْرَ ۚ ۝١ أَنَا مِّنْ أَسْتَقَىٰ ۚ ۝٥ فَاتَّ لَهُ نَصَدَىٰ ۚ ۝٦ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْكَبُ ۚ ۝٧ وَأَمَّا نَسَبًا بَعَىٰ ۚ ۝٨ وَمَا يُخْتَلَىٰ ۚ ۝٩ فَاتَّ
 عَنْ لَّعَنَ ۚ ۝١٠ كَلَّا إِنَّمَا تَذَكَّرُ ۚ ۝١١ فَتَنَّمَا تَذَكَّرُ ۚ﴾ خواى گهوه پيلانى شهيتانى لهناو برد و ئايهتهكانى
 خۆى دامهزراو و جيگير كرد و دلى ئيماندارانى ئارام كرد به ئايهتهكانى خۆى. پيغه مبهرى
 ئازيز (ﷺ) له پاش ئهو رووداوه ريزى نهگرت له ام مكتوم كاتيك نهيدى پى ئهفهرمو:
 ﴿مرحبا بمن عاتبنى فيه ربى﴾ له ههندى غهزادا نهوى نهكرد به جينشيني خۆى له
 مهدينه دا بۆ پيش نوڤيڤى. نموونهيهكى تر نهمايه كه ئيمامى موسليم له پهراوه
 سهحيحهكهى دا نهيهينى له سهعدى كوپى نهبى وهقاصهوه ئهفهرموى: ئيمه شەش كەس
 بووين لهگهڵ پيغه مبهردا (ﷺ)، من و بيلال و كوپى مسعود و سى كەسى تر له ههژار و بى
 نهواكان، سهروكهكانى قورهيش داوايان كرد كه ئهم شەش كەسه دهريكات له كۆپى خۆى و
 نهوان بينه لای، ئهويش به ئوميدى موسلمان بوونى ئهو كۆمهله كهوته دلى و خهريك بوو به
 گوڤى يان بكات، ئينجا خوا فهرموى: ﴿وَلَا تَقْرُؤُا الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَدُوَّةِ وَالْعَنَتِ يُرِيدُوْنَ وَجْهَهُ﴾
 گيڤرايهوه بۆ سهر ترازوهه راسته نهگوڤاوهكهى خۆى، پيلانى شهيتانى بهتال كردهوه، بينجكه
 لهم دووانه چهند ويتهى تر هه و پىويست نى يه هينانيان، بۆ مهبهستهكهى ئيمه ئهم
 دووانه بهسه.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَعَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾

ئينجا دينه سر باسی دووم که بریتی به له تفسیر کردنمودی نایه تکان که هیچ په یوهندی یان نبی بهو ریوایه تانموده له بهر رووناکی شو دوو نمونه و وینه به که وتران، نه لنین: خوی گوره دلنموی پیغمبر (ﷺ) نه کات و دلگرنی ناهیلی بهرامبر بهو جوړه نیاز و ناواتانه که روى تی نه کرد که پیچموانه ی نه وانه لای خوا چاکتر بوون، نه فرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَعَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ﴾ هر پیغمبر ټکمان له پیش تو ره وانه کردبی چ پیغمبرى که ناین و شریعتیکی بو هاتبی و فرمان درا بی به راگه یاندنی، پیغمبر ټک که بهو جوړه نه بووبی، هر کام له مانه کاتی بریاری شتیکی دا بی له بهرونی خوی دا که خواست و ناواتی خوی بووبی شیتان شتی نارې وای خستووته ناو خواست و ناواته که یوه ﴿فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ﴾ ئینجا خوا نموی شیتانی سپړووته و نه ییشتووه بهموی پیغمبره که ی پراستووه له مهیل و نارې وای هینه که ی شیتان، رینمونی کردووه بو باری که خوا خوی پی خوی خوش بووه و هوی نه میشتنی باره که ی شیتانه، ﴿ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ﴾ له پاش دا خوا رابره و نیشانه روونه کانی خوی چه سپاندووه، دایم زانندون که پالپوهنر و هوی راوهستان و دامه زانن له سر بارو رنگا راسته که ی خوی، ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ خوا زانا و ناگاداره له هممو کارو بارو به سرهاتی خلکی، لیزان و کار دروسته له هممو کار و کرداری دا، زور له زانایان نه فرمون: وشه ی ﴿تمنى﴾ به که له گهل ﴿قرا﴾ واته: خویندی، له سر هم بار و رایه ش نه لنین: خوا نه فرموی:

هر پيڻغه مېرئىكمان له پيښ تۆوه رهوانه كرديږى له كاتيځ دا كه سروش كراوى خواى
 خوښېدى به سهر خلك دا شهيتان گومان و دوو دلى ۱ شتى پر ۱ پوچى نه خسته ناو
 خوښ تراوه كه يوه، واته همولى ئه دا خلكى له ناستى بى باوهر و دل كرمين بكات، بۇ ويڼه له
 باره ى ئه م پيڻغه مېر و قورئانه ۱ نه يخسته دليان كه محمد جادوبازه و ئهمه ى نه يلى
 جادوو ۱ يان دهست ههلبه ستي خوښه ى، يان له خلكى يمه فير بووه، يان هر بريارى كه
 پيڇه وانه ى باو و بريارى خوښان بوايه چهند شتى پر ۱ پوچى نه خسته دليانوه، بۇ ويڼه:
 كاتى مرداروه بوو و سهر برابى بۇ بتهكان قهدهغه كرد شهيتان نه يخسته دليان ۱ چوڼ
 كوژراوى خوا قهدهغه نه كات و كوژراوى خوښ رهوا ئهدات؟ همره ها لىم بابته تانه شتى پر
 پوچى زور هه، به لام خوا هه موو همول و تيكوشانه كاني شهيتانى له ناوېرد ۱ نايه ته كاني
 خوښ جيگير و دامه زراو كرد به جوړى ۱۴۰۰ ساله شهيتان به خوښ و هه موو جيگير و
 جينشينه كاني يوه له ئاهمه ى له كوڼ و تازموه و له ناوخو و له دهرموه ى ولاتى ئيسلام دا
 همول و تيكوشانيان كرد و پيلانيان گيږا و پر و پاگهنديان بلاو كردهوه بۇ ئهمه ى باوهرى
 باوهرداران لاواز بكن و بهرگري بلاو بوونهوه ى ئيسلام بكن، كه چى به كوښرايى چاويان تا
 بيت گه وره ى و راستى و گونجاوى ئيسلام روون نه بيتوه، باوهرى باوهرداران به ميژ تر
 نه بيت، بيگومان تا جيهان بهر و پيشكومتن بروت له زانين و زانيارى دا ئيسلام جيگير تر
 و دامه زراو تر نه بيت و هه موو فيك و فاك و پر و پاگهنده ى دوژمنان بوش تر و بى نرخ تر
 دهرنه چن، ئينجا روونى نه كاتهوه هوى ئه و ريگادان به شهيتان ۱ بهر بهرلا كرده ى، تا
 توانى دهست بخاته كارو بارى پيڻغه مېرمان - درودى خويان لى بيت - نه فرموى:

۱- ﴿لَجَلَّ مَا يَلْقَى الشَّيْطَانُ فَتَنَةَ اللَّيْلِ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةُ قُلُوبُهُمْ﴾ خوا ئه دهسه لاتى دا
 به شهيتان و ريگاي دا تا ئهوه ى شهيتان كردى خوا بيگيږي به هوى گومپايى و سزا،
 يان به هوى تاقي كردهوه بۇ ئه و كسانه ى كه نه خوښى گومان و دوو دلى ۱ ناپاكي
 هميه له دليان دا و بۇ ئه وانه ى دليان رهقه له ناستى ناييښى خوا ۱ هه رگيز باوهر
 ناهينن ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ ئه و دوو كومه له كه زالم و ستم كارن له

دوژمنایه‌تی و بهرام‌بهر کی یمکی زور دور دان، واته زور دوژمن و دژ و پنج‌هوانه‌ی
 نایینی خوا و پیغم‌بهر و باور‌داران، که‌واته چاو‌هوانی خیر و بیران لی ناکری و
 گه‌رانه‌میان نابی له گوم‌پایی یه‌ک که وان له‌سری.

۲- ﴿وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ بۆ ئهمه‌ی ئه‌وانه‌ی که زانینیان پی دراوه
 - واته باور‌داران - بزاندن که ئه‌و رینگا دان به شه‌یتانه شتیکی راسته و به‌جی یه و
 به‌رژموندی تیدایه له لایه‌ن په‌روهر‌دگارت‌هوه ﴿يُؤْمِنُوا بِهِ﴾ به‌هوی ئه‌و زانینه‌وه
 به‌ردحوام و دامه‌زراو ئه‌بن له‌سهر باور‌به په‌روهر‌دگارت ﴿تَخِيتَ لَهُمْ قُلُوبُهُمْ﴾ ئینجا
 به‌هوی ئه‌م‌وه دله‌کانیان مل که‌چ ئه‌بی بۆ خوا و سام و ترسیان ئه‌بی، ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَهُادِ
 الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ به‌راستی خوا رۆنم‌وونی کهری ئه‌وانه‌یه که باور‌ه‌ریان
 هیناوه و رابه‌ریان بۆ رینگای راست، واته به‌هوی باور‌ه‌که‌یان‌هوه خوا نایه‌لی سهریان
 لی بشینوی و گوم‌پا بین، ههر گری و کۆسپی بینه رینگایان خوا رابه‌ری یان ئه‌کات بۆ
 کردنه‌وه و ته‌خت کردنی، که‌واته ههر‌گیز سهر‌گه‌ردان و سهر لی شیناو نابن و گومان و
 بی ناکایی دل‌یان داگیر ناکات، به فاک و فیک و پر و پوچ و تورمه‌اتی دوژمنانی نایین
 پی یان هه‌لنا‌خلیسکی، لیک‌کۆلینه‌وه و دوان له‌باری یه‌کم و دووم له‌و سی باری که
 وتمان لیره‌دا دواپی هات.

ئینجا ماوه‌ته‌وه دووان له‌باری سی یه‌م که بریتی یه له هوی سوژده برینی کافر‌ه‌کان
 له‌گه‌ل پیغم‌بهر و یارانی دا و بوو به‌هوی گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌و تاقمه‌ی کۆچیان کرد بۆ حه‌به‌شه.
 بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش ئه‌لین: شتیکی ناشکرایه که ئه‌م قورئانه هیز و ده‌سه‌لاتیکی زور‌گه‌رنگ و
 به‌تینی هه‌یه به‌سهر دل و ده‌روون دا و گه‌لی جار به‌جۆری کاری کرد‌وه له هه‌ندی دل و
 ده‌روون، مه‌ردوم سهر‌سام و سهر‌گه‌ردان ئه‌کات. بۆ نمونه با ته‌ماشای ئه‌و چوار رووداوه
 بکری که له سورته‌تی (ص) و (حم) ی سوژده‌دا نوسیمان له‌کاتی ته‌فسیریان دا که خوا وای
 ریک خست له‌پیش ئه‌م سورته‌وه ئه‌وان ته‌فسیر کرد‌وه، با ته‌ماشای ئه‌و چوار رووداوه
 بکری که پیشانی ئه‌دن تا چ راده‌یه‌ک ئه‌م قورئانه به‌هیز و کاریگه‌ره ته‌نانه‌ت له ده‌روونی

ئەر كۆمەلە مل ھۆرە سەركىشەي قورەيشدا؟! ئىوانە مەترسى يان لەكار كىردنى ئىم قورئانە
 لە رادەيەك دا بىو لەكاتى قورئان خويندىنى پىغەمبەردا (ﷺ) ئىيان كىرد بە ھۆسە ۋ چەپلە
 لىدان ۋ وتارو شىعەر ۋ وىژە وتن تا كۆيى لى نەگىرى ۋ كارىيان لى نەكات، كەواتە راست نى
 يە كە سەر سوپ بىمىنى لەو سوژدە بىردنەيان، لەگەل مۇسلمانەكان دا لەكاتى بىستىن ۋ كۆي
 كىرتىيان لەسورەتى (النجم). بە تايبەتى لەكاتىك دا كە قورئان خوينەكە پىغەمبەر بىت (ﷺ)
 كە ويستىبىتى بە تايبەتى بىخوينى بەسەريان دا بەو رۇج ۋ ھەستەي كە پىي ۋ ھەرگىتوۋە لە
 جوبىرەئىلەۋ ۋ ويستىبىتى بەو رۇجە تايبەتى يە بىخوينى بەسەريان دا بۇ كار لى كىرتىيان،
 بىگومان زۆر جىي خۇيەتى كە بەو جۆرە كارى لى كىردىن ۋ ئەر رادەيە خۇيان پى نەگىرى
 سوژدە بەرن ۋ بىكەن بە روودا بۇ ئەر خۇايەي كە باۋەريان ھەبو بە بوون ۋ پەروەردگارنى
 بۇ خۇيان ۋ ئەر بوونەۋەرى تىاي دا ئىزىن ۋ بىتەكانىيان ئەپەرسىت بە نىيازى ئەرە نىزىكان
 بىخەنەرە لە خواۋە، ئىنجا دىيارە ئەر ھەۋالى سوژدە بىردنە كاتى گەيشتە مۇسلمانەكانى
 ھەبەشە دىلىي كىردن كە ھەموو قورەيش مۇسلمان بوون ۋ باۋەريان ھىناۋە ئىتر چۆن لە
 خۇشى دا بە چەسپانى نەگەپىنەرە بە تايبەتى لە پىش ئەر رووداۋەدا ھەزەتى عومەر
 مۇسلمان بوو بەھۇي ئەرەۋە مۇسلمانەكانى مەككە دەسلەت ۋ ھىزىكان پەيدا كىرد ۋ ئەر
 ھەۋالەشىيان پى گەيشتبو، لىزەدا دوايى ھات ئىم باسە كە بەناۋبانگە بە مەسلەي
 غەزائىق، باۋەرم وايە ھەركەس بەچاۋى ئىنساۋەۋە ورد بىتەرە لەمەي كە لەم بارەيەرە
 نووسىمان ۋ ۋەرمان گىرت لە فەرمايشتى زانا بەرزەكانى ئىسلام، ھەركەس بەو چاۋە راستى
 يەرە ورد بىتەرە ھىچ جۆرە گەرد ۋ گىرى يەك نامىنى لەدلى دا لەبارەي دەست ھەلبەستى ۋ
 دەلەسەيى ئىم ھەۋالە ۋ ئىم مەسلە ئاراستەۋە، ئىزائى كە ئىم ئايەتەنە ھىچ پەيوەندى نى
 يە بەم مەسلەيەرە تەفسىرە راست ۋ بىگەردەكەي ئەمەيە كە وتراۋە، خوا بىمان پارىزى لە
 شۆيىن كەۋتن ۋ باۋەر بە شتى پىر ۋ پوۋج.

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾ الْمَلَأَ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٧﴾

ئينجا حال و پاشمرؤډي تاقمى يهكمه باس نهكات و نهفمرموي: ﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ﴾ نهوانه ي کافر و بي باومړن کونايي ناهينن و هميشه له گومان و دوو دلي دان له قورئان و باومړي پي ناهينن ﴿حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ ههتا روډي دوايي يان بو ديت ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ﴾ يان سزاي روډنكيان بو ديت كه بي پيت و فهره بويان و روډي تري به دواډا نايهت، بلكو نهپراوه و هميشه يي يه ﴿الْمَلَأَ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾ پاشايهتي و دمهسلات لهو روډهډا تهنيا هيني خوايه و تايبهتي يه به خواوه، واته به ويڼه ي ښم روډ و جيهانه ني يه كه به ديمهن و روالهت خلكي مولك و دمهسلاتيان مهيه، بلكو لهو روډهډا هيچ كس هيچي بهدمست ني يه به ديمهن و روالهتيش، ئينجا با بزائين لهو روډهډا خوا چي نهكات دهربراره ي خلكي؟ ﴿يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ﴾ بربارو حوكم راني نهكات له نيوانيان دا، پاداشت و توله ي نهډاتره و نهيسيڼي و هكو به كورتي رووني نهكاتره بهم فرموده يه: ﴿فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ نهوانه ي لهم جيهانهډا باومړيان هينواوه به ناييڼي خوا و كردهوي چاكيان كردهوه نهوانه وان له بهمهشتاني ناز و نيعمهت دا، ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نهوانه ي كه كافر بوون و باومړيان نههينا و نايهتلكاني ئيمه يان به درو دانهډا ﴿فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ نهوانه بههوي ښهوه لهم جيهانهډا بهو جوړه بوون سزايهكي ريسواكهريان بو هيه كه بي ښاپروو سهر شوپريان نهكات بينجگه له نيش و نازارمهكي ښهوش له توله ي مل هوپي و لوت بهرزي ښم جيهانه يان. ئينجا به تايبهتي باسي پاداشتي تايبهتي ښو كومهله ي كه كوچيان كرد له مهكهمه بو مدينه له پيش گرتني شاري مهككه و هاتني ښو بو ژير نالاي نيسلام،

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا
وَأَنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ ﴿٥٨﴾ لِيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ. وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ
حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾ ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ، ثُمَّ يُغَى عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾

نه فرموي: ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا﴾ نهوانی که کوچیان کرد له
رنگای خوادا و بهسه لهبر رهمانندی خوا له پاش دا کوژدان، یان مردن بهبی کوشتن
﴿لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ سویند به خوا نهوانه خوا بهش و رۆزی بهکی چاک و شیرینیان
نهداتی که تایبتهی به بهوانهوه نیر لهم ماوهی که پیی نهوتری بهرزهخ، واته ماوهی
مانهوهی گوډ و دوی مردن تا کاتی زیندوو بوونهوهی رۆزی دواپی، یان رۆزی بهکی
جیاوازی تایبتهی له بهمهشت دا ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ﴾ بیگومان خوا باشتیرینی
رۆزی دهرانه، چونکه خوا به بی حساب و ژماره نهیدات، خوا بهبی پیویست و چاومروانی
پاداشت و بریتی نهیدات، نهوهی خوا نهیدات خوی دروستی کردوه و هینی خویتهی و
تهنیا خوا رۆزی دهری راستهقینهیه، بهلام خه لکی هر شتی که بدا به چاومروانی شتی که
بریتی نهیدات، هرچی نهیدات به حساب و ژمارهیه و به روالهت نهبی خاوهنی هیچ شتی که
نی به که نهیدات به لکو هرچی نهیدات هینی خوایه، ﴿لِيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ﴾ سویند
بهخوا خوا نهوانه نهخاته جی و شوینی که خویان پیی رازین، ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾
بهراستی خوا زانا و ناگاداره به هموو بارو حالیکی نهمانیش و دورنهکانیشیان، نهمانه
بهو جوړه پاداشت نهیداتهوه و تولهش نهسینی لهو دورنه ستهم کارانهیان، بهلام ومکو
ناگاداره زور به دهرونه و پهله ناکات له توله سهندن دا، نهو کهسانهی که کوچ نهکن له
رنگای خوادا خویان روت نهکن له هموو شتی که دا دهریون حمزی لی بکات، له هموو
شتی که شانازی پیوه نهکات و سووره لهسری، سامان و دارایی و خزم و کس و کار و
ولات و نیشتمان، دهست لهمانه هموو هملنهگرن له رنگای رهمانندی خوادا و له پیناوی

ئايىنى خوادا، كهواته ماقى خويانه بهر جوړه به گړنگ بگيرن ئيتړ با لهو ريگايدها نهكوژين
 ۱ لهسر ريگاي خويان بمرن، چونكه ههمو گياني خويان خستووته سره دستيان بۇ نهو
 مهبسته پيروزه. جا ئيتړ نهگر خوا كوژداني به نسيب نهكا نهو بلى چى؟ نهوانه دستيان نا
 به ههمو بهش و روزى يهكيانه ۱ لهم جيهاندها، كهواته خواى خاوهن بهزهى نهو بهش و
 روزى يه گورهيان نهدياتى له بريتي دا كه گورهتر ۱ بهريز ترو خوشتر و به نرخ تره لهوى
 له دستيان چووه، نهوانه له جيگا و شويى خويان دهرچوون بۇ شويىك كه خوا پنى
 خوشه، كهواته خوايش له بريتي نهودها نهيانخاته جى و شويىك ۱ دهررونيان هزى پى
 كات ۱ رازى بيت پنى. ئينجا به شيوى گشتى باسى حوكم و بپرياريكى گشتى نهكات
 لهبارى نهو كسانهى كه دهست دريژى يان لى كراوه، بۇ گياندنى دوا هاتنى مهبستى
 پيشوو، دهست كردن به مهبستىكى ترى سهرپهخو ۱ وشهى ﴿ذَلِكَ﴾ نههينى كه به گويدهى
 زمانى عهرهبى لهم جوړه شوياندها نهو وشهيه بهكار نههينى بۇ جيا كردنهوه و پچرينى دوو
 مهبست و وتار له يهكتى، نهغرموى: ﴿ذَلِكَ﴾ كار نهوهبوو كه باس كرا ۱ دوايى هات نهوا
 دهست نهكرى بهم مهبستى تره: ﴿وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ﴾ همركهسيك توله بسينى له
 دهست دريژى كمر به وينهى تاوان و دهست دريژى يهكه كه لى كراوه ﴿ثُمَّ بَنَى عَلَيْهِ﴾ له
 پاشان ههمى تر دهست دريژى لهسر كرا ﴿لِنَصْرَةِ اللَّهِ﴾ بيگومان خوا يارمهتى نهكات و
 زالى نهكات بهسر نهو دهست دريژى كرهدا. بيگومان چاوپوشى و لى بوردن بهلاى
 خواوه چاكتره و جيگاي لى خوش بوونه و هوى رهماهيندى خوايه، بهلام نهگر هات ۱
 دهست دريژى لى كراو نهو باره چاكهى نهگرت و شويى پى خوش بوونى دل و دهررونى
 خوى كهوت، و تولهى سهند، خوا همر يارمهتى نهكات، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَمَفُوزٌ غَفُورٌ﴾ چونكه خوا
 زور لى بورده و داشاردهره، نهبورى و چاوپوشى نهكات لهو توله سينهره كه شويى پى
 خوش بوونى خوا نهكهوت ۱ شويى نارهزوى خوى كهوت و نهو باره ناراستهى دانهشارى
 ۱ نهيسپرتنهو ۱ ئينجا دل بههيز نهكات و دلنياي نهكات لهسر نهو يارمهتى دانه به
 پيشاندان ۱ سهرنج راكيشان بۇ چهند بهلگه و نيشانهيهكى گړنگ لهم بوونهوهدها ۱
 هنديكن له بهرهم و دروشمى دهسهلات ۱ تواناي بى سنورى خوا،

ذَلِكَ يَأْتِ اللَّهُ يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦١﴾
 ذَلِكَ يَأْتِ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنْتَ مَا يَدْعُونَكَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنْتَ اللَّهُ هُوَ
 الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ
 اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾

نه فرمودی: ﴿ذَلِكَ يَأْتِ اللَّهُ يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ نهو یارمتهی دان زال کردنه بههوی نهوهویه که خوا شهو نهخاته ناو روژ و روژ نهخاته ناو شهو، بهم رهنکه له شهو نهخاته سهر روژ له ههندی وهرزدا و له روژیش نهخاته سهر شهو له ههندی وهرزی تردا، یان تاریکی شهو نههینی بهسهر شوینی رووناکی روژدا و رووناکی نههینی بهسهر شوینی تاریکی شهودا، واته نهو یارمتهی دان و زال کردنه بههوی نهوهویه که خوا توانا و دمهسلات داره بهسهر زال کردنی ههندی له دروست کراوهکانی بهسهر ههندیکی تردا که دژی یهکترن، به نوبه ههر جاریک یهکی زال نهکات، بو وینه وکو شهو و روژ. ﴿وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ نهو زال کردنه بههوی نهوهویه که خوا بیسهر و بینایه، قسهی دهست درژیکی کهر و دهست درژیکی لهسهر کراو نهبیستی و کردهویان ههموو نههینی!! بیگومان شهو خستنه ناو روژ و روژ خستنه ناو شهو به ههر جور و باری بیگری به رژیمیکی زور تیرو تهواو و سال دوانزهی مانگ دین نهچن له پیش چاوامانهوه، بهراستی نیجگار شتیکی سهر سوپهینهرن، نیشانه بهلگهیهکی زور روون و ناشکران لهسهر زانین و توانین و لیزانی و کاردروستی خوی گهوره، بهلام بههوی ثولفت و شیوه گرتنهوه دل بی هوش به بی ناگا نهبیئت له نایابی و سهر سوپهینهرنیتی یهکیان لهبر نهوه قورئان ههموو جاری سهرنج رانهکیشی بو نهه جورده شته گرنگانه و دل بیدار نهکاتهوه و باوه به پهروردگار بههیز و دامهزراو تر نهکات، ﴿ذَلِكَ يَأْتِ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ﴾ نهو زانین و توانینه تهواوهش بههوی نهوهویه که تمنیا خوا راست و خوی بهخوی هیه و نهبی ههر بیی و نهبوونی به هیچ کلوج ناگونجی،

تەنیا ئەو خاۋايە سەرچاۋىيە بۇ بوۋنى ھەموو شىتېك و تەنیا ئەو خاۋايە ۋ جگە لەو شايانى
پەرستىن نى يە ﴿أَنْتَ مَا يَكُونُ مِنْ دُونِهِ مَرَّا بَطْلُ﴾ ئەۋەدى كە خەلكى ھاۋارى لى ئەكەن ۋ
ئەيپەرستىن بىجگە لەخا ئەۋە ئاراستە و نەبوۋنى و ئە ھىچ شىتېكى بەخۇى نى يە ۋ
لەخۇيەۋە نى يە ۋ بە ھىچ جۇرېك شايانى پەرستىن و داۋا و ھاۋار لى كردنى نى يە. ﴿أَنْتَ
اللَّهُ مَرَّا الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ تەنیا خوا بلىندە بەسەر ھەموو شىتېك دا ۋ گەۋرەيە، كەۋاتە ھىچ كەس
و ھىچ شت شايانى ئەۋە نى يە بىكرى بە ھاۋىەش بۇ خوا. ئىنجا بە بۇئەى باسى شەو و
رۇژمەۋە ئەۋە بۇ باس و پىشاندانى ھەندى تر لە بەلگە و نىشانە روۋنەكانى و بەرھەمە
نايا بەكانى تۋانن ۋ زانىنى خوا لەم بوۋنەۋەردەدا، ئەفرەمۋى: ﴿لَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً﴾ ئايا نەت زانىۋە ۋ نايىنى كە خوا لەلای سەرۋەۋە ئاۋى باران ئەبارىنى ۋ ئەيھىنىتەۋە
خوارەۋە ﴿فَصَبَّحُ الْأَرْضُ خُضْرًا﴾ بەھۋى ئەۋەۋە زەۋى ئەگەپى بە خاۋەن سەۋى ۋ لەگيا ۋ
گژە و كشت و كال و دار و درەخت، لەپاش ئەۋەى ئەو زەۋى يە بە پىش چاۋەيە وشك و
برنگ و بى ھىچ سەۋى يە، ھاتنە خوارەۋەى باران و بىنىنى زەۋى بە سەۋى لە ماۋەى
شەو و رۇژېك دا بەو شىۋە شىرىنە كە ھەموۋان ئەزانن، بەراستى ۋەكو شەو و رۇژە كە زۇر
زۇر ھۋى سەرسامى يە ئەمىش ۋەكو ئەوان ئولفەت پىۋە گرتنى نايابى يەكەى لە پىش چاۋ
ناھىلى، بەلام كە كاتى چاۋ ۋ ھەست كرايەۋە بىگومان ئەو شتە نايابە ۋ شىۋە شىرىنە دل و
دەروون ئەھىنىتە سۆز و پەرۋش ۋ جۇش ۋ ھەندى جار كە ئەو چلە گيا سەۋە ئەيىنى لەو
قورە رەشە دىتە دەرۋە دل ۋا ھەست ئەكات كە ئەو چلە سەۋزانە ھەموو بىچۈۋ رۇلەيەكى
ورد و بچكۆلانەن زەردە خەنە ئەكەن بەدەم تەماشە كەرانەۋە، ﴿لَنْ يَكُنَ اللَّهُ لَطِيفُ خَيْرٍ﴾ بەراستى
خوا زانىنى ئەكات بە ھەموو شىتېكى ورد و درشت و ئاشكرا ۋ شاراۋە، يان خاۋەن لوتف و
بەھرىيە بە بەندەكانى، سوود و قازانچيان پى ئەگەيەننيت بە نەرم و ناسكى ۋ ئاگادار ۋ
زانايە بە چارەسەر ۋ تەگبىرى ھەموو شىتېك، ئاشكرا ۋ نەيىنى ۋ بە زانن ۋ ئاگادارى و
سەرپەرشتى خوا ھەموو كاروبارى ئەۋەت بەرپەۋە،

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ
لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ

﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هرچی و له ناسمانهکان و زهوی دا هینی خواجه به
دروست کردن و به خاوهنی و مولکایهتی. ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ بهراستی تمنیا
خوا بی پیویسته به هیچ شتیک، شایانی سوپاسه له ناسمان و زهوی دا له لایهن ههموو
بهندهکانی یهوه، چند نیشانه و بهرهمی تری ناشکرا نهمانه که لهم دور نایهته کورتدا
پیشانیان نه دات: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ﴾ نایا نعت زانیوه که خوا ژیر باری کردوه
بۆ ئیوه هرچی و له زهوی دا، نامادهی کردوه بۆ سوود و بهرهمندی ئیوه لهم زهوی یه دا
چند هیز و چند سهرود و سامان هیه که خوا ژیر باری کردوه بۆ نهم نادهمی یه، که
نهمیش بی ناگایه و لمیری نهچی نهو ههموو ناز و نيعمهت و چاکه‌ی که شهو و رۆژ نهم دیو
دیو نهکات تیای دا!! بهلێ هرچی و له زهوی یه پان و فراواندها خوی گهوره ههمووی ژیر
بار کردوه خزمهت چی یهکی کهمر بهسته یه بۆ نهم نادهمی یه، ههموو شتی نهم زهوی یه
رێک و پێک کردوه لهگهڵ سروشت و هیز و وزه، نهگهر خوا بهم جوړه رێک و پێک و گونجایی
نهکردایه نادهمی هر ژيانی بۆ نهئکهرا چ جای سوود و کهک وهرگری له زهوی و نهوهی و
له زهوی دا، نهگهر پێک هینان و پێکهوه نانی لهشی نادهمی بهم جوړه ئیستای نهبویه که
رێک و پێکه لهگهڵ ئاو و هوا و خوراکهکی دا ژيانی بۆ نهئکهرا، نهگهر هوا له روی زهوی
دا نهبویه، یان جیاواز بویه لهم باره‌ی ئیستای له ناسکی و سووکی و نهستووری و قورسی
و قهلموی دا نادهمی نهخنکا، یان نهسته پاچه نهبوو لهوهی هوی ژيان ههلمزی بههوی
ههراوه، ههروها ههموو شتهکانی تری نهم زهوی یه و نهوهی و له زهوی یه دا که لێک
دانوهی زۆر دریزه نهکیشی و پیویستیش ناکات بهو دریزه پیدانه له ههموو شوئینیک دا جا
نهم رێکی و پێکی و گونجایی یه، بههوی ژیر بار بوونی زهوی یه و نهوهی و له زهوی دا،

دیاره نهموش به بریار و فرمانی خوایه، خوی گهروه زموی و نهموی وا له زموی دا ژیر
 باری کردوه بۆ نادمی بهموی نهموه نادمی کردوه به خامنی نهموه موو هیژ و وزه و
 ژیری و لیژانی یه، که دمست نهمدن و شیاون بۆ دۆزینهم و دمست خستنی نهموه موو
 سهروت و سامان و هیژدی که خوا لهم زموی یهدا دروستی کردوه که بمره بمره نادمی
 ریئی پی بردن و ری یان پی نهمدن و نهمدۆزینهم یه که له دوا یه که به جوژی همرکات
 پیویستی پهیدا بکات به شتیکی تازه قاپی لی نهمکاتهم بۆ دۆزینهم و دمست خستنی
 نهموی پیویستی پی همیه و همر جاری بیم و ترس پهیدا بکات له نهمان و دوا هاتنی
 نهموشته، که پیویستی یهتی، خوا شتی تری بۆ دهرتهخات له بریتی و جینگای دا، بۆ وینه
 نهموت و نهموی له نهموت فراههم دیت که ژیانی نهموی لهسهره خوا بۆی لهرخست، شتهکه
 بیم نهمکری له نهمان و دوا هاتنی، خوا قاپی غمزنهمیکی تری لی کردوه که بریتی یه له
 غمزنهمی هیژی زهره و هایدروچین، نهمگرچی هیشتا به وینهی مندال وایه که لاقرتی و
 دمست بازی بکات به ناگر، که لهوانهمه خویشی و خملکیش بسووتینی مگر خوا فیژی
 بکات، رینهمونی بکات بۆ رنگای بهکار هیئانیان بۆ سوود و بهرهموندی و ناومدان
 کردنهموی ولات.

﴿وَالْفُلْكَ بَحْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِي﴾ خوا کهشتی ژیریار کرد بۆ ئیوه که له کاتیک دا له دهریادا
 نهمگرپی و هات و چۆ نهمکات به فرمانی خوا، بیگومان چند هویکی تایبتهی همیه بۆ پیک
 هاتنی نهم کاره گرنگه که نادمی پیویستی همیه پیی وکو له چند شوینیکی تردا باس
 کرا، ئینجا خوا نادمی فیژ کرد و رابهری کرد بۆ پیک هیئان و بهکار هیئانی کهشتی له
 بهرهموندی ژیان دا، نهمگر یهکیک لهم هویانه نهموایه یان نادمی فیژ نهمکرایه نهم کاره
 گرنگه یه بیدی نهمهات، کهواته نهم ژیر بار کردنه همرچونی بهلکه و نیشانهیهکی روونه
 لهسهر زانین و لیژانینی و کار دروستی و تهوایی خوا، همرهها چاکه و بههرهمیهکی ئیجگار
 گهمرهیه، به بی نهم ژیان لهم جیهانهدا ناپیک و ناخهواوه،

وَيُسَبِّحُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِي
أَخْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيسُكُمْ

﴿يُسَبِّحُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ خوا ئاسمانى راگير كردوه لههوى بكهوى
بهسهر زهوى دا مهگر به مهيلى و خوامهيشى خوى ومكو له كاتى ويران بوون و تيك چوونى
ئهم جيهان و هاتنى رۆژى دوايى دا، خواى كهوره ئهم بوونهومرهى دروست كردوه به
كهويزه ئهوى رۆژمهى بۆى داناره و ههلى بزرگدوه بۆى، بهپى ئهوى رۆژم و ناموسه ئهوى
هموو ئهستېره و مانگ و رۆژى راگير كردوه و بهرزى كردونهتوه و دور له يهكتر و
ههر يهكه خولگهى تايبهتى خوى ههيه بى وهستان و وچان و گهردش و خولانهوى تيا
ئهكات، به بى ئههوى يهكى يهكى ههلهكهوى يان دوا و بهرى بى بۆ ههچ كام، بهبى ئههوى ئهم
قهباره كهورانه - كه راگيرى كردوون بهلاى سهروه - رۆژى له رۆژان يهكيكيان يان بهشيك
له يهكيكيان چ جاي هموو، بكهويته خوارهوه بهسهر ئهم زهوى يهدا، خهلكى لهم چاكه و
بههرهيه بى ئاگاهيه و نرخى نى به له پيش چاوى مهگر لاي كهسيكه كه ژيرى تير و تهواو
بى و بير بكاوه، يان له ههندى كات دا كه زانايانى ئاسمان ههوال ئهمن بههوى كه بهشى
له ئهستېرهيهكه كهوتوهته رنكا بهره و زهوى لهو كاتهدا بيم و ترس پهيدا ئهبيت و
دانىشتوى هموو ولاتى مهترسى ئهكات كه بكهوى بهسهر ولاتهكهيان دا، ومكو ئهوى
ههوالهى كه بلاو بووهوه و چوار سال لههوى پيش و ترس و بيم كهوته نيوان خهلكى يهوه،
زانايانى ئاسمانى لهبارى ئهم رۆژمه تير و تهواوه ئهكوپارهوى بوونهومرهوه قسه و باسى
زۆريان كردوه و وتوه، بهلام ههچى ناگاته ناوهړوك و بنج و بهنرته، بهلكو هممووى
ئهكهريتهوه بۆ روون كردنهوى بوونى ئهوى ناموس و هيزه راگير كه و راكيشهوهى كه
داناره له بوونهومرهدا، ئيت بهبى ئههه ههچ كهس له ههچى تر حالى بووبى و ئهوى هموو
قسه و باس و ليكولينهوه حق وايه باشتربيهته هوى بههيزى و پتهوى باومر بهو خوايهى

كه ئهم بوونهومره‌ی دامیناوه بهو ههموو رژیم و هیژ و ناموسهوه شهگهرچی زۆریان
 مه‌بهستیان لهو لیکۆلینه‌وه‌یه دور خستنه‌وه‌ی قودره‌تی خوایه لهو مه‌یدانه‌دا!! بێگومان ئهو
 نیاز و مه‌بهسته زۆر لار و چه‌وت و ناڕه‌وایه و به راستی هۆی ئهو نیاز و مه‌بهسته سه‌ر لی
 شیوان ۱۱ لادانه له راسته شه‌قامی ژیری، چونکه رێگا بردن بهو شته نه‌ینی یه نایابانه
 باشت‌ترین نیشانه و به‌لگه‌ی روون و ئاشکران له‌سه‌ر بوون ۱۲ زانین ۱۳ ده‌سه‌لات ۱۴ کار‌دروستی
 دامینهر و دانهره‌کیان. خ‌وای گه‌وره ئهو ههموو شته‌ی ژیر بار کردوه بو ئاده‌می، قاپی
 ههموو پیت و فه‌رێکی لی کردونه‌ته‌وه و به فراوانی هۆی رێنموونی بو فه‌راهه‌م هیئان، ئهو
 ئاسمانه گرنگه‌ی بو راگیر کردوون با تاوان ۱۵ خراپه‌کاریشییان هه‌بیت، چونکه ﴿إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ
 لَءَوَدُّ رَبِّبٌ﴾ به‌راستی خوا زۆر میهره‌بان و خ‌اوهرن به‌زه‌یی یه به ئاده‌می، له‌پاش پیشاندانی
 ئهو چه‌ند به‌لگه و به‌ره‌می توانا ۱۶ ده‌سه‌لاتی خوا له‌م بوونه‌ومره‌دا، ئینجا دیته سه‌ر باسی
 ئاده‌می خ‌ویان: باو و ره‌وشتی ژیان و مردنی خ‌ویانیان شه‌خاته پیش چاو و هه‌ر ئهو
 ره‌وشت ۱۷ باوه ئه‌کات به نیشانه له‌سه‌ر زیندوو بوونه‌وه‌یان، ئه‌فه‌رموی: ﴿وَمَرُّ أَلَمٍ
 أَخْبَاكُمْ﴾ خوا که‌سیکه که له یه‌که‌م جاردا کردنی به زیندوو و گیانی کردن به به‌ردا، ﴿ثُمَّ
 يُبْسِكُكُمْ﴾ ئینجا له‌پاش ئه‌وه ئه‌تان مرینی هه‌ر کاتی ماوه‌ی ژیاقتان دوا‌یی هات، گیان به
 به‌ردا کردنی یه‌که‌م جار موعجیزه‌یه‌کی زۆر گرنگه، ههموو کات تازه و دووباره شه‌بته‌وه به
 شه‌و به روژ و شتیکی نه‌ینی وایه ههموو ژیری یه‌ک سه‌رگه‌ردانه تیای دا و هه‌روه‌ها
 مردنیش شتیکی نه‌ینی وایه که هیچ که‌س نازانی چۆنه و چۆن په‌یدا شه‌بیت، رانه‌ی
 جیاوازی ئهم دوو شته نه‌ینی یه هیجگار زۆره و جیگای بیر لی کردنه‌وه‌یه، ئهم دوو شته
 په‌یدا بوونیان ئاشکرایه، به‌لام زیندوو بوونه‌وه‌ی دووم وه‌ک ئهم دوانه روون و ئاشکرا نی
 یه، چونکه نی یه به پیش چاوه‌وه، به‌لام به‌لگه و نیشانه‌ی راست و گونج‌وای ئامانه و حازر
 و به‌زه هه‌ر له په‌یدا بوونی یه‌که‌م جاروه روون شه‌بته‌وه،

لهبەر ئىكەن ئىيىنى بەدوای ئىم دواندا ۋ ئىفرمى: ﴿ثُمَّ يَحْيِيكُمْ﴾ ئىنجا لە پاش
مردنتان زىندووتان ئەكاتەم، بىگومان ھەركەس بى بەش نەبى لە ژىرى ھەركىز سەر
ئەكاتەم لە زىندو بوونەم، چونكە لە يەكەم جارەم چۆن پەيدا بوم ھەر بىو جۆرە
ئەشەيتەم، لە يەكەم جارەم زىندو نەبوو ئىو بى گىانەى كرد بە گىان دار ھەر ئىو كەسە
ئەيكاتەم بە گىان دار بەلام زۆر بەداخەم زۆر كەس ھەيە ھەر بەسەر شىو ئەدەمى يە لە
ھۆش و ژىرى دا بى بەشە لە ئەدەمىتى، لەبەر ئىو بىر كەرنەم و تىفكرانى نى يە لەم
ھەموو بەلگە و نىشانە روونانە و ئىو ھەموو شتە نەيتى يانە وەكو ئىفرمى: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ
لَكَفُورٌ﴾ بەراستى ئەدەمى - واتە ئەوانەيان كە لەسەر رىگای راستى خوا نىن - زۆر
داشاردەر و دان نەيتنەر بە چاكە و بەھەركانى خۆى خۆى دا، لەپاش پىشان دانى ئىم
ھەموو بەلگە و نىشانانە، ئىنجا روى فرمودە ئەكاتە پىغەمبەر (ﷺ) بەمە كە لەسەر رىگای
خۆى بپوا و گووى لى نەبى و لا ئەكاتەم بۆلای بت پەرستەكان و دەم بازى و مەجەلەيان
رىگای ئازاوە و ئەدەمى يان ئەدات لەو بەرنامەى خوا ھەلبىزاردووە بۆى، فرمانى داوە
بە راگەياندن ئىفرمى: ﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا نَسِكًا مِّنْ ذَٰلِكُمْ﴾ بۆ ھەموو مەللەتىك بەرنامە
و شەرىعتىكمان داناو كە ئىو مەللەتە رەفتارىيان پى كردووە و لەسەرى رۆشتوون و لايان
ئەداوە بە لاىەكى تردا، بۆ ئەنە لە رەوانە كردنى موساو تا عىسا بەرنامە و شەرىعتى ئىو
مەللەتە ئىو بوو كە تەورات ھىناى و لە عىساوە تا رەوانە كردنى محمد - سەلامى خوا لە
ھەموويان بىت - بەرنامە و شەرىعتىيان ئىو بوو كە ئىنجىل ھىناى، لە دواى ئاردنى
محمد (ﷺ) تا رۆژى دواى بەرنامەى ھەمووان ئەمەيە كە قورئان ھىناى جا ھەر مەللەتىك
دلى خۆى كەردىتەم بۆ ھۆى رىنموونى و بەلگە و نىشانە و رابەرەكانى خوا ئىو مەللەتە
لەسەر رىگای خوا بوو، ھەركام دلى قوول درابى لە ئاستى ئەوانەى كە خوا كەردوونى
بەھۆى رىنموونى و كەوتنە سەر رىگای راستى خوا، ھەركام بىو جۆرە بووبن ئىو كۆمرا و
سەرگەردان بوو، كەواتە دواى ئاردنى قورئان ئىتر ھەموو رىگايەك بەستراوە لە خەلكى جگە
لەوى كە قورئان ھىناى، ئىبى ھەموو بىيەنە ژىر ساىەى ئىو و ئابى لى ي لادەين بۆ ھىچ
بەرنامە و شەرىعتىكى تر كە لەمە و پىش نىزراوە بۆ چىن و كۆمەلى تر لە چەرخىكى تردا،

فَلَا يَنْزِعُ عَنْكَ فِي الْأَمْرِ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَمَلِكٌ هُدًى مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٧﴾ وَإِنْ جَدَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾

چونکه تازه خوا نه‌می‌قورئانی و دیاری کرد بو هموو ﴿فَلَا يَنْزِعُ عَنْكَ فِي الْأَمْرِ﴾
 که‌واته با خاوه‌ن نایینه‌کانی تر نا‌ژاوه و دمه‌دهمیت له‌گه‌ل نه‌که‌ن له کاروباری نایینه‌که‌ت
 دا، واته گوی معده بو قسه‌یان و ماوه‌یان مده له موجداهله و دمه‌دهمی یان، ﴿وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ﴾
 بانگی خه‌لکی بکه بۆلای په‌روه‌ردگارت و په‌رستنی به تاک و ته‌نیا. ﴿إِنَّكَ لَمَلِكٌ هُدًى مُّسْتَقِيمٌ﴾
 چونکه به راستی و بی‌گومان تو له‌سهر ری‌گایه‌کی راستی که هر که‌سینک نه‌و
 ری‌گایه بداته بهر نه‌یگه‌یه‌نی به نامانج و کامه‌رانی له هه‌ردوو جیهان دا، ﴿وَإِنْ جَدَلُوكَ﴾
 نه‌گه‌ر نه‌وانه مجاده‌له و دمه‌دهمی یان له‌گه‌ل کردی ﴿فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ نه‌وه‌یان پی
 بلی: خوا زان‌اتر و نا‌گادار تره به هموو کرده‌وه‌یه‌ک که ئیوه نه‌یکه‌ن، که‌واته تو‌له‌یان لی
 نه‌سیننی له‌سهر نه‌م دمه‌دهمی و نا‌ژاوه و سه‌رکینشی یه که به‌کاری نه‌هینن، واته خو‌ت
 خه‌ریک مه‌که به‌وانه‌وه و کاتی خو‌ی به فیه‌و مده به هوی نه‌وانه‌وه به کورتی نه‌و وه‌لامه‌یان
 بده‌روه‌وه چونکه نه‌وانه مه‌به‌ستیان نه‌وه نی یه ری‌گایان له حق و راستی بکه‌وی حواله‌ی
 خویان بکه و بلی پی یان: ﴿اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ خوا
 له‌روژی دوا‌یی دا حوکم و به‌یار نه‌دات له ئیوان‌تان دا له هر شتی‌ک که راتان جیا‌وازه و به
 نا‌ژاوه و دو‌به‌ره‌کین تیای دا، بی‌گومان خوا حاکمینکی وایه که‌س توانای نی یه دم باز
 بکات له هیچ حوکم و به‌یارینکی دا، چونکه له‌و روژه‌دا دم باز یانمیننی و که‌س نیزاع و
 نا‌ژاوه‌ی نی یه له به‌یاره‌مکانی روژی دوا‌یی دا، خوی گه‌وره هر به‌یارینک نه‌دا له زانین و
 نا‌گاداری ته‌واوه‌یه، چونکه هیچ ه‌و و نیشانه و رابه‌ری یاخی نابی له زانینی نه‌و، هیچ
 شتی‌ شاراه و نه‌یننی نابی له‌و، ته‌نیا خوا زانایه به هه‌رچی وا له ئاسمان و زه‌وی دا، که
 هه‌ندی له‌وانه کرده‌وه و نیازی خه‌لکی یه،

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا

وهكو نهفرموى: ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ ثايا نعت زانيوه ته بينگومان خوا نهزاني و ناگاداره به هرچی وا له ناسمان و زهوى دا؟ زانينهكى خوا وهكو تير و تمراوه، هيچ كه و كوپى تيا نى به به هيچ كلوج لاوازي و نهمان و لهيچچون روى تى ناكات، بلكو هر بووه و ببى سهرتا هر همهيشه و هر ثعبى به بى پرانهوه و دوايى هاتن، ﴿إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ﴾ هرچی وا له ناسمان و زهوى دا هرچونى زانيني خوا دهورى داوه هروهما هموى له كتيبىك دا نووسراوه، واته (لوح المحفوظ) وهكو كوپ و جهماوهى زانايانى لهسهر بينگومان هست و ژيرى نادمى كول و كول و ماندو ثعبى له بير كردنهوه له همدى لهوى كه له ناسمان و زهوى دا هميه، جا وهره بير بگهينهوه لهوى كه نهو همووه به بى بهر و دوا و به بى جياوازي له هموو كات دا يهكسر له زانيني خوادا بووه و هميه و ثعبى به بى كوتايى. نهوش به سووك و ناسان و به بى ترك و زحمت وهكو نهفرموى: ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بهراستى زانيني نهوى وا له ناسمان و زهوى و نووسيني لهو كتيبهدا، سووكو ناسانه لهسهر خوا. له پاش نهوه فرمانى دا به پيغهمبر (ﷺ) كه لهسهر بهرنامهى ريك و راستى خوى بپروا ثينجا باسى همدى لار و چوتى و نهقامى و نارهوايى بهرنامهى نهو بت پرستانه نهكات كه ثيان ويست دهمبازى بكن له ناينى خوادا و روونى نهكاتوه كه نهوانه بى بهشن له كومكى خوا، بى بهشن له هيچ يارمهتى دهرىك، نهفرموى: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا﴾ نهو بت پرستانه جگه له خوا شتى تر نهپرستن كه خوا هيچ نيشانه و رابريكى نهاردووته خوارموه لهسهر رها دانى پرستنى نهوانه.

وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧١﴾ وَإِذَا نُتِلَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ بُشِّرُ مِنْ ذَٰلِكُمُ النَّارُ وَعَذَابُ اللَّهِ الَّذِي كَفَرُوا وَيَسَّ الْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾

﴿وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ شتى نه پرستن که خویان جوړه زانینیکیان نی په پښی، نرزانینی که روون و ناشکرا بیټ لای ژیری، نرزانینی که بهوی تیروانین و بیرلی کردنهوه و بلکه ی ژیری له سر هیانهوه بیټ، واته عقیده و باور و پرستن نه بیټ له زانینهوه هملقویت و خامنه که ی دنیا و نارام بیټ له ناستی، نه وهش بهوه نه بیټ یان بلکه و رابریکی ناسمانی له سر بیټ، یان شتیکی وا بیټ که به هو ی ژیری بهوه بزانی، خو ناشکرایه که بتهکان لهوانه بی بهشن له هیچ کام لهو دوو نیشانه و رابر چ نیشانه و رابری ناسمانی و چ رابر و نیشانه ی ژیری، به لکو پیچوهان، هر دوو جوړه رابره که ی دژي نهو عقیده و پرستنه یه، که واته لهوانه زالم و ستم کارن، ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ﴾ هیچ جوړه یارمته ی دهریک نی په بو نهو زالم و ستم کارانه له روژی دواپی دا، سهیر تر نهه یه نهو سر لی تیک چووانه هرچونی خویان ناکهونه سر ریگای راست و ری یان ناکهویت له راستی، گو ی ناگرن بو ناموزگاری راست و بانگ کمر و جار چی خوا، قسه ی راست وهرناگرن، به لکو کاتی ناموزگاری بکرن و رینموونی بکرن، باشت سوور نه بن له سر بار و ریگا چموته که ی خویان و بیزاری دهر نه بن له رینموونی که ران و لهوانه په لاماریان بدن و دهست و دهمیان بو دریژ بکن و مکو نه فرموی: ﴿وَإِذَا نُتِلَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ﴾ هرکاتی نایه تهکانی نیمه بخوینری به سریان دا که روون و ناشکران و رینموونی نه کن بو عقیده و باور ی ریگ و راست و دوور کهوتنهوه له باور ی لار و خپچ، کاتی بهو جوړه ریگای راستیان پیشان بدری ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ﴾ نه بینی و نه ناسی له رو و نیو چاوانی لهوانه ی برویان نه هیانهوه، رو گرزی و ناشیری و رو گوډان و نیشانه ی بیزاری و کینه و خشم ﴿يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا﴾ به جوړی خریکن په لامار بدن و دهست دریژی بکن و دهست بوهشین لهوانه ی که نایه تهکانی نیمه نه خویننهوه

بهسريان دا، واته هميشه نهوه كړدموه و رهوشتيانه، مل هوږ و ستم كاران هيچ بلگه و
 شتيكيان به دهستهوه نى يه كه پشتي پى ببهستن بو بهرگري كردنى حق و راست و
 كوټاييش ناهينن و گهړانهويان نى يه و مل شوږ ناكهن، كهواته شمې توند و تيزي و
 هرېشه و ټپال و دهست دريژي بهكار بينن لهگل چاكان و رابهران دا، جا لهبر نهوه نهوا
 قورنن بهرامبري يان كهكات بهم ترساندن و هرېشه سامناكه كه پيغهمبر (ﷺ) ناراسته يان
 بكات و پى يان راگهيمنى، نهفرموي: ﴿قُلْ أَفَأَنْتُمْ بِنَسْرِ بْنِ ذِكْرِ﴾ نهى پيغهمبر بلى: نايان
 هوانتان بدمى به خراپتر لهو بيزاري و خشم و نيازي خراپهكاري خوټانه، يان خراپتر لهو
 داخ و كينهيهى كه له دلتان دايه؟ نهگه پرسيار نهكړى لهو خراپتره له وهلام دا بلى: ﴿النَّارُ﴾
 ناگري دوزه خه ﴿وَعَذَابُ اللَّهِ الَّذِي كَفَرُوا﴾ خوا بهلن و بيزاري نهو ناگري دازه بهوانه كافر
 و باومريان نههيناوه به ناييني خوا ﴿وَيَسَّ السَّيْرُ﴾ نهو ناگري پاشه روزنكي خراپه بو نهو بى
 باومرانه، نينجا جاريكي گشتي نهدات بهسر نادمى دا له هممو جيهان دا، جاري كه به
 شيوهى گشتي دنگ نهداتموه، جاريكى بى نرخى و بى كاري نهو بت و پرستراوانهى كه
 كراون به هاوبهشى خوا له هممو چين و چرخيك دا و له هممو جوړ و بابتيك، جاري نهو
 بى نرخى و بى كاري يه نهدات له شيوهى وينهيك دا كه نهخرپته بهر چاو و گوئى
 هموان،

يَأْتِيهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٢﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٣﴾ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٤﴾

نه فرموی: ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ﴾ نهی گروی نادمی وینهیکی نایاب
 هینراوتموه و باس کراوه، نینجا نیوهش گوی ی بؤ بگرن، ثم وینهی یاسایک دانهی و
 شتیکی راست و ریک دهرتهخت، نه فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بهراستی
 هموو نهوانهی نیوه بانگ و هاواریان لی نهکن و نهیان پهرستن جگه له خوا هموو نهوانه
 ﴿لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا﴾ هرگز میشینک دروست ناکن و توانای نهویان نییه. ﴿وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ﴾ با
 هموو کؤ بینوه بؤی، دروست کردنی میش به هیچ کلؤج ناگونجی بؤ هیچ کس جگه له
 خوا، چونکه گیانی نهوی و گیانیش شتیکه که هموو دروست کراوهکانی خوا له ناستی
 دهمسته پاچه و بی دهمسلاتن و هیچ کس جگه له خوا نازانی گیان له چی فراهم دیت،
 چؤن دیت و له کوئوه دیت؟ بیگومان میش بهکسانه لهگل حوشر و فیل و کهرکهدهن لههدا
 که هموو وک یک دروست کردنیان دهمست نادات و ناگونجی بؤ خوا نهبی، بهلام قورئان
 هر میشیکی گرت به دهمستهوه، چونکه دهمسته پاچهیی له ناستی میش باشر بی هیزی و
 بی نرخی بتمکان پیشان نهدات و نهیخاته دل و دهرورنهوه تا نهو گیان لهبره گهرانه،
 نینجا ههنگاوکی گرنک تر نهیت له پیشان دانی لاوازی و بی نرخی نهو بتاندها،
 نه فرموی: ﴿وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِذُوهُ مِنْهُ﴾ نهگر میش شتیکیان لی بستینی و
 دای رنی لی یان به هموو لی ی ناسیفنهوه و قوتاری ناکن لی ی، بهلی نهو بت و
 پهرستراونه توانای قوتار کردنی شتیکیان نی به که میش لی یان داپنی و بیبات، چونکه
 نهو پهرستراونه نهگر دار و بررد و شتی بی گیان نهوه ناشکرایه که هیچ جؤره توانین و
 دهمسلاتیکیان نی به و نهگر نادمی و گیان لهبریش بن نهوانیش هر ناتوان شتی که
 میش لی یان داپنی قوتاری بکن لی ی!! میش چند شتی شاروهی گرنک له نادمی
 دانهپنی وکو قام و بؤنی خوش و هروهها تهنروستی و چند شتی شاروهی تر،

تەندروستی چاۋ ۋ ئەندامەكان دائىرنى ۋ خاۋەنەكەى ۋ بۆشى ناگەرىتەۋە ئەۋەتا پىستىرىن
مىكرۇبى سىل ۋ تىفۇئىد ۋ نەخۇشى يە سامناكەكانى تىرى پى ۋە بەھۋى ئەۋەۋە چەند
شتى گىرنگى خۇشەۋىست دائىرنى ۋ ئەۋەمى ۋ تازە ئەۋەى گە بىردى لى ۋ ناسەنرەتەۋە
بەھىچ رەنگ، بەلى ۋ پىزىشك ۋ داۋ دەرمان تەندروستى پەيدا ئەبىتەۋە بەلام ئەۋەى پەيدا
ئەبىتەۋە شىتېكى تازەيە ۋ نەفسى ئەۋە نى يە كە مېشەكە دايرىنى، ئىنجا ۋە كۆتايى
ۋىنەكەدا ئەم رەستەيە ئەھىنى كە مەبەستى ۋىنەكە دامەزراۋتر ئەكات.

﴿سَمِعَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ﴾ داۋا كەر كە بت پەرستەكانە ۋ داۋا لى كراۋ كە بىتەكانە لەر ۋ
لاۋاز ۋ بى دەسەلاتن، يان داۋا كەر كە مېشە ۋ شت دائىرنى ۋە بىتەكان ۋ داۋا لى كراۋ كە
بىتەكانە، يان داۋا كەر كە بىتەكان دەستە پاچەن ۋە گېرەنەۋەى ئەۋەى مېشى لى ۋ دائىرنى
ۋەكو بۆنى خۇش ۋ ۋىنەى كە مېش پى ۋەنەۋە ئەنېش ۋ ئەبىەن، بە ھەركام لەم سى بارە
ئەگونجى ۋ رىكە لەگەل مەبەستى ۋىنەكەدا. ئىنجا لەم كاتەدا ھەست ۋ دەرۋون پى بوۋە لە
بى نرخی ۋ بى دەسەلاتى بىتەكان، لەم كاتە زۆر رىكەدا بىزارى دەر ئەبىرى ۋە نەقامى بت
پەرستەكان ۋ خاۋەناسى يان، تۈانا ۋ ھىز ۋ دەسەلاتى خوا ئەخاتە پىش چاۋ، ئەفەرەۋى:

﴿مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ ئەۋانە خاۋايان نەناسىۋە، بە ناسىنى شايانى ئەۋە، ئەۋەتا
ھاۋبەشيان بۇ رەۋا داۋە، شىتېكىيان كىردۈۋە بە ھاۋ ناۋى كە بە ھىچ كىۋچىك ئەم ناۋەى بۇ
ناگونجى ۋ رىزى خاۋايان نەگرتۈۋە بەۋ رىزەى كە شايانە بۆى، ئەۋەتا خەلىكىيان لەگەل
پەرستۈۋە، خەلىكى كە بى دەسەلات ۋ دەستە پاچەيە تا رادەيك مېشىك لى ۋ داۋنى تۈاناي
لى سەندەنەۋەى نى يە لەۋ مېشە، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ بەراستى خوا بەھىز ۋ تۈانايە ۋ زالە
بەسەر ھەموو شىتېك دا، ھىچ شىتېك ناتۈانى سەرپىچى لى بىكات، لەپاش باسى تاك ۋ
تەنبايى خوا بە بى ۋىنە ۋ ھاۋبەش باسى پىنغەمبەرنى ئەكات، ئەفەرەۋى: ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي
مِنَ الْمَلِكَةِ رُسُلًا﴾ خوا كە ناۋى ﴿اللَّهُ﴾ يە لە تىرەى مەلانىكە چەند فروستادەيك
ھەلئەبىزىرى بۇ نىۋان خۇى ۋ پىنغەمبەران، فەرمان ۋ سىرۋش بىنن بۇيان، ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ لە
تىرەى ئەدەمىش چەند فروستادە ۋ پىنغەمبەرىك ھەلئەبىزىرىت بۇ ئەمەى بانكى خەلىكى بىكەن
بۇ لاي ئابىن ۋ بەرنامەى خوا ۋ ئەۋەى لە لايەن خواۋە بۇيان ھاتۈۋە پى يان رايگەيەنى
﴿وَمِنَ اللَّهِ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ بەراستى خاۋايىسندەۋىنبايەنەزنى كى شايانى ئەۋ فروستادەيى يە،

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٧﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 أَرْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٨﴾

﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ ثم زانی و ناگاداره به هه موو شتی ئیستا و له موو بهریان
 و هه موو شتی له موو پاشیان و به هه موو شتی پیش بوونیان و به هه موو شتی پاش نه مان
 و مردنیان، به کورتی زانیکی گشتی و تیر و توارو به بی هیچ جوړه کم و کوپی یه،
 ﴿وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ هه موو کاروباری تنیا بولای خوا نه گهریتوه، کهاته حوکمران و کار
 بدهست تنیا خواجه، تنیا ئو خاومنی زور دسه لاتی راسته قینه یه و ته گبیری هه موو
 شتی که بدهستی ئوه و پرسیار له هیچ کرده و میه کی ناکری.

له پاش روون کردنه و پېرو پوچی و لاری و خپچی بهرنامه و نایینی که بت
 پرسته کانی له سرن، ئینجا رووی فرموده نه کاته ئه میلله ته موسلمانانه بو ئه می هلسن
 به ئرکی ئو نایین و بهرنامه راسته ی که بویان هاتوه له لایه ن خواوه، ریک و راست و
 دامه زراو بن له سرنی، له فرموده ی دواپی یه دا که دوو نایه ته ئو شه قامه پانه راسته ی که
 دای ناوه بو ئه میلله ته ئو بهرنامه شیرینه که نه خشه ی کیشاوه بوی به کورتی روونی
 نه کاته له گه ل ئو ئرکه ی که خستوویه تی یه سر شانی له رووه جی و شوین و راده
 و پله ی بهرزی بو دیاریی نه کات، هروها روونی نه کاته که ریشه ی کوتاوه به ناو هه موو
 گه ل و چهره کانی جیهان دا له سرنه تا و بنه رتی ناده می یوه تا ئیستا و له موو پاشیش تا
 دنیا دنیا یه، هه موو خواناس و خوا پرسته کانی ش به دریزایی ته منی ناده می هه موو یه
 کو مه ل و یه تا قم و یه میلله تن. له یه کم جاروه فرمان نه دات به رکوع و سوژده بردن بو
 خوا که مه به ست پی یان لی رده دا و له چند شوینی تردا نویژ کردنه، له بهر ئوه ئه دوانه
 دوو بهش و پارچه ی گرنگن له نویژدا و شیوه ی بهنده یی و مل که چی بو خوا له دوانه دا
 ناشکرا تره بیگومان باسی ئه دوانه و فرمان دان پی یان به میز تره و بهرهمی به تین تره
 له دهر وون دا و با شتر سوژ نه خاته دهر وون و هه ست نه خاته بز و تنه وه و جوش، نه فرموی:

﴿تَأْتِيهَا الزَّيْتُ﴾ مَا مَثْوَا أَرْكَعُوا وَأَسْجَدُوا ﴿ثُمَّ يَكْسَانِي﴾ بَرَوَاتَانِ هَيْنَاوَه نَوِيژْ بَه جِي بَيْنِ

بُوْ خَوَا وَ رَكُوع وَ سَوْرَهِي بُوْ بَهْرَن، ئَيْنِجَا بَه شِيَوِي گِشْتِي فَرْمَانِ نَدَات بَه خَوَا پَرَسْتِي
نَه فَرْمَوِي. ﴿وَأَعْبُدُوا رَبَّكُمْ﴾ خَوَايِ خَوَاتَانِ پَرَسْتِن بَه هَمُوو جَوْرَه پَرَسْتَنه كَانِي تَر كَه بَه

كُوِيَرَه يِ ثَابِيْنِي خَوَا بِي. نَم فَرْمَانَه گِشْتِي يَه هَمُوو فَرَزْمَكَانِ نَه گَرِيْتَه وَ هَمُوو هَا هَمُوو
كِرْدَه وَ هَمُوو جَوْلَانَه وَ هَمُوو نِيَاز وَ مَبَسْتِي كِي كَه بَه نَدَه لَه بِر خَوَا بِيكَات وَ بَه

كُوِيَرَه يِ بَه رَنَامَه يِ خَوَا بِيْت، كِهَوَاتَه خَوُو وَ خَوَارْدِن وَ پُوْشِيْن وَ هَمُوو خَوُشِي ۱ لَه زَمْتِي
بَه نَدَه لَه جِيَهَانَه دَا تَمَانَه ت مَامَلَه يِ ثَن ۲ مِيْرَدِي نَهْن بَه عِيْبَادَه ۳ خَوَا پَرَسْتِي ۴

پَادَاشْت نَه دَرِيْتَه وَ لَه سَهْرِيَان بَه مَهْرَجِي نَمَانَه يِي شَهْرَعِي نَهْن وَ بَه نِيَازي نَه وَ هَمُوو بَكْرِيْن
كَه تَوَانَا ۵ هِيْز پَهِيْدَا بِيِي بَه سَهْر گُوِي رَايَلِي وَ خَوَا پَرَسْتِي دَا نَمُو كَاتَه نَهْن بَه عِيْبَادَه ۶ وَ

خَوَا پَرَسْتِي يَه كِي گَهْرَه، لَه لَوْتَف وَ بَه زَهِيِي خَوَا بَه زِيَاد بِن. ئَيْنِجَا فَرْمَانِ نَدَات بَه
كِرْدَه وَ يِ چَاك بَه شِيَوِي گِشْتِي لَه گَهْلْ خَمَلْ كِي دَا لَه پَاش رَه فِتَار وَ كِرْدَه وَ لَه گَهْلْ خَوَادَا بَه

نَوِيژْ وَ خَوَا پَرَسْتِي تَر، نَه فَرْمَوِي: ﴿وَأَنْفَكُوا الْخَيْرَ﴾ كِرْدَه وَ يِ خَيْر وَ چَاك بَكْن وَ هَمُوو نَمُو
شَتَانَه يِ كَه سَوْنَه تَن، سِيَلَه يِ رَحْم وَ هَمُوو شَتِيْكَ كَه چَاكَه بِيْت وَ خَيْرِي تِيْدَا بِيْت،

﴿لَمَّا كُنْتُمْ تُخْلِفُونَ﴾ نَمَوَانَه هَمُوو بَكْن وَ بَه جِي يَانِ بَيْنِ بَه نَمِيْد وَ چَاوَهْرَانِي نَمُو يِ
رَزْكَار بِيْن وَ بَكْن بَه ثَامَانِچ، نَمَك خَوَاتَانِ لِيْ بَكُوِيِي وَ لَاتَانِ وَ ابِيْ هِيْچِيْتَانِ نَه هِيْشْتَوَه تَه وَ هَمُوو

هَمَرَكَس خَوَا پَرَسْتِي بَه وَ هَسْتَه بَكَات مَايَه سَوَاتَوَه وَ كِرْدَه وَ مَكَانِي وَ مَرْنَاگِيِي، بَه لَام نَه گَهْر
هَمُوو كَات خَوِي بَه نَاتَه وَ سَهِيْر كِرْد وَ هَمُوو كِرْدَه وَ يَه كِي چَاكِي كِرْد بَه دَلَه لَه زَمَه وَ بِيكَات

نَمُو كَاتَه بِيْگُومَانِ خَوَا پَادَاشْتِي نَدَاتَه وَ كِرْدَه وَ زَايَه نَاكَات. بَه پِيِي بَه لِيْنِي خَوَا نَمُو
كِرْدَه وَ چَاكَانَه هُوِي رَزْكَارِيْن، عِيْبَادَه ۷ وَ خَوَا پَرَسْتِي خَاوَه نَه كِي نَه گَهِيْنِي بَه خَوَا ۸ يَادِي

خَوَا لَه دَلِي دَا جِيْگِيْر نَه كَات، كِهَوَاتَه رِيْآنِي رَا نَمُو سَتِي لَه سَهْر بَنَهْرَه تِيْكِي دَامَه زَاو وَ لَه سَهْر
رِيْگَايَه كِي گَهِيْنَهْر بَه ثَامَانِچ وَ مَبَسْت، كِرْدَه وَ يِ چَاكِيْش هُوِي دَامَه زَاوِي ۹ بَه رَه دَه وَ مَايِ

رِيْآنَه لَه سَهْر نَمُو بَنَهْرَه رِيْكَ وَ رَاسْتَه، كِهَوَاتَه هَمَرَكَاتِيْكَ مِيلَلَه خَوِي چَه كِدَار كِرْد بَه دَوو
چَه كَه گَرِنْگَه نَمُو كَاتَه دَهْرُوونِ رِيْآنِي رِيْكَ وَ رَاسْت ۱۰ دَامَه زَاو نَه بِيْت، نَمُو كَاتَه نَه تَوَانِيْ

هَمَلَسِيْ بَه وَ نَهْرَكَه گَرَانَه يِ كَه لَه سَهْر شَانِي يَه تِي،

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ

نهرکی تیکۆشان له رینگای خوادا وهکو فرمانمان پیا ئيدات بهم فرمودهیه: ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾ تیکۆشان و بهر بهرمانی بکهن بۆ خوا و له بهر خوا، به تیکۆشانیک که راست و پاک و خاوێن بێت، ته نیا له بهر فرمان و رهزامندی خوا بێت، تیکۆشان و بهر بهرمانی ی دوزمن و ههوای نارهوایی نهفس و ههموو شهڕ و خراپهیهک، نینجا پالپێوه نهڕ بۆ ئهم کاره گرنگه ئهوهیه که ئهفرموی: ﴿هُوَ اجْتَبَاكُمْ﴾ خوا ئێوهی ههلبژاردوه بۆ ئهم کاره گرنگه و ئهم سپارده گهورهیه، بێگومان ئهم سپارده گهورهیه لهخوڤایی نی یه، ئهبی ئهم ئوممهته شایان بن بۆ ههلگرتنی ئهم سپاردهیه و ههلسن پێی، ئهم ههلبژاردنه ریز گرتنه بۆیان، کهواته ئهبی بهرامبهریی ئهم لوتف و ریز گرتنه بکهن به سوپاس و گوێ رایهلی و ههلسان به فرمانهکهیان به رێک و راستی، ئهم ئهرکهش ٱ خستوووهتی یه سهڕشان له سنووری توانادایه و هیچ تهنگه تاوی تیدا نی یه چونکه ئایین و شەریعه ته که ی به شیوهی گشتی ههڕ بهو جوړه ههناوه وهکو ئهفرموی: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ خوا له کاروباری ئهم ئایینه دا هیچ جوړه زهحمهت و تهنگی دانه ناوه، ههڕگیز بهنده که ی تهنگه تاو ناکات بهم رهنگه داوای شتیکتان لی بکات که نه توانن پێی ههلسن، ئهوه تا له ههموو کاتیکی تهنگی و زهحمهت دا روخسه تیکی داناوه، کهواته وهکو زانراوه رینگای سهڕپنجی نی یه و هیچ کس به هانهی نی یه، بهلکو له ههموو کاروباریک دا به گوێره ی سروشتی ئادهمی یه و ئهیهوی ئادهمی ههموو هیژ و وزه ی بخاته کار له رادهیهکی راست و میانه دا، نه دهستیان به سهرا بگیری و پیش بخۆنهوه له ناو خۆیان دا، نه به ره لاش بکړن به وینه ی ناژهل و جېر و جانه وهر ئهم ئایینه شتیکی تازه گی نی یه، بهلکو له کۆنه وه هاتوه، وهکو له فرموده یه شهوه روون ده بیته وه.

مَلَّةَ اَيِّكُمْ اِبْرَاهِيْمُ هُوَ سَمَنُكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ

﴿مَلَّةَ اَيِّكُمْ اِبْرَاهِيْمُ﴾ مهبستم بهم نایینه‌تان که زحمات و تمنگی تیدا نی به نایینه‌ک‌هی
 ئیبراهیمی باوکتان، یان خوا نایینه‌ک‌هی ئیوه‌ی پان و پۆر و فراوان داناوه به بی تهنگه تاوی
 به وینه‌ی نایینه‌ک‌هی باوکتان که ئیبراهیمه، نایینی ئیبراهیم نایینی گوئی رایه‌لی خوا و
 پرستنی یه‌تی به تنیا و بی وینه و هاوبه‌ش، ئەم نایینه راستی ئیبراهیمه لهو کاته
 به‌داوه تا ئیستا و له‌مو پاشیش هر مایه‌ره لهم جیهانه‌دا و هرگیز لی ی نه‌پراوه و لیشی
 نابری تا ئەم جیهانه هیه، ئەوه‌تا دره‌ختی به‌فهری ئیبراهیم دور لقی لی بوویه‌وه:
 ئیسماعیل و ئیسحاق، هرچەند له لقی ئیسماعیله‌وه ماوه‌ی دور و درێژ نایینه‌ک‌هی
 پچرا‌بوو به بت پرستی تا کاتی ره‌وانه‌کردنی پیغه‌مبه‌رمان (ﷺ) هرچەند لهم لقوه‌وه ئه‌وه‌ی
 به‌سهرات به‌لام له لقی ئیسحاقه‌وه نایینه راسته‌که هر به‌رده‌وام بوو تا گه‌یشه‌ عیسا و
 له‌ویشه‌وه مایه‌وه تا ره‌وانه‌کردنی پیغه‌مبه‌رمان - سه‌لامی خوا له هه‌موویان بی‌ت - ئینجا
 درا به‌م و به‌ جوړنکی ئیجگاری پی‌ی درا تا روژی دوا‌یی، و‌کو هه‌موو ده‌زانین ئیمه‌ی
 با‌وه‌ردار، له ئیبراهیم به‌داوه به‌م جوړه‌ بوو، به‌لام له‌پیش ئەو زنجیره‌کانی نایینی خوا جار
 به‌جاری ئە‌پچران له یه‌ک، واته‌ و‌ا ئە‌بوو پیغه‌مبه‌ری‌ک ره‌وانه‌ ئە‌کرا له پاش ئەو ئەو نایینه‌ تیک
 ئە‌درا به‌ جوړی نیشانه و دروشمی نه‌ئە‌ما، ئینجا خوا پیغه‌مبه‌ری‌کی تازه‌ی ره‌وانه‌ ئە‌کرد و
 نایینه‌ک‌هی خۆی دووباره‌ تازه‌ ئە‌کرد‌وه سه‌ر له‌ نو‌ی. ﴿هُوَ سَمَنُكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ﴾ خوا
 ئیوه‌ی ناو بر‌دووه به‌ موسلمان و ئه‌وه‌ی کرد‌وه به‌ ناوتان له کتیبه‌کانی پیش ئەم قورئانه‌دا
 ﴿فِي هَذَا﴾ لهم قورئانه‌یش دا ئەم نا‌وه‌شی لی نان و به‌م نا‌وه‌ی ناوی بردن ﴿لِيَكُونَ الرَّسُولُ
 شَهِيدًا عَلَيْكُمْ﴾ بۆ ئە‌مه‌ی پیغه‌مبه‌ر له روژی دوا‌یی دا شایه‌ت بی‌ت له‌سه‌ر ئیوه‌ که نایینی
 خوا‌ی پی‌ی را‌گه‌یان‌دن،

وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِمْوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ

الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

۷۸

﴿تَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ نېومش شایهت بن لهسر خه لکی شایهتی بدمن که پیغه ممبران

- درودی خویان لهسر بیټ - هه موو نایینی خویان راگه یاند به گهل و نوممه ته کانیان،

واته ناواناتان به موسلمان بریار دانه له لایهن خواوه که نېوه موسلمانن مل کهچ و گوئی

رایه لن بو خوا، نهو بریارهش نه بیته هوی نهوه پیغه ممبر بیټه شایهت به سرتانه وه که

نایینی خوی به تهواوهتی پی راگه یاندوون و راگه یاندنی نهم نایینهش که نېوه گرتووتانه ته

گهردن و باومرتان پی هیه، نه بیته هوی نهوه که نېومش شایهتی بدمن لهسر راگه یاندنی

پیغه ممبرمکانی تر، چونکه نهو راگه یاندنه له قورئان دا هیه، بیگومان نهم نوممه ته

هرچونی له روژی دواپی دا شایهت لهسر خه لکی تر، پاشه روژ و توله و پاداشتی شیان به

پی شایهتی نهم نوممه ته، هرچونی له روژی دواپی دا قسه قسه ی نهم نوممه ته،

همروها لهم جیهانه ییش دا بو نهه نیراون که بینه ماموستای هه موو ناده می، رابهر و ریگا

پیشان دهر بیټ، کار بدهست و چاودیر بیټ، جلهوی جیهان و ژیان بگریته دهست. واته

هرچونی پیغه ممبر (ﷺ) پیشهوا و رابهر و فیر کمر و کار بدهست و چاودیر بوو بهسر نهو

گهله باومر داره موسلماننوه، همروها نه مانیش له پاش پیغه ممبر (ﷺ) هه لسان بهو کار و

فرمان و پیشه ی خویانه بی کم و کوپی - خوا لی یان رازی بیټ - و پاداشتی خویان

بداته وه له پاش نهو تاقعه هه روا هات دهست بدهست هرچند نه اندازه یه که مو کوپی

رووی تی کردن، تا به تهواوی لایان دا له قورئان و رهوشی پیغه ممبر (ﷺ) لهباری رامیاری

و حوکمرانی و زوزیه ی کاروباری تریان، نهو کاته بوون به ژیر دهسته و شوین که وتوو،

خویان و ولات و هه موو خیر و بیریان داگیر کرا و جلهویان که وته دهست دوزمنی

سته مکاری بی به زمی یان، هه روایش نه بن تا بیر نه که نهوه و نه گهرینه وه بولای

نایینه که یان به وینه ی تاقم و چینه خوا پی داومکانی پیشیان. بیگومان نهم کارو فرمانه

گرنګه‌ی که خراو ته سرشانی نهم نوممه ته به شهره‌فه خو ناماده کردن و خو کو کردنه‌وی نه‌وی، نهم داده و پله به‌رزه و نهم چاکه و به‌ره گه‌وره‌یه که دراوه بهم نوممه ته شوکر و سوپاسی زور گه‌وره‌ی نه‌وی، رنگای نه‌مانه‌ش هم‌وو نه‌ویه که نه‌فرموی: ﴿تَأْتِيُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ﴾ که‌واته نه‌ی باوه‌دارمکان به رنگی نویژ به‌جی بینن و زمکات بدمن و پشت به‌خوا به‌ستن و داوای کومه‌کی و یارمه‌تی لهو بکن، دلقان بهو به‌هیز بیت له هم‌وو کار و بارتان دا. نویژی راسته‌قینه هوی په‌یومندی به‌نده‌ی بی هیزی لاوازه به سرچاوه‌ی هیز و تویشووه، زمکات هوی په‌کیتی و په‌یومندی و به‌سترانه‌وی نه‌ندامه‌کانی گهل و کومه‌له، هوی نه‌هیشتنی پیویستی و تی گرانپانه و به‌رگری کمری خراپه و ناژاوه و ناله‌باری یانه، پشت به‌ستن به‌خوا و دل به‌هیز کردن به‌خوا هوی په‌یومندی په‌کی نه‌چراوه له‌گهل خوادا که نه‌وه‌ش مایه‌ی هم‌وو پیت و فهریکه له همدوو جیهان دا، بهم سیف‌ت و کرده‌وه گرنګانه، بهم چه‌که به‌هیزانه گهل ده‌توانن هه‌لسن به‌نرکی رابری و ماموستایی و کاربه‌دهستی و چاودی‌ری خو‌یان بو‌گروی نادمی و نه‌توانن سوود و مرګن لهم هم‌وو هیز و وزه و خیر و بی‌ره‌ی خوا، که لهم زه‌وی ی‌دا دروستی کردوون، خوای گه‌وره فرمانی دا که نهم نوممه ته پشت به‌خوا به‌ستن و یارمه‌تی و کومه‌کی له‌خوا داوا بکن و هوی نهم فرمانه‌ش نه‌ویه که نه‌فرموی ﴿هُوَ مَوْلَاكُمْ﴾ خوا یارمه‌تی دهر و کار به‌دهستتانه و هم‌وو کاروبارتان له ده‌ست نه‌ودایه، ینجا نه‌فرموی: ﴿نِعْمَ الْوَلِيُّ وَنِعْمَ الْوَصِيُّ﴾ ینجا خوا کار به‌دهست و خاوه‌نی چاکه و خوا یارمه‌تی دهری چاکه و له‌راستی دا هیچ شتیک هیچ به‌دهست نی یه و هیچی پی‌فراهم نایه‌ت.

وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله و صحبه.

تەفسىرى قورئانى پىرۋز

(جۈمى ۱۸)

سورەتى (المؤمنين) مەككەيى بە (۱۱۸) نايەتە

بسم الله الرحمن الرحيم

ئەم سورەتە لە لاين پىغەمبەرە (ﷺ) ئاۋىراۋە بە (المؤمنون) ۋ ئەم ئاۋە دەست نىشان ئەكات بۇ مەبەستەكانى ۋ باسەكانى ديارى ئەكات كە ئەبى پەيۋەندى بە ئيماندارانەۋە مەبى، ئەۋەتا ھەر لە يەكەم جارەۋە سىفەت ۋ نىشانەكانيان ديارى ئەكات، ۋەك باسيان دەكەين. ئەم سورەتە ئەبى بە چۈر ۋەجىبە:

۱- موزىدە ۋ بىرىرى گەيشتن بە ئامانچ ئەدات بەم ئيماندارانەى كە خاۋەنى ئەم سىفەت ۋ نىشانانەن، ئىنجا چەند بەلگە ۋ نىشانەى ئيمان ئەخاتە بەرچار، بەلگە ۋ نىشانە بوۋنەۋەرى يەكان ۋ دەروۋى يەكان، جا بەم بۇنەيەۋە ئەم قۇئاغانەى بەسەر ئادەمى دا دىت دەست نىشانى بۇ ئەكات.

۲- حەقىقەتى ئيمان روۋن ئەكاتەۋە، ئەم حەقىقەتەى كە ھەموو پىغەمبەرانى پى ھاتۋە - سەلامى خاۋيان لەسەر بىت -، ئەم بۇنەيەۋە ھەلوۋىستى بەدەى بى باۋەر ۋ سەركىشەكانى ئەم گەلانە باس ئەكات، رەخنە ۋ قەسەى بى جى ۋ نەقامى يان كە دىنە دەمى يان پى ئەكرد لەگەل پىغەمبەرەكانيان دا بە يەك جۆر ۋ بە يەك شىۋە ۋەك ھەموو لە يەك چەرخ دا بوۋىن ۋ ئىتفاقيان لەسەر كرىبىت.

۳- باسى ئازاۋە ۋ دوۋبەرەكى خەلكى ئەكات كە ھەلسان پى لە پاش پىغەمبەرەكانيان بەھۋى خەرىك بوۋىيان بەم خوشى ۋ ناز ۋ نىعمەتەى كە سەريان تى كرىبوو ۋ بى ئاگاي كرىن لە ژيانى راستەقىنە ۋ لايدان لە رىگەى راست.

۴- روۋى فەرمودە ئەكاتە پىغەمبەر (ﷺ) ۋ ئامۇزگارى ئەكات بەمەى بەردەۋام بىت لەسەر فروستادەى يەكەى خۆى ۋ پەنا بگرى بە خوا لە شەرى سەركىشەكان ۋ غەمبار ۋ دل تەنگ ئەبى بەم ھەلوۋىست ۋ كرىۋەى بەديان.

ئەمە بوو بە كورتى مەبەستەكانى ئەم سورەتە ۋ پىئاسەكەى. ئىنجا با گوى شل كەين بۇ نايەتە پىرۋەكان تا دل ۋ رۇحمان پاراۋ بىكەينەۋە بە فەر ۋ بەرەكتەيان بە يارمەتى خوا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾
وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾

نه فرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ بیگومان باوهر داران نهگن به
نامانج. نامانج له دنیا و لهروژی دواپی دا. و تهی ﴿أَفْلَح﴾ بۆ رابوردوو و به پیی نهوه نهبی
بلیین گه یشتن. به لام لهبر نهوهی به لیینی خواجه و نهبی بهدی بیئت، وهك لهمه و پینش بهدی
هاتیب وایه، لهبر نهوه به و تهی رابوردوو فرموی. جا لهبر نهوهی گه یشتنه که ی نه بهست
به باریکهوه نهبی نیمه ییش نه به بهستین و نه لیین بیگومان باوهر داران نهگن به نامانج له
ژیانی دنیا و له روژی دواپی دا. به تاکه نهگن و به کومه ل نهگن. ئینجا با بزانیین نهو باوهر
داره به ختمه ورانه کین و سیفیت و نیشانه کانیاان چی یه؟ نهوا بۆمان دیاریی نهکات:

١- نه فرموی: ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾ نهوانه ی که له نوێژنه کانیاان دا له خواترس و مل
که چن و سام و بیسی جهلال و گه وره یی خوا کاری کردوو له دلنه کانیاان دا، دلی
خهریک کردوون به یادی نهو و فرمانبهری نهو و گهران به دواپی رهزامهندی نهودا له
هموو بار و روویه کهوه مه بهست نهوه نی یه واز له هموو شتی که بیین له خوشی
ژیانی نهو دنیا یه، نه خیر، نه خیر به لکو به کار مینان و به جی مینانی نهو هوی زیان و
نارمه زوانهش بهو ههست و هوشانه وه هه عیبادهت و خواپهرستی یه و نهجر و
پاداشتی روژیی دواپی له سهر وهر نهگری، ته نانهت وهرزش و تیر نه ندازی و مه لهوانی و
هموو پیشه سازی و ههرشتیکی تر به مهرجی نیازی خوی له گه ل بیئت.

٢- ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ﴾ نهو به لیین پی دراوانه واز مینهر و روو وهرگیرن له شتی
بی نرخ و کار و کردهوهی بی سوود، و تار بیئت یان کردار یان به مه بهست و به گرنگ
گرتن، به کورتی ههر شتی سوودی هه بی له ژیاانی نهو جیهانه دا، نیت سوودی
دروونی یان کومه لایهتی یا مهرچی تر نهوه چاکه و به لکو زۆر لهو شتانه فرزن له
نیسلام دا و واز لی مینانیاان گونا هه، نهجر و پاداشتیان هه یه لای خوا به مهرجی
نیازی فرمانبهری خویان لی بکری.

﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ﴾ ئەوانەن كە بەجى ھىنەرى زەكاتن ۋ زەكات دەر كەرن لە مال و سامانىيان بۆ ئەو كەسانەى كە قورئان ديارىي كردوون. زەكات ھۆى پاك ۋ خاوين كردنى دەروون و مال و سامانە. ھۆى پاك و خاوين كردنى دل و دەروونە لە چرووكى و خەتەرە و دەسووسەى شەيتان كە ئەيتەرسىنى لە فەقىرى، ھۆى زال بوونە بەسەر خۆپەسەندى ۋ بى رحىمى ۋ ھۆى ئارامى و دۇنيايى يە بەو ئەجرو پاداشتەى كە بەلبنى پى دراوہ. زەكات ھۆى پاك و خاوين كردنى مال و سامانە لە پاش دەكردنى زەكاتە كە مالى خالىسى خۆيەتى و پەيوەندى كەسى پىوہ نامىنى، مەگەر لە ھىندى كاتى تايبەتى دا، زەكات ھۆى بەرگرى كردنى حىقد ۋ حەسەدە و پەيدا كردنى سۆز و بەزەيى ۋ خوشەويستى يە لە نىوان زەكات دەر و زەكات وەرگرەكان دا، بەرگرى كەرىكى بەھىزە بۆ نەخۆشى يەكى كوشندەى كۆمەلایەتى كە برىتى يە لە بى بەشى ۋ بەش برأوى دەستەيەك و كۆيوونەوہ بە لىشاو لای دەستەيەكى تر كە ئەوہش ھۆى ئازاوە و دووبەرەكى يە لە نىوان كۆمەل دا، جا لەبەر ئەوہ دوزمناى ئىسلام ھەمىشە بە كردهوہ ۋ بە ياسا ئەو دەرە كوشندە فرامە دىنن، زەكات چارەسەرىكى تىر ۋ تەواوہ بۆ ھىندى پەك كەوتوو، وەك ئەوانەى كە سەفەرىي و داماون، ئەوانە ئەبى بە خۆپايى پارەيان پى بدرى تا ئەگەنەوہ جى و شوينى خويان، ھەروەھا كەسانىك كە بەسەرھاتى خراپيان بەسەر بىت وەك بە ئاگر ۋ بە لافا و مال و سامانىيان ئەپوا، زەكات ھۆى بەھىز بوون و راگر بوونى دەولەتى ئىسلام و گەل و كۆمەلى مۇسلمانانە كە ئەبى يەك لەسەر ھەشتى ھەموو مۇسلمانان بەخت بكرى بۆ موچاھىدان ۋ چەك و پىويستى يان، ئىنجا ئىسلام ئەيەوى ئەوانەى كە سەنەتكار و كاسىن ھۆى سەنەت و كەسابەتەكەيان فرامە بەينى بويان لەو بەشە زەكاتە. ئىنجا مەسەلەى زەكات خىرو پىاوہتى نى يە، بەلكو ئەوانەى كە زەكات نادەن كار بەدەستى مۇسلمانان ئەبى بە زۆر بسىنى و كوشتارىيان لەگەل بكات تا مل كەچ ئەكرىن بۆ حوكمى خوا و خاوەن مال نابى ئەو بەشە زەكاتە بە مالى خۆى بزانى و بە بى دەر كەردنى زەكات دروست نى يە كفىنى بۆ بكرى لەو مالەى كە زەكاتى دەر نەكراو ۋ پىويست بوو روون كەردنەوہى ئەو مەسەلانە بۆ نەشارەزاكان.

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْتَابِهِمْ حَقِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ
مُلُومِينَ ﴿٦﴾ فَمَنْ أَبْغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾

۴- ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْتَابِهِمْ حَقِظُونَ﴾ * إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ ﴿﴾ نهوانه که پارینزمری به جی هینانی ناره زوی ژن و میردین له هه موو کس و هه موو شتیک بیجگه له ژن و حه لال و هاوسه مگانیان و نهو نافرتهانی که مولکیان، واته نهگه به کاریان هینا هه له دوو جوړه دا به کاریان بیخن. ﴿فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مُلُومِينَ﴾ چونکه نهو نیماندارانه له به کارهینانی ناره زویان لهو دوو جوړه نافرته دا هیچ لومه لی کراو نین و رهخه لی گیراو نین ﴿فَمَنْ أَبْغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ کهواته نهو کسانه کی که نیازی غهیری نهو دوو جوړه نافرته نهکهن و به دواپی دا نهگه پین هه نهوانه دهست درینژی کهن لهبارهی کاری ژن و میردینی یهوه، چونکه تومه کی ژیان زایه نهکهن و نهیپژنه شوینیکی پیس و ناشایسته.

مهسهله کی ژن و هاوسه به نیکاح و خواستن هیچ جیگه کی قسه و باس نی یه و جیگه کی رزمه نندی یه، به لام مهسهله کی گیرانی نافرته به مولک و به کارهینانی به مولکیه تی نه مه جیگه کی رهخه و قسه و باسه له لایه ن دورتمانی نیسلام و ناشاره زاکانه وه، کهواته پیویستی هیه به باس و روون کردنه وهیک و له چهند شوینیک لهم تهفسیره دا به جوانی روون کردنه وه و هیچ ریگه یه که نهماوه بونه فام و نهزان که دهمبازی بکات، یهکی لهو شوینانه سه رته کی سوره تی (محمد) که له پیش نیره دا تهفسیرم کردنه وه، با سهنج بدری، حهن نهکهم لیره ش دا هیندی باس و لیکنولینه وه بکه م: مهسهله کی رژی می بؤگه کی عهبدایه تی و گیرانی ستمکار و ژیر دهسته و بی دهسه لات به بنده کی نهلقه له گوئی، نهو رژی مه بده له کونه وه هه بووه به پیس ترین شیوه تا گهرا به رژی میکی جیهانی و به بی سه لی کردنه وه و بیزاری لی دهرپین. نینجا که نیسلام هات هه له یه که مجاری یهوه دهستی کرد به هه ولدان

بۇ نەھىشتىنى بە ئامۇزگارى و ھاندان و ترساندن لە خوا، ئىنجا چەند رىگەيەكى دانا بۇ
 ئازاد كردن، يەكى لەوانە بەخت كردنى يەك لەسەر ھەشتى زەكاتى ھەموو مۇسلمانان ۋ
 تەرخان كردنى بۇ كېرىن ۋ ئازاد كردنى بەندەيان و داگىر كراوھكان. تەنھا تەرخان كردنى
 ئەو بەس بوو بۇ نەھىشتىنى كۆيلەيى و ژىر دەستەيى ئەگەر بەجى بەينىرايە و بەجى
 بەينىرى. بەلام ئايا بۇچى لە رىو قەدەغەي نەكرد با بە چەند قۇناغيش بوايە وەك عەرەق و
 قوما؟ ئەو بە تەنبا بە ئىسلام نەئەكرا، بەلكو پىويست بوو دوژمن و تەرەقى بەرامبەرىش
 يەك بىكەوى و دان بنى بەو شتە ھەق و راستەدا، ئەگىنا چۆن ئەبى ئەم دىلى دوژمن بەرەلا
 بىكات و دوژمن دىلەكانى ئەم بەرەلا نەكات و ھەر بە بەندەيى بېيىلىتەو؟ ئىنجا دىلەكان
 ئافرەتەشيان تىدايە دەي ئەو ئافرەتەنە لەبارەي مامەلەي جنسى يەو ئايا بەر مەرەخەس
 بىكرى بۇ ھەر كەس مەيلى ھەبى وەك باوہ لەلایەن دوژمنانەو كە ئەو ئەكەن بە وىنەي ئاو
 دەست خانە مېزەكەيان تى بىكرى، كە ئەو تاوانىكى زۆر گەرەپە ئافرەت كە نىوہى ئادەمى
 يە و كارگەيە بۇ ئادەمى بەو جۆرەي لى بىكرى، ئايا چ وىژدانىك ئەو رەوا ئەدات؟ ئىسلام
 كە ئايىنى عدل و دادپەرۋەرى يە دىلە ئافرەتەكان بە رىز و خوشى يەو ناموسىيان
 ئەپارىزى و ئەياندات بە شوو و بە مولكايەتى ھەللى كردوۋە بۇ پىاوى تايبەتى و
 چارەسەرى خوشى و مىندالەكانىشى كردوۋە وەك بە درىژى لە كىتەبەكانى ئىسلام دا بلاو
 كراوہتەو. لە پىشەو گوتەمان ئىسلام بەندەيى دانەمىناوہ و ھەر لە يەكەمجارى ھاتنى يەو
 ھەولى داوہ بۇ بەرگىرى كردنى و ھەر لەبەر ئەو بۇ رىك خستىنى ياسايەكى ھەمىشەيى
 داناوہ كە بۇ ھەموو چەرخ و ولاتىك دەست بدات ھەتا ھەتايە، ئەو تا ئەفەرموى: ﴿فَأَمَّا تَبَدُّ
 وَأَمَّا فِلَّةٌ﴾ يان پىاوەتى يان لەگەل بگەن و بە خۇپايى بەرەلایان بگەن يان بە برىتى بەرەلایان
 بگەن، برىتى بە پارە و مال يان بە گۆپىنەوہى دىل - تبادال الأسراء - . بە كورتى ئەو يە
 مەسەلەي عەبدايەتى. با دوژمنان تى بگەن و لە خۇيانەوہ دەمە دەمى و قسەي بى جى
 نەكەن.

۵- نه فرموی: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ نهوانه‌ی که پاریزم‌ری سپارده و په‌یمان‌ه‌کانیان، سپارده و په‌یمان له گمردنی به‌نده‌کان دا زوره و نابی بی‌پړین به‌سر هیندی شتی تایبه‌تی دا، چونکه رووک‌ه‌ش و رواله‌ت‌ه‌ک‌ه‌ی نه‌به‌ستراوه به هیچ شتی‌که‌وه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ که‌واته نه‌بی به‌یلریت‌ه‌وه به شیوه‌ک‌ه‌ی خوی گه زورن: سپارده و په‌یمانی فیت‌ه‌ت که نه‌امی به شیوه‌ک‌ه‌ی دروست کراوه نه‌بی باوه‌پ‌ی بی‌ی به بوونی خوای پ‌روم‌ردگار، هینزی ژیری و بیر و بیست و بینینی پی دراوه و نه‌گم‌نه‌و هیزانه‌ی له کار نه‌که‌وت‌بی نه‌بی بزانی خوی و نه‌م بوونه‌م‌ره نایابه له‌خو‌یه‌وه نه‌مات‌وه، به‌لکو پ‌روم‌ردگاری حکیمی زانای ده‌سلات دار هیناویه‌تی. ده‌ی نیمانداری راسته‌قینه نه‌و سپارده و په‌یمان‌ه‌ گوره‌یه نه‌پاریزنی تا به‌هوی نه‌م‌وه ه‌موو سپارده و په‌یمان‌ه‌کانی تریش نه‌پاریزنی، وه‌ک بینراوه به شایه‌تی میژوو پاراستنی نه‌و ه‌موو سپارده و په‌یمان‌ه‌ جوړ به جوړانه له پ‌روم‌ردگا‌ک‌ه‌ی قورشان و پیغه‌م‌بری نازیزدا (ﷺ).

۶- نه فرموی: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ نهوانه‌ی که پاریزم‌ن له‌سر نو‌یزم‌ه‌کانیان و ه‌ول نه‌دن به‌جی یان بینن به‌و جوړ و شیوه‌ی که مایه‌ی ره‌زام‌ندی خویبه و له‌سر‌ه‌ت‌اوه ده‌ست نیشانی فرمو به وته‌ی ﴿خَشِعْنَ﴾ نو‌یزنی راسته‌قینه نه‌و نو‌یزه‌یه که به خشوع و بیم و ترس‌وه بکړی له ه‌یبه‌ت و جه‌لالی خوا، نه‌و نو‌یزه‌ کار نه‌کات له‌دل و د‌روونی نو‌یزه‌ ک‌ه‌ران دا به‌جوړی بتوانن ه‌لسن به‌ن‌رکی به‌نده‌یی بو خوای خو‌یان به‌ پی‌ی توانا، نه‌گینا هیچ ک‌س نه‌یتوانیوه و ناتوانی ه‌لسی به‌ن‌رکی به‌نده‌یی. بینگومان له ژبانی نه‌م جیهانه‌دا ناگات به‌ به‌دی هینانی نه‌و که‌مال و تیر و ته‌راوی به‌ی که خوا ویستویه‌تی بو نه‌امی، له‌ب‌ر نه‌وه خوای میهره‌بان ویستی تا روژی دوا‌یی نه‌و باوه‌پ دارانه‌ی که خاوه‌نی نه‌م سیفه‌تانه‌ن له‌م جیهانه‌دا،

أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا

الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾

وېستی د وارثان فېردوس بڼت به بڼې پرانېوه وک نه فرموي: ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ *
الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نا نهواک که خاوهنې نهوسيفتانهن هر نهوانه شايسته
ترن که فېردوس، واته بهمهشت و مرگړن و به کهله پوړ بڼې بڼان له رڼي دوايي دا له
کاتیک دا نه ميننهوه تيای دا به هميشه يي و بهې دوا هاتن، نهگر مهېست له فېردوس
بهمهشت بڼت به شيوهي گشتي بهو جوړه نهلین. نهگر مهېست بهرترين ته بهقه کاني
بهمهشت بڼت نهلین: هر نهوانه که به کهله پوړ فېردوس و مرگړن. له سر هر بار نهوه
نهو پېرې گېشتن به نا مانجه خوا به نسيمان بکات. له پاش باسي نيمان و موړده دان به
به ره مي نهو نيمان، نینجا باسي چنډ به لگه بهکي بهميز نهکات و نهیخاته بهرچاو بو پتو
کردنې و بهميز کردنې نهو نيمان، به لگه نه مينې له خودې نادمې و نهو چنډ گوړانکاري
به که به سړي ديت، له پيدا بووني يوه نهست پي نهکات تا مراندن، دياره که له
به که مجاره وه له هيچ دروستي کردوه و دووباره کردنه وه نهې جینگای سرسوپړان
نه بڼت، نه فرموي: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ﴾ بېگومان نينسانمان دروست کردوه
له خولاسه و پالفته يه که له قوې، قورشان به چنډ جوړې باسي دروست کردنې نينسان
نهکات، له نايه تيک دا نه فرموي: ﴿مِنْ تُرَابٍ﴾ له خاک و خول، له نايه تيکي تر دا نه فرموي:
﴿مِنْ طِينٍ﴾ له قوې. له نايه تيکي تر دا نه فرموي: ﴿مِنْ طِينٍ لَازِبٍ﴾ له قوې کي مچ. ليړه ش دا
نه فرموي: ﴿مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ﴾ نه مانه هه موو هر راستن و يه که مهېستن و جياوازي و تهکان
به پي ريک و پيکي و داخوازي نهو شويفتانه يه که نايه تهکاني تيدا هاتوه. خوا که وېستی
نهم گيان له بهره دروست بکات فرمانې دا به مهلا نيکه له جوړ و به شهکاني نهم زهوي به
خول بڼن، نینجا نهو خوله ناوي تي بکن تا نهې به قوې، نینجا نهو قوړه نهو بنده بشيلن تا

ئەبىي بە قورپىكى مېچ، ئىنجا لەم قورپە مېچە ھەيكەلى ئەم گيان لەبەرە تايىبەتى دروست بىكەن،
 ئىنجا خوا ئەم گيانە تايىبەتى يەي پى داو كردى بە بەرىدا تا بوو بەم ئىنسانە بىجگە لە خوا
 ھىچ كەس ئاگاي لى نەبوو و باس نەئەكرد، ئىنجا بۆ پەرەسەندى و زۆر بوونى ھەر لە يەكەم
 جارەو ھاوسەرىكى بۆ دروست كرد تا بە زاوژى و بەم جۆرەى كە ئەزانىن پەرە بسىنى،
 ئىنجا نابى سەر سوپ بەمىنى لەمەى چۆن لەخۆى ئەمەى دروست كرد با سەرنجى ئەو ھەموو
 دار و درەختە بەدەين كە لە خۆى بەر و ميوە پەيدا ئەبى وەك خۆى و بنەى خۆى، لە ھەموو
 بارو رووئەكەو دروست دەكات، كەواتە ھەموو ئادەمى لە چىتەو سەرىك كەس و لە
 بىرەت دا يەك كەسە، ئەبوايە ھىچ تەفرەقە و رەگەزايەتى يەك پەيدا نەبوايە لەناو ئادەمى
 يەكان دا، بەلام بە داخوہ بىريان لەو نەكردەو و ھەر لە يەكەم جارەو و لە يەكەم چىن دا
 برا براى خۆى كوشت!! پاش ئەو ھەموو رەگەزايەتى و دوو بەرەكەتتى و كوشتار ھات وەك
 بە چاو ئەبىنىن، ئەبوايە ئەم ئادەمى يە بىرى بىكردايەتەو لە بەرنامە و رىنموونى يەكانى
 خواى مېھربانى و رىگە راستەكەى ئەويان بەدايەتە بەر، بەلام بەداخوہ بە مەيل و ئارەزووى
 خويان زۆرەيان لايان دا لە رى راست. خواى پەرەردگار ھەوالى پىدانی لىرەدا كە
 ئىنسانى دروست كرد لە خولاسە و پالفتەيەك لە قور، ئىتر نەزەرىياتى خەلكى چى ئەلى با
 بىلى و نابى ئىمە بگەوينە شوڤىن قسە و بىريارى كەسىكى تر، ھەركام لەو نەزەرىيات و
 بۆچوونانە ئەگەر راست دەرچوو، ئىمە ئەبى بە راستى بزانىن، چونكە لەگەل بىريارى ئىسلام
 دا ئەگونجى. نەزەرىيات جىاوازە لەگەل ھەقايىق، بۆ وىنە مەسەلەى چۆنىەتى پەيدا بوونى
 باران و بەفر و تەرزە و ھەور شتىكى راستى وايە دەست نادات بۆ ھەلە و ھەرى ئەگرىن.
 باسى پەيدا بوونى ئىنسانمان كرد لە يەكەم جارەو، ئىنجا با گوى بگرىن لە قورئان لەبارەى
 زۆرەوون و پەرەسەندى ئەو گۆرپانكارى يانەى بە چەند قوناغىك كە بەسەرى ھات كە ھەركام
 لەو گۆرپانكارى يانە جىگەى سەرسوڤمانە و مايەى بەھىز بوونى ئىمانە لای ھەركەسىك كە
 بى بەش نەبىت لە ھام و ژىرى،

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النَّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾

فرمودی: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾ له پاش نوره نینسانمان دروست کردوه و گیراوه
به دلویه ناویک لهناو نارامگا و قرارگاهیکی دامهزاددا که به هلس و کهوت و باز بردنی
زیانی پی نهگیمینی و له خشعی پی نهکات، نهمه شتیکی راسته که نهم نینسانه لهو دلویه
ناوه پهیدا نمییئت و کو نهکریتهوه لهو دلویه ناوهدا به هموو بهش و پارچهکانی و نیشانه و
دروشمهکانی و بهوشتهی که پیی شهگوتری (کروموسومات) و پاریزهر و دامهزادی و
نهگوزانیتهی به گیان لهبریکی تر، بهلکو نهگوزانی به تیره و بهرهیکی تر. له بهشیک دا که
به چاو نابینری و بهشیکه له چند هزار بهشی لهو دلویه ناوه وهک له زانیاری تازهدا
دهرکهوتوه!! ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النَّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً﴾ له پاش لهو نینجا لهو دلویه
ناوهمان دروست کرد به خوینا و گیرامان به خوین پاره، واته خوینیکی خست وهکو
جگر، نوره له کاتیک دا سیلهی نیر تیکل نمییئت لهگل هیلکهی دایک دا له مندال دان دا و
نملکین به دیواری مندال دانموره و خوراک له خوینی دایک و مرهگری، له یهکم جارموره
نوختهیهکی بچوکه و بهره بهره گموره نمییئت و نمییئت به گوشت پاره به نندازهی تیکهیهک
که بجوری لهدم دا، نینجا له قوناغیکی تردا نمییئت به قهبارهیهکی نیسکی وهک نهفرمودی:
﴿ثُمَّ خَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا﴾ نینجا گوشت پارهکش نهگیرین به نیسک و قهبارهیهکی نیسکی ا
بهراستی زانیینی نهمه موعجزیهیکی زور گمورهیه و بهدلی کس دا نههاتوه لهه و پیش تا
لهم دواپی یهدا له ریگهی زانیاری یهوه دهرکهوت.

لهو قهبارهیه پیک شهینی و نینجا نهفرمودی: ﴿فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا﴾ نینجا گوشت
نهکین به بری نیسکهکان دا و شهیتین بهسریان دا. هموو مهر و مالات و گیان
لهبرهکانی تریش بهم قوناغهدا تیپر نهکن و قهبارهی لهشیان فراهم دیت به نیرانه و
دوستی قودرمتی خوا جل جلاله، بهلام نینسان که بهریزترین دروست کراوه له گیانهکی دا

جی‌اوازه، ئەم ئەو رۆحه‌یشی پێ درا که له عه‌لمی ئەمره و هه‌ر خوا خۆی ئەزانی چی یه‌و به‌و رۆحه‌ به‌رز و به‌ریز تر به‌وه و شیاوی ئەوه به‌وه که بێی به‌گه‌وره‌ی ئەم به‌وه‌مه‌ره و خوا کردی به‌جێنشین و زانای کرد به‌زۆر له‌ ئەسرار و شته‌ نه‌یانی یه‌کان که خوا له‌م به‌وه‌مه‌ره‌دا دایناوه، ئەو هه‌موو هی‌ز و وزه‌ گه‌رنگانه‌ به‌کار بێنێن که ئاگا‌دارین پێی و به‌ره به‌ره ده‌ست که‌وتی زۆر تر ئەبێت، ئەم ئینسانه‌ خوا ئەو نيعمه‌تی رۆحه‌ی پێ به‌خشیه‌وه و به‌وه به‌ جو‌ره گیان له‌به‌ریکی تروه‌ک ئەهه‌رموی، ﴿مَنْ أَنْشَأَهُ خَلْقًا آخَرَ﴾ ئینجا ئینسانمان هه‌راهه‌م هێنا و دروست کرد به‌ دروستی کردن و دروست کراویکی تری جی‌اوازه له‌گیان له‌به‌ره‌کانی تر، کردی به‌ گیان له‌به‌ریکی ژیری زانای بیسه‌ری بێنا، و ته‌ی ﴿ئەم﴾ بۆ گه‌یاندنی جی‌اوازی زۆره له‌ نێوان ئەو دوو جو‌ره گیان له‌به‌ره‌دا ﴿مَبَارَكُ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ که‌واته به‌رز و پایه به‌رز و پاکه له‌ هه‌موو ره‌خنه و له‌که‌یه‌ک خوا که ناوی ﴿الله﴾ یه و چاک‌ترین و جواترینی هه‌موو به‌ریار ده‌رانه و هه‌ر دروست کردنه‌که‌ی ئەو جوان و شیرینه. به‌پراستی به‌یر کردنه‌وه له‌ ته‌نیا شایه‌تیکی وا ئەبوو به‌س بێ بۆ باوه‌ری به‌هیز به‌ په‌روه‌ردگار. ئایا کێ ئەو هه‌موو گۆپان و گۆپانکاری یه‌ ئەهینێ به‌سه‌ر ئەو دلو‌په‌ ئاوه‌دا؟ ئایا کێ هه‌له‌سه‌ستی به‌ ناردنی مه‌لایین سیل بۆ پێک هێنانی چاو و هه‌موو ئەندامه‌کانی؟! ئایا کێ می‌شکی کرد به‌ شریتی ته‌سجیل بۆ ئەو هه‌موو تام و بۆن و شیوه‌ ﴿مَبَارَكُ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ نازانین باسی چی بکه‌ین - سبحان الله - ئایا شه‌یتانه‌کانی جنۆکه و ئاده‌می چۆن خه‌لکی ته‌خه‌له‌تینن و چه‌واشه‌ی ئەکه‌ن به‌ بێنینی ئەم شته‌ روونا‌نه، خوا په‌نامان بدات دو‌ژمنانی ئەم ئاده‌می یه‌ ناوه‌ستن و کۆل نه‌ده‌رن. هه‌میشه‌ خه‌ریکن بۆ سه‌ر تێک دان و چه‌واشه‌ کردن، هه‌رجاری به‌ جو‌ریک، وه‌ک له‌ سه‌رده‌می‌ک دا به‌ کاویژی داروین و به‌چه‌که‌کانی بۆچوونی به‌دی (نشو) ارتقاء) یان داهینا هه‌ر له‌ ریگه‌ی زانیاری یه‌وه به‌ درۆ خرایه‌وه و ئیعلانی درۆ به‌ درۆخسته‌نه‌وه‌که‌ی بلاو کرایه‌وه، له‌ میه‌ره‌بانی خوا به‌ زیاد بێت. بێگومان ژیا‌نی ئەم ئینسانه‌ نایابه‌ نابێ له‌م زه‌وی یه‌دا دوا‌ی بێت، به‌لکو ئەبێ ژیا‌نیکی تری نه‌په‌راوه‌ی به‌دی بێت که به‌رو به‌ره‌می کرده‌وه‌کانی ده‌ست که‌وتی خاوه‌ن کرده‌وه‌کان بێی، داد و دادپه‌روه‌ری خوا داخوازه‌ بۆی،

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيْتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ
سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى
ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَبْ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا
تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبِغٍ لِلَّالِ كَلَيْنَ ﴿٢٠﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ
لَعِبْرَةً لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾

لعبه نموده و روی فرموده نکات هه مووان و نه فرمودی: ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيْتُونَ * ثُمَّ إِنَّكُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ﴾ اینجا له پاش نموده نیوه هه مووان نه من، نه گیانه تان لی
ده سینینه وه، اینجا له پاش مردن هه مووان زیندو و نه کرینه وه. له پاش هیئانه وهی نه
هه موو به لگه دهرونی یانه، اینجا به لگه ی بوونه وهی نه خاته بهر چاو، چند به لگه یه کی
بوونه وهی نه هیئی که هه موو به ستر او و په یوه ستی پیکه وه، له باره وه که نیشانه و
به ره می قودرته ی خوان، هه موو به لگن له سر نه وهی به حکمت و ته گبر په یدا بوون.
هه موو کوهمه کی یه هه یه له نیوانیان دا، هه موو بو سوود و خزمتی نه نینسانن، کواته
له باره یشوه مال خویتی که نه هیئی به دوی په یدا بوونی نینسان دا و نه فرمودی:
﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ﴾ بیگومان دروستان کردوه به لای سهروتانه وه حوت
ته به قی یه له سر یه، یان یه له دوی یه، نیتر مه به ست حوت کوهمه بیت که یه کیکیان
نه کوهمه له ی خوری نیمه یه یان هرچی نیمه باوهرمان به و حوته به لای سهرومانه وه و
به رزن له زهوی نیمه یه نه خولینه وه له بو شایی یدا و خوا راگیری کردون به حکمت و
لیزانی و کار دروستی خوی و له زیز زانین و پاریزکاری خوی دا وه که نه فرمودی: ﴿وَمَا كُنَّا عَنِ
الْخَلْقِ غَافِلِينَ﴾ نیمه بی ناگان نه له دروست کردن و دروست کراوه کان، ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ
فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ﴾ هیئانمانه ته خواره وه لای سهروتانه وه ناو به
نه اندازه یه کی دیاری کراو به حکمت و به ته گبریزی زانراو، نه نه منده زور که داپووشی
نه نه منده کهمه که قات و قری رو بدات، نیشته جیمن کردوه و داماناره له زهوی دا و
به پیی کار دروستی خوی هات و چوی پی دهکات له لا بو نه و نه نه اندازه ی که

دروستی کردووه له زياد نهکات و نه کم نهکات، نیمه وک له نهبوون دروستمان کردووه هر وها توانا و دسه لات داريشين به سر نهيشتن و له ناو بردنیشی دا، که واته نیمه نهبيت هميشه چاومان له دوستی قودرتهی خوا بیټ و برسين له نهيشتن و سهندنهوی لیمان، نيت بهمهی پرژ و بلاوی بکاتهوه نوځمی بکات به ناو تمبهقهکانی زهوی دا یان بهمهی بیخاته نهبوون وک یهکه مجار نهبوو، له چهرخهکانی کوڼ دا گومان و ابو که په یومندی نی یه له نیوان ناوی ناو زهوی و ناوی سر زهوی، به لام قورن پيش هزار و چوارسده سال است نيشانی کرد که هر ناوهکهی ناو زهوی یه نهبيت به هلم و بهر نهبيت و دیت و خواره و شتيکی ناشکرایه که ژيانی هم زهوی یه به ستراوه به ناوه و، چ ژيانی گیان لهبران، ژيانی درخت و کشت و کال وک نهفرموی: ﴿فَأَنشَأْنَا لَكَ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ نَّحِيلٍ وَأَعْنَبٍ﴾ نینجا دروستمان کردووه و نهیکهین بوټان بهمهشت و باغات له خورما و تری، ناوی هم دووانه نهبات که دوو نمونهی سرهکین و زور نریکن له دل و هستی یه کم چینه و که یه کم جار هم قورنانه چو به گوڼچکه یان دا، هه مو خوراکهکانی تریش مبهسته وک نهفرموی: ﴿لَكَ فِيهَا مَوَكَّةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ بوټان هیه لهو باخاتاندا میوه جاتی زور و بهر و بهرهمی لهو باخاتانه نهخون. نینجا به تایبتهی زهیتونیش باس نهکات که سوود و خیری زوری هیه بهر و دارهکی و نریک ترین شوین له ولاتی حجازدا که لهو درختهی لی نهروی (توری سینا) یه که قورن باسی نهکات، نهفرموی: ﴿وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَنِيعٌ لِّلْكَافِرِينَ﴾ دروستی کردووه درختیک که نهروی و سوز نهبيت له (توری سینا) که سوز نهبی به رونه و بو چرا و به پیخوریشه و بو بخوران، واته لهو درخته دوو شت فراهم نهینئ: رن بو چرا و روونکی و پیخوریشه، نینجا دیته سر باسی لهو چاکه و نیعمه تانه که پی بهخشیوین بهوی مهر و مالآت و لاخو خوشترموه، نهفرموی: ﴿وَلَا لَكَ فِي الْأَنْعَامِ لَمْرَةٌ﴾ بهراستی له دوست کردن و ژیر باری کردنی لهو حیواناندا بوټان بهر هه مو خیر و بیرمه عیبهت و تمی یهکی گرنگتان بو هیه که بیته هوی ناسین و پرستنی خوا و چاو لهبریی چاکه و نیعمه تانه، بهکورتی باسی خیر و چاکهی کردن، نینجا به درنژی باسی هیندی له بهره و چاکهکانی نهکات و نهفرموی: ﴿شَفِیْکُمْ مِّنَافٍ

بَطْرًا﴾ دهرخواردان نههین لهو شیر ساف و پاک و خاونهی کهوا له سکيان دا

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٦﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَنْفَضِّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً

﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ بۆتان ھەبە لەوانەدا سوود و بەرھەمی زۆر بێجگە لەوێ
باس کرا وەک موو و خوری یەکەیی کە لەوانە چاکترین پۆشاک و ئەسبابی مال و خێوەت و
دەوار دروست ئەکەن و لێشیان ئەخۆن. ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ﴾ ھەلەگرین بەسەر پەشتی
ئەوان و بەسەر پەشتی کەشتی یەو و ھات و چۆمان پی ئەکری بە خۆتان و بار و شت و
مەکتانەو، ھەر کەسیک چاوی دڵی نابینا نەبوویت بیر لە ھەر شتێ بکاتەو لەم
بوونەومەردا دەستی میھرەبانی و قودرەتی خوا ئەبینی، بۆ نمونە مەسەلە کەشتی بە
تایبەتی لەو چەرخەدا کە بەھۆی باوە کەشتی ئەکەرا ئەو کەشتی یە قورسانە کە چۆن خوا
کاریکی وای کردووە بەو ھەموو قورسی یە نانیشی و تقوم نابێ لەگەڵ ئەویدا ھەر بەردی
یان ھەر شتیکی زۆر ورد و تارادەیک نەبیرێ لەبەر بچووکی تقوم ئەبێ، ھەروەھا ﴿فَفِي
كُلِّ شَيْءٍ لَّهٗ آيَةٌ يَدُلُّ عَلَىٰ أَنَّهُ الْوَاحِدُ﴾ بەلام لەبەر دەق و ئولەت پیوەگرتن ئەو شتە روون و
ناشکرایانە بیران لێ ناکرێتەو، ئینجا دیتە سەر داستانێ ھێندیک لە پیفەمبەران –
سەلامی خویان لەسەر بێت – کە عیبرت و ئامۆزگاری یان تێدا ھەبە و لێرەدا باسی باوکی
دروومی ھەمووان ئەکات کە یەکەجار لەسەر دەستی ئەودا کەشتی دروست کرا و بینرا،

کهواته زور په یوه سته بهم نایه تی پښووه، نه فرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ بیکومان

نوحمان رهوانه کرد بولای گله که ی ﴿فَقَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ﴾ ښجا نوح

فرمانیکې پندان و وټه یکی پی راگیانندن که راست و ریک و روونه و دهست نادات بو

گوډان و بوون و بوونه و شایه ته له سهری، پی ی گوټن نه ی گله کهم خوا پپرستن ﴿إِنَّمَا

نَعْبُدُ﴾ دهی نایا ناترسن، واته بترسن و خوټان پیارینن له خه شمی خوا، نه م و ته پیروزه

و ته ی هه موو پیغه مبرانه له ووه، و ته ی پیغه مبرانه له نادم تا خاتم - سلامی خوا له

هه موویان بیت - هه چوټی نه مان هه نه ویدان راگیانند و بهرامبر نه وانش تاغوت و خو

بزل زانه کانی هه موو گلیکیش سهر پیچی یان کردوه به چند جور و شیوه یکه و ره خنه و

بیانووه کانیان نزیکن له یکه وه و به لکو هه ریکن وهک له یکه چمرخ و زه مان دا بووین و

نیثاقیان له سر کرد بیت، نه وانه له باتی بیر بکه نه وه له ناموزگاری یکه ی و بیر بکه نه وه له

قسه راسته، له باتی نه وه ره خنه یان له خو ی نه گرت به و ی نادمی یکه و ښه ی خو یان و

نه گهر خوا پیغه مبر ره وانه بکات نه بی مه لایکه ره وانه بکات وهک نه فرموی: ﴿قَالَ الْكَلْبُ الَّذِي

كُنْتُمْ مِنْ قَوْمِهِ مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ مَلَكًا مِّنَ السَّمَاءِ

گله که ی که با وهریان نه مینا بوو، نه یان گوت نه مه - واته نوح - هه پیاو یکه وهک نه وه

نه یه و ی خو ی زل بکات به سهر تانه وه، نه گهر خوا بیو یستایه پیغه مبر ره وانه بکات

مه لایکه ی نه مینا یه خواره وه

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فُتِّرِصُوا بِهِ حَتَّى حِينٍ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٢٦﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوْحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ

﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ﴾ نېمه شتى وامن نهميستوه له باوك و باپيره
پيشورم كانمانهوه ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فُتِّرِصُوا بِهِ حَتَّى حِينٍ﴾ نهمه هر پياورنكه شينته و شينتي
سمرى ليداه كه لاي و لى نهدات، كهواته لى ي گهرين همتا ماوميهك بهلكو چاك بيتتوره و
نهم حالتهى لهسر لاجى، يان تا نهمرى و لهناو نهچى، نينجا كاتى ناوميد بوو لى يان:
﴿قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ﴾ نهى پهروردگارم يارمهتيم بده و زالم بكه بهسريان دا بهموى
باومر نهينانيان پيم و به دروزنيان دانام، نوح يهكهم رهسول بوو پيش نهم پيغمبرانى تر
هاتوون بو بهميز كردنى كمالانى خوځيان، نهوا نهم له يهكهم جار و سرهقاتى ناهمى دا
رينگى لى گيرا، كهواته نهمى خوى ميهربان رينگرهكه لهناو بيات، خوايش چارهسمرى كرد
بهم جوړه زهوى پاك بكاتهوه لهو توّمه پيسانه و كوّمه ليكي نيماندار بيته كايهوه، بهم جوړه
﴿نَهْمُومُ: ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوْحَيْنَا﴾ بهموى نهموه و محيمان كرد بوځاى
نوح بهموى كهشتى دروست بكات لهژير چاوديرى نيمه و وهى نيمه دا و خوا ويستى نوح
به دهستى خوى كهشتى دروست بكات، چونكه نيمه ناهمى نهمى كردموى خوځمان بهكار
بينين و نهموى پيمان نهمرى بهكارى بينين تا شياوى نهمه نهمين خوا يارمهتيمان بدات،
نينجا نيشانهى ديارى كرد بو كاتى چوونه ناو كهشتى يهكه و رزگار بوونيان، بهم رهنكه
﴿فَمُومُ ﴿فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
مِنْهُمْ﴾ واته كاتى فرمانى نيمه هات بو لهناو بردن و ناو له تنورم كانهوه نمرچوو و هملقوا
له هممو گيان لهبريك نير و مى يهك بخهره ناوى يمه بو نهموى نهم جوړ و نهمانه بنهمر
نهمين و لهرينگى زاو زيوه پهره بسيننهوه و كهس و كارمكت و بنهمالهكت بينجكه لهوى كه
بريار نمرچوو لهسر سزادان و لهناو بردنى، وهك كهنعانى كوږى و ژنهكى و نهوانهى كه
نيمانيان نهينتا

وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾ فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفَلَاحِ فَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَخَسَنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْ لِي مِزْلًا مَبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾

﴿وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ قسمم له گه ننه کهیت له باره ی شهوانه وه، واته تکایان بو ننه کهیت ﴿إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ﴾ بهر اسی خنکینراو نمین و په یوهندی نه ماوه له نیوانتان دا و تکت و مرناگیری. نینجا فرمان به نوح که سوپاسی خوا بکات له سر نهو چاکه گوره یه ی که کردی و زهوی پاک کرده وه لهو تو مه پیسه و خوئی و کومه له نیمان داره کان لهوان له گه لی نیشته چی یان بکات له شوینیکی پیروزدا، فرموی به نوح (علیه السلام): ﴿إِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفَلَاحِ﴾ کاتی تو و شهوانه ی له گه لی دامنزان به سر که شتی یه وه ﴿فَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَخَسَنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ بلی هموو سمن بو شهو خویه که ناوی ﴿الله﴾ یه که بزکاری کردین لهو گه له زالمانه ﴿وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْ لِي مِزْلًا مَبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ﴾ بلی پهرومردگارم نیشته جیم بکه له چی و مه نزلنکی پیروز کراودا، تو شهی خویه باشترین نیشته چی کارانی. نزای پیغه مبه ران به تایبته ی که نزا کردنه که یان له سر ماف خوا بیت بینگومان و مرگراوه و نیشته چی کرد به سر شاخی (جودی) یه وه که خوی میهر بان گیرای به خاکی کوردستان و کورده کانی تیا جیگیر کرد که خوشترین و پیت و فخر دار ترینه له هموو بارو روویه که وه. کورد میلله تیک بوون ناگر په رست بوون و ژیر دهسته، خلیفه ی دووم عومری فاروق نازادی کردن و سربهستی پیدان تا راده یکه مهنی کرد تیک دانی عیبادتگا کانیان، له پاشان شهو گه له موسلمان بوون و بوون به سربازنکی مخلص بو نیسلام، شهو هموو نیمام و پیشه وایان لی هملکوت له شهولیا و عولما و موجهه دینی گه وه که بوون به شهستیره یه کی روونا که به ناسمانی نیسلام و به تایبته ی ناسمانی کوردستان، له چرخ دیوایی یه دا صلاح الدینی شهیوبی یان لی هملکوت که له چرخ عهباسی یه کان دا و له خهلافته ی شهوان دا گه وره ترین دهولته ی دروست کرد و پیک هاتبوو له میسر و سوری و فلهستین و بهشیک له عیراق و ناوچه ی دیار به کر. شهو دهولته ۲۲ سال به ریک و پیک و به عدالته ی نیسلامی حوکمرانی کرد، نینجا له پاش شهو کافرهات و بهره بهره ولاتی داگیر کرد و بهش بهشیان

کرد و کوردستانیشیان کرد به پینچ بەش لەناو چەند حکومەتیکی جیاوازدا، ئەمە ی گوتمان
 حەقیقەتیکی مینژوویی یە و مەبەست - خوا نەخواستە - رەگەزایەتی نی یە، چونکە
 ھەركەس موسلمان بێت ھەركیز رەگەزایەتی بەکار ناهێنێ، تەنانەت لەگەڵ دۆژمنیش دا،
 ئیستا چارەسەر بۆ موشکیلە ی کورد لەو حکومەتانە ی ە کوردیان تێدا ھەبە نیزیامی ئەقالب
 بەکار ھێنانە کە عومەری کوپی عبد العزیز بەکاری ھێنا لە دەولەتەکە ی دا کە لە مەحیطی
 ھادی یەو تا مەحیطی ئەتلەسی ە لە ئەوپەری شیمال بۆ ئەوپەری جنوب درێژە ی کینشا و
 ئەو ھەموو گەل و تیرە جیاوازی تێدا پەیدا بوو بێ ھیچ گری و موشکیلە یەك، زۆر زۆر
 بەداخووە ئەو بوو مینژووی کورد و کوردستان کە بە ئیسلام رزگار کرا ە بە ئیسلام
 سەركەوت و بەھۆی کوفر و دۆژمنی ئیسلامووە نوشت و نەكسە رووی تی کرد، لەگەڵ
 ئەویدا نەقام ە نەزان دەلێن ئیسلام دوای خستین!!

ئینجا با بگەڕیننەووە بۆ ژێر سایە ی ئایەتەکان کە ئەفەرموی: ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا
 لَنَبْصِلِينَ﴾ بەراستی لەو بەسەرھات و سەرگوزەشتە ی نوحووە چەند بەلگە و نیشانە ھەبە و بە
 راستی ئیعمە تاقی کەرموھەین لە چەند بار و رووبەکەرە بە راستی و بیگومان تاقی
 کەرموھەیان، تاقی کەرموھە ی بەندەکانمانین بە بوون ە نەبوون ە بە موسیبەت و خوشی، بەلێ
 لەو داستانە دا چەند بەلگە و نیشانە ھەبە لەسەر حیکمەت و دەسلەت ە چاودیری خوا و
 تاقی کردنەوھ ی خوا بە سەبر و خوگری و بەلگە ھەبە لەسەر راستی ئەم پیغەمبەرە (ﷺ) کە
 ئەم ھەولانە ی نەزانیووە، نە خو ی و نە گەلەکە ی وەك لە ئایەتی تردا لە ئاخیری داستانە کەرە
 ئەفەرموی: ﴿مَا كُنْتَ تَقْلَهُمْ أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا﴾. ئینجا دیتە سەر داستانێکی تر و
 ئەفەرموی: ﴿ثُمَّ أَنَا أَنَا بَعْدَهُمْ قَرَأَ الْآخِرِينَ﴾ ئینجا لە پاش نوح و گەلەکە ی گەل و کۆمەلێکی ترمان
 ھێنا. ناوی نەبردن و خیلاف ھەبە لەمەدا کە ئەوانە کین، بەلام رای بەھێز ئەوھ یە کە مەبەست
 گەلی (عاد) ە. لەم سورەتە دا درێژە نادات بە سەرگوزەشتە ی ئەو گەل و پیغەمبەرانە کە
 ھێناونی، چونکە مەبەست ئەوھ یە ئەو پەیام و پیغەمبەرانە بۆ گەیانندن ە دامەزراندنی یەك شت
 ھاتوون کە بریتی یە لە پەرستنی خوا بە بێ ھیچ ھاوبەشیەك، سەركێش و خو بەزل زان و
 ساماندارمکانی ئەو گەلە جیاوازانە لە چەرخ و لە ولات دا، ئەوانە وەك لە یەك کات ە چەرخ دا
 بووین ە بە یەك شیوہ بەرەنگاری یە پام و پیغەمبەرەکان وەستان، جا لەبەر ئەو دەست پی
 ئەكات بە نوح کە یەكەم رەسوڵە کو تایی ئەھینی بە موسا ە عیسا کە دوواترین بوون لە پینش
 پەیام و پیغەمبەری خاتم دا - سەلامی خوا لە ھەموویان بێت -

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ﴿٢٢﴾ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَةِ وَأَتَرَفْتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ بِأَكُلِ مَا
 تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُم بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ ﴿٢٥﴾ أَيْدِكُمْ
 أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنْتُمْ تُخْرَجُونَ ﴿٢٦﴾ هَٰئِهِاتِ هَٰئِهِاتِ لِمَا تُوْعَدُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا
 حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٨﴾

﴿فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ﴾ له خوږيان پينغه مېرې کمان بډوره وانه کړدوون ﴿إِنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ﴾ به مې پټی گوټون خوا بېرستن و هيچ خوايه کي تر تان نى به بېنجه لهو ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ دهى نایا نښه ناترسن لهو خوايه، واته باوړې بڼن و بترسن با دوچارى سزا و ټولهى خوا نه بن، په يام و ټهه نوح هر نه مه بوو که نه م پينغه مېرېش رايگه ياند، و ته هملو نېستى نه مانېش نه مه بوو که نه مېرموى: ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَةِ وَأَتَرَفْتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ پياو ما قولان له که له کهى که باوړې ريان نه مېنا به زېندو بوونه و، که يشتنيان به حساب و پرسيارى رږځى دوايى و نيمه ش ناز و نيمه تمان پيدا بوون به ليشاو له ژيانى دنيا دا، نه وانه نه يانگوت ﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ نه مه که لاف پينغه مېرېتى لى دودات هر نادمى يه که به وينه نښه ﴿بِأَكُلِ مَا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ﴾ خواردن نه خوات له وينه نښه خوراکانهى که نښه لى نه خون و نه خواتمه لهو ناوې نښه لى نه دمخونه و، که واته به مشرېکه وک نښه ﴿وَلَئِنْ أَطَعْتُم بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ﴾ نه مېر فېرمان بېرى و گوى رايه لى به شېرېک بن وک خوتان بېگومان شو کاته زيانبار و خساره تمند نه بن، نه وانه له باره پينغه مېرېکه شو ره خنه يان نه مېر، له باره زېندو بوونه و حساب و پرسياره و نه يان گوت: ﴿أَيْدِكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنْتُمْ تُخْرَجُونَ﴾ نایا هرېر شته تان لى نه کات به مې که کاتى نښه بمرن و بگېرېن به خول و نيسکه رزيوه تازه نښه له گوړه کانتان به زېندو ويى دمر نه مېرېر نه و ﴿هَٰئِهِاتِ هَٰئِهِاتِ لِمَا تُوْعَدُونَ﴾ زور دودره نه وې که نښه پټى تر سيندراون و هرېر شته تان لى کراوه پټى، ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ هيچ ژيانکي تر نى به بېنجه لهو ژيانهى نه م دنيا و بېگومان نيمه زېندو کراوه نايين،

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَبْتُ ﴿٣٩﴾ قَالَ
عَمَّا قَلِيلٍ لِّيُصِحَّ نَذِيرِينَ ﴿٤٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَهُمْ غُثَاءً فَبَعْدًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾
ثُمَّ أَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾ مَا تَسْبِقُ مِن أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَخِرُونَ ﴿٤٣﴾

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ﴾ ۞ نهوی که لای پیغمبر رفتی لی شدات،
 هر پیایوئکه درو نکات بهدم خواوه ۞ نیمه هرگز به قسهی شو و لهبر شو باوهر هینر نین
 و باوهر ناهینن، نینجا که کار که یشته نهوه پیغمبرمه که نانومید بوو لی یان په نای برده بر
 خوا که یارمه تی بدات وکو نوح په نای پی برد و نهویش هات به هاواری یهوه و نزای کرد،
 ﴿قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَبْتُ﴾ ۞ کوتی: نهی پهروردگارم یارمه تیم بده بههوی باوهر نههینانیاں پیم و
 به دروژن دانانم. خوای میهره بان نزاکی و مرگرت ﴿قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِّيُصِحَّ نَذِيرِينَ﴾ ۞ فهرموی له
 ماوه یهکی زور کمه دا په شیمان نه بنهوه، به لام تازه کاته کهی تیپهری کرد و سوودی نه ما
 په شیمان بوونه وه که یان ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَهُمْ غُثَاءً﴾ ۞ نینجا سهیجه و پیا
 هه لاشاخانه که گرتی. راگیری کردن به حقیانیت ۞ به عدل و داد، پیا هه لاشاخانه
 جویره نیل (علیه السلام) بههوی نهوه وه گیرامانن به شتیکی بی نرخ به وینهی پوش و چلک و
 چه په لی یه که لافا و نهیهینی، نهوانه وازیان هینا لهو ریزی ناده می یه تهی که خوا پی ی
 به خشین و نه یانزانی بوچی دروست کراون و په یوهندی خوین پچری به خواوه هیچ نرخیکیان
 بو خوین نههیشته وه خوایش نهوهی به سهر هینان و نرخی بو نههیشتن و زیاد لهوه دهی
 کردن له رحم و رهمه تی خوئی وه که نه فهرموی: ﴿فَبَعْدًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ۞ نینجا خوا دووری
 خستنه وه له رحم و بهزهیی خوئی و دهر کردن و دووری بوین، لهبر نهوه گه لیکی سته مکار
 بوون، و تهی ﴿بعدا﴾ ۞ هه لئه گری بو هه والدان بینت وه کوتمان بهو شیوه تفسیرمان کرده وه و
 هه لئه گری نزای شهر بینت لی یان، واته یاخود دوور بن له رحم و بهزهیی که نهوه سهخت تر و
 بههیز تره، چونگه خوا داوا نکات له زاتی پاکی خوئی که نهوه یان به سهر بیینی. نینجا دهست
 نشان نکات بو چند گهل و نوممه تیکی تر ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ﴾ ۞ له پاش نهوان
 چند گهل و نوممه تیکی قرمان دروست کرد و هینایه کایه و نهوانیشمان لهکات و ماوهی
 دیاری کراویان دا له ناو بردن ﴿مَا تَسْبِقُ مِن أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَخِرُونَ﴾ ۞ هیچ کام لهو گهل و نوممه تانه
 پیش نهکوتوون و ناکهون له نهجهل و ماوهی دیاری کراوی خوین و دوایش نهکوتوون و
 ناکهون،

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلِّ مَا جَاءَ أُمَّةً رُسُلُهُمْ كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بِعَصَا مُوسَىٰ وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبَعَدًا لِّقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٤٦﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٧﴾ فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِكَ وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِيدُونَ ﴿٤٨﴾

﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا﴾ نینجا له پاش ئهوانه پیغه مبرمکانی خو مانمان رهوانه کره یهک له دوا ی یهک ﴿کُلِّ مَا جَاءَ أُمَّةً رُسُلُهُمْ كَذَّبُوهُ﴾ هر جاری هر نوممه تیک پیغه مبرمکه ی بو هاتبی باوهریان پی نه میئا به دروژنیان داناوه هرکاتی ئهوان بهر جوهریان کردبی عادت و باوی خوایش له کهمین دا بووه بو توله سهندن و لهناو بردن وک ئهفرموی: ﴿فَاتَّبَعْنَا بِعَصَا مُوسَىٰ﴾ بهموی ئهوهوه ئیمهش یهک له دوا ی یهک هیئا ومانن و لهناومان بردن، ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ﴾ گپرامانن به قسه و دهنگ و بگیڕینرینهوه له پاش خویان ﴿فَبَعَدًا لِّقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ لیرهش دا ئایا مه بهست هوالدانه، یان نزای شهر همدوو ئهگونجی، لهسر هر بار ئهوانه ی که باوهر نا هیئن به بهرنامه و به پیامی خوا نهفرین لی کراون و بی بهشن له رحم و بهزه یی خوا.

نینجا به کورتی باسی سرگوزه شته ی موسا ئهخاته بهر له باره ی پیامه که ی و باوهر نه میئانی سته مکارمکان ئهفرموی: ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ﴾ نینجا موسا و هارونی برایمان رهوانه کرد به موعیزه مکانمان، ئهو نویه که بهناویانگن و له سورمه کانی ترده باس کراون، به موعیزه گهرمه که دهسه لاتی ناشکرای هیه و خه لکی ناچار کهرمو دم کووت کهری بی باوهرمکان بوو (ئهوهش بریتی بوو له دار دهسته که ی) رهوانه مان کرد بۆلای فیرعمون و کوومه لکه ی، نینجا له گه ل ئهو هه موو موعیزه دا ئهوان خویان به زل زانی و گه ل و کوومه لیک ی بهرز و دهسه لات دار بوون ﴿فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِكَ وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِيدُونَ﴾ گوئیان ئایا باوهر بیئین به دوو ئادهمی وینه ی خو مان و لهبر قسه ی ئهوان له کاتی که دا گه لکه یان ئیمه ده پهرستن؟ راته شتی واپاراست و ناڕه وایه. ئهو هه موو موعیزه گهرانه کار ناکهن لهو جوهره دله کویره انه دا،

تَكْذِبُوهَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا ابْنَ

مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾

﴿تَكْذِبُوهَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ﴾ به هوی نهووه باوهریان پی نههینان و به دروژنیان دانان، کهواته نهمانیش به وینهی گله سرکیشهکانی ترلنار بران و له ریشه هینران و خنکینران له دهریادا وهک به دروژیی باس کرا له چند سورهتیک دا.

نینجا به کورتی باسیکی حهزرتی عیسا و دایکی نهکات، نهو موعجیزه کهوهی که له دروست کردنی عیسادا ههبوو لهگهل نهو ههموو موعجیزانهی که خوا پیی داو لهسر دهمستی نهودا هیچ کاری نهکرد لهبی باوهرهکانی گهلهکهی به وینهی بی باوهرهکانی گهلهکهی موسا، نهفرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ کتیبمان - واته تهوراتمان - دا به موسا - سهلامی خوی لی بیت - بهلکو بییته ری نیشاندهریان و مایهی رینموونیان. ﴿وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً﴾ کوهرهکهی مریهم و دایکیمان گیرا به بهلگهیهکی روون و موعجیزهیهکی ناشکرا لهسر دهمسهلاتی بی سنوورمان، واته همرکام لهم دووانه بهلگهن. عیسا بهلگهیه لهم بارهیهوه که به بی باوک پهیدا بوو و له بیشکه قسهی کرد و حال و سیفهی خوی روون کردموه و دایکیشتی بهلگهیهکه بهبی میرد نهو کوهری بوو و هاتهزمان وهک باس کرا. یان به همدووکیانهوه بهلگهن و به همدووکیانهوه بهلگهکه روون نهبیتهوه ﴿وَوَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ﴾ نهو دووانهمان گیرا به جووری نیشتهجی بوون لای تهپ و تهپولکهیهک که خوی بهرزه بهبی نهوهی که کیو و شاخ بیت، خاوهنی جیگیر بوون و دامهزان و کانیاوه، نیتر ثایا نهو شوینه میسره یان دیمهشق یان فهلستین، وهک همرکسینک له ریوایهت دا هاتووه و مهبست نهویه له جی و شوینیکی پاک و خاوین که درخت و شینایی و کانیاوی تیدایه و لهژیر چاودیری و میهرهسانی خوادان.

له پاش نيشان دانى شو چمنډ نه لقيه له زنجيره ي پيام و پيغمبرمکان - سه لامي
خوایان لی بیت - پاشان رووی فرموده نه کاته پيغمبرمکان و نوممه تهمکانيان به شيوه يهک
روک هموو کؤ بووينه وه له يهک کات و له يهک ولات دا و نهو جياوازی و دوری کات و شوينه ي
که بووه هيچ نرخيکی نی يه بهرامبر شو نايين و حقيقه ته ي که هموو ي پيوه ست کردون
پيگه وه. له يه که مجاره وه بانگ و قسه ناراسته ي پيغمبرمکان نه کات و نه فرموي: ﴿يَا أَيُّهَا
الرُّسُلُ﴾ نه ي هموو پيغمبر و رهوانه کراومکان ﴿كُلُّوْا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا﴾ بخون له
خؤراکه پاک و خاوينه کان، کرده وي چاک بکن، نه فامه کان له ناو هموو نوممه تهمکان دا لايان
وابوو که پيغمبران نابيت نادمي بن و به لکو نه بي فرشته بن، خوايش نه فرموي: بخون که
خواردن پيوسته بؤ نادمي و به بي خواردن ناڅي، نيتر هر جؤره خؤراکيک، به لام پيغمبران
نه بي هر پاک و خاوين بخون که هر خواردنی پاک و خاوين نادمي جيا نه کاته وه و بهرزی
نه کاته وه و پيوه ستی نه کاته وه و نه يگه يه نی به کؤمه لی هر بهرزی، هر وه ها کرده وه کار و
پيشه ي نادمي يه نيتر کرده وي چاک يان بهد، به لام کرده وي چاک نه بي کار و پيشه ي چاکان
بیت به سه روکايه تي پيغمبران و به پنی يه پام و بهرنامه ي نهوان. که واته کرده وي چاک
نهويه که خوا ديارى کرده وه و ناساندوويه تي به پيغمبران و شوين که وتووهمکانيان،
هر وه ها داوا نه کراوه له پيغمبرمکان و از بينن له نادمي يه تي يه که يان، به لکو داوا کراوه لی
يان بهرزی بکنه وه بؤ نه وانه و پله بهرزه ي که خوا رازی يه و پنی خوښه، خوا خؤی رانه و
پله ي کرده و مکان نه زانی وک نه فرموي: ﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ بهراستی من ناگادار و زانام به
هموو کرده ويهک که نيوه نه يکن. هر چمنډ چرخ و شويني نهو گهل و نوممه تانه دور و
جياواز بن هموو يه کن له باره ي نه وي هموو هر يهک حقيقه تيان پی يه و هموو هر بؤ لای
يهک خوا نه گهرينه وه و نه بي فرمانبرى شو ته نيا خوايه بن.

وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلٌّ حِزْبٌ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرْحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾ أَيْحَسِبُونَ أَنَّمَا نُثَدِّهِمْ بِهِ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ يَأْتِيَتْ رَبِّهِمْ يَقُولُونَ ﴿٥٨﴾

هموو کوئنهبنوه پئکوه لهبردم ئودا و دهست نیشان نهکات و نهفرموی: ﴿وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ﴾ روى فرموده که نهکاته همووان و نهفرموی: نه نوممهت و میللهتی خواپرستی به یه نوممهت و ئایینی تاک و تمنیایه و منیش خوا و پروردگارتانم، کهواته بترسن لیم و خوتان بیارینن له تفرقه و دوهرمکی. ئینجا لهم ئایهتانی داهاتووهدا تا ئایهتی ٩٩ چهند شتیکی گرنگ نهخاته بهر چار وهک به ئیزنی خوا خویمان نهخینه بهر تیشک و فهرمکانی، له یهکم جاروه دهست پی نهکات به باسی ههلوئست و چوئیتی حالی خهلکی سهبارت به ئایین و بهرنامهکی که دهست به دهست هات له پیغهمبرانی پئشوو تا گهیشته خاته می همووان و جیگری همووان. وهک بۆمان دهرکهوت ئازاوه و دوهرمکیان پهیدا کرد و لایان دا لهو شته ههق و راسته و بی ناگا و بی هوش بوون له دوا روژی خویمان، له ههمان کات دا نهوانهتی که ژیر بوون روویان کرده قاپی خوی خویمان به پرستن و گوئی رایهلی به نهو پهری مل کهچی و سام و بیم وهک فرموی: ﴿فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا﴾ نهوانه لهباتی بین به یهک ریز و یهک بهرنامه و بۆچوون کهچی وایان نهکرد، بهلکو بوون به چهند حیزب و ئایینه پاک و خاوینهکهی خویان بهش بهش و پاره پاره کرد، ههرکام بار و بهشیکیان بۆخویمان دانا، تهعبیره کهس نهیدیهکهی قورئان حال و باری خهلکی و دوهرمکی یان له تنیا ئایینهکهی خوادا گیرای به شتیکی ماددی و بینراو و فرموی: ئایینهکهی خویان پچر پچر کرد و کردیان به چهند پارچهیهک ﴿كُلٌّ حِزْبٌ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرْحُونَ﴾ ههر حیزب و کوولهیک خوشنود و شادمانن به بهش و پارچهکی خوی. بۆ وینه نهو هه دیسه بهناوبانگه ئههینن که پیغهمبری ئازیز (ﷺ) فرموی: ﴿وافترقت امة اليهود على إحدى وسبعین فرقة كلها في النار إلا واحدة، وافترقت امة﴾

عیسی او النصاری علی اثنتین و سبعین فرقة كلها فی النار إلا واحدة، و سفتق امتی علی
 ثلاثة و سبعین كلها فی النار إلا واحدة، قبل من هم یا رسول الله: قال هم علی ما انا علیه و
 اصحابی ﴿ سیرمتی پاکی خوی و هاو له کانی روون و ناشکران تمنانت زور له بیگانه کانی
 دزمانن که چون نم نایینه هات و چون له لایهن شهیتانه کانی جین و نینسهوه بهرگری کراو
 چمند بیر و باومری بۆگن داهینرا و به هموو جور تهقه لایان دا و به لام هر مهق سمرکوت و
 تا زانین و زانیاری سمرکوتی گهرهیی و پاکی و بیگهردی نایینه که ی روونتر نه بیتهوه نم
 نایینه ی که هر له یه که مجاری هاتنی یهوه جاری دا که نم نایینه بۆ هموو جیهان و جیهانی
 یانه تا دنیا دنیا یه. نو حیزب و فیرقه یانه لهو دوو نوممه ته ی پیشوو هموو کافرن بیجکه لهو
 ته نیا فیرقه یه ی لایان ندادوه له عقیده و باومره که ی خوا، چونکه هینه کانی موسا باومریان
 نه بوو به عیسا و محمد - سهلامی خویان لی بیت - هینه کانی عیسا باومریان نه بوو به محمد،
 به لام فیرقه و حیزبه کان نم نوممه ته ماتول باومریان هیه به ﴿ بالله و ملائکته و کتبه و رسله و
 الیوم الآخر و القدر خیر و شره ﴾ نه مانه به نه ملی قیبله دانه نرین هر چمند سزا نه درین له سر
 نهو بۆچوون و بیدعه ته به دانه ی که دایان هینا، فیرقه و حیزبه کانی نم نوممه ته قورئانه که
 پاریزکاری کردن لهوی به تهواوی له دین دهرچن، هر بیر و باومر و بیدعه یه کیان هینابی به
 تاویل و پینه و پهرو ریکیان خستوو له گهل نایینه که ی خوادا، به لام فیرقه به ده کانی نهو دوو
 نوممه ته دهستگیریکی وه ک قورئانیان نه بوو به هو ی شهوه کافر بوون و له نایینی خوا بی
 بهش بوون. نم فیرقه به دانه ی نم نوممه ته نه مانه نین که له شهرو له ناو موسلمانان دا هن
 وه ک مارکسی و ماسونی... هتد، نهوانه په یوهندی یان به نیسلامهوه نی یه و به نیماندار
 دانانرین، چونکه به بی خلاف و دوو بهر که نیمان بریتی یه له باومری راست و یه قین بهوه ی
 پیغمبر (ﷺ) هیناویه تی و مل که چی و گهردن که چی بوی له هموو بار و روویه کی ژیا نه وه،
 نیت کۆمه لایه تی، نابووری، ناشتی و جهنگی... هتد. زور زور به داخه وه هیندی له زانایان و
 به ناو زانایان نم نه حزابه نیسلامی یانه دانه نین بهو نه حزابه به دانه ی که حه دیسه که باسی
 فهرموو و نهو جهفتا فیرقه یه، نه خیر نهوانه هله ن و خوا مو حاسه به یان نه کات، چونکه نم
 نه حزابه نیسلامی یانه داوای شریعت و حاکمیتی خوا نه کن، که واته نه مانه موسلمانن، خوا

رنگی راستی خویشان نیشان بدات و کوپان بکاتوه له سهری. ئهو حهفتا و سێ فیرقهی که له
 همدیسکه دا فرموی: زانا یان ناویان بردوون یه که به یه که یه که لهوانه شیخی گهیلانی له
 کتیبی خوی دا به «غنیة الطالبین» هه رکس ئه یهوی با تهماشای بکات. یه که له
 حیزبانه (خوارج) بوون که هه لگه پراشه له نیامی عهلی عهوان ئه و نه نه نام بوون نیامی
 عهلی یان به کافر دانه!! به لام پرسیاریان کرد له نیامی عهلی له باره یهوه فرموی: «إخواننا
 بغوا علينا» فرموی نه کافرن و نه مونا فیقن، نه مانه کو مه لیکن سهریان لی تیک چوه. دووم
 حیزب که له ئومه ته پهیدا بوون (معتزله) بوون له چهرخی عهباسی یه کان دا پهریان سه ند
 له خیلافهتی (مامون) هوه تا (متوکل) و له خهلافهتی ئه و دا کو ژایه وه سوپاس بو خوا زانا یه که
 له سه ر ئه و مه زه به بوو شیخ ابو الحسن نه شعهری بوو و قوتابی ابو علی جبانی بوو تا خوا
 رنگی نیشان دا و ماموستا که ی دم کو ت کرد و ئیلزاسی دا هه رکس ئه یهوی با تهماشای
 کتیبه که لامی یه کان بکات یه که لهوانه (شرح العقائد النسفیة) و ئینجا شیخی نه شعهری قو لی
 لی هه لکرد و ئه و مه زه به نا راسته ی به تال کرده وه و بوو به یه که نیامی ئه هلی سوون نه ت،
 خوا پاداشتی بداته وه، به لام به داخه وه هیندی له گه نه کهان ئه مه رۆ بی ناگان له کاره که و زۆر به
 سووک و ریسوا ناوی ئه و زانا ئه به ن و کوپرا نه دم له تاریکی نه کو تن و نایه ن تهماشای
 کتیبه کهان بکه ن که یه که نیکیان که دواترین کتیبی ئه وه (الإبانه) یه. له ته فسیری ئه م نایه ته دا ئه م
 نه ندازه یه درێژم پهیدا، ئینجا هه لگه پراشه بو سه ر نایه ته کهان. له پاش ئه وه ی نه خشه ی رنگه
 راسته که ی خوا ی کیشا رنگه لاره کهانی تری ئاده می پوو چه ل کرده وه، ینجا له پاش ئه وه رووی
 فرمو وه ئه کاته پیغه مبه ری ئازیز (ع) به مه ی گو ی نه دا به و بی هوش و نه فامانه و لی یان
 گه ری تا دوو چاری سه زای خو یان ده بن و نه فرموی: «مَذَرْنِي فِي غَرْبِهِمْ حَتَّى جِئْتُ» لی یان گه ری
 له ناو چالی بی هوشی خو یان دا با بژین هه تا ما وه یه که. ئه و ما وه که خوا دیاریی کرده وه بو
 ژبانیان. بیه گومان خوا به پی ی پیو یست و لی زانی و کار دوس تی خوی رۆزی و ناز و نیعمه ت و
 سامان و ئه ولاد نه دات به چاک و چا کهان و با وه داران، چونکه تا یار مه تی یه که ی زۆر تر بیست
 زیاتر سوپاس گو زار و به نده می خوا به کار نه هینن، به لام بو بی په را و خرا په کاران زۆر تر
 به ره لایی و تا وان زیاد ئه کات و ئه و یار مه تی دانه روو که شه له زمانی شرع دا پی ی نه وتری:

﴿استدراج﴾ جا به پئی باو و عادتتی پیسی ئەوان قورئان لیرەدا دەربارەیان ئەفرموی:

﴿أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِ مِن مَّالٍ وَبَيْنَ * نَسِيعِ لَمْ فِي الْفَرْتِ﴾ ئایا ئەوانە واگویمان ئەبەن ئەوەی

یارمەتیمان داوێ پئی لەمال و ئەوالاد و چەسپانییمان کردووە بۆیان لە خێرو خوشی یەکان دا؟

﴿بَلْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ نەخێر ئەوانە هەست ناکەن و بێ ئاگان، ئەگەر بزانن ئەو چاکە و خوشی یانە

سەریان ئەکات بە ئاگری دۆزەخ دا بەش بپراویان ئەکات لە خێرو خوشی راستەقینە ی روژی

دوایی دا، ئەگەر یەکەم جار بیانزانێ یایە بە ئاگر و ژەهری مار سەیر ئەکرد. بۆ روون کردنەو

کەسیک سێدارە ی بۆ هەلخێری و هەرچی بلی و نیعمەتی دنیای بۆ بهێنری هۆشی بەلایەو

نامینی و نایان بینێ. ئەو حەیانە دابەستانە کە بە دیمەن وان لە خوشی دا ئەگەر بزانن هۆی

سەرپرینە دەمی بۆ نابەن و تا بێت لەر ئەبێت، ئێنجا بەرامبەر خوشی یەکە ی ئەمان کە مایە ی

سزا و بەش بپراوی یانە، بەرامبەر ئەو بۆ باوەر داران ئەم کردووە شیرینانە ئەمینی کە مایە ی

گەشتنن بە نازو ریزی نەپراوە و کەس نەدیدە ی بەهەشت، ئەفرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ هُم مِّنْ خَشِيَةِ

رَبِّهِمْ يُشْفِقُونَ﴾ بەراستی ئەوانە ی کە لەبەر ترسان و سام و بیمی سزای پەروردگاریان دڵە

لەرزەیانە و خۆپاریزن لەو شتانی کە هۆی ئەو سزایەن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَأْتِيَتْ رَبِّهِمْ يَوْمُنْ﴾ ئیمان و

باوەریان هەیه بە ئایەتەکانی پەروردگاریان چ ئایەتە خۆنراوەکان و چ ئایەتە بێنراوەکان،

خوای میهرەبان دوو جۆر بەلگە ی روونی بەخشێو بە بەندەکانی، یەکەم ئایەتەکانی ئەم

قورئانە کە گەورەترین موعجیزەن و جن و ئینسی سەرسام و سەرگەردانە و چەند جار بەریان

لی بپرایەو و بە دەستە پاچەیی مانەو و هەموو کەس داماو لە ئاستی. دووەم ئەو هەموو

نیشانە و بەلگە روونە بوونەوهری یانەیه کە هەرکەس بێ بەش ئەبێت لە ژیری بە خۆیندەوار

و نەخۆیندەوار ئەبێ ئیمانیا ن پئی بینێ و سەری بەندەیی داخات بۆ داھینەرە کە یان جل جلالە،

جا لەبەر ئەو قورئان هەمیشە سەرنجیان رانەکیشی بۆیان. جا ئەو کەسانە ی کە ئیمان و

باوەریان هەیه بەو دوو جۆرە ئایەتانە،

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ رَبِّهِمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٨٦﴾ وَالَّذِينَ يَبُذُّونَ مَاءَهُمْ اتُوا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَّةٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٨٧﴾

﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ رَبِّهِمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾ ئەو كەسانەى هیچ جوړه هاوبه شىك پر بار ناهەن بۆ
 پەر و مردگار يان، نه هاوبه شى گموره و نه هاوبه شى بچووك، ﴿وَالَّذِينَ يَبُذُّونَ مَاءَهُمْ اتُوا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَّةٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ﴾ ئەو كەسانەن كه ئەيكەن ئەوهى كه ئەيكەن، واته كرده وەكانيان ئەكەن له كاتىك دا
 دلە لەرزەيانە و دليان له سام و بيم دا ئەلەرزى لەبەر ئەوهى بۆلاى خوا ئەگەرىنەوه، واته
 چونكه دەزانى له رۆژى دوايى دا ئەچنه بەر دادگاي خوا و بىر ئەكەنەوه له حەيبەت دا دليان
 ئەلەرزى. دايكى عائشە - خوا لى رازى بىت - عەرزى پىغەمبەرى كرد (ﷺ) ئەوانه ئەو
 كەسانەن دزن ئەكەن و زينا و گوناھى گموره ئەكەن لەبەر ئەوه دەترسن له سزا و تۆلەى خوا،
 ئەويش فەرموى: ﴿يا بنت الصديق﴾ نه خير كچەكەى صديق بەلكو ئەوانه كەسانىكن ئەو
 كرده وە گمورانه بەجى ئەهينن، نوێژ ئەكەن و زەكات و خير و سەدەقە ئەكەن و له هەمان كات
 دا مەترسى ئەكەن له ناتەواوى و كەم و كۆپى يان و دەترسن كرده وە چاكەكانيان وەرنەگيرى.
 برا موسلمانەكان ئەم بۆچوون و چۆنى يەتى يە قورئان و پىغەمبەر (ﷺ) نيشانمان ئەدەن. جا
 با ئىمه بىرى بكەينەوه لەم هەموو گوناھانەى كه ئەيكەين بە بى بيم و ترس و بىر لى كردنەوه!!
 ئيمانى راستەقىينه ئەو هەست و هۆشه فەراھەم ئەهينى لەدل و دەروونى خواوەنەكەى دا، بەو
 ئيمانە راستەقىينه يەكەم كۆمەلى هەژارى رەش و رووت توانى يان ئەوشوێشە گموره و گشتى
 يە له جيهان دا فەراھەم بىنن، رۆژى دوايى هەر دەستە و كۆمەلىك ئەو رىنگە راستە بداتە بەر
 ئەو لوتف و يارمەتى يەى خوا ئامادەيه، ئەو يارمەتى يە روالەتى يانەى كه نەفامان بە خير و
 فەرى تەماشأ ئەكەن شتىكى بى نرخ و مايەى بەد بەختى يە و پيش بركى و مەلدان لەوانە دا
 كارىكى بەدە، بەلكو پيش بركى و تىكۆشان لەو كرده وە چاكانەدا كه لەم نايەتاندەدا خەرىكىن
 پى يەوه هەر ئەوه شتە و بەكارە و دەست نيشان ئەكات كه دەفەرموى دەربارەيان:

أُولَئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْحَيَرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَاقُونَ ﴿١١﴾ وَلَا تَكْلَفُ قَسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ
بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٢﴾ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرٍ مِّنْ هَذَا وَهُمْ أَعْمَلُ مِن دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ ﴿١٣﴾
حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْتَرُونَ ﴿١٤﴾ لَا يُخْشَوْنَ الْيَوْمَ أِنَّكُمْ مِّنَّا لَا تُصْرُونَ ﴿١٥﴾ قَدْ
كَانَتْ آيَاتِي تُنَالِي عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنْكِصُونَ ﴿١٦﴾ مُتَّكِفِينَ بِهِ سَمِرًا تَهْجُرُونَ ﴿١٧﴾

﴿أُولَئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْحَيَرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَاقُونَ﴾ نا نهوانه که پیش برکی و تیکوشان نهکن له
خیرو خوشی یهکان اا بهوی نهوده دهکن پی، به نیزنی خوا، خوا بهشدارمان بکات
تیندا، امین. له پاش نهوی نهه ریزو موزده خوشه ناراستهی نهو نیماندارانه کرد که
خاوهنی نهو هست و هوش و کردهو چاکانهن، نینجا هموو نیمانداران هان نهادات لهسر
نهو بار و حاله پهسندهی نهوان، بهوی نهو حال و باری نهوانه شتیک نی یه له تاقمت و
توانادا نهی، بهلکو نهوی که خوا پیویستی کردوه لهسر بهنده کردهویهکی نهکردوه له
تاقمت و توانادا نهیبت وک نهفرموی: ﴿وَلَا تَكْلَفُ قَسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ داوا و تهکیل ناکهین له
هیچ کهس بیجکه نهوی له تاقمت و توانای دا نهیبت، هر کردهویهکی کردبی زایه نابی و ون
نابیبت و له نهفری کردهوکانی دا نووسراوه وک نهفرموی: ﴿وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ﴾ لای نیمه هیه نامیهک که بهراستی و حقیانته قسه دهکات و نهوانه که کردهو
دهکن ستمیان لی ناکری، به گوی پی نهدان یان به کهم و کوپی، یان به داوای شتیک لهتوانادا
نهیبت، له لوتفی بهزیاد بیبت. نینجا لیرودا واز نهیبتی له قسه و باسیک که کردی دهریاره
گشتی، واز لهوه نهیبتی فرمودیهک نهیبتی و ناراستهی بی باومرکانی دهکات، نهفرموی:
﴿بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرٍ مِّنْ هَذَا﴾ بلهکانی بی باومرکان له بی هوشی و بی ناگایی دایه و نازانن که
هیچ کردهویهک ون نابی و زایه نابی و ستم له هیچ کهس ناکری. ﴿وَهُمْ أَعْمَلُ مِن دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا
عَمِلُونَ﴾ نهوانه چند کردهویهکی تریان هیه جیاواز لهوه کردهو و همل بؤ نهوانه دهن و

نازانن سه‌ری له زیان و سزاوه دهرته‌چی. ﴿ حَقَّ إِذَا أَخَذْنَا مَتَرَفِهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْتَرُونَ ﴾ هه‌کا کاتی‌ک
 که ناز و نیعمه‌ت دهره‌کانیان که به زۆری و به لیشار و خاوه‌نی مال و سامان و خوشین، تا
 کاتی نه‌وانه نه‌گیرن به‌سزا و عه‌زاب که له دنیا‌دا پاکیان له هیچ شتی‌ک نه‌بوو، نه‌و سزا و
 عه‌زابه‌یان به‌دل دا نه‌ده‌هات، له‌و کاته‌دا هاواریان لی هه‌لنه‌ستی و نه‌پارینه‌وه، به‌لام کاتی نه‌وه
 نه‌ماوه له‌لایه‌ن خواوه‌ پی‌یان ده‌گوتری: ﴿ لَا يَجْتَرُوا الْيَوْمَ ﴾ لاله و پارانه‌وه مه‌که‌ن نه‌مۆ هیچ
 سوودی‌ک وهرنا‌گرن، چونکه ﴿ إِنَّكَ مِنَّا لَا تُصَرُّونَ ﴾ به‌راستی له‌لایه‌ن ئیمه‌وه هیچ یارمه‌تی یه‌ک
 نادری‌ن و رزگار نابن، ئیوه به‌ده‌ستی خۆتان نه‌وه‌تان به‌سه‌ر خۆتان هی‌نا ﴿ فَكَانَتْ ءَايَتِي تُنَزَّلُ
 عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَغْفَاكُمْ تُنَكِّصُونَ ﴾ چونکه کاتی خۆی ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ ده‌خوینداریه‌وه به‌سه‌رتان
 دا له دنیا‌دا که‌چی ئیوه پاشه‌لپاش نه‌که‌پانه‌وه و رووتان وهره‌گیرا له بیستنیان ﴿ تُسَكِّرِينَ
 بِهِ ﴾ له‌کاتی‌ک دا خۆ به‌ زل زان بوون و خۆتان به‌ لاوه‌ گه‌وره‌تر بوو له‌وه‌ی مل که‌چ بکه‌ن و
 فرمان به‌ری ئیوه ئایه‌تانه‌بن، خراپ‌تر له‌و روو وهره‌گیرانه ﴿ سَيَرَا تَهْجُرُونَ ﴾ به‌ده‌م دریژی و تانه
 و ته‌شه‌ردان و لا‌قرتی کردنتان به‌کار نه‌هینا. نه‌و بی باوه‌رانه که له دنیا‌دا خۆ به‌ زل زان بوون
 و که‌شخه‌یان ده‌کرد له‌گه‌ل مردن و دوو‌چاری سزای خوا بوون و هاواریان لی به‌رز ده‌بیته‌وه و
 نه‌که‌مونه‌ هاوار و په‌نا بردن به‌لام نا‌ئومید نه‌کری‌ن و به‌ ریسوا کردن و ته‌شه‌ردان لی‌یان،
 ئینجا سزای ده‌روونیش شه‌درین به‌وه‌ی به‌ده‌ستی خۆیان و به‌ کرده‌وه‌ی خۆیان شه‌وه‌یان
 به‌سه‌ره‌ات، نه‌م هه‌ره‌شانه‌ی که له دنیا‌دا ئاراسته‌یان ده‌کات به‌ شیوه‌یه‌ک نه‌یفه‌رموی وه‌ک
 ئیستا روژی دوایی بی‌ت و نه‌و کاته‌ بی‌ت، شه‌ره‌ش یه‌کی‌که له یاسای ره‌وانی‌ژی یه‌ که‌س
 نه‌دیده‌کانی قورئان!! شه‌هید سید قطب - رحمه الله - له کتییی (التصویر النفسی فی القرآن)
 نه‌م جو‌ره شتانه‌ی خستوه‌ته به‌رچاو. له‌پاش نه‌و سزا و بی‌ نابوو کردن و نا‌ئومید کردنه
 ئینجا ئه‌یانگیرته‌وه بو‌نه‌م دنیا‌یه و نه‌که‌ویته‌ پرسیار و وت و ویژ ده‌رباره‌یان که ئایا چ
 پالده‌ر و هۆیه‌ک بوو بو‌ نه‌مانه که له رۆگه‌ راسته‌که‌ی خوا لایان دا، به‌شی زیاتر سزای ده‌روونی

یان نه‌دات،

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَهُمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ

مُكْرَرُونَ ﴿٦٨﴾

له يهكم جاروه نهفرموى: ﴿أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ﴾ نایا نهوانه تی نهفکران و بیریان نهکردوه له قورشان، واته نهبویه بیریان بکردایهتهوه له قورشانه تا بویان دهرکوتایه نه قورشانه موعیزه یهکی ناشکرایه له هر باریکوه تماشایان بکه، لهبارهی هونینهوهی و تهو وشهکانی یهوه که چند جار بهری بهی یهوه لی یان و نهیانتوانی به نهاندازی کهترین سورتهی بلین به تایبهتی به زمانی عهده هات و یهکم چین له رهوانبیزی و فصاحت و به لاغت و بهناوبانگ بوون و خاوهنی (معلقات السبع) بوون لهبارهی هواله غهیبی یهکانهوه، یان لهبارهی زانیی بهسهرهات و میژووی گهل و نوممهته پیشووهکانهوه که نه پیغهمبهره (ﷺ) نهخویند بوو و پیگهیشته له ولاتیکی نهخویندهواردا، یان لهبارهی کاروباری کومه لایهتی و نابوری و نیزامی و جهنگ و ناشتی ... هتد. ئینجا واز نههینی لهوه و پرسیاریکی تر ناراسته نهکات و نهفرموى: ﴿أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَهُمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ﴾ نایا نایین و پیغهمبهرکیان بوهاتووه که شتی واهاتووه بواوک و باپیره پیشووهکانیان؟ واته نهخیر باش دهزانن که باوک و باپریان پیغهمبهر و نامه ی خویان بوهاتووه، به تایبهتی یهکم چین که خویان به نهوهی ئیبراهیم و ئیسماعیل دائمه و هوالی عاد و سهمود و باقی گهلکانی تر بهناوبانگ بوون، کهواته دهزانن پیغهمبهران هاتوون، دهی نههیش وهک پیغهمبهرانی تره - سهلامی خویان لی بیت - ئینجا نه پیغهمبهره کهسینکی نهناسراو بوو یان بههر حال خو نه پیغهمبهره (ﷺ) خوئی و نهسهب و نهژادی ناسراو و بهناوبانگ بوون له پیش داوای پیغهمبهریتی دا لهناو خویان دا هر به گهنجی ناوئرا به (محمد الامین) دهرکرا به حکم بوا دانانی (حجر الاسود)، کهواته بهمهش دهم کوتیان نهکات و نهفرموى: ﴿أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ﴾ مُکْرَرُونَ ﴿٦٨﴾ نهی نایا پیغهمبهرهکی خویان - واته محمد (ﷺ) - نهدهناسی تا بههوی نهوهوه دانی پندا نهین؟ ئینجا له ههموو باریکوه بهریان لی دهبریتوه نایا نهوانه دهلین شینته؟ دوو چاری شینتی بووه؟

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَكَثُرُوا لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوْ أَتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ

لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ

وہ کہ نہ فرموی: ﴿ اَمَرِ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ ﴾ بیگومان نہوانیش و خملکی تریش نہزانن کہ زیر
ترینی خملکہ تا نہوانیہ نہیانگوت جاسو بازمو بہ لیزانی خوی چار ناگری، نینجا واز
نہمینن لہوہ و ہوی لادان و باوم نہمینانہکیان روون تر نہکاتموہ و نہفرموی: ﴿ بَلْ جَاءَهُم
بِالْحَقِّ وَكَثُرُوا لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴾ نہخیر ہوی باوم نہمینانہکیان نہمیہ ہقی بوہینان و
نہوانہش زوریہیان ہقیان ناوی و بیزارن، مہسلی فارسی راستہ: ﴿ طبع ناسازی جعل را بری
گل درد سرست ﴾ ہوی ہقیان نہوی و بیزار بن لی ی نایا نہگونجی حق شوینی نہوانہ بکہوی
﴿ وَلَوْ أَتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ﴾ نہگمر ہق شوینی نارمزوی نہو
نہفامانہ بکہوی، بیگومان ناسمانہکان و زموی و ہرچی وا لہ نیوانیان دا تیک نہچیت بہ مل
یہک دا، بیگومان ہق دامہزراوہ و نارمزوہکانی نہو نہفامانہ زور و دانہمہزراوہ و دہگوپی
ہردمہ و بہ باریک دا، جا ہرچونی نہم بوونہمرہ نیزامیکی تیرو تہواو و دامہزراوی ہمیہ،
ہمروہا نہم نایین و شریعتہش دامہزراوہ لہم بوونہمرہ، داہینہری نہم بوونہمرہ نایین و
شریعتیکی دایہ کہ ریک و گونجاوہ لہگل نہم بوونہمرہ و دانیشخوانی نہم بوونہمرہ دا، نہم
نادمی یہ بیجگہ لہم شریعتہ ہر یاسا و رژیمیکی تری بوہینری تیک نہچی و دووچاری
ہموو نارہوایی و جہور و ستہم نہمیت.

بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَجَ رَيْكَ خَيْرٌ
وَهُوَ خَيْرُ الزَّرَقِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ
الصِّرَاطِ لَنَكْبُونَ ﴿٧٤﴾

خوای میهرمان نمو شریعتی ریك و راست و گونجاوی بو نار دووه بی باوهرمان خوایان
کویر نهکهن و لا نهدهن لی ی وک نهفهرموئ: ﴿بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ﴾
واته نم نومعهته شایسته تره به شوین کهوتنی نم قورثانه و مل کهچی بوی کهچی خوایان
روو وهرگین له می که مایه فخر و شانازی یانه و هوئی شهره و ناویانگی یانه. بهراستی
به لاو ریسوا کردنیکی زور که وریه له وانهی که روو وهر نهگین له قورثانه و بهراموده
نهکاته پیغه مبهری نازیز نهفهرموئ: ﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا﴾ نایا داوای کری و پاره و پول نهکیت
له وانه لهسر راگیانندی نم نایین و قورثانه، نهخیر نمو به تمای نهجرو پاداشتی خوا بووه
و خوایش نهفهرموئ: ﴿فَخَرَجَ رَيْكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الزَّرَقِينَ﴾ جهزا و پاداشتی پهروهر دگارت چاکه و
باشترینی روزی دهرانه، نم جاری داوا نهکردنه لهسر راگیانندی نایین هه موو پیغه مبهران
فهرمویانه. جا کهواته زور خهتره له لایین زور له موسلمانان که لهسر راگیانندن پول و
پاره وهر نهگرن. هرچند زانایان نهفهرمون دروسته. نهومی که پیغه مبهری نازیز داوای کردبی
و ویستبیتی لی یان نهویه بیینه سر ریگا راسته کهی خوا وک نهفهرموئ: ﴿وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بیگومان بانگی نهوانه نهکیت بو ریگهی راست، نهوانه ناساز و بهدن و روو
وهرگین لهو ریگه راسته وک نهفهرموئ: ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَكْبُونَ﴾
بهراستی نهوانهی که باوهریان نی یه به روزی دواپی لاهرن له ریگهی راستی خوا یان له ریگه
به شیوهی گشتی بهم شیوهی دوم پلار و تشر دانکه به هیز تره. نهوانهی که باوهریان له
دنیا دا به روزی دواپی نی یه و لاهندن له ریگهی راست هیچ شتیک سوودیان پی ناگیه نی
نهگهر تاقی بکرینهوه به نیعمت و خوشی له خوایان بایی نهبن و مل هوپی بهکار نههینن، نهگهر
تاقی بکرینهوه به سزا و ناخوشی دلایان نهرم نابی و خبهریان نابیتنهوه له خوی بی ناگایی و
ناگهرینهوه به توبه و پارانهوه، لهسر نمو باری بهدی خوایانه نهمیننهوه ههتا سزای سهختی
روزی دواپی نهچهن و لهویدا پهشیمان نهبنهوه تازه هیچ سوودیک وهرناگرن،

﴿وَلَوْ رَحِمْنَهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ (٧٥) وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ

بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَضُرُّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ

مُتَلِسُّونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

نه و ما ته مجار هیان نه فمر موی: ﴿وَلَوْ رَحِمْنَهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾

نه گمر میهره بانیمان بگردایه بهوانه و سزمان له سسر لابر دنایه هر در نه هیان نه و هر

بردهوام نه بوون له سر کیشی و لاری خوین دا، له دور ثنایه تی پیغه مبر و تیمانداران دا به

کویری و نابینایی دلیان. نینجا بهلگه نه مینیتوه له سسر نهوه بهمه تی نه فمر موی: ﴿وَلَقَدْ

أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَضُرُّعُونَ﴾ بیگومان نهوانه مان گرت و سزمان دان به کوشتن و

زملیل کردن وک له روژی بهدر دا، کهچی نهگوژان و مل کهچ نه بوون بو خوا و پاره و لالانه هیان

نه کرد. لهم کردهوانهش دا نه مانبا تهوه روژی دواپی هر چهنر بهو تاقی کردنهوهی خوا ته می

خوار نه بوون وک لاری بی باومر مکان لهم دنیا دا بووه. نهوش به پی تی ته عبیره کهس

نه دیدمه کی قورثانه !! وک نه مهش که نه فمر موی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ

مُتَلِسُّونَ﴾ نه مانه هر بردهوام بوون له سر بهدی و بی باومر پی خوین کاتی قاپی یه کی خاوهن

سزای زور به میز و به تیمان کردهوه له سر یان نهوش له روژی دواپی دا، کهواته نه فمر موی:

قاپی به کی وایان له سر دهکینهوه و به شیوهی رابوردو نیشانی ثنات هر چهنده ﴿إِنْ﴾ بو

داهاتوه. کاتی نهو قاپی یه یان له سر دهکینهوه ﴿شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُتَلِسُّونَ﴾ نیر دهست به جی

لهویدا سرگردان و ناومید نه بن له هه موو خیر و خوشی یهک، به جورکی تریش ته فسر

کراوه تهوه به لام له دل دا زور به دور دانه نری.

نینجا به پی تی باوی خوی قورثان سرنج رادکیشی بو بیر کردنهوه له چهنده بهلگه و

نیشانهی روون و ناشکرا به بهلگه کانی دهروونی هه مووان که هو ی باومر به تیمن به

پهرومردگار جل جلاله، نه فمر موی: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ خوا نهو که سیه که

دروستی کردوه بوتان گوچکه و چاو و دله کاتان، هر کام له نیوه هو ی بیستن و بینن و

ژییری پیداون که نه مانه هو ی ژیانن و بی نهوانه ژیانکی ناده می یانه فراهم نایهت و له

لایه کی ترموه نه مانه هوی باومری به هیژن و سوپاس گوزاری بۆ خوای داهینەر، به لام له گهل
 شهوه دا ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ زۆر کهم سوپاس ده کهن. به لای زۆر کهم سوپاسی نه کهن، چونکه
 زۆربه ی ئاده می سپله و بی باومره، نه وهشیان که باومر دار و سوپاس گوزارن ناتوانن هه لسن به
 سوپاسی راسته قینه، چونکه ناز و نیعمه تی خوا نایه ته ژماره، هیچ کهس ناگات به سوپاسی
 دا، نه وه تا له هه ناسه دان دا دوو نیعمه ت هه یه، ئیتر بپۆ خه یال به او یژه، خوا یارمه تیمان بدات
 بۆ نه ندازه یه که روو زهره نه یین بهرام بهر چاکه کانی خوا، واته نه ندازه یه که به میهره بانی
 خوی بیگات به هوی سهر شوپی و روو زهره نه بوونمان آمین. هه رکهس بی بهش نه بی له قام و
 ژیری هه به ته نها بیر کرد نه وه له خوی و دروست بوونی بهم شیوه و وینه شیرینه تایبه تی
 یه ی بهم هه موو هیژ و وزه جوړ به جوړه، ته نها بیر کرد نه وه له وه به سه بۆ شه وه ی دلی پر بیی له
 نیمان و باومر بهر دهسته قودره ت و میهره بانه ی که له نه بوون نه م گیان له به ره ی هی نایه کایه،
 چونکه هیچ کهس نه خوی و نه باوک و دایک و هیچ ئاده می یه کی تر ناگای نی یه له په یدا بوون
 و هی نانه کایه ی، که واته که سیك هی نابی تی که وینه ی کهس نی یه و بالا دهستی هه موانه و
 په رومردگاری هه موو جیهانه، زانایانی تازه ری یان که وتوه ﴿زۆر سپر و نه ینی یه کانی هه موو﴾
 بهش و پارچه کانی نه م ئاده می یه و به ره به ره تا زانین و زانیاری پیش بکه وی زانی نی نه و
 نه ینی و شته غه یی یانه فراوتر ده بی، بۆ نه مونه به پی ی قسه ی نه وانه بهشی ناومر استی
 گو یچکه پیک هاتوه له سه د و سی ملیون خانه، نه و خه لی یانه کهم و کوپی یان تی که وی کهم و
 کوپی روو ده کاته هیژی بیستن و هه روه ها هه موو لهش تا سه ره په نه کهان - سبحان الله -.

ئینجا نه و هیژانه چین و چۆن په یدا نه بن؟! نازانین له چ باری که وه قسه بکه یین؟ ئایا
 سه رنجی شری ته که ی می شک به یین که به در یژی یی ته مه ن نه و هه موو تام و بۆن و رهنگ و ته ی
 جوړ به جوړه ته سجیل ده کات هیچ کام نه وی تر ناس پر ی ته وه!! ئایا بیر نه که ی نه وه به هه موو
 سه رسامی یه که وه له ته نها سیل و خانه یه که له مندال دان دا پیوه ن نه بن و له به ره وه به ملیون
 و ملیاره ها سیل و خه لی نه به ییرین بۆ پیک هی نانی هه ر پارچه و بهشی له م ئاده می یه!! نه م
 با سه به چه ند کتیب و په راویک ته واو نابی ت هه ر شتی ک بلنن بۆ وریا کرد نه وه و ده ست نه یشانه
 بۆ نایابی و عه جایه بی نه م سیفه ته ی جل جلاله.

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا أَإِنَّا مَتَنَا وَكُنَّا تَرَابًا وَعِظْلًا إِنْ أَنَا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ

یه کیکی تر لهو شته سهرنج راکیشهی نهم نادهمی یه نه میه که نه فرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ خوا نه میه که نیوه زور نهکات و پهره تان پی نه سیننی له زهوی دا، بینگومان نه بی بزانی نهم نادهمی یه نایابه ژیا نه که ی هر نهم ماوه کورگه نی یه، به لکو نهم ماوه کورته بو نه میه هملسی به کاروباری جینشیننی یه که ی، نینجا نه بی بمری و له پاش نهوه دووباره بکریتهوه به شیوه یه کی تایبه تی که دهست نه دات بو مردن و نه مان و نه بی له زیندوو بوونهوی دووهم دا موحاسبه و پرسپاری لی بکری له کار و کردهوه کانی و به پی دی داد پهره می خوا پاداشت و قول و هرگری، وه نه فرموی: ﴿وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ هر بولای نهو نه گیرینرنهوه، دیاره نهو که سهی که له نه بوون هینایه کایهوه هر نهو دووباره ی نهکاتهوه، ده بی هه موو که س بزانی نه گهر بی بهش نه بی له ژیری گیان دان و گیان سهندن هر به دهست نهوه، وه نه فرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ هر خوا گیان نه دات و زیندوو نهکات به زیندوووه، هر نهو زیندوو نهکات به مردوو و گیانه که ی لی ده سینننهوه، نهو که سهی نادهمی داهینا و هه موو به سهرهاته کانی به دی نه هیننی هر به دهست نهوه گورانکاری نهو روزه، نه مانه شتیکن نه بی هر خوا نه نجامیان بدات وه نه فرموی: ﴿وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ هر بو نهوه و به دهستی نهوه گورانکاری شمو و روزه هینانیا ن به دوا ی یه دا، دهی ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ که واته نیوه ژیر نین تا نه وانه بزانی، واته ژیر بن و نهو شته ناشکرایانه بزانی.

نینجا به وتی ﴿بَلْ﴾ که لی ره دا بو وازه نانه له لی کو لینهوه و قسه له گهل کردنیان و دهست نهکات به گیرانهوهی ده مبارزی و قسه به ده مکانیان له باره ی زیندوو بوونهوه و حساب و پرسپاریان له روزه دوا ی دا، نه فرموی: ﴿قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ﴾ نه وانه نه لین به وینه ی پینشووه نه غامه کان، واته نه مانیش قسه که ی نه وانی پینشووه دم بازی پی نه که ن و ده لین: ﴿قَالُوا إِنْ أَنَا مَتَنَا وَكُنَّا تَرَابًا وَعِظْلًا إِنْ أَنَا لَمَبْعُوثُونَ﴾ نایا کاتی نیمه بمرین و بگهر نین به خاک و خول و نیمه زیندوو کراوه نه بین نهم به لین و هره شهی ده یکن لی مان قسه ی رووته و هر کراوه وه نه فرموی له لایه نیا نهوه: ﴿لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ﴾ نیمه و باوبا پیرانمان نهم هره شه یه مان لی کراوه له مهر پیش،

إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ

﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ نه مه هیچ نی به بیجگه له قسهی پېر پوچی کوئی پېشووه کان. بهراستی نه مه وته بڼگه نهی نهوان زور زور بی نرخه له پاش نهو هه موو به لگه و ده لیل به همیزانه ی که با سمان کرد، به لام له گه ل نهو ده ا نهوا هه میتر سهرنجیان رانه کیشی بو نه مه پرونه موره و چنه ند به لگه ی ناشکرا، به لکو هو شیک بکه نهو ده. نهو یه که م چینه که بت پهرسته کانی عه رب بوون بیر و باوهریکی زور سهیریان هه بوو، به ریکی دانیان له هه به بوونی خوا و مالیکی ناسمانه کان و زهوی و دهسه لاتی به سهر هه موو شتیک دا له گه ل نهو ده ا چنه ند شتیکیان ده کرد به هاو به شی و دهیانگوت دهیان پهرستین تا نریکمان بخنه نهو له خواوه و مه لانیکه یان دانه نا به کچی خوا، جا نهوا قورناتن قسه یان له گه ل دهکات و نه کو لیتنه وه له گه لیان هه رب به قسه ی خو یان ده م کوتیان نهکات و نه فهرمو ی به پیغه مبهری خوشه ویست (ص): ﴿قُلْ﴾ نه ی پیغه مبه ربلی پی یان: ﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نایا زهوی و هه رچی واه له ناوی دا هینی کی یه و مولکی کی یه؟ بیگومان وه خو یان گوتویانه و ده لین: ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ﴾ بیگومان هینی خوان و مولکی خوان نه گهر نیوه ژیر و زانان. واته ناچارن نه بی نهوه بلین: ﴿قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ بلی که واته نیوه بیریک ناکه نهو ده، واته بیر بکه نهو ده که سی خواو نهی نه مه زهوی و ناسمانه بیت چون هیچ شت و هیچ که سینک نه کری به هاو به شی، واته راو بوچوونه که تان زور نه فامی یه و هو ی سهر سو پمانه، چون گومان تان هه یه له زیندو کردنه وه و دهسه لاتی خوا به سهر زیندو کردنه وه دا ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ بلی یان کی یه پهروردگاری ههوت ناسمانه که و کی یه پهروردگاری عهرشی گه وه ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ﴾ وه لام دا بیگومان ده لین: هینی خوان و مولکی خوان،

قُلْ أَفَلَا تَنْقُوتُ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾ بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلِيٍّ

﴿قُلْ أَفَلَا تَنْقُوتُ﴾ له وهلام دا پی یان بلی: نو حموت ناسمانه نیمهش نبی نیمانمان پی
 هبی نیتر چون خوا نهیهوی هرومه عمرش که گهرهترین دروست کراوی خوایه، دهی
 ماتول لای نیمان و باور پی نهدهن کهواته بلی نهی نایا له خوا ناترسن و چون له خوتانهوه
 بوچوون و قسهی نارپهوا و بی جی نهکهن؟ چون ناترسن لهو دامینهر و خاومنه؟ ﴿قُلْ مَنْ بِيَدِهِ
 مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بلی نایا که به دهستی نهوه
 پادشاهیته و خاوهنی هموو شتی و نهو پهنا نهدا و یارمهتی هرکه سینک بدات و پهنا ی هیچ
 کهس نادری لهو، واته هیچ کهس ناتوانی یارمهتی هیچ که سینک بدات و رزگاری بکات لههر
 شتی که خوا مهیلی بی، نهگهر نیوه زانان نبی گومانقان نبی، بترسن له خوا و مل که چ بن بو
 فرمانهکانی، شتی که نهلین که نهگونجی لهگهل تاک و ته نیایی خوادا ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى
 تُسْحَرُونَ﴾ پی یان بلی: دهی چون جادوتان لی کراوه و شتی دهلین که پیچهوانه ی قسه که ی
 خوتانه. واته چون ژیریتان تی که چوو به وینه ی جادو لی کراوا! بهلی بهراستی نهوه نهوپهپی
 تی که چوون و سهر لی شیواوی یه.

له پاش نهو هموو بهلکه هیئانهوه و نهو دهم کوت کردنی نهفامانه نیجا کاتی نهویه به
 روونی چاکه ی نهه بریار و حهقیقه تانه بدات به وتهی ﴿بَلَا﴾ کوتایی بینن له قسه و باسی
 پینشو، فرموی: ﴿بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ نیمه هق و راستیمان هیئاوه بویان و
 بهراستی هموو نهفامهکان رو نهکهن و هرچی بوچوون و بریاران هیه نارپهوا و ناراسته که
 هاوبهش بریار نهدهن و باور یان به زیندوو بوونهوه نی یه ﴿مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلِيٍّ﴾ خوا هیچ جوړه
 نهولادیکی بوخوی رهوا نهداوه وک نهسرانی یهکان نهلین و نهوانه ی که دهلین مه لانیکه کچی
 خوان، پاک و بیگهردی بو خوا،

وَمَا كَانَتْ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١١﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّى عَمَّا يَشْرِكُونَ ﴿١٢﴾ قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيدُنِي مَا
يُوعَدُونَ ﴿١٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٤﴾ وَإِنَّا عَلَى أَنْ تُرِيكَ مَا نَعْدُهُمْ
لَقَدِيرُونَ ﴿١٥﴾ أَدْفَعْ بَالِي هِيَ أَحْسَنُ السِّنَّةِ

﴿وَمَا كَانَتْ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ﴾ خوا تاك و تمنيايه و هيچ خوايهكي لهگل نهبووه و ناگونجی بیی
﴿إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ چونکه شو کاته هر خوايهک بهشه دروست کراوی
خوی نمبرد و نهيسخته ژور چنگی خوی و دياره شو کاته ناژاوه و تی گزان رووی نهدا و
هينديکيان زال نهبون بهسر هينديکی تريان دا، کهواته و تهی راست و رهوا هر نهويه که
خوا نهفرموی: ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و بيگمرده لهوی که شو نهفامانه دملین
﴿عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ شو خوايهی که ناگادار و زانايه به هموو نهیني و ناديارسی و
ناشکرايهک ﴿فَتَعَلَّى عَمَّا يَشْرِكُونَ﴾ کهواته بهرز و بلنده و پا که له هاوبهش و رهوادان، نه
مهسهلهی تاك و تمنيايی خوا زانا کهلامی يهکان ژور به دريژي لی ی دواون و رهد و بهدلی
ژوريان کردووه که نهه دملیل و بهلگهيهکی قمتی نی يه، چونکه نهلنگری عهقلن شو دووانه
نيثيفاق بکن و به ناشتی کاروباريان بهرن بهريزه، وهلامی شو مش دراوتموه به جوری ريگه
ويو نهفامان نهماوتموه، بهلام بهراستی شو گیره و کيشهيهی ناوی و هموو کس شو
نهسهلميني که دور پادشا لهيهک ولات دا ناگونجی. با بيرك بکهينهوه لهوه که نهفامانی کون و
پيش هاتنی نايينهکانی خوا و قورئان هيچ کهسيان نهبووه باومړی نهبوويی به بوونی خوا و
خاومنيک بو نهه جيهانه شو متا بی باومړانی کون بهر بهر ماکانی ی پيغمبر مکهانيان نهکردووه
لهبارهی نهبوونی خوا و پسر تراوینکوه، بهلام نهفامانی چهرخی تازه شو متا نهبين کاويز
نهکن و نهوه نهکن و نهلين که هيچ کس له رووی نايه بيلي!! هرکس بی بهش نهبی چون
له رووی ديئت قسهی وا بؤگن به دهی دا بيت سبحان الله!! يو نمونهش دملين شو نهفامهی

که قسه‌ی وابکات پئی دهلین نه‌ی نه‌قام تو که به‌ناو نادمیت له‌چی په‌یدا بوویت و چون
 په‌یدا بوویت؟ تو خویشت دهمانی په‌یدا بوویت له‌ دل‌وپه‌ ناوه‌ بۆگنه و ناوه‌کەش له‌ خۆراک
 په‌یدا بووه و خۆراکه‌کەش له‌م خاک و خۆله‌ په‌یدا بووه، ده‌ی نایا کئی نه‌و خاک و خۆله‌ی گێرا به
 تو!! ئینجا روی فرموده‌ نه‌کاته پینگه‌مبهری خۆشه‌ویست (ع)، فرمانی پئی نه‌دات که په‌نا
 بگری به‌ په‌روهردگاری که نه‌یخاته ریزی نه‌و نه‌قامانه، هه‌روه‌ها په‌نای پئی به‌یئنی له‌ خه‌ت‌ه‌رو
 وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یاتین و بیگومان پینگه‌مبهر (ع) که گه‌وره‌ترینی هه‌موو پینگه‌مبهرانه و هه‌موو
 معصومن، به‌لام عه‌بدن و نه‌بی له‌ هه‌موو کات و مه‌جالیک دا عه‌بدایه‌تی و مل که‌چی خۆیان
 دهریپن، هه‌م نه‌مه‌ فیرکردنه‌ بۆ هه‌موو ئوممه‌ت که وریای خۆیان بن و شه‌یتانه‌کان
 نه‌یانخه‌له‌تینن و بیر بکه‌نه‌وه‌ له‌ په‌نا هینانه‌که‌ی پینگه‌مبهر (ع)، هه‌رگیز هیچ که‌س بی‌باک
 نه‌بی و بترسن له‌ بی‌باکی خوا، ئینجا با نایه‌ته‌ پی‌وژمه‌کان بچی به‌ گوێچکه‌مان دا، ﴿ثَلَّ رَبِّ إِمَّا
 رَبِّي مَا يُوعَدُونَ * رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ بلی نه‌ی په‌روهردگارم نه‌گه‌ر پیشانم
 نه‌ده‌یت نه‌و سزایه‌ که هه‌ره‌شه‌ کراوه‌ لی‌ یان پئی، نه‌گه‌ر نه‌وه‌ نه‌که‌یت، واته‌ عه‌زایی له‌ ریشه‌
 هینانی تاوانباران مه‌خه‌ره‌ ریزی نه‌و گه‌له‌ سته‌م کارو زالمه‌، له‌ وه‌لامی نه‌و نژادا نه‌فرموی:
 ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ توانا و ده‌سه‌لات دارین که نه‌و سزای نه‌وانه‌ت
 نشان بده‌ین، به‌لام دواي نه‌خه‌ین له‌بهر نه‌و حیکمه‌ت و کاردروستی یه‌ی که خۆمان ده‌زانین،
 به‌لی هیندی له‌و به‌ره‌وه‌ندی و کاردروستی یه‌ ناشکرایه‌ لامان، چونکه‌ زۆر له‌وانه‌ موسلمان
 بوون له‌ دوايي دا یان نه‌وه‌ و رۆله‌کانیان، بۆ وینه‌ له‌ عاص عه‌مر په‌یدا بوو له‌ وه‌لید خالید هاته‌
 کایه‌وه‌ له‌ نه‌بو جه‌هل عیگریمه‌ هاته‌ که بوو به‌ پالنه‌وانیکی گه‌وره‌، که‌واته‌ خۆگر به‌ و
 چاوه‌روانی کاری خوا به‌ له‌ باتی نه‌ودا خه‌ریک بوون به‌و ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي مِنْ أَمْسِنُ السَّيِّئَةَ﴾ به‌کار و
 کرده‌وه‌ی زۆر شیرین و گه‌وره‌ به‌رگری تاوان و خراپه‌ی نه‌و تاوان بارانه‌ بکه‌، نه‌و کاتانه‌ کاتی
 چه‌رخ‌ی مه‌که‌که‌ بووه‌ و فرمان نه‌درا بوو به‌ جیهاد، بیگومان نه‌و فرمان نه‌دانه‌ وه‌ک میه‌ره‌بانی
 بوو به‌مانه‌وه‌ و له‌ناو نه‌چوونی نه‌وانه‌ی که موسلمان بوون له‌ دوايي دا، هه‌روه‌ها به‌ره‌وه‌ندی
 ناشکرای تیدا بوو، نیسلام ناسرا به‌ خیر خواز و ناشتی خواز و خاوه‌نی کرده‌وه‌ی شیرین.

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿١٦﴾ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿١٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿١٨﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿١٩﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ

ماتول کارمکان به دست خوابه ، له ژیر زانین ، چاودیری خوابه وه که نه فرموی: ﴿نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾ نیمه زانترین و ناگادار ترین بهوی که دهلین دهر باره ی تو و نایینه که ت، کهواته پهله مه که و ﴿وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ﴾ بلی پهروردگارم په نات پی نه گرم له هاندان و وهسوه سهکانی شهیتانه کان - هه مز له زمانی عه رب دا بریتی یه له تی کوتان و راوانان و پهله پی کردن -، جا به کو نه یفرموی یان له بهر جوړی خه تهره و وهسوه سهکان، یان به پی ی زوری شهیتانه کانه، فرماندان بهو پهنا گرتنه زیاده خو پاریزی تیدایه و فیر کردن و دهست دانه بو نوممهت که له هه موو کاتی که دا پهنا بگرن. له پیشه وه فرمانی دا به پهنا گرتن، ینجا فرمان نه دات بهوی پهنا بگری له ناماده بوونیان به دهوری دا، نه فرموی: ﴿وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾ په نات پی نه گرم لهوی نه وانه ناماده بن لام. نیتر نه پهنا گرتنه بو هه موو کاتی که وه روالمه که و انیشان نه دات، یان مه بهست کاتی نویژ و قورشان خویندنه وه که نه ین و عه باسه وه ریوایهت کراوه، یان له کاتی مردن دا وه که له عی کریمه وه هاتوره ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ﴾ * ﴿لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ﴾ ﴿حتی﴾ لیره دا پی ی دهگوتری ابتدائی نهوی به دوا ی داد دیت جمله یه کی شهرتی یه و حالی بهد و دوا روژی سهختی نهو بی باوه رانه دهرده خات له کاتی گیان که نشتیان دا که هاوار و داوای گه رانه وه ده که ن به لکو بگه رینه وه بولای خوا، نه فرموی کاتی مردن دیت و ناماده یان نه بیت دهلین نهی پهروردگارم به گه رینه وه بوژیانی دنیا، به لکو کردهوی چاک بکه لهو کرده وه چاکانه ی که له ژیان و ته منی خوم دا نه م کرد و وازم لی هینا، رای به هیز له سر نه م رایه، رای تریش هه ن که وتهی ﴿حتی﴾ په یوه سه به ﴿یصفون﴾ وه یان ﴿کاذبون﴾ ینجا به زه جرو تی خو پین نه دا له داوا و ناواته کانیان،

كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾

نه فرموی: ﴿كَلَّا﴾ ئینجا نه فرموی: ﴿إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا﴾ بهراستی شو و تهیه و تهیه که نهیلی و ناچاره و لهراستی و ئیخلاسه نه ماتوو، که واته نرخى نی یه و وهرناگیری ﴿وَرَأَيْهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ لهبر ده میان دا بهر بهست هیه بۆ گه پرا نه دیان بۆ ژیان تا شو رۆژى زیندوو نه بنهوه، هر کهس له دنیا دا بمری تا رۆژى زیندوو بوونهوه شو ماوه یه ژیانینکی میانى هیه نه وهك ژیانى ئیستای ئهم دنیا یه نه وهك زیندوویى رۆژى دواى، بهم رهنکه جوړی له زیندوویى هیه که ههست به خوشی و ناخوشی دهکات به هوێ په یوه ندی رۆحه که ی بهو له شهوه ئیتر با شو له شه بهرزی و بسوتینری و زانایانى ئههلی سوخته نه فرمون: شو ههست کردنهش هر بۆ ههست کردنى رۆحه که یه به خوشی و ناخوشی بهو شیوه ی که هه دیس بۆی باس کردوین، مه بهست نه وه یه نه گهر له پاش مردن ئیمه زامى لی بکهین ههستی پی دهکات ته نانهت شهیدیش نه گهر له لایهن ئیمهوه زامدارى بکهین ههست به نازار ناکات، لهم باره وه درۆ و دهله سه ی زۆر کراوه که جینگه ی سهر سو پرمانه با وه کردن بهو شتانه، بۆ وینه نه گهر نه وه قهبرىك دهر کهوت کابرا خه ریکی خورما خواردن بوو!! یان نه لاین قهبرىك هه لدرایه وه کابرا کوتى حه شره کوتیان نه خیر نه ویش راکشایه وه، نه مانه ئیسرا ئیلی یاتن و بلار بوونه ته وه بۆ نه وه ی عه قیده ی خه لکی تیک بدن و موسلمانى ئیمه ییش شو ده له سانه بگهر نه وه تا کافر بلی موسلمان خورافین!! ئینجا ئایا له شى شه هید نه پرزی یان نه ، لهو باره ی شه وه ده له سه ی زۆر نه گهر نه وه دهر باره ی نه پرزانی شه هید که ده لاین قهبرى دهر کهوت و سه ری شه هیده که ته ماشای نه کرد و ده ستمان بۆ چاوی برد چاوی پرتاندا!! مه بهستم لهم دریزه پیدانه نه وه یه ئیمه ی موسلمان نه بی له روانگه ی ئیسلا مه وه قسه بکهین و نه دهین با نه بیننه جینگه ی تانه ته شه ری دوژمن، بۆ شه هید بهو جوړه ده لاین، به لام له باره ی پیغه مبه رانه وه، هه دیسی بوخاری نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَى الْأَرْضِ أَنْ تَأْكُلَ أَجْسَادَ الْأَنْبِيَاءِ﴾ نه وه ش ریز و ئیکرامینکی تایبه تی یه بۆ نه وان - سه لامى خوا یان لی بیت - ئینجا به بۆنه ی مردن و زیندوو بوونه وه، هیندی به سه رهات و رووداو باس نه کات له دوا ی زیندوو کردنه وه،

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارَ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾ أَلَمْ تَكُنْ أَتَى عَلَىكَ فُتُورٌ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا

نه فرموی: ﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ﴾ کاتی نسو نه کری به سووردا نیت نه سب و خرمایه تی نامینی لهو کاته دا به سهرات و رووداوه که نه ونده سهخته کهس نایپر رفته سر کهسی ترو هیچ پرسیار ناکه ن له یه کتر، کهواته نه مه ریک و گونجاوه له گه ن نایه تی تردا که نه فرموی: ﴿فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ نینجا ترازووی داد پهره وری دانه نری بو کی شانیهی کرده و کان، نه فرموی: ﴿فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ هر کهس کی شراوه کانی قورس بیت هر نهوانه ن گه یشتوون به نامانج و رزگار بوون له سزا و ناپه حه تی ﴿وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ هر کهس کی شراوه کانی سووک بیت هر نهوانه ن زیانباری خویمان بوون و خویمان له ده ست دهر چووان له دوزخ دا به هه میشیهی و بی برانه وه، خوا په نامان بدات، مه سه لهی کی شانیهی کرده و کان زانایانی نه هلی حه ق دوو جویمان بو باس فرمووه، یه کهم: ده فتریهی کرده و کانیا ن ده کی شری، دووه: چاکه کان نه کری به له ش و قه باره ی نوورانی و خراپه کانیش به له ش و قه باره یه کی ره ش و تاریک هردوو هر نه گونجی و به هر حال نه بی نیمه نیمانمان هبی به وه، ده لیل و به لگه ی هه موو نه م کار و بارانه ی روژی دواپی شتیکی گونجاو و مومکینن و خواو پیغه مبه ر(ص) هه والیان پی داوین. نیت تی نه گه ی ن یان نه ، هر کهسیک بیر بکاته وه له کی شانیهی دوور و نزیکه ی و قورسی و سووکی و به رزی و نزمی که به ترازووی به نده یانی خوا فراهم دیت و خوا خه لکی فیری نه وه کرده وه، هر کهس بیر نهوانه بکاته وه هر گیز نه بی سر نه کاته وه له وهی کرده و کانمان ده کی شری ن، نه م حیساب و پرسیار و کی شانیه ی پیوانه یه له بهر داد و داد پهره وری خوایه نه گینا خوا هه موو شت ده زانی و هر زانیویه تی وه زانایان

له کتیبی عه قانید دا فرموینه و چهند شیعی شاعری بهرز مه ولوی له عه قیده
مرضیه کهیدا به شیعر فرمویه تی ره حمه تی خوی لی بیت:

﴿منها المجازاة﴾ حساب و کتاب	نهر دهکای طه لب حیکمه تی حساب
تا بزانن گشت نه ملی عرصات	فهضلی موته قین، فهضیحه ی عوصات
ته میم بی له بو مه سپرده ی نهوان	بو ته مه سسوف و حه سره تی نه مان
وهر نه ﴿عالم الاشیا﴾ بالمره	لا یعزب عنه مثقال ذره ﴿

نینجا با بگه رینه وه بولای سیاچاره کان میندی له شیوه و شکلی سامناکیان به نینه
به رچاو که نه سوتین له دوزه دا و ﴿تَلَفَّحُ وَجُوهَهُمُ النَّارُ وَمَنْ فِيهَا كَلْبُ خَرَجَ﴾ ناگردهم و چاو و لهج و
لیویان ده سوتینی، نهو لهج و لیوه رهش و گه وه گه هه لقرچاوه و دانه کانیاں دهرکه وتوون و له
کاتیک دا هه مو له شیان هه لقرچاوه له ناو نهو ناگرده دا، خوا په نامان بدات. نهو له شه گه وه ره یان
گه هه دیسی سه حیح نه ندازه ی گه وه یی یه که یان نیشان نه دات که نه فرموی: ﴿فرسه فی النار
مثل احد﴾ دانه که یان له ناو ناگرده به نه ندازه ی کیوی نو حوده! جا وهره بیر بکهر وه له
گه وه یی نهو که سه که هه ر دانیکی به قه دهر نهو شاخه بیت!! له گه ل نه وه شدا هه میشه
نه تویت وه و خوا وه ک خو یانی لی ده کاته وه: خوا به میهره بانی خو ت بمانپارینه لهو ناگره
آمین، نینجا داخی سه خت تر نه مه یه که نه م ته شهره سه خته یان لی نه دری که نه فرموی: ﴿لَمْ
تَكُنْ اَيَّتِي تُلَى عَلَيَّكَ نَكْرَتُهَا تَكْذِبُوت﴾ ئایا نایه ته کانی منتان به سرده نه خوینرایه وه؟ واته هیه
بیانویه کتان نی یه و خو تان به دهستی خو تان خو تان خسته نهو سزا و بهد به ختی یه،
نایه ته کانی منتان به سرده خوینرایه وه و نه بوو بترسانایه بهو هه ره شانه که چی له باتی ترسان
و باوه ره نینان باوه رتاقان پی نه هینان و به درو تان دانه نان، له وه لای نه م پرسیاره دل ته زینه دا
﴿قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّين﴾ ده لین نه ی پهرومردگارمان شه قاوه ت و به دی
خومان زال بوو به سرمان دا و نیمه خومان گه ل و کومه لیککی بهد بووین و گومرا و لادر بووین
له ریگه ی خوا، واته خه تای خومان بوو و هیه بیانویه کمان نی یه ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا﴾ نه ی
پهرومردگارمان دهرمان بینه له م دوزه خه و بمان خهره دنیا،

فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٣٧﴾ قَالَ أَخَشُوا فِيهَا وَلَا تَكْلِمُونِ ﴿١٣٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَامَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٣٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سَخِرَاءَ حَتَّىٰ أَنْسَوَكُمُ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١٤٠﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٤١﴾

﴿فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ﴾ نه گهر گهر اینمهو سه ربی باومری و تاوانه کانی لهو و پیش بیگومان نیعه ستمکار و له سنوور دهرچوو نهین له تاوان و خراپه کاری دا، بیگومان نهو هاور و نزای ناچاری به و خوا نه زانی درو نه کن و هک له نایه تیکی تردا نه فرموی: ﴿وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُمْ لِكَبِيرُوهُمْ﴾ نه گهر بگپرنفر نهو بیگومان دووباره نه بنهوه بو کردنی نهوی که جلهو گپیری کران لی و بیگومان نهوانه درو زنن، نهو وه لاهه سهخت و تیژو دل ته زنه یان نه داتهوه و نه فرموی: ﴿قَالَ أَخَشُوا فِيهَا وَلَا تَكْلِمُونِ﴾ بی نهنگ بن به زملیلی و ریسوایی و هیچ قسم له گهل مهکن، نهو تی خو پینه نهویه به پیی زمانی عهره بفرموی پی یان: چهغه، خوا په نامان بدات، نیوه شایستهی نهون لهو سزا و ناگردها بهین نهوه و هؤکهشی نهویه که نه فرموی: ﴿إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَامَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ بهر اسی دهسته یه که بهنده گانم له دنیا دا دهیان گوت نهی خوی نیعه نیعه باومرمان هیناوه به تو، کهواته توش ببوره لیمان و گونا هه کانهانم بسپرهوه و تو له هه مووان میهره بان و بهزه یی دار تری، نهو دهسته یه بهو جوړه لاله و پار دهیان نه کرد ﴿فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سَخِرَاءَ حَتَّىٰ أَنْسَوَكُمُ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ﴾ که چی نیوه نهوانتان نه گپرا به جیگهی لاقرتی و گالته تان پی نه کردن و پی یان پی نهکنین و خهریک بوون بهووه، ههتا نهوه یادی من و باومر هینان به منی له میر بردنهوه، واته تاوانه کهی نیوه هه نهوه نه بوو که خو تان باومر تان نه ده هینا، به لکو لاقرتیتان نه کرد پی یان، نهوانه داوای لی بوون و سپرنهوهی گونا هه کانی خو یان یان نه کرد و نیوهش پی یان پی نهکنین و خهریک بوونتان بهووه خهریکی کردن لهوهی بیی بکنهوه لهو هه موو بهلکه و نیشانانه که نه خرایه پیش چاوتان، جا بهرام بهر بهو تاوان و کردهوه بهدانه ﴿إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ بهر اسی من نه مپو پاداشت یان نه ده وه بهووی نهوهی خوگر بوون له دنیا دا، یان پاداشتم دانهوه بهوهی که هه نهوان گه یشتوون به ثاوات و نامانچ.

أَغْفِرْ وَأَرْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١١٨﴾

62

دەفرموى: ﴿فَتَنَلَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ﴾ بەرز و بلند و پاك و بى لەكمىە خوايه كه ناوى ﴿الله﴾ يە و
 ھەر ئەو پادشا و خاوەنى راستەقىنەيە و ھەر ئەو ھەق و راست و شياوہ بۆ خوايەتى و
 پادشايەتى ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ ھىچ پەرستارونك پەرستى نى يە بىجگە لەو
 پەروردگارى عەرشە كە بەرز و بەرزە. عەرش لە چەند شوينيك دا گوتمان كە گەورەترين و
 بەرز ترينە و لاى سەروى ھەموو ئاسمانەكان و خوا لە نەبوونى ئەويشى دروست كردووە و
 كردوويەتى بە نيشانەى ھەسلەلاتى بى سنوورى و ھەموو بېيارىك لەويو ھەرنەچى و خوا
 لەسەر عەرشە بەو جۆرەى كە خۆى ھەزانى وەك ھەموو پيشەواكان دەفرمون: ﴿الاستواء
 معلوم و الكيفية مجهولة و الإيمان به واجب و السؤال عنه بدعة﴾ ھەركەس ئەيوى بە چارونكى
 قورئانى سەرنج بدا ئەبى خۆى بناسى و بزانى سنوورى زانينى خۆى و ھەموو عالم كەمە لە
 كاتيك دا خوا ئەفرموى: ﴿وَمَا أُوتِشِرَ مِنَ الْآيَاتِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ نابى ھەر شتىك لەبارەى شنوونى
 خواوہ كە لە قورئان و ھەدىس دا ھاتبى و ئەم تى نەگات و باوەرى پى نى ھەبى و لە خۆيەوہ
 بە بۆچوون و ژيرى كەم و كورتى ھەم بكوئى و ھەرچى لەو بارەيەوہ تى نەئەگەيشت قەسەى
 لى نەكات زۆر زۆر بەداخوہ ئەمەو گەلى نەزان دەلێن: خوا لەسەر عەرشە و واى نيشان ئەدات
 وەك پادشاكانى دنيا دانىشتووہ بەسەر عەرشەوہ ﴿تعالى عن ذلك علوا كبيرا﴾ خوا ئەفرموى:
 ﴿أَيَسْ كَيْفِهِ شَيْءٌ﴾ بەم نەفى يە قاطيعە ھەرچى ئايەت و ھەدىسە متشابھە بگەرنەتوہ بۆ لاى
 ئەم ئايەتە محكمە، ھەركەس وا نەكات تێدا ئەچێت، ئەو كەسانە با بىر بگەنەوہ لەوہ ئەبى
 ھەموو ئيماندارىك يەقىنى ھەبى بە ئەوہ كە عەرش دروست كراوہ، واتە نەبوو خوا دروستى
 كرد و ھىنايە كايەوہ، ھەى لە پيش بوونى عەرش دا خوا لە كوئى بوو؟ لە كاتيك دا نە زەمان و
 نە مەكان نەبوون، ئەمەى كە گوتم راى ھەموو ئيمانمان و پيشەواكانى ئىسلام بوو ھەزم كرد
 بىخەمە بەرچاو خوا لەسەر ئەم بۆچوون و عەقيدە پاكە دامەزراومان بكات آمين.

ئىنجا با بگەرنەنەوہ بۆ لاى ئايەتەكانى و بىر و بۆچوونى خۆمان بەھىز بكەين بە تاك و
 تەنيايى خوا ﴿وَمَنْ يَدْعُ نَحْ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ﴾ ھەركەسىك بپەرستن،
 ھەر خوايەكى تر بە تەنھا يان لەگەل خوا دا كە ھىچ دەليل و بەلگەيەك نەبى لەسەر ئەوہ، ئەو
 كەسە حىساب و پرسیارى ھەر لاى پەروردگارى يەتى، ھەركەس بىجگە لە خواى تاك و تەنيا
 كەسىك يان ھەر شتىكى تر بپەرستى، ئەو كەسە كافەر و پەيوەندى بە خواى تاك و تەنيا و

پرسستی نموده نی یه و ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ بیگومان باس و قسمش نمویه کافران
ناگه به نا مانج و بهشيان هر دوزخه و بیبهشن له بهزهیی خوا، خوا بهمانپاریزی آمین.

وتهی ﴿لَا بُرْهَانَ لَهُ﴾ پیئی دملین سیفهی لازمه، واته هرکس بیجگه له ﴿الله﴾ هر
خوایهکی تر بیرستی که هیچ بهلگه و دملیشی نی یه لهسر نموه، کهاته نمه نیشان
نهدات نمگر بهلگه بوو نو قهی ناکات بیجگه لهوه نموه سیفهیکی لازمه و همیشهیی یه، نو
فرمودیه پلار و شاندنی تیدایه بؤیت پرستان و هاوبهش رهوا دهران که به بی بهلگه و
دملیل دمبازی دهکن و هم همیشه نیشان نهدات که عقیده و ایمان لهسر نساس و
بنپرتهی بهمیز بیت.

نینجا کوتایی سوره ته که نه مینی به فرماندان به پیغمبری خوشه ویست ﴿وَإِلَّا يَلْقَاهُ﴾
له خوا و بلی: ﴿وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ﴾ بلی بیوره ایمان و رحم و میهرمانی بهکار
بینه لهگه لمان، نیمه موسلمان هزار جار نزاکی نو دملین نموه و دملین: ﴿رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ
وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ﴾ تو با شترینی هه موو میهرمان و بهزهیی دارانیت، یهکی له کاره گه وره و
پهسه ندهکانی هم سوره ته نمویه هستی پی کرد به ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ له دوا دواپی یهکش
دا فرموی: ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ هر لهدهست قورغان دیت هم کاره کس نه دیدانه.

سویاس بؤ پهروردگارم جل جلاله، که یارمتهی دام لی بوو نموه له تفسیر کردنی هم
سوره ته به فهره، چونکه دهست نووسی یه کم ون بوو بوو، نمهش له ۱۲ ی ذی القعدة ۱۴۱۷
بهئیزنی خواهر لهم روزه دادهستم کرد به تفسیری سوره تی (النور) که دهست نووسی نویش
و نیووه.

وصلی الله و سلم علی سیدنا محمد و علی اله و صحبه و ازواجه و امهاتنا و اولاده و کل تابع باحسان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾

سوره تی (النور) مه دینه یی به و (٦٤) نایه نه

بسم الله الرحمن الرحيم

ئهم سوره ته ناوی سوره تی (النور) به یوه سته له نایه تیك دا به زاتی پاکی خواوه وهك به خزمه تی دهگه یڼ - ان شاء الله - له نایه تی ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له راستی دا نوور و رووناکی یه بۇ روح و دل و ژیری و بهرهمه که ی رهنګ نه داته وه له کرډه وه و دپروون دا، چهند ناداب و رهوشتیکی دپروونی و خیزانی و کومه لایه تی که دل به دپروون و ژبان رووناك نه که نه وه. له پاش ﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾ دهست پی نه کات بهم نایه ته: ﴿سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ ئهمه سوره تی که هینا و مانه ته خواره وه بهر و پیو یستمان کرډوه گوئ رایه لی و به جی هینانی بریاره کانی، هینا و مانه ته خواره وه له ناو به ناوی ئهم سوره ته دا هینا و مانه ته وه خواره وه چهند نایه تیك که روون و ناشکران و ناشکران مبهسته کانیان، دووباره کرډنه وه و تهی ﴿انزلنا﴾ زیاده گرنگی و به گرنگ کرتنی نیشان نه دات، به راستی سهره تایه کی زور به هیزه به دل و دپروون دانه چله کیڼی بهرام بهر باس و بریاره کانی، ئهمه شمان کرد ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ به لکو بیر بکه نه وه به افتار بکه نه به وهی پیو یست کراوه له سهرتان و سستی نه که نه تی یان دا. له پیشه وه به کورتی دهست نیشانی کرد بۇ ئهو حوکم و بریارانه، نیجا درنژده ی پی نه دات،

الرَّائِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً جَلْدَةً وَلَا تَأْخُذْكُم بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٤﴾ الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً

نه فرمودی: ﴿الرَّائِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً جَلْدَةً﴾ نافرهتی زیناکهر و پیای زیناکهر سهه
دار و جهلده یان لی بدهن به باشی ﴿وَلَا تَأْخُذْكُم بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ﴾ با بهزهیی هاتنهوهتان نهتان گری
له بهجی هینانی فرمانی دینی خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ نهگهر نیه باوهپتان به خوا
و به ریژی دواپی هیه، واته سستی و تمهلی له بهجی هینانی فرمانی خواا ناریکه و
ناگونجی لهگهل نیمان و باوهپکهتان دا، ﴿وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ با دهستهیهک له
نیمانداران نامادهی نهو سزادانه بن بو لاپروو بردن و عیبرت گرتن و ترساندن کساننی تر.
بیگومان سهه جهلده تولهی نهوانهی که له نیکاحی شرعی دا مامهلی زن و میزدی نهکردبی،
هرکهس به شرعی نهوی کردبی با یهک جاریش بیئت، نیت نهگهر زینا بکات حوکهکهی
نهمهیه رهجم بگری، نهو حوکم و تولهی سوننهتی موتهواتیره و سابیته و وهک حوکمی قورنان
وایه، نینجا با بزانی که تولهی زینا به همدوو جوردهکهیهوه نهبی نیسپات ببی به قهتعی بهم
جوره خویان بهریکی نیعتیراف بکن به بی داوا لی کردن، بهلکو هینشتا نهبی پیت خوش نهبی
نیعتیراف بکات، نهوش بهو بهلگهیه که نافرهتهکه یان ماعیز که نیعتیرافیان کرد هینشتا
پیغهمبر(ﷺ) پرسپاری کرد که نایا عمرهقی خواردوه، یان پیی فرمود: ﴿لَعَلَّكَ فَاحْذَتْ﴾
بهلکو تو هر چوویته ناو لنگی، نهوش وا دهرنهکهوی لهبر نهو مپوو که نهو جهریمه نهونده
پیس و بؤگنه بلارو نهبیتهوه با خهلکی بترسی و خوی دور بخاتمهوه، نینجا لهبارهی
شایهتهوه نهبی چوار شایهتی عادل شتهکه بهچار ببینن، وهک دهلین خهنجر له کیلان دا
ببینن، بیجکه لهمانهش کاتی دمولهتی نیسلام لهکاردا بیئت نهبی همیشه ناموزگاری خهلکی
بگری و بترسینرین له تولهی خوا و نهو شتانهی که هوی زور بوون و هلسانی نارهنوه
بهرگری بگری. نینجا زیاتر نهو کردهوه بهده ناشیرین نهکات بهمهی که دهفرمودی: ﴿الزَّانِي لَا
يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً﴾ پیای زیناکهر هر ژینی زیناکهر یان نافرهتی بت پهرست و هاوبهش
رهوا دهر ماره نهکات،

﴿وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ﴾ نافرهتی زیناکهر هر پیایو زیناکهر یان هاوبهش رهوا
 دهر دهیخوازی و شووی پی دکات، واته سروشتی زیناکهر، چ پیایو و چ نافرهت نهویه و دهک
 مهسهل دهلی: ﴿الجنس إلى الجنس یعیل﴾ هرکس لهگهل وینهی خوی گونجاو و مهیلی
 دهکات. نم تولهی که لیرهدا دانرا نهویه که له سورتهی (النساء) دا دهست نیشانی بو کرد
 فهرموی ﴿أَوْ يَحْمِلُ اللَّهُ لَهَنَ سَبِيلًا﴾. نم بهیاره بو پیایو و نافرهتانه و بهیارهی نیربازی نافرهت
 بو نافرهت نهوه خیلای تیدایه له لایهن زانایانهوه هیندی زور توندی بهکار نههینن تا رادهی
 کوشتنی هر دووکیان، هیندی وک زیناکهری پیایو و نافرهت دایان نهین وک له
 سهرهتای (النساء) دا باسماں کرد. لهبارهی نم دوو رستهوه ﴿الزانی و الزانیة﴾ گوتراوه، نایا
 جیایازی هیه له ناو نم رستهیده بوچوون وا دهروا که بیفهرموایه: ﴿وَالزَّانِيَةُ لَا تَنْكِحُ إِلَّا
 زَانِيًا أَوْ مُشْرِكًا﴾. بهلی به دیمهن و روالهت نهوه دهچیته دلوه به لام دیاره قسه هر قسهی
 قورثانه، یه کهم نم دوو رستهیه جیایازن له یه کتر، رستهی یه کهم وک گوتمان پیایو زیناکهر
 مهیلی نی یه له خواستنی هیچ نافرهتیک بیجگه له نافرهتی زیناکهر یان هاوبهش رهوا دهر،
 دووم نافرهتی زیناکهر هر پیایو زیناکهر یان موشریک دهیخوازی و ماری دکات. دهی له
 رستهی یه کهمهوه دهرناکهری و مونای نی یه له مهی پیایو داوین پاک مهیلی بیی له خواستنی
 نافرهتی زیناکهر، کهواته هر دوو رستهکه جیایازن و به هر دووکیانهوه مهستهکه تهواو
 نه بیت، خوا و پیغه مبهری خوا باش دهرانن، ﴿وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ نهو شوو کردن و
 خواستنهی که باس کرا قدهغه و حرام کراوه له سهر نیماندارانی داوین پاک، هیندی
 نه فرمون مه بهست نهویه زینا حرام کراوه ﴿ذَلِكَ﴾ دهست نیشانه بو نهوه و مه بهست بهم
 رستهیهش ناشیرین کردنی نهو کردهوه پیسهیه، چونکه شتی قدهغه کراو بوغزینراوه لای
 خوا و هرچیش وابی نه بی نیمانداران بیزی لی بکه نهوه، نینجا نهوه پیویستی هیه به
 لیکنولینهوه و خیلای هیه تیای دا له لایهن زانایانهوه هرروه ها لهبارهی کاری جینسی لهگهل
 حیوانات دا خیلای هیه له تولهی نهو که سانهی که نهو باره بهده نهکن، هیندی به سخت
 نه یگرن که نینسانهکه وک زیناکهر تهماشا دهکری و هیندی له سهر نهوهن که حیوانه کهش
 بکوژی، چونکه نهو کاره بهدهی لهگهل کراوه بهلی بیگومان نهو کاره بهده حرام و قدهغهیه،
 به لام رای بههیز له سهر نهویه که نابی نه جلهدهی لی بدری و نه رجم بکری، بهلکو نهگهر
 پیی زانرا نهوا نابود نهکری بههر جور سولتهی حاکم دهرانی، نهگهریش پیی نه زانرا
 توبهی شرعی بکات و نینجا نهکهریته بازاری خوا، نینجا سهبارت بهوهی که دروسته ماره

کردنی نافرهتی شهروال پیس، نیمامی نهحمد لهسر نهویه که دروست نی به مهگر
 توبه یه کی سه حیج بکات که پاکي بکاتوه له چه پهلې شو کاره بده، به لام له موی هاتنه
 خواره وې نه م نایه تدا نه م حدیسه هاتوو کهوا نه گیه نی نیکاحه که دانه مزی به لام
 مهکروه و حرام نهکراوه به قهتې، نه م حدیسه ش نه بو داود و ترمزی و نه سانی هیناویانه
 له مرتدی کوړې نه بو مرتدوه که نه فرموي که نه چووم بو مهکه نه م موسلمان به
 دهسه لاتانه نه مینا بو مه دینه، کاتي نافرهتی به عناق به پنی باوی چهرخی پینش نیسلام
 دوستم بو، نینجا جاري رویشتم مانگه شو بو دهلی عیناق سیبیری تارمایی یه کی بینی و
 نزيك بوویه و ناسیمی و گوتی مرتدی، گوتم بهلی، گوتی **الله** و سهلا و مره با نه م شو
 پیکه وه بین، گوتم عناق خوا زینای حرام کردوه، له گهل وام گوت بوې دهرکهوت که
 موسلمانم، جاري دا نه م پیاوه هاتوو که نه سیره کان بیات، منیش چوومه ناو باغیک غار و
 نه شکو یتیم دهست کهوت چوومه ناوی یوه ههشت کهس هاتن و خوا کوړی کردن لیم
 نه یان بینیم تهنانهت به لای سهرمهوه بوون و میزبان نه کرد به سرما و گهرانه وه منیش چووم
 بو هه لگرتنی نه م پیاوه و هینام تا گه یشته شوینی به باشم دهزانی پت و گوریسه کهم لی
 کرده وه و هاتین هه تا گه یشتینه مه دینه و چوومه خزمهت پیغمبر (ﷺ) عمرزم کرد که عناق
 ماره بکه، نهویش له وه لام دا فرموي: مرتد: ﴿الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ فَارِقَةً﴾ کهواته ماره ی
 مهکه. نیمامی نهحمد نه م حدیسه نهکات به به لگه لهسر قهدهغه کردنه که. به لام شیوه ی
 فرموده که ی بو ارشاده، بو وینه پیاوړیک عمرزی پیغمبر (ﷺ) کرد و گوتی: ﴿إِنْ أَمَرْتَنِي لَا
 تَرِيدُ لَأَمْسَ﴾ نهویش فرموي ته لاقی بده، نینجا عمرزی کرده وه، فرموي: راگیری کهو وریای
 به، خه لکی تازه له نه قامی یوه هاتبوون بو نیسلام شتی وایان تیدا هه بوو، له نه قامی تازه ش
 دا نه وه رووی دا بو وینه ترکیا که به پاکي و داوین پاکي پینچ چهرخ مایه وه، کاتي نه م پیلانه
 گهره ی نه تا تورکی مه لعون هات یه که بهندی حکومته که ی نه م بوو زینای بهر له کرد به
 جوړیک هېچ زاتی نه بی هېچ جوړه بهرگری یه که بکات، به بونه ی باسه کهوه درېزم دا بو نه مه ی
 بیر بکړیتوه لهو پاک و خاویښی یه که نیسلام هینای و گهل و کومه لی پاک کرده وه کاریکی
 وای کرد که خه لکی بزاند و وریا بن نه سبب و نه ژاد پاریزگاری بکړی!! کهواته نه م توله
 سهخته جهلده و کوشتن و بهر دهباران کردن هرچند نه زان به سهختی سهیر بکات له واقع دا
 ره حمه و بهزه یی یه له گهل گهل و نه ندای گهل دا، نیسلام نه م توند و تیزیی یه به کار ده مینی
 بو پاک کردنه وه ی گهل و کومه ل، نینجا به توندی دهست دهگری به سر ده می خه لکی دا و
 رنگه نادات هېچ کهس به بی به لگه یه کی شرعی موسلمانان تاوانبار بکات لهو کاره بده،
 نه وه تا به دواي حوکمی نه م کرده وه پیسه دا،

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا
وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٢﴾

ئىنجى ئەفەرمۇي: ﴿ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴾ ئەو كەسانەى كە بوختانى زىنا ئەكەن بۇ ئافەرتە مۇسلمانە داوین پاكەكان، ئىنجا چوار شايەت ناھيىن لەسەر راستى قەسكەيان، ئەوانە مەشتا جەلدەيان لى بىدەن و ئىتر ھىچ شايەتى يەكەيان لى وەرەمگەرن. واتە ئەوانە لەناو گەل دا رادە و پەلەيان ئەومەندە پەست ئەبى گوى نادى بە شايەتى دانەيان كە ئەو تۆلەيەى زۆر سەختە، ئەوانە فاسقىن و لە سنوورى شەرىع دەرچوون ﴿ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ بىجگە لەوانەى تۆبەيان كەردبى لەپاش مل كەچ كەردنەكە بۇ تۆلەكەيان و داواى لى بوردن لە بوختان بۇ كراوەكان، ئەگەر ئەومەيان كەرد چاوەروانى سەرىنەوەى گوناھەكانەيان بەكەن، چونكە خوا لى بوردەى مېھەربانە. بە بى خىلاف فاسقى يەكەيان ناھيلى، بەس خىلاف ھەيە لە وەرەنگەرتنى شايەتى دا. بى خىلاف و بەلەى ھەمووانەو ئەو تۆبە و چاكەكارى يە تۆلەى ھەدەمكەى لەسەر لائەبات، ئىنجا بۇ ئەم دوو تۆلەكەى تەريان: وەرەنگەرتنى شايەتى لى يان و نەمانى فاسقى يەكەيان، ئىمامى مالىك و شافىعى و ئەھمەد ئەفەرمون: ھەردوو كەيانى لەسەر لائەبات و ئىمامى ئەبۇ حەنىفەش ئەفەرمۇي: ھەر فاسقى يەكەى لەسەر لائەبات. شەبى و ضحاك ئەفەرمون: فاسقى يەكەش بە مەرجى شايەتى يەكەى وەرەنگەرى كە بەباش دان بىنى و بلى من بوختانم كەرد و ئەمەش راى ھىندى لە زانايانى تەرىشە. ئەمەى باس كرا تۆلەى ئەو بوختان كەرانەيە بە شىوہى گەشتى، بىجگە لەو مېردانەى كە ژنەكانەيان تاوانبار ئەكەن بە زىنا و بىجگە لە خوڤان شايەتەيانى تەربان نى يە، واتە بىجگە لەخوى چوار شايەتى تەروك ھىندى ئەفەرمون، يان سى شايەتى تەرو بە خوڤىشى يەوہ ئەبەن بە چوار وەك ھىندىكى تە ئەفەرمون. ئەو كەسەى كە بوختانەكەى بۇ دەكرى ئەگەر داواى ھەق سەندن نەكات تۆلە ناسىنرى بۆى، چونكە وەك زىنا كەرى كە داواى نىسپات بوون ھاكىمى شەرىع تۆلەى بۇ ئەسەينى، چونكە جانەبى (حق الله) ي بەھىز تەرە، بەلام بوختان جانەبى (حق الناس) ي بەھىز تەرە كەواتە ئەگەر داواى نەكەرد ھەقى بۇ ناسىنرى،

وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهَادَةٌ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَدُوا أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ
 الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾ وَالْخَمْسَةَ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٧﴾ وَيَدْرُؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ
 أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٨﴾ وَالْخَمْسَةَ أَنْ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٩﴾

﴿وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهَادَةٌ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ﴾ نینجا با بیینهمه سر حوکه شمرعی یکه
 دهر باره ی شو که سانه ی که نافرته کانیان تاوانبار نه کن و چوار شایه تیان ده ست ناکهوی
 ﴿شَهَدَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾ شایه تی دانی همرکام لهوانه چوار شایه تی دان
 بیست به خوا که له راست گوینان. واته چوار جار بلیت: اشهد بالله من راست نه کن لهوه ی که
 گو توومه و نه نافرته زینای کردووه ﴿وَالْخَمْسَةَ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ پینجه مسمیه
 بلی نه فرینی خوا له سرم بیست نه کن له دروزنان بم لهم قسه ی که کردوومه دهر باره ی شو ژنه م،
 بهم پینچ شایه تی دانه حه دی بوختان له کولی پیاره که نه خات، ماوه توه ژنه که نهویش
 نه کنر بی دهنگ بیست یان نیعتیراف بکات شوا گونا هکه ی له سر نیسپات نه بی و نه کنر
 نینکاری کرد شوا نهویش پینچ شایه تی بدات بهم شیوه ی که دیت. نه کنر لهوه ی کرد شوا
 تو له ی دنیای له سر نامینی و نه کهریته بازاری خوا له روژی دوا یی دا همرکام لهو پیار و
 نافرته خوا خوی نه زانی چی یان له گهل نه کات. دهر باره ی نافرته که نه فرموی: ﴿وَيَدْرُؤُا عَنْهَا
 الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ * وَالْخَمْسَةَ أَنْ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ بهرگری
 سزای دنیای نه کات لهو نافرته ی که می رده که ی به زیناکه ی داناه، بهرگری شو سزایه ی
 نه کات کاتی پینچ جار شایه تی له سر پاکی خوی بدات بهم جوړه چوار جار بلی: اشهد بالله
 لهو پیاره له دروزنان له بوختانه ی که کردوویه تی و روژی کردووه. جاری پینجه م بلی
 غه زمبی خوام له سر بیست نه کنر شو له راست گوینان بیست و راست بکات لهو قسه ی که
 کردوویه تی دهر باره ی من، بهلی وا دهر نه کوهی می رده که راست بکات شو تاوانبار کردنه بهشی
 خوی تیدایه و ناموسی پیاره که زیاتر نه شکلی. خوی میهره بان بهو جوړه شو گری کویزه ی
 کرده وه بو بهنده کانی،

ئینجا ئەفرەموی: ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ﴾ ئەگەر ئوتف و فەزلی خوا نەبۆایە ئەوەتا خوا تۆبە وەرگر و میهرەبان و بەزەیی دارە واتە ئەگەر خۆای میهرەبان بەو جۆرە ی نەکردایە ئیوە ئەی پیاو و ئافرەتەکان دووچاری موشکیله ی گەورە ئەبۆون دووچاری رەجم و جەلدە ئەبۆون و ناویانگی ناشرین ئەکەوتە شوینتان، بەلام کارەکه ی کوژاندەو و هیچ کام بە تاییبەتی و دیاری نازانری نانا سەری، وەلامی و تەیی ﴿لولا﴾ دیاری نەکرد بۆ گەیانندی گەورەیی ئەوەی رووی ئەدا. ئینجا بەم شایەتی دانە لەلایەن پیاو و ئافرەتەکەو نێتر حەرام ئەبن لە یەکتەر لە بەستراوی و کەوتنەو یەکیان بەلای زۆر لە زانایانەو یەکی لەوانە ئیمامی شافعی یە رەحمەتی خوا لە هەمووان رووداویکی ئاوا رووی دا داوا کرا لە پیغەمبەر (ﷺ) ئەویش تا ئەم ئایەتە نەهاتە خوارەو چارەسەری دانەنا هەتا ئەم ئایەتی ملاءنة هاتە خوارەو.

ئینجا دێتە سەر رووداویکی زۆر دڵتەزین، رووداوی بوختان دەربارە ی پاکترین مال و نازاردان بەدلی گەورەترین ئادەمی و لەپاش ئەو پاک ترین مالە دەربارە ی صدیقە ی کچی صدیق لەپاش ئەوانە دەربارە ی کەسی که پیغەمبەر (ﷺ) بە پاکی دانەو، هەرلای بەرێز صفوان. ئینجا با گوێ بگرین دایکی ئیمان داران عائشە خوا لی ی رازی بێت که ئەفرەموی پیغەمبەر (ﷺ) باوی وابوو بچوایە بۆ سەفەریک قورعە ی دانەنا لەناو حەرەمەکانی دا هەركام قورعە ی دەرچوایە لەگەل خۆی ئەبێرد لەو سەفەرەدا قورعە ی من دەرچوو و لە کەژاوەدا هەلگیرام ئینجا رویشتین هەتا پیغەمبەر (ﷺ) لی بوویەو لەو غەزایە و گەپایەو و نزیک بوویەو لە مەدینە لەو جێدا لە شەویک دا فەرمانی بەری کەوتن درا منیش کاری دەست نوێژم بوو هاتەو بۆ شوینی خۆم دەرمان ملوانکە یەکم هەبوو داکەوتوو و چووم بەدوای دا بۆ جێی دەست نوێژگرتنەکه، ئەو گەپانەو بەدوای ملوانکە کهدا خەریکی کردم، لەو ماوەدا دەست کرابوو بە گەپانەو بۆ مەدینە و ئەوانە ی که منیان دەرگرت لە کەژاوەکهدا و منیان خەستبوو سەر پەشتی حوشتەرە که لەو کاتانەدا ئافرەتان هەموو مۆل بوون و لەر و لاوازیان تێدا بوون وایان زانی بوو که منیشی تێدام، منیش ملوانکە کهم دۆزی یەو و که گەپامەو خەلکە که رویشتبوون و منیش که گەپامەو کەس نەماوو منیش چوومە شوینەکه ی خۆم و گوتم دەرمان

من جیماوم و دهگه پرتنهوه به دوام دا ۱ له پاش ماوه یه که خو بردمی یهوه، (صفوان) که له دواي
له شکره کهوه بوو که هاتبووه نهو شویته تارمایی زه لایمیکی دیبوو و منی ناسیبوو، چونکه له
پیش هاتنه خواروهی نایهتی حیجاب دا منی دیبوو، ئینجا منی ناسی گوتی: ﴿إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَیْهِ
رَاجِعُونَ﴾ منیش بهو و تهیه خه بهرم بووهوه و خیرا خوّم داپوشت والله هیچ و تهیه کی له گهل
نه کردم و خوشتره کی خوئی خوس دا و منیش سواری خوشتره که بووم، ئینجا گه پرتنهوه ۲
که یشتی نهوه ناو له شکره که، نه فرموی ئینجا لهوی دا به هیلک دا چوو نهوهی به هیلک دا
چوو و نهوهی که زۆربهی کاره کهی گرتنه دهست عبدالله ی کوپی ئوبه ی کوپی سهلول بوو
ئینجا گه یشتی نهوه مه دینه و مانگیك تووشی نه خوشی بووم نه مزانی لهو ماوه دا خه لکی قسه
باس نه کهن و رۆچوونه خواروه له قسه و باسه کهی بوختان که رهکان دا و منیش بی ناگام،
نه که و تهمه گومانهوه که ئهم بینی پیغه مبه (ﷺ) لوتفه کهی جارانی نه ماوه له گهلم، به لکو نه هاته
مالهوه سهلامی ده کرد و ده فرموو چون و ئینجا نه رۆیشت و نهم زانی بهو قسه و باسه ههتا
خوش بوومهوه له نه خوشی یه که، ئینجا من و ام مسطح رۆیشتین بۆ جیگه ی دهست به ناو
که یاندن و شهو نه چووین هیشتا لهو کاته دا جیگه ی دهست به ناو که یاندنمان پیک نه هینا بوو
به پی ی باوی عهرمی لهوه و پیش. جا ام مسطح که پورزای باوکم بوو گوتی: مسطح داوه شی
۳ بهد بهخت بیئت، گوتم بۆچی وا ده لئییت قسه به که سیك ده لئییت که ناماده ی بهدر بووه،
نه ویش وتی ئایا نهت بیستوهه چی گوتهوه؟ گوتم: چی وتوه؟ نه ویش ههوالی پیدام ئینجا
نه خوشی یه کهم دووباره بوویهوه، ئینجا که گه پرتنهوه بۆ مال پیغه مبه (ﷺ) ته شریفی هاته
مال و فرمون چون؟ گوتم ئیزنم بده بچم بۆلای باوک و دایکم، چوومهوه و گوتم به دایکم دایکه
ئایا خه لکی چی نه لین؟ نه ویش گوتی کچی خوّم دل غه مبار مه که، والله کهم ئافرهت ههیه که
جوان بیئت و لای پیاویك بیئت که خوشی بوئی و چهند ههوی یه کی هه بی، کهم ئافرهتی وا ههیه
که قسه ی ناوای ده رباره نه کرابی، منیش گوتم: سبحان الله! خه لکی قهسی وایان گوتهوه؟
نه فرموی: دهستم کرد به گریان نهو شهوه ههتا به یانی ۴ خو نه چوهه چاوم، ئینجا
پیغه مبه (ﷺ) بانگ نه کاته علی و اسامة خویان لی رازی بیئت و پرس و رایان پی نه کات
له باره ی ته لاق دانی منهوه، نه فرموی به ئوسامه و نهوهی که زانی بییتی له باره ی پاکی منهوه
نه لی نه ی پیغه مبه ی خوا خیزانی خوته ۵ و الله بیجکه له خیرو چاکه هیچی تر نازانین، به لام
عمرزی نه کات دنیات له سهر تهنگ نه بووه و ئافرهتی زۆر ههیه کیت نهوی ماره ی بکه و پرسیار

بکه له کارمه که مکی مالتان بزانی چی دهزانی له باره ی خیزانه که تموه، نینجا که پرسپاری لی
 دهکات هیچ کاریکت لی دیوه بکه ویته گومان لی ی؟ نهویش نه لی نه خیر سویند بهو که سه ی
 که توی رهوانه کردوه هیچ شتیکم لی نه دیوه که خراب بیت و ناپه سه ند بیت به لامه وه.
 نه فرموی: پیغه مبر (ﷺ) دهچیته سر مینر و سکالا نهکات له عبدالله ی کوپی ثوبه ی و
 نینجا نه فرموی: نایا کی برگریم لی دهکات لهو که سه ی که نازاری گه یاندوه پیم دهریاره ی
 خیزانه وه، والله بیجگه له چاکه هیچ له نه دیوه و باسی پیاوکیان - واته صفوان - که
 بیجگه له خیرو چاکه هیچ لی نه دیوه و سه ری نه کردوه به مالی من دا له گهل خوم نه بی،
 نه فرموی نینجا له ویدا نه سیدی کوپی خضر نه لی نه ی پیغه مبر ی خوا چاره سه ری بو
 کردوی، نه گمر نهو که سه له به نی نهو سه نیعه نه دهین له گمر دن، نه گمر له برا خمره جی
 به کانه مانه فرمانان پی بده جی به جی دهکین، نینجا سه عدی کوپی عباده خوا لی ی رازی
 بیت و پیایو چاکیش بوو به لام غیره ته که ی دهیگری و نه لی به نه سید سویند به خوا درو
 دهکیت و ناتوانی، نهویش گوتی تو درو نهکیت و سویند به خوا دهیگوژین و تو مونا فیتی و
 بهرگری له مونا فیقان دهکیت، به هو ی نهو وه هر دو خیلکه که خریک بوو بکه ونه جهنگ و
 کوشنار و پیغه مبریش (ﷺ) هر به سر مینبره وه هیواشیان دهکات وه و منیش نهو روزه هر
 دهگریام و چاوم وشک نه ده بو وه و خمو نه ده چو وه چاوم دوو شو و دوو روژی ره بق هر له
 گریان دا بوو هتا لام و ابو گریان جگه ری بریوم، نینجا لهو کاته دا شافره تیکی نه نساری
 نیزی خواست و هاته لام نهویش هر دهستی به گریان کرد له گلم. لهو کاته دا پیغه مبر (ﷺ)
 ته شریفی هات و دانیشت لهو کاته دا نه هاتوه دابنیشی لام، شایه تومانی هینا نینجا فرموی
 پیم گه یشتوه نهو قسه و باسه جا نه گمر تو پاکیت خا پاکی یه که ت دهر نه خات و نه گمر
 کاریکی بهت کردوه نهوا توبه بکه و بگه ریزه وه بولای خوا، چونکه بهنده هرکاتی دان بنی
 به گونا هی خوی دا و بگه ریت وه بولای خوا توبه ی لی و دهگری. نینجا کاتی لی بوویه وه
 غیره ت گرتمی و گریان که م وه ستایه وه و نینجا گوتم به باوک و دایکم له باتی من وه لامی
 پیغه مبر (ﷺ) بده نه وه نهوانیش گوتیان و الله نازانین چی بلین: نینجا نه فرموی: من
 شافره تیکی گهنج بووم قورثانی زورم نه خوینده وه و گوتم سویند به خوا دهزام قسه و
 باسیکتان بیستوه له باره ی من وه و له دلتان دا جیگر بووه و باوهرتان پی ی هیه، جا نه گمر
 من بلیم بهریم و خوایش دهزانی که بهریم و باوهرم پی ناکهن، نه گمر دان بنیم به شتیک دا که

خوا دهزانی بهریم لی ی بهوه باوهر دهکهن، سویند به خوا هیچ شتی ناکم بیجگه لهوهی باوکی
 یوسف پنی هستا و کوتی، نه مهش نه مه بوو که کوتی: ﴿نَصَبَ جَمِیلًا وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰی مَا نَصِفُوْنَ
 ۱﴾ نینجا باری خوم کوژی و راکشام لهسر جیگه ی خوم، سویند به خوا نه مزانی که من بهریم
 ۲ خوایش دهری نه خات نهو پاک یه ی من، من لام وا نه بوو له باره ی منوه خوا وه حی بنیری
 خوم لهو قهده نه دهگرت و چاوهر وانی نهوه بووم پیغه مبردا (۳) خهویک ببینی له باره ی پاک ی
 یه که منوه نینجا و الله نهو مه جلیسه تیک نه چوو بوو کهس له ماله که دهر نه چوو بوو شیوه ی
 هاتنی وه حی هات بهسر پیغه مبردا (۴) نینجا که نهو شیوه نه ما پیغه مبردا (۵) پیکه نی و
 فهرموی عانشه خوا بهری کردی و نهو ده نایه ته هاته خواره وه، دایکم پنی کوتم ههسته
 له بهر ده م پیغه مبردا (۶) و سوپاسی بکه منیش کوتم ههر سوپاسی خوا نه کم تنها نهو منی
 بهری کرد. بهر استی گه لی جار نینسان گریان دهیگری کاتی بیر نه کرتنه وه لهو رووداو و
 بهسر هاته دل ته زینه چون نه بی گومانی و ابیری به یه کینکی وه دایکی نیمانداران یان به
 یه کی له هاوه لان، له ناو خه لکی ناسایش دا که سینک زور پیس و بوگن بیت شتی وای نایه ته به
 خه یال دا!! چون نه بی بیر نه کرتنه وه لهوه ی نهو پیغه مبره نازیزه خوشه ویستی خویه و چون
 رنگه نه دات له که ی ناوا رووی تی بکات؟! یه کی له سیفت و مرجه کانی پیغه مبریتی نهوه یه
 که پاک کراییت لهو شتانه ی که زیان نه گه یه نن به ناموس و شهره ف و نهو جوړه کرده وانه پیس
 ترین له که یه بو هه موو پیاوینکی ناسایی؟! دروسته و گونجاوه خیزانی پیغه مبران کافر بن
 وه که نه که ی نوح و لوط - سهلامی خویان لی بیت - چونکه نه مه له ناو خه لکی دا له که یه کی نی
 یه که دژی ناموس و شهره ف بیت، به لام نه م له که بوگنه ناگونجی و نابی. به خوا من خوم که
 بیرم کردووه ته وه لهو رووداو ده دل ته زینه گریاوم، به لام کاری خوا هه مووی خیر و بهر که ته
 نهوه تا نه م بهر ه و نیعمه ته که خوا رشتی بهسر دلی دایکمان دا مهگر ههر بهسری نهودا
 رشتبیتی، خوا جاپی پاک یه که ی گیرا به چهند نایه تیک له قورشان هه تا دنیا دنیا یه و
 خویند نهوه ی کرد به عیبادت و پهرستنی خوا و نهوانه ی که ده خلیان لهو بووختانه دا بوو بی
 نابرووی کردن له دنیا دا وه ک نیین و سهلول که نهو ناگره ی هه لگیرساند ناردی بو دهر کی
 نه سفهل به بی برانه وه والحمد الله اولوا و اخرها، نینجا با گوی شل بکه ین بو نهو نایه ته پیروزانه،

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِآيَاتِكَ عَصِيبَةٌ مِّنْكَ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ أَمْرٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ
 مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ لَّوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ
 بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾ لَّوْلَا جَاءَهُ عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ
 فَأُولَئِكَ عِندَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا
 أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾

که خوا نه فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِآيَاتِكَ عَصِيبَةٌ مِّنْكَ﴾ بینگومان نهوانی که ههلسان به کوتن و
 هینانی نهو بوختان و درویه زورگهوره له خوینانوه، وتهی ﴿إِفْكٌ﴾ له زمانی عه رب ■ بریتی
 یه لهوه، نه فرموی: نهوانه دهسته یه کن له خوٚتان، نین و نهوبه ی همرچهند کافر بوو له دلهوه
 به لام به روالهت موسلمانیتی دهر نه بری لهبر نهوه خستی یه ریزی موسلمانان، ﴿لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا
 لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ دای مهنین و وا گومان مهن که نهوه بوٚ نیوه شهر و خراپه، نه خیر وانی یه
 به لکو نهوه خیر و چاکیه بوٚتان، واته نهی پیغه مبر و عاشته و نهوبه کر و صفوان دل گران و
 غمبار مهن پیٚ، بهلی به راستی خیر بو و هک دهست نیشانمان بو کرد، بوٚ نیوه خیره به لام بوٚ
 بوختان که رکان شهر و خراپ بوو، نهوه تا ﴿لِكُلِّ أَمْرٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ﴾ بوٚ هر کام لهوانه
 ههیه گوناوه تاوان به نه ندازه ی خهریک بوون و همولدانیان لهو درو و بوختانه دا، ﴿وَالَّذِي تَوَلَّى
 كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ نهو که سه ی زوریه ی گرتنه لای خوٚی و ههلسا پیٚی بلاوی کرده وه نهو
 مونافیه بوو بوٚ نهو ههیه سزایه کی گهوره له روژی دواپی دا، واته بیجگه له سزای دنیاپی به
 نابروو بردن و جهلده لیٚدان، سزای گهوره شی بوٚ ههیه له روژی دواپی دا که سزایه به ناگری
 دوزهخ، خوا په نامان بدات لیٚ، نینجا دهست نهکات به سهرزمنشت و له که دار کردنی گوی
 گران به شیوه یه کی قورنانی که بگری به بهرنامه بوٚ هر جوٚره درو و بوختانیکی ناوا،
 نه فرموی: ﴿لَّوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا﴾ با کاتی نهو بوختانه تان بیست
 له خوٚتانه وهرتان نه گرتایه، به لکو نیمانداران چ پیاو و چ نافرته تان گومانی خیریان ببردایه به

خوځيان، واته لهكهدار كردنى همركام له نيمانداران لهكهدار كردنه بۇ خوځيشيان، چونكه نيمانداران هممو برا و خوشكى يهكن.

نهم باسى پاكي يهى به جورنك هينا كردى به بهرنامه بۇ دم كوت كردنى نمو كسانهى كه دم بهرلا نهكهن لهبارهى بوختان كردن بۇ نيمانداران، نمو تا فرموى: **نمگهر شتى وا روى دا نابى له رنوه كوى لى بگيرى، ﴿قَالُوا هَذَا أَنْكَ مَيِّينٌ﴾** بهلكو نيمانداران بهد گومان نمبن لهناو خوځيان و لهكوتانهى همركام به هينى خوځيان سهير بكن و بلين نممه دهلهسهيهكى روون و ناشكرايه، بهربارهى هممو بروادارنك هملوځيستيان واييت **جاي بهربارهى صديقهى كچى صديق - خويان لى رازى ييت -**.

نينجا ههنگاوى دوهم نهفرموى: **﴿لَوْلَا جَاءَ وَعَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَذِبُونَ﴾** با نمو بوختان كمرانه به بى بهلگه دهريان بهرلا نهكردايه، بهلكو چوار شايهتيان لهسهر بهينايه، كهواته ماتول چوار شايهتيان نههيناهه لهسهرى نموانه لاي خوا ههر دروژنن و نمو بهريان كرتوهه له دروژنى دا، موسلمانان لهو رووداوه سهختهدا بهو چورهيان نهكرد و وازيان هينا له دم بهتال تا بهو شيوه نمو هواله پهريى سهند لهناو خهلكيدا، جا لهبر نمو خوا نهياترسيئى بهمهى نمگهر خوا لوتف و ميهرهبانى بهكار نههينايه هممو دووچارى سزاي گهره نهبوون وهك نهفرموى: **﴿لَوْلَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾** نمگهر لوتف و ميهرهبانى خوا نهبوايه پيتان له دنيا و له روژى دوايى دا، نمگهر نمو نهبوايه دووچارتان دهبوو لهبرنموه رۇچوونه خوارهوه تييدا سزايهكى گهره، واته بههوى شوومى و بهديى نمو كاره بهده سزاي گهره دووچارى همموتان دهبوو، چونكه گونا به ناشكرا سزاكهى همموان نهكرتوهه چ نموانهى كه ههلساون به گوناكهه و چ نموانهى كه بى دهنگ بوون و بهرگرى يان نهكردوه، نمگهر موسلمانان به پىئى نم تهمنى و تهوجيهه رهفتاريان بكردايه تاوان و خراپهكارى بهريهست نهبوو، قورئان لهم بارهيهوه به روونى نممهى باس فرموه، نمو تا فرموى: **﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾** خوٲان بهيارنن له سزايهكه هات تهنها دووچارى نمو كسانه نابيت كه گوناوه تاوانهكيان كردوه.

إِذْ تَلَقَوْهُ بِاللَّيْلِ لَمَّا أَتَاهُمْ فَلَمَّ بِيَدَيْهِمْ وَتَجَنَّبَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ
 (۱۵) وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَنَكَ هَذَا مَبْتَثَّنْ عَظِيمٌ (۱۶) يَعْظُمُكُمْ
 اللَّهُ أَنْ تَعْرُدُوا لِلْإِثْلِهِ بَدَأَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۱۷) وَيَسِّرُ اللَّهُ لَكُمْ الْأَيَّاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۱۸)

ئینجا پلای دلتەزینیان لی ئەدات بەمە ی بە بی بیر کردنەوه ئەو بوختانەتان لە دەمی
 یەکتەرەوه وەردەگرت بە بی عیلم و زانی و لە کاتی ک دا بە شتیکی سووک و ناسانتان دانا و لای
 خواشیش شتیکی گەورە یە وەک ئەفەرموی: ﴿إِذْ تَلَقَوْهُ بِاللَّيْلِ لَمَّا أَتَاهُمْ فَلَمَّ بِيَدَيْهِمْ وَتَجَنَّبَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ
 وَتَحْسَبُنَهُ هَيَأْوُهُ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾ سزا هەموواتانی ئەگرتەوه لە کاتی ک دا ئەو بوختانەتان بە دەما و
 دەم لە یەکتەرەوه وەردەگرت بە بی زانی و واتان دەزانی شتیکی سووک و لای خواشیش زۆر
 گەورە یە، بە لی بەراستی تا بیر بکەرتەوه گەورە یی ئەو تاوانە باشتر دەردەگەوی. بەراستی هەق
 وابوو بە بیستنی ئەو بوختانە بۆگەنە دل بکەوتایەتە لەرزە و دلی ئەهاتایە گوئی ی لی بگری چ
 جای ئەوە بلی. چون ئەبی گومان بیری بۆ ئەو ی خوا ماوه و مەجال بدا کە پیغەمبەر و مال و
 خێزانە کە ی شتی ئاوا رووی تی بکات، ئەبوو هەموو موسلمانان هەلوێستیان بەم جۆرە بوا یە
 کە قورئان ئەفەرموی: ﴿وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَنَكَ هَذَا مَبْتَثَّنْ عَظِيمٌ﴾ با
 کاتی ئەو قەسە بە دەتان بیست بتانگوتایە بە هیچ رەنگ و شیاو و شایستە نی یە بۆ ئێمە و
 ئەئەبوو شتی وا بە دەمان دا بیست و سەرمان سوپ ئەمیننی ئە ی خوا یە لە روودانی شتی وا پاک
 و بێگەردی ئە ی خوا یە تۆ پاک و بێگەردی لەو ی شتی وا روودات لە پیغەمبەرە کەت و ئەمە ی
 کە گوتراوه بوختانیکی گەورە یە. ئینجا پەند و ئامۆزگاری موسلمانان ئەکات و ئەفەرموی:
 ﴿يَعْظُمُكُمْ اللَّهُ أَنْ تَعْرُدُوا لِلْإِثْلِهِ بَدَأَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ خوا پەند و ئامۆزگاریتان ئەکات لەو ی جاریکی
 تر و هەرگیز بگەرنەوه بۆ وینە ی ئەمە ی کە رووی دا و ئەگەر ئێو باوەر دارن، واتە ئیمان و
 باوەرە کەتان درێ ئەو یە کە کردتان. ﴿وَيَسِّرُ اللَّهُ لَكُمْ الْأَيَّاتِ﴾ خوا ئایەتەکان باس ئەکات بۆتان
 بە روونی ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ خوا زانای کاردروستە و هەموو کاری بە جی یە، کەواتە هەر ئەبی
 بە پیرەو ی ئەو بکەرت. ئینجا هەر ئەروات لەبارە ی بەدی و خراپی ئەم بوختانە بۆگەنەوه.

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

تفسیر مومنی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾

بهراستی نهو که سانهی که نهیانهوی و پی یان خو شه کار و کرد موهی پیس و ناشیرین لهنا و
باوهر داران بلا و بینهوه و لهکه داریان بکه ن بهوه و ناوبانگی بهد بکهوینته شوینیان، بو نهو
بوختان کهرانه هیه سزای سهخت و نازار دهر له دنیا و له رۆژی دواپی دا، سزای سهختیان له
دنیا دا به نابرو بردن و جملده لیدان و له رۆژی دواپیش دا به سزای ناگری دۆزهخ نهگهر پیش
مردن نهگهرینهوه و توبه ی شرعی نهکن. نهه بهر یاریک بوو بو هه موو بوختان کهران دهر باره ی
نهه بوختانه دل داچله کینه ره ی، غهیری ئهین و توبه ی بهو جملده و نابرو بردنه رزگار نهبن،
به لام نهو مونافیق بوو به مونافیقی چوه دهرکی نهسفهلی دۆزهخ. خوا په نامان بدات، آمین.
﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ خوا زانایه به هه موو شتی که و ئیوه نازانن. نهو ناگای له هه موو
نهینن و ناشکرا هیه، ئایا کی ناگا و زانایه بهکار وباری دل و دهر وونی نهه ناده می به بیهجه
لهو خوییه که دروستی کردوه؟ ئینجا جارنکی تر موسلمانان ناگادار نهکاتهوه به فەزڵ و
میهربانی خوا بهسریانوه که بهو میهربانی به هه مووانی دووچار نهکرد، چونکه تاوانه که
ئینجا که بهد و گهوره بوو، تفسیر مومنی: ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ نهگهر
فهزڵ و لوتفی خوا نهئهبوو بهسرتانهوه، نهگهر نهوه نهئهبوو که خوا ﴿رءُوفٌ رَحِيمٌ﴾
نافر مومنی نهگهر نهوه نهئهبوو چی رووی نهدا، له بهر زیاده ترساندنیان و دهر پرینی سامناکی
تۆلکه یان نهگهر خوا لوتف و میهربانی بهکار نههینایه. هه موو سوپاسی بو خوا. ئینجا
هه میتر موسلمانان وریا نهکاتهوه بهوه ی وریای خویان بن و نهکونه شوین شهیتان و نهو
تاوانه گهوره به هوی شوین کهوتنی وه سهوه و خهتیره ی شهیتانهوه بوو،

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَلَا يَأْتِلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾﴾

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ نهي
 ثوانه ی باو مرتان هینا و شوین ههنگاو مکانی شهیتان مهکمن، واته شوینی خهتیره و
 وهسومه سی شهیتان، هه رکس شوینی خهتیره و وهسومه سی شهیتان بکهوی، بیگومان
 دوو چاری گوناوه تاوانی بهد و خراپ نهبی، چونکه شهیتان هه فرمان بهکار و کردوهی زور
 بهد و خراپ نه دات. یهکی لهو کاره زور بهدانه نهو بوختانه دلته زینه بوو. نه نامده می به لاوازه
 و شهیتان دهیخته تینی ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا﴾ نه گهر لوتف و
 میهره بانی خوا نه نه بوو به سهرتانه وهه گیز هیچ کهس له نیوه پاک و خاوین نه ده بووه
 ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ﴾ به لام خوا مهیلی که سیک بکات پاک و خاوینی دهکاتوه ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ
 عَلِيمٌ﴾ بیسری زانایه و نه زانی کی شایسته ی نهویه و دهستی میهره بانی و لی بوردن
 نه هینی به سهر بهنده شیاهه مکانی دا و پاک و خاوینی نهکاتوه، خوا به لوتفی خوی بییه شمان
 نهکات، آمین. ﴿وَلَا يَأْتِلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ثوانه ی خاوهن مال و سهروه و سامان
 و پله و پایه یان هه به سویند نه خون بهوهی که هیچی لی نه دهن به خز مهکانیان و نه داران و
 موهاجیرانی ریگهی خوا، با لی یان بیورن و چاوپوشی له گونا مهکانیان بکهن، نایا پیتان
 خوش نی به که خوا چاوپوشیتان لی بکات له سهر چاوپوشیتان له خه لکی، خوا خاوهن
 به خشین و به بهزه می به به بهنده کانی. نهو لوتف و لی بوردنه ی که سهرنجی نیماندارانی بو
 رانه کیشتی بو هه موو کهس نابی، به لکو بو ثوانه یه که تویه نهکمن له گونا می بوختان کردن بو
 نافرته پاک و خاوینه بی ناگاکان که به دلایان دا نه هاتوره کاری بهد و پیس. ثوانه ی که به
 نیازی پیسه وه نهو بوختانه نهکمن و هه سوورن له سهری وهک نیین و نویه ی چاوپوشی و لی
 بوردن نی به بوی، نهوانه قوتار بوونیان نابی له سزای تاوانه کیان له روزی دواپی دا و لهو
 روزده دا خویان شایه تن له سهر خویان وهک نه فرموی:

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْفَاضِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾
يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ يَوْمَذِ يَوْفِهِمْ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقُّ
وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾ الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ
لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿١٦﴾
يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا

﴿وَإِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْفَاضِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ * يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ

أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به راستی ثنوانه‌ی که بوختان ده‌کن بؤ نافرته پاکه‌کان
که بی‌ناگان له کاری پیس و باوهرداران نه‌فرینیان لی‌کراو له دنیا و له روزی دواپی دا و
سزای گه‌ورده‌یان بؤ نه‌بی له روزیک دا که شایه‌تی نه‌دات له‌سهریان زمان و ده‌ستیان و
لا‌قه‌کانیان به‌و کرده‌ی به‌دانه‌ی که له دنیا‌دا کردیان، که‌واته هیچ پی‌ویست نابی به‌شایه‌ت.
﴿يَوْمَذِ يَوْفِهِمْ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقُّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ﴾ نینجا قه‌زا و به‌ریاری دهرنه‌چی دهرباره‌یان
و توله‌یه‌کی راست و ره‌وای خو‌یان نه‌بینن و وه‌ری نه‌گرن، نه‌و کاته دهرانن که ههر خوا هق و
راسته و دهرخهر و روون که‌رموه‌ی هه‌موو هق و ناهه‌قینه‌که، نه‌و تاوان و خراپه‌ی که کرا له‌و
رووداوه‌دا، نه‌ومنده گه‌وره بوو پی‌ویست بوو به‌و چند قوناغ و هه‌لو‌یستانه به‌دری بخریته‌وه،
له‌پاش نه‌وه نینجا به‌لگه‌ی به‌هیز دینیت‌وه له‌سهر ده‌له‌سه‌یی نه‌و بوختانه پیسه که نه‌فرموی:
﴿الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ﴾ نافرته پیسه‌کان بؤ
پیاوه پیسه‌کانه و پیاوه پیسه‌کان بؤ نافرته پیسه‌کانه و نافرته پاکه‌کان بؤ پیاوه پاکه‌کانه و
پیاوه پاکه‌کان بؤ نافرته پاکه‌کانه، به‌راستی به‌لگه‌یه‌کی زور گه‌وره‌یه، چونکه پاکترین
مخلوقی خوا پیغه‌مبه‌ری نازیزه، که‌واته دایکی به‌ری‌زمان عاشره - خوا لی‌ی رازی بیت - نه‌بی

پاک و خاوین بیت به شایهتی قورئان. ئینجا ئهلمرموی: **أُولَٰئِكَ مِءْرُوتٌ مَّعَابِقُ لَوْلَا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ**

شتیځی روونه ئیسلام که دینی حیاته و گهل و کۆمهلۍ پاک و خاویښ نه‌مینیته کایه و زهخت و زور به‌کار ناهینی و نایه‌وی به زهخت و زور و به قامچی کاره‌که فرامه‌م بیښی، به‌لکو نه‌یه‌وی به ته‌می و ناموزگاری و پاراستنی له‌و شتانه‌ی که هوی چه‌پهل بوونی مردومه، لمبارهی نارمزوی جنسی یه‌وه که شتیځی سروشتی یه دانی پیندا ده‌نی و هستی زامدار ناکات، به‌لکو له هه‌مان کات دا ریځه‌ی به‌ره‌لایی ته‌نگ و تروسک نه‌کاته‌وه. جا له‌به‌ر نه‌وه ریڼی تایبه‌تی داناوه بۆ مال و خیزان و خانه‌واده و ریځه نادات هه‌رکس به نارمزوی خوی سر بکات به مالان دا به بی پرس و نین، به‌لکو به‌م شیوه ره‌فتار ده‌کات نه‌فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُؤْمَرُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه و باوه‌رتان هیه نه‌چنه ناو مالانیک که مالی خوتان نی یه، نه‌چن هه‌تا پرس ده‌کن به خاوه‌نه‌که‌بان و نینجا سه‌لام بکه‌ن.

ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِمَلَكُم تَذَكَّرُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يَأْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ازْجِعُوا فَازْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٣٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٣٩﴾

ئینجا بەم جوړه شیرینه سەرنجمان راشه کیشی: ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِمَلَكُم تَذَكَّرُونَ﴾ ئەو جوړه چوونه چاکه بۆتان که پرس و سەلام بکەن. بەو جوړه فەرمانتان پێ درا، بەلکو بیر بکەنەوه و نامۆگاری وەرگرن ﴿إِذَا لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يَأْذَنَ لَكُمْ﴾ ئینجا ئەگەر کەستان دەست نەکەوت مەچنە ناو ئەو مالانە هەتا ئیزن نەدرێن، واتە لە پاش ئیزن خواستن و سەلام کردن، یان کەستان دەست نەکەوی لە خاوەن مالەکان یان ئەو، ئەگەر دەستان نەکەوت نەچن، ئەگەر کەستان دەست نەکەوت نابێ هەر لە خۆتانەو مل بنێن و بچن، بەلکو چاوەڕوانی بکەن ئەگەر ئیزن درا بچن ﴿وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ازْجِعُوا فَازْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ﴾ ئەگەر پێتان گوترا بگەڕێنەوه و وەختمان نی یە ئەوا بگەڕێنەوه و بە بێ دلگرا نی ئەوه پاک و خاویز تره بۆتان ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ خوا زانا و ئاگایە بە هەموو کردەوه یەک کە ئەیکەن و وریای خۆتان بن بە پێ فەرمانی خوا کار بکەن. ئەمە یاسایە بۆ مالە تایبەتی یەکان.

بە نێسبەت مالە گشتی یەکانەوه وەک ئوتیل و میوان خانە و بازارەوه ئەوه بەم جوړه یە کە ئەفەرموی: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَعٌ لَكُمْ﴾ هیچ قەدەفە و رەخنە یەکتان لەسەر نی یە لە چوونتان بۆ ناو ئەو مالانە ی کە جینگە ی نیشته جێ ی نین و شت و مەکتان هە یە تن یان دا، ئینجا فەرموی: ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ﴾ خوا ئاگا و زانایە بەوه ی کە دەری ئەبێن و ئەوه ی ئەیشارنەوه. واتە خوا چاودێر و رەقیبە بەسەرتانەوه. ئا بەو جوړه هەموو کار و فرمانەکانمان پە یوهست ئەکات بە زانین و رەقابە ی خواوە تا بەندەکان سەری پێچی نەکەن.

نێسلام کە بەرنامە ی ژیا نە ئەبێ ئەم شتە جزئی و تایبەتی یانەش کە باس کران بە گەرنگ بیانگری. یەکەم چێن کە ئەم قورئانە چوو بە گوێچکە یان دا بە تێرو تەواوی، ئەم فەرمان و

جلە و گيرىي يانەيان بەجى ھىنا و زاتى پىڭەمبەرى خۇشەويست فەرمانبەرىي پى کرد. لەم
 بارەيەو ئەبو داود و ئەسائى ئەم ھەدىسە ئەھىنن لە ئىبن و عبادەو کہ ئەفەرموى:
 پىڭەمبەر (ﷺ) تەشرىفى ھىنا بۆ مالمان و فەرموى: السلام عليكم و رحمة الله ئەمىش بە نەرم و
 ناسكى وەلامى دايەو و گوتم ئايا ئىزن نادەن بە پىڭەمبەر (ﷺ)? ئىنجا ھەمىتر فەرموى:
 السلام عليكم و رحمة الله، منىش گوتم لى ي گەرى با سەلامى زۆرمان لى بکات، ئىنجا گە
 وەلامان ئەدايەو بە جوړى بىستىبىتى، ئىنجا گەرايەو سەد كەوتە شوينى وەرمى کرد
 ئەى پىڭەمبەر من گويم لە سەلام کردنەكەت بوو و بە نەينى وەلام ئەدايتەو لەبەر ئەو
 سەلامى زۆرمان لى بکەيت، ئىنجا تەشرىفى ھات و سەد ەرمى کرد خۇى بشوړى و خۇى
 شوړد و ئىنجا پۇشاكى بۆ ھىنا كە زەغفرانى پىو بوو پىچاى لە خۇى و دەيفەرمو خوايە
 سەلات و رەحمەتت بپرژە بەسەر ئالى سەدى كوپى عبادەدا. ئىنجا ئەدەبىكى ترمان نىشان
 ئەدات، عبدالله ي كوپى بىشر كە ئەفەرموى: پىڭەمبەر (ﷺ) كە بروشتايە بۆ مالىك بەرمى رووى
 قاپى يەكە نە ئەرۆيشت، بەلكو لەلاى چەپ يان راستەو ئەو سەدا، چونكە لەو كاتەدا پەردە
 نەبوو بەسەر قاپيەكانەو بەو جوړە ئەو سەدا تا چاوى نەكەوى بە ئەھلى مالەكە. ھەروەھا ئەبو
 داود ئەم فەرمودە ئەھىنى كە پياويك وەستا بەرامبەر قاپى مالى پىڭەمبەر (ﷺ)، پىڭەمبەرىش
 پى فەرمو يان لای راست يان لای چەپ بوەستە، چونكە پرس و ئىزن خواستن لەبەر نەزەر
 نەکردنە. لە ھەدىسى بوخارى و موسليم دا ھەيە ئەگەر يەككە بە بى ئىزن تەماشاي مالت
 بکات ئىنجا تۆيش بەردىكى تى بگرى چاوى كويز بکەيت ھىچ گوناھىكت لەسەرنى يە. ئا بەو
 جوړە ئەو گەل و كۆمەلە پاك و خاوينە پىك ھىنرا كە تاقانەيە لە مېژودا و بەدى ھىنانى ئەم
 ئادابە لە گەل مالى برا و خزم و كەسەكانىش دا ئەبى بەكار بەينرى، ھەدىس و ھەوالى تریش
 ھەيە و بە پىويستەم نەزانى ھىنانيان، بەلام بەداخووە ئەمرو ئىمە زۆر دوور كەوتووينەتەو لەو
 ئادابە شىرىنانه، تەنانت دەر بارەى بىگانه بى شەرەكانىشەو بە بى لىپرسىنەو و جىاوازی
 سەر ئەكرى بە مالان دا، زۆر بە داخووە!! ئىتر با باسى ئەو نەكەين كە ئەگەر يەكى با پرسىش
 بکات و پى بلىت وەختمان نى يە ئەو ھەر نايپرنەو و ئەبى بەھوى رق و كىنە، خوا بە
 مېھرەبانى خۇى رومان بکە ئەو شتانەى كە ھوى رەزامەندى تۆن آمین.

لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَرَادَ لَّهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَقُلْ
لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ

ئینجا له پاش لی بوونهوه لهو باو و نهده به شیرینه که بو پاراستنی روودانی نه زمر و
ته ماشا کردنی ناشهرعی یه له و کاته تایبته یانه دا، له پاش نهوه ئینجا به شیوهی گشتی
ته ماشا کردنی بی شرعی قهدهغه نهکات و نهفرموی به پیغمبهر (ﷺ): ﴿قُلْ لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُوا
مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ﴾ نهی پیغمبهر بلی به پیاره نیماندارهکان چاو داخه ن له
نامه حرم ۱ نافر موی چاوتان بنوقینن لی یان، چونکه نه توانین له تاو نامه حرمهکان دا
دانیشین و هیچ ته ماشاشیان نه کهین. چاو داخه ن و گیان و عموره تیان بپارینن له کاری بی
شرعی، ئینجا به پئی باوی شیرینی خوی سهرنج رانه کیشی بو فرمانبهری و دهفرموی:
﴿ذَٰلِكَ أَرَادَ لَّهُمْ﴾ نهو سهرنج نه دان و خو پاریزی یه چاکه بزیان و سودی بو خویان هیه، ئینجا
نه یاترسینن به ره قابه و چاودیری خوا به سهریانهوه و ناگاداری خوا پی یان، که واته با
شهرم بکه ن له خوا و بترسن له سزا و تولهی، نهفرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ بینگومان خوا
به خهبر و ناگایه به هر کار و کردهویه که دهیکه ن و نهجامی ده دن. بهو جوړه فرمانی دا
له باره ی پیاره کانهوه، ئینجا دهریاری نافرته کانیس دهفرموی: ﴿وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ
أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ﴾ نهی پیغمبهر بلی به نافرته باو پرده کانیس چاویان داخه ن له
ته ماشا کردنی نامه حرمه مان ۱ ناموس و عموره تیان بپارینن له داوین پیسی و زینا ۱ خویان
بپارینن و قهدهغه ی بکه ن. بېجگه له ریگه شرعی یکه که نارمزووه سروشتی یه که یان جی

بهجی نهکات و هیچ لهکه و تانه یه کیش روویان تی ناکات و مندالی راسته قینه ی خویان به خنیو
 دهکهن. هرکاریکی سروشتی نیسلام هرگیز قه دهغهی نه کردووه و نایکات به لکو فرمان
 نه دات به بهجی هینان و نه نجام دانی، به لام به پیی شو بهرنامه شیرینه که دیاری کردووه.
 کاری ژن و میردی به تایبه تی زور زاله له نیسلام فرمانی پی نه دات و به لین نه دات که
 عیباده ته و نه جرو پاداشتی له سهر و هر ده گیری نه گهر له سهر شه بهرنامه یه نه نجام بدری که
 ده ست نیشانی بو کرا. نه گهر له سهر شو بهرنامه بیت رووخینه ری شاده می نی یه. هرکس
 شاره زای بیت له بار و حالی شو ولاتانه ی که رووتی و بهرله ای ره و دراوه و به وینه ی که و گا و
 نازله ری یان لی نه گیراوه، هرکس شو ولاتانه ببینی باش بوی دهرنه که وی شو بهرله لا کردنه
 تا بیت بوگهن تر چه پهل تر بووه و چلیسی به تین تر بووه، له ولاتانه دا زولمی گه وره له
 نافرته کراوه، چونکه تا به کار هاتووه به کاریان هیناوه و له پاش شه که س نایه وی و ناچاره
 به ناشکرا شهگ نه نی له خوی و بهره ناره زوی ژن و میردی یه که ی چاره سهر نهکات!! نای
 هاوار بو نافرته تی بهش بر او که کارگهی مروقه!!

وَلَا يُدِيرَنَّ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبَنَّ خُمُرُهُنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُدِيرَنَّ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ

نینجا با بگه پنهان بؤ سایه ی نایه ته کان که نه فرموی: ﴿وَلَا يُدِيرَنَّ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ با زینتهی خویشان دهر نه خن مگه بؤ نه وهی که له کاتی کار و فرمانی ناسایی وه ک نان خواردن و نیش و کاری ناو مال و به جی هینان بؤ نه وه دهر خستنی قهده غه نی یه، شتیکی روونه که نافرته به سروشت حمز له جوانی دهکات و پی ی خوشه جوان بیته، جا له باره ی نهو زینته وه رای زانایان دور جوړه هیندی نه فرمون مبهست خشل و زیوهر که یه وه ک نهنگوسيله و بازن که دهر نه که ون. هیندی نه فرمون مبهست جینگای زینه ته که یه وه هردو دهرست تا جومگه و قاچ و قوله پی ی، به هرحال رواله تی نایه ته که و انیشان نه دات مبهست خشله کانه و به هرحال له سر هر بار سهرنج دانه که قهده غه یه و نابی نامه حرهم سه پریان بکات، واته هر خشل و جینگه خشلیک که دروست بیته نافرته دهری بخات نامه حرهم دروسته سه پیری بکات نه گهر نه مین بیته له فیتنه و سه رکیشان بؤ کاری ناره و ا و بی شرعی. به بهلگی نه وه حیجاب تایبته یه به دایکی ایماندارانه وه نه بی نافرته تانی تر دروست بیته دهر خستن و نهشاردنه وهی دهرم و چاو و هردو له پی دهرست، بؤ نافرته تان دروسته دهر خستنیان به لام پیاره نامه حرهمه کان نه بی چاو داخن وه که له تهفسیری نایه ته که دا و تمان. پو شاک زینته و جوانی یه و خوای میهره بان منه تمان به سهر دا دانه نی به وهی پو شاک ی بؤ دانان نه وه تا نه فرموی ﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوَاطِمَ رِعَابِكُمْ وَرِيضًا مِّنَ الثَّمَرَاتِ يُوَارِي سَطَوَاتِمَ الثَّمَرَاتِ﴾ نه وه تا هوی پو شاک ی کردو وه به دور هو یه که م داشاردنی عهیب و عه و رته، دوهم: نارایشته کردن و زینته دار کردن، که واته به شایه تی دانی خوا پو شاک هوی جوانی نارایشته و رو تی و به ره لایی هوی ناشیرینی یه و همرکه س رو تی و به ره لایی به جوان و شیرین دابنی نه وه نه خوشه و فیتره تی تیک چو وه به

وینهی که سینی سهرای که تال به شیرین دانه‌نی و شیرین به تال. خوا به میهره بانی خوی
 سروشته ناده می یه که مان دامه زراو بکات، نای چه نده جوان و شیرینه نم پو شاکه شیرینه ی
 که نه مپو نافرته نیمانداره کان دهی پو شن و به ناویانگه به حیجاب!! یا خوا نهو نافرته
 نیماندارانه زو رتر و دامه زراو تر بکات، واجبی سرشانی نهو خوشکانه نه می به مهول بدن به
 حیکمهت و ناموزگاری شیرین زوله و کچهکانی موسلمانانی کوردستان رزگار بکه ن له
 ناشیرینی و به دوا دا گهرانی ناشیرینی و دور خستنه و یان له ناگری دوزهخ و فییری
 ناده میتی یان بکه ن. چونکه نی می موسلمان نه بی خویشمان چاک بکه ن و خه لکی تریش.
 نیجا نه گهرینه و بۆ نایه ته که که به لا مه و به لگه یه کی به میزه له سر نهو حیجابیه کی که فرز
 بووه له سر دایکی نیمانداران فرزنی یه له سر نافرته موسلمانانهکانی تر که فرمانی گشتی
 نه دات، نه فرموی: ﴿وَلْيَضْرِبْنَ حُجْرَتَهُنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ﴾ با چارشینه کانیان دانه نه و به سر قه د و
 ملیان دا، که واته بیجگه له قه د و ملیان دم و چاویان دانه پو شن قه ی ناکات و خه لکی
 نامه حره و واجبه سهرنجیان نه دن. بیجگه له و ده قی فرموده ی پیغه مبری نازیز (ص) هیه
 که فرموی به آسمای کچی ابوبکر - خوا لی یان رازی بیث - هرکاتیک نافرته بالغ بوو نابی
 بیجگه له ده ست و دم و چاو بیینری. به ته واری نهو که سانه دیاری نی نکات که حه لاله بۆ
 نافرته سهرنجیان بدات نه وانهش نابی زیاد له بهینی ناوک و نه رنو سهیر بکات بیجگه له میزد
 که دروسته ته ماشای هه موو له شی بکات ته نانهت عموره تیشی، نه فرموی: ﴿وَلَا يَدْرِي
 رَيْبَتْهُمْ إِلَّا لِيُؤْلَتْهِنَّ﴾ با زینه ته که یان دهرنه خه ن مه گه ر بۆ میزد کانیان به و جوړه ی که
 با سمان کرد که نه مان هه موو له شیان دروست و بۆ باقی تر ما بهینی ناوک و نه رنو نه بیث
 قه ی ناکات ﴿أَوْ مَا بَاهَيْتُ﴾ یان بۆ باوکیان ﴿أَوْ أَبْكَاءُ بُؤْلَتْهِنَّ﴾ یان باوکی میزد کانیان ﴿أَوْ
 أَبْكَاءُ بِيْهِنَّ﴾ یان کوپه کانیان ﴿أَوْ أَبْكَاءُ بُؤْلَتْهِنَّ﴾ یان کوپی میزد کانیان ﴿أَوْ إِخْوَانَهُنَّ﴾ یان
 براکانیان ﴿أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ﴾ یان کوپی براکانیان ﴿أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ﴾ یان کوپی خوشکه کانیان
 ﴿أَوْ نِسَائِهِنَّ﴾ یان نافرته تانی خو یان، واته موسلمانان، نهک نافرته ی ناموسلمان که له وانه ی
 باسیان بکه ن لای پیاره ناموسلمانانهکان و بین به هو ی فساد و خراپه،

أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّنْعِيمِ غَيْرِ أُولَى الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الْطِفْلِ الَّذِي لَمْ يَطْهَرُوا
عَلَى عَوْرَتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ

﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ﴾ يان ټو كه نيزه كانه كه مولك يان نه كه عېده كان كه به لای زوړ به وه
وهك بېگانه وان. به لى هيندى نه فرمون: عېده كانيش قهى ناكات له بهر ټو حديسه ي كه
ده لى پېغه مېر (ص) ته شريفى چوو بو مالى فاطمه - سه لامى خواى لى بيت - له گهل عېديك
كه پى ي به خشى بوو، فاطمه پوښاكينكى له بهر دا بوو نه گهر سهرى داپوښى يايه قاچى
دهر نه كهوت و نه گهر قاچى داپوښى بایه سهرى دهر نه كهوت، پېغه مېریش پى ي فرمو
قهيناكات ليردها هر باوكت و عېده كهت هن. به پى ي ټم حديسه كه نيزهك و عېد فرقيان
نى يه و مېر ده من. ﴿أَوْ التَّنْعِيمِ غَيْرِ أُولَى الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ﴾ يان ټو پياوانه ي كه پيوستى يان
به نافرته نى يه و شوين كهوتون وه ټو پياوه پير و پك كهوتوانه يان ټو پياوه گيلانه
هېچ نازان و بهدواى خوراكيك دا نه گهرين ﴿أَوْ الطِّفْلِ الَّذِي لَمْ يَطْهَرُوا عَلَى عَوْرَتِ النِّسَاءِ﴾ يان ټو
منداله ساوايانه ي كه بى ټاگان له عورته نافرته كان و هرچى يان بينى نازان باسى بكن.
ټو له ټايه ته دا به روونى ټوانه ي كه حه لال بيت سرنج دانيان باسى فرمو و كورتى
هه لېنان هر له وانه دا كه باس کران. هزار جار قوپ به سر موسلمانانى ټمړو كه سرنجى
نافرته تان ټدهن يه كسان و به بى جياوازي مېر ده و نامه حرم، فلا حول ولا قوة الا بالله. نهك
سرنج دان بهلكو نه فرموى: ﴿وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾ با نافرته تان پى يان
نه كوتن به زهوى دا به توندى و تا به هوى ټمړه بزائرى بهو خشل و پارانه ي كه نافرته تان
ټه پيوشن و به هوى ټمړه مهيلى دل پهيدا ټه بيت بويا، واته خشل و زيوړه كه يان كه
دايانشاردون و نين به ټمړه با كاريكى وا نه كهن به هوى ټو پى كوتان به زهوى يدا پى يان
بزائرى. بېگومان عتر و شتى بوڼ خوشيش هيه سرنج راکيشه و ټمړه ها هيندى پوښاكى
زرق و بريقه دار هر بهو جوړه يه. با بلين هزار جار قوپ به سر موسلمانانى ټمړو. نينجا له
كوټايى دا فرمان ټدات به گېرانه وه و ټوبه كردن،

وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾ وَأَنكِحُوا الْأَيَّتَى مِنكُمْ
وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِن يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُعْزِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾

نه فرموی: ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ایمانداره کان توبه بکن و
بگهرینهوه بۆلای خوا هه مووتان به لکو بگهن به نامانج و خوش به ختی له ههردوو جیهان دا،
خوای میهره بان رووی دلمان بکهره قاپی به کهت آمین.

له پاش نهوهی به توندی شهروال پیسی و نهو شتانهی که هوی نهوهن و راکیشهرن بۆی،
نهو شتانهی قهدهغه کرد، ئینجا فرمان نهوات به نیکاح و خواستن و شوو کردن که
چاره سهری پاک و خاوینن بۆ به جی هینانی نهو کاره سروشتی یه، نه فرموی: ﴿وَأَنكِحُوا الْأَيَّتَى
مِنكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ﴾ ژن بدهن به پیاوه بی ژنه کانتان و ژنه بی میرده کانتان بدهن به
شوو نهی حوڤ و نازادهکان، ژن بدهن به عبده سالحه کانتان و که نیزه که سالحه کانتان بدهن به
شوو نهوانه یان که سالح نین که زۆربه یان بهو جوڤهن شایستهی نهوه نین به گرنج بگهرین لهبر
نهوهی فهقین لهوانه یه ببی به هوی ژن پی نهوان یان نه خواستن و نه هینانیان. لهبر نهوه
فرمان نهوات که گوئی یان نهبی لهو فهقیری و نه بوونی یه، چونکه ﴿إِن يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُعْزِهِمُ اللَّهُ مِنْ
فَضْلِهِ﴾ نه گهر نهوانه فهقیر و بی نهوا بن به لوتفی خوی بی پیویستی یان دهکات ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ
عَلِيمٌ﴾ خوا فراوانه و دهسهلاتی ههیه هه موو کهس بی پیویست بکات و زانایه به فراوان
کردنی مال و رۆزی به هه کهسیک که شیاوی نهوه بیی حیکمهت و کاردروستی خوی،
ئینجا فرمان نهوات به کۆمهکی بی نهوایان بۆ به شوو دان و ژن هینان به فهرز دانانری، به لام
له راستی دا نهبی فهرز بیی، چونکه نهوانه ی که پیویستن به کاری ژن و میردی نه گهر چاره سهر
نه کهرین دوو چاری زینا و داوین پیسی نهبن و پیویسته موسلمانان بهرگری نهوه بکن، بیجکه
لهوه نیسلام نیزامیکی تیرو تهواری متکامله نابی واز له خه لکی بیی داماو په کهوته بن.

وَلَيْسَتَفِيفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَءَاتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي ءَاتَاكُمْ

بهائی نیسلام لهو باره یهوه بهو جوړه فرمان نه دات که موسلمانان هلسن بهو برایه تی و
دسته بهر هی یه و نه گهر هه لنه سان بهو نه بی بی نه واکان خو یان پیاری زن له کاری بی شرعی
وهک ده فرموی: ﴿وَلَيْسَتَفِيفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ نهوانه ی که نه رکی زن
هینان یان نییه به دوا ی پاک و خاوینی دا بگهرین و خو یان پیاری زن له داوین پیسی تا خوا بی
پیوستیان دهکات به لوتف و میهره بانی خو ی، بیگومان میژو شایه ته که هر له کونه وه
مهسه له ی عه دایه تی به پیس ترین شیوه و په یوه ندی بووه به کومه لایه تی و نابوری یهوه و
هیچ کهس نه بووه ره خنه ی بووی نه ریا ری، نیسلام که هات نه نه گونجا له رنوه و یه کسر
قه ده غی بکات، چونکه به نه م نه وه پیک نه ده هات و تهره فی بهرام بهر ره وای نه دایه، جا له بهر
نه وه چند و سائیلی دانا بو نه هیشتنی وهک له چند شوینیک دا به دریزی باس مان کرد.
یه کی له هو ی نازاد کردن نه مه بوو له گه ل بنده که دا مامه له یان ده کرد له سر نازاد کردن ی به
نه اندازه یه پاره و پول که بهر بهر بیدات به خاونه که ی له پاش ته و او بوونی نه وه اندازه یه
نازاد نه بوو و په شیمان بوونه وه نه بوو لهو مامه له یه، نه ویش پی ی نه گوترا: مکاتبه و
وه جبه کان پی یان نه گوترا نجومی کتابه ت. جا لیرو دا به بو نه ی نازاد کردن وه نه فرموی:
﴿وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا﴾ نهوانه ی له عه بد و
که نیزه کانتان دا وای نازاد کردن بهو جوړه ی که باس کرا مامه له یان له گه ل بکه نه گهر لاتان
وابوو خیر یان تیدا هیه، بهم رهنه موسلمان بن و له پاش نازاد بوونه که بتوان خو یان بزیمن
به که سابه ت نهک بین به نهک به سر خه لکی یهوه، نهینجا ﴿وَأَتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي ءَاتَاكُمْ﴾ لهو
ماله ی که خوا پی ی داو ن بهشیان بدن، نه وه ش نه وه یه یهک له سر هه شتی زهکات ترخان
بکه نه بو نه وه مه به سته پیروزه که ته نه ترخان کردن ی نه وه بهس بو نازاد کردن ی هه موو
بنده کان و بهوه بهندایه تی نامینی، چونکه یهک له سر هه شتی هه موو زهکات ترخان بکری بو
نه وه به هر قیمه تی بی خاونه کان یان رازی نه بوون!!

وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَّتَكُمْ عَلَى الْإِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا

﴿وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَّتَكُمْ عَلَى الْإِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا﴾ پیس ترین شیوهی بی شهره بی ناموسی نهوه بوو که زوریان نه کرد له که نیزه که کان له سر زینا کردن له گهل خه لکی دا و کری یه که ی خاوه نه که ی وری نه گرت. لهو باره یه وه سر وکی مونا فیه که کان نیین و سه لول شهش که نیزه کی هه بوو به زور نه یدان به خه لکی زینایان له گهل بکه ن و کری که یان بدهن بهو مونا فیه که. نیینجا لیژدها پرسیار که نایا نه گهر زوریان لی نه که ن و به نار ه زوی خویان بی قه یناکات؟ بیگومان به هه ر حال هه ر کاریکی پیسه و زینایه، له وه لأمی نه م پرسیاردها ده لئین: مه به ست له وته ی ﴿إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا﴾ بیزاری ده رپرین و پلار دانه لهو که سانه ی نهو کاره بی ناموسی یه ده که ن، واته نافرته به سروشت نار ه زوی کاری جنسی به میز تره و به تایبته که نیزه کان که به دیل گیراون و له ناو کو مه ل و گه لی بی بروداا پروم ده یه کی نه فامی کراون، نه وانه بیان هوی و به دوا ی داوین پاکی دا بگه رین به راستی نه و په ری بی ناموسی و بی شهره ی یه بو خاوه نه کان یان که بیان هوی نهو کاره یان پی بکه ن. وینه ی نه م نایه ته له قورنان دا زوره بو نمونه: ﴿أَرَأَيْتُمْ أَزْوَاجَ دُورِیَةِ أُولَیِّهٖ﴾ ده ی نابی نه مه مه به ست بیت ره وایه بریار دانی بت په رستی له گهل خوا په رستی دا، نمونه یه کی تر ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُمْ﴾ بیگومان وته ی ﴿لَا بُرْهَانَ لَهُمْ﴾ بو بیزاری ده رپرین و پلار دانه له نه فامه کان که چون به بی به لکه بت په رستی ره و نه ده ن؟ مه به ست نهو نی یه نه گهر ده لیل و به لکه یان هه بیت قه یناکات. وه لأمی تریش دراوه ته وه به لأم نه م وه لأمه به میزه و پیویست نی یه به وه لأمی تر.

لِيَتَّبِعُوا عَرْضَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِمْ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢٣﴾

ئينجا ته شەرىكى ترىان لى ئەدات كە ئەفرموى: ﴿لِيَتَّبِعُوا عَرْضَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا﴾ زۆريان پى مەهينن بۆ ئەو و بە نيازى ئەو شتىكى كەمى دەست كەوتى ژيانى ئەم دنيايە، بەراستى ھەركەس بى بەش نەبى لە لام و ژیریى خۆى بى بەش ناكات لە ناز و ریزی بى وینەى نەبەرەو لە پىناوى دەست كەوتىكى كەم كە بە زوىى نامىنى و لەناو دەچى. ﴿وَمَنْ يُكْرِهْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِمْ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ھەركەس زۆر لەوانە بكات و بە زۆر ئەو كارە بەدەیان پى بكات بىنگومان لە پاش خوا ئەو زۆر پى ھىنانە لى بوردەى مېھرەبانە لەو دامارە زۆر پى ھىنراوانە. لە پاش ئەو ناداب و ئەحكامانەى كە تىپەریان كرد لە سەرەتای سورەتەكەو تا ئىرە ئەو ناداب و ئەحكامانەى تر لە پاشى دىن، لە پاش ئەوانە ئەم ئايەتە سەر بەخۆ ئەھينن بۆ روون كردنەوى راستى و گرنگى ئەو كە لەو ئايەتەدا ھات و دىت تا سەرئچ راكیشى بۆ فرمانبەرى و ھەفتار پى كردنەیان و لە سەرەتای ئايەتەكەو سۆيىد دەخوات و ئەفرموى: ﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ سۆيىد بەخوا ھىناومانەتە خوارەو چەند ئايەتەك كە روون و روون كەرەو بە بۆ ئەو ئىو پىوستان پى و ھىناومانەتە خوارەو چەند وینە و نموونەى كە لە وینەى ئەوانەى كە پىش ئىو ھاتن و تىپەریان كرد، كەواتە بەسەرھات و رووداوى داىكمان عاشتە - خوا لى رازى بىت - وینە و نموونەى بۆ بەسەرھاتى يوسف و مەرىم، ھەرەھا ھىناومانە خوارەو پەند و ئامۆزگارى بۆ لەخوا ترس و خۆپارێزەرەكان كە بىكەن بە چرایەك بۆ خۆیان تا بەھوى ئەووە خۆیان پىارێزن لەھەر شتى پىوستانە خۆپاراستن لى، بۆ وینە لە بەجى ھىنانى ئەحكام و پىرەرەكانى خوادا سستى نەكەن وەك ئەفرموى: ﴿وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ﴾ يان لەبارەى بوختانە پىسەكەو لە خۆیانەو نەكەونە شوینی ھەر شتى كە بىپىستى، بەلكو بەو جۆرە ھەفتار بكن كە لە ئايەتەكان دا فرموى: ﴿أَوَلَا إِذْ مَسَّكُمُ الضُّرُّ﴾ بەلى ئايەتەكانى قورئان لە ھەموو بارىكەو وەك ئىرە رىك و پىك و پەيوەستن و ئەو سىفەت و بەرھەمانە ھەر ھەن بەلام پەيوەست كردن لە ھەموو شوینیك دا بە مەبەستى شوینە تايبەتى يەكەو زۆر شىرینە نسال الله الهداية و التوفيق آمين.

﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُورٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْيَصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ
 كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ
 تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ فِي يُثُوبٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ

وەك بەدوای ئەم نایەتانەدا ئەم وێنە و چیرۆکە ئەمێنی و ئەفەرموی: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ﴾ ئەم فەرموویە بە چەند جوێرێک تەفسیر کراوە تەو و لەناو ئەوانەدا فەرمووی ئیبن و
 عەباس لەدل دا جیگیر ترە کە ئەفەرموی: ﴿هادی اهل السموات و الارض﴾ رێنموونی کەمێ
 ئەهلی ئاسمان و زەوی یە، چونکە هەموو بە نۆرەکی ئەو رێنموونی وەرەگرن و بە
 هیدایەتەکی ئەو رزگار ئەبن لەسەرگەردانی و گومرایی. چیرۆک و وێنە نۆر بەمیز بۆ حالی
 بوون لە چۆنیەتی ئەو شتانه کە بە ژیری ئەزانرێن و بەچاوانی بنرێن، جا لەبەر ئەوە لە قورئان
 دا چیرۆک و وێنە نۆرە، جا لێرەدا ئەم چیرۆکە ئەمێنی کە بەمیزی و گرنگی ئەو هیدایەت و
 رێنموونی یەمان حالی ئەکات، لەپاش ئەوە تاریکی و سەرگەردانی ئەخاتە بەرچاومان،
 ئەفەرموی لێرەدا: ﴿مِثْلُ نُورِهِ﴾ سیفەت و رێنموونی و هیدایەتە کە ﴿كَمِشْكُورٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ﴾ وەك
 رووناکی چرایەکی گەورە وایە کە لە تاقێک دا دیوێ دەر نەبێ، کەواتە هەموو رووناکی یەكە کۆ
 ئەبێتەو ئینجا ﴿الْيَصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ﴾ چراکەش لەناو شوشەیەك دا بێت، ئینجا ﴿الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
 دُرِّيٌّ﴾ ئەو شوشەش وەك ئەستێرەیهکی درەخشانه، ئینجا ئەو چرایەش ﴿يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ
 زَيْتُونَةٍ﴾ رۆن و سووتەمەنی یەكە لە رۆنی درەختێکی زەیتونی پیروژە و ئەو درەختەش، ﴿لَا
 شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ﴾ نە بەرە و رۆژەلات بێت کە خۆری ئیوارە ی لێ ناکەوێ و نە بەرە و رۆژناوایش
 بێت کە خۆری بەیانی لێ ناکەوێ، بەلکو هەمیشە بە رۆژدا تیشکی خۆری لێ ئەکەوێ، کەواتە
 زەیتەکی خالص و بەمیزە تا ئەو رادەیە ﴿يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ﴾ نزیکە رۆنەکی

رووناکی بدات با ټاگريشي لي نه کهوتی ﴿ثُمَّ عَلٰی نُوْرٍ﴾ ټو هیدایهت و رینموونی په که
 قورټانه که ی پی نار دووه نوور و رووناکی په کی کهوره و گرنگه که له سر نووړی کی گرنگ به
 چهند چهندانه، به لام هر چهند به جوړه دهست کهوتی هه موو کهس نابیت، به لکو دهست
 کهوتی کهسی نه بیت که شایسته بیت بوی، ټو هوش به پی کی کار دروستی و لیزانی خوا وهک
 ټه فرموی: ﴿يٰۤهٰدٰی اَللّٰهُ لِنُوْرِہٖ مِّنْ نِّسَآءٍ﴾ خوا رینموونی ټکات بو ټو نووړی خو به هر که سینک که
 خوا خو ی بیهوی، کهواته ټه بی بهنده کانی خوا هر چا وروانی دهسته میهره بانی په کی خوا
 بن، خوا به شدار مان بکات له نوردها، ﴿وَتَضَرِبُ اَللّٰهُ اَلْاَمْثَلَ لِلنَّاسِ﴾ خوا چیروک وینه نایا به کان
 باس ټکات له باره ی هیدایهت و رینموونی په کانی په وه بو خه لکی ټه وټا شتی کی که ژیری
 ټه یزانی له شیوه ی شتی ههست پی کراودا بینرا و دهری ټه خات تا تی بگن، جا له بهر ټه وه
 هیدایهت و رینموونی په کی بو دهر خستین که قورټانی پی هاتووه و بوی دهر خستین به نوور و
 رووناکی چرای تاقه که دا که باس کرا، ﴿وَاللّٰهُ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ﴾ خوا زانا و ټاگاداره به هه موو
 شتی ک و زانینی ټکات به هه موو شتی ک دا. له پاش ټه وه ی بهو شیوه گرنگ و نایا به باسی نوور
 و هیدایه تی خو ی کرد و ټو نوور و هیدایه ته هر چهند روون و ټاشکرایه، به لام دهست کهوتی
 هه موو کهس نابیت، به لکو هر دهست کهوتی شیاو و شایسته کان ده بیت، ټو له پیشه وه
 باسی شایسته خوا پیدا وه کان ټکات و ټه فرموی: ﴿فِیْ یُّوْسُفَ اِذْ نَاثَرَ اَللّٰهُ اَنْ تَرْفَعَ وَیَذْکُرْہَا اَسْمٰءُ﴾
 له چهند مالیک دا که خوا ټیزنی داوه بهر ز بکریته وه و زیکری خویان ټیدا بکری، ټیتر ټو
 مالانه دیاری کی کراون وهک که عبه له سر دهستی ټیبراهیم و ټیسماعیل دا کران یان قودس که
 له سر دهستی داود و سوله یمان دا کران، هوره ها مزگوتی قوبا و مه دینه که له سر دهستی
 پیغه مبردا دروست کران. مه بهست ټو مزگوته تایبه تی یانه بیت، یان مه بهست هه موو
 مزگوته کان بیت وهک له ټیبن و عه باس وه هاتووه، به هر جوړ مه بهست بیت،

يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾ رَجَالٌ لَا تُلْهِيمُهُمْ تَحَرُّوًّا وَلَا يَبِيعُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ
وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا
وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ

﴿سُبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ * رَجَالٌ﴾ چهند پیاوان عیبادت و تهسبیخی خوا نه کهن تی یان
دا به به یانیان و نیواران دا که ﴿لَا تُلْهِيمُهُمْ تَحَرُّوًّا وَلَا يَبِيعُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ که هیچ کپین و فروشتن
بازرگانی یه که خمریکیان ناکات له یاد و زیگری خوا و ﴿وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ﴾ به جی هینانی
نویژ به ریک و راستی و زهکات دان له ماله کانیان به پی ی نه مری شمع. بیکومان نیسلام که
دینی ژیان و جیهانه رهوای هموو کار و کردهوهیهکی چاک نهدات و فهرمانی پی نهدات، به لام
نه بیئت نهو که سابهت و بازرگانی یه خمریکیان نهکات له عیبادتی خوا، چونکه خوا نهو
بوونه موهی بو بنده کانی دروست کردهوه نه بی نیمه به شرعی هول بدهین بو نهست
کهوتنی هموو خیر و بیره کانی و نهو شمان به عیبادت بو حیساب نه کری. نینجا نهو
کردهوه و عیبادتانه که نهیکهین نه بی بهم نیاز و هستهوه بیئت که نه فهرموی: ﴿يَخَافُونَ يَوْمًا
تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ﴾ مهترسی نه کهن له هاتنی روژی که لهو روژه دا دله کان نه کهونه دله
ته په و چاوه کان له ترسان حواره نه بن و گلینه کانیان نهو هستن، نهو نیماندارانه نهو کردهوه
چاگانه نه کهن ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ له بهر نهوه و به نومیدی نهوه خوا
پاداشتیان بداتهوه به چاکترین پاداشتی کردهوه کانیان که پاداشتی نهولای خوارووه که ی به
ده قاته تا حلقه تا حوت سهد و مروه ها، به بی حیساب، بیجکه لهوه به لوتف و فزلی
خوی به چهند شت که به دلیان دا گوزمیری نه کردهوه چوینیتی و چهندیتی،

وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُوهُمْ كَسْرًا بِقِيَعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّالِمَانُ

مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ قُوفً لَهُ حِسَابُهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾

﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ خوا مهیلی هرکس بکات به بی حساب و ژماره، واته بیجگه له نه جرو پاداشتی و کرده و هکانیان نهو لوتف و میهره بانی یانه شیان له گهل نه کات، له راستی دا نه جرو پاداشتی کرده و هکانیشیان هر لوتفه، چونکه هه مو کرده و چاکه کانیان به رینمونی و تهو فیقی نهو و هه مووی به هوئی نهو نوور و رووناکی یهیه که قورئانه که ی سهرچاوهیه بوی. چاکان و پاکان بهرهمی کرده و هکانیان بهو جوړهیه، به لام بی باوهران هر کرده و هیه که به روالت چاک بیت و هک دست گیریی هه ژاران و هر کاریکی ترهیچ سوودیکی لی و هه ناگرن، به لکو به چیروک بی نرخی و بی سوودی یه که یان نه خاته بهرچاو که نه فرموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُوهُمْ كَسْرًا بِقِيَعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّالِمَانُ مَاءً﴾ نهوانه ی که بی باوهرن کرده و هکانیان که به چاک سهر نه کری به وینه ی سهراییکه له دهشت و بیابانی که دا که تینو به ناوی ده زانی به هوئی تیشکی خوړه و له کاتی گهرمادا له پیش چاری و هک ناوی جاری ده بیینی و هر نه ورا و نایگاتی. نه یه که م چینه که نه قورئانه ی چوو به گوینچه که دا له دهشت و سه حرای گهرمی عمره بستان دا نه ژیان و نهو یان دیوو و نه یان فاسی، جا نهو بی باوهرانه بی به شن له نه جرو پاداشت به وینه ی بی به شی نهو تینوانه و به دوا ی دا نه وون ﴿حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا﴾ ههتا دینه لای نهو ی که به ناوی دانه نی یان شوینه که ی دهست ناکهوی، به هیچ شتی و بوی نهو نه کهوی که هیچ نی یه و هر هیچه، ﴿وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ﴾ نینجا نهو بی باوهره که به تهمای نهو یه کاتی زیندوو نهو نه که و له روژی دوا یی دا لهویدا خوا ی دهست نه کهوی و حوکم و بریاری نهو ده بیینی ﴿قُوفً لَهُ حِسَابُهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ نینجا خوا بریار و حیسابی به تهوای جی به جی دهکات و به جی نه هیینی، کهواته نهو سیاجارانه زیانبارن، هر نهو نی یه که نه جرو پاداشتیان نی یه، به لکو تو له و سزاشیان ههیه، سزای دوزخ - خوا په نامان بدات - آمین. پاشه روژی نهوانه بهو جوړه نه بی، یان بهرامهر نوور و رووناکی چاکان و خوا پیدوان کرده و هکانی نه مان

أَزْكَطَلُمْتُ فِي بَحْرِ لَيْجِي بَغْشَهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ، مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ، سَحَابٌ ظَلَمْتُ بَعْضَهَا قَوْقَ
بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَكْدُهُ لَمْ يَكْدِرْنَهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَيِّجُ
لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَفَتْ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ، وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿١١﴾
وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا

﴿أَزْكَطَلُمْتُ فِي بَحْرِ لَيْجِي بَغْشَهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ، مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ، سَحَابٌ﴾ یان به وینهی تاریکایی
یانیکه لهناو دهریایه کی قول دا که شه پؤل دابینتی به سهری دا له سر شو شه پولهو شه پؤلی تر
هاتبی به سهری دا و له سر شهو میشه هور به سهری یه بیته که نیتر لهو تاریکتر نی یه،
چونکه ﴿ظَلَمْتُ بَعْضَهَا قَوْقَ بَعْضٍ﴾ نهوانه چهند تاریکی یه کن چین چین و ته بق له سر ته بق
تاراده یه ﴿إِذَا أَخْرَجَ يَكْدُهُ لَمْ يَكْدِرْنَهَا﴾ نه گهر ده ست دهریینی که په یوه سته به خو یه نریک نی
یه لهو ی بیبینی!! نینجا به دوا ی شو چیرو که دا هم رسته یه نه هینی ﴿وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن
نُّورٍ﴾ هر که س خوا رو ناکی بو بریار نه دابی به هیج جور رو ناکی نابی، واته بی بهش نه بیته
له رینموونی قورئان. نینجا روی فرموده نه کاته پیغه مبر ﴿قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ﴾ که خوا رشتوویه تی به سهری
دا بهر ترین راهی نور و به دوا ی شیوهی کوفر و گومرایی و تاریکی له جیهانی نادمی دا به
دوا ی نهو دا شیوهی نیمان و رینموونی و نور نشان نه دات له هه مو بوونه و مر دا به گیاندار و
بی گیان و مه لانیکه، به جاری هه مو ته سبیح و زیکر نه سیننه و، کاتی که بیر لهو ده کریته و
دهرون و ویردانی ناگدار نه کویته دله له رزه و نه فرموی: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَيِّجُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَفَتْ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ﴾ نایا نه ترانیوه به زانیی دیتن هر که س و له
ناسمانه کان و زهوی داو په لومر له کاتیک دا باله کانیا ن ریز ده کن، په لومر هر چهند له شیوه
گشتی یه که دا هیه به تایبه تیش نه هیینی، چونکه په لومر نیشانه یه کی گرنگی تیدایه که بهو
قباره قورسه و بهر نه بیته و چون نارمزوو بکات نه فری، هر کام له مانه زانا و ناگایه به
نویژو ته سبیحاته کی. له چهند شوینیک له تهفسیره دا گوتمان هم بوونه و مر به شیوهی
گشتی به لکه و نیشانه یه لهو باره یه و خوا یته خوا نه گیه نی هر و ده نهوانه ی که نیمه

به زمان زانی دانانین خوځیان گیانی تایبهتی یان هیه ۱ به زمانی تایبهتی خوځیان عبادتهتی
 خوای خوځیان نهکهن؟ بیگومان من باوهرم وایه که گیان و زمانی تایبهتی خوځیان هیه ۱ خوای
 خوځیان دهناسن بهو زمانه تایبهتی یه زیکو و عبادتهتی پهروهردگار دهکهن، باوهرم وایه له بهر
 نهو هه موو دهقه قورنانی و حه دیسانه ۱ بیگومان نهوانه نابی له دیمهن و رواله ته که یان
 لایاندهین به بی بهلگه یه کی به میژو بهلگه ش نی یه، چونکه تایبت شته نهیننی یه کان
 دهر نه کهون که به خه یال دا نده هاتن و که چی به چاو بینران و به گوی بیستران! نه تمسجیل و
 رادیو زور بهلگه یه کی به میژن با به باشی بیران لی بکریتهوه بهلگه یه کی تر نهو یه هیندی جار
 به موعجیزه دهر کهوتون، بو وینه وه له حه دیس دا هاتووه له پیغه مبهروه (که) که
 دهر موی له بیرمه له مه که بهردی هه بوو که بعدایه به لای دا دهی گوت: السلام علیک یا رسول
 الله، که واته با بزاین نیمه ی موسلمان له م بوونه وهره دا ته نیا نین، بهلکو به دهرمان دا و له
 هه موو لایه کهوه هاوړی خوانا سمان زوره وینه و سروشتی جیاوازیان هیه و نیمه به
 باشی نازانین، ﴿وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ خوا زانایه به نهوپهړی زانین به هر چی خه لکه کان دهی کهن
 له وانه ی گه باس کران، هیندی نه فرمون مه بهست په له وهره کان و به کردهوه ناوی ده بات وه
 نه وانه ژیر بن، چونکه کار و کردهوه کانیا ن زور ورده بو نمونه ژیرک له گه ل نه وده زور به دور
 سهیر نه کری ده لنین ههست دهکات به هاتنی بای جنوب و شمال جا پیش هاتنه که ی باری
 خوی نه گوړی له کون و هیلانه که ی دا، ته نانهت دهگیر نهوه له نهسته مبول دا له پیش فه تی
 نیسلامی دا پیاوړکی زور خاوهن سامان هه بوو به موی نهو ژیر کهوه هه موو خه لکی نه ترساند
 به هاتنی با و فریای خوځیان نه کهوتن چاره سهری که شتی یه کانیا ن نه کهوتن و خه لکی لایان
 وابوو غه یب زانه و پاره و مالیان بو نه برد. ﴿وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ ته نها و هر بو خوا یه
 پادشایه تی و خاوهنی ناسمانه کان و زهوی و هر چونی له یه که مجاره وه هه موو شتی که هر نهو
 دروستی نه کات و نه یه نیته کایه وه، هه روه ها ﴿وَالِیُّ اللّٰهُ الْبَصِیْرُ﴾ هه ر بولای نهو پاشه روژی
 هه موو شتی که هر نهو له پاش نه مان دو باره یان نه کاته وه. نینجا سهرنج رانه کیشی بو چهند
 بهلگه و نیشانه ی روون له م بوونه وهره دا و نه فرموی: ﴿اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ یُرِیْ سَخَابَ﴾ نه ترانیوه خوا
 هه ر له سهر خو و به ناهیهسته نه هیننی،

ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ، ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ، وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَافِرُهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَرِ ﴿١٣﴾ يَقْلِبُ اللَّهُ الْآيِلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لَأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٤﴾ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ

﴿ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ﴾ ئینجا به شه‌کانی به‌کانگیر نه‌کات و نزیکیان نه‌خاتمه‌وه له به‌کتر ﴿ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَّامًا﴾ ئینجا نه‌یگنری به‌ جوړی ته‌په‌ی نه‌دات چین له‌سمر چین ﴿فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ﴾ ئینجا ده‌بینی بارانی لی دهرده‌چی له‌ناو به‌ناوی دا ﴿وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ﴾ نه‌مینیتته خواره‌وه له‌ چهند شاخیک له‌ تهرزه که تیا به‌تی ﴿فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ﴾ ئینجا به‌و تهرزه به‌ نه‌دات له‌ هندی که‌س که‌ خوا ئیراده‌ی کردبی و لای نه‌دات له‌ هرکه‌سین که‌ خوا به‌و و ئیراده‌ی بکات، زور جار بینراوه و ده‌بینری که‌ دوو په‌له‌ خله و کشت کال وان له‌ پالی به‌ک دا به‌کینکیان ویران نه‌کات و نه‌ویر نه‌پاریزی و بی زیان نه‌مینیتته‌وه، چونکه‌ هه‌موو شتی که‌ ژور باره‌ بۆ مه‌یلی خوا و ئیراده‌ی خوا، ئینجا نه‌و هه‌وره‌ نه‌یکات به‌ شاخه و شریخه و هه‌وره‌ تریشقه‌یه‌ک ﴿يَكَادُ سَنَافِرُهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَرِ﴾ که‌ خه‌ریکه‌ ږږ ناکی چه‌خماخه‌که‌ی ناوی چاو بیات و بینایی به‌که‌ی نه‌هیلی، نه‌و هه‌موو شته‌ نایابه‌ سرسوپه‌ینه‌ره به‌چاو ده‌بینری به‌لام له‌به‌ر ئولفت و ده‌ق پیوه‌ گرتن بیریا لی ناگریته‌وه، جا قورئان ناو به‌ناو خه‌لکی خه‌به‌ر ده‌کاته‌وه له‌و خه‌وی بی ناگایی به‌. له‌ پیشه‌وه‌ فرموی نه‌مینیتته‌ خواره‌وه له‌ شاخی تهرزه و له‌لای سه‌رویه‌وه، به‌لی شتی که‌ حقیقه‌ته‌ نه‌و هه‌ورانه‌ی که‌ تهرزه‌یان لی ده‌باری له‌ راستی دا شاخ و کیون به‌لام ده‌ستی قودره‌ت کردوونی به‌ هه‌رو و هه‌لم له‌به‌ر نه‌وه‌ سووکن و هه‌وا هه‌لیان ده‌گری هرکه‌سین سواری ته‌یاره‌ بی نه‌و هه‌ورانه‌ وه‌ک کیو و شاخ ده‌بینی سبحان الله.

ئىنجا بەلگە ۋە نىشانە يەككى گىرنگى ھەمىشە يىى نەخاتە بەرچاۋ ۋە دەفەرمۇي: ﴿يَقِيلُ اللَّهُ أَلِيلَ
وَالنَّهَارَ﴾. خوا گۆڭرەنكارى ئەكات لە نىۋان شەۋ ۋە رۆژدا بەمەي ئەيانەينى بەدۋاي يەك دا بەمەي
لە شەۋ كەم ئەكاتەۋە ۋە ئەيخاتە سەر رۆژ ۋە لە رۆژ كەم ئەكاتەۋە ۋە ئەيخاتە سەر شەۋ، ھەرۋەھا
بە گەرما ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ بەرەستى لەم شتە گەرە ۋە گىرنگانەدا عىبىرەت ۋە پەندە ھەيە
بۆ ئەوانەي خاۋەنى چاۋمەكان، واتە ئەۋەندە ئاشكران ھەق ۋا يە تەنھا بىننىيان بەس بى بۆ
باۋەر بە خۋاي تەك ۋە تەنيا ۋە ھەركەس ھەست بەۋە ئەكات لەرەستى دا كۆيۈر ۋە نابىنايە.

ئىنجا بەلگە ۋە دەلىلى رۈۈن ۋە رەۋانمان ئەخاتە بەرچاۋ نازانن بلىنن كام بەھىز تر ۋە
ئاشكرە ترە، لىرەدا يەككىتى ھەموو گىيان لەبەرەن نىشان ئەدات كە لە بىنەرەت دا لە يەك
سەرچاۋەۋە ھاتۈن لە پاشان ئەۋ ھەموو جۆرە جىاۋازانە پەيدا بوۋە، ئەفەرمۇي: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ
دَابَّةٍ مِّن نَّارٍ﴾. خوا ھەموو گىيان لەبەرىكى لەئەۋ فەراھەم ھىناۋە، ئەۋ گىيان لەبەرەنەي كە بە زەۋى
دا ئەگەرەن ۋە لە زەۋى پەيدا بوۈن، كەۋاتە مەلەئىكە ۋە جن ۋە شەياتىن ھەرچەندە گىيانلەبەرن
بەلەم لە زەۋى فەراھەم نەھاتۈن، كەۋاتە ئەۋان لىرەدا مەبەست نىن، چونكە جن ۋە شەياتىن
لەئەگەر پەيدا بوۈن مەلەئىكەش لە نۈۋر، خوا بىنچەگە لەۋانى درۈست كىرۈۋە لە ئاۋ، واتە ئاۋ
بەشەيكە لى ى، ئىنجا ئەم يەك ئەسلە خوا جۆر جۆر ۋە نەۋع نەۋعى كىرۈۋە ۋەك ئەفەرمۇي:
﴿فَمِنْهُمْ مَّن يَنْتَحِي عَلَىٰ ظَرْفِهِ﴾. ئىنجا ھىندىكىيان لەسەر سەك دەۋرا ۋەك مار ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ﴾
ھىندىكىيان لەسەر دوو پى دەۋرۈن ۋەك ئادەمى ۋە پەلەۋەر. ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ﴾
ھىندىكىشىيان لەسەر چۋار پى ۋەك ھەيۋانات، باسى ئەۋ گىيان لەبەرەنەي نەكرد كە ئەۋرۈن
لەسەر زىياد لە چۋار پى ۋەك ھەزار پى، چونكە ئەۋانە شتەيكى لەبەرچاۋ نىن ﴿يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾
خوا ھەر شتەيكى بۈي ئىرادەي بكات درۈستى ئەكات،

إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ

مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ نیرادهی هر شتیك بکات دروستی نهکات، چونکه خوا توانا و دسه لات داره بهسره هموو شتیك دا که نیرادهی بکات و لهسره هر باو و شیوهیهک دروستی نهکات به پیی حیکمهت و لیزانی خوئی. قورئان نهیهوی بهندهکانی خوا پهرورمه بکات لهسره باومپی راسته قینه لهبر نهوه هموو شتیك نهگیریتنهوه بولای خوا و زانین و دسه لاتی خوا. بهراستی بیرکردنهوه لهو هموو گیان لهبر و زیندوانه که جیاوازن له شیوه و قهبارهی لهشیان دا هموو دل و هست و دهرورن پر نهکات له باومپی بههیز و هست کردن بهو دسه ته قودرته لیزانهی که نهو کارانه نهکات. خوا به میهره بانی خوئی دل و دهرورنمان ناوه دان بکاتهوه بهو باومپه بههیزانهی له پاش نهو هموو گهردش و خولانهوهی که کردی به دل و دهرورن، حال و باری چاکانی روون کردهوه له بههرمه مند بوون به رینمونی و رووناکی قورئان و بهرامبر نهو حال و باری بی باومپ و بهش براره، کاتی که بی بهشن له نوور و رووناکی و له تاریکی دا به سرگهردانی دهژین. له پاش نهوه باسی دسه ته و تاقمی سی یهم دهکات که دسه تهی ناپاک و مونافیه کانه که وان له بهین دا، هیندی له حال و باری نهوانیش روون نهکاتهوه و هرکس ژیر بیت نهبی دور کهوئنهوه له سیفهت و کار و کردهوهی نهو دور دسه ته بده و ههول بدات سیفهت و کردهوهی پاکی پاکان وهرگری و خوئی پی برازینیتنهوه. له پیشهوه نهو نایه ته پیروزه نهوات به گوئچکهی گوی گران دا تا هیچ کس بر و بیانوی نه مینئ، نه فهرموی: ﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبِينَاتٍ﴾ سویند به خوا نیمه میناومانه ته خواره وه چهند نایه تیك که روون و روون کهروهوی هر شتیك که خه لکی پیویستی بیی ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ خوا رینمونی هر که سیک که بیهوی و نیرادهی کردبی، رینمونی دهکات بولای ریگهی راست که هر نهو ریگهی راسته، رینمونی هرکس نهکات، نهو کهسه خوئی تاوانباره، چونکه به ههلبزاردن و نارهنزوی خوئی نهو ریگهی نهواته بهر.

وَيَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ
 (١٧) وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿١٨﴾ وَإِنْ يَكُنْ لَّكُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ
 مُذْعِنِينَ ﴿١٩﴾ أَفَى قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ

ئینجا له گه ل نهوه دا دهسته یه كه بهدم لای موسلمانیتی لی دهن و به لام به
 پیچه وانه ی کرده و نادابی نیسلام بهجولیتنه وه كه نه فرموی: ﴿وَيَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ
 وَأَطَعْنَا﴾ بهدم دهلین باوهرمان میناوه و باوهرمان هیه به خوا و به پیغه مبر (﴿١٨﴾ و گوی
 رایهلین، ﴿ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ ئینجا هر حوکم و بریاریک که بدری به سریدا نه گهر
 قازانجی بیت نهوا ناماده یی دهرده بری و نه گهر قازانجی نه بی روی لی و مرده گیر، به راستی
 زور کهس که لای موسلمانیتی لی دهن ریک نه م سیفته ی تیدا کاتی که زانی قازانجی یه تی
 نه لی: نه م سهری من و نامادم بۆ تیغی شرعی، کاتی بهو جوړه نه بوو به هر جورنکی تر
 بوی بکری نه که ویته مله جهری و همول نه دات خوی قوتار بکات لهو حوکمه شرعی یه،
 هرکه سیش واه نه م نایه تانه به سرده جاری یه قورنان به موسلمان و باوهرداری دانانی، نه و تا
 نه فرموی: ﴿وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ بیگومان نه وانه ئیماندار نین. ﴿وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ
 إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ کاتی بانگ بکرین بۆ لای خوا و پیغه مبره که ی بۆ نه و ی حوکم و بریار
 بدات له نیوانیان دا دهسته یه کیان روو و هرگین لهو حوکم و بریاره، واته نه گهر قازانجی نه بوو
 و شرع پی ی نه نه ودا، ﴿وَإِنْ يَكُنْ لَّكُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ﴾ کاتی حقه که بۆ نه و ان بوو و شرع
 نهیدانی نه و ادین بۆ لای حوکم و بریاره که ی به مل که چی یه و، نه وانه مل که چ نین بۆ حوکمی
 خوا، به لکو مل که چی مبهسته که ی خویانن، ئینجا قورنان بیزاری دهرده بری لی یان و هوی
 هلوسته که یان باس نه کات و نه فرموی: ﴿أَفَى قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ نایا له دلیان دا نه خوشی هیه،
 نه خوشی بی باوهری و ناپاکی؟ واته به لی ﴿أَمْ ارْتَابُوا﴾ یا گومانیان هیه له پیغه مبریتی
 پیغه مبرده؟! ﴿أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ﴾ یان مه ترسی نه کن که خوا و پیغه مبر
 زولمیان لی بکن؟

بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ أَلَيْسَ لِمَنْ أَمَرْتَهُمْ لِيَخْرُجُوا قُلَّ لَا تُفْسِمُوا طَاعَةَ مَعْرُوفَةَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

هه سینکیان بهر پهرچ نه داتهوه و نه فرموی: ﴿بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ واته نه خیر له بهر هیچ کام نی یه، بهلکو نه وانه خوځیان هه زالم و ستمکارن و نه یانه وی زولم بکه نه خه لکی. نینجا هه لوښستی نیمانداران دیاری تهکات که بیجگه له و نابی هیچ هه لوښستیکیان هه بی، نه فرموی: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ قسه و تهی نیمانداران کاتی بانگ بکړن بولای خوا و پیغه مبهه که ی که حوکم بکات له نیوانیان دا هه نه مه یه که بلین نهوا بیستمان و گوی رایهلین، نیتر نابی هیچ و ته و قسه یه کی تریان هه بی، ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ هه نه وانه که یشتوون به نامانج. نینجا راستی و رهوایی بارو حالی نیمانداران روون تهکاتوه و هانی خه لکی تریش نه دات که رنگه ی نه مانه بده نه بهر، بهم فرموده یه: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَّقِ اللَّهَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْقَائِمُونَ﴾ هه که س گوی رایه لی خوا و پیغه مبهه که ی بیت و له خوا بترسی و خوی بیاریزی له نافرمانی هه نه وانه به ختومر نه بن به ناز و نیعمت و خوشی راسته قینه. نینجا هیندی تر له درو و ناراستی ناپاکه کان باس تهکات، نه فرموی: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَنْ أَمُرَهُمْ لِيَخْرُجُوا﴾ سوښندیان خوارد به نه وپه ری سوښند نه گهر تو فرمانیان پی بدهیت به دهرچوون بو غمزا بیگومان دهرده چن و پیچه وانه ی رهفتار ناکه ن ﴿قُلْ لَا تُفْسِمُوا﴾ نه ی پیغه مبهه بل ی پی یان سوښند مه خوځ، چونکه ﴿طَاعَةُ مَعْرُوفَةَ﴾ گوی رایه لی نیوه گوی رایه لی یه کی ناسراو و به ناویانگه، هه کی دهمانی درو ده که ن ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ بیگومان خوا به خه بهر و ناگایه به کردومو کانتان و بهوه ی دهی که ن. نینجا بو دهرخستن و به گرنګ گرتنی و ته که ی ﴿قُلْ﴾ دوویاره نهکاتوه و نه فرموی: ﴿قُلْ﴾ نه ی پیغه مبهه ی بل ی پی یان: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ گوی رایه لی خوابن و گوی رایه لی پیغه مبهه بن. نینجا رووی فرموده نهکاته هه مووان که پیوښته له سهریان گوی رایه لی،

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٢﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ
فَائِتٍ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
الْمُبِينُ ﴿٥٣﴾ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا
أَسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

نه فرمودی: ﴿فَائِت تَوَلَّوْا﴾ نه گمر نیوه گوی رایسل نابن و سرپیچی دهکن ﴿عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ
وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ﴾ بزائن پیغمبر هر نهوی لهسره گه خراوته سر شانی که راگه یاندنی
په یامه که به تی بهو جوړدی که خوا داوای کردوه لی ی، لهسر نیوه یشه نهوی که داواتان لی
کراوه خراوته سر شانتان که بریتی به له باور هینان و گوی رایسل تهوار، واته کاتی
پیغمبر (ﷺ) هلسا به واجبی سر شانی خوی سرپیچی نیوه هیچ زیانکی پی ناگه یهنی و
زیانبار هر نیوه، ﴿وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا﴾ نه گمر نیوه گوی رایسل بکن نهوار رینموونی
ومرده گرن و رنگای راست دهنه بهر ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ پیغمبر هیچ لهسر نی
به بېجگه له راگه یاندنیکی روون و راست، پیغمبری خوشه ویست (ﷺ) ﴿رَبُّوْكُمْ رَحِيْمٌ﴾ ه
بهزه یی دیتوه به خملکی دا نه گینا نه گمر هیچ کهس نیمانی پی نه هیئی پایوه پله ی نهو کم و
کوپی رووی تی ناکات.

لیزه دا بهو نه اندازه به دواپی هینا به بارو حالی ناپاکه کان، نینجا لی یان بی دنگ نه بی و
رووی فرموده نه کاته نیمانداره گوی رایله کان و به لینیان پی نه دات به پاداشت دانه و یان که
نه فرمودی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ خوا به لینی داوه و به لنین نه دات به
وانه تان که نیمانی هیناوه و نیمان نه هیئی و کرده و چاکه کان دهکات، به لینی شیان پی نه دات
و دنیایان نه کات به سویند و (ل) ی تاکید و (ن) ی تاکید!! که نهوه نهوپه ری لوتف و
میهره بانی به و هر له دمریای بی په یی رحم و بهزه یی نهو دیت له گهل بهنده کانی بهو جوړه
دلشاد و خوشنود کردنیان و نه فرمودی:

۱- ﴿لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا أَسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ده یانکات به خلیفه و کار
به دهست له ولات دا هر چونی نیماندار و خاوهن کرده و چاکه کانی پیش نیوه ی کرد به
جینشین و کار به دهست وک نیسرائیلی به کان که له پاش فیرعون و سته مکاره کان، یان
به شیوه ی گشتی هه موو نیمانداره کانی هه موو گه له کانی رابوردو.

وَلْيَمَكِّنْ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلِيُبَدِّلْ لَهُم مِّنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا

۲- ﴿وَلْيَمَكِّنْ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ﴾ **ئەو ئایینەى** **کە بۆى ديارىي** **کردوون و هەلى** **بژاردووە بۆيان و رەزامەندى هەيه پێى.** **ئەو ئایینە دامەزراو ئەکات بۆيان و ئەيکات بە** **خاوەن بۆيان.**

۳- ﴿وَلِيُبَدِّلْ لَهُم مِّنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا﴾ **ئەو بيم و ترسەى** **کە هەيانە ئەيگۆپێ بە ئاسايش و بێ** **باکى، خەبابى کوپى ئەرەت** **عەرزى پێغەمبەرى کرد** **(ﷺ)** **لەو کاتە سەخت و ناپەرەختى** **يەدا ئايا هاوارکمان بۆ ناکەيت گە** **خوا بيئت بە هاوارمانەو لەو کاتەدا پێغەمبەر** **(ﷺ)** **پالى دابوووە بە کەعبەو و راست بوووە و رووى پێرۆزى سوور بوووە و فەرموى** **ئوممەتە پێشوووەکان بە مشار دايان ئەهيئان خۆيان ئەگرت و لايان ئەئەدا ئە دینەکەيان،** **سویند بەخوا کار وای لى دى ليرە تا صنعاء هيچ کەس مەترسى هيچ ناکات مەگەر ترس** **لە خواو ترسى لەگورگ و لە مالاتەکەى، بەلام ئێو يە پەلە ئەکەن سوپاس بۆ خوا زۆرى** **پى ئەچو و ئارامى و ناشتى زال بوووە لەو شوێنانەى کە ئيسلام حاکم بوو تيايان دا،** **لە ئيوە دورگەى عەرەب، ئينجا هەر ئەو پەرەى سەند لە خيلافەتى سى خەليفەکەدا تا** **خەلافەتى خەليفەى چوارەم - خوا لى يان رازى بيئت - هەتا کەوتنە ئەو تەفرەقە دل** **تەزینەى کە سەرى لە جەنگ دەرچوو لەناو هاوڵەکان دا!! إنا لله و إنا إليه راجعون. ئەو** **ترس و بيمە هەر مايەو، چونکە کەم و کوپى پەيدا بوو لە گوێ رایەلى و دەست گرتن بە** **بەرنامەکەى خواو تا سەرى سالى سەدەى يەکەم خوا گەنجيکى رىک خست ٠** **عمرى** **کوپى عبدالعزیز - خواى لى رازى بيئت. بە تەواوى راوەستا لەسەر بەرنامەکەى خوا و** **گەرەتەرين دەولەتى پێک هێنا لە خۆرەلاتەو بۆ رۆژئاوا و لە ئەوپەرى شەمالەو بۆ** **ئەوپەرى جنوب. هيچ کەس لە هيچ بارىکەو گەيى ئەما و هەموو کەس و هەموو** **تيرەيەک مال شەرى خۆى وەرگرت و سامان ئەوەندە زۆر بوو زەکات و خيبرات** **وەرنەدەگيرا و مال و سامان لە جادە و پرد و پێويستياتى ولات دا سەرف، دەکرا.**

E·A

له خوځان بگيرنه وه ۱ خوا بى توانا پيشان بدن و له ژير دسه لاتى دهرچن له سر زهوى دا و له و ژيانه دا، به لكو خوا توانايه به سريان دا له هموو كات له روژى دواييش دا جنگه و مارايان دوزه خه و خراپترين چاره نووس و دوا روژيانه. بيگومان ئيسلام بهرنامه يه كى تير و ته واره له هموو بار و روويه كوه ۱ كه واته ژيانى نادمى ريك و پيك دمكات له هموو قوناغه كاني دا و له په يوه ندى و په يوه ستنى يه كانيدا و هموو ناداب و برياره كاني په يوه ستن نه كات پيگوه به هموى ئيسلام پيك ديت. له سوره ته دا نمونه يه كه هيه له و ريك خستن و ريك و پيكي يه، جا له پيشه وه هينديكى تر له باره ي ئيزن خواستن و پرس كردن بۇ ناموشوى مالان باس نه كات، جا ليړه دا هيندى ناداب باس نه كات كه له پيشه وه نه گوتراوه له باره ي هات و چوى خزمهت كار و كه نيزه و مندال وه، نه و كه نيزه و خزمهت كارانه ي كه كاتى خوى بوون و مولك بوون، سوپاس بۇ خوا نه مېرؤ نه و رژيمه نه ما، كه واته خزمهت كار و كاره كمرى نه مېرؤ بهرى نه م نايه ته ناكهون، نه مانه نامه حرمه من، كه واته نه م برياره ليړه دا بۇ مندالانه، نه فهرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ي كسانى كه ئيمان تان هيناوه ﴿لِيَسْتَوِيَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ﴾ وَالَّذِينَ لَمْ يَلْبُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثٌ مَرَرٌ ﴿با نه وانه ي كه مندالان و نه گه يشتونه ته كاتى بالغ بوون با ئيزن تان لى خوانن سى جار، واته له سى كات دا:

- ۱- ﴿مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ﴾ پيش نويزى به يانى.
 - ۲- ﴿وَمِنْ بَيْنِ صَلَاةِ الْفَجْرِ﴾ كاتى لىباسه كان دانه كه من له كاتى گهرماى نيوه پودا.
 - ۳- ﴿وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْمَوَاسِ﴾ له پاش نويزى عيشا كاتى ئيسراحه ته و كاتى خهوتن.
- نه مانه له م سى كاته دا له خوځانه وه به بى پرس مل نه نين و بينه ژوره وه نه و ك شتيك بيبين كه پى يان ناخوش بيت ﴿ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ﴾ نه م سى كاته كاتى خو دهر خستن بۇ تان،

لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوْفُوتٌ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
 الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾ وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَنْذِرُوا كَمَا اسْتَنْذَنَ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا
 يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ

كهواته به بی پرس نه یه ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ﴾ دواى هم سى كاته هیچ
 گونا میك نی یه نه لهسر نیوه و نه لهسر نهوان، چونكه ﴿طَوْفُوتٌ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾
 نیوه زود هات و چوى یهكتر دهكن میندیكتان چرخه نهكن بهسر میندیكى ترتان دا ﴿كَذَلِكَ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ﴾ نا بهو جوړه ربونه خوا نایهتهكانى باس نهكات بوتان ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾
 خوا زانای لیزانی كاردروسته ﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ﴾ كاتى مندالهكانتان گهشته كاتى
 بالغ بوون نابى هروك جاران پرس نهكن، بهلكو لهم كاته دا نه بی پرس بكن، چونكه بیگانه
 ﴿لْيَسْتَنْذِرُوا كَمَا اسْتَنْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ كهواته
 با نین بخوانن هرچونى نهوانه ی پینش نه مان باس کران لهو نایهته دا كه فرموى: ﴿لَا تَدْخُلُوا
 بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَلِتُحْلِلُوا عَلَيْهَا﴾.

له نایهته پیشووهكه ی هم سورهته دا جلموگیری كرد له دهرخستنی زینهتی نافرهتانه،
 نینجا لهبر نهوى نافرهته پیرهكان كه بهتهمای شوو كردن نین نه بی جیا بكرینهوه، جا نهوا
 لیردها نه فرموى: ﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ
 غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ﴾ نافرهته پیره پك كهوتوهكان كه چاوهروان نین و به تهمای شوو كردن
 نین، نهوانه هیچ گونا هو حهره جیكیان لهسر نی یه كه پوشاكهكانیان داكهنن، واته پوشاكه
 ناشكراكانیان كه نهستورن له كاتى دا دهرخسرى زینهتهكانیان نه بن لهوانه ی فرمانیان پی
 دراوه به شارندنهوى لهگهله نهوه دا،

وَأَنْ يَسْتَغْفِرَ خَيْرٌ لَّهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاحِمَهُ أَوْ صَدِيقَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا

﴿وَأَنْ يَسْتَغْفِرَ خَيْرٌ لَّهُمْ﴾ بهدوای پاکی و داوین پاکی دا بگهرین شهوه چاکتره بویان
 ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ خوا بیسره بؤ هموو شتی لهناو شهو شتانهدا شهو چپه چپه ی که روو نهداث
 لهنیوان پیاو و نافرمتان دا، زانا و به خبره به هموو نیازیک، شهرم بکن لهخوا و شتی
 نهکن که هوی خهجالهتیقانه لای خوا. شه قورخانه هاتوو بؤ راست کردنهوی هممولاری و
 نالهباری یه ک و گهل و نهنامی گهل پاک و خاوین بکاتهوه له شه چلک و چه پهل یه ک، جا
 هیندی لهولاری و چه پهل یه شه بوو تریزیان دمکرد لهوی لهگهل کویر و شهل و نهخوش دا
 دابنیشن خوراک بخون و شهوش هوی نههیشتن و لاواز کردنی پهیوهندی و پهیوهستی نیوان
 خلکی یه به تایبته خرم و خویش، جا شهوا قورنان شهو بار و بؤچونه پووجهل نهکاتهوه و
 نهفهرموی: ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاحِمَهُ أَوْ صَدِيقَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا﴾ لهسر کویر و شهل و گؤج و نهخوش گونا نی یه که
 نهتوانن بینه جیهاد لهبر بی توانایی و لاوازی یان، لهسر نیوهوش گونا نی یه که له
 مالکانی خوتان نان بخون، (بهیضاوی) دملی مالی کوپیش دمگرتنهوه، چونکه مالی کوپ مالی
 باوکی یه تی، یان نان بخون له مالی باوکتان، دایکتان، براکانتان، خوشکهکانتان، مامهکانتان،
 پورهکانتان (خوشکی باوکتان)، خالهکانتان، پورهکانتان (خوشکی دایکتان) یان شه مالانهی
 که کلیلیان به دهستی نیوهیه، یان مالی برادر و هاپریکانتان، گونا نی یه بؤتان به کوپ و
 کؤمل یان به تهنیا نان بخون. شه نایهته پیروزه به روونی جه لالی کردوو و رهوای داوه
 خواردن لهو مالانهدا و لهگهل شهو کهسانهدا به کؤمل یان به تهنیا، نینجا کاتی لهو بوویه،

فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

ئينجا ئادابی چوپنه مالهكان باس نهفرموی: ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِّنْ
عِندِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ﴾ ئینجا کاتی ویستان بچنه مالان سهلام بکهن لهسر خوتان، واته
لهسر دانیشتون وهك نفسی خوتان وایه، چونکه خزمایهتی دینی و نهسه بیتان هیه
لهگهلیان، کهواته وهك خوتانن، سهلامیان لی بکهن به تحیه و سهلام کردنی که له لایهن خواوه
هاتوه و به فرمانی نهوه و پیروز و فهردار کراوه، چونکه نهجرو پاداشتی هیه، پاک و
خاوینه، چونکه هوی دل پاک و خاوین کردنی دل و دهرونه و په یوهستی و په یوهندی
دلهكان پتهوتر نهکات ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ ئا بهم جوړه
روون و روون کرموهیه خوا ئایهتهکانتان بؤ باس نهکات، بملکو ژیر بن و وهریان بگرن و
رهفتاریان پی بکهن. له لوتف و میهرمانی یهکهی به زیاد بیټ.

لهپاش نهوړیک و پیک کردنی په یوهندی نیوان خزم و خویش و دوست و بنه مال ته ایبهتی
یهکان، ئینجا دهست نهکات به هونینهوه و ریک خستنی بنه مالیه گهوه که بریتی یه له
بنه مالیه موسلمانان له ژیر سهر کردایهتی و سهروکایهتی پیغمبهیری خوشه ویست (ص)،
نهفرموی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بهراستی ئیماندارهكان هر نهوانه که
ئیمانیان هیناوه به خوا و پیغمبهیرهکهی به ئیمانیکي راسته قینه که هوی رهماهندی خوایه و
په سهندترینی ئیمان و باوهره ﴿وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ﴾ کاتی لهگهلی بوون له باره ی کاریکي
گرنه که کوکرموهیه بویان وهك جومعه و جهنن و جهنگ و غزا و هروها هر کاریکي تر که
پیویستی نیسلام و موسلمانانی تیدایه، کاتی لهگهلی بوون ﴿لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ﴾ نهرون بؤ
هیچ لایهکی هتا ئیزنی لی نهخوانن، ئینجا روی فرموده نهکاته پیغمبهیر (ﷺ) و
دهفرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ نهوانه ی که ئیزنت لی
دهخوانن هر نهوانه که بهراستی ئیمانیان هیه به خوا و پیغمبهیرهکهی،

فَإِذَا اسْتَدْرَكْتُ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذِنَ لِمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرَ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٢﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ تُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنْشِئُكُمْ بِمَا عَمِلْتُمْ وَاللَّهُ يَكُلُّ شَيْءٌ عَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

﴿فَإِذَا اسْتَدْرَكْتُ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذِنَ لِمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرَ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
 نینجا کاتی نهوانه نیرنیاں لی خواستی بو هیندی کاری تایبهتی خویان نیزن بده به هرکام
 که مه یلت ههیه و داوای لی بوردنیاں بو بکه له خوا لههر جوړه ناتواوی یه که هه یان بیټ.
 بهراستی خوا لیبوردهی میهره بانه. ثم ته می و پهنده له کاتی خوی دا بهو جوړه بووه و
 له پاش له دنیا دهرچوونی هر کار به دهستیکی موسلمان له خوله پای راشیدین و هر
 حاکمیکي تر که فرمان نه دا به خیلا شمع هر جوړه یه که و فرمان گرت له نایه ته که دا، چ به
 نیسبت حاکمه که و چ موسلمانانی تر. نینجا نه ده ب و ریزگرتنی دانا بو موسلمانان که
 به ناوی خوی بانگی نه که ن یان کونیه یه که پی خوش نه بی، به لکو و ته ی یا رسول الله، یا نبی
 الله، بانگی لی بکه ن، نه فرموی: ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا﴾ بانگ
 کردنتان و قسه کردنتان له گهلی جیا بکه نهوه، نه که به وینه بانگ کردنتان له نیوان خوتان دا،
 به جوړی تریش ته فسیر کراوه تهوه، به لام نه مه ی ته فسیر که به میز تره له دل دا و جیگیر تره،
 بیگومان ناپاکه کان هه میسه هولیان نه دا له په پای موسلمانان دا خوی قوتار بکات و پی ی
 نه ران که ناپاکه و خوی دهشاریتوه، نه فرموی: ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا﴾
 بهراستی خوا دهزانی و ناگایه بهوانه تان که به نهینی دهرده چن به بی نیزن و له په پای نهوانه
 که به نیزن دهرده چن و خویان ده پیچن بهوانه وه، نینجا ثم هرده شه سه خته ناراسته ی نهوانه

دهكات و نه فرموى: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ نهوانه كه پيچهوانه‌ي فرماني خوا دهجوولئينهوه و له فرماني نهو دهردهچن با خويان بپاريژن لهوهي به لا موصيبتيكى دنيايى دووچارىان ببي يان عزابتيكى سهختى نازار دهرى رۇژى دوايى دووچارىان ببيت، واته نهوانه‌ي كه له فرماني خوا دهردهچن دووچارى يهكى لهوانه دهبن يان هردووكيان، خوا په نامان بدات له هردوو خويان بپاريژن به توبه و گهړانهوه بۇلاى خوا.

ئينجا كړتايى نه ترساندن هره شيه هه موو سوره ته كه نهينى به باسى ناگادارى و زانينى خوا به هه موو كردهوكان، چ چاك و چ خراب و بهمه‌ي له رۇژى دوايى دا خوا هه واليان پي نهدات و محاسبه يان نهكات له سر هه كردهويهك كه له دنيا دا كړدوريانه، نه فرموى: ﴿أَلَا إِنَّ اللَّهَ مَافِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بيدار ببنهوه بهراستى هرچى وا له ناسمانهكان و زهوى مولك و دروست كراوى خوايه، ﴿قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتَ عَلَيْهِ وَرَبُّكَ يُرْجَمُونَ إِلَيْهِ﴾ بيگومان نه زاننى و ناگاداره بهوه‌ي كه نيوه دهيكه و وان له سرى و ناگاداره بهو رۇژه‌ي كه نهگيرنرينهوه بۇلاى، واته رۇژى دوايى، واته ناپاك و بي باوهړهكان كه باكيان لهو رۇژه نى يه با بزائن نهو رۇژه ديت ﴿فَيَنْتَهُم بِمَا عَمِلُوا﴾ ئينجا هه واليان پي نهدات بههه كردهويهك كه له دنيا دا كړدوريانه ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ لهكاتيك دا كه خوا زانا و ناگاداره به هه موو شتيك، داواكارين خواى ميهربان خه جالته و داموى نهو رۇژه مان نهكات.

الحمد لله له رۇژى يهك شه مبه ذى الحجة كه نازانين ۱۱ يان ۲۸ نهه سوره تي (النور) ه دوايى هات.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ

سوره فی الفرقان مهککبی ۷۷ نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

شیوهی نهم سوره ته سر تا به خواری بریتی یه له دلنه وای پیغمبر (ﷺ) و نه میشتنی داخ و دوو له دلی به فیری و نارامی پیدان و به میزگردنی له کاتی به رنگاری بت پرسته گانی قوره یش و سرکیشی و دم درژی و دمه دمی یان به رامبری و وهستانیان روو به پوی رینمونی و ته می گردنه که ی و به رگری گردنی بلاو بوونه وای. نهم سوره ته له لایه که وه به شیوه یه کی نهم و ناسک شه دلنه وای و دل نارام گردنه ی پیشان نهادا و شه مالی بنگردی چاودیری و سرپرستی خوا ناراسته ی پیغمبر می نازین نه کات، له لایه کی تره وه شیوه ی شه به به رنگانی به تینه پیشان نهادات که دوو چاری پیغمبر نه بوو له لایه نهم کومه له گومرا و سرکیش و مل هوپده. نهم دوو مه به سته گرنگه فراهم نه مینی له کاتی داپشتنی باوه ی به میز به ته نهایی خوا و پیغمبر می محمد (ﷺ) و هاتنی رژی وای و به به رچ دانه وه و دم کوت گردنی بی باوه پان. له یه کهم جار وه دمرگای سوره ته که نه خاته سر پشت به نایه تی که گرنگی و گهره یی قورشان پیشان نهادات له که ل مه به سته له ناردنی قورشان و ره وانه گردنی پیغمبر (ﷺ)، نه فرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ﴾ پیت و فیر و خیری زور فراوانه و پا که له هه موو له که یه که کسی که قورثانی نارد خوار وه به به ره و پارچه پارچه بو سر به نده ی خوی، واته محمد (ﷺ). قورثانی ناویرد به ﴿الفرقان﴾ واته جیا که ره، چونکه نهم قورثانه (حق) له (به تال) جیا نه کاته وه راست له درو و لار و چوت و رینمونی له گومرای، به لکو جیا که ره وای رنگا و به رنامه یه کی تایبه تی ژبانه که له

ئاسماندە ھاتو لە ھەموو بەرنامە زەمینی یەکان، جیاکەرەوی چەرخیکی تازە یە بۆ ئادەمی
 و جیھان لە ھەموو چەرخەکانی تریان. بە ئی بەراستی قورئان ھات رینگا و بەرنامە یەکی نەخشە
 کیشا بۆ ژیان لە ھەموو بار و روویەکی یەو بە شیوەیەکی روون و رەوان و دامەزراو لە دەروون
 دا و بە جۆریکی راستی بەدی ھاتوو لە واقعی ژیان و جیھان دا، رینگا و بەرنامە یەکیە ناگۆپی و
 تیکەلی هیچ رینگا و بەرنامە یەکی تر نابێ کە ئادەمی دیبیتی، چەرخیکی تازە یە ھینایە
 پیشەوە بۆ ئادەمی، کە روون و ناشکرایە و جیاوازی لە ھەموو چەرخیکی تر کە رابورد بە سەر
 ئادەمی و جیھان دا، کەواتە قورئان بەم جۆرە گەرە و پان و فراوانە جیا کەرەویە، چەرخ
 مندالی و ھەرزەیی ئادەمی پی دوایی ھات و چەرخ فام و لیزانی و ژیری دەستی پی کرد،
 چەرخ (موعجیزە ی) ژیری پی ھاتە پیشەوە و فەرھەم ھات، چەرخ پیغەمبەریتی و
 فروستادەیی گشتی و نەپراو و ھەتا ھەتایی پی ھاتە پیشەوە لێرە دا و لە سورەتی (الإسراء)
 و (الکھف) و (الجن) دا پیغەمبەری ناو برد بە بەندە ی خۆی لە بەر ریزگرتن و دەر خستنی
 خوشەو یستی و رادە و پایە و پلە ی بەرزی پیغەمبەرە کە ی (ﷺ) ھەر و ھا بۆ روون کردنە و ی
 بەرزی پلە ی بەندە یی بەندە بۆ خۆ ی خۆی، بۆ ئەمە ی دەر کە و ی کە بەر زتر و بەر زتر ی پلە بۆ
 ھەموو کەس ئەمە یە بگاتە پلە ی بەندە یی بۆ خوا و ناو بیری بە بەندە ی تایبە تی خوا، وەکو لە
 لایەکی ترە و دەست نیشانی تایبە بەمە کە بەندە ھەر چەند ھەر ئەندازە بەر ز ببیتە و لە
 سنووری بەندە یی دەر ناچی و نابێ نزیک بخریتە و لە سنووری خوا یە تی یەو و رادە و پلە ی
 خوا یە تی ئەبێ تاک و تەنیا بیّت و تایبە تی بیّت بە خوا ی تاک و تەنیا و بەبێ ھاو یە شیک نە لە
 زاتی دا و نە لە سیفەت و نیشانە ی دا و نە لە کردە و و بیریاری دا، زۆر زۆر پیویستە جیگیر
 بوون و دامەزرانی ئەم باوەرە لە دەروون دا، ئەگینا گومرایی و سەر لی شیوان روو ئەدات،
 ئەو ھەتا لە شوین کەوتوو یی ھەند ی لە پیغەمبەر ان و پیاو گەرەکان چەند کۆمەلی پەیدا بوون
 بە ھۆی جیگیر نەبوونی ئەم باوەر پیوژە لە دەروونیان دا زیانە رھوی یان کرد، ئەو پیغەمبەر
 و پیاو گەرەکانە یان لە پلە ی بەندە یی دەر کرد و بەر زیان کردنە و بۆ سنووری خوا یە تی تا
 گومرا بوون و چوونە ریزی بت پەرستان و ھاو یەش رھوا دەر انە و.

لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ يَسْجُدُ وَلَدَاوَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ

ئەم قورئانەي ناردە خواریوە بۆ سەر بەندەکی ﴿لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ بۆ ئەمەي بێی بە ترسینەر بۆ ئادەمی و جن و ھەموو عەلەم لە جیھان دا، ئەم ئایەتە مەککەیی یە پیغەمبەری ئی پیغەمبەران - سەلامی خویان لی بێت - بە شیوەیەکی گشتی روون و ئاشکرا ئەکاتەو ھەر لە یەکەم جارەو و ینەي ئەم ئایەتە لە گەیا نەدنی ئەر مەبەستەدا لە چەند سورەتیکی قورئان دا ھەبە وەك سورەتی (الاعراف)، (الانبیاء)، (ن)، (تکوین)، کە ئەر وەنەش ھەموو مەککەیین، بەئکو سورەتی (ن) لەو سورەتانیە کە لە سەرەتاوە ھاتە خواریوە، کەواتە قورئان ھەر لە یەکەم جار و لە سەرەتاوە جاپی دا کە ئەم پیغەمبەری ئی یە گشتی یە و بۆ ھەمووانە ئەک وەك ئەرەي ھەندی میژوو نووسی ناموسلمانی دوژمن بلۆی دەرکەنەرە کە ئایینی ئیسلام لەیەکەم جارەو شتیکی (محلی) بوو و تایبەتی بوو بە قورەیش و عەرەبی نیوہ دورگەرە، لەپاشان کە زال بوون و بەرە بەرە ولاتیان داگیر کرد تەماعیان لی پەیدا بوو تا کردیان بە شتیکی گشتی بۆ ھەموو جیھان، ئەم قسە و ئەم وتارە ناپاستە ھەرچەند لەوانەبە جیگای بییتەرە لای نەشارەزا و نەزان، بەلام ھیچ جوڑە ترخیکی نی یە و بە کەمی بیر کردنەرە لە مەبەست و ئامانجەکانی ئەم ئایینە بەفەرە و سەرئەج دان و چاوخشان بە ھەنگاو و کردەرەکانی دا و بە لیکۆلینەرەبەکی ئاوا کەم و کورت ئەر جوڑە پیلانانە لە ئاستی خوین ئەتوینەرە و دروشمیشیان نامینی، چونکە زوڕ روون و ئاشکرایە کە سروشتی ئەم ئایین و پەیمەرە سروشتی گشتی یە و یاساکانی گشتین، مەبەست و ئامانجی گواستنەرەي تیرە و بەرەي ئادەمی یە یەکسەر لە چەرخیکەرە بۆ چەرخیکی تر و لە رینگا و بەرنامەبەکەرە بۆ رینگا و بەرنامەبەکی تر لە رینگای ئەم قورئانەرە کە

ناوی برد به جیاکهرده. ئەم قورئان و پیغه مبهه هەرچۆنی ترسینەن، مۆژده دەریشتن وەکو
 له شوینی تردا ئەو سیفەتەیشی بۆ باس کردوون، بەلکو له چەند شوین دا مۆژده دانی پێش
 خستوو، بەلام لیۆه داباس و مەبەستەکم دەم کوت کردن و بەرپەرچ دانەوهی بی بهوا و
 سەرکێش و مل هۆرەکانه که شتی ناپاست و ناپهوا بۆ خوا بریار ئەدەن، دیاره بۆ ئەو جوړه
 که سانه ترساندن شایانه ئەک مۆژده دان.

ئینجا ئاگاداری ئەکات لەسەر چوار سیفەت و نیشانهی خواپەتی و گەرەیی خۆی:

۱- ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئەو خواپەتی که قورئانی جیاکهردهی ناردە خوارهوه
 کەسیکە که تەنها بۆ ئەوه و تاییبەتی یە بەهوه پاشایەتی و خاوەنی ئاسمانەکان و
 زەوی، کەواتە زانی و دەسلاتی بی سنوور بە سەر ئەم بوونه وەرەدا تەنها بۆ خواپە،
 زالی و دەسلاتی پاشایەتی و خاوەنیتی و سەرپەرشتی و بەرپۆه بەری هەموو کاروباری،
 دەسلاتی گۆڕین و ئال و گۆڕ کردن.

۲- ﴿وَلَمْ يَخْذَ لَكُلٍّ مَدَالٍ﴾ مەدالی بۆ خۆی بریار نەداوه، چونکه فەراهم هینانی مەدال و سک و
 بەره بۆ درێژە پێدانی ژیانه، دەی خوا هەر ئەمینتی و ژیان و بوونی دواپی هاتنی بۆ نی
 یە و ناگونجی نەمان رووی تی بکات. ئەوپەری دەسلات دار و بە توانایە، کەواتە
 پێویستی بە هیچ نی یە.

۳- ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ﴾ له پاشایەتی و خاوەنداری یەک هەیهەتی بۆ هەموو شتی هیچ
 هاوپی و هاویشیکی نەبووه و نی یە، هەرچی وایه ئاسمانەکان وزە دا شایەتن
 لەسەر ئەوهی که هەموو یەکن له دارشتن دا و له یاساش دا هەر یەکن، کەواتە ئەبی یەک
 داھێنەر و پەرورەدگاریان هەبی.

٤- ﴿وَلَقَدْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقْدَرَهُ نَقْدِيرًا﴾ ئەو ھەموو شتیکی دروست کرد و دای ھێنا ئینجا

ئەندازەی لە ھەموو روویەکەوە دیاری کرد بە شیوەیەکی رێک و پێک لەگەڵ مەبەست لە دروست کردنەکی دا، بۆ نمونە: ئادەمی دروست کرد بۆ ئەوەی ببێتە جێنشینی لەم زەوی یەدا، بەھۆی ئەوەوە وای دروست کرد کە بتوانی ئەو ئەرکە بیات بەرێوە، بەم رەنگە ھەست و ھۆش و ژیری پێدا، توانا داری کرد بە ھەستان بەو ھەموو جۆرە کردووە جیاوازانە تا بتوانی ئەم ھەموو پیشەسازی یە فراھەم بێنی و سوود وەرگری لەو ھەموو ھێزو وزەیە کە خوا لەم جیھانەدا بۆی فراھەم ھێناوە، بە کورتی وای دروست کردووە کە بتوانی ھەلسی بە کار و فرمانی ھەردوو جیھانی. خۆای گەرە ئەندازەی ھەموو شتیکی بپار داو دیاری کرد لە ھەموو بار و روویەکی یەو. قەبارە و شیوەی تایبەتی ھەموو شتیکی دیاری کرد، کات و شوینی دیاری کرد، کار و فرمانی بپار داو دیاری کرد، بەراستی پێک ھێنانی ئەم بوونەومەرە گەرە و فراوانە لەم ھەموو شتە جیا جیای جیاوازی و فراھەم ھێنانی ھەموو یەکی لەو شتە جیاوازانە ھەریەکە لەو ھەموو کەرەسە و بەش و پارچەیە، لە رادەیەکی تایبەتی دا و یەک خستنی ئەو ھەموو کە نایەتە ژمارە و کەس ژمارەیان نازانی جگە لەخوا، بەراستی بیر کردنەوە لەم بوونەومەرە گرنگە ھۆی سەر سوپەمان و سەرگەردانی یە و ھەرکەس بی بەش نەبی لە فام و ژیری و چاوی دلی کوێر نەبی و سەمەسای لی نەبەرابی ھەرگیز خەیاالی رێکەوت بە ھەروونی دا گوزەر ناکات، بەلکو باوەری بەھیزی نەبی بە بوونی پەرۆردگاری زانای لی زانی خاوەن دەسلالت و توانای بی سنوور و ھەتا باشتر بیر بکێتەو زۆرتر سەر سوپ ئەمینی لە کرداری پەرۆردگار لەم دروست کراو و بوونەومەرەدا، کە ھەموو ئادەمی دەستە پاچە و پەک کەوتوون لە دۆزینەوە و ری بردن بە ھەموو ھێننی یە نایابەکانی خوا لە تەنیا ناوچە و بەشیکی زۆر بچووک لەم بوونەومەرە گەرەیدەدا کە تەنھا خوا ئەم پەر و پەوپەری ئەزانی. ھەتا زانین و زانیاری

پېش بکھوی باشتر روون نه بتهوه نه م ریک و پیکي یه که خوا فراهمی هیناوه له
 نیوان هه موو بهش و پارچه کانی نه م بوونه وهرده، تیرو ته وای یاسا و رژیمی ناشکرا
 تر نه بیټ له ئاده می، نه م کات تیگه یشتنی ئاده می زۆرتر و فراوتر نه بیټ له مه بهست
 به م رسته یه: ﴿فَقَدْ رَفَعْنَا﴾!! پاکي و بېگمردی بۆ خوییه که نه م قورئانه ی خه لاتی
 ئاده می کرد. خاوه نی کتیبی (العلم یدعو للإیمان) له م باره یه وه چه ند نمونه یه کی
 نایابی خستوه ته پېش چاو که له م چه رخانی دوا یی یه دا ریگیان پی براوه و
 زانراون، پیویسته زانین و بیر لی کردنه و بیان: نه لی به راستی هوی سهر سوپرمان و
 سهرسامی یه که نه م بوونه وهره به م شیوه نایابه داریزژاوه و هونراوه ته وه و نه و هه موو
 ورده کاری یه ی تیدا کراوه. بۆ وینه تو یکل و پیستی زهوی نه گم له م باری نیستا
 قه له و تر بوا یه به نه ندازه ی چه ند پی یه، نه م کاته دووم ئوکسیدی کاربون
 ئوکسجینی هه لئه مژی و به هوی نه وهره ژیان نه نه بو و نه نه گونجا بۆ گیا و دره خت و
 هه موو سه وزیه. نه گم هه و به رز تر بوا یه له م راده ی نیستا نه و کاته هیندی له و
 هه موو چه خماخه ی که به ملیونه ها نه سو تین له بۆشایی و هه وای دهره ودا هه ندی له و
 ناگر و چه خماخانه نه که و تن و نه یان دا له هه موو کوره ی زهوی، له کاتیک دا که
 نه وهنده تیژ ره و چه سپان بیټ که له چرکه یه که دا شهش میل تا چل میل به پی. جا
 نه و کاته له وانه نه بو هه ر شتی که ده ست بدات بۆ سووتان گری بگرتایه و بسووتایه،
 نه گم تیژ ره وی یان له راده ی گولله ی تفهنگ دا بوا یه نه و کاته هه موو نه و چه خماخانه
 نه که و تن و نه یان دا له زهوی، بېگومان به ره می نه و لیکه و تنه ش شتیکی سامناکی
 تر سینهر نه بو له باره ی هه موو زهوی یه وه و له باره ی هه موو ئاده می یه وه کاری زۆر
 سامناک و خراب روی نه دا، چونکه به لیکه و تنی چه خماخه یه کی بچوک پاره پاره
 نه بو ته نها به هوی گهرمی یه که یه وه، چ جای نه وه به ری بکھوی. قه باره و قه ختی
 هه و له نه ندازه و راده یه کی تایبه تی دایه که پیویسته و به سه بۆ هات و چۆی تیشک و
 رووناکی یه که کشت و کال پیویستی پی یه هیه، بوونی پیویسته بۆ کوشتنی
 میکروب و فراهم هینانی ئیتامین و به بی نه می زیان بگه یه نی به ئاده می، نه گم

خوی بداته بهر ماوهیهکی دور و درێژ. ئینجا لهگه‌ڵ نه‌مه‌دا به درێژی کات و چه‌رخ هه‌لم و غاز به‌رز نه‌بێته‌وه له زه‌وی یه‌وه و زۆربه‌یش ژاراوی یه، که‌چی خوا کاریکی وای کردووه هه‌وا به پاکی نه‌مینێته‌وه و ژه‌هر و ژاره‌که ناگرتنه‌ خۆی و رانه‌ی ناگۆڕی، نه‌و بار و هاوکیشی یه‌ که‌ هه‌یه له نیوان به‌ش و که‌ره‌سه‌کانی دا که پێویسته بو‌ ژبانی ناده‌می به هه‌چ جو‌ر ناگۆڕی به‌هۆی نه‌و هه‌لم و غازه‌ی که تیکه‌لی نه‌بێت. خاوه‌نی نه‌و کتێبه له شوینیکی تردا نه‌لێت: نه‌گه‌ر ئوکسجین له هه‌وادا به نه‌ندازه و رانه‌ی ۵۰٪ پتر بوایه له با‌تی ۲۱٪ نه‌و کاته هه‌ر شتی له‌م جیهانه‌دا ده‌ستی بدایه بو‌ سووتان مه‌ترسی داگیرسانی لی نه‌کرا، له‌وانه بوو چه‌ر و دارستانیکی گه‌وره به یه‌ک جار گه‌ری بگرتایه به‌هۆی بزیسکه‌ی چه‌خماخه‌یه‌که‌وه که بکه‌وتایه له تاکه دره‌ختیکی، نه‌گه‌ر نه‌ندازه و رانه‌ی ئوکسجین به‌تایه‌ته خواره‌وه له‌رانه‌ی ۲۱٪ بو‌ ۱۰٪ یان که‌مه‌تر. به‌لی له‌وانه‌بوو ده‌قی پێوه بگرایه له‌پاش چه‌ند چه‌رخێ ژبان بگونجایه، به‌لام له‌و کاته‌دا هۆی ئاوه‌دانی و شارستانی که‌م ده‌ست نه‌که‌وت، بو‌ وینه ناگر که‌م ده‌ست نه‌که‌وت که هۆیه‌کی یه‌که‌مه له شارستانی دا. هه‌روه‌ها له چه‌ند شوینیکی تردا چه‌ند شتی سه‌ر سوپه‌ینه‌ری تر نه‌خاته پێش چاو بو‌ نمونه نه‌م نه‌ندازه‌یان لێره‌دا هه‌نا و به‌ بۆنه‌ی وینه‌ی نه‌م ئایه‌ته‌وه له چه‌ند سوپه‌تیکێ تردا چه‌ند شتیکی ترمان باس کردووه، با ته‌ماشای بکړین، له‌م چه‌ند ئایه‌تی رابوردووه‌دا باسی تاکی خوا و هه‌ندی له سیفه‌ته‌ گرنگه‌کانی کرد له‌گه‌ڵ راستی پینغه‌مه‌برینی پینغه‌مه‌بردا (ﷺ)، ئینجا ده‌م کو‌ت و به‌رپه‌رچی نه‌وانه نه‌داته‌وه که باوه‌ریان نی یه به‌و شته راستانه، به‌لکو به‌روایان دژ و پینچه‌وانه‌یه، نه‌فه‌رموی: ﴿وَأَعِزُّوا مِنْ دُونِهِ ۚ وَالْهَمَّ﴾ نه‌وانه چه‌ند په‌رستراویکیان بو‌ خویان به‌ریار داوه له کاتی که‌ دا تپه‌ریان کردووه له په‌رستنی نه‌و خوایه‌ی که هه‌ندی له سیفه‌ت و نیشانه و به‌ره‌می توانا و ده‌سه‌لاتی باس کرا، که نه‌و په‌رستراوانه‌یان چه‌ند سیفه‌ت و نیشانه‌یه‌کیان تێدایه دژ و پینچه‌وانه‌ی خوایه‌تی یه و ناگونجی له‌گه‌ڵ خوایه‌تی دا:

لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً
وَلَا نُشُورًا ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكُ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ

• ﴿لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا﴾ هیچ شتیک دروست ناکهن و پهرستراویش نمبی توانا بیئت بهسمر
دروست کردن و داهینان دا.

• ﴿وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ نهوان خویان دروست کراون، ناشکرایه دروست کراو نابی و شایان نی به بوی
پهرستن.

• ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ ناتوانن نه بهرگری هیچ زیانیک له خویان بکن و نه
هیچ سود و قازانجیکیان بؤراکیشن، جای بؤ خه لکی تر، هرچیش بهو جوړه بیئت
پهرستن و مل که چی بوی زؤد نارموا و ناراسته.

• ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا﴾ ناتوانن و دهسه لاتیان نی به بهسمر مراندنی هیچ
زیندوریهک و گیان پیدانی هیچ کهس لهم جیهاندها و زیندوو کردنهوی هیچ مردوویهک له
روژی دواپی دا، کهواته نه مانه بی بهشن له هموو جوړه سیفت و نیشانه یهکی خوایهتی،
دهی ئیتر نهو بت پهرسته سمر لی تیک چوانه به چ بهلکه و هویهک نه بی نرخ و بی که لکانه
نه پهرستن!!

ئینجا دیتنه سمر باسی دهم درژی یان له باره ی قورئان و پیغه مبهروه (ص) و به جوړی بهر
پهرچیان نه داتمه و دهم کوتیان نه کات که دهلهسه و بی نرخ یان روون نه کاتمه،
نه فمرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نهوانه ی که بی بپروا بوون وتیان و ئملین: ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكُ افْتَرَاهُ﴾
نه قورئانه که محمد نه یلی هیچ نی به جگه له درویهکی زل که خوی دایهیناوه و هلی
بهستووه ﴿وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ﴾ گهل و کومه لی تریارمه تی یان داوه و کومه کی یان
کردووه لهسمری، مبهستیان بهو گله جووله که یه که گوايه نهوان هوالی گهل و نوممه ته
رابوردووه کانی پی نه که یهنن، نهویش به و ته ووتاری خوی نه یهونیتمه، یان مبهستیان سی

کەس بوو کە بەنده بوون له مهککه دا: (عداس و یسار و جبر) که لهوه و پیش کیتابی بوون و
 له پاشان موسلمان بوون و پیغه مبهەر (ﷺ) سه ره رشتی نه کردن و سه ری لی نه دان، هه رکام
 مه به ست بیست درۆ له مه زل تر نابی نهو کافرا نه هیان وت، خو یان له دهروونی خو یان دا باش
 نه یان زانی که نهوه درۆیه کی بی بنج و بنهوانه، چونکه نهو سه رۆکانه ی که نهو فاک و فیکه یان
 نه خسته ناوه و نه فامیان پی نه خه له تاند بیگومان بوون که نهوه ی پیغه مبهەر (ﷺ)
 نه یخوینیته وه به سهریان دا له جوړی وتار و هۆنراوه ی ئاده می نی یه و شتیکی تری جیاوازه و
 خو یان ههستیان به وه نه کرد و خو یان بو نه نه گیرا له ئاستی و خو یان لی نه شارده وه با کاریان
 لی نه کات، ئینجا خو یان شاره زای پیغه مبهەر بوون (ﷺ) و ئاسراو بوو له ناویان دا به راست و
 راستگویی هه ره له مندالی یه وه، بیگومان بوون که هه رگیز درۆی له گه ل هه یچ که س نه کرد وه و
 به ده م هه یچ که سه وه درۆی هه ل نه به ست وه چ جای به ده م خوا وه نهو سه رۆکانه له دهروونی
 خو یان دا بیگومان بوون له راستی پیغه مبهەر (ﷺ)، به لام مل هوپی و سه رکیشی یان و ههروه ها
 مه ترسی یان له نه مان و له کیس چوونی سه رۆکی و ئاغایه تی یان پالی پیوه نان بو فه راهم
 هه یانی نهو هه موو پیلان و فاک و فیکه له ناو کوژ و جه ما وه را بو دوور خسته نه وه یان له و ئایینه
 پاکه، تا نه وان هه ر ژیر بار بن و نه مانیش هه ر سوار بن.

به راستی وته که یان ئیجگار بی نرخه، نه بوایه هه ر خو یان شه رمیان به کردایه له وه ی شتی وا
 بی نرخ به ده میان دا بیست، چونکه نه گه ر راستیان نه کرد ده ی نه وانیش هه ولیان بدایه و به
 کو مه کی خه لکی وتاریان هه ل به ستایه و بیان رازانایه ته وه به رامبه ر قور ئانه که ی پیغه مبهەر (ﷺ)
 که چه ند جار هان و هۆنه ی دان و به ره ئستیان وه ستا و ریگای لی به ری نه وه که نه گه ر راست
 نه که ن وینه ی به یئن و بیلین که زۆر ته نگه تاویش بوون هۆنراوه شیان دانا و هه یچی سوو دیشی
 نه بوو. بی نرخ و پر و پوو چی قسه و وته کان یان نه وه نده ئاشکرایه پیو یست به لی کو لینه وه
 ناکات، جا له بهر نه وه هه یچ نه کو لی یه وه، به لکو له که دار و زامداریان نه کات به وسیفه ت و
 نیشانه ئاشکرای که جیگیره تی یان دا،

فَقَدْ جَاءُوا ظُلُمًا وَزُورًا ﴿٤﴾ وَقَالُوا اسْطِيزُ الْأَوَّلِينَ أَكْتَتَبَهَا فِيهِ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً
وَأَصِيلًا ﴿٥﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

نه فرموی: ﴿فَقَدْ جَاءُوا ظُلُمًا وَزُورًا﴾ به راستی نهوانه جهور و ستم و بوختانیکی گمراهان کرد، جهور و ستمیان کرد له گهل حق و راستی دا و له گهل محمد دا و له گهل خویان دا و درویمکی زلیان کرد که نارهوایی یه کهی ناشکرایه. ینجا و ته و قسه یه کی نارهوای تریان نه میننی که دم درینژی یان پی کرد دهریاری پیغه مبر و قورشان، نه فرموی: ﴿وَقَالُوا اسْطِيزُ الْأَوَّلِينَ أَكْتَتَبَهَا﴾ نهوانه وتیان: نه می که محمد رای نه گه یه نیت قسه و شتی پړ و پوچی نووسراوی گهله پیشووه کانه، محمد داوای نووسینه و هی کردوون بو خوی و نووسراونه ته و بوی ﴿فَیْ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ ینجا نهو قسه پړ و پوچانه نه خوینرن ته و به سهری دا به یانی و نیواره بو نه می له بهری بکات. به کورتی کاتی نه یان بیست قورشان هوالی گهله پیشووه کانی تیدایه و که نه و هوش بو مۆچیاری و ته می دادانه و هه مووی دهرسیان لی و مرده گیریت، نهو کافره بهد به ختانه نهو پړ و پاگنده یان لی دروست نه کات که جگه له چنه بازی و دم درینژی هیچی تری تیا به سهر نه بوو، چونکه هر کهس که می تیگه یشتنی ببیت نهو هوال و سرگوزده شته راستانه ی قورشان جو ی نه کاته و نهو قسه و شته پړ و پوچانه، کهواته پیویست به لیکنولینه و نه کات و وه لام و دم کوت کردنیان هر بهم جوړه ریک و راسته که نه فرموی: ﴿قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بلی نهو قورشان نه و نه یه که نیوه نه لین، به لکو شتیکی ناسمانی یه و که سینک نار دوییه تی یه خواره و نه که ناگاداره و هه موو نهیننی و شاراوه کانی ناسمان و زهوی نه زانیت، کهواته نهو هوال و سرگوزده شتانه ی که له قورشان دا هن هه موو راست و بیگهرده و گیرانه و هی نهو هوالاته موعجیزه و رابهریکی به مینن له سهر پیغه مبر ریتی پیغه مبر ﴿ﷻ﴾. بلی به راستی پړ و پاگنده که یان نیجگار بی نرخ و بوشه، چونکه نه گهر راست نه کن بوچی دهسته پاچه و داماون بهرامبر قورشان، بیجگه له و هوش نه گهر پیغه مبر ﴿ﷻ﴾ نهو قورشان ی له خه لکی و مرگرتووه دهی نهو خه لکه بوچی خویان نایه نه پیشووه خویان داوای پیغه مبر ریتی بکن و نهو پله و پایه بهرزه بو خویان فرامهم بینن؟! بهنده کانی خوا هر چند تاوان و خرابه کاری بکن لاپی پان و فراوانی توبه و گهرانه و له سهر پشته بو یان، هر کات به راستی بگرنه و نهو بولای پهر و مردگاریان و مریان نه گیریت،

إِنَّهُ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾ وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ

﴿إِنَّهُ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ چونکه بهراستی خوا زور لی بورده و سرهرموی گوناهاو تاوانه و زور بهزهیی داره لهئاستی بندهکانی، رهخنه و دهم دریزی لهمه و پیشیان له یهکهه جارمه و دهربارهی قورشان بوو، نینجا باسی چند رهخنه و دهم دریزی یهکیان نهکات که له رنوه ناراسته ی پیغه مبهریان نهکرد و لهه بارهیموه نهیانویست پیغه مبهریتی یهکهی به ناراست و ناپروا دهرکهه و رهخنهکانیشیان لیره بریتی یه لهه پینج رهخنه که لایان وایه دژی پیغه مبهریتی یه:

• نههرموی: ﴿وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ﴾ نهو بی بپروایانه وتیان: نایا چ شتیک و چ هویهکه هیهبوئههمی کهخوی بهپیغه مبهرنیشان نهادات ولهکاتیک داکه خوراک نهخوات، واتههیچ هویهکه نییهبوی ونابی پیغه مبهر بیئت، ماتول خوراک بهوینهی نیمهدهخوات.

• ﴿يَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ﴾ نهگهپی و هات و چو نهکات به بازارهکان دا بو رۆزی پهیدا کردن، واته هیچ جیاوازی یهکی نی یه لهه نیمه و ههرموکو نیمه نهژی، کهواته چوئ نهبی پیغه مبهر بیئت، نهه رهخنه بی جی یه لهه لایهه نهقام و نهزانوه ههر لهه کونهوه گیراو لهه پیغه مبهران - درودی خویان لههسر بیئت - نهو رهخنه گرانه لههبر تینهگه یشتووی و نهقامی یان سهرسام نهبوون لههمی کهسی نادهمی بیئت و وینهی خویان بیئت لهه ژیان دا و لهه زهوی یه دا بژی وهکو نهوان و لههگل نهوه دا پهیوهندی بیئت لههگل ناسمان و ههوالی لهووه بو بیئت و نهمان ههموو ویل و بی بهش بن لهوه. بهلام ههرکهس تینگه یشتوو بیئت ههرگیز سهه لهه شتی واکاتهوه، چونکه نهزانیت نهو خویایه که نادهمی جوی کردووه تهوه لهه ههموو گیان لههبرانی تر توانایه لههناو نادهمی دا ههنديکیان جوی بکاتهوه و هیژ و توانایهکی جیاواز بدات بهه هندی لهه بندهیانی تا بتوانن نهو پهیوهندی یه پهیدا بکهه و بتوانن لهه پهرومردگاریانهوه ههوال و فهلمان وهرگرن، ههروهها ههرکهس ژیری و تینگه یشتنی تهواو بیئت نهزانیت نهو نادهمی یه که خوا کردوویهتی بهه جینشین لهه زهوی یه دا و کاروباری جیهانی خستووه ته ژیر دهست پیویستی بهه کومهکی و رینموونی هیه نهگینا کار و فرمانی بهرنکی بو ناپروا بهرپوه، چونکه زانیینی ناتواوه و ژیری ههله بازه و لهه رنگای راست لانهادات و نهترانیت، کهواته ههرچوئی نهو نههکه گهره ی خستوونه ته سههشان، یارمهتیشیان نهادات و رینموونی یان نهکات.

لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَهُهُ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ، نَذِيرًا ﴿٧﴾ أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كِتَابٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ، جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِن تَسْعَوْنَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ صَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَل فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٩﴾

• ﴿لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَهُهُ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ، نَذِيرًا﴾ با فریشته یك بنیذریا ته خواریوه بولای تا له گه لیان ببوایه به ترسینەر، واته تا به هوی ئه و فریشته وه بمانزانی یایه ۱ روون ببوایه که نه میش پیغه مبه ره. به راستی ئه ره خه شیان زور بی نرخه، چونکه نه گهر فریشته ی له گه ل بهاتی به له سه ره شیوه ی فریشته یی بوایه، نه مان نه یان نه بی نی، که واته بوون و نه بوون یه کسان نه بوو، مه به سه که یان پیک نه نه هات، نه گهر له شیوه ی ناده می دا بهاتی به با وه ریان به پیغه مبه ریتی خوی نه نه بوو، چ جای ببوایه به شایه ت له سه ره پیغه مبه ریتی پیغه مبه ر (ﷺ) بیجگه له وه ش فریشته ده ست نادات ببی به پیغه مبه ری ناده می، چونکه پیغه مبه ر نه بی ت پیشه ورا بی ت و نومه ت و گه له که ی په پیره و ی بکه ن له خو و ره و شت و کرداری دا، هه ره ها پیغه مبه ر نه بی ت که سی بی ت هه ست بکات به خوشی و ناخوشی و هه موو کاروباری نومه ته که ی تا بتوانی ت له تا وریان دا بزئی و له گه لیان هه لسی و دانیشی به هوی ئه وه وه بتوانی ت په یامه که یان پی راگه یه نی ت و بزانی ت له چ ریگایه که وه له گه لیان بدوی و کاریان لی بکات؟ ده ی نه گهر فریشته بی ت سه ره شتی جیا وازه، که واته نه نه وان نه توانن په پیره و ی بکه ن و لاسایی بکه نه وه و نه نه ویش نه توانی ت له گه لیان بزئی و نه نه شزانی ت له چ ریگایه کی شیوا و گونجا وه وه له گه لیان بدوی و خه ریک بی ت، که واته با ئه ره خه گرانه بزانه که نه وان نه زان و نه فامن، خوا خوی نه زانی ت و لیزان و کار دروسته که پیغه مبه رانی له تیره ی ناده می بریار دا، له پیشه وه ره خه یه کیان نه وه بوو که پیغه مبه ر پیویستی هه یه و بی نه وایه به هوی ئه وه هات چۆی بازار نه کات و پیک هی نانی رۆزی و هوی گوزهرانی.

■ ﴿أَزِيلَقْ إِلَيْهِ كَرْ﴾ ئەگەر ئەمە پىڭەمبەرە دەي با لە ئاسمانەو غەزنىەك بەيئىرايەتە

خوارەو بۆلای تا پىيى ببوايە بە پىاويكى ديارىي و دەسلەت دارو پىويستى نبوايە بە
هەولدان بۆ رۆزى پەيدا كردن.

■ ئىنجا ئەم پەلپ و رەخنىە ئەگرن و ئەلەين: ﴿أَرْتَكُونُ لَهُ جَنَّةً يَأْكُلُ مِنْهَا﴾ يان باغىكى

ببوايە لى ي بخواردايە پىيى بژايە، وەكو هەندى كەس كە دەست رۆيشتوون و شتى
وايان هەيە، زەمە خەشەرى لە (كشاف) دا ئەفەرموي: لە يەكەم جارەو داوايان كرد و
پەلپيان ئەوەبوو كە پىڭەمبەر فرىشته بىت، ئىنجا پلەيەك هاتنە خوارەو بۆ ئەوەي
فرىشتەي لەگەل دا بوايە، ئىنجا لەوەش هاتنە خوارەو پلەيەكى تەربۆ ئەمەي خاوەن
غەزنى و سامانى زۆر بوايە، ئىنجا هاتنە خوارەو و بەو رازى بوون باغىكى ببوايە رۆزى
و گوزەرانى پىيى بگردايە.

ئەمانە هەرچۆنى لە دوو پەلپ و رەخنى پىشوو كەيان دا، تىنەگە يشتوو و ئەقام بوون وەكو

هەندى روونمان كردهو هەروەها لەم دوو رەخنى پەلپەيش دا ئەقام و ئەزان و تىنەگە يشتوو

بوون، ئەيان ئەزانی كە خوا نايەوى پىڭەمبەرەكەي (ﷺ) نە غەزنى بىت و نە باغ، چونكە

ويستى كە بىت بە پىشەوا و چاويلەكەرى ئومەتەكەي هەلسى بە ئەركى گەرن و قوزسى

پەيام و فروستادەيى يەكەي و لە عەينى كات دا، هەول بەدات بۆ ژيان و رۆزى بە وىنەي يەكەي لە

ئومەت و گەلەكەي، كەواتە هەي كەسەك لە ئومەتەكەي كە خەرىك بىت بە ئەركى پىك هەنانى

رۆزى و هۆي ژيانەو رىگای نى يە بلى: پىڭەمبەر بىي پىويستە و هەي سزا و ئەركىكى لەسەر

شان نى يە و خەرىك نى يە بە هەي شتىكى تەروە، كەواتە ئەتوانىت هەلسىت بە پىويستى

ئايىنەكەي و ئەو ئەركەي پىيى ئەبەرىت بەرپۆو بەلام منى داماو بە هەي جۆر دەستەم ناگات و

خەرىك بە فەراهم هەنانى هۆي ژيانەو چى بکەم چارەم نى يە كەس رىگای ئەو بەهەنەي نى

يە، چونكە بە چاوى خۆي ئەيدى كە پىڭەمبەر (ﷺ) لە لاىەكەو وەكو ئەوان خەرىكە بەهۆي

دەست و بازوى خۆي نان و گوزەران پەيدا ئەكات، لە لاىەكەي تەروە هەلئەسىت بە ئەرك و

پنویستی نایینه‌کە‌ی خوا به بی هیچ کە‌م و کۆ‌پ‌ی یە‌ک ئە‌و ئە‌رکە زۆ‌ر گە‌وره و گرانە به جی ئە‌ه‌ی‌نێت، دە‌ی هەر کام لە ئومە‌تە‌کە‌ی با هە‌لسێ‌ت بە ئە‌رکی خۆ‌ی کە لە چا‌و ئە‌رکی پی‌غە‌مبە‌ردا هەر ئە‌رک نی یە.

لە‌پاش ئە‌و بی ئە‌وایی و بی دە‌ستی یە سامان و دارایی داباری بە‌سەر پی‌غە‌مبە‌ردا (ص) بە لێ‌شاو، لە‌م بارە‌ی‌شە‌وه دە‌ستی نە‌گیرا بە‌و سامانە‌وه و خە‌ریکی نە‌کرد لە‌و کار و ئە‌رکە گرانە‌ی کە خوا پێ‌ی سپارد بوو، بە‌ل‌کو دە‌ستی بە‌فەریتی خست لە رێ‌گای خوادا پ‌رژ و بلا‌وی کردە‌وه لە‌ناو بە‌نا‌وی بە‌ندە‌کانی خوادا، خوا ئە‌و حالە‌ی‌شی بە‌سە‌ردا هێ‌نا تا خە‌لکی بیکە‌ن بە پی‌شە‌را و بتوانن زāl بین بە‌سەر ما‌ل و سامان دا، کە‌م نرخ ببی لە دە‌روونیان دا، با کە‌س رێ‌گای نە‌بی بیان‌و بە‌ی‌نێتە‌وه بە دە‌ست گیران بە‌ ما‌ل و سامانە‌وه. ئایا ما‌ل چیه‌؟ غە‌زنە چیه‌؟ باغات چی یە؟ کاتی کە دلی ئادە‌می پە‌ی‌وه‌ندی کرد و بە‌سترا بە‌ خ‌وای خۆ‌یە‌وه، هە‌موو زە‌وی و هەرچی لە‌سەر یە‌تی چیه‌ و چ نرخ‌یکی هە‌یه؟ بە‌ل‌کو هە‌موو ئە‌م بوونە‌وە‌ره چی یە لە‌ پاش پە‌ی‌وه‌ندی و بە‌ستە‌نە‌وی دل به‌ خوا‌وه کە ئە‌و پە‌روە‌ردگاری هە‌مووانە و بە‌خ‌شە‌ندی هە‌موو شتی‌که، زۆ‌ر کە‌م؟ بە‌لام ئە‌وانە نە‌زان و نە‌فام و تێ‌نە‌گە‌یشت‌وون!! ئە‌و بی ب‌روا و سە‌ر لی تێ‌ک چ‌ووانە لە هە‌موو بار و ر‌وویه‌کە‌وه نە‌ئە‌وه‌ستان لە‌ پ‌ر و پاگە‌ندە و هەر دە‌مه شتی‌کیان ئە‌گرت بە دە‌ستە‌وه لە ره‌خنە‌کانی راب‌ورد‌وو، لە‌بارە‌ی ژیری و لێ‌زانی پی‌غە‌مبە‌ره‌وه (ﷺ) هیچ قە‌سه و با‌سی‌کیان نە‌بوو، بە‌ل‌کو ئە‌و ره‌خنە و پە‌ل‌پ و بە‌هانە‌یان بوو لە پی‌غە‌مبە‌ریتی یە‌کە‌ی کە بە‌رپە‌رچ درانە‌وه و نە‌فامی و نە‌زانی خ‌و‌یان لی روون کرایە‌وه. ئی‌نجا لێ‌ره‌دا وشە‌یه‌کی قریان لی ئە‌گ‌یریتە‌وه کە ئی‌جگار ناپ‌ه‌وا و ناپ‌استە، حە‌ق و اب‌و شە‌رم بی‌گرت‌نایە لە‌وه‌ی شتی وا بە دە‌میان دا بی‌ت، ئە‌فە‌رم‌وی: ﴿وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا﴾ ئە‌و بی ب‌روا و سته‌مکارانە وتیان بە ئی‌مانداران! ئە‌و کە‌سە‌ی کە ئی‌وه پە‌ی‌ره‌وی ئە‌کە‌ن و شوێ‌نی ئە‌کە‌ون هیچ نی یە جگە لە‌وه پیا‌وی‌که جادو لێ‌ک‌را‌وه و جادو کاری لێ‌ک‌رد‌وه تا ژیری نە‌ما‌وه و شیت بو‌وه. ئە‌م وشە ناپ‌ه‌وا لێ‌ره و لە سورە‌تی (الإسراء) دا ئە‌گ‌یریتە‌وه لە‌و بی ب‌روا سته‌م کارانە‌وه، لە هە‌رد‌وو سورە‌تە‌کە‌دا

به يهك جوړ بهر پرچ نه داته وه، نه فرموی: ﴿ اَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْاَمْثَل ﴾ نهی پیغه مېر به
 سرسامی یوه تماشاکه که نه وانه چوڼ د مریاره ی تو نهو شته پرپو وچا نه یان وتووه، چوڼ
 نهو هم مو له که و ره خنه ناراستانه یان هلبه ستووه بو تو که نه ونده بی جی و ناره و او دوورن
 له ژیری یوه جیگای سرسوپمان و له وانه به وینه ی پهن دی پشینان له ناو خه لك دا باس
 بکړین و بیانگیر نه وه؟ ﴿ فَضَلُّوا ﴾ به هو ی نه ووه گومرا بوون و مانه وه به سرگر دانی و
 کو نانه وه له سر باری و دامه زراو نابن و هر دمه شتی نه لاین و هر جار یک به جوړی پر و
 پاگنده نه که ن، و هکو نه فرموی: ﴿ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيْلًا ﴾ واته گومرا بوون بهم رهنکه ناتوان
 ریگایهك بدوژنه وه و بیگرن به دهسته وه و بریاری له سر بدن بو ته شمر دان له پیغه مېر ښتی
 یه که ت، یان به هو ی نهو قسه و وشه پر و پو وچو ره ریگایان ون کرد و لایان دا له ریگای راست
 به هو ی نه ووه ریگایان ده ست ناکه وی بیانگه یه نیت به حق و راستی. نهو بی بر و او و ستم
 کارانه بهو پر و پاگنده نه یان و یست پیغه مېر ی نازیز (ﷺ) له که دار بکه ن له پیش چاوی
 خه لکی به موی جادوی لی کراوه و هو شی به لای خو یه وه نییه، که واته نهو وتاره ی پیتان
 راهه گه یه نیت وتاری شیت و به گویره ی باو و سروشتی ناده می نییه، به هو ی نه ووه خه لکی به
 شتیکی نایابی سیر نه که ن و سرریان سوپ نه مینیت لینی، نه مانه هر چنده مبه ستیان
 له که دار کردنی نهو پیغه مېر به بیگړه بوو، به لام له همان کات دا دهر نه که وی که له دهر وونی
 خو یان دا هه ستیان نه کرد که نه م قورخانه شتی که له باوی ناده می به دهر و له توانای ناده می دا
 نییه. نینجا لیړه دا لیکولینه وه که دوا یی نه مینیت به روون کرد نه ووی بیخړخی نهو غه زنه و باغ
 و به هه شتی که نه وانه به نرخ داریان دانه نان و لایان و ابو نه گهر پیغه مېر ښتی پیغه مېر
 راسته نه بوایه خوا نه وانه ی پی بدایه،

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَجَعَلَ لَكَ قُصُورًا

﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ﴾

نه فرموی: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ﴾ پیت و فەر و به خششی زور و فراوانه
خواهیک که نه گمر بیوی فراهم نه هیئی بۆ توئی پیغه مبر لهم جیهانه دا باشت لهوی که
نهو بی بپروایانه نه لئین و بر و بیانوی پی نه گرن، باشت لهوش نهویه که به لئینی پنداوه بۆ
رۆژی دواپی و مکو روون نه بیتهوه لهم فرموده یهوه ﴿جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ نه گمر بیوی
لهم جیهانه دا چهند بهه شتیکت پی نه دات که روپاره کان دین و نه چن له ژیر کوشکهکانی و
له ژیر دره ختهکانی دا، ﴿وَجَعَلَ لَكَ قُصُورًا﴾ نه گمر بیوی چهند کوشکی گرن گت بۆ بریار نه دات و
فراهمی نه هیئی بۆت لهم جیهانه دا، به لام نهوی نهویست، چونکه نه جیهانه و هرچی لهم
جیهانه دایه نه روا و نامینیتتهوه خوایش شتی واکات به پاداشتی دوست و خوشه ویستانی.
به لی خوا نهویست نهو شته بی نرخانه بدات بهم پیغه مبره خوشه ویسته ی لهم جیهانه دا،
به لکو شتیکی پندا که له هه موو شت گموره تره و هرگیز خیر و بیرو به رو بوومی دواپی نایه ت
که بریتی یه لهم نایین و شریعه ته گشتی یه جیهانی یه که بههوی نهوه بوو به پیشهوا و
سردار له هردوو جیهان و بوو به گموره ی هه موو نادهمی له رۆژی دواپی دا به جوریک هه موو
کەس ناواتی لی نه خوازی. له پاش پیشاندانی نهو وشه ناراست و ناروایانه یان که باس کران
له گهل بهر په رچ دانوه یان به شیوه یهکی کورت، ئینجا لهوه کو تایی نه هیئی و نه گویزیتتهوه بۆ
باسی کوفر و بی بپروایی یان لهباری تروه که بی باوه پی یه به رۆژی دواپی که بههوی نهو بی
بپروایی یهوه سر ناپیچنهوه له هیچ گوناوه تاوانی تر، نه فرموی: ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ﴾ نهوانه
بپروایان نی یه به رۆژی دواپی و هه والدان به هاتنی به درو نهزانن، جا بههوی نهوهوه چاویان
بپروه ته ته نها ژیان و شت و مهکی نه جیهانه و لایان وایه ریز و بهرزی به سامان و دارایی
دهست کهوت نهبن، کهواته ره خنه و تانه نه دهن له پیغه مبره ﴿وَلَا يَمْلِكُ﴾ به بی نهوایی و کهم دارایی.
ههروه ها بی بپروایی به رۆژی دواپی نه بیته هوی باوه نه هیئان به پیغه مبره و نایینه که ی،
نه بیته هوی نهوه گوی نه گرن بۆ هیچ په ند و مۆجیاری یهک و مۆژده و ترساندن کار نهکات له
دهروونی نهو بی باوه پرانه، بی بپروایی به رۆژی دواپی تا راده یهک خراپ و زیانداره، لیژدها
کو تایی هیئا لهو هه موو وتار و وشه کوفره که له پیشهوه باسی کردن، به تایبه تی نهم کوفره
گموره ی خسته نه پیش چاو و نهم هه ره شه سامناکه ی ناراسته کرد بهرامبر هر کهس بپروای
بهو رۆژه نه بی،

وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾ إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْطًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾ وَإِذَا أَلْقَا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنَيْنِ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَجَدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾ قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءٌ وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾

﴿وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا﴾ نهوانه‌ی بپروایان نسی یه به رۆژی دوا‌یی، نیمه‌ش ناماده‌مان کردوره تاگریک که به‌تین هه‌لگیر سیئراوه - خوا په‌نامان بدات لی ی - بۆ که‌سی که بپروای بهو رۆژه نه‌بی و هاتنی به درۆ بزانی. ئینجا نهو تاگره ناماده کراوه پیشان نه‌دات له شیوه‌یه‌کی ئیجگار سامناک و دل داچله‌کینه‌ردا، شیوه‌ی گیان له‌بهرینکی بینای زۆر داخ له دل بۆ نهو بی بپروایانه، نه‌فه‌رموی: ﴿إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْطًا وَزَفِيرًا﴾ کاتی نهو تاگره به‌تینه بی بپرواکان چاو نه‌کات له دووره‌وه و له شویننکی دووره‌وه بی بپرواکان ده‌نگی چه‌پۆکان و کولانی نه‌بیستن که نیشانه‌ی ده‌ربهرینی رق و قینی زۆر به‌تینی یه‌تی لی یان، پیشکه و نرکه و پرمه‌ی نه‌بیستن بۆیان، په‌نا نه‌گرن به‌خوا لهو شیوه که ئیجگار سامناک و دل داچله‌کینه‌ره، وه‌ره بیر بکه‌ره‌وه نهو چاره ره‌شانه به رووره‌شی و ناویمیدی و به زنجیر کراوی بدرینه بهر به‌ره و دۆزه‌خ و دۆزه‌خیش خوا بهو جوهری لی بکات و هه‌ر له دووره‌وه ترس بی‌می وا بخاته ده‌روونیان، ئینجا بهو هه‌موو بی‌م و دله له‌رزوه که گه‌یشتنه لای به کۆت و زنجیر کراوی توپ نه‌درینه ناو نهو تاگره به‌تینه داخ له دله، به‌راستی زمان و نووسینی ئیمه تاگات به باس و روون کردنه‌وه‌ی نهو رووداو و به‌سه‌ره‌هاته‌دا، په‌نا نه‌گرن به خوا ته‌نها به‌وه‌ش وازیان لی ناهینن، به‌لکو توپ نه‌درینه شوین و جیگای ته‌نگ تا سزا و نازاره‌که‌یان سه‌خت تر و به‌تین تر بیت، دیناره لهو کاته‌دا هاوار نه‌کری بۆ مردن و مردن ناوات و نامانجه، وه‌ک نه‌فه‌رموی:

﴿إِذَا الْقَوَايِمُ مَلَّانَا صَيِّفًا مَّقْرَيْنَ﴾ کاتیک توپ نه درینه شوینیکی تهنگ له دوزه دا به جوت

کراوی و دهست و قاچ و ملیان له کوژ و زنجیر دا ﴿عَوَّ هُنَالِكَ ثُبُورًا﴾ له ویدا هاوار نه کهن و

داوای مردن نه کهن، نهوانه که خوا خویانه بو مردن و داوای نه کهن سهره رای نهوه داوا و

ئاواته کهیان بهدی ناهینریت گالتنه و لاقرتیشییان پی نه کریت، بهم رهنکه له وه لأمیان دا

نه فهرموئ: ﴿لَا تَدْعُوا أَلِیَوْمَ ثُبُورًا وَحِدًا وَاذْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا﴾^۱ نه مړو داوای تهنیا مردنیک مه کهن و

داوای مردنی زور بکهن، چونکه مردنیکي تکلپا باس نی یه و چاره سهر ناکات و پیویستی به

مردنی زور هیه، مه بهست تا نومید کردنیانه له بزگار بوون، به لکو سزایان نه پراو هیه و به

مردنیک بزگار مابن، مه گهر به مردنیکي زور که نهوه شتیکی نه گونجاوه، چونکه مردن تهنیا

مردنیکه. ئینجا لهم کاته دا که نهو شیوه سامناکه ی بی پراکانی خسته پیش چاو شیوه ی

هندی لهو ناز و ریزه پیشان ئهدات که ناماده کراوه بو له خوا ترسه کان، فرمان ئهدات به

پینغه ممبر (ص) که به شیوه ی لاقرتی پی کردن و داخ بردنه دلی نهو بی پراویانه نه م فرموده یه

رابگه یه نیت: ﴿قُلْ﴾ نه ی پینغه ممبر بلی: ﴿ذَٰلِكَ خَيْرٌ أَمْرَ جَنَّةِ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ﴾^۲ ئایا

نهوسزا و توله سهخته که باس کرا باشتره یان به ههشتی نه پراوه ی دوا ی نه هاتوویه که به لئین

دراوه به له خوا ترسه خو پاریزه کان ﴿كَانَتْ لَكُمْ جَزَاءً وَصِيرًا﴾ له کاتیک دا که له عیلمی خوا دا

تیپهری کردوه که نهو به ههشته بو نهوانه پاداشتی کرده وه و چاره نووسیانه^۲

^۱ به چند جۆریکی تریش تهفسیری کراوه ته وه و هه مو نه گودجی، به لام نهوه ی که له تهفسیره که دا هیه به هیز تر و رووتره. خوا خوی باشتر نه زانیت.

^۲ به پیتی تهفسیره که نه م رسته یه (حال) ه و دروسته (بدل) بیت له رسته ی (وعد) یان سهریه خق بیت (عیلله ت) و هزی به لئینه که بیت. ئینجا نهو به ههشته تهنها بق نهوان پاداشته و بق خه لکی تر (لوتف) و به خششه، یان مه بهست به خو پاریزان ئیماندلرانه به سهرجم و شیوه ی گشتی، خوا خوی زانایه به راستی.

﴿ لَمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَلِيلِينَ ﴾ بۆ ئىوانە ھەيە لەو بەھەشتەدا کە ھەمیشەیین تى یان دا و بى پرانەو و دواھاتن ھەر شتێک ئارەزوو بکەن و بیا نەوی. بێگومان وەکو لە ھەدیسى سەحیح دا ئەفرموی: خستەنە بەھەشت تەنھا بەھۆی بەزەیی خوايە، ئەگینا ھیچ کەس ھیچی بەلای خواوە نی یە و خوا قەرزاری کەس نی یە، ئەگەر خوا بکەوێتە مامەلە و ھەق و حیساب کەس لە ئاستی چاکە و بەھەرە و بەخششی ئەو دەرناچى و ھیچی بەدەستەو نی یە، بەلام لە پاش خستەنە بەھەشت بە پێى کردەو بەھەشت دابەش ئەکات و رادە و پلەى بەھەشتى یەکان جیاوازە بە گوێرەى جیاوازی کردەو کانیان، کەواتە ئەبى خوا ھەموو تاقمى و ھەموو کەسى دڵ ئارام و دلتیا بکات بە رادە و پلە و ناز و ریزى شایانە بۆى و ئارەزووی جگە لەوێ شایانە بۆیان نایکەن، جا ھەموو کەس و ھەموو تاقمێک لە سنوور و رادەى خۆیان دا ئارەزووی ھەرچی بکەن و دلتیان ھەزى لى بکات بە بى ئەرک و دواکەوتن بۆیان فەرھەم دیت و تەنھا لە بەھەشت دا دەست ئەدات کە ھەموو ئارەزوو و ئامانجێک پێک بێت و دەست کەوت بپێت، لە (لوتف) و بەزەیی یەکەى بەزىاد بپێت و ھەموو سوپاسێک بۆ ئەو. بەلێن دان بەوێ کە باس کرا بە شیوەیەک کە: ﴿ کَافَ عَلَىٰ رَيْكَ وَعَدًا مَّسْئُولًا ﴾ ئەو بەلێنە کە جیگر و پریاردراو لەسەر پەروردگارت، بەلێنێکی لێرسراوی داوا کراو، واتە ھەر چۆنێک ئەو بەلێنەى داو بەو بەندە لە خوا ترسانە و پریاری داو لەسەر خۆى ھەروەھا رێگای داو و ماڵ ئەوێ پێداوێ کە لەو بەلێنە پێرسنەو و داوای بکەن لە خۆای خۆیان. وەکو (ئەبو حازم) ئەفرموی - خۆای لى رازى بپێت - کاتى رۆژى داوایی ھات ئیمانداران ئەلێن: ئەى خوايە گوێ رایەلیمان کرد و بە گوێرەى فەرمانت رەفتارمان کرد، کەواتە ئەو بەلێنەى کە پێت داوین بۆمان بەدى بپێنە، ئینجا فرموی ئەمەيە مەبەست بە وشەى: ﴿ وَعَدًا مَّسْئُولًا ﴾. ئینجا شیوەیەکی تر لە شیوە سامناکەکانى رۆژى داوایی پیشان ئەدات، شیوەى بت پەرستەکان لەگەڵ پەرستراو و بتەکانیان دا کو ئەکرێنەو و ھەموو ئەوەستێن لەبەر دادگای ھەرە گەورە و بەرزى خوادا پرسیاریان لى ئەکرێت و وەلام

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ
صَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحَنَكَ مَا كَانَ يَلْبِغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ

نه فرموی: ﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ باسی رُؤُوسُكَ بکه که خوا بت
پرسته کان و پرستراوه کانیاں که نه یان پرستن له باتی خوادا هه موو کو نه کاته وه، ﴿فَيَقُولُ
أَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ﴾ نه فرموی به پرستراوه کان: نایا ئیوه ئه وه بهنده یانی منه تان گومرا
کرد؟ ﴿أَمْ هُمْ صَلُّوا السَّبِيلَ﴾ یان خوْیاں گومرا بوون و لایان دا له رینگای راستی من؟ بیگومان
خوا ئاگاداره به هه موو شتی که هیچ پرسیارنکی ئه وه بۆ هه وال پیدان و ئاگادار کردنه وه نی یه،
به لکو مبهست به پرسیاره کانی شتی تره که روون کراوه تهره له کاتی تهفسیر کردنی
پرسیاره کانی دا، لیله دا مبهست نابروو بردن و تهشهر لیله دانی بت پرسته کانه له مهیدانی
هره گهره ی دادگای رُؤُوسِ دا که ئه وه ش سزادانیکی زور سامناک و بهتینه. بیگومان
وه لامی نه م پرسیاره له ور رُؤُوسِ بریتی ئه بی له دهر برینی مل که چی و گهرانه وه بۆلای خوا
له لایه ن پرستراوه کانه وه و دان نانیان به پاکي و بیگهردی خوا له هه موو هاوبه ش و وینه یه،
هه روه ها دهر برینی پاکي و دوری خوْیاں له پرستنی جگه له خوا چ جای ئه وه داوای
خواه تی بکه ن، وه کو نه فرموی: ﴿قَالُوا﴾ پرستراوه کان ئه لَین: ﴿سُبْحَنَكَ﴾ ئه ی خواهی پاکي
بۆ تۆ و پاکیت له هه موو وینه و هاوبه شتی و له وه ی که بت پرستان ره وایان داوه بۆ تۆ. به سه ر
سوپرمانه وه ئه لَین و خوْیاں به زور دور پیشان ئه دهن له وه ی بهنده ی خوایاں گومرا کردبی،
ئه وه تا ئه لَین: ﴿مَا كَانَ يَلْبِغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ﴾ شایان نی یه و راست نی یه بۆ ئیمه به
هیچ رهنگ که بیجگه له تۆ هیچ پرستراوینکی تره وه و بریار بدهین بۆ خوْیاں، واته ئیتر چون
بهنده یانی تۆ گومرا ئه که ی، لایان ئه دهن له پرستنی تۆ؟ نه خیر ئیمه شتی واما ن نه کردوه،
به لکو ئه وان خوْیاں له رینگای تۆ لایان دا و گومرا بوون و گونا می خوْیاں له ملی خوْیا نه،
چونکه تۆ ئه وانت ژیا ند له باوک و باپیریانه وه له نا و ناز و نیعمه تی خوْت دا که چی ئه وان
له باتی چاو له بهری و بهنده یی، سه ریا ن کرده رابواردن و عهیش و نوش و شوینکه وتنی
ئاره زوی نه فسی خوْیاں، هه تا تۆیا ن له بیر چوو.

وَلَكِنْ مَتَّعْتُهُمْ وَاَبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾ فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا
تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا

وهكو روون نهبيتسهو لهه فرموده يهوه ﴿وَلَكِنْ مَتَّعْتُهُمْ وَاَبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ﴾ به لام
نهوانه و باوك و باپيريانت ژياند بى ناگا بوون له تو و نهوانيش سهر يان تى كرد و خهريك بوون
پى يهوه مهتا بى ناگا بوون له تو و له يادى تو و باوهر به تاك و تهنياسى تو و له بير كرده يهوه له
بهلگه و نيشانه روونه كانى خوايه تى تو، ﴿وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا﴾ نهوانه له زانين و بريارى تو دا
تيه پريان كرد بوو كه كومه ليكى به هيلاك دا چوون، دليان بى خيرو بيړه به وينه زهوى يهك
كه بهكار نه يهت و هيچ بهر و بووميكى نه بيت. نهو پرستراوانه بهو جوړه وه لام نهده نهوه و بى
تاوانى خويان دهر نه بړن، مهبهست پى يان نهو پرستراوانه بيت كه گيان له بمر نين و به لام خوا
له روژى دوايى دا نه يان نه ينيته زمان، يان مهبهست هه موو پرستراو يك بيت لهه جيهانه دا جگه
له خوا، به هر كام باشه. ئينجا لهو كاته دا خواى گه وره رووى فرموده نه كاته بهنده نه فامه
نه زانه كان كه خوا پرست نه بوون، نه فرموى: ﴿فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ﴾^١ نهى بت
پرستان بيگومان نهوا پرستراوه كانتان به درويان خستنهوه له وهى كه نه لين: نهوانه
پرستراون. ﴿فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا﴾ كهواته ناتوانن هيچ جوړه بهرگري سزايهك له
خوتان بكن، نه به خوتان و نه به پرستراوه كانتان و نه به هيچ كهسى تر، ناتوانن هيچ جوړه
كومهكى و يارمه تى يهك دهستى خوتان بخه. ئينجا لهه كاته دا كه شيوهى روژى دوايى
هيناوته پيش چاو و دل و ههست به جاريك به ستراوه و خهريك بهو به سهراته وه به جوړيك
وهكو ئيستا نهو روژ و كاته بيت، لهه كاته دا كت و پر فرموده كه نه ينيته وه بو نهه جيهان و
زهوى يه و هره شه يهكى سامناكى به هيژ فاراسته يى پرواكان نهكات. نهوهش به گويزه
باوى قورشان كه تيمارى دل نهكات و دهستكارى نهكات له كاتى تاييه تى دا، كاتى ناماده
بوونى بو گوئى گرتن و گوئى رايه لى، بيگومان ههر دليك به تهواوى نه مردبيت و وشك
نه بو بيتسه وه لهه كاته دا كه نهو شيوه سامناكهى روژى دوايى يهى پيشان دا نهو دله نهه
نهبيت و لهوانه يه ته مى وهرگريت،

^١ نهه فيعله و فيعلى پاش نهوه له باتى (ت) به (ي) خويناوه ته وه، به پى نهو خويناوه ته فسيري نهه ثابته
جياوازه، بيچكه له وهش چنده رايهكى تر هه يه بق مهبهست به راناوى (فاعيل) و (مفعول) له رسته (كذبوكم) دا. به لام
نهوهى له ته فسيره كه دايه به هيژ تره.

وَمَنْ يَظْلِمِ مِنْكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَكْسُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ^١ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

نه فرموی: ﴿وَمَنْ يَظْلِمِ مِنْكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا﴾ هرکس له نپوه لهم جیهانه دا کافر و بی باور بیت پنی نه چه ژین له روژی دواپی دا سزایه کی گهره ی به تین که هیچ سزایه کی تر هاو تایی ناکات، نه و ش سزای ناگری دوزه خه، خوا په نامان بدات لینی. نینجا لهم کاته دا پیشان درا روژی دواپی درو هه لبه ستن و بی پروایی و لاقرتی کردن و ره خنه گرتن له ناده میشتی پیغه مبر و خوراک خواردن و گهرانی به بازاردا، لهم کاته دا رووی فرموده نه کاته وه پیغه مبر (﴿٢٠﴾) و دلنه وایی نه کات و دل خوشی نه داته وه، نه فرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَكْسُونَ فِي الْأَسْوَاقِ﴾ له پیش تووه پیغه مبرانمان نه نار دوه و ره وانه مان نه کردوه مه گهر پیغه مبراننیک که بیگومان خوراکیان نه خوارد و نه گهران به بازار مکان دا، واته باوی خوا هر و ابووه، که واته نه و جوړه ره خنه یانه روونا که نه هم پیغه مبرانه، به لکوره خنه گرتنه له باو و سوننه تی خوا ﴿وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً﴾ هندیکتانمان گیراوه به هوی تاقی کردنه وه به هندیکی قرتان، هندی له و تاقی کردنه وانه تاقی کردنه وهی هژارانه به سامان و دارایی زور، تاقی کردنه وهی پیغه مبرانه به نوممت و گه له کانیان، هوی نه و تاقی کردنه و ش نه مه یه، ﴿أَتَصْبِرُونَ﴾^١ تا دهر که وی کامتان خوگر نه بی و کام خوگر نابی، کام دامه زراو نه بی و له خشه ناکات و کام دانه مه زراوه و نه ترازوی؟

^١ هندیکی نه فرموی: نه شپوه پرسپاره بق هاندانه له سر خوگرتن. نه و ش هر نه بیت و شیرینه، واته خوگرین.

﴿وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا﴾ خۇاى پەرۋەردىگارى تۆنەي پېغەمبەر لەمەو بەر و ھەمىشە بىنايە و ھەمۇر شت ئەيىنى كە ھەندى لەو بىنراوانە خۇگرەكانن. بىنگومان وشەي (ريك) سىبەر و سەھەند و ھەناسە و نەسىمىكى ئىجگار نەرم و ناسكى ھەيە بۇ دلە بەفەرگەي پېغەمبەرى ئازىز (ﷺ) لەم كاتى دلخۇشى دانەوہ و دلنەوايىدا لە لوتف و بەزەيىيە بى سنوورەگەي بەزىاد بىت.

وصلی اللہ علی سیدنا محمد وعلی آلہ و صحبہ.